Budyir Budyir

Tamils' Information

THE PARTY OF THE PARTY.

The Lot Walter Street St.

இதழ் : 19 ஜனவரி - 2005 இலண்டன்

பொங்கல்– ஈழத்துச் சிறுகதைகள் சிறப்பு மலர் 2005 அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

லெக்ஷ்மியின் தங்கம் அதிர்ஷ்டத்தின் அங்கம்

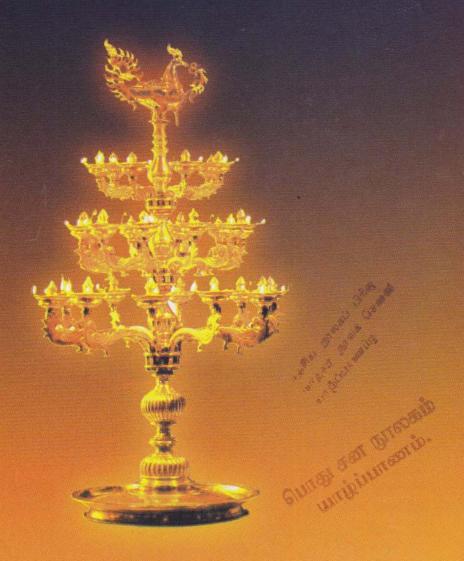
> Lakshmis Jewellers

276 High Street North London E12 6SA U.K. Tel: 020 8470 5600 Fax: 020 8470 3448

noolaham.org | aavanaham.org

தொடர்ந்து பத்து ஆண்டு சேவையில்

230 Upper Tooting Road London SW17 7EW Telephone: 020 8767 3445

SILK EMBORIUM

122 Upper Tooting Road London SW17 7EN Tel: 020 8672 1900

Western Jewellers & Textiles

5 Plaza Parade 29-33 Ealing Road Wembley Middlesex HA0 4YA Tel: 020 8903 0909

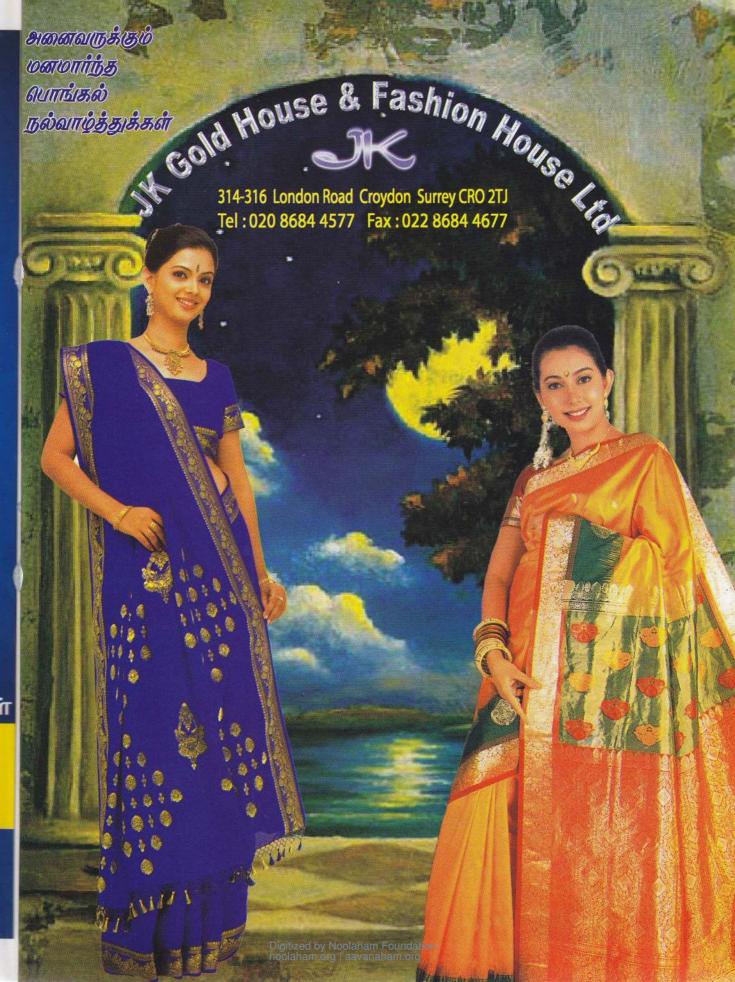
Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org மகத் தரமானதென லண்டன் வாழ் மக்கள் நன்கு உணர்ந்து கேட்டு வாங்க் பாவிக்கும் அதிசிறந்த <mark>கூடு மிருகரும்த்தூ</mark>ள்

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

SHARON !

311-313 MICHAM ROAD SW17 9JQ LONDON TEL: 0208 6729353 0208 6463152

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொக்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

எங்கள் தூம் குவம் உയാத்தல்

தாயகத்தின் ருசியை மீண்டும் அனுபவித்தேன் !

எலுமிச்சம் பழத்தைப் பாதிகளாக வெட்டி, எதையெதையோ பக்குவமாகச் சேர்த்து பனை ஓலைத்தட்டிலே வீட்டு முற்றத்தில் பல நாட்கள் காயவைத்துப் பதம் சேர்த்து, என் உயிரான அம்மா செய்த ஊறுகாயைத் தொட்டுத் தொட்டுத் தயிரோடு சாப்பிட்டக் காலங்களை நினைத்து நினைத்து நான் வாய் ஊறியதுண்டு.

அகதியாக இந்த அந்நிய மண்ணில் தஞ்சமடைந்த பதினெட்டு ஆண்டுகாலத்தில் அவ்வப்போது அந்த ஊறுகாய், இந்த ஊறுகாய், யாழ்ப்பாண Style ஊறுகாய், ஈழத்து ஊறுகாய் என்று எல்லாம் வாங்கிச் சுவை பார்த்து அன்றோடு விட்டதுமுண்டு. போத்தலைத் திறந்தால் எண்ணெய் மிதக்கும். வயிற்றைக் குமட்டும்.

சமீபத்தில் எனக்கேற்பட்ட அனுபவத்தை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

்ஈழ மக்களுக்கு ஏற்ற வகையில் தயாரிக்கப்பட்டது ' No Added Oil என்ற லேபல்களுடன் 'கற்பகம் ' தயாரிப்பு என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்த எலுமிச்சம்பழ ஊறுகாய்ப் போத்தலை வாங்கினேன். ஊரிலே அம்மா செய்து தந்த ஊறுகாயின் சுவையைக் குறிப்பிட்டிருந்தேனல்லவா ? அதனை அனுபவித்தேன். அந்த ஊறுகாயும், தயிரும் இருந்தால் போதும், சோற்றைச் சாப்பிடுவதற்கு. பல ஆண்டுகால என் நாவின் ஏக்கத்துக்கு 'கற்பகம்' ஊறுகாய் தாயின் ருசி தந்தது.

அந்நிய மண்ணில் வாழும் தாயக மக்கள் மீது வியாபாரம் செய்வது பிழையில்லை. ஆனால்... உடல் நலத்துக்கு ஊறு விளைவிக்கக்கூடிய 'கலப்படங்களை' 'ஈழம்', தாயகம்' என்ற லேபல்களை ஒட்டிப் போலிகளை வியாபாரம் செய்து ஒருசிலர் கோடீஸ்வரர்களாகிக் கொண்டிருப்பதுதான் பொறுக்கமுடியவில்லை.

'கற்பகம்' போன்று சுத்தமான ஊறுகாய்களைத் தயாரித்து, அவற்றை வியாபாரம் செய்பவர்களை இனங்கண்டு அவர்களை நாங்கள் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆதங்கம்

Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

குருபாதம் துணை நல்லூர் திருஞானசம்பந்தர் ஆத்னம் ஸ்ரீஸ்ரீ. சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய சுவாமிகள் இரண்டாவது குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் வழங்கிய ஆசிச் செய்தி

இலன்டன் மாநகரில் வெளிவரும் தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை வார்க்கல் விழாவை மையமாகக் கொண்டு வார்க்கல் சிறப்பு மலர் வெளியிடுவது அறந்து மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைகிறோம். அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி என்பது திருவள்ளுவர் வாக்க. அறிவுப்பணி — அறப்பணி நல்லறிஞர்களது கருத்துக்கள் மக்களிடம் சேர்க்க வேண்டியது கற்றவரின் கடமையாகும். புலம் வயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர்களிடையே மொறும்பற்றை உருவாக்கும் நோக்கில் தமிழர் தகவல் மலர் செய்யும் பணி மகத்தானது. ஆன்மிகம், அரசியல், இலக்கியம், உலகச் செய்திகளை உள்ளடக்கி வெளிவரும் அரிய நூல் இருநாற்று ஐம்பது, பக்கம் வரைக் கொண்ட சிறப்பு மலராக உருவாக்கப்படுவது வரவேற்கத்தக்கது. தமிழர் தகவல் மலரின் பதிப்பாசிரியர் உயர்திரு. நா. சிவானந்த தோதி அவர்களின் தமிழ் ஆர்வம் பற்றியும் அவரது உயர் பண்பு பற்றியும் எங்கள் ஆதீன ஆனோசகர் செங்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமருகன் அவர்கள் பலதடவை எமக்க எடுத்துறைத்தார். அருள்மொழி அரசு. திருமருக கிருமருகுகன் அவர்கள் பலதடவை எமக்க எடுத்துறைத்தார். அருள்மொழி அரசு. திருமருக கிருமானந்தனாரியாரின் உருவச்சிலையை சந்நிதி ஆச்சிரமத்துக்கு வழங்கிய பெருந்தகை இவர். இவரது பணி சிறக்க வாழ்த்துவதோடு தமிழர் தகவல் ஆசிரியர் திரு. அரவிந்தன் அவர்களையும் வாழ்த்தி பொங்கல் திருநாள் புனிதம் பெற இறையருள் வேண்டி நல்லாசி கூறி அமைகிறோம்.

ஏன்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு

யாழ்ப்பாணா

四十五日

நாளுக்கு நாள் இலண்டனில் தமிழில் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் மலர்ந்து வருகின்றன. வாசிப்பு வளர்ந்திருக்கிறதா ? வாசகர்கள் மலிந்திருக்கிறார்களா என்பதெல்லாம் ஆராய்வு செய்யப்படாத கேள்விக்குறி. யதார்த்தத்தைச் சொல்வதற்கு வெட்கப்பட வேண்டியதில்லையல்லவா. தமிழில் பேச மறுப்பது அல்லது தவிர்ப்பது என்பது புதிதாக புலம் பெயர்ந்த மண்ணில் கண்டு வரும் காட்சிகள். தமிழை ஆங்கிலத்தில் எழுதிப்படிக்கும் – பாடிவரும் பழக்கம் கூட நம்மிடையே படிப்படியாக வளர்ந்து வருகிறது. இது ஒரு தனித்துவமான கலாச்சாரமா அன்றித் தமிழர் கலாச்சாரத்தின் பிறழ்வுகளா என்பதற்கு காலந்தான் பதில்கூறவேண்டும். தமிழை ஆய்ந்தவர்களைக் காண முடிந்தது. தமிழால் பயன்பெறுபவர்களையும் பார்க்க நேர்ந்தது. ஆனால் தமிழை வணங்குபவர்களைத்தான் காண்பது அரிதாகிவிட்டது. எண்ணிக்கையில் குறைந்தாலும் நினைவுகளால் உயர்ந்து நிற்கும் இந்த 'வணங்குபவர்' கரங்களையாவது இம்மலர் சென்றடையுமாயின் அதையே பேறாகக் கருதுகிறோம்.

உலகின் எங்குமில்லாத புதுமைகளின் புகலிடமாக எம்மண் இன்று காட்சி தருகின்றது. அங்கு நடக்கும் துன்பங்களும் துயரங்களும் கூட காவிய மணம் கொண்டவை. நமது மண்ணின் களத்தில், துப்பாக்கிகள் இப்போது சிறிது ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு, தூரிகைகளையும், பேனாக்களையும் பேச வைத்திருப்பது பெருமைமிக்க சாதனை. ஒவ்வொருமுறை ஈழத்தமிழன் விழுகின்ற போதும் அதைவிட வேகமாக எழுந்துவருவதை உலகம் அவதானித்து வருகின்றது. இந்த வித்தியாசமான பரிமாணங்கள் தென் ஆசியாவில் ஒரு புதிய உலகைப் படைக்கும் நிச்சமித்துவம் என்பதும் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது.

இம்மலரில் காணப்படும் ஈழத்தமிழர்களின் சிறுகதைகள் வெவ்வேறு காலங்களில் வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளின் பிரதிபலிப்புகள். அந்த முகிழ்வுகள் அவற்றைப் படைத்தவர்களின் அன்றைய மனவோட்டத்தின் பதிவுகளாகி நிற்கின்றன. பழைய தலைமுறையின் தளகர்த்தர்களில் ஒருவரான அழகு சுப்பிரமணியத்திலிருந்தே ஆரம்பித்துள்ளோம். ஈழத்துத் தமிழ் சமூகத்தின் மொழி, இன, சாதி உணர்வுகள் இங்கே பலகதைகளில் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்த – முடியாத பல உணர்வுகள் இருப்பினும் இவை ஒரு காலத்தில் கண்ணாடி என்றே கருதுகிறோம். அவை இரசிக்கப்படலாம் அல்லது மதிக்கப்படலாம். அப்படியான இரு சுவைக்காட்டிய சிறுகதை இலக்கியப் பரிவர்த்தனைகளை இந்த ஈழத்துச் சிறுகதைகள் பல எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவேதான் அவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

புதிய செய்திகளும், சமகாலப் பதிவுகளுமாகவுள்ள பல இளைய தலைமுறையினரின் படைப்புகள் எமக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான கால அவகாசங்களும் இல்லாமற் போய்விட்டது. இலக்கியம் ஒரு செய்தி என்றால் அல்லது இலக்கியம் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு என்றால் அரசியல் கலக்காத இலக்கியம் சாத்தியமில்லையென்றே தோன்றுகிறது. உதாரணம்: சிலப்பதிகாரம். வன்னி மண்ணிலிருந்து புறப்பட்டு வரும் வேகம் மிக்க ஆக்கங்கள் எமது கரமெட்டியிருந்தால் இம்மலர் இன்னும் சிறப்புப் பெற்றிருக்கும். எல்லாமாக இதனுள் நாற்பத்தி நான்கு சிறுகதைகளை அடக்கியுள்ளோம். இது நிறைவுபெற்ற ஆக்கமன்று – எம் நினைப்பில் பிறந்த சிறு உழைப்பின் பெறுபேறே.

''தமிழர் தகவல்'' மாதாந்திர செய்தி சஞ்சிகையாக பதினெட்டு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. இது ஜனவரி 2005 பொங்கலையொட்டிய பத்தொன்பதாவது மலர். பதினெட்டு இதழ்களும் இலவச வெளியீடாகவே வெளிவந்திருந்தன. மிகவும் சாமானியரான எமக்கு இது ஒரு சாதனையாகத்தான் தெரிகிறது. தாக்கங்களை ஆராயாது, ஆத்ம திருப்தியாகவே இவற்றை வெளியிட்டு வந்தோம். ஆயினும் இம்மலர் ஒரு பாரிய முயற்சி. இதன் செலவுகளை ஈடுகட்ட எமது வழக்கமான விளம்பரங்கள் போதுமானதல்ல. மேலதிகமாக எவரையும் இடர்ப்படுத்தவும் நாம் விரும்பவில்லை. அதற்காகவே சிறு விலை மதிப்பீடு செய்துள்ளோம். இது ஒரு வியாபார நோக்கமன்று என நீங்கள் விளங்கிக் கொள்வீர்கள் என நம்புகிறோம்.

இனித் 'தகவலை'த் திறவுங்கள்.

– அரவிந்தன்

BRITTANIA HINDU (SHIVA) TEMPLE TRUST

ESTABLISHED 1974

Registered Charity No. 269067

HIGHGATEHILL MURUGAN TEMPLE

200A, Archway Road, London N6 5BA, England, U.K Tel: 0208 348 9835 Fax: 0208 482 6508

Board of Trustees

Chairman - Trustee MR. V. SELLATHURAI

Secretary - Trustee MR. K. RANGANATHAN

Treasurer - Trustee MR. N. VAMADEVAN

Trustees
DR. V.P. NARAYANA RAO
MR. A. VAIRAVAMOORTHY
MR. S.M. SRIKANTHA
MR. V. SELVANAYAGAM

Advisory council

Chairman MR. V. SEILATHURAI

Secretary MR. R. KUNASINGAM

Administrator MR, K, NAGARAJAH अलं प्लंल अमित्यनं इक्षेप्तं इह्यलं

ஆயா, தமிழா தகவல் மாதம் தோமும் இதுவரை இருபது இதழ் கரி, காலம் தவடும் , கட்டுரைகரு, கதைகரு கவிதைகரு, புதினாவ் கரு, சம்யசம் பந்தமான அறிஅரைகரு சோதிடம் என் மன போன்ற வற்றை தாங்கி வெளி வந்தமை பாராட்டற்கு கிலது.

தமிழர் திருநான் பெரங்கள் பிழாவை முன்னிட்டு பிசேடமார் பிரமாதமான முறையில் வெனியற இருப் மல்றது முடிகு அகம்கிழ் அடன் உங்கள் தேவையக்கு உயர்யாத்ப் டூன் வுடிகுகன் ஆள்ய வழ்படு வோர், ஆட்டி இது, அறுவ் காவர் செலும்ன சால் பிர் சேவைய்கு நன்றி காற்ற மாராட்டுக் கிளை தெரியித்து மகிழ்கின் நேன்

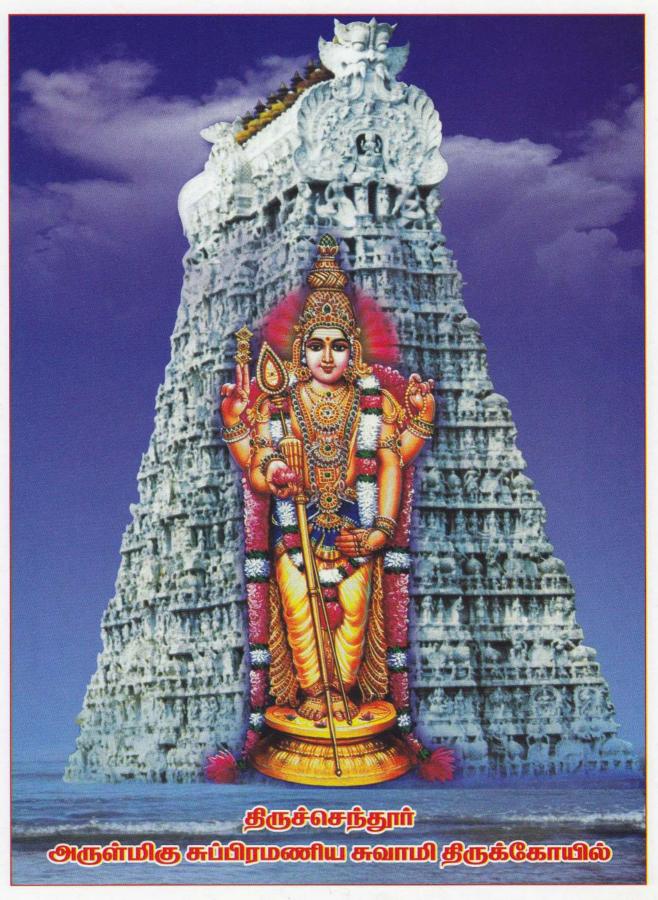
5 High 5 Baid Groot comp Me of Lagging 2000 Danis & Da

N. D 5-1012 8000 0

Bankers: National Westminister Bank Plc. & Barclays Bank Plc.
Solicitors: M/S Vimal & Co.

SIVAYOGAM

(A Charity Registered in England & Wales - Reg. No. 1050398)

180-186 Upper Tooting Road, Tooting, London SW17 7EJ
Tel: 020 8767 9881 Fax: 020 8767 2337
Email: info@sivayogam.plus.com Web: www.sivayogam.co.uk

வாழ்த்து

இன்றைய தகவல் நுட்ப உலகில் அதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து மக்களின் உணர்வையும், கமிழீழ வீரத்தையும், எழுச்சியையும் செம்மைப்படுத்தி, உலகத்தமிழர்க்கும், தாயகத்திற்கும் பிணைப்பினை மேன்மைப்படுத்தக் கூடிய தமிழர் தகவலின் அனைத்து முயற்சிகளும் மேன்மேலும் வளர சிவயோகத்தின் உன்னதமான நல்லாசியும், வாழ்த்தும், இலண்டன் முத்துமாரி அம்மனின் அருளும் கூடி சேர இந்த தமிழர் திருநாளாம் பொங்கல் திருநாளில் வெளிவரும் பொங்கல் மலர் மேலும் ஒரு திருப்புமுனையாக அமையட்டும்.

குறுகிய காலத்தில் மிக நல்ல வளர்ச்சி கண்டுள்ள தமிழர் தகவலின் இந்த சீரிய பணி வளர பாடுபடும் அதன் ஆசிரியர் மற்றும் அதன் தொழில்நுட்ப கலைஞர்கள் அனைவரும் நலமுடன் வாழ எல்லாம் வல்ல இலண்டன் முத்துமாரி அம்மனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

என்றும் அன்புடன் அன்னையில் சேவையில்

161 Stown & DOTTE

நா. சீவரத்தினம்

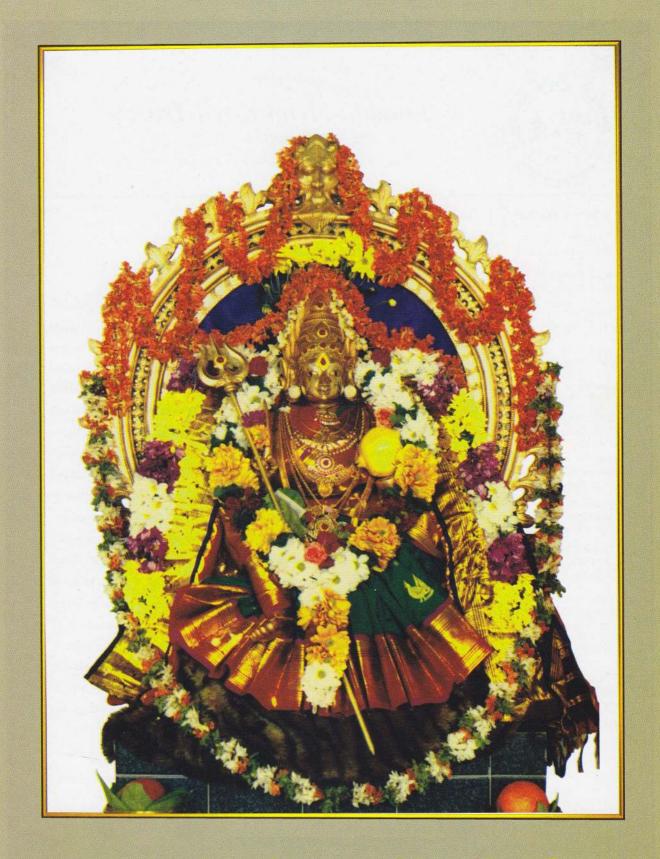
தலைவர், அறங்காவலர் சபை.

09.12.2004

Patron: Dr. K. Nadesalingam M.B.B.S (Cey.), P.M. (Lond), M.R.C. Psych. (U.K.) Trustees: N. Seevaratnam, K. Singam, N. Karunanithy, S. Kumaresan, S. Nimalan

அருள்மிகு இலண்டன் முத்துமாரி அம்மன்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

London Sivan Kovil Trust

Charity Registration No. 1051516

4A, Clarendon Rice, Lewisham, London Sel3 5ES Tel: 020 8318 9844

Board of Trustees:

President : Dr T Sriskandarajah

Vice President : Dr S Navaratnam

Secretary: Mr S Yogarajah

Asst. Secretary: Mr V Krisnanatharajah

Treasurer: Mr T. Arulthas

Asst. Treasurer: Mrs V Gengatharan

Building & Finance, Sub-Committee Chairman : Dr S Rajasundaram

Community Service, Sub-Committee Chairman : Mr V Kaneshamoorthy

Cultural Activity, Sub-Committee Chairman : Mrs (Dr) V Karunakaran

Mr S. Balasundaram Mr N Satchithananthan Mr N Sivasubramaniam Dr S Sivathasan Dr S T S Somasegaram

Bankers:

- Barclays Bank Plc. Catford Branch
- Lloyds Bank Plc. Billericay Branch

Auditors: B W Chatten Brentwood

வாழ்த்துரை!

தகுந்த விடயங்கள் தரத்தோடு தகுகின்ற தமிழர் தகவல்

எமது ஈழத்தின் இயங்கியல் வாழ்வைத் தொலைத்து இடம் பெயர்வு எனும் நிலையில் எமது தமிழினம் உலகெங்கும் இன்று வேற்று நாட்டு கலாச்சாரத்திற்குள் வாற்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இந்த நிலையிலே எமது எதிர்கால சந்ததியினர் தமது மொழி, சமயம், புற்றிய தேடலின் பூரண நிறைவைக் காண எம்மவர்கள் பலர் தமக்குரிய பாணியில், சமூக சிந்தனை செயல்பாட்டை கொண்டு பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அந்த வகையில் தமிழர் தகவல் என்கின்ற மாதாந்திர செய்திச் சுஞ்சிகை நேற்றுப்போல் தொடங்கி 2005அம் ஆண்டின் பொங்கல் மலர் தனது 19வது இதழாக மலர்கின்றது என்பதை சற்று ஆச்சரியத்துடன் உற்று நோக்க வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் வண்ணக் கலரில் ஒவ்வொகு முறையும் ஒவ்வொரு விதமான தனித்துவ முத்திரையுடன் கண்கள் விரிய பார்க்க வைக்கின்றது. ஆசிரியர் தலையங்கம், செய்திச் சிதறல்கள், கருத்துக் கவிதைகள், மாதம் ஒரு தகவல், இலக்கியம், சமயம், சிறுவருக்காக மாதம் இரு திருக்குறள் கற்போம் பகுதி. ஜோதிடம், அடீடைப்பட நேர்த்திகள் என அனைத்து விடயங்களும் அற்புதமாய் மிளிர்கின்றது. சாதாரணமாக இப்படியொரு சஞ்சிகையை எப்படி இலவசமாக கொடுக்க முடிகின்றது என்பது எல்லோர் இதயத்திலும் எழும் கேள்வி. அதற்கு காரணம் அதன் பதிப்பாசிரியர் அன்பர் சிவானந்த சோதி என்பதுதான் புதிலாகும். எந்த விடயத்தையும் ஆளுமையோடும் தனித்துவத்தோடும் செய்கின்ற ஆற்றல், எதையும் நேருக்கு நேர் பேசுகின்ற குண இயல்பு, ஒரு புத்திரிக்கையாளனுக்கு இருக்க வேண்டிய நடுநிலையை இவை சோதியோடு சேர்ந்திருக்கும் சிறப்பம்சங்கள். அதனால் தகுந்த விடயங்கள் தரத்தோடு தருகின்ற தமிழர் தகவல் இலன்டனில் ஒரு தனித்துவமாய் திகழ்கின்றது. அந்த சஞ்சிகை என்றுமே ஏற்றமுடன் மிளிர இலண்டன் லூயிஷாம் புதியுறை அண்ணாமலையான் திருவருள் புரியவேண்டி பிரார்த்தித்து வாந்த்துகின்றோம்.

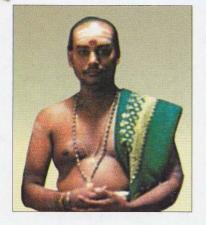
> கலாநிதி துரைராசா சிறீஸ்கந்தராசா தலைவர், இலண்டன் சிவன் கோவில் பரிபாலன சபை

' சிவகாம பூஷணம் ' கயிலை K. சங்கர குருக்கள் கலசபாக்கம் தீருவண்ணாமலை மாவட்டம்

ஆசியுரை

- " ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன் ஞானகுரு வாணி பதம் நாடு "
- " வெள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத்தனைய துயர்வு '' – குறள்

கல் தோன்றி மண் தோன்றா காலத்தே முன் தோன்றி மூத்தகுடி தமிழர் என சங்க இலக்கியங்களிலும், செவிவழிச் செய்தியாகவும் தெற்றெனத் தெளியப்படுகிறது. யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்பதால் உலகவரை உறவினராகக் கொண்ட பண்பும், திரைகடல் ஓடியும் திரவியம் தேடு என்பதன் வழி உலகம் நிறைவாகத் தமிழர்கள் வாழ்ந்து பொருள் வழி மிக்குயர்ந்து செல்விருந்து ஓம்பி வரு விருந்து பார்த்து, வானத்தவர்க்கு நல்விருந்தாகும் உயரிய குறிக்கோளுடைய தமிழர்களுக்கு தகவல் தந்திடும் தங்கள் தொண்டு அளவிடர்க்கரியது. இரண்டு ஆண்டுகளைக் கடந்து மூன்றாவது ஆண்டில் காலடி எடுத்து வைக்கும் தமிழர் தகவல் சஞ்சிகை, அருளாளர்கள், அடியார்கள், தபோதனர்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள் அருளியவைகளை பல்வேறு இடங்களில் மலர்ந்த மலர்களை அலங்கலாகத் தொடுத்தல் போல் ஒன்றுபடுத்தி நிகரற்ற செய்திகளை தரும் தங்கள் செயல் செயற்கரிய செயலாகும்.

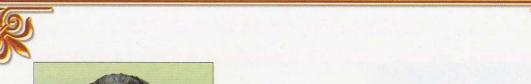
உலகப்பொதுமொழியாம் ஆங்கிலத்திலும், நல்ல பல செய்திகளைச் சுமந்து நல்கும் செய்கையால் தாங்கள் தமிழர்கள் உள்ளங்களில் உயர்ந்து குன்றின் மேலிட்ட திரு. அண்ணாமலையார் தீப ஒளியாக ஒளிர்கின்றீர்கள்.

தமிழர் தகவல் – பொங்கல் மலர் 2005 வெளியீடு அறிந்து அகம் மிக மகிழ்கிறேன். படைப்பினில் புதுமையாக, செய்திகளில் புதியனவாக, அரியனவாக, உய்தி பெறும் கருத்துடையனவாக உள்ளத்தால் உணரப்பட்டு, உறுதிப்பட்டு நிலைபெறச் செய்வனவாக அமைய சிவயோகம் பெற்று அன்னையும், அத்தனுமாய், அழல் வண்ணமாய் அரு உருவத் திருமேனி கொண்டு உயிர்கள் உய்ய அருள் சுரந்து பொழிந்து இறைவனைப் புகழ்ந்துரைத்துப் பொன்னடிப் போந்த காரைக்காலம்மையார் போல போன்றா புகழ் நனிபெற, நின்று நிலவிட வேண்டத் தக்கது அறிந்து, வேண்ட முழுதும் தரும் பாதி மாதுடனாய பரமனின் இணை மலர்ப் பாதங்களை இமைப்பொழுதும் இடையறாது இறைஞ்சுகின்றேன்.

உலக வாழ் மக்கள் அனைவரும் நலமுடன் வாழ எல்லாம் வல்ல லண்டன் ஸ்ரீ முருகனையும், லண்டன் ஸ்ரீ முத்து மாரியம்மனையும் வேண்டுகின்றேன்.

மிக்க நன்றி

பழ நெடுமாறன் அவர்களின் பொங்கல் வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழர் திருநாளான பொங்கல் பெருநாள் சாதி, மத உணர்வு கடந்து அணைத்துத் தமிழர்களாலும் கொண்டாடப்படும் நன்னாளாகும்.

உலகிலேயே முதன் முதலாக நெல் பயிரிட்டவர்கள் தமிழர்கள். தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் நெல்லைப் பரப்பிய பெருமையும் அவர்களையே சாரும். எனவே நெல் அறுவடை செய்யப்படும் நாளைத் தமிழர் கொண்டாடி மகிழ்ந்தனர்.

உழவாகள், உழவருக்கு உறுதுணையான கருவிகளைச் செய்தளித்த கம்மியா், தச்சா் போன்ற தொழிலாளா்கள், உழவு புாிந்த மாடுகள் ஆகிய அனைவருக்கும் நன்றி தொிவிக்கும் வகையில் இத்திருநாளைத் தமிழா் கொண்டாடி வருகின்றனா்.

தமிழாகள் மட்டுமல்ல தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றிலும் சீனா, ஐப்பான் ஆகிய நாடுகளிலே இதே காலகட்டத்தில் அறுவடைத் திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது.

நெல் வேளாண்மையையும், அரிசிச் சோறு உண்பதையும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுக்குக் கொடையாகத் தந்த தமிழர் நெல் அறுவடை விழாவையும் அளித்தனர்.

தமிழாின் இத்திருவிழாவையொட்டி தமிழா் தகவல் இதழ் சிறப்பு மலா் வெளியிடுவதை அறிய மகிழ்கிறேன்.

அந்நிய மண்ணில் வாழும் புலம் பெயர்ந்த தமிழருக்கு உணர்வூட்டும் வகையில் தொண்டாற்றி வரும் தமிழர் தகவல் இதழாசிரியர் திரு. சிவானந்த சோதி அவர்களுக்கும், அவர் மூலமாகப் புலம் பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கும் எனது வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கீறேன்.

செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்களின் பொங்கல் வாழ்த்துச் செய்தி

இலண்டனில் மாதா மாதம் வெளியிடப் பெற்று வரும் தமிழர் தகவல் பொங்கல் நன்நாள் குறித்து சிறப்பு மலராக வெளியிடுவது அறிந்து மிகவும் ஆனந்தமடைகீறேன். இலண்டன் வாழ் தமிழர்களின் அபிமானத்தை மிக விரைவாகப் பெற்று பலரது பாராட்டையும் பெற்று வரும் தமிழர் தகவல் மலர் மிகத்தரமாக வெளிவருவது பாராட்டுதற்குரியது. தாயக அபிமானத்தோடும் தரமான தகவல்களோடும் தவறாது வெளிவரும் தமிழர் தகவல் மலரின் பொங்கல் மலர் நூலுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன். கருத்தாழமும், பழமையும் புதுமையும் நினைவூட்டும் அரிய படைப்பாகவும் வெளிவரும் பொங்கல் மலர் இலண்டன் வாழ் தமிழாகளை மட்டுமல்ல தமிழ் கூறும் நல்லுலகை மகிழ்விக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. இம்மலர் வெளிவரக் காரணகர்த்தாவாக விளங்குபவர் திரு. நா. சிவானந்த ஜோதி அவர்கள். எப்பணி செய்தாலும் அது சமூகத்தின் எதிர்கால வாழ்வுக்கு உகந்ததாக அமைய வேண்டும் என்பதில் அவர் கொள்ளும் ஆர்வம் தனித்துவமானது. எவருக்கும் அஞ்சாத துணிவும் சிந்தனைத் தெளிவும் மிக்க இவரது பதிப்பித்தல் பணி தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. தேசாபிமானமும் மனித நேயமும் மிக்க இந்த மகத்தான மனிதன் சாதித்த சாதனைகளின் பலனை அவர் அனுபவிப்பதை விட அவரால் பிறர் பெறுவதே அதிகம். அவ்வகையில் இம்மலர் இவ்வையகத்துக்கு தமிழ் உலகுக்கு பயன் தரும் என்பதில் ஐயமில்லை. பொங்கல் மலர் சிறக்க வாழ்த்துவதோடு மலர் ஆசிரியர் திரு. அரவிந்தன் அவர்கட்கும் மலர் ஆக்கப் பணியில் ஈடுபட்ட அனைவருக்கும் வாழ்த்தும் ஆசியும் கூறி அமைகிறேன்.

யாவர்க்குமாம் இன்னுரைதானே

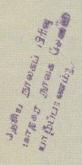

தமிழர் தகவல் பொங்கல் -ஈழத்துச் சிறுகதைகள் சிறப்பு மலர், 2005

பொருளடக்கம்

1.	கருத்துக் கவிதைகள்	18		பக்குவம்	132
2.	படம் சொல்லும் கதை	19		வலி	135
3.	அருள் வேட்கை	20		கிருஷ்ணன் தூது	137
4.	தலப் பயணம்	22		யோகம் இருக்கிறது	146
5.	இசைப் பார்வை	24		பயணத்தின் முடிவில்	150
6.	கவிதைத் தொகுப்பு	26		சிறு தீப்பொறி மூண்டு	
7.	விமர்சனம்	29		பெரு நெருப்பாக எரியும்	153
8.	அதிசயங்கள்	30		அரசனின் வருகை	160
9.	நிகழ்வு	31		கோள்று பதிகம்	165
10.	பரதக் கலை	33		மக்கத்துச் சால்வை	171
11.	நாதம்	44		விரக்தி	177
12.	ஆன்மிகம்	47		ஆண்மரம்	181
13.	அனுபவம்	54		வேலிகள்	184
14.	ஆய்வு	56		பாதை	187
15.	செய்தி	58		எதிரொலி	191
16.	பெண்ணியல்	59		це́Л	197
17.	குறியீடுகள்			போகாத உயிரும் நில்லாத	
	தென்கச்சி சுவாமிநாதன்	61		வாழ்க்கையும்	201
	சுகி சிவம்	63		தீவு மனிதன்	204
	ஒளவை நடராஜன்	65		ஜேர்மனியின் ஒரு நகரம் பிறகு	
18.	தொன்மையியல்	69		பிறேமன் நகரத்துக் காகம்	209
19.	சிறுகதைகள்			பிரசவக் காசு	217
	கல்விமான்	73		ஒரு கோப்பை தேநீர்	222
	வெள்ளிப் பாதசரம்	78		மஞ்சள் குருவி	224
	தோணி	81		இன்றில் பழந் தேவதைகள்	
4	தீக்குளிப்பு	87		தூசிபடிந்த வீணை	
	அக்கா	91		கொஞ்சம் நினைவுகள்	226
	இரத்தம்	94		மூன்று நகரங்களின் கதை	234
	நிந்தனை	98		மனவெளி ஓவியம்	237
	வேட்டை	101		தஞ்சம் தாருங்கோ	240
	பாதிக் குழந்தை	107		மலர் மொழியறிந்தால்	243
	இருள்	110		தொடர்புகள்	251
	பாட்டி சொன்ன கதை	114		திறப்புக்கோர்வை	264
	உரிமை எங்கே	118		பாலி ஆற்றங்கரைகளைத் தேடி	271
	குடை	124	20	சோகி ம்	271

274

276

287

288

127

129

ரத்தங்கள் மண்ணில்

கலப்பதில்லை

வெக்கங் கெட்டவர்கள்

20

21

23

சோதிடம்

புத்தாண்டு பலன்கள்

மழலையர் பக்கம்

விடைபெறுமுன்

சக்தி

காளை ஒருவன் கவிச்சுவையைக் – கரை காண நினைத்த முழுநினைப்பில் – அன்னை தோளசைத்தங்கு நடம்புரிவாள் – அவன் தொல்லறிவாளர் திறம் பெறுவான் – ஒரு வாளைச் சுழற்றும் விசையினிலே – இந்த வையம் முழுவதும் துண்டு செய்வேன் – என நீள இடையின்றி நீ நினைத்தால் – அன்னை நேர்படுவாள் உன்றன் தோளினிலே!

. . . .

– பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

கண்ணீர் பூக்கள்

என் வாழ்க்கை நாடகத்தில் எத்தனையோ காட்சிகள் எழமுடியுயா வீழ்ச்சிகள்!

மண்வாழ்க்கை மேடையில் நான் மாபெரிய காவியம் மாபெரிய காவியத்தின் மனம் சிதைந்த ஒவியம்!

– கவிஞர் மு. மேத்தா

எத்தனையோகாட்சிகளில்

மரைக்கி

தொழில்கள் துப்பும் நச்சுக்

. . . .

காற்று

பெருகும்

வறட்சி

விரியும் பாலை

திணறும்

பருவம்

வாழ்க்கையை

மலர்ந்து

காடுகள்

வளர்த்து

–கவிஞர் அறிவுமதி

. . . .

மந்தை!

CLUST தமிழா!

ஆடாய்

மாடாய்

ஆனாயடா

என்றேன் கை

தட்டினான்

–கவிஞர் காசி ஆனந்தன்

அன்புடைமை

வீட்டின் பெயர் 'அன்பு இல்லம் '

வெளியே 'போர்ட் '

'கடிநாய்கள் – கவனம் '

– புனிதன்

. . . . நடிப்பு

தந்தி கிடைத்து மிக நொந்துபட்டு வந்தவர்கள் அந்திவரையில் ஏதும் ஆகாரம் உண்ணாமல் குந்தி இரந்து குளறி அழுதார்கள் ஐந்தாறு காரில் (Car) இரவே ஊர்போய் விட்டார்

– கவிஞர் நீலாவணன்

பொடிபடும் துயரம்

தென்னை பனைகள் சிதறுண்டு போனாலும் என்ன அதனால் இடிந்துபோய் உட்கார்ந்தெம் ஏலாமை சொல்ல இது நேரம் அல்ல ; இன்று பாலாய் நிலவு பொழிகிறது பௌர்ணமி நாள் மீண்டும் எமது நிலத்தில் பனைவடலி தோன்றி நிமிர்க துயரம் பொடிபடுக ! மீண்டும் அண்ணாவி முழங்கும் உடுக்கின் ஒலி நீண்ட இரவுப் பொழுதில் நிகழட்டும் ஊதும் குழல் பெய் சுருட்டி இனியிரண்டு காதும் அமுதம் பொழிக ! கடலோரம் ஈரமண்ணில் இனிநாம் நடக்கலாம் பாலாய் நிலவு பொழிகிறது – பௌர்ணமி நாள்

– கவிஞர் சோ. பத்மநாதன்

. . . .

கரண்டல்

இலங்கை நாட்டில் ' சுவீப் ' டிக்கட்டுக்குப் பிறகு அதிகமாகச் சுரண்டப்பட்டது மலையகத் தொழிலாளியின் உழைப்புத்தான்

– வே. ரெங்கநாதன்

மாதமிரு திருக்குறள் கற்போம் !

ത്നിப്പനിള്

ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத் தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல் '' - (குறள் 702)

ஒருவர் தம் உள்ளத்திலுள் நினைப்பதைச் சிறிதும் ஐயப்படாது ் இதுதான் ' என உறுதியாக உய்த்து அறிய வல்லவர்களைத் தெய்வத்துக்குச் சமமாக கருதி மதித்திடுக ! மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட தெய்வீக ஆற்றலுடையான் என்பதாம்.

> குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை யுறுப்போ ரனையரால் வேறு ''-(குறள் 704)

ஒருவர் தம் மனதுக்குள் நினைத்த கருத்தை அவர் வாய்விட்டுக்கூற வேண்டாமலே அறிந்துகொள்ளக்கூடியவர்களோடு அங்ஙனம் அறியமாட்டாதார் உறுப்புக்களால் ஒரு தன்மையுடையவர்களாயினும் மதி நுட்பத்தால் வேறுபட்டவர்கள் ஆவார்கள்.

அகவை 80 நிறைவு பெறும் அன்னை சிவத்தமிழ் செல்வி

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்

1925 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் ஏழாந்திகதி பிறந்த இவர் இவ்வருடம் ஜனவரி மாதம் ஏழாந்திகதியுடன் எண்பது வயதைப் பூர்த்திசெய்கிறார். இவர் ஜம்பதுகளில் மேடையில் துணிந்து பேசத் தொடங்கியவர். எண்ணற்ற பல ஆலயங்களிலும் இலக்கிய அரங்குகளிலும் தன் சொல் வன்மையால் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியவர். ஆலயங்கள் ஆற்றவேண்டும் அறப்பணிகளை அம்மையாரது சிந்தனையின் வெளிப்பாடே தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் வளர்ச்சியாகும். ஆதரவற்ற குழந்தைகளுக்கு அபயமளித்து பல்வேறு சமூகப்பணிகளை தனது முதுமையிலும் அயராது நிலை நாட்டிவரும் அம்மையாரை ' தமிழர் தகவல் ' வாழ்த்துகிறது.

படம் சொல்லும் கதை

திருமுருக கிருபானந்தவாரியாருடன் தனிச்சிங்கள மொழிச் சட்டத்திற்கு எதிராக வழக்கு நடத்திய திரு. செல்லையா கோடீஸ்வரன் குடும்பமும், திரு நா. சிவானந்த ஜோதி குடும்பமும்

சிந்தை நின்று சீரியதாய் நிறைந்த சிவபூமி

செஞ்சொற்செல்வர் : ஆறு. திருமுருகன்

சிவபூமி

யாழ்ப்பாணத்துக் கோண்டாவிலில் மன-உடல் அமைந்திருக்கும் ஊன (மற்ற இளம் சிறார்களுக்கான '' சிவபூமி '' எனும் சிறுவர் காப்பகம். பொதுப்பணிக்கென்றே அர்ப்பணித்துக்கொண்டு தன்னை அறப்பணிகளுடன் இணைத்துக் கொண்டிருக்கும் செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு திருமுருகன் அவர்களின் அயராத உழைப்பால் உருவானது. தன்னையும், தன் வருமானத்தையும், நண்பர்களினாலும், சொற்பொழிவுகளினாலும் ஈட்டப்பெறும் வருமானங்கள் அனைத்தையும் இந்த வாழ்வுத் துயர் பெற்ற மக்களுக்காகவே வழங்கிவரும் ஆறு திருமுருகன் வள்ளல்களிலும் பெருவள்ளலாகி நிற்கிறார். ஆன்மிகத்திலும், கல்வியிலும் கூட அவரது கருத்துக் கொடைகள் தாயகத்தைத் தாண்டி தமிழ் மக்கள் வாழும் உலக நாடுகள் அனைத்திலும், நிறைந்து வழிந்து நிற்கிறது. ஒரு இளந்துறவியாய் எம்முடன் நடமாடும் இந்த நல்ல இதயமும் அவர் துணை பெற்றுக் துலங்கும் துறைகளும் தமிழனுக்குக் கிடைத்த கொடையாக-நீடு வாழ்க என வாழ்த்துவோம்.

இறைவனின் இனிய படைப்புக்களை அனுபவிக்கின்ற மனிதகுலம் இறைவனிற்கு செய்கின்ற கைமாறாக உதவி வேண்டுவோர்க்கு உதவுவது கடமையாகும். அவ்வகையில் ஆத்மீகச் சொற்பொழிவுகளினால் மற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் செய்யவேண்டும் என்ற பேரவா என்னோடு ஒன்றி நிற்கின்றது. அன்பர்கள், நோயாளர்கள், ஆதரவற்ற சிறுவர்கள், போன்றவர்களுக்கு கடந்த 14 ஆண்டுகளாக கடவுளின் அருளாலும் பெரியவர்களின் ஆசியாலும் சிறிதளவேனும் உதவுகின்ற வாய்ப்புப் பெற்றேன்.

மனவளர்ச்சி குறைந்த ஒரு குழந்தையின் தாய், வல்லமை உள்ளோர்க்கு பலர் உதவுகின்றார்கள், வல்லமை இல்லாத இக் குழந்தைகளை யாரும் கவனிப்பதில்லை எனக் கண்ணீர் விட்டு இக்குழந்தைகள் பற்றிய அவலத்தை எடுத்துரைத்தார். எனது மாணவன் ஒருவன் தன் தந்தையை பறிகொடுத்த துயரை எடுத்துக் கூறி விட்டு மனவளர்ச்சி

குறைந்த தனது சகோதரியின் நிலைப்பாடு குறித்து அழுதழுது சில செய்திகளைச் சொன்னான்.

மனவளர்ச்சி குறைந்த குழந்தைகளை சாதாரண பாடசாலைகள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுப்பதனால் சிலர் வீட்டில் உள்ள அறைகளில் பூட்டி வைத்துள்ள பரிதாபத்தை மருத்து வத்துறைசார் பேராசிரியர் ஒருவர் ஆய்வரங்கில் குறிப்பிட்டதும் என் அகத்தில் நிறைந்திருந்தது. கோயில் திருவிழாக்கள், பொதுக் கொண்டாட்டங்களின் போது மனவளர்ச்சி குறைந்த பிள்ளைகள் வந்தால் அவர்களை சிலர் புதினமாகப் பார்த்து நளினமாகச் சிரித்து அஃறிணை போல் 'அதைப்பார்' உது ஏன் உப்படிச் செய்தது என்று உதாசீனம் செய்வதைக் கண்டு கவலையுற்றுள்ளேன்.

கருணையும், அன்பும், இரக்கமும் காட்டி மேலை நாட்டவர்கள் இத்தகைய குழந்தைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கின்றபோது எம்மவர்கள் இவர்களை புறக்கணிக்கின்ற மரபு கருணையுள்ளம் கொண்ட பலரையும் வாட்டியுள்ளது. இவற்றை கருத்திற்கொண்டே மனவளர்ச்சி குறைந்த சிறார்களுக்கு ஓர் பாடசாலை எமது மண்ணில் உருவாக வேண்டும் என எண்ணினேன்.

கடந்த மூன்றாண்டுகளில் சிறுவர் இல்லங்களைத் தோற்றுவித்தவர்களை அணுகி மனவளர்ச்சி குறைந்த சிறார்களுக்கு பாடசாலை அமையுங்கள் என வேண்டியபோது அது சிரமமான காரியம் எனக் கூறி மறுத்தார்கள்.

இந்நிலையில் சென்ற ஆண்டு சிங்கப்பூர் செம்பக விநாயகர் ஆலயத்திற்கு உரையாற்றச் சென்றபோது மனவளர்ச்சி குறைந்த சிறார்களிற்கான பாடசாலையை தரிசிக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றேன். சீனப் பெண்மணியொருவர் அதிபராகப் பணியாற்றும் இப்பாடசாலையில் 600க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் மிகச் சிறப்பாக கற்றுவருவதைக் கண்டு வியந்தேன். மூன்று மாடிகள், 5 பஸ்வண்டிகள், நிரந்தர வைத்தியர் எனப் பல வசதிகளைக் கொண்ட பிரமாண்டமான பாட சாலை அது. எங்கள் மண்ணிலும் எங்கள் சிறார்களுக்கு நவீன பாடசாலை சிறியளவிலேனும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என எண்ணினேன்.

இலண்டன் மாநகரிற்கு உரையாற்றச் சென்ற போது அன்பர் மகாதேவன் ஜெயசீலன் என்பவரிடம் இப்பாடசாலை பற்றி கலந்துரையாடினேன். அவர் இயன்றவரை உதவுவோம் ஆரம்பியுங்கள் என உதவ முன் வந்தார். தானாக முன்

வந்து ஐயாயிரம் பவுண்ஸ் பணத்தை ஒப்படைத்து பாடசாலையை உருவாக்குங்கள் என்று உற்சாக மூட் டினொர். ला ഞ്ച ഞ அறப்பணிகளுக்கு பேராதரவு தருகின்ற கண் வைத்திய நிபுணர் Dr. குகதாசன் தம்பதிகள் தங்களது உறவினர்களின் நிலத்தை அன்பளிப்பாகப் பெற்றுத் தந்தனர்.

2003 ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் விநாயகர்சதுர்த்தி அன்று ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி அதிபர் தி.க. சிவாஜி அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டினார்கள். திரு நெல்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் லண்டனில் வாழ்பவருமான திருவாளர் அருளானந்தம் சுமார் ஒரு இலட்சம் ரூபாவை அடிக்கல் நாட்டிய அன்று வழங்கினார்.

சிவபூமி என்ற பெயரில் உருவாக்கப்பட்ட அறக்கட்டளையின் பிரதான அங்கமாக அப்பாடசாலை கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. சிவபூமி அறக்கட்டளை கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக புற்று நோயினால் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு நிதியுதவி, செவிப்புலன் குறைந்தோர்க்கு செவிப்புலக் கருவி உதவி, ஏழைச் சிறார்களின் கல்வியுதவி என வழங்கி வருவது யாவரும் அறிந்ததே.

ஆன்மீகச் சொற்பொழிவுகளின் போது அன்பர்களால் வழங்கப்படுகின்ற நிதி உதவியை அறப்பணிகளுக்கு பகிர்ந்து வழங்கும் வழக்கம் பெரியவர்களினால் எனக்கு ஏற்பட்டது. அன்னை சிவதமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் இத்தகைய பணிகளை செய்வதற்கு அன்று முதல் இன்று வரை என்னை வழிப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் எல்லோரது வழிகாட்டலிலும் இப்பாடசாலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

சிவபூமி அறக்கட்டளை நிர்வாக சபையைச் சார்ந்த பெரியவர்கள் அனைவரதும் நிறைவான பணியினால் இப்பாடசாலை விரைவாகக் கட்டப்பட்டது. இலண்டன், அவுஸ்திரேலியா, கனடா, அமெரிக்கா போன்றநாடுகளைச் சேர்ந்த எமது இனிய அன்பர்கள் இப்பணிக்கு தாராளமாக உதவியுள்ளார்கள். உள்ளூரிலும் ஒரு சில அன்பர்கள் தாமாக உதவ (முன்வந்துள்ளனர்.

தேடி வந்து பணம் வழங்கி உற்சாகப்படுத்திய திரு. இந்திரன் கராளசிங்கம் (கொழும்பு) சிங்கப்பூர் அன்பர்கள், லண்டன் சிவயோகம் திருப்பணிச் சபை, பிரித்தானிய சைவ முன்னேற்றச் சங்கம், திரு. சிவசுந்தரம் (லண்டன), ரூபி அருளானந்தம், திரு. தியாகமூர்த்தி, திரு. பாலயோகன், இவர்களை எல்லாம் இத்தருணத்தில் நன்றியோடு வாழ்த்தி வணங்குகிறேன். சிவபூமிப் பாடசாலையினைப் பொறுப்பேற்றுள்ள அதிபர் திருமதி கமலாதேவி சண்முகராஜன் அவர்களையும் ஏனைய ஆசிரியர்களையும் வாழ்த்தி வரவேற்கின்றேன்.

கனடாவில் வசிக்கும் எனது சிறுபிராயத் தோழர்கள் சிவப்பிரகாசப் பிள்ளை, சிவநாதன், சின்னத்துரை சண்முகலிங்க (இணுவில்) தலா ஒரு இலட்சம் ரூபாவும், புளோரிடாவில் வசிக்கும் செல்வி சியாமளா ஆயிரம் அமெரிக்க டொலர்களும் தந்து இக்கட்டடப் பணியை நிறைவாக்க உதவினர்

சிவபூமி நிறுவனம் கடந்த 5 ஆண்டுகளாக சிவபூமி புற்றுநோயாளர் கருணை நிதியத்தையும், சிவபூமி கண்தானச் சபையையும் நிர்வகித்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பிறப்பிலேயே மனவளர்ச்சிக் குறைபாட்டுடன் பிறந்த எம் இனிய குழந்தைகளை ஆற்றுப்படுத்தும் நோக்கில் அன்பர்களினால் இப்பாட சாலையை நிறுவப்பட்டுள்ளது. நிலையத்தை and சூரியன் சந்திரன் உள்ள காலம் வரை பேணிப் பாதுகாத்து நல்ல முறையில் வழிப்படுத்தி இச்சிறார்களை வாழ வைக்குமாறு கருணையுள்ளம் கொண்ட

இனிய மானிடர்களை மனதார வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

– செஞ்சொற் செல்வர் ஆறுதிருமுருகன்

சிவபூமி பாடசாலை ஆசிரியப் பணியில்

திருமதி யோகேஸ்வரி மகாலிங்கம் திருமதி பவளமணி ஜபக்குமார் செல்வி ராகினி திருச்செல்வம்

செல்வி தயாநிதி தர்மலிங்கம் செல்வி சசிகலா சச்சிதனந்த சிவம் செல்வி பிரசேயா பசுபதிப்பிள்ளை செல்வி பிரணவரூபி சோமசுந்தரம் திருமதி துஷ்யந்தினி அருள்தரன்

லண்டனில் வாழும் இசைவித்தகி திருமதி சிவசக்தி சிவசேனன் குடும்பத்தவர்களும், யாழ், கொட்டடியைச் சேர்ந்த லண்டனில் வாழும் திரு. திருமதி . விஜயானந்தன் அவர்களும் தருகின்ற பேருதவியினால் அமைக்கப்படவிருக்கும் வகுப்பறைக் கட்டடத் தொகுதி.

சிவபூமி அறக்கட்டளை பணிப்பாளர்சபை Siva Poomi Trust - Board of Directors

Mr. Aru. Thirumurugan - President Mrs. K. Kugathasan - Vice President Mr. P. Srivigneswaran - Asst. Secretry Mr.M. Vijayaragunathan Asst. Treasurer Mr.S. Shanmugalingam - Member Mr.M. Thayakaran - Member Mr.K. Sivaji - Vice President Mr.N. Sathasivaiyar - Secretry Dr.S. Kugathasan - Treasurer Mr.S. Gnanasuriyar - Member Mr.M. Jeyaseelan - Member

தொடர்புகளுக்கு: Contacts:

Mr. Aru Thirumurugan

Vice Principal Skandawarodaya College Chunnakam 0094-021-222-6550

Dr.S. Kugathasan

Eye Surgeon Teaching Hospital Jaffna T.P: 0094-021-3645

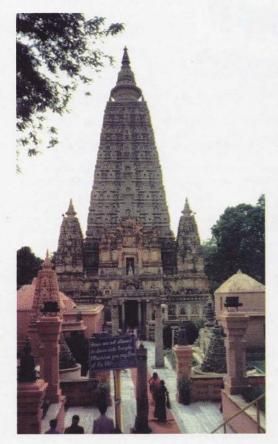
Mr. N. Sathasivaiyar

Asst. Registrar General District Secretariat Jaffna

Siva Poomi Trust A / C No: (Commercial Bank - Jaffna) Savings A / C No: 8060016509 Current A / C No: 1060016510

கயா – புத்தகயா

டாக்டர் க. கதிர்காமநாதன்

'' அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் ''

அவர்கள் இறந்தபின்தான் இதை உணர முடிந்தது. புலம் பெயர்ந்தோருக்குப் பெற்றோரின் அந்திய காலத்தில் சமீபத்தில் இருக்கவோ, பார்க்கவோ கொடுத்து வைக்காமல் இருக்கலாம். மேலும் அபரக்கிரிகைகள் (அபரம் = இறந்தபின் – கிரிகை = செய்கை) முதலிய கடமைகள் முடிக்காமல் மனம் நமைப்போல் சஞ்சலப்பட்டிருக்கும். இவற்றிற்குப் பரிகாரம்தான் கயா.

தகப்பனாருக்கு முப்பத்தொன்று மட்டும், தாயாருக்கு எட்டு மட்டுமே என்னால் செய்ய முடிந்தது. கண்போல் காப்பாற்றி ஆளாக்கிய மாதா பிதாவிற்கு நன்றிக்கடன் முடிக்கவில்லையே என்ற குறை மனதைப் புண்படுத்திக் கொண்டே இருந்தது. இதற்கு மருந்தாக கயாவில் பெற்ற அனுபவம் யாவற்றையும் நிவர்த்தி செய்தது.

கயா இந்தியாவில் உத்திரப்பிரதேசத்திலிருக்கும் பீகார் மாநிலத்தில் உள்ள விஷ்ணுகோயிலாகும். காசியிலிருந்து காரில் பயணமாக 16.06.2003 இரவு கயாவை அடைந்தோம். ஒரே இருட்டாக இருந்ததால் தங்க ஏற்பாடு செய்த இடத்தை அடைய முடியாது பிரிதொரு விடுதியில் தங்கினோம். பிரயாணம் செய்யும் போது வாந்தி ஏற்பட்டு, காய்ச்சல் காய்ந்து உணவருந்தாமல் இருக்க நேர்ந்தது. அன்றிரவு தூங்கும்போது தாயாரைக் கனவில் கண்டேன். அன்னை அணைத்து நெற்றியிலும் கை வைத்ததுபோல். கண் விழித்ததும் அது என் மனைவியே என்று அறிந்ததும், காய்ச்சல் வேகத்தில் பிதற்றியதாக அறிந்தேன். இதனால் சுடுநீரால்தான் நீராட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் காலையில் ஏற்பட்டது.

இதன் பின்னர் காஞ்சி காமகோடி மடத்தைக் கண்டுபிடித்துத் தெரிவித்த சீனிவாச ஐயாவைக் கண்டதும்தான் மனம் சாந்தமடைந்தது. யாவற்றையும் முன்னரே ஏற்பாடு செய்திருப்பதாகக் கூறினார். அருகாமையில் இருக்கும் கோவிலுக்கு நடந்தே சென்றோம்.

கயா என்ற பெயர் கயாசுரன் என்ற அசுரன் தனது உடலை வேள்விக்கு அர்ப்பணித்ததன் காரணத்தால் ஏற்பட்டது எனக் கூறுகின்றனர். முதலில் இரு கோபுரத்தைக் கண்டோம். இதன் பின்னர் சிரார்த்தம் செய்யும் மண்டபத்தினுள் சென்றோம். சிரத்தையுடன் செயும் காரியம் சிரார்த்தமாகும். தமிழ் ஐயா எங்களை அன்புடனும், ஆதரவுடனும் வரவேற்று கிரிகை முறைகளைக் கூறினார். இதுமாத்திரமின்றி எம்மைப் பிண்டம் பிடிப்பதிலும் கலந்து கொள்ளுமாறு கூறினார். எனக்குப் புதிய அனுபவமாக இருந்தது. இரண்டு இலைகளில் பிண்டம் போட்டுச் சிரார்த்தம் செய்தோம். முதலாவது இலையைக் கோவிலுள் சென்று விஷ்ணு பாதத்தை வீழ்ந்து வணங்கிப் பிண்டத்தை போட்டோம். மலர்களாலும், மாலைகளாலும் மறைக்கப்பட்டதனால் பாதத்தை முழுமையாகப் பார்க்க முடியவில்லை.

இதன் பின்னர் பல்குனி நதி சென்றோம், நதி வற்றியிருந்தது. ஓரிடத்தில் தேங்கியிருந்த நீரை தலையில் தெளித்து வணங்கினோம் . இதன் பின்னர் அருகாமையிலிருக்கும் பசு மாட்டிடம் சென்று மறு இலை பிண்டத்தை உண்ணக் கொடுத்துத் தானம் செய்தோம்.

கயாவில் மூன்று இடம் முக்கியம், பல்குனி நதி (புரட்டாசி, கார்த்திகை மாதங்களில் நீர் நிறைந்திருக்கும்) , விஷ்ணு பாதம் அட்சய வடமாகும். இங்கு ஒருமுறை பிண்ட தானம் செய்தால் ஏனைய இடங்களில் பதினோரு தடவைகளுக்குச் செய்ததற்குச் சமமாகும் எனக் கூறுகின்றனர். நீத்தவர் மறுபிறவி எடுத்தால் நன்மை பெறவும், எடுக்காமலிருந்தால் ஆன்மா படும் துன்பத்தைக் குறைக்கவும் சிரார்த்தம் செய்தால் பலனுண்டு. எமது முன்னோர்கள் நம் வம்சத்தில் யாராவது கயைக்கு வந்து நம்மைக் கரையேற்ற மாட்டார்களா என்று ஏங்கிக் காத்திருப்பார்களாம்.

அட்சய வடத்திற்கு ஒரு வாகனத்தின் மூலம் சென்றோம். அந்த இடம் ஒரு மைல் தூரத்தினுள் இருக்கிறது. இங்கு இருக்கும் ஆலமரத்தைத் தெய்வீக மரமாகக் கருதுகின்றனர். எமக்கோ மதிய வேளை வெயிலின் கொடூரத்தின் மத்தியில் கற்பகத்தரு போலிருந்தது. ஆலமர நிழலில் அமைதியான சூழ்நிலையில் சிரார்த்தம் நடைபெற்றது. இதன் பின்னர் ஒரு அந்தணரின் காலைக் கழுவி, வீழ்ந்து வணங்கி தானம் கொடுத்து ஆசி பெற்றோம். அவர் திருப்தி எனக் கூறி பித்ருக்கள் சொர்க்கம் சேர்ந்ததாக ஹிந்தியில் கூறினார். இங்கு சிரார்த்தம் செய்யும்போது ஏதாவது ஒரு காய்கனி இவை உண்பதில்லை என விரதம் மேற்கொள்ள வேண்டும். கொய்யாப்பழம், பாவற்காய், ஆல இலை ஆகியவற்றை விட்டோம். யாவும் முடிந்த பின்னர் எமது உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட திருப்தியை, மகிழ்வை, பூரிப்பைக் கூற முடியாது.

பிரியாகையில் முண்டம் காசியில் தண்டம் கயையில் பிண்டம்

முறையே பாவம் – களைவது, பிடிக்காமல் தடுப்பது, நீங்கி இறைவனோடு ஒன்றாவது ஆகும். பிரியாகை, காசி இன்னும் பல புண்ணிய இடங்களில் கிரிகைகள் செய்தோம். இங்கு கிடைத்த நிறைவு பிறிதொரு இடத்திலும் கிடைக்கவில்லை. கயாவின் மகாத்மியம் உடலே ஒரு வேள்விச்சாலை – உள்ளே இருக்கும் உயிர் இறைவனாக மாறுகிறது என்பதாகும்.

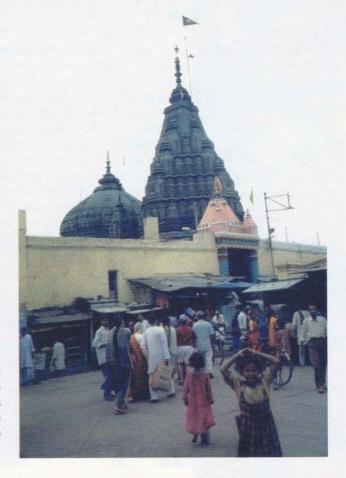
மதிய போசனம் காமகோடி மடத்தில். இரவும் காலையும் சாப்பிடாததால் அகோரப்பசி. 25 ஆண் பிராமணர்களால் சமைத்த சாதம், பூசணிக்காய்க் கூட்டு, ரசம், மோர் என ஒரு பிடிபிடித்தோம். எனினும் சீனிவாச ஐயா போன்று சாப்பிட முடியவில்லை. இதன் பின் தூக்கம் என்றனர். இங்கும் வெயில் கொடுமையால் நித்திரை கொள்வது வழக்கம். அறையினுள் ஒரு வாங்கு மாதிரி படுப்பதற்கு இருந்தது. தலையணை, பாய், படுக்கை ஒன்றும் கிடையாது. சிரார்த்தம் செய்வோர் சொகுசாக இருக்கக்கூடாதாம். இதனால்தான் எனக்குக் காய்ச்சல் வந்ததுபோலும். படுக்காமல் கயாவின் சந்தை, கடைகளைப் பார்த்தோம். யாழ்ப்பாணம் மாதிரி வறண்ட பூமி. வாழைப்பழங்கள் எமது கதலி வாழைப்பழம் போல சிறுத்திருந்தன. மாடுகளும் அவ்வாறே. ஏழை மக்கள் கடைகளில் டைனமோ தனித்தனியாக வைத்திருந்தார்கள்.

மூன்று மணிக்கு புத்தகயா சென்றோம். இது ஏழு மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. இங்குதான் புத்தர் ஆறு ஆண்டுகளாகத் தவம் இருந்து அரச மரத்தடியில் வைகாசி மாத பௌர்ணமியில் ஞானோதயம் பெற்றது. கயாவிற்குச் சென்றோர் யாவரும் புத்தரை விஷ்ணு, சிவன், பிரம்மாவின் அவதாரமாகக் கருதி வணங்குவர். இதனால் புத்தகயா புத்தமதம் அல்லாதோர் அதிகமாக வணங்கும் புத்தகோவிலாக உலகில் திகழ்கிறது.

170 அடி உள்ள கோபுரத்தை முதலில் கண்டோம். இது எமது விகாரையைப்போல் இல்லை. இந்துக் கோயில் மாதிரி இருந்தது. இதைச் சுற்றி கடைகளோடு ஒரு நகரமே இருக்கிறது. உள்ளே செல்கின்றோம். அமைதி, அமைதி ஒரே அமைதிதான். இது ஒன்றுதான் எமது கோவிலில் இல்லாதது! புத்தர் அமர்ந்த நிலையில் அமைதியாக அருட்காட்சியளிக்கிறார். நெற்றியில் விலைமதிப்பில்லாத இரத்தினக்கல் ஒன்று பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒருக்கால் புத்தரைப் பார்த்தால் போதும். அவரது உருவம் மனதில் பதிந்து விடும்.

இதன் மேற்குப் பாகத்தில்தான் ஞானம் பெற்ற அரசமரம் உளது. இதன் ஒரு கிளையைத்தான் அசோகரின் புத்திரியான சங்கமித்ரா இலங்கைக்குக் கொண்டு சென்று அனுராதபுரத்தில் நாட்டியது. அசோகர் பின்னர் மரத்தை வெட்டியதால், இலங்கையிலுள்ள மரத்தின் பகுதியைத்தான் பின்னர் நாட்டியுளர். இதனால் இலங்கையிலிருந்து புத்த மதத்தினர் யாத்திரை அடிக்கடி செல்வதுண்டு. அந்த மரத்தினடியில் நிழலும், அமைதியும், சாந்தமும் இருக்கின்றன. அதன் அருகாமையில் புத்தர் உலாவிய சுவடுகள் இருக்கின்றன.

புத்த சமயத்தைத் தழுவிய நாடுகள் யாவும், இக்கோயிலைச் சுற்றி வணங்குமிடம் அமைத்திருக்கின்றன. நாங்கள் திபெத்தினரது ஆலயத்திற்கு சென்றோம். இவர்கள் தாந்திரிக வழிபாட்டில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பவர்கள். முதலில் மேலே சென்றோம். அவர்கள் எமைக் கீழே செல்லும்படி கோரினர். இங்கு சென்று சக்கரம் ஒன்றைச் சுற்றக் கூறினர். இதைச் சுற்றினால் பாவம் தீரும் என்ற நம்பிக்கை. இதே போன்று தாய்லாந்து கோவிலில் சிறு சிறு மணிகள் தொங்கி இனிமையான சப்தங்களை எழுப்புகின்றன. இலங்கையரும் ஒரு தங்குமிடம், கோவில் அமைத்திருக்கின்றனர். பௌத்த மத குருகுலமும், தங்கும் மடங்களும் ஏராளம், ஏராளம். ஆனால் புத்த மதம் புத்தமதம் உண்டாக்கிய இந்தியாவில் இல்லை. இது விசித்திரமாகும்.

இரையேறை ஏம்.ஏஸ். சுய்லட்சுமி

எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி 1916ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 16–ம் தேதி மதுரையில் சுப்பிரமணிய அய்யர் – சண்முக வடிவு ஆகியோருக்கு மகளாக பிறந்தார். குஞ்சம்மா என்பது பெற்றோர் அவருக்கு வைத்த பெயர். சக்திவேல் என்ற சகோதரர், வடிவாம்பாள் என்ற சகோதரி ஆகியோருடன் இசைக்குடும்பத்தின் சூழலில் வளர்ந்தார். அவரது பாட்டி அங்கம்மாள் வயலின் கலைஞர். அவரது அம்மா வீணை கலைஞர். தாயிடம் இளமையிலேயே இசைக் கற்றுக் கொண்ட அவர் பத்து வயதிலேயே இசைத்தட்டுகளை வெளியிட்டார்.

்மரகதவடிவு, ஊத்துக்குழியினிலே' ஆகிய பாடல்கள் அவர் பாடிய ஆரம்பக் கட்டப் பாடல்கள். கொலம்பியா கிராமபோன் கம்பெனி அதனை பதிவு செய்து வெளியிட்டது. 13 வயதிலேயே மேடை ஏறினார். பின்னர் கர்நாடகப் பாடகராகப் புகழ் பெற்று 1936–ம் ஆண்டு சென்னையில் குடியேறினார். ஆனந்தவிகடன் பத்திரிகையில் மூத்த நிர்வாகியாக இருந்த டி. சதாசிவத்துடன் அறிமுகம் எற்பட்டு இருவரும் 1949 –ம் ஆண்டு திருநீர்மலையில் திருமணம் செய்துகொண்டனர். அவரது புகழ் மிக்க 50 ஆண்டுகால இசைவாழ்க்கையில் ஏராளமான விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். இந்தியாவின் உயர்ந்த விருதான பாரத ரத்னா விருது 98 ம் ஆண்டு அவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

சென்னை மியூசிக் அகடமி சார்பில் வழங்கப்படும் சங்கீத கலாநிதி விருது இவருக்கு 68 ம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டது. இவ்விருதினைப் பெற்ற முதல் பெண்மணி என்ற பெருமையையும் பெற்றார். சிறிது காலம் சினிமா துறையிலும் பணியாற்றி உள்ளார். பத்மபூஷண் (1954), பதம்விபூஷண் (1975), காளிதாஸ் சன்மான் (1988), ராமன் மகசேசே விருது (1974), ஆகிய விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். இலண்டனில் 82 ம் ஆண்டு நடந்த இந்திய விழாவில் துவக்க இசை நிகழ்ச்சியை நடத்தினார். டோக்கியோ, பாங்காக், ஹாங்காங், மணிலா, சிங்கப்பூர், மலேசியா உள்ளிட்ட பல நாடுகளில் இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினார். மேலை நாடுகளில் கர்நாடக இசையைப் பரப்பும் வகையில் 63 ம் ஆண்டு நடந்த எடின்பர்க் விழாவிலும், 66ம் ஆண்டு ஐ.நா. சபையிலும் இசைக் கச்சேரிகளை நடத்தியுள்ளார்.

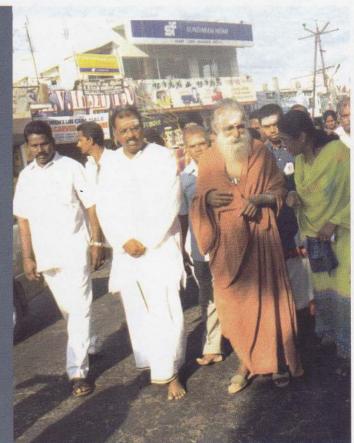
ஸ்கலைக் கழகம் (1973), பனாரஸ் இந்து பல்கலைக் கழகம் (1980), சென்னை பல்கலைக் கழகம் (1987) உள்ளிட்ட பல்கலைக் கழகம் (1980), சென்னை பல்கலைக் கழகம் (1987) உள்ளிட்ட பல்கலைக் கழகம் கழகம் கையில் கரைக் கழகம் டாக்டர் பட்டங்களை வழங்கியுள்ளன. சாந்திநிகேதன், விஸ்வபாரதி பல்கலைக் கழகம் டாக்டர் பட்டம் வழங்கியுள்ளது. தனது இசை நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் இசைத் தட்டுகள் மூலம் கிடைத்தீ வருவாயை பல்வேறு சமூகப் பணிகளுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார். தனது கணவரின் வழிகாட்டுதலுடன் கோடிக்கணக்கான பணத்தை அறக்கட்டளைகளுக்காக வசூலித்துக் கொடுத்துள்ளார். கஸ்தூரிபா நினைவு நிதிக்காக முதல் முறையாக 1944 ம் ஆண்டு இசைக் கச்சேரி நடத்தினார். திருப்பதி தேவஸ்தானம், ராமகிருஷ்ணா மடம், நானக் பவுண்டேஷன், எட்டையபுரம் சுப்ரமணிய பாரதி நினைவகம், நியூயார்க் இந்துக் கோயில், பாரதிய வித்யா பவன், காஞ்சிபுரம் காமாட்சி கோயில், சங்கர நேத்ராலயா, புற்றுநோய் மையம், வி.எச்.எஸ், மியூசிக் அகடமி உள்ளிட்ட மையங்கள் பயனடைந்தவை. 'சேவாசதன்' என்ற படத்தில் நாரதராக ஆண்டேடித்தில் நடித்து தனது கணவரின் கல்கி இதழுக்கு நிதி திரட்டினார்.

மீரா வேடத்தில் 1945 ம் ஆண்டு அவர் நடித்தது தேசிய அளவில் அவருக்கு புகழைத் தேடித் தந்தது. இப்படம் 1947 ம் ஆண்டு இந்தியில் தயாரிக்கப்பட்டது. அவரது குரல் உலகப் புகழ் பெற்றது. 10 மொழிகளில் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அவை அனைத்தும் துல்லிய இசைத் தரம் மிக்கவை. திருப்பதி வெங்கடேச சுப்ரபாதம் பாடலை பாடியவர். அவரது இசையை மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு, ராஜாஜி உள்ளிட்ட பல தலைவர்கள் பாராட்டிய பெருமை பெற்றவர்.

இவரும் இவரது கணவரும் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, இல்லறத் தம்பதியினர் எப்படியிருக்கவேண்டும் என்பதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு. 'குறை ஒன்றும் இல்லை' என்ற பாடலுக்கு ஏற்ப, இவர் சொந்த வாழ்க்கையிலும் சரி, இசை வாழ்க்கையிலும் சரி எந்தக் குறையும் இல்லை.

இசையுலகில் இணையற்ற அரசியாக விளங்கிய பிரபல கர்நாடக இசைமேதை எம்.எஸ் சுப்புலட்சுமி கடந்த 11.12.2004 அன்று இயற்கை எய்தினார். இதற்கு முன்பு அவரைப் போன்று யாரும் தோன்றவும் இல்லை. இனித் தோன்றப் போவதும் இல்லை. இசை உலகம் இசை அரசியையும், உலக மக்கள் மனிதநேயம் மிக்க ஒரு மனிதரையும் இழந்து விட்டது என்றால் அது மிகையல்ல.

கடந்த 24.12.2004 ஆம் ஆண்டு ஈரோட்டில் நடைபெற்ற பேரூர் ஆதீனம் குருமகா சந்நிதானம் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் எண்பதாண்டு பூர்த்தி விழாவின் சில காட்சிகள்

நிலைக்குக என்றும் !

இதயத்தின் அசைவுகள் அன்று எல்லைகள் கடந்தன மதங்களுக்கப்பால் இரு மனங்கள் இணைந்தன இணிய காலங்கள் இனிய காலங்கள் ஐம்பதைக் கடந்தவை அனைத்தும் நிறைந்தவை இணைபிரியாத 'அன்றில்'கள் என்றும் எங்கள் இதய தெய்வங்கள் வாழ்க பல்லாண்டு! என மனங்கள் நிறைவுடன் வணங்கி நிற்கின்றோம் – உறவுகள்

कित्र १०१५ १८० कर्मिक्ष भाषा

உயிர் ஓவியமாக : ஜனவரி இரண்டு கடல் காவியமாக : ஜனவரி பதினாறு

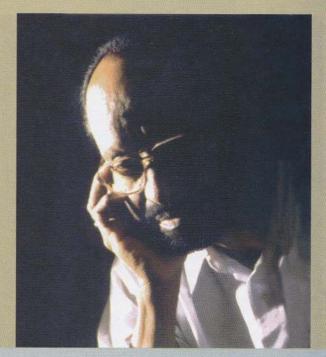
ক্রন্থ প্রজ্ঞজন্ত ক্রিদ্রুক্টিৎ ন্রাট ক্রন্থ ক্রচ্চেট্ট ক্র্যান্ত বাট ক্রম্যক্রট ক্রিট্টি ভিক্রজ্ঞার্থ ক্রিটিটি

৬৯৯৯এনিজ ৬৫৮৮৯৯৯ ৪এ৯৯৯৬৫জ ৮৯৯৯৯৯৯৯৯ ৬৯৯৯৯৯৯ ৬৯৯৯৯৯ ৬৯৯৯৯ ৮৯৯৯৯ ৮৯৯৯৯ ৮৯৯৯৯ ৮৯৯৯ ৮৯৯৯ ৮৯৯৯৯ ৮৯৯৯ ৮৯৯

ব্যিণ প্রথং আন্দেশকণ ক্রমিটি তির্বাদিশকা প্রত্যাদিবার্কি অন্যবিশ্বীদ চল্পাক্রিটি র্ন্তিপ্রা অন্যবিশ্বীদি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বী অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশ অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বীশি অন্যবিশ্বী সিক্ষি বিশ্বীশি সি বিশ্বীশি বিশ্বী বিশ

ుగ్రం కిశ్రకిత దగ్గుత ఈర్రామ్గులు ఆగాశ్రేశ్ర శ్రీశ్రేశ్రి బిఅబద్వు కౌశీశ్ ట్రేజిగ్గయ్గులగ్గాణిగి కెడియాలు శెడిగి

–முல்லை

தென்தமிழ் ஈழத்தில் பொங்கல் பானையில் கார்த்திகைப் பூ மாலை (காந்தள்) கட்டும் வழக்கம் உண்டு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சேரநாட்டின் குறுநிலத் தலைவன் பிட்டங்கொற்றன் கொண்டாடிய பொங்கல் விழா பற்றிய புறநானூற்றுப் பாடலில் அவன் மண்ணில் காந்தள் பூத்துக் கீடந்த செய்தி பேசப்படுகிறது. தமிழிலக்கியத்தில் நமக்குக்கிடைக்கும் பொங்கல் பற்றிய முதல் செய்தி இப்பாடலே. காந்தள் மலர் இன்று தமிழீழத்தின் தேசிய மலர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

aunila Pan aunila:

விண்ணில் எரிந்து மண் இயக்கும் கதிர் விரி சடரை எண்ணி வியந்தே தமிழர் எழில் வயல் ூடிழ கண்ணில் நிறைந்த நெற் கதிரைப் பரிதியின் கதிரே மண்ணில் முளைத்ததாய் நினைந்து விழா மகிழ் பொங்கல்!

யூந்தமிழ்க் கோலம் புனைந்த முன் மனைப்புற முற்றம் ஏந்திய செங்கல் அடுப்பில் எழுந்த தீ இடையே காந்தள் மலர்த் தொடை கூழய கமுத்தின் பானை போந்த பால் சர்க்கரை அரிசி கலந்த தேன் பொங்கல் !

காரிமுள் நொறுக்கி எழுந்த விடியலின் காலை ஊரினை மீட்டது ! புலிகளின் உயிர்க்கொடை ஆற்றல் போரினில் வென்று நிமிர்ந்தது ! ஷிடுதலை ஈழம் பாரினை அசைத்தது ! வையகம் பாரீத்தது பொங்கல் !

கவிஞர் காசி ஆனந்தன் 30.12.2004

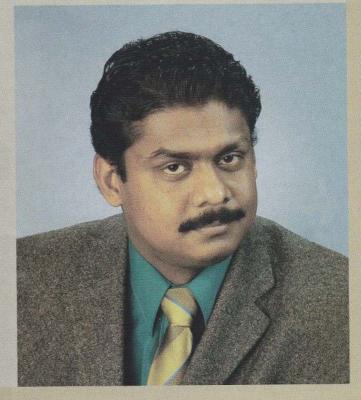

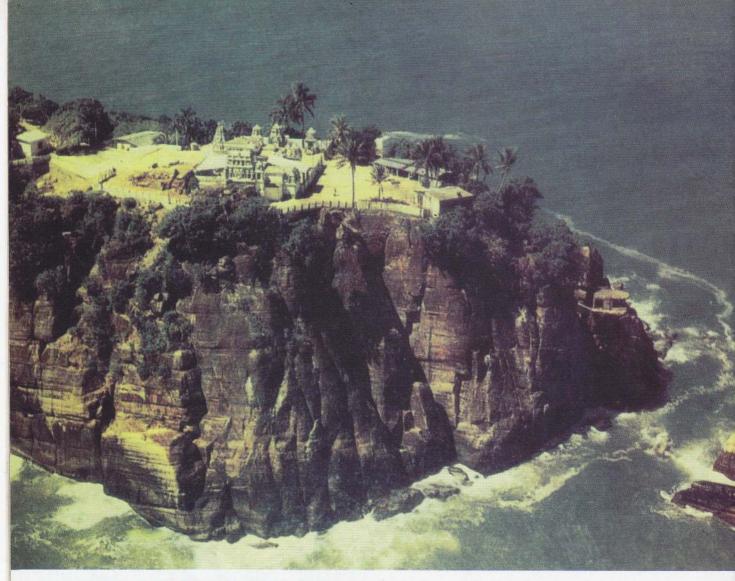
அடையாவாயில்

விருந்தினர்கள் எவரையும் விருப்பமுடன் வரவேற்பவர்கள் இத் தம்பதிகள். ஆன்மிகத்தின் பெயரால் எப்பெரியவர் இங்கிலாந்துக்கு வந்தாலும் நாடித்தேடி தம் மனை அழைத்து இன்முகத்துடன் இனியன செய்வர். அகமும் புறமும் ஒன்றாய் விளங்கும் இத்தம்பதிகள் ஆடம்பர வாழ்வு இன்றி அமைதியாக வாழ்ந்துவருகிறார்கள். இலண்டனில் சைவ மகாநாட்டை தோற்றுவித்தவர்களில் ஒருவராகவும், சிவன்கோவிலை உருவாக்கியவர்களில் ஒருவராகவும் திரு. கணேசமூர்த்தி தம்பதிகளை அறியாதவர்கள் இல்லை. பேரூர் ஆதீனம் முதல் பெருந்தகைகள் வருகை தரும்போதெல்லாம் ஏற்பாட்டாளர்கள் இவர்களது இல்லத்தையே நாடுதல் இயல்பு. காரணம் சீறிச் சினப்பதில்லாத சிந்தையால் உவந்து, பேறெனக் கருதும் இவர்கள் பண்பை வாழ்த்தாதவர்கள் இல்லை. அமைதியாக நல்லறப் பணியாற்றும் இத்தம்பதிகள் எப்போதுமே பிரமுகா் வாிசைக்கு வரவிரும்புவதில்லை . அதுதான் அவர்களின் தனித்துவம்.

ஜெர்மனியில் முதலாவது நகரசபை உறுப்பினராகஇலங்கைத் தமிழர்

கடந்த 26.09.2004-இல் NoRDRHEIN - WESTFALEN (NRW) மாநிலத்தில் நடைபெற்ற உள்ளூராட்சி சபைகளுக்கான தேர்தலில் Kempen (கெம்பன்) நகரில் முதல் முறையாக இலங்கை ஊர்காவற்றுறை, கரம்பன் தெற்கைச் சேர்ந்த ஜெயரத்னம் கெனிசியஸ் (JEYARATNAM CANICEUS) என்பவர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். ஜெர்மனியில் மத்திய மற்றும் NRW உட்பட பல்வேறு மாநிலங்களில் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியுடன் இணைந்து ஆட்சி நடத்தும் BUNDNIS 90/ DIE GRUNEN கட்சியின் சார்பில் இவர் தேர்தலில் போட்டியிடடார். அவருக்கு தமிழர் தகவல் தன் நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

திருகோணமலையிலுள்ள திருக்கோணேஸ்வரர் கோயில்

தீபதரிசனப் பலன்

மகாத்மாவான அண்ணாமலையின் சிகரத்தை (கார்த்திகை) தீபத்துடன் வணங்கியவனது புண்ணியத்தை சொல்லி முடியாது. சாயங்காலத்தில் தீபத்தைப் பார்த்து வலம் செய்பவர்களின் ஒவ்வொரு அடிக்கும் ஒரு யாகம் செய்த பலன் உண்டாகும்.

திருக்கார்த்திகை நன்னாளில் ஆலயத்தில் நெய், எண்ணெய் அல்லது தேங்காய் எண்ணெய் கொண்டு விளக்கேற்றினால் அவன் பாக்கியவானாவான்.

இதைக் கருதியே இத்தலத்தில் நந்தவனம் அமைப்போரும், மாலை தொடுப்போரும், பூசனை செய்வோரும் ஆலயத்தில் அலகிடுவோரும், மெழுகிடுவோரும், தவமியற்றுவோரும், அவன் நாமம் வாயால் ஓதி மகிழ்வோரும், அவனை கிரி வலம் வருவோரும், அவனை அங்கப்பிரதட்சிணம் முதலியவற்றால் பலவாறு துதிப்போரும், ஆலயத் திருப்பணி செய்வோரும், அவனைச் சுற்றியுள்ள திருக்குளங்களைச் சீரமைப்போரும், இத்தலத்தில் பல காலமாகப் பல்கிப் பெருகி வருகின்றனர். Digitized by Noolaha

திருவண்ணாமலை தீபம்

クレックいめん みおじいくく いまみじ

இது ஒர் அறிவுத் திறன் வாய்ந்த படைப்பு ஈழத்துக் கவிஞர் மு. பொன்னம்பலத்தின் பொறியில் அகப்பட்ட தேசம் கவிதை பற்றி பிரித்தானியக் கவிஞர் பெஞ்சமின் செபனையாவின் மதிப்பீரு இது

கலாநிதி பெஞ்சமின் செபனையா பிரித்தானியத் தொலைக்காட்சியிலும் பல்வேறு அரங்குகளிலும் பங்கு பற்றி வருபவர். பிரபலமான ஆங்கிலக் கவிஞர். இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள், இசைத்தட்டுகள், உரை நடைகள், ஒலிப்பேழைகள், செய்யுள், சிறுவர்களுக்கான கவிதைத் தொகுப்புகள், நாவல்கள் என்பன வெளிவந்துள்ளன.

மு.பொன்னம்பலத்தின் இக்கவிதையினை ஆங்கிலுத்தில் மொழி பெயர்த்தவர் ஈழத்தின் தலை சிறந்த மூத்த அறிஞரும் கட்டுரையாளரும், விமர்சகரும், மொழி பெயர்ப்பாளருமான திரு. ஏ.ஜே. கனகரத்தினா அவர்கள்.

பொன்னம்பலம் அவர்களின் கவிதை அற்புதமானது. இரட்டைக் கோபுரங்களை விழுத்தியமை தொடர்பான நூற்றுக் கணக்கான கவிதைகளை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் அவை யாவும் பொதுவாக ஒருபக்கச் சார்பானவை என்றே நான் சொல்லுவேன். அவை அறியப்பட்டவற்றையே பேச முனைகின்றன. அதாவது அவை பெரும்பாலும் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்காவும், அமெரிக்காவுக்கும் வருத்தம் தெரிவிப்பனவாகவே உள்ளன. ஆனால் அந்த நிகழ்வைச் சூழவுள்ள விடயங்களைக் கேள்விக்குட்படுத்தவில்லை. இதுதான் இக்கவிதைப் பற்றி எனக்குப் பிடித்தது. அது பற்றிய பெருங்காட்சிப் புலத்தையும் அதனுடைய அகண்ட தொடர்புகளையும் பார்க்கும் அதன் முறைமை.

நான் என்னை ஒரு கவிதை நிபுணனாகவோ, விமர்சகனாகவோ முன் வைப்பதில்லை. உண்மையில் நான் விமர்சகர்கள் பற்றிப் பல விமர்சனங்களை வைத்திருப்பவன். அத்துடன் கவிதைகளை மீள் பகுப்பாய்வு செய்வதும் எனக்குப் பிடித்தமான ஒன்றல்ல. நான் கவிதையை உண்மையாகவே நேசிப்பவன்; அவ்வளவுதான். நான் சொல்வதெல்லாம் கவிதை என்பது உங்களது உள்ளத்தைக் கவர்ந்திருப்பதாக இருக்கவேண்டும். அதையே அந்தப் பொறியில் அகப்பட்ட தேசம் எனக்குச் செய்தது. உலகம் முழுவதிலும் உள்ள விடுதலைப் போராட்டங்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் இன்னும் அனேகப் பண்பாட்டுச் சமயக் குறிப்புகளும், பயங்கரவாதம், போர், நீதி ஆகியன பற்றி நிலவும் எளிமைப்படுத்தப் பட்ட அர்த்தங்கள் பற்றி பல வினாக்களை எழுப்புவனவாய் உள்ளன. இதை வாசித்து உள் இறங்குவதற்கு எனக்குச் சிறிது நேரம் பிடித்ததுதான். ஆனால் வாசிக்கத் தொடங்கியதும் நான் ஒரே மூச்சில் அதனை இரண்டு தடவை படித்து முடித்தேன்.

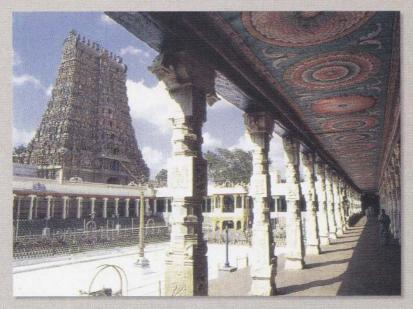
தபாற் பொட்டலம் வந்தபோது அதன் விடயம் பற்றி நோக்கையில் அது மிக நீண்டதாக உள்ளதோ என நினைத்தேன். ஆனால் வாசித்ததும் அந்த அளவு வேண்டுமானதே என்பது புலனாயிற்று. நான் முன்னர் சொன்னதுபோல் நான் ஒரு நிபுணனல்ல. ஆனால் அந்தக் கவிதை எனக்கு நன்றாகவே இருந்தது. கவித்துவ உணர்ச்சி பூர்வமானது, கற்பனையை உள்வாங்கியது; சிந்திப்பிற்குரியது; ஒளிவு மறைவற்ற அரசியல் நிலைப்பட்டது – அந்தச் சொல்லின் பூரண அர்த்தத்தில்.

ஒரு நூலாக இங்கே பிரசுரிக்கப்படப் போவதாக நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். இது பெரிய விடயமே. அதைச் சொன்னதற்கு அப்புறம் நான் ஒர வெளியீட்டாளரைப் பரிந்துரைக்க முடியாதிருக்கிறேன். ஏற்கனவே நீங்கள் ஒருவரை ஏற்படுத்தியிருக்கலாம். ஆனால் துக்ககரமான விடயம் என்னவெனில் துணிச்சலான வீரமுள்ள ஒரவரை என்னால் நினைக்கமுடியவில்லை. இது பிழையானதாக இருக்கப்பட வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன்.

எனது நல்வாழ்த்துக்கள். எனக்கு இந்த அறிவுத் திறன் வாய்ந்த படைப்பை அனுப்பி வைத்தமைக்கு நன்றி.

சாந்தி – பெஞ்சமின் செபனையா BENJAMIN ZEPHANIAH

உலக அடுசயங்கள் — ஒரு ஆய்வு — மதுரை மீனாட்சி கோயில் இடம்பெறுமா? உலக அடுசயங்கள் பற்றிய புகிய அறிவிப்பு ஒன்று வரப்போகின்றது. அதுபற்றி இதோ

இணையதளஓட்டெடுப்பில் முதல் 10 இடங்கள்

- 1. சீனப் பெருஞ்சுவர்
- 2. பாட்லா அரண்மனை, லாஸா, திபெத்
- 3. கலோசியம், ரோம், இத்தாலி
- 4. சிசன் இட்சா பிரமிடு, மெக்சிகோ
- 5. தாஜ்மஹால், இந்தியா
- 6. ஈஸ்டர் தீவு சிலைகள், சிலி
- 7. பைசா சாய்ந்த கோபுரம், இத்தாலி
- 8. ஈபிள் டவர், பாரிஸ், பிரான்ஸ்
- 9. மச்சு பிச்சு, பெரு
- 10. செஞ்சதுக்கம், மாஸ்கோ, ரஷ்யா

இணைய தளத்தில் புதிய 7 உலக அதிசயங்கள் பட்டியலுக்கான ஓட்டு எடுப்பை இரண்டு கட்டமாக நடத்துகிறார்கள். 2005 பிப்ரவரி 28-ந்தேதி வரை பதிவாகும் ஓட்டுக்களைக் கொண்டு தற்போது ஓட்டு எண்ணிக்கைப்படி 47 நினைவுச் சின்னங்களை மட்டுமே தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர். இப்படி 47 ஆக இருக்கும் நினைவுச் சின்னங்கள் 21 ஆக குறைக்கப்படும். பின்னர் அதன் மீது 2005 வருடம் முழுவதும் ஓட்டெடுப்பு நடத்தப்படும். இவற்றில் முதல் 7 இடங்களைப் பிடிக்கும் நினைவுச் சின்னங்கள் 2006 ஜனவரி முதல் தேதியில் உலக அதிசயமாக அறிவிக்கப்படும்.

மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில், உலக அதிசயங்கள் பட்டியலில் இடம்பெற்றால் இந்தியாவுக்கு, குறிப்பாக தமிழ்நாட்டுக்கு ஏராளமான நன்மைகள் கிடைக்கும். தமிழ்நாட்டின் புகழும், மதுரை நகரின் பெருமையும் உலகம் முழுவதும் பேசப்படும். லட்சக்கணக்கான வெளிநாட்டு பயணிகள் மதுரைக்கு வந்து மீனாட்சி அம்மன் கோயிலைப் பார்த்துச் செல்வார்கள். இதன் மூலம் தமிழகத்துக்கு வர்த்தக அளவிலும் மிகப் பெரிய பலன் கிடைக்கும்.

எனவே, தமிழர்கள் அனைவரும் தவறாமல் இணைய தள ஓட்டெடுப்பில் கலந்து கொண்டு மதுரை மீனாட்சி அம்மனுக்கு ஓட்டளிக்க வேண்டும் என்ற குரல் இப்போது ஓங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

கிருக்கோவில்

இந்தக் கோவில் சுமார் 14.5 ஏக்கர் பரப்பளவில் அமைந்திருக்கிறது. முதலில் மீனாட்சி கோவில் என்பது ஆகம விதிகளுக்கு உட்பட்டு முதலில் கர்ப்ப கிரகம், அர்த்த மண்டபம், யாக சாலை குளம் முதலியன இருந்துள்ளன.

பிறகு வந்த காலகட்டங்களில்தான் பல சந்நிதிகள், பிரகாரங்கள், மண்டபங்கள் ஆகியவை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பெரும்பாலும் இவை 12 முதல் 16–ம் நூற்றாண்டுக்குள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

அவ்வப்போது ஏற்பட்ட போர்கள் மற்றும் ஊடுருவல்களால் இவற்றின் புராதன சின்னங்கள் பல அழிக்கப்பட்டன். தற்போதைய மீனாட்சி அம்மன் கோவில் என்பது பழைய மற்றும் சமீப காலத்திற்கு முந்தைய சிற்பக் கலையின் ஒரு கலவையாக அமைந்திருக்கிறது. கோவிலின் வெளிப்புற மதில்கள் கி.பி.1216-ம் ஆண்டில் உறுதியான கற்களால் உயரமாக கட்டப்பட்டுள்ளன. மதிலின் நான்கு திசைகளிலும் கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன.

மிகவும் உயர்ந்த தெற்கு கோபுரம் 5 அடுக்குகளைக் கொண்டது. அம்மன் கோபுரங்களில் உயரமான கிழக்குகோபுரம் 7 அடுக்குகள் கொண்டது. இது 1570–ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு கோபுரமும் இதே ஆண்டில்தான் கட்டப் பட்டது. வடக்கு கோபுரம் 9 அடுக்குகள் கொண்டது.

இவற்றில் கோபுரங்கள் பாண்டிய மற்றும் விஜயநகர மன்னர்களின் காலத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இங்குதான் கட்டிடக் கலை தொழில்நுட்பமே தெரியவருகிறது. உள்ளே அமைந்துள்ள கோபுரங்கள் தட்டை அமைப்புடையதாகவும், மூலைகள் செதுக்கப்பட்டவை போலும் அமைந்துள்ளன. வெளி கோபுரங்கள் அழகான வளைந்த வேலைப்பாடுகள் அமைந்தவையாகும். கட்டிடக்கலைக்கு முன்மாதிரியாக இருக்கின்றன.

நகரின் எந்த மூலையில் இருந்து பார்த்தாலும் கோவில் கோபுரங்கள் காட்சி தரும்படி நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. கோபுரங்களின் நீளம், அகலம் மற்றும் உயரம் போன்றவை ஒவ்வொரு அளவிற்கும் ஏற்றதுபோல் அதன் எடைக்கு தகுந்தபடி சரியான விகிதத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

் **வீடியலைத் தேடி**் வெளியீட்டு விழாவும்

் **தேரழர்களே**் குறும்பட வெளியீடும்

சென்ற ஆனி மாதம் 10ஆம் திகதி சனிக்கிழமை Ley Street இல் அமைந்திருக்கும் சித்திவிநாயகர் ஆலய மண்டபத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த விழாவில் வத்தியூர் மைக்கலின் '' விடியலைத்தேடி '' எனும் கவிதை நூல் வெளியிடப்பட்டது. முழுக்க முழுக்க எமது தாய்நாட்டின் விடிவிற்கான போராட்ட வரலாற்றை கவிவடிவில் சித்தரிக்கும் நூலாக இந்நூல் அமைந்திருந்தது. திரு. கரவைக்குகனின் தலைமையில் இடம் பெற்ற இவ்விழாவில் சேர்க்கப்பட்ட நிதியும் மற்றும் '' விடியலைத்தேடி '' கவிதை நூல் விற்பனை மூலம் கிடைத்த நிதியும் முற்று முழுதாக வெண்புறா அமைப்பிற்கு வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்விழாவில் சிறப்புரையாற்றிய பிரித்தானிய சுகாதார அமைச்சின் ஆலோசகர் Dr.N.S. மூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிடுகையில் இன்று தாய்நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் அவசியத் தேவைகளுக்கான புணர் வாழ்வுப் பணிகளும், மற்றும் தாயகத்தில் பல்வேறு சம்பவங்களின் போதும் மிதி வெடியில் சிக்கி அவயங்களை இழந்த எம் உடன் பிறப்புகளிற்குச் செயற்கை அவயங்களை வழங்கி மறுவாழ்வளிக்கப்பட்டு கொண்டிருப்பதுமட்டுமல்லாமல் அவர்களுக்குரிய பயிற்சிகளும் அளிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் அதற்கான செலவீனங்களின் நிதிப்பற்றாக் குறையையும் எடுத்துக் கூறியதுடன் மற்றும் புலம் பெயர்ந்து வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் நம்மவர்கள் எந்தெந்தத் துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தாலும் அந்தந்தத் துறைகளையெல்லாம் எமது தாய்நாட்டிற்கும் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும் அதற்கு வத்தியூர் மைக்கலின் இந்தக் கலைப் பயணம் ஒரு உதாரணம் என்றும் அவரின் கவிதை வரிகளை வெகுவாகப் பாராட்டி இதுபோன்று மென்மேலும் பல நூல்களை வெளியிட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

தொடர்ந்து TTN தொலைக்காட்சி நிறுவனத்திலிருந்து வந்திருந்த திரு. சிவபாலம் மற்றும் நாட்டுப் பற்றாளர் திரு. முருகானந்தம் அதைத் தொடர்ந்து இந்த நல்ல நிகழ்வுக்கான மண்டபத்தை இலவசமாக வழங்கிய திரு. செல்வராஜா ஆகியோர் உரையாற்றினர். அதைத் தொடர்ந்து வத்தியூர் மைக்கலின் விடியலைத் தேடி முதல் பிரதியை திரு. செல்வராஜா வழங்க அதை Dr.N.S. மூர்த்தி அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டார். இந்நிகழ்வில் நன்றியுரை வழங்கிய மைக்கல் இந்தப் படைப்பிற்காகத் தனக்கு உதவிய அத்தனை அன்பு இதயங்களுக்கும் நன்றி கூறினார்.

இவ்விழாவின் இறுதியில் '' தோழா்களே '' குறும்படம் திரையிடப்பட்டது. இப்படம் வத்தியூா் மைக்கலின் கற்பனைக் கருவிலும், ஜெயராஜின் இயக்கத்திலும் உருவான கதை. அப்படத்தின் நகைச்சுவையும், நையாண்டித் தனமும் சபையோரை வயிறு குலுங்கச் சிரிக்க வைத்தது. சினி ஆா்ட்ஸ் கீா்த்தியும் கலந்து கொண்ட இந்த விழாவின் இறுதியாக மண்டபத்தில் சோ்க்கப்பட்ட நிதி அனைத்தும் மண்டபத்தில் வைத்து வெண்புறா அமைப்பின் Dr.N.S. மூா்த்தியிடம், திரு. ஜெயராஜ் கையளித்தாா். இந்த விழாவில் கலந்து கொண்ட அனைவரும் மிக நீண்ட நாட்களின் பின் எமது கலாச்சார விழா ஒன்றில் கலந்து கொண்ட சந்தோஷத்தோடும், தாய் நாட்டுணா்வோடும் வீடு சென்றனா். விழா இனிதே நிறைவடைந்தது.

கரவைக்குகன்.

முதல் பக்கதொடர்ச்சி

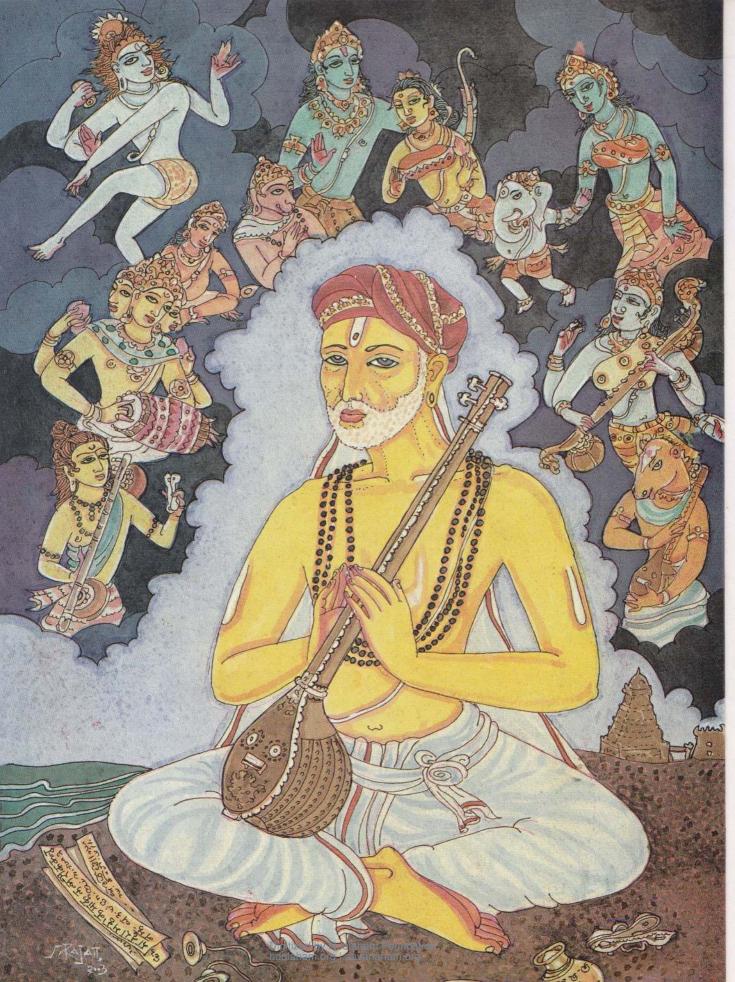
கோபுரங்களில் அஸ்திவாரங்கள் சுமார் 60 அடி ஆழத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம். மேலும் கோவிலின் அருகே உள்ள வைகை ஆற்றின் நீரோட்டம் ஆற்றில் ஏற்படும் வெள்ளப்பெருக்கு இவைகளை கருத்தில் கொண்டு தளமட்டம் அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. கோபுரங்களின் நுழைவாயில் கூரைமட்டம் வரை செதுக்கி இழைக்கப்பட்ட உறுதியான கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளன. இதன் மேல் அமையப் பெற்ற கோபுரப் பகுதி உறுதியான செங்கற்களால் கட்டப்பட்டு கதை வேலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது.

கோபுரங்கள் சராசரியாக 150 அடி உயரத்திற்கு மேல் இருந்தாலும் மேல் சிகரத்திலிருந்து அடித்தளம் வரை ஒரு ஒழுங்கான சரிவில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது அந்தக் காலகட்டத்தில் கட்டிடவியலில் தமிழர்கள் மிக சிறப்பாக முன்னேற்றம் கண்டிருந்ததை தெளிவாக்குகிறது.

கோபுரங்களின் ஒவ்வொரு நிலைகளுக்குள்ளும் போதுமான காற்று, வெளிச்சம் புகும்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கட்டுமானப் பொருள்களாக சுண்ணாம்பு, கருப்பட்டிச் சாறு, கடுக்காய்ச்சாறு ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மீனாட்சி அம்மன் கோவிலின் கட்டுமான அமைப்பையும், அமைதியாக நிற்கும் தத்ரூபமான சிலைகள் வெளிப்படுத்தும் நுணுக்கத்தையும் பார்த்தால் இது என்றோ உலக அதிசயத்தில் ஒன்றாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்கிறார்கள் கட்டுமான நிபுணர்களும், சிற்பக் கலைஞர்களும்.

நன்றி : தினத்தந்தி

gen de maria

வீ.பா.கா. கூந்தரம்

(வீ.பா.கா. சந்தரம் இயற்றிய தமிழிசைக் கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி 1, 2, 3 – விருந்து இக்கட்டுரையைச்சுருக்கித் தொகுத்தவர் அழகப்பாராம்மோகன்)

சங்கசாலத்து இசை மற்றும், ஆடற்குறிப்புக்கள் : முதல், இடை, கனடச்சங்க காலம் என்பது சுமார் கி.மு 2500க்கு முன்பிருந்து கி.பி முகல் நூற்றாண்டு வரை ஆமும் என்பார்கள் : இச்சாவம் பற்றி சருத்து வேற்றுமைகள் ஆய்வாளர்களின் பே உண்டு சங்ககாலத்தினர்கள் ஆடல், பாடல், இசைக்கருவி வகைகளை இசைத்தல், நாடகம் நடித்தல் முதலிய கலைகளை வளர்த்து வந்தவர்கள், 'இசைவரணர்கள்' என்பது இசைத்தொழிலால் வாழுநர்கள் என்று பொருள்படுவது வாழ்நர்வானார்.

பாணர்கள் பலவகையினர்

Mens பாடுடவர்கள் இசையாணர்கள் யாழிசைப்பவர்கள் – யாழ்ப்பாணர்கள் ; குழவிசைப்பவர்கள் – குழற்பாணர்கள்; பெரும் திறம் படைத்தவர்கள பெரும்பானர்கள் ; சிறு திறம் உடையவர்கள் - ரிறுபாணர்கள் ; பெருக்பாணர்கள் என்றவர்கள் குழல், யாழ் முதலிய கருவிகளை இசைக்கும் இனிய திறத்துள், ஏழ்பெரும் பாலைகளையும் விரிவாக ஆளத்தியாடும் ஆழ்ந்த அறிவும். ஒவ்வொரு பாலை.பினின்றும் பிறக்கும் 21 திறப்பண்களைப் (வழித்திறம்) பாடும் திறமையும் பெற்று விளங்கியவர்கள் : இத்திறன்கள் எய்தாதவர்கள் 'சிறுபானார்' குறிப்பிடப்பட்டனர். சிலம்பு தரும் இக்குறிப்பினால் எத்தகையர் हा हवा அறியலாம். 'மண்டைப்பாணர்கள்' என்ற ஒரு வகுப்பினர் இருந்துள்கள்.

அரசர்களைத் துமில் வழுப்புநர்கள் சூதர், மாகதர் எனப்பட்டனர். இனிப்போர் பாடும் பாணர்கள் 'பொருநர்' எனப்பட்டனர். விறலியர்கள் : விறலியர்கள் பாணர்குடிர் பெண்கள். விறலியட ஆடுபலர்கள் விறலியர்கள், பலவகையான பெய்ப்பாடுகளையும் பலப்படுத்துவது விறலாகும், இன்னறு புலப்படுத்தி ஆடும் நங்கையர் 'விறலியர்' இவர்கள் அடிபெயர்த்தும், தோனசைத்தும் அவிநயத்தும் ஆடுவார்கள் அடியின் முழக்குக்கேற்ப ஆடுவார்கள். (பரிபா 21 ; 20 ; 24) 'சில்வளை விறவி' என்றும் 'சேயர் நாட்டத்து விறவி' (பறநா ; 133 ; 1) என்றும் 'இலக்கு வளைவிறவி' (புறநா , 133 ; 1) என்றும் போற்றப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் ஊரராகர் சென்று கத்துகள் நிகழ்த்துவள்கள். கூத்தர் அல்வது பாணர் துணைகொண்டே ஆங்காங்குச் செல்வள்கள். விறலியர்கள் கற்புநெறி சிறந்தவர்கள்.

ருல்லை சான்ற கற்பின் மெல்லியல் மடம்ர நோக்கின் வாணுதல் விற்லியர்

(Anyumain: 30, 31)

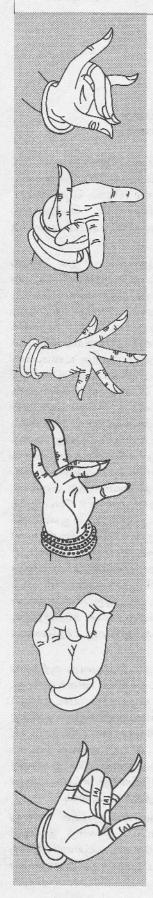
சங்க இலக்கியக்களில் ஆடற்குறிப்புகள்

தொல்காப்பியத்தில் பொருளதிகாரத்தில் போர்க் களத்தில் போர் வீரர்கள் ஆடிய பல ஆட்டங்களைப் பற்றிய குற்ப்புகள் உள்ளன. முன்தேர்க்குரவை (தொல், பொருள், 75), பின்தேர்க் குரமை (தொல், பொருள், 75), வாளமலை (தொல், பொருள், 72), கழல் நிலை (தொல், பொருள், 63), வாடாவள்ளி (தொல், பொருள், 63), வெறியாடல் (தொல், பொருள், 83), முதலிய ஆட்டங்களைத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

பத்துப்பாட்டிலும், எட்டுத்தொகையிலும் ஆடல் வகைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அலித்தொகையின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடகில், சிவபெருமானால் ஆடியது கொடுகொட்டி என்பது. இது கடினமான தானப்பின்னல் நிறைந்த கொட்டுகளுக்கு அடிய அருமைப்பாடு கொடுகொட்டி எனப்பட்டது. கொட்டி நோக்கிக் கொட்டிர் சேதம் என்னும் பெயரும் பெற்றது. இதற்கு உமையாள், சீரத்தானம் புறந்தந்து உதவினான். (பார்க்க ; கொடுகொட்டி); பான்டாங்கம் சிவனாடுகையில் உமையாள் தூக்குத்தாளம் புறந்தந்து உதவினாள்; அவள் கபாலம் ஆடுங்கால், உமையாள் பானித்தாளமிட்டு உதவினாள். இந்த மூன்று நடனங்களும் முறையே சி. அக்கு, பாணி என்னும் முன்று வகை தாளங்கட்கும் ஆடியனவு. மேலும் சங்க இலக்கியங்களில் பல்வேறு வகை ஆடல்களைப்பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. மல்லாடல் (அகதா. 386: 4) சூரலைக்கூத்து வகைகள் (அதை 20: 17; 232; 10; பதிற், 73; 11), பேய்தொடி (கலித், 89; 8), வெறியாடல் (நற். 273; 4) துணங்கை (குறத், 31; 2), வாடாவள்ளி (குறுத், 216; 2), விறலியாடல் (பதிற், 58; 1), தூங்கல் (அகநா, 215; 19), கமிறாடல் (அறிஞ், சிப், 189; 194), வள்ளை (மலைபடு, 342), பாவை ஆடல் (புறநா, 33; 16), அருனி ஆடல் (புறநா, 251; 1), கடல் ஆடல் (புறநா, 339; 4). குட்டத்துப் பாய்ந்தாடல் (புறநா, 243; 6; 10), உவகைக்குத்து (கலித், 85; 34), தடி அடல் (அகரா, 205; 10), வெறிக்கத்து (புறதா, 22), கோடியர் 既差面(雨道, 212; 3)。

கூத்து என்பது பல்வேறு ஆடல்களையும் குறிக்கும் சொல்லாகச் சங்க இலக்கியங்களில் விளங்குகிறது. பண்டைக்காலத்தில் கதை தழுவாமல் பாட்டினதுப் பொருளுக்கேற்பக் கைகளை அவிநயத்துக் காட்டிக் குவித்து ஆடுவது கூத்த என்று விளக்கியள்ளனர். (சிலப்; 3; 12. அடியார்க்) கதை தழுவிய பாடல், ஆடல்களை நாடகம் என்றனர். (சிலப்; 3;12 அடியார்க்). தொல்காப்பியம் இல்வேறு பாடுகளைக் குறிப்பாகக் காட்டு சின்றது. சங்கசாலத்துக் கூத்துகளை இருவகையாகப் பகுத்துக்காட்டலாம்.

கத்திருவகை : ' இருவகைக்கூத்துக்கள் ' என்று அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிட்டு. இரண்டு இரண்டு கூத்துக்களை இணைத்துச் கட்டிக் காட்டியுள்ளார். இங்கு சரிருக் கூத்துக்கள் முரண்பட்டனவகளாக இலைக்கப் பட்டுள்ளன.எ–்டு;

- 1) வசைக்கூத்துக்கு முரண்பட்டது புகழ்க்கூத்து; இவ்வாறே பிறவும் கொள்க.
- 2) வேத்தியல் x பொதுவியல்;
- 3) வரிக்கூத்து x வரிச்சாந்திக்கூத்து;
- 4) சாந்திக்கூத்து ஓவிநோதக்கூத்து;
- 5) ஆரியம் x தமிழ்;
- 6) இயல்புக்கூத்து x தேசிக்கூத்து;

இவ்வாறு கூத்துக்கள்.

இரண்டிரண்டு வகைகளாக இணைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. ஏன் ? இவை ஆறுவகை இணைகள், 'வெறியாட்டு முதலான தெய்வ மேறியாடுகிற அத்திறக் கூத்துக்களும் கூட்டி ஏழென்பாரும் உளர்' என்றார் அடியார்க்கு நல்லார். (சிலப்.3;12 அடியார்க்)

இனி ஏழு வகைக் கூத்துகளை முறையே காண்போம்.

- வசைக்கூத்து x புகழ்க்கூத்து. வசைக்கூத்தினை 'விதூடகக் கூத்து' என்பர்.
   இது நகைத்திறச் சுவையோடு கூடியது. 'பலவகையுருவம் பகைத்துக் காட்ட வல்லவனாதல் வசை எனப்படுமே' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (சிலப்.3;13, அடியார்க்) வசைக்கூத்துக்கு முரண்பட்டது புகழ்க்கூத்து. ஒருவனின் புகழை ஏத்திக்காட்டி ஆடுவது புகழ்க்கூத்தாகும்.
- 2. வேத்தியல் x பொதுவியல்: வேத்தியல் என்பது வேந்தன் முன்னர் ஆடிக்காட்டும் கூத்து; இஃதரிய இலக்கணமும் தொழில் நுணுக்கமும் உடையது. பொதுவியல் என்பது பொது மாந்தர்க்கு ஆடிக்காட்டப்படும் கூத்து. இது தொழில் நுணுக்கச் சிறப்பற்று பொதுவியல்புடையது.
- வரிக்கூத்து, வரிச்சாந்திக் கூத்து: குரவை, துணங்கை முதலியவை வரிக்கூத்து. இவை இலக்கணமுடையவை, வரிச்சாந்திக் கூத்தென்பது தலைவனுடைய சாந்த குணங்களைப் போற்றிப் பாடுவது. இது நடிப்புக்கு பெரிதும் இடம் தராது.
- 4. சாந்திக் கூத்து X விநோதக்கூத்து : சாந்திக் கூத்தே தலைவன் இன்பம் ஏந்தி நின்றாடிய ஈரிரு நடம் அவை.
  - அ) சொக்கம்
- இ) அவிநயம்
- ஆ) மெய்யே
- ஈ) நாடகம்

என்றிப் பாற்படுஉம் என்மனார் புலவர்,

எனவே நாயகன் சாந்தமாக (இன்பமாக) ஆடியது சாந்திக் கூத்து; 'சாந்தி' என்பது இன்பத் துறை பற்றிய கூத்தெனவும் கூறுவார்கள்.

- அ) சொக்கம் : மேலே காட்டிய நான்கனுள் சொக்கம் என்பது தனித்த நட்டம் (சுத்த நிருத்தம்) அது நூற்றெட்டுக்கரணமுடையது. தாளத்திற்கு ஆடும் ஆட்டம் கொட்டாட்டு.
- ஆ) மெய்க்கூத்து: தேசி, வடுகு, சிங்களம் என மூவகைப்படுவது. இவை மெய்த்தொழில் கூத்தாகலான் 'மெய்க்கூத்து' எனப்பட்டது. மேலும் இந்த மூவகையும் அகச்சுவைப் பற்றியவை. ஆதலால், அகக்கூத்து எனப்பட்டவை. அகச்சுவை என்பது அகமாகிய உள்ளத்துள் தோன்றும் சுவைகள். குணங்களைச் சித்தரித்துக் காட்டுவதே 'அகக்கூத்து' ஆகும். இனி மேற்கூறிய மெய்க்கூத்தின் மூவகைக் கூத்தினையும் முறையே விளக்குவோம்.
- தேசி என்பது ஒளியுடையதும் பெரும் கவர்ச்சியுடையதும் ஆகும். இது சொந்த தேசத்திற்குரியது.
- வடுகு என்பது வட்டமிட்டு ஆடுவது. இதற்குரிய தனி இயக்கங்கள் உண்டு.
- சிங்களம் என்பது மேற்கூறிய இருவகைக்கூத்துகளின் இயக்கங்கள் இணைந்து ஆடுவது.
  - இ) அவிநயக் கூத்து : இது கதையைத் தழுவாமல் பாடப்படும் பாட்டின் பொருளுக்குக் கைகளைக் காட்டி வல்லபம் செய்யும் பலவகை நடிப்புகளாகும்.
  - ஈ) நாடகம் : பெரிய கதையைத் தழுவி வரும் கூத்து.

- 4) விநோகுக கூற்று :
  - விநோதக கூத்து என்பது சாந்திக் கூத்துக்கு முடின்பட்டது. இதற்குரியவை குரலை, கலிநடம், குடக்கூத்து, கரணம், நோக்கு, தோற்பாலை முதலியன், இவற்றுள் குரவை என்பது கைக்கோத்து ஆடுவது, கலிநடம் என்றிருக்கல் வேண்டும். 'கலிநடம்' என்பதில் 'லி' என எழுதியது எடு எழுதுவோரால் நேர்ந்த நிழை, இது 'கழிநடம்' என்றிருக்கல் வேண்டும். கழி என்பது கம்பு, குடக்கூத்து என்பது கும்பத்தை தலையில் வைத்துக் கொண்டு ஆடுதல் (பார்க்க; ஆடல் பநினொன்று), இங்குக் 'கரணம்' என்பது விழுந்துடுதல் அல்லது படிந்துடுதல், நோக்கு என்பது ஒருவரை ஒருவர் நோக்கல் (சிலப், உ.வே, சா. பதிப்பு, பக் 1911) தேறையாவை என்பது தோலால் பாவைகள் செய்து ஆட்டுவித்தல். இது 'பாவைக் கூத்து' எனவும் கூறப்படும்.
- ஆரியம் x தமிழ்: ஆரிய நாட்டினர் வந்து அடிக்காட்டும் ஆடல்கள் ஆரியக் கூத்து, தமிழ் நாட்டவரின் கூத்து தமிழ்க் கூத்து (இனவ மேலும் ஆய்வதற்குரியன)
- ்) இயன்புக்குத்து உதேசிக்கூத்து: இயல்பான ஆடல்களை இயல்பாக ஆடிக்காட்டுவது இயல்புக்கூத்து. தேசியக்கூத்து என்பது தன் தேசத்திற்குரியவைகளை ஆடிக்காட்டுவது, பிற தோக் கைத்துடன் ஒத்திட்டும் காட்டப்படும் ஒரோர் இடத்தில்.
- பெறியாட்டு : தெய்வமேற்கொண்டு ஆடல் முதலியவைகளை ஒவகையாகக் கூட்டலாம் என்கிறார் அடியாக்கு நல்லார்.

(குறிப்பு: இங்குச் சிலப்பதிகாரத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள இந்தக் கூத்துகள் கதை தழுவியதும் புராண நிகழ்ச்சி தழுவியதும் தாளமுழக்குக்கு ஆடுவதும் வேடம் பூண்டு நகைச்சகைக்கு ஆடுவதும் ஆகிய நாலு வகையுள் அடங்கும்.) சிலப்பதிகாரத்தில் ஆடற்குறிப்புகள்.

சிலப்பதினாத்தை ஆடல் வகைகளை அறிவிக்கும் கருவூலம் என்று கூறவாம். இளங்கோவடிகள் தம் நூலில் цыбаци висов அடல்களைக் கூறியுள்ளார். அவற்றினை விளக்குவதற்குர் பல தமிழ் மொழிக் கூத்து நூல்களினின்றும் அரும்பதவுரையாசிரியரும், அடியார்க்கு தல்லாரும் மேற்கோனாகப் பாடல்களை எடுத்துக் காட்டியுள்ளாகள். அறிவனாரின் 'பஞ்சமரபு', சிகண்டியாரின் 'இசை நுணுக்கம்", சியாமளேந்திரரின் 'பரத சேரைபதியல்", மதிவாணரின் 'நாடகத் தமிழ் நூல்' என்னும் ஐந்து பழம் நூல்களை அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் 'நாடகத் தமிழ் நூலாகிய பரதம் என்பது இறந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்று' என்று அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிடுகின்றார், (கிலப்,உ.வே. கா.பகிப்பு (1955), பக். 9). மேலும் பரதசேனாபதியம் என்பது நாடகத் தமிழ் நூல் என்றும், இது வெண்டாவால் இயற்றப்பட்டது என்றும். இது ஆகிலாவிலார் என்னும் ஆசிரியரால் இயற்றப்பட்டது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். (மேலது, பக், 10). மேலும் இறந்துபட்ட பரதம் என்னும் நூலினின்றும் விநோதக் கூத்தினை விளக்க அடியார்க்கு நல்லார் ஒரு வெண்பாவை எடுத்துக் காட்டியன்னார். (மேலது, பக், 191). இங்கு மேற்காட்டிய சான்றுகளால் 'பரதம்' என்பது பண்டைய நூல் என்றும், அது வெண்பாக்களால் இயற்றப்பட்டது. என்றும் அரியலாகும். நூலினடியாக ஆசிரியரின் பெயர்கூறும் பண்ணடார நரபுப்படி பரதம் இயற்றியவரை 'பரதம் உடையார்' எல்று குறித்துப் பேசலாம். எனவே வடநாட்டில் பாரால் இயற்றப்பட்ட பரத சாத்திரம் வேறு : தமிழக்கத்தில் நாடகத் தமிழ் நூலாக வெண்பாக்களால் இயற்றப்பட்ட 'தமிழ் பரதம்' வேறு என்று அறியலாம். எடுற்கை, தொழிற்கை, பொருட்கை எனவும், ஒற்றைக்கை, இரட்டைக்கை எனவும், சுவைகள். அவிநயம், உடம்பு நிலைகள், கால் நிலைகள், பரத அடைவுகள் எனப் பல்வேறு பகுப்புகளைக் கொண்டது எனவும் கொள்வது நாடகத் தமிழ் நூல்களில் கோட்பாடு. பரத முனிவர் வட்டுமாநியில் எழுதியது "பரதநாட்டிய சாத்திரம்" என்பது, "பரதநாட்டியம்" என்ற சொல்லுக்கு பாவம், ராகம், தாளம் என்ற சொற்களின் முதல் எழுத்துக்களைக் கூட்டி உருவாக்கப்பட்டது என்று பொருள் எழுதி வருவார் மர். (தஞ்சை, பல்கலைக்கழக வாழ்வியல் கலைக்களர்;சியம், 'ஆடல்' என்னும் சொல்: (தொகுதி.2, 1886, பக் 348,350), இம்முன்று முதல் எழுத்தக்களைச் சேர்த்தால் 'பாராதா' என்று முதலில் ஆகியது என்பதற்கும். அவை பின்னர் குறுகி 'பரக' என்றாகி 'ப்' சேர்ந்தது என்பதற்கும்.

காட்டுவதாம்.

பழஞ்சான்றுகள் இல்லை. இவ்விளக்கம் முன்னர் தோள்றிய சொல்லின் எழுத்துக்களை வைத்துப் பின்னர் பொய்யாப் புலைந்து பொருந்திக் இனி நாடகத் தமிழ் நூல்களுள் ஒன்றாகிய 'பரதம்' என்பது 'பர' என்னும் வேர்ச்சொல் வழிப் பிறந்தது. (ஒ.நோ: பரப்பு–விரிவானது: பரவை – பரந்துபட்ட கடல்; பரவு – விரிவாகு.பரதர் – பரந்துபட்ட கடலில் சென்று வாழ்பவர்) பரந்துபட்ட ஆடலும், பரந்துபட்ட பாடல் ஓசையும் எண்ணற்றுப் பரந்து அமையும் அவிநயங்களும், கால், உடல் நிலைகளும் கொண்டது 'பரதம்'. இது வெண்பாவினால் ஆக்கப்பட்ட தமிழ் நூல். நாடகத் தமிழ் நூல்களுள் ஒன்று என்றார் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதய்யர் (சிலப். அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி).

சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவி நாட்டிய நன்னூல் நன்கு கற்றறிந்து அதன் நெறிகளுக்கேற்ப ஆடினாள். அவள் வேத்தியல் நாட்டியத்திலும் பொதுவியல் நாட்டியத்திலும் தேர்ந்து விளங்கினாள். (சிலப்.3:39.); தமிழ் முழுதறிந்த புலவர்கள் கூறிய ஆளத்தியின் பதினோர் நீர்மைகளை அறிந்து பாடினாள். (சிலப்.3:41.); யாழும், குழலும், சீரும் (தாளமும்) மிடறும் (குரல் இசை) தாழ்குரற்றுண்மை இவற்றுடன் இசைந்த பாடல்களைப் பாடினாள். (சிலப், 3:26–28) முதல் நிலம், வாரநிலம், கூடை நிலம் இவற்றில் பாடல்களை நிறுத்திப்பாடினாள்.

அவள் காலத்திலே பண்ணுப் பெயர்ப்பு முறைகள் விரிவாய் இருந்தன. ஏழு பெரும்பாலைகள் (சம்பூர்ண இராகங்கள்) பெருவழக்குப் பெற்றிருந்தன. (சிலப்.3:80:90). செம்பாலை முதலிய ஏழ்பெரும்பாலைகள் (முறையே அரிகாம்போதி, நடபைரவி, இருமத்திமங் கொண்ட தோடி, சங்கராபரணம், கரகரப்பிரியா, தோடி, கல்யாணி ஆகிய ஏழ்பெரும் பண்கள்) மாதவி காலத்தில் பெருவழக்குப் பெற்றிருந்தன. இவற்றின் திறப்பண்களும் வழங்கிவந்தன. இப்பண்களில் இயற்றப்பட் பாடல்கள் நடனத்திற்குப் பெரிதும் பயன்பட்டன. தாய்மொழிக்கேயுரிய இடமுறைத் திரிபையறிந்து அப்பண்களில் பாடல் களைப் பாடினாள். பாடல்கட்குத் தாளமாக இருவகைத் தாளங்களும், எண்வகைத் பயன்பட்டன. இவற்றையெல்லாம் தமிழக நாட்டிய நன்னூலினின்றும் மாதவி ஏழாண்டுகள் கற்று துறைப்போகியவளாக இருந்தாள் என்று இளங்கோ கூறியுள்ளார்.

சிலப்பதிகாரம் சுட்டிக்காட்டியுள்ள இசை இலக்கணம் என்னும் விளக்கினைக் கொண்டு அதற்கு முன்னர் இருந்த சங்ககால இசையியலையும் அதற்குப் பின்னர் இருந்த தேவாரக் கால இசையியலையும் நன்கு விளக்கிக் கொள்ளலாம். சிலப்பதிகாரப் பண் இலக்கணத்தின் வழியாக இன்றைய இராகங்களைக் கண்டுபிடிக்கலாம்.

தேவாரத்தில் ஆடல் குறிப்புகள்.

திருஞானசம்பந்தர் நாட்டியத்திற்கென்று தாளத்தில் உருவாக்கிய இசை உருக்களுள் 'பந்தத்தால் வந்தெப்பால்' என்னும் திருத்தாளச்சதிப்பகம் தலையாயது. இது தாள மாலிகையாக அமைந்தது. அப்பரடிகள் உருவாக்கிய யாவும் தாளத்திற்கும் பண்ணுக்கும் உரியவை. அவை நடனத்திற்கு பாட மிகவும் ஏற்றவை. தாள அமைப்பில் திருத்தாண்டகத் திருப்பாடல் சிறந்தது. தாண்டகம் என்பது எண்சீர் விருத்தம். இதன் ஒருபாதியடியில் இருக்கண்டச் சொல்லும் இருதிசுரச்சொல்லும் இருக்கும்.

 $(1\frac{1}{4} + 1\frac{1}{4} + \frac{3}{4} + \frac{3}{4} = 4)$ இவ்வாறு எழுத்தளவு கொண்டவை மிகப்பெரும்பாலான தாண்டகங்கள் 'சிறையாரும் மடக்கிளியே' என்னும் சம்பந்தர் பாடல் காதற்சுவைப்பாடல். இதில் பறவைகளைத் தூதுவிட்டதாகப் பாடியுள்ளார். தேவாரம், நாலாயிரத் திவ்ய பிரபந்தம் முதலிய இலக்கியங்களில் உள்ள அகத்திணை பாடல்கள் பிற்காலப் பதங்களுக்கு (முன்னோடியாகும், சம்பந்தர் பாடிய திருத்தாளச் சதியும், அராகம் என்னும் முடுகியல் பாடல்களும் பிற்கால இசையமைப்பில் உள்ள தில்லானா, வருணங்கள் முதலிவற்றிற்கு முன்னோடிகள். வாரப்பாடல்களுக்குத் (கி.பி. 7–9 ஆம் நூற்) தமிழக நாட்டியங்கள் ஆடப்பெற்றன. வாரப்பாடல்களில் கீர்த்தனையின் கூறுபாடு அதிகம் உண்டு. பல தேவாரப்பாடல்கள், கீர்த்தனைகளாகவே உள்ளன. 'அவ்வினைக் கிவ்வினை' என்பதின் இசை உருக்கொண்டது தியாகராச சுவாமிகள் பாடிய ஸ்ரீ கணபதி நீ என்னும் சௌராஷ்டிர ராகப்பாடல். இவ்வாறே பல எடுத்துக்காட்டுகள் காணலாம். வாரப்பாடல் என்பது மூன்றன் நடை, நாலன் நடை, ஐந்தன் நடை, ஏழன் நடை (திசுரம், சதுரச்சிரம், கண்டம், மிசுரம்) என்னும் நடைகளில் அமைந்தனவாயும் இழுமென்னும் இசை ஒலிவுடையனவாயும் எழுத்துக்கள் அளவு கொண்டனவாயும் விளங்கும். வாரமென்பது வகுக்குங் காலை நடையினும் ஒலியினும் எழுத்தினும் நோக்கித் தொடையமைந்தொழுகும். தொன்மைத் தென்ப (சிலப்.7:12-16.அரும்)

இந்த இலக்கணங்கள் உடையனவே கீர்த்தனைகளும். ஞானசம்பந்தர் 'குறி கலந்த இசை ' என்றதன் பொருள் 'தாளப் பின்னல்கள், பண்ணின் தாளச் சுரப்பின்னல்கள் கலந்த பாடல்' என்பது. வாரப் பாடல்களுக்கு நடனம் ஆடப்பட்டது என்பதை காந்தார இசையமைத்துக் காரிகையார் பண்பாடக் கவினார் வீதிதேந்தேமென்று அரங்கேறிச் சேயிழையார் நடமாடும் (சம்.1: 30:6) என்னும் பாடலால் அறியலாம். அகப்பொருள் பாடல்கள் பல தேவாரத்தில் உண்டு. இவற்றினின்று தோன்றியவையே காதற்சுவை மிக்க 'பதம்' என்னும் உருக்கள். 'பந்தத்தால் வந்தெப்பால்' என்னும் தொடர் – தீந்தாத்தோம் என்னும் ஓசையுடையது. திருத்தாளச் சதிப் பகுதிகள் எழுத்தளவு கொண்ட இசை உருக்கள். அதிலே நடையுண்டு, இத்தகு தேவாரப் பாடல்கள் பல உண்டு: இவற்றின் வழித்தோன்றியதே 'தில்லானா' என்னும் இசை உருக்கள். (பார்க்க : தில்லானா) இவை ஞானசம்பந்தர் இசை இலக்கண மொழியில் 'குறி கலந்த இசை ' எனப்படும். 'தொண்டரஞ்சு களிறு' என்னும் தேவாரப் பாடலினை (சம்.2.114.1) படிமுறை வளர்ச்சி என்னும் இசைக்கோல வடிவில் அதாவது ஆற்று நிறைப்பு முறையில் அமைத்துப் பாடுவதுண்டு.

வழிபாடு செய்யும் இண்டை கட்டி வழிபாடு செய்யும் மலர் இண்டை கட்டி வழிபாடு செய்யும் சுரும்பார் மலர் இண்டை கட்டி வழிபாடு செய்யும்

(#ib.2:114:1)

என்னும் முறையில் சிறுகச் சிறுக வளர்ச்சியுறும் செய்யுள் முறையிலிருந்து, வளர்ச்சி முறைத் தாள முழக்குக் கோலங்களும், வளர்ச்சி முறைச் சுரம்பாடும் கோலங்களும் தோன்றின. மேலும் திருவிராகப் பாடல்கள் முடுகு நடையின. இவற்றினின்றும் உருட்டு இசைச் சொழ்கள் தோன்றின. 'கனைபே நீ வணங்காய்' என்னும் தேவாரத்தில் முதலில் எடுத்த அடி பிண்டும் பல்லவி போல் பாடப்படுகிறது. முதனடை, வாரம், கூடை, திறன் என்னும் காலப்படுத்திப் பாடும் இசைக் கணக்கு முறையினின்றும் மல்லாரி தோன்றியது. எனவே இன்றைய நடன இசைக்கும் நடலத் தான முழக்கு முன்றக்கும் தேவார ஒவர்கள் ஆதி மூலமும் அடியமுமுயாய் விளங்குவது அறிசனாகும்,

தேவாரம் பாடுதற்குரிய இசையிலக்கணங்கள்

தப்பரின் திருத்தாண்டகத்தில் காணப்படும் இசைக்காலச் செழ்கட்டுப் பின்னலமைப்பு பிற்கால வருணம், தில்லானா முதலிய வைகளின் பின்னலமைப்புக்கு முன்னோடியாக விளங்கியது. தாண்டகம் என்னும் செல்லானது தாண்டு! என்னும் தமிழ் வேள் செல்ல டியாகப் பிறந்தது. இவ்வமைப்பை இசைத்துறையில் பெரும் வாரியாகப் புகுத்தியமையால், அப்பரடிகள் 'தாண்டக வேந்து' என்னும் பெற்றார். நடனத் துறையில் உள்ள 'தாண்டகம் ' என்னும் செல்லும் 'தாண்டு' என்பதனடியில் பிறந்தது. 108 தாஸ்டவம், 64 தாண்டவம், 7 தாண்ட எம் முதலியவை இறைவள் சிவலால் ஆடப்பெற்றவை எனச் சைவ ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

தென்வகக் கோயில் சுறசிற்பங்களில் அவை காட்சியவிக்கின்றன. தண்டுவ முனிக்கு அருளியது என்றால் தண்டுவம் என்றோ, தாண்டுவம் என்றோ சொல் இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் சிவன் ஆண்மை மிக்க ஆற்றலில் தாண்டி ஆடியது தாண்டவம். அவள் அழகும் மென்னயும் ததும்ப ஆடியது குழகம், (குழகு – அழகு : மென்மை) 'பேய் முழவங் கொட்டக் கூளி பாடக் குழகள் ஆடும்" (முத்த 1:8).

இன்றைய நாட்டியம்

தேவருக் காலத்திற்கும் (கி.ரி 7-9 ஆம் நூற்) முன்னமே தமிழகச் சீறார், பேரூர்ச் சமூக விழாக்களிலும், கோயில் விழாக்களிலும் நடனங்கள் ஆடப்பெற்றன. இந்த ஆட்டங்களைச் "சதிராட்டம், தேவராட்டம், தூசியாட்டம்" என்று கூறினார்கள், வாரப்பா ல்களுக்கு ஆட்டங்களைத் 'கிருப்பாட்டு அடைவு' என்று கூறிவார்கள். வருப்பாடல்கள் துளத்திற்குப் பாடப்பெற்றவை. பெரும்பாலானவை எழுத்தெண்ணிப் பாடப் பெற்றவை. பண்டைய காலத்தில் தேவபாணியைப் இசையரங்குகளைத் தொடங்கினார்கள். தேவபாணிகள் கடவுள்ளைப் போற்றிப் பாடிப் பணிந்து கொன்ட பாடல்கள், கடவுளை வாழ்த்தித் தொடங்கிய இம்முறையைப் போல தற்கால நாட்டியங்களில் தோ அமங்கலம் பரடிக் கடவுளை வாழ்த்துகின்றார்கள். தேவபானரியில் முதலில் மாயோனைப் பாடி கடவுளை வாழ்த்தினரர்கள். தேவபாளையில் முதலில் மாபோனைப் பாடிய பின்னர், வருணப் பூகர் நால்வரையும் சந்திரணையும் போற்றிப் பாடி பணியம் வழக்கம் பண்டு தமிழகத்தில் இருந்தது. பிற்காலத்தில் அவை நாட்டிய ஆகண்ளரைப் பணிந்து கொள்ளும் தகுதியாக அமைந்தது. இவற்றிற்குப் பின்னர் அலாரிப்பு என்னும் நூளக் நடைபெறுகிறது. 'அலாரிப்பு' என்பது தமிழ்ச் சொல்: அலர்தல்

– மலர்தல், நடனம் இப்போது அவர் நிலையில் உள்ளது. பின்னர், பூத்து விரிந்து மலந்து வினக்கும், அலரிப்புக்குப் பின்னர் ஜதிஸ்வரம். சப்தம், பதவர்ணம், பதற், ஜாவளி, தில்லானா, சுலோகம், விருத்தம், பஞ்யம் முதலிய பகுதிகள் இடம்பெறும். இவற்றைத் தஞ்சைக்கரர்களாகிய நாற்பெரும் நாட்டிய நற்கலைஞர்கள் நூடெங்கும் சென்று தெள்ளக நாட்டியத்தில் புகுத்தி வளம்பெறர் ரொந்தனர். மேற்கூறிய நாட்டியப்பகுதிகளில் வேறு நாட்டிய மேதைகளும் உருக்களை எழுதியுள்ளனர். அனிநயமும், அடைவுகளும் நாட்டியத்தில் பாடற்பொருளை அனிநயமும், முக்கிலையும் உடல் நெலையும் விளக்குகின்றன, நாட்டியத்தின் தாளப்பகுதிகளை விளக்கி பெருகு ஊட்டுவது பாத அடைவு. பாதம் தரையில் அடைந்து பல நிலைகளையும் இயக்கங்களையும் எம்துவதால் 'அடைவு' எனப் பெயர் பெற்றது. குத்தடைவு, தட்டடைவு, வடிவம் பலம்பலடைவு முதலிய அடை வுகளின் பெயர்கள் யாவும் தமிழ்ச் சொற்கள்.

தேவாரத்திற்கு ஆடும் நடவத்தையே 'திருப்பாட்டடைவு' என்றனர். அடைவுகள் செய்த ஆடுகற்குள்ள பழந்தமிழ்ச் சொல் அடிபெயர்த்து ஆடுகல் என்பது. இந்த அடைவுகளின் பெயர்கள் சில நாட்டுப் புறக கலைகளான சிலம்பம், ஒயிற்கும்பி, கோலாட்டம் முதலியவற்றிலும் தொன்று தொட்டு வழங்கி வருகின்றன.

ஆடல் என்பது நட்டம், நடனம், நாட்டியம் என பலவகைப்படுவது. நட்டம் என்பது பாடல் இன்றித் தாளத்திற்கு மட்டும் ஆடும் நடனம். இதனை ' திரத்தக் ' என்பார்கள் நடனம் என்பது தாளத்துடன், பன்றதுடன கூடிய பாடலின் கருத்துகளை நடித்தும் அவிநயத்தும் காட்டி ஆடும் ஆட்டம், இதனை 'நிருத்தியம்' என்பார்கள். நாட்டியக்கன் கு எதை தழுவிய பாடல்களுக்கு அவிநயத்து ஆடல் பரிவது

8. சென்னக் நாட்டிய வளைகள் : பாகவதமோ நாட்டியம், குறவஞ்சி நாட்டியம் போன்றவை பதினாறாம் தூற்றாண்டை ஒட்டித் தோன்றியவை, கேரள நாட்டுக் கதக்களியும், ஆந்திர நாட்டுக் குச்சுப்புடியும், ஒரிசா நாட்டு ஒடிசியும் பண்டைய இந்திய நாட்டிய வகைகளினின்றும் இடைக்காலத்தில் தோன்றி வளர்த்து வளமுற்றவைகள், கேரள நாட்டில் இன்றுள்ள சாக்கியக் கூத்து, சிலப்பதிகாரக் காலத்திலிருத்து (கி.பி 2 ஆம் நூற்.) வழிலழி வருவது.

தொகுப்புரை : தொல்காப்பியத்திலும் பாட்டிலும் தொகையிலும் சிறு கூத்துகள் தோன்றின். சிலப்பதிகாரத்தில் முறையான நாட்டியம் வளர்ந்திருந்தது. தேவாரப்பாடற்கு நாட்டியம் நெறிமுறைகளுடன் ஆடப்பட்டது. குறவஞ்சி, பள்ளு நாட்டியங்கட்குப் பின்னர் தஞ்சாவூர் நாட்டியப் பந்ததிகள் வளர்ந்தன்,

ஆடலின் கூறுபாடுகள்

'தாண்டவம், நிருத்தம், நாட்டியம் என்னும் ஒன்று கூறுபாட்டினுள் நாட்டியம் வள்பது புறநடந்தை' (சிலப்பி:159–159 அடியாக்): தாண்டவம்கள்பது வரலாற்று திகழ்ச்சியை விளக்கியாடுவது, நாட்டியம் என்பது பாடற் எருத்தைவிளக்கி அடுவது, நட்டம் என்பது தான அமைப்புக்கு ஆடுவது, நடம் என்பது நட்டம் என்பதும் ஒன்று, நடனம் என்பது நடம் என்பதும் ஒன்று. தாண்டவம் என்பது வன்மையுற ஆடுவது, நடனம் என்பது மென்மையுற ஆடுவது. இவ்வேறுபாடுகள் பின்னர் நீங்கியது.

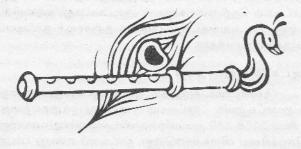
அரங்கேற்று காதையில் இசைக்குறிப்புகள்.

இளங்கோவடிகள் மாதவியின் நடனம் அரங்கேற்றம் ஆவதைப் பெரிதும் வருணித்துள்ளார். இதில் உள்ள அரிய இசைக்குறிப்புகள் :

- 1. கூத்தியது அமைதி (இலக்கணம்)
- 2. ஆடலாசிரியனின் அமைதி
- 3. இசையாசிரியனின் அமைதி
- 4. கவிஞனின் அமைதி
- 5. தண்ணுமையாசிரியனின் அமைதி
- 6. குழலோன் அமைதி
- 7. யாழாசிரியனின் அமைதி
- 8. அரங்கின் அமைதி
- 9. தலைக்கோல் அமைதி
- 10. அரங்கில் புகுந்து ஆடுகின்ற முறைமை

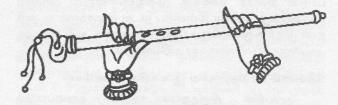
எனப் பத்து தலைப்புகளில் இசைக்குறிப்புகளைக் காணலாம். ஒவ்வொரு தலைப்பிலும் ஏராளமான வளமான இசை இலக்கணச் செய்திகள் உள்ளன. மிகச் சிறப்பாக 'இடைமுறைத் திரிபு' என்னும் பண்ணுண்டாக்கும் தொன்மை மரபு முறை கூறப்பட்டுள்ளது. இஃது உலக இசை இயலில் அரியது. ஆய்ச்சியா குரவையுள் இயற்கையான வளமுறைத் திரிபு கூறப்பட்டுள்ளது. இவை இரண்டிற்கும் உள்ள தொடர்பும் பயனும் பிறவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

- கூத்தியதியல்பில் நடனமாடும் நங்கையின் வயது, முன்னரே அவள் பயின்று கொள்ளவேண்டிய இசை இலக்கணங்கள், கீதம், அலங்காரம் தாள வட்டணையுள் அமையும் காலப்பகுப்புகள், நடன் நங்கையின் உடலமைப்புப் பற்றி விளக்கப்பட்டுள்ளன.
- 2. ஆடலாசிரியனின் அமைதிகளாய் கூறப்பட்டவை : பதினொரு வகைக் கூத்தின வகைப்பற்றிய அறிவு, அக்கூத்துகட்குரிய பாட்டுக்கள், தாளங்கள், தாளத்தின் வழிவரும் தூக்குகள், அவிநயங்கள், கைநிலைகள், நாடகத்தின் உச்சிநிலை, சந்திகள் முதலிய அமைப்புகள், எண்சுவைகட்குரிய நடிப்பு வண்ண வகைகள், வரிப்பாட்டு வகைகள், பதினொரு வகை ஆடல்கள், அகநாடகப் பாடல்கள், புறநாடகப்

பாடல்கள், எட்டுவகை இசைக்கரணம், அகக்கூத்து வகைகள், புறக்கூத்து வகைகள், எட்டு வகைப்பாடற்

பயன்கள், தாளக்குறிப்புகளுள்ளே பஞ்ச தாளம், 48 தாள வகைகள், எழுவகைத் தூக்குகள், முதனடை, வாரம், கூடை, திரள் எனும் நால்வகை இயக்கங்கள் முதலிவை பற்றிய ஆழமான அறிவுடையவனாய் ஆடவும்,

ஆட்டுவிக்கவும் வல்லவனாய் விளங்குதல் ஆடலாசிரியனின் அமைதியாகும்.

இசையாசிரியனின் அமைதிகளாய்க் கூறப்பட்டவை.

- யாழ் பற்றிய அறிவுடையவன் : யாழ் வகைகள், நரம்பு அயக்கங்கள், விரல் கரணங்கள், எட்டு யாழ் உறுப்புக்கள், யாழ்ப்பாடல்கள் முதலியவற்றை அறிந்தவனாய் விளங்குதலும்.
- குழல் பற்றிய அறிவுடையவன்: குழல் செய்யும் அளவு முறைகள், குழலுக்குரிய மரங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல், குழலின் விரல் இயக்கம், குழல் பாடல் அமைப்புகளையும், குழல் பாடல்களை இசைக்கும் முறைகளையும் அறிந்தவனாய் விளங்குதலும்,
- 3. குழலிசைப் பற்றிய அறிவுடையவன்: மிடற்றுப் பாடல் குரல் வகைகளையும் மூச்சு எழுப்பல் முதலிய குரற் பயிற்சிகளையும் அறிந்தவனாய், இசை உருக்களை இரதங் கொள்ளும்படி இசை புணர்க்க வல்லவனாய், பண்ணின் வகைகளையும் வேறுபாடுகளையும் அறிந்தவனாய், உடலின் ஐம்பொறிகளின் இயக்கம், பத்து வகை வாயுக்கள் இயங்கும் இயக்கம், ஒலிகளைப் பண்ணாக்கும் முறைகளையும் அறிந்தவனாய் விளங்குதலும் இசையாசிரியனின் அமைதியாகும்.
- கவிஞனின் அல்லது இயற்புலவனின் அமைதியாய்க் கூறப்பட்டவை : முத்தமிழ் அறிந்தவனாய், ஆளத்தி ராக அலாபனை, பாடுதற்குரிய பதினோரு பாகுபாட்டினையும் அறிந்தவனாய் வேத்தியல், ஆகிய பொதுவியல் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் அமைக்கத்தக்கவனாய், பகைமை அற்ற பண்பாளனாய் விளங்குதல் கவிஞனமைதியாகும். பகைமை அற்ற பண்புகள் ஆவன – அன்பு, அருள், இரக்கம், உறவு, நட்பு முதலிய சான்றாண்மைகள் நிறைவு உடையவனாய் விளங்குதலும் கவிஞனமைதியாகும்.
- 5. தண்ணுமை (முழவு) ஆசிரியனின் அமைதிகளாய்க் கூறப்பட்டவை: மத்தளச் சொற்கட்டுகளை வடஎழுத்து ஒலிகளை நீக்கிக் கூறுபவனாய் இருவகைத் தாளங்களும் (மட்டத்தாளம், சாய்ப்புத் தாளம்) எழுவகைத் தூக்குகளும், இவற்றின் முழக்குகளும் ஒரு தாள முழக்கினை இரட்டித்து முழக்குதல், சொற்கட்டுகளை நிற்குமானம் நிற்குமளவு நிறுத்திக் கழியுமானம் கழித்துக் கொண்டு முழக்குதல் முதலிய

முழக்கு முறைகளில் முதிர்ந்த அறிவு உடையவளாய், யாழ்ப்பாடல், குழற்பாடல், கண்டப்பாடல் இவற்றின் இயல்புகளுக்கு ஏற்றவாறு இலயம் சேர்த்து முழக்கவல்லவனாய், பிறமுழவுக் கருவிகளின் மிகுதி ஓனைகளை அடக்குவித்தும் தாலும் அடக்கமாய் அளவு அறிந்து முழக்கியும், பிற முழவுதர்களின் குறையாடுகளை நீக்கி, அன்புடன் அனைத்து முழக்குகளையும் நடத்தித் தலைமை தாங்கி இயக்கு கண்டூர்கள்

ருழலோன் அமைதிகளாய்க் கூறப்பட்டனவ் : சூழல் நூல்களில் GarmoniuiL (Libert Den mersmer) அறிந்தவனுமாயும், பாடல்களை இசைக்குங்கால் வல்கொற்ற மெல்கொற்றுகளை இனிய முமையில் அமைத்தப் பண்ணிமை குன்றாது இசைப்பவறுமாயும் குழற்றுளைகளை ஆரோகணத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு விட்டுப் பிடிப்பதாலும் அவரோகணத்தில் ஒன்று இரண்டு விட்டுப் பிடிப்பதாலும் இரண்டிலும் உறழ்த்து கிட்டுப் பிடிப்பதாலும் உண்டாகின்ற ுண்ணியல், திறம், திறத்திறம் என்னும் நால்வகைக் கினைப் பண்கள் முழுப் பண் வகைகளை உறழ வைப்பதாலும். ் முத்திர பாக்கு முன்ற பல்வேறு முறைகளால் கிடைக்கின்ற 103 பண்ணீர்மைகள் இயல்புகள்) தோன்ற இசைக்க (சன்மைகள், வல்லவணயும், வலமுறையில் குரல் நாம்பு இரட்டித்து வரும் செம்பாலையையும் இடமுறையில் குரல் நரம்பு இரட்டித்துவரும் அரும்பாலையையும். இடமுறையில் இளி நரம்பு இரட்டித்து வரும் மேற்செம்பாலையையும். இசைக்கும் இனிய ஆழமான அறிவுத்திறம் படைத்தவளாயும் நரம்புகளைத் தொடுத்து பாலைகளை உண்டாக்கும் பாலை முறைகளையும் பற்றிய Ellege etter en e Dinie தோந்தவளாயும், தண்ணுமையிலும் மத்தஎத்திலும் கண்புறத்தில் குற்றில் (என்னயுகு விதித்கக்பாக்க) ஈணகிறாகின்க்க அதற்கேற்பக் குழல் இசைக்க வல்லவனாயும் மேலும் யாழ் இசையைப்போல் குரல் இளிக் (ச.ப.உற.வு முறையில்) கிழகையில் வண்ணப்பட்டடை யாழ்மேல் வைக்குங்கால் அவற்றிற்கேற்ப இணைந்து குழல் இசைப்பவனாயும். இசைக்காரன் பாடிய பாட்டின் பொருள் இயல்புகளை அறிந்தும், பாடிய பண்ணல் வரும் சுரங்களை அறித்து குறைத்துவிடாமல் வந்த கரங்களை வளந்துவிட மகல் இரைத்தும் பண்ணிற்புரிய வல்லாத அயல் கரங்களை விரவாமல் (கலத்து விடாமல்) கருத்துடன் நீக்கிக் குழல் இசைப்பலனாயும். முதல் நடைப்பாடல், வாந்தைப்பாடல், கூடை தடைப்பால், திறல்நடைப்பால் என நான்கு இயக்கப்பா ல்களையும் (ஒன்றாம் காலப்பா ல், இரண்டாம் சாலப்பாடல் முதலிய நான்கு நடைப் பாடல்களையும்) அவற்றின் கால அளவுகளை அளந்து நிறுத்தி வாசிப்பவனாயும், நடைகளையும் கதிகளையும் அறிந்து வாசிப்பவனாயும், பாடற்சொற்களை எழுத்து ஆக இசைத்துக் காட்டவல்ல வங்கியத்திறமை (குழல் திறமை) பொருந்தியவனாயும் வீளங்குதல் குழலோன் அமைதியாகும். சுருக்கமாகக் கூறினால் குழுவோளின் சிறப்புத் திறமாவது தண்ணுமை முழுவோனுடனும் யாழ் ஆசிரியனுடனும் ஒன்றிப்பவனாகவும் அவர்களை இயக்கிலைப்பவனாகவும் திசமும் திறம் உடையவனே குழலோள்.

யாழாசிரியல் அமைதிகளாய்க் கூறப்பட்டவை :

யாழிலே பண்ணை உண்டாக்கம் மூன்ற முறைகள், மிக அரிய முறைகள், இவற்றை அறிந்தவணாய்த் திகழல் வேண்டும்

 இடமுறைத் திரியில் வல்லவன் : இடமுறைத் திரியு என்னும் பண்ணுண்டாக்கும் முறைக்கு அடியமை பாலையாகக் குரல் குரலாக நிறுத்தப்பட்ட பாலை அருப்பாலையாகும்.

> இறங்கு நிரல் முறையில் பண்ணுப் பெயர்த்தல் வேண்டும். 2. பெய்தல் முறையீல் வல்லவன் ; இடமுறையீல் இறுதி முதலாக நிற்கும் சரத்திலுடைய மற்றோர் வகையை, ரி 1, க 1, த 1, நி 1 எனும் நரம்புகள் நிறுத்திப் பண்ணுப் பெயர்க்க ஐந்து பாலைகள் கிடைக்கும். எனவே (7+0-12) பள்ளிரு பாலைகள் ஆகும். இவற்றை யாழில் இசைத்தக் காட்ட வல்லவனே பாழாசிரியல். இருபாலைகளை மெலிதல்

நரம்பாகக்

நரம்ப

Of Car On Bride

கொள்டு.

ாறது ஒர

3. பாழினிடத்து, ஒரும்பாலையை நிறுத்தி திடமுறையாக இறங்கு நிரவில் இசைத்து வர, குழவினிடத்து வலமுறையாகக் கோடிப் பாலையை இசைத்து வர – இரண்டும் ஒன்றித்து ஒவிக்கும் ஒர் அர்புத அரிய முறை, இவ்வாறு இடம் வலம் யாழிலும் குழலிலும் இணைத்து இரைக்கும் மேலிதல் முறையும் கெய்தல் முறையும், இடமுறைத்திரிய முறையும் ஆகிய முன்றையும் யாழிலே இசைக்க வல்லவனே யாழாசிரியன்.

முறையில் இணைக்கவல்லவன்:

- 8) அரங்கின் அமைதிகளாய்க் கூறப்பட்டனை: அரங்கு என்பது மேடை, இங்கு மேடை அமைக்கத் தக்க இடம், அதன் நீளம், அகலம், உயரம், அதனுடைய இருவாயில்கள், தூண்கள், தூண்களின் திழல் மறைக்காதவாறு விளக்குகளை வடைப்பாக அமைத்தல், மேற்கட்டுத் திரைகள், கரத்து வரும் எழினிகள், அரங்கில் நாயகப்படுத்தி (நடுவில் உள்ள விளல் இடம்), சுற்றுக்கட்டுப் பத்திகள் – இலையாவும் பற்றி நூல்களில் வகுத்தள்ள விதிமுறைப்படி அமைக்கப்பட்டதே அரங்கம்.
- 9) இந்த அரங்கத்திற்கு அளக்கும் கோல் ஒன்ற உண்டு. நெல்லு எட்டுக் கொண்டது ஒரு வீரல் என்னும் அளக்கும் அளவு பற்றிய சிற்றெல்லை அளவை வாய்பாடு நெல்லில் தொடங்குகிறது இந்த விரல் 24 கொண்டது ஒருகோல்; கோல் அளவுகளினாலாயது

அரங்கம். தூண்களுக்கு மேலே வைக்கப்பட்ட உத்தரப் பலகையும் அகலத்துக்கு இடப்பட்ட பலகையும், இருவாயிலின் பலகையும் உடையது அரங்கு. இவ்வாறு வகுத்து அமைக்கப்பட்ட வசதி நிறை அரங்கிலே மாதவி நடனமாடினாள் என இயம்புகின்றார் அரங்கேற்று காதையில் இளங்கோ அடிகளார்.

அரங்கத்து ஆடும் இயல்புகளாகக் கூறப்பட்டவை : அரசர், அமைச்சர் முதலியோர் தத்தம் வரிசைக்கேற்ப அமரும் இருக்கைகள் அம்பலத்தே அமைக்கப் பட்டிருந்தன. பாடுநாக்கு ஓரிடம் குயிலுவக் கருவிகட்கு (பக்கக்கருவிகட்கு) ஓரிடம் என வகுக்கப் பட்டிருந்தன. மாதவி வலக்கால் முதலில் வைத்து, வலத்தூண் அண்டை வந்து நின்றாள். தோரிய மடந்தையர் என்றவர்கள் தம் வாழ்க்கையில் முன்னரே நடனமாடி முதிர்ந்தவர்கள்; நடனக் கலையில் தேர்ந்தவர்கள், இவர்கள் அரங்கத்தின் இடத்தூண் அருகே நின்றனர். அவர்கள் முதலில் தெய்வ வாழ்த்தாக நன்மைகள் உண்டாக ஒரு வாரப்பாடலும், தீமைகள் அகல் ஒரு வாரப்பாடலும் ஈக இருவாரப்பாடல்கள் வரிசையில் பாடினார்கள். இந்த தெய்வவாரப்பாடல்கள் இரண்டும் இருவார நடை இயக்கமங்களில் அமைந்திருந்தன. இந்த தெய்வ வாரப்பாடல்களின் இறுதியிலே ஆமந்திரிகையாய்க் (கூட்டிசையாய்) கருவிகள் கூடி முழங்கின. குழல், யாழ், தண்ணுமை, முழவு இவை அனைத்தையும் கூட்டி முறையில் நிறுத்தி இசைக்கப்பட்டன; குரலிசை முதலில் திகழ்ந்தது; அது முடிந்த பின்னர் இசைக் கருவியாளர்கள் கூடி ஆமந்திரிகை இசைத்தனர். கருவிகள் அனைத்தும் பருந்தும் நிழலும்போல பொருந்தின. இவற்றிற்கு அடுத்து மாதவி ஆடலுக்கு முன்னர் அந்தரக் கொட்டு நிகழ்ந்தது. இது மாதவி ஆடலுக்கும் பாடலுக்கும் தோற்றுவாயாகத் திகழ்வது. இது ஆடலுக்கு முகம் போன்றது; மேலும் ஆடலின் இயல்புக்கு ஒத்தது. எனவே, முகம் என்றும் ஒத்து என்றும் பெயர் பெற்றது. திரைக்கு பின்னர் மாதவி நின்னு ஆடிய பின்னர் பார்வையாளர்க்கு வெளியில் வந்து தன் உருவு காட்டி ஆடினாள். அப்போது பாடிய பண் செம்பாலைப் பண். இரு மங்கலப் பண். முல்லைப் பெரும்பண் இதுவே; இதன் ஆலாபனைக்குப் பின்னரே (ஆளத்திற்குப் பின்னரே) அவள் பாடிய பாடல் நான்கு வரிகளை உடைய 'உரு' என்பது. இந்தச் செம்பாலை உருவை பாடி தாளத்திற்கு ஏற்ப ஆடினாள். இந்த நிகழ்ச்சிகள் அவளுடைய ஆடல் இயல்புகளை அறிவிக்கின்றன. ஆடலுக்குச் சிறப்பாய் அமைந்திருந்தன தாளங்கள்.

- மூன்றொத்துத் தாளம் என்பது மூன்று தட்டுதலையும் ஒரு வீச்சினையும் உடைய நாலன் மட்டத் தாளம் : (வீசுதல் = வெளியில் கொட்டுதல்): 1.2.3.(x)
- இரண்டொத்துத் தாளம் என்பது இரண்டு தட்டுதலையும் ஒரு வீச்சினையும் உடைய மூன்றன் சாய்ப்புத் தாளம் : 1.2 (x) வீசுதல்; இஃது ஒலியற்றது.
- ஓரொத்துத் தாளம் என்பது ஒரு தட்டுதலையும் ஒரு வீச்சினையும் உடைய இரண்டன் மட்டத்தாளம்: 1. (ஒ).
   இந்தத் தாள வகைகளை குறைக்கும் முறையில்

(வைசாச முறையில்) மாதவி அமைத்து ஆடினாள். இதற்கு அடுத்துப்பஞ்சதாளப்பிரபந்தங்கட்குத் தேசியக் கூத்தை ஆடுதல் மரபு என்றதால் அம்மரபுப்படி ஆடினாள். பின்னர் வடுகில் கூத்திற்கும் ஆடினாள். 'பஞ்சதாளப்பந்தம்' என்பது ஐந்து வகைத் தாளத்திற்குக் கட்டிய பாடலையும் பாடலுக்கு ஆடும் ஆட்டத்தினையும் ஆட்டத்திற்குக் கொட்டிய கொட்டினையும் குறிப்பது.

8 எண் தாளம் மூன்று முறை = 8 x 3 = 24 6 எண் தாளம் நாலு முறை = 6 x 4 = 24 5 எண் தாளம் நாலு முறை = 5 x 4 = 20 + 4 = 24 3 எண் தாளம் எட்டு முறை = 3 x 8 = 24 7 எண் தாளம் மூன்று முறை = 7 x 3 = 21(21+3=24)

இவ்வாறு தாள எண்ணிக்கைகள் 24 வருமாறு ஆடியதை ் ஆறும் நாலும் அம்முறைப் போக்கினாள்' (6x4=24) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (சிலப்.3.154) அதாவது 24 எண்ணுள் வருமாறு அழகிய முறைகளை அமைத்து ஆடினாள் என்று பொருள்படுவது 'பஞ்சதாளப் பிரபந்தமாக கட்டி அமைத்து ஆடினாள்' என்பது. (குறிப்பு: 'மூன்று ஒத்துத் தாளம்' என்றால் மூன்று தட்டுதலையும் ஒரு வீச்சினையும் உடைய தாளம் என்று பொருள் படுவது. மூன்று ஒத்துத்தாளம்நாலு எண்ணிக்கை உடையது; ஒத்துதல் என்பது தட்டுதல் எனப் பொருள்படுவது. இவ்வாறுதான் பழங்காலத்தில் தாளங்கள் வகுக்கப்பட்டு பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டு விளங்கின. மாதவி செம்பாலைப் பண்ணில் இயற்றப்பட்ட நாலன் உருவுக்கு ஆடினாள்; பஞ்சதாளப் பிரபந்தப் பாடல்கட்கும் ஆடினாள். ஆட்டத்தில் பலவகை நடகைளும் அறுதிகளும் அமைத்து ஆடினாள்) தீர்மானங்களும் சதிர் தாளச்சொற்கட்டுக்கு ஏற்ப ஆடும் நடனம். சொல்லின் வேர் சொல்லமைப்பைத் திருஞாசனசம்பந்தர் பாடலினின்றும் அறியலாகும்.

விதிவழி மறையவா் மிழலை யுளா்நடம் சதிவழி வருவதோா் சதிரே சதிவழி வருவதோா் சதிருடை மீருமை அதிகுணா் புகழ்வது மழகே (சம்.3:98:2)

'சதி' என்பது முழவுச் சொற்கட்டு. எ–டு: 'தாதீ தகதினதோம்'. இவை போன்ற சதிகளுக்கு ஆடப்படுவது சதிர். சம்பந்தப் பெருமானார் 'சதிவழி வருவதோர் சதிர்' என்று கூறுவது – சதிர் என்ற சொல்லை விளக்குவது போல உள்ளது. சதி+இர் = சதிர் என்றாயது எனலாம்.

பரதசநாட்டியத்திற்கு ஆறாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே சதிராட்டம் என்ற பெயர் இருந்தது. இது சொற்கட்டுகளாகிய சதிக்கு ஆடுவதால் இப்பெயராயிற்று என்று ஞானசம்பந்தர் மேற்கண்ட பாடலில் விளக்குவது கூறப்பட்டது. பிங்கல நிகண்டு (1466) 'சதிரும் சீரும் தாள ஒர்த்து' என்று கூறுவதினின்றும் சதிர் என்ற சொல் தாளக்கட்டினைக் குறிக்கின்றது. மேலும் பிங்கல நிகண்டு (1467) 'அதினின் நடிக்கும் நடம் நாடகமாம்' என்ற சூத்திரம் சதிர்களை வைத்து நடம் ஆடியதை விளக்குகிறது. மேலும் சதிராட்டம் நாடகத்தில் இடம் பெற்றமையையும் இச்சூத்திரம் விளக்குகிறது. 'நட்டம், நடம்' என்பன தாள முழக்குக்கு ஆடப்படும் ஆட்டங்கள்.

கோயில்களும் இசையும்

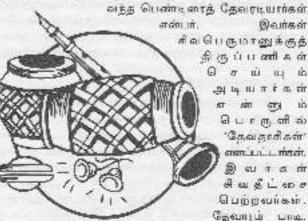
திருக்கோயில்களில் ஒவ்வொரு நாளின் பூரை புரியும்போது, நல்விழா நாள்களிலும். சாமி சுற்றி வருக்கோதுக் ஆடல் பாடல்கள் நடைபெறுகின்றன: வாத்தியங்கள் இசைக்கப்படுகின்றன. பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு கோயிலிலும் பண்டைக் காலத்தில்வாத்திய வல்லுநர்கள், ஆடற் கணிகையர்கள், நட்டுவம் புரிபவர்கள். திருப்பதிகம் வின் எடிப்பிப்போர்கள் முதலிய etemed)styrrater அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு வரைய தெவ பாலியங்களும் தரப்பட்டு வந்தன. குடியிருக்க வீடும் உணவுக்கு நிலமும் மானியமாக விடப்பட்டிருந்தன. நட்டுவக் காணி, மேளக்காரக்காணி, நாட்டியக்காணி' இல்னோரன்ன தொடர்கள் கலைஞர்களுக்கு அளித்த மாவியங்களைக் குறிப்பளவு தஞ்சையை ஆண்ட முதலாம் இராசராசனுடைய சல்வெட்டில் உடுக்கை அடிப்போர். கொட்டு மத்தளம் கொட்டுவோர். வங்கியம் ஊதுவோர், திருப்பத்தியம் விண்ணப்பிக்கும் ஒதுவாழர்த்திகள், நடமைநர் முதலிய கலைஞர்களை : பேணிப் புரத்தவை பற்றிய செய்தின்களக் காண்கிறோம். இவ்வாறே முதலாம் குணேத்துங்க சோழனின் ஆட்சியிலும் (சி.பி.1085) சுவைஞர்களைப் புரந்த செய்திகளைக் காண்கின்நோம்.

STENDING.

நாகசும் என்னும் கருவி பாலை நில மக்கள் கைத்திருந்த சின்னம் என்ற ஒருவகைக் கருவியிலிருந்து தோன்றி வளந்தது எனவாம், விலங்குகளின் கொம்பினால் செய்யப்பட்ட கருவிகளையும், இலைக் குழல்களையும் பறவை இறக்கையில் அமைத்த ஊது எருவிகளையும் நாகசும் தோன்றுத் தூண்டியவை எனலாம். ஒத்துநாகசும், பண்டுக்கும், தனில் முதலியவற்றை இசைப்பவர்களைக் கொண்ட குழுவினைப் 'பெரிய மேனம்' என்றனர், கோமில் நாட்டியக் குழுவினைப் 'பெரிய மேனம்' என்றனர், கோமில் நாட்டியக் குழுவினைப் தடன் நங்கை, நட்டுவணர், துத்தி ஊதுவோர் முகவியோரைச் சின்ன மேனம்' என்றனர்.

'நூத்கும்' என்பது தவறான சொல்; நாக்கரம் என்பதே சரி. ஊதுவால் பக்கமிருந்து படிப்படியாய் விரிந்து நகர்ந்து (அக்லமாகி) அமைவதால் நாக்கரம் பெயருக்கே உரிய கருவி.

தேவரடியார்களின் திருப்பணிகள் : திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் கடவுள் சேவைக்கென்று தம்மை ஒப்புக்கொடுத்து, இறைமைத் திருப்பணிக்காகவே வாழ்ந்து

நடனம் புரிந்து விளங்கும் நற்றமிழ் அடியார்கள். கழுத்திலே உருத்திராட்சமும், நெற்றி நிறைய திருநீறும் நடவத்துக்குரிய ஆடையும் அணிந்து பலிபீடத்தின் அருகே நின்று தீப ஆராதனை காட்டுதலும், தீபாராதனைத் தாண்டவம் பரிகலும் உண்டு,

இறைவனுக்குப் பூசை நடக்கும்போதும் அதற்குப் பில்வரும் பாடல்கள் பாடுவதும் ஆடல்கள் ஆடுவதும் உண்டு. வைகறைப்போதில் திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பாடல்களைப் பாடுவாகள். கொடியேற்ற நாளில் ஒன்பது திசைக்குரிய தெய்யங்களுக்கும் நடனமாடுவதும் வழக்கம். பிரம்மன் சந்தியில் சமபாத நடனமும், இந்திர சத்தியில் புயங்க நடனமும் அக்கினிச் சந்தியில் மண்டல நடனமும் யம் சந்தியில் தண்டபாத நடமைும் நிரருதிச் சந்தியில் புண்கத்திராச நடனமும் வருணச்சந்தியில் குஞ்சித நடனமும் வாயு சந்தியில் புசங்க லலித நடனமும் குபேரச் சந்தியில் சந்தியாறு அமும் ஈசானச் சந்தியில் ஊர்த்துவ்பாத நடனமும் ளை ஆடும் முறைமையினை ஆகமங்கள் கூறியுள்ளன. இந்த நுடனங்களுக்குக் கவுத்துவங்களும் உண்டு, கூயாமி ஊர்வலய் வரும்போது திசைகளுக்குரிய இராகங்களில் பதங்களைப் பக்கமேனங்களுடன் பாடி அவிநயம் பிடித்து ஆட்வாக்கர். பிற்காவத்தில் பக்தி தெறியிலிருந்து விடுபட்ட பெண்கள் சோன்ற நேர்ந்தது. தேவதாசிகளுக்குச் சமுதாயத்தில் மதிப்பு குணந்தது. இறுதியில் இம்முறை எடுக்கப்பட்டது, அலரிப்பு ஷ பரதநாட்டியத்தின் முதற்பகுதி : இது தாளச் சொற்கட்டுகள் உள்ளடக்கிய பாடலுக்கு நடனம் அடி பலவகை வணக்கங்கள் செய்து காட்டும் நடனமாகும். இறைவன், நட்டுவக்குரு, தன்னைமை ஆசான், குழலாசான், கின்னர ஆசான், சபையோர் ஆகியவர்க்கு வணக்கம் செலுத்தும் வளையில் நடன் அளிநயங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இது நாட்டியத்தில் முதற்பஞ்தியாணையால் உடலின் உறுட்டக்கள் இயக்கமுற்றுப் பயிற்சி பெற்று விரைந்து செயல்படச் செய்வதாகும். கால், கமுத்து, கை, முகம் கண் முதலிய உறுப்புக்களுக்குப் பமிற்சிகள் அலாரிப்புப் பகுதியில் தாப்படும்.

சொல்; அலர் + இப்பு = அலரிப்பு அலாரிப்ப

அவர்தல் = மலர்தல், தோன்றுதல் ; நடவக் கலையரங்கில் நடர்களை அலர்தல் அல்லது மலர்தல் என்று பொருள்படுவது. தென்னிசை நாட்டியத்திற்கே உரியது இப்பகுதி. அவாரிப்பு தமிழ்ச்சொல், அடைவு ஒ அடவு. ஆட்டங்களில் பாதங்கள் கொள்ளும் திலைகளும் இயக்கங்களும் நட்டம், நடகாம், நாட்டியம், சிற்றூர்ப்புற ஆட்டங்கள் முதலியவற்றில் நிகமும் பாதங்களின் நிலைகளும் இயக்கங்களும் அடைவகள் சொல்லப்படுகின்றன. அடவு என்பது அடைவு என்ற சொல்லின் சிதைந்த வடிவடே அடவு வேறு என்றும் அடைவு என்றும் முற்களில் வழுதி உள்ளவை சொற்பியல்புகளோடு பொருந்தாத வினக்கங்கள்.

அடைவுகளின் வகைகள்

 சம் அடைவு என்பது சம்பாதம். தன் இரு பாதங்களின் பின்புறங்களைக் கூட்டியும் முன்பகுதிகளை அகட்டியும் வைத்துக் கொள்ளும் நிலையை சம்பாதம் அல்லது சம்அனட்வு என்பர்.

- கடவுளையும் பெரியோர்களையும் வணங்கி நிற்கும்போது கொள்ள வேண்டிய அடைவு இதுவே,
- நட்டடைவு என்பது குதிங்காலை ஊன்றி, முன்விரல் பகுதியை மேலேத் தூக்கி நிறுத்திக் குதிங்காலை ஊன்றுதல், வயலில் சேறுமிதித்தல், குயவர் மண் மிதித்தல் முதலியவற்றில் இதனைக் காணலாம். 'குதிங்காலை ஊன்றியவண்ணம்' என்னும் வழக்கு நோக்குக.
- 3. குத்தடைவு என்பது பாதத்தின் முன் விரற் பகுதியைத் தரையில் நிறுத்துவது மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலின் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் நுழைவாயிலின் வலப்பக்கத்தில் உள்ள அழகு ததும்ப நடனமிடுகின்ற குறவனின் கற்சிலையில் குத்தடைவுப் பாதம் உள்ளது. குத்தடைவு வினையத்தைப் பொய்க்கால் குதிரை நடையை நடித்துக் காட்டல், திருடர்கள் பாதச்சுவடு படாது நடத்தலை நடித்துக் காட்டல், தரையில் பரப்பிய நெல் மீது நடத்தலை நடித்துக்காட்டல், முதலியவற்றில்
- 4. தட்டடைவு என்பது பாதத்தின் முழு படத்தையும் குதிக்காலையும் தரையில் சப்பென்று தட்டுவது. தரையைப் பாதப்படத்தால் தட்டுவதால் தட்டடைவு என்று பெயர் பெற்றது. பாதத்தின் படம் என்பது பாதத்தின் அடிப்பாகம். நட்டடைவு, குத்தடைவு, 'தட்டடைவு' ஆகிய மூன்றும் தாள இசையின் தாளக் கணக்கு அமைப்பை வெளிப்படுத்தப் பெரிதும் பயன்படுவனவாதலால் இவற்றை அடைவுகளுள் முக்கண்கள் எனலாம்.

காணலாம்,

- சறுக்கடைவு என்பது பாதத்தின் முன்பகுதியைச் சறுக்கி, அதாவது சரிந்து தேய்த்துச் செல்லுவதாகும். சறுக்கு என்பது ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.
- 6. வழுக்கடைவு என்பது பாதத்தின் குதிங்கால் பகுதி சேற்றில் வழுக்குவதுபோன்று இழுத்து வழுக்குவது. சேற்றில் வழுக்குங்கால் குதிங்காலே பிடிப்பிழந்து வழுக்குவதை அறியலாகும். சறுக்கடையும் வழுக்கடையும் ஒன்று என்பார் சிலர்.
- எவ்வடைவு என்பது விரற்பகுதியை ஊன்றிக்கொண்டு முழு உடலையும் மேலே தூக்கி எவ்வுவது.
- தவ்வடைவு என்பது தாண்டடைவு; சிறுவாய்க்காலைத் தாண்டிச் செல்வது போன்றது. குதிரைகள் நடையை அவிநயத்துக் காட்டுதற்கும், குரங்குகள் கிளைக்குக் கிளைத் தாவுவதை அவிநயத்தக் காட்டுதற்கும் பயன்படுவது.
- 9. வடிம்புப்பாதம் என்பது பாதத்தின் இருபுற விளிம்புகளையும் இருபக்கங்களிலும் சாய்த்து வைத்து நிற்றல். விளிம்பு–ஓரம். வடிம்பு பாதம் என்பது அடைவுகளில் ஒன்று; பாதத்தின் மேலுள்ள நீரை வடியவிடுவதுபோல் பாதத்தை ஒருச்சாய்த்து வைத்தல். வடிம்பு என்பது வடியுமாறு நிறுத்துவது. கடல்கோலில் தென்மதுரையழிந்தது. இன்றுள்ள மதுரையை மிகு தொன்மையில் நிறுவிய பாண்டியன் கடற்கரையேறி,

- கடல்நீர் வடிய நின்றமையால் 'வடிப்பலம்ப நின்ற பாண்டியன்' எனப்பெயர் பெற்றது இங்கு நினைவுகூரத்தக்கது. இதனால் வடிம்பு என்ற சொற்றொன்மை அறியலாம். மகாபாரத சூடாமணி போன்ற மிக பிற்கால நூல் வடிம்புப் பாதம் பற்றி கூறுகிறது.
- 10. சுற்றடைவு– மண்டிலப்பாதம்.இது வண்டு, பூவினைச் சுற்றுவது போன்று காலைச்சுற்றுவது. மண்டிலத்தல் என்பது சுற்றிவருவது. இதுவே வடுகுப்பாதம். வடுகு– வட்டமிடுவது. சொல்: வடுவட்டம். வடுவடுகு. (ஒ, நோ: கடு கடுகு) மண்டிலித்தல் வட்டமிட்டு மீண்டும் வருதல்.
- 11. குஞ்சிதபாதம் என்பது இடக்காலைச் சற்று வளைத்து ஊன்றி, வலக்காலைக் குஞ்சிதமாகத் தொங்கவிட்டு நிறுத்தல். இது வலக்கால் குஞ்சித்தது; அடைக்கலம் அருளும் பாதம். இது வியாக்கிர பாதரும் பதஞ்சலியும் காணப் பொன்னம்பலத்தில் கூத்தப் பெருமான் அடைக்கலம் அருளி அஞ்சற்க என்னும் திருக்கோல நிலை. பாண்டியன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி கான்மாறி மதுரையில் வெள்ளியம்பலத்தில் மதுரைச் சொக்கநாதர் காட்டி ஆடியது கான்மாறி ஆடியது. இதன் வரலாற்றை பரஞ்சோதி முனிவர் திருவிளையாடல் புராணத்தில் ' கான்மாறியாடின ' படலத்தில் விரித்துரைத்துள்ளார்.
- 12. நாக பந்தம் என்பது இரண்டு கால்களின் படங்களையும் இடம் வலமாக மாற்றி வைத்தல்
- இனிக் கலப்பு அடைவுகள் பல உண்டாக்கலாம். வலப்பாதத்தின் விரல்பகுதியை தரையில் ஊன்றி, இடப்பாதத்தைச் சமபாதமாக நிறுத்தலாம். வலப்பாத நுனியைச் சமநிலையிலுள்ள இடப்பாதத்தின் முன்னர் ஊன்றுதல், பின்னர் ஊன்றுதல், பக்கத்தில் ஊன்றுதல் என்னும் நிலைகள் அமைக்கலாம். கிருட்டிண பகவான் குழல் ஊதுங்கால் வலப்பாத நுனிச் சமபாதத்தின் பின்னர் ஊன்றி நிற்கும் நிலை மிக்க ஒய்யாரமானது. இதனைக் 'குழலூதும் கண்ணன் பாதம்' எனலாம் (குறிப்பு : பாதத்தின அடிப்படங்களையும், குதிகளையும், நுனிகளையும் இயக்குங்கால் தாளச் சொற்கட்டுக்கு எற்றாற்போன்று காலக்கணக்குடன் இயக்குதல் வேண்டும். பாத அடைவுகள் நடன இயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகும். நடனத்தின் தாளப்பகுதிக்கு அடைவே உயிராகும். அடைவு என்பது தென்னிந்திய நடன வகைகட்கும் சிற்றூர்புற ஆடல் வகைகட்கும் உரியது)

அடிபெயர்த்தாடுதல்

சிலப்பதிகாரத்தில் நாட்டியத்துறைச் சொல்லாக அடைவு என்பது இடம் பெறவில்லை; ஆனால் அடிபெயர்த்தாடுதல் என்பது இடம்பெற்றுள்ளது. '' அச்சாலினி .... கைகளை ஒற்றையும் இரட்டையுமாக்கி அவிநயத்தோடே கூட்டித் தாளத்திற்கொப்ப அடிபெயர்த்துக் கானவர் வியப்ப ஆடினாள்'' என்று வருணிக்கின்றார். (சிலப்.12:8–11 அடியார்க்.) அடிபெயர்த்தாடுதல் என்பது பரத அடைவுகள் அனைத்திற்கும் உரிய பொதுச்சொல்லாகும். குத்தடிப் பெயர்த்தல், நட்டடி

பெயர்த்தல் என்றிவ்வாறு சொற்கள் அமைவது பொருந்துவதாகும்.

கல்வெட்டுகளில் அடைவு

திருப்பாட்டடைவு : இனி, மூன்றாம் குவோத்துங்கள் (1178 - 1223) என்னும் சோழ மன்னனின் கல்வெட்டு ती का लंग கோயிவில் குளத்தூர்க் தேவரடியார்களுக் காணப்படுகிறது. 图曲的 திருப்பாட்டடை வுகட்காகவும், (கேவவு சிகட்குத்) மெய்க்காட்டலட் புகட்காகவும் சோழன், மானியங்கள் விடுத்த செய்தியுள்ளது. திருப்பாட்டடைவு என்னும் தொடரில் அடைவு என்பது தேவாரப்பாட்டிற்கு ஆடும் நடனத்தைக் குறிந்தக் காட்டியது. நடகாத்திலே அடைவு என்பது சிறப்பிடம் வகிப்பதால் நடமத்தை அடைவு என்ற சொல்லால் இங்குக் நூரித்துக் காட் முன்றிகள் , மெய்க்காட்டடை வு என்னும் தொடர். நு னத்தின் பாடந்தருத்திறகுபிய உடலின் நிலைகளைச் கட்டிக் காட்டுகிறது. மெய்யில் அவிநயத்துக் காட்டும் நடனங்களை ் மெய்க்காட்டனடவ ் என்றனர். எனவே மேற்காட்டிய இருதொடர்களிலும் அடைவு என்பது ஆகுபொராக நடனத்தைச் சுட்டியது. அடைவு என்பது ாதத்தின் திவைகளும் இயக்கங்களும் ஆகும் என்று A.orres andred Gr வரையறுத்துக் கூறப்பட்டது. State Land of Principles முன்னொட்டுக்கள் திருப்பாட்டன. அ. மெய்க்காட்டடைவு என்னும் தொடர்கள் 12 ஆம் நூற்றாண்கள் தோன்கின. கிருப்பாட்டமையு -தேவரத்திற்கு ஆடும் நடனம். வெய்காட்டடைவு - உடல் உறுப்புக்களால் நடித்துக்காட்டும் நட்டம் என்னும் ஆட்டம். நாட்டியத்தில் கருத்து வெளிப்பாட்டிற்குக் கையும் முகடும் போன்று நாட்டியத்தின் தாரைபகுதிகட்கெல்லாம் பாதம் அடிப்படையாகின்றது. இந்த அடிப்படையை விலக்கும் அடைவு எனும் சொல் தென்னிந்திய மொழிகளில் பல வடிவுகள் பெற்று வீளங்குகிறது. இது தமிழ்ச்சொல்: நமிழக நாட்டிய கலைச்செல்.

Dana) :

நாட்டியத்துறைச் சொல்லாகிய அடைவு என்னும் தமிழ்ச்செல்லின் சிதைந்த சொல்வடிவங்கள் தெவ்வக மொழிகள் பலவற்றிலும் காணப்படுகின்றன. அமை பொருளில் ஆங்காங்கு சிறிது வேறு படுகின்றன. அடைவு என்பதுசேர்க்கை, சென்று சேருதல், பொருந்தி இருத்தல் என்று பொருள்படுவது, ஒன்றை அடுத்துப் பொருந்துவது அல்லது ஒன்றை அடைதலும் உறுவதும் அடைவு பாரும் தரையை அடுத்துப் பொருந்துவதால் அடைவு எனர் பொர் பெற்றது. அடைவுவேறு, அடவுவேறு என ஒருசாரள் விசுக்கியுள்ளனர்.

குத்தடைவு, சறுக்கடைவு, எவ்வடைவு, குற்சிதபாதம். வழுக்கடைவு, வடிம்புப்பாதம், சுற்றடைவு அசிநாம் - உடவின் உறுட்டக்களால் நடித்துக்கருத்தை விளக்குவது.

சொல் : அவ்வுதல் = ஒட்டுதல்; போன்று இருத்தல். ஒரு தொழிலை அல்லது விலையைப்போன்று நடித்து நயப்படுத்துதல். அபிநடம் (வடசெல்) = மிக அடைவித்தல்

அவ்வி - நயம் - அங்விநயம் அவிநயம்.

(குறிப்பு : சிலப்புதிகாரத்தில் அவிநயம் என்றே அடியார்க்கு நல்லார் பான்படுத்துகின்றார். அபிநயம் என்ற வடிவத்தைப் பயன்படுத்தவில்லை, நாட்டியக்கைகளை எழிற்கை, தொழிற்கை, பொருட்கை என்றும் ஒற்றைக்கை, இரட்டைக்கை, என்றும் தமிழக நாட்டிய நன்னூல்கள் பகுத்துள்ளன.)

அவிதுயல் என்பதும் ஒருவகை மொழிதான். ஆனால் ஒலியோ ஒலிக்கூட்டமாள சொல்லோ இன்றி இயங்குவது அம்மொழி என்றாலும். செடல் இல்லாமலேயே பொருளை அல்வது சுருத்தை உணர்த்த வல்லது அவிந்யம், எல்லா மெழியினர்க்கும் அது பொது, எனவே அதை மொழியா மெழி என்றோ அல்லது பொருள் மொழி என்றோ கூறலாம். மற்ற மொழிகளைப் போலவே அதற்கும் நெடுங்கணக்கு (அரிர்கள்) உண்டு. கைகளே எழுத்துக்களாகும். அதிலும், உயிர், மெய், உயிர்மெய் முனைக உண்டு. அவற்றை முறையே தொழிற்கை, எழிற்கை, இணைக்கை என்பது தமிழ்தெறி. சம்ஸ்கிருதத்தில் அசப்யுதம் (தனிக்கை) சம்யுதம் (இணைக்கை) என இருவகையே உண்டு. முத்திரை பிடித்த தனிக்கையே தொழிற்கை (அசம்புக ஹஸ்தம்) என்போம். முத்தினர் பிடித்து இரு கையும் சேர்த்து தொழிற்படுவறை. இனைக்கை (சம்புத ஹஸ்தம்) என்போம். ஒருவகை பிடித்திருக்கும்போது கொழிற்படாமல் வற்தேயிருக்கும் கைக்கு தமிழில் மட்டுமே (எழிற்கை என்று) பெயர் சட்டப்படுகிறது.

ஒற்றைக்கை — 33. அவிநயக்கைகளை " பிண்டி " என்றும் "பிணையல்" என்றும் இருவகைப்படுத்தினர். பிண்டி என்பது ஒற்றை விளைக்கை, பிணையல் என்பது இரட்டை விளைக்கை, பிண்டம் என்பது ஒன்று சேர்ந்து உள்ளது என்று பொருள்படுவது. ஒன்றாகியது என்பது ஒன்றாய் நிற்கும் கைக்கு ஆகுபெயராகிறது.

பிணைதல் என்பது இணைதல். இரண்டு கைகள் இணைதலால் இணைக்கை என்றாகியது. அடியார்க்கு நல்லபட்டிற்றைக்கை என்பது 33 என்று கூறி, அவற்றை முதலில் உரைநடையால் விளக்கி, அவற்றிற்குரிய பேற்கோள் பாடல்களையும் காட்டியுள்ளார். அந்தக் கைகள் எப்பொருட்களைக் குறிக்கப் பயன்படுகின்றன என்று அவர் கூறவீல்லை. இந்த முப்பத்து மூன்று கைகளையும் முதவில் உரைநடையில் தொகுத்துக் காட்டுகின்றார்.

கண் மாற்றம்

பிறத்த குழத்தையின் கண்ணிலுள்ள லென்ஸ் கோலி கோல் உருண்டையாக இருக்கும். பிறகுதான் இது இருபுறத்குவிலென்சாக மறுகிறது இவ்வுலகினில் பல்லினங்களைக் கொண்ட மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் தொன்று தொட்டு தமக்கென ஒரு மொழி, கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு போன்றவற்றை உடையவர்கள். இவர்கள் தம்

வாழ்வில் இறைவனை வழிபடவும், மற்றும் வாழ்வில் இடம்பெறும் மங்கல காரியங்கட்கும் இசையையே பிரதானமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

'' இசை '' செவிக்கு இன்பமூட்டும்,

கல்லைக் கனிய வைக்கும்,

வீறு கொண்டெழும் அரவத்தை அடங்கச் செய்யும்,

> நோயைக் குணப்படுத்தும், பயிரை விளையச் செய்யும்.

ஆன்ம ஈடேற்றம், நாதோபாசனை மூலம் முத்தியின்பம், முதலிய பலவற்றைப் பெறலாமெனப் பல இசை ஞானிகள் வியந்து கூறியுள்ளனர்.

எமது தமிழ் மொழி, கலியுகவரதன் கந்தப் பெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்டதென்பர். இத்தீந்தமிழ் முறையே இயல், இசை, நாடகம் அதாவது இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் என முப்பிரிவுகளை உடையது. இவற்றில் இசையே நடுநாயகமாக விளங்குகின்றது.

இசையென்றால், இசைதல், இசைவித்தல், இசைந்து போதல் எனப் பொருள் கூறப்படுகின்றது.

ஒரு மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்புவரை இசை பின்னிப் பிணைந்து உள்ளது. (பிறந்தவுடன் தாலாட்டு இசை முதல் இறப்பின் போது ஒப்பாரி இசை வரை)

இறைவனுடன் இசைந்து, இசைவித்து, இசைந்து போனவர்கள் சமயக்குரவர்களாகிய நாயன்மார்கள்.

அவர்கள் இறைவனைப் போற்றிப் புகழந்து அருளிய பாசுரங்களே திருமுறைகளாகும்.

இத்திருமுறைகளை அவர்கள் 'பண் 'ணோடு அருளிப் பாடினார்கள்.

பண் என்றால் '' இசை, வர்ணம், ராகம், அழகு '' எனப் பொருள் கூறப்படுகின்றது.

- '' நூளும் இன்னிசையால் ''
- '' ஏழிசையாய் இசைப் பயனாய் ''
- '' இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால் ''

நாயன்மாரும். இறைவன் இசைப்பிரியன் எனப் போற்றினர். அக்காலத்தில் அரசாண்ட மன்னர்கள் பலர் சிறந்த இசை விற்பன்னர்கட்கு நாட்டையே பரிசாகக் கொடுத்த வரலாறு கூறும் நூல்களும் உண்டு. உதாரணமாக, சிறந்த யாழிசை விற்பன்னனான யாழ்பாடி எனும் பாணனுக்கு

ஒரு பகுதி நிலத்தை அக்கால பரிசாக மன்னன் அளித்தான். அதுவே இப்பொழுது யாழ்ப்பாணம் என்றழைக்கப்படுகின்றது என்பதும் காண்க. அக்காலத்தில் மன்னர்கள் இசை விற்பன்னர்கட்கு மான்யங்கள் அளித்தும், பொன், பட்டு வஸ்திரங்கள் அளித்தும் அவர்களை ஆதரித்து வந்துள்ளனர். தற்காலத்தில் அவையனைத்தும் அரிதாகி விட்டதெனலாம். இருந்தும் தமிழ்நாட்டிலும், டெல்லியிலும், தகுதியறிந்து அவ்வரசுகளால் சிறப்புப்பட்டமும், சன்மானமும் வழங்கப்படுகின்றது. இலங்கையில் இந்து கலாச்சார அமைச்சு எனும் அரசின் ஓர் நிறுவனத்தால் 60 வயது வரை சேவை செய்த திறன் படைத்த கலைப் படைப்பாளர்கட்கு '' கலாபூஷணம் '' எனும் சிறப்பு விருதும், பத்தாயிரம் ரூபா ரொக்கப்பணமும் அன்பளிப்பாக வழங்கி வருகின்றார்கள்.

ஆடும் கூத்தன் தில்லை நடராஜப் பெருமானைத் தினமும் இசைஞானியார் என்னும் அடியவர் சேவித்து வந்தார். அவர் இசை மூலம் இறைவனை மகிழ்விப்பதற்கு ஓர் இசைக் கருவியைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டுமென அவன் திருவடியை நினைந்து வேண்டினார்.

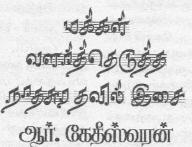
ஒரு நாள் இரவு கூத்தப் பெருமான் அவர் கனவிலே தோன்றி இதோ வாத்தியம் இதன் மூலம் நாளும் எனக்கு இன்னிசை பரப்பு எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

கனவிலே கண்ட வாத்தியத்தை உருவாக்கி இசை ஆராதனை செய்தார் எனவும், அவ்வாத்தியமே நாகசுரம்,

பெருவங்கியம், நாகசின்னம், நாதஸ்வரம் என அழைக்கப் படுகின்றது என்பர். இது கர்ண பரம்பரையாய் வந்த செய்தியாகும்.

இசைக் கருவிகள் நான்கு வகைப்படும். அவையாவன : தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி என்பனவாம்.

துளைக் கருவியாகிய நாகசுரம் நாகப்பாம்பின் உருவை ஒத்திருப்பதாலும், சுரங்கள் (துளைகள்) மூலம் இசைப் பிறப்பதாலும் முறையே நாகசின்னம் என்றும் நாகசுரம் என்றும், துளைக் கருவிகளிலே மிகவும் நீளமுடையதாய் அமையப் பெற்றதால் பெரு வங்கியம் (வங்கியம் – குழல்)

(இக்கட்டுரையாளர் அனவேட்டி கலாநிதி N.K. பத்மநாதன் அவர்களுடன் இருபத்தேழு ஆண்டுகள் இணைந்து இசைத்தவர். யாழ் மண்ணின் புகழ் பெற்ற இசைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்து வரும் நாடுகள் பலவற்றில் இசைக்கச்சேரி நடத்தியுள்ள இவர் தற்போது தன் இசைக்குழுவினருடன்

என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது. நாதஸ்வரம் (நாதம் ஒனி) (ஸ்வரம் – சாம்). இதின் ஸ்வரம் என்பது வடமொழிக் சொல், நாதஸ்வரம், நாதகரம் என்பது இரண்டும் ஒரே கூற்றாகும்,

இந்நாககர வாத்தியமானது ஆதிகாவத்தில் இறையழியாட் உற்காக மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வாத்தியத்தில் எழுப்பப்படும் இசையை கோயில் மரபு இசை எனக் கூறுவர். கோயில் என்றால் சிதம்பரம். கூத்தப்பெருமானுக்கு நிகழ்த்தப்படும் வழியாடுகளிற்கேற்ப இவ்வாத்தியத்தில் இரை வடிவங்களை இசைத்து வரும் மரபு இல்றும் நடைமுறையில் உள்ளபடியால் இதைக் கோயில் மரபிலை எனக் கொள்ளவால்,

தமிழ்நாட்டிலும், ஈழத்திலும் ஏன்பு வம் பெயர்ந்து இன்று மேற்கத்திய நாடுகளிலும் வாழ்ந்து வரும் நங்கினக்கவர்கள் ஆன்க ஈடேற்றத்திற்காக ஆலயங்களை அமைத்து வழி டுகின்றனர். இவ்வாலயங்களில் புறை, வழிபாடுகள் அனைக்கும் சிதம்பரம் நட ஏர்ஜ்ட்ட் பெருமானுக்கு திகழ்த்தப்படும் விதிமுறைகளையொட்டியே அமைந்து வி உயற்காலம் இறைவன் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடலும், திருமஞ்சனம் செய்யும் பொரு' டு எழுந்தகுளப்படும் ரும்ப அரதட்சணத்தின்போது " கும் மல்லா " என்ற இனையும், ுறை நிகழ்வுகளின்போது திருமுறைகள் இறைவன்பேரில், நமைந்த பாடல்களையும், வீதி உலானிற்கு இறைவல் எழுந்தருளும்போது " கண்டகதியில் " அனாந்த மல்லார்யும் இளைக்கப்படும்,

பஞ்சபூதங்களும் ஐந்து. இறைவள் திருவைந்தெழுத்தும் ஐந்து, (ந.ம.சி.வா.ய)

நமது இசையில் வருக்கப்பட்டிருக்கும் தாளங்களும் ஐந்து ஜாதிகளை உடையது. அவையாவன சலூம், திசரம், மிசரம், கண்டம், சங்கிர்ணம் என்பனவரம்.

மல்லாகெள் இசைக்கப்படும் ராகம் – கெட்பிர நாட்டை, இதுவும் ஐந்து சரங்களைக் கொண்டது. (ச.சு.மு.பு.டு – ஸ.நி.ப.ம.கான்பதாம்)

இந்த ராகம் வீரர்சுவை கொண்டது.

இறையன்திருவிதி உலாவிற்கு எழுந்தருளும்போது தோற்கருவியாகிய கவில் வாத்தியத்தில் கண்டகதியில் அமைந்த அலாரிப்பு என்னும் சொற்கட்டுகள், ஐதிகள் வாசிக்கப்படும், நாககரவாத்தியத்தில் கெம்பீர நாட்டை ராகம் இசைக்கப்படும், இதனைச் செவியடுத்த அங்கும் – இங்குமாக நிற்கும் மக்கள் கூட்டம் உடனே இறைவன் பால் வந்து சேர்வர்.

சுவாயி திருவீதியலா வரும்போது நாதகர வித்வான்கள் தங்கள் புலமைக்கேற் ட அமைத்த மல்லாளிகளையும் இறைவல் பேரில் அமைத்த பாடல்களையும் வாசித்தும் வருவட் மக்கள் மனங்கள் வேறு சிந்தனைகளில் ஈடுபடாமல் இறைவன்பால் அவர்களை இசைவிக்கும் இசையை அளிப்பகு இத்நாக்கரத் தவிலிரையே, மகோழ்கள் காலங்களில் துவஜாரோகன – துவஐவரோகன நிகழ்வின் போது உசேனி, அடானா எலும் அன் முகவை கொண்ட ராகம் இசைப்பதும், யாக பூனையின்போது ஆனத்த பைரவி, திலாம்பரி, சைதனா, யதுகுவகாம்போதி போன்ற ஜன்ய ராகங்களையும், வெளி வீதி உலாவின்போது கோபுர வாசலை அண்மித்ததும் '' பெரிய மல்லாரி '' என்னும் திருபுடைதாளத்தில் அமைந்த இசையடிவந்தையும் வாசித்து நில ஆலாபணை, பல்லவி, கற்பலாசுரம் போன்றனவும், பின் தவில் வாத்திய விற்பன்னர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தனியாவர்த்தனம் வாசித்தும், இரைவன் யதாஸ்தான செல்லும்போது எச்சரிக்கை, டராக்கு, வாவி, திருப்புகழ் போன்ற இசை வடிவங்களால் இன்றவனை அர்ச்சித்தும் இறுதியாக மத்தியமாவதி ராகம் வாரித்தும் பூர்த்தி செய்வது மரபு,

''எல்லாப்பிழையும் கருதாப்பிழையும் கசித்துருகி தில்லாப் பிழையும் – நின் திருவைத்தெழுத்தை திலையாப் பிரையும் எல்லாப் பிரையும் பொறுத்தருள்ளாய் கச்சியகம்பனே''

வனும் பதிகத்திற்களைய

இய்வளவு நேரமும் உள் திருமுன்னினவகில் நான் இசைத்த இரையில் ஏதாவது தவழுகள் நேர்ந்திருந்தால் அகளை உள்தன் கருணையால் பொறுத்து அருளவீடுள் அவன்திருவடியை இறைஞ்சி மத்பயாவதிராகத்தை வரசித்து நிறைவு செய்வதும் மரபாகும்.

இவ்வாறு ஆலய மாபிசையாக இசைத்து வரப்பட்ட இத்தாகரை தனிலிசை நாளடைவில் மக்களது மங்கல வைபவக்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மக்களது சபகாரியங்கள் அனைத்தும் இறைவனை முன்னிலைப்படுத்தி நிகழ்த்தப்படுவதாலும் இவ்விசை படன்படுத்தப்படுகின்றது.

திருமண வைபவத்தின் போது நிகழும் சடங்கு முறைக்கு ஏற்பவும், இவ்விசை மரபு சீதியரக இசைக்கப்பட்டுவருகின்றது.

இவ்வைபவத்தில் நிகழும் ஊஞ்சல், நலுங்கு போன்ற நிகழ்வுகளுக்கேற்பவும். திருமாங்கல்யம் தரிக்கும்போது ஆனந்தம் என்னும் இசை வடிவழும், ஆரத்திப்பாடல் போன்ற திசையடிவங்களும் இசைத்து மங்களம் வாசித்து திறைவு செய்யது போன்ற மரபை நம் மூதுதையர்கள் வகுத்துள்ளனர்.

இம்மரபு இன்றும் பேணப்படுகின்றது. தற்போது இவ்விசை விரியனடந்து ஏங்கீத சபாக்களிலும், பரத நாட்டியம் மற்றும் பொதுவையவங்களிலும் இடம் பெறுகின்ற வாய்ப்பைப் பெற்று உலகராவிய ரீதியில் தமிழ் மக்களின் பெருமையையும், அவர்களது இசையின் தலித்துவத்தையும் பிரதியவிக்கும் சின்னமாக நாககர – தவில் வாத்தியங்கள் மிளிர்கின்றன. இப்பெருமைகளை எமக்கு அளித்த வித்யான்கள் தலிழ் நாட்டிலும், எழுத்திலும் பலர் உள்ளனர்.

முதன் முதல் லண்டன் மாநகரில் 1975 ஆம் ஆண்டு
" வென்ற பினிஸ்டர் அபே " என்ற வரலாற்றுச் சிறப்புரித்த மையத்திலே நாகசர இசை திகழ்த்திய பெருமை ஈழவனநாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அமரர், யாழ்ப்பாணம் அளவெட்டி, நாதன்வரகான கலாநிதி N.K. பத்மநாதன் குழுவினரையே சாரும், இவ்வினாப் பயணத்தின்போது சங்கீத நாகசரம், நாதஸ்வரகீத பானு அளவெட்டி R.கேதீஸ்வரனும் தவில் வித்வான் லயஞான கலாநிதி கலாபூஷணம் அளவெட்டி N. குமரகுரு அவர்களும், தவில் வித்வான் யாழ்ப்பாணம் சின்னப் பழனி அவர்களது புதல்வன் P. முருகதாஸ் ஆகியோரும் வருகைத் தந்திருந்தார்கள்.

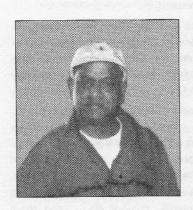
இவாகளின் வருகைக்குப் பின்பு ஈழத்திலும், தமிழ்நாட்டிலும் இருந்து பல நாதஸ்வர தவில் வித்வான்கள் மேற்கத்திய நாடுகளில் இசை பரப்பி வருகிறார்கள்.

முற்காலத்திலிருந்து இன்று வரை மக்களால் பெரிதும் போற்றிப் பாதுகாத்து வளர்த்தெடுக்கப்பட்ட இந்நாகசுர, தவிற்கலை மக்களது கலை கலாச்சார விழுமியங்களில் ஒன்றாக இனங்காட்டி நிற்பதும் எம்மக்களாலே. இம்மக்கள் ஆதரவும், அரவணைப்பும் இருக்கும் வரை இக்கலையானது அழியாது நிலைத்து நிற்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இலண்டனில் இசைப்பணி :

தற்போது லண்டனில் இசைப்பணி புரிய வந்திருக்கும் நாதஸ்வர வித்வான்களான அளவெட்டி R.கேதீஸ்வரன், R. ஞானசம்பந்தன் அவர்களும், தவில் வித்வான்களான அமரர் நாச்சிமார்கோயில் கலைமாமணி கணேசபிள்ளை அவர்களின் புதல்வன் Kசிவகுமார் மற்றும் அகில உலகத் தவில் மேதை யாழ்ப்பாணம் தெஷ்ணாமூர்த்திப் பிள்ளையின் மாணவரான K. சிவகுமாருமாவார்கள்.

وهلمي

2 iganaiuciagio Do Zwiga Zinnio

தமிழர் தகவல் இன்று முதல் வருஷத்தைத் தாண்டி இந்த சிறப்பு மலரை வெளியிடுகீன்ற இந்த வேளையிலே நானும் ஒரு விளம்பரதாரா என்ற முறையில் என்னுடைய பாரட்டுகளையும், கருத்துக்களையும் கூற விளைகின்றேன். ஐரோப்பிய நாட்டிலே ஒரு பத்திரிகை நடாத்துவதென்பது எவ்வளவு கடினமான காரியம் என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படியிருக்கையில் துணிந்து ஒரு பத்திரிகையை வெளியிட்டு அழகான முறையில் வடிவமைத்து, நல்ல கருத்துக்களையும் கூறிவருகின்ற ஆசிரியரைப் பாராட்டியே ஆகவேண்டும், தமிழர் தகவல் மென்மேலும் வளர என் நல் வாழ்த்துக்கள். இங்கே இப்பொழுது இந்தப் பத்திரிகையைத் திறம்பட நடாத்தி வருகின்ற ஆசிரியர் சிவானந்த சோதியண்ணாவிற்கு என் மனமார்ந்த நன்றிகளும் பாராட்டுகளும். ஏனென்றால் அந்தப் பத்திரிகையிலே நான் ஒரு விளம்பரதாரா். எத்தனையோ ஊடகங்களில் என்னுடைய விளம்பரங்கள் வருகின்றன. ஆனால் இந்த விளம்பர வடிவமைப்பிலே அவர் எடுத்துக் கொள்கிற சிரத்தை, உழைப்பு, இப்படியொரு மனிதரை நான உண்மையில் காணவில்லை. எனவே என்னுடைய விளம்பரத்தை வடிவிமைப்பதை அவரிடமே விட்டுவிட்டேன்.ஒவ்வொரு விளம்பரமும் , ஒவ்வொரு மாதமும் வித்தியாசமான முறையில் அழகாக வடிவமைக்கப்படுகிறது. எனவே மீண்டும் என் மனமார்ந்த பாராட்டுகள். இவரைப் பற்றி சொல்வதென்றால் நிறையவே எழுதலாம். ஆனால் புகழ் பாடவிரும்பவில்லை.

தமிழர் தகவல் மென்மேலும் வளரவேண்டும். நாட்டுக்கும், என் இனத்தீற்கும் பக்கபலமாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய ஆதரவு என்றும் உண்டு என்று கூறி நிறைவு செய்கீறேன்.

வாழ்க் தமிழர் தகவல், வாழ்க் ஆசிரியரின் நற்பணி செ.யோகநாதன், உரிமையாளர், மிதூஸ் நகை மாளிகை, வைர மாளிகை

பண்டைய ஈழத்தின் பஞ்ச சுஸ்வரங்கள்

டாக்டர், எஸ். தியாகராஜா

பெண்டைய ஈழநாட்டின் கடற்கரையோரங்களில் இத்தீவகத்தின் நான்கு திசைகளிலும் புராதமையை ஐந்து சிவதலங்கள் இடம் பெற்றிருந்தன. இத்தலங்கள் இலங்கைக்கு விஜயன் வந்ததாகர் செல்லப்படும் காலத்துக்கு முன்னதாகவே கட்டப்பட்டு மனழு, காற்று, புயல் போன்ற இயற்கையின் கோரங்களால் பழுதடைந்து காலத்திற்குக் காலம் இத்தபட்கையாண்ட அரசர்களால் புனர் திர்மாணம் செய்யப்பட்ட வரலாறுகளை ஈழத்து சசித்திர ஏடுகள் எடுத்துரைக்கில் நடை

இவை யாழ்ப்பாணத்தின் வடமுணையில் நருவகிரியிலிருந்து திருத்தாம்பலேஸ்வரம் – கிழக்குக்கடந்கரையில் திரிகூடமலையிலிருந்த திருக்கோணேஸ்வரம் – தெற்கே தேவேந்திர முனையிலிருந்த சந்திரமெனலீஸ்வரம் – மேற்குக் கரையோரமாக சிலாபத்திற்கு அருகாமையிலிருந்த முனீஸ்வரம் – மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீஸ்வரம் – ஆகிய திருத்தலங்களாகும்.

கி.ரு. ஐந்தால் நூற்றாண்டுக் காலத்தில் ஜியங்கையின் கிழக்கிக திருக்கொலையாற், பிதற்கே சக்திரிக்கரர், வடக்கே திருத்தாம் பல்பல்கார் - கிருக்குளம் கீலையாகி மேற்கே திருக்கேச்சைரம் ஆகில ஆலாயங்கள் அமைந்திருக்க விடரங்களை மாற்டா கணவையாயாலை படுத்துரைக்கிறது? . இவற்றோடுக் திருக்கேத்கொழுத்திற்கு அருகான மாகிலிருந்த - தாண்டுடங்காரம், கிளைக் கரையிலிருந்த முன்னியவரம் அதியவர்களையர் இணைகளில் மிகப் பறாகளமான கின ஆனான்களை தெலையியவரையுள் போல் பிரின் தமடை மானர் கடிடியுக்கார்.

கடற்கரையிலே புளித திர்த்தக்களுக்கும் புராதனதுறைமுகங்களுக்கும் அருகாமையிலிருந்த இக்கோவில்கள் புகழ்பெற்ற வழியாட்டுத்தலங்களாக மட்டுமல்லாது – இக்கோயில்களின் நெடிதுயர்ந்த கோபுரங்கள் நெடுங்கடலோடிவரும் மரக்கலங்களுக்கு வழிகாட்டியாகார், சுலங்கரை விளக்கங்களாகவும் அந்நாளில் விளங்கி வந்திருக்கின்றன.

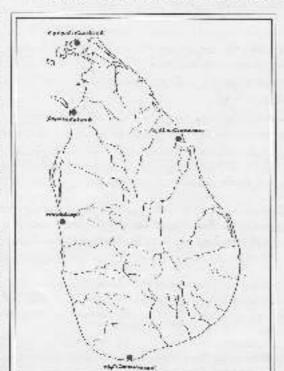
് വ്വശാദേശങ്കു) — ർന്നാൻശാദാവ്വാള്ളപ്

யிரிழ்ப்பாணத்தின் வடமுணையில் பனித தீந்ததாரக விளங்குவது கிரியமை நிருற்று, சீசிருவை என்ற பெயர் இக்காலத்தில்

அந்த இடத்தின் பெயராக ஆதியில் இப்பெயர் நகுவகிரி குறிப்பிட்டது.

கீரியலை நிருந்றுக்கு அரை போதிக் கொண்டிருக்கும் இரு படத் ை தடந் து இக்கழ்பாழை கடவினுள் கொண்டிருந்தது. இக்குன்றின் கோயிலாக விளங்கிய தலம் கிறிஸ்துவுக்கு முன் இந்தாம் இலங்கைக்கு வந்து புதிய அரசை நின் ையி விருந் த கிருத்திக் கட்டுவித்தான் என உழைக்கின்றது²,

இக்கோ மில் அலைகளால் அரிக்கப்பட்டு கோமிலோடு கூடிய கோபுரமும் போமிற்று, கி.பி. எட்டாம் கந்தரோடையிலிருந்து உக்கிரசிங்க மன்னன் சற்றுத் தள்ளி அது தழ்போது உக்கிரசிங்கன் கட்டுவித்த நகுலேஸ்வும் என்ற பெயரால்

வழங்கப்பட்ட போதிலும் என்ற கற்குவ்வறயே

மைல் கிழக்கே கடவகைக் கற்பாறை கான நகுகளிரி. நூழ்றாண்டுக்குக்க முன்னர் வெகுதூரத்துக்கும் துருத்திக் உச்சியில் கோபுடித்தோடு கூடிய இதுவெல் பது ஐதீகம். **பிற்று என்றுக**் வினாள் அழிவுந்த சமயம் அழிவுற்ற திருத்தாம்ப வேஸ்வரத்தை யாழ்ப்பாண eneutra un renec

கட்டப்பட்டிருந்தகற்பாறை கடல் காலகதியில் இக்கோயிலும் கடலினுள் விழுந்து அழிந்து நூற்ற நாண் டில் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட இக்கோயிலை நகுலகிரிக்குச் இருக்குபிடத்தில் கட்டுவித்தாள். கிரிமலைச் சிவன் கோயில் வழங்கப்பட்டது.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கி.பி. 1621 இல் போர்த்துக்கேயர் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி இப்பிரதேசத்தின் இந்து ஆலயங்களை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். போர்த்துக்கேய அதிகாரிகள் போர்வீரர்களுடன் கீரிமலையை நோக்கி வருகிறார்கள் என்பதைக் கேள்வியுற்ற நகுலேஸ்வரர் கோவிலின் பிரதம குருக்களான பரசுபாணி ஐயர் கோயிலின் ஆதி மூலத்திலிருந்த ஈஸ்வர – பார்வதி விக்கிரகங்களையும் அணிகலன்களையும் கோயிலின் கிணற்றில் போட்டுவிட்டு கிணற்றையும் மண்ணால் தூர்த்துவிட்டுத் தனது குடும்பத்தினருடன் தலைமறைவாகிவிட்டார்⁴.

போர்த்துக்கேய அதிகாரிகள் பல ஆண்டுகளாகத் தேடியும் பரசுபாணி ஐயரையோ, சிவன் கோவில் விக்கிரகங்களையோ கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. பரசுபாணி ஐயர் மட்டக்களப்புக்குச் சென்று அங்கே குடியேறியிருந்தார்.

கி.பி 1798 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தை நிர்வாகம் செய்த பிரித்தானியர்கள் சுதேச மக்களை தத்தமக்குரிய மதக்கோயில்களைக் கட்டித் தமது சமய வழிபாடுகளை மேற்கொள்ள அனுமதியளித்தார்கள்⁵. கீரிமலையில் நகுலேஸ்வரர் ஆலயம் திரும்பவும் கட்டப்பட்டு, கோயில் கிணற்றிலிருந்து அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட விக்கிரகங்கள் திரும்பவும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு மூலஸ்தான மூர்த்திகளாக அமர்த்தப்பட்டன.

சமீபகாலங்களில் இலங்கையின் சிங்கள இராணுவம் இவ்விடத்தில் மேற்கொண்ட அடாவடித்தனங்களைத் தொடர்ந்து இப்புராதன ஆலயம் மீண்டும் அழிவுற்ற நிலையை அடைந்திருக்கிறது.

திருக்கோணேஸ்வரம்

ெழநாட்டின் சிவதலங்களில் மிகப் புராதனமானதாகக் கருதப்படும் கோணேஸ்வரர் ஆலயம் கிழக்குக் கடற்கரையில் திரிகூடம் என அழைக்கப்பட்ட மலையின் உச்சியில் அமைந்திருக்கிறது. இமயமலைத் தொடரிலுள்ள சிவனின் இருப்பிடமாகக் கருதப்படும் திருக்கைலாய மலைக்குத் தெற்கே இத் திரிகூடமலை இருந்தமையால் இம்மலை தென் கைலாயம் அல்லது தக்ஷிண கைலாயம் என அழைக்கப்பட்டது.

கி.மு 900 ஆம் ஆண்டு காலத்தில் இலங்காபுரி மன்னன் இராவணன் தொழுது வணங்கிய திருத்தலமாக திருக்கோணேஸ்வரம் புகழ்பெற்றிப்பது இந்த ஆலயத்தின் தொன்மையைக் கூறும் ஐதீகம். இக்கோவில் அமைந்திருக்கும் திரிகூடமலையில் உள்ள கற்பாறையில் காணப்படும் பிளவு இன்றும் இராவணன் வெட்டு என்ற பெயரால் வழங்கப்படுகிறது,

கி.மு மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குரிய இலங்கையின் பிராமிக் கல்வெட்டொன்று சிவாலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்தைச் சிவ நகர எனக் குறிப்பிடுகிறது. இச் சிவ நகரம் திருக்கோணேஸ்வரம் என இனங் காணப்படுகிறது ⁶.

கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் அனுராதபுர அரசனான மகாசேனனால் கோகர்ணத்திலிருந்த சிவ ஆலயம் அழிக்கப்பட்ட செய்தியை மகாவம்சம், மகாவம்ச திக்கா ஆகிய ஏடுகள் பதிவு செய்திருக்கின்றன⁷.

இக்கோயிலில் சிவலிங்கம் வைத்து வணங்கப்பட்டதால் அதிருப்தியடைந்த மகாசேனன், அந்த ஆலயத்தை அழித்து அவ்விடத்தில் பௌத்த ஆலயமொன்றைக் கட்டும்படி ஆணை பிறப்பித்ததாக மகாவம்ச திக்கா உரைக்கின்றது.

கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட வாயுபுராணம் திரிகூடத்திலிருந்த புகழ்பெற்ற சிவாலயம் பற்றிய குறிப்புக்களைத் தருகிறது⁹.

கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் திருஞானசம்பந்தரும், எட்டாம் நூற்றாண்டில் சுந்தரமூர்த்தி நாயணாரும் கோணமாமலைக் கோமானைப் போற்றிப் புகழந்து தேவார திருப்பதிகங்களைப் பாடினார்கள்¹⁰.

பொல்ல நறுவையைத் தலைநகராகக் கொண்டு இலங்கையை ஆட்சி புரிந்த வீர சைவனான கலிங்கமாகன் (கிபி 1215 – 1255) திருகோணமலை நகரத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற வருவாய் யாவற்றையும் திருக்கோணேஸ்வரர் ஆலயத்திற்குத் தானமாகக் கொடுத்து வந்தான் 11.

அழிவுற்ற நிலையிலிருந்த இக்கோயிலை கி.பி. 1263 ஆண்டு காலத்தில் மதுரைப் பாண்டிய மன்னனான ஜாதவா்ம பாண்டியன் திருத்திக் கட்டுவித்ததாகக் கோணேஸ்வரா் கோவிலுக்குரிய கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. கோயிலையும் கோயிலுக்குரிய குளத்தையும் திருத்தி அமைத்தமையால் இம்மன்னன் அக்கல்வெட்டில் '' குளக்கோட்டன் '' எனக் குறிப்பிட்டிருக்கிறான்.

திருக்கோணேஸ்வர ஆலயத்தைப் புனருத்தாரணம் செய்த குளக்கோட்டனை கலிங்கமாகன் காலத்தையசோடகங்கள் என இனம் காணுவோரும் உள்ளனர். ஆயினும் கோணேசர் கல்வெட்டில் இரு மீன் சின்னங்கள் இருப்பதனால் இம்மன்னனைப் பாண்டியனாக இனம் காண்பது பொருத்தமானதே¹².

கி.பி. 1270-1620 ஆண்டுக்காலங்களில் திருக்கோணேஸ்வரம் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் மேற்பார்வையில் திரிகோணமலைச் சிற்றரசர்களின் பாதுகாப்பிலிருந்து வந்தது. யாழ்ப்பாண மன்னனான ஜயவீர சிங்கை

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

ANGLO ASIAN CASH & CARRY

English - Asian & Afro Caribbean Grocery
Frozen Food - Fruit & Veg

அங்லோ ஏசியன் தமிழ்க்கடை

ANGLO ASIAN CASH & CARRY

373, Church Lane Kingsbury NW9 8JB Tel: 020 8200 1555 Mob: 07956 425 707

ANGLO ASIAN CASH & CARRY

539, High Road , Wembley HAO 2DN Tel : 020 8900 0444 Fax : 020 8900 9666

Mob: 07956 425 707 web: www.angloasiangroup.uk

ANGLO ASIAN

LONDON - COLOMBO - COLOMBO - LONDON

Those willing to send parcels from

Colombo to London and from London to Colombo by

Air or by Sea are requested to

contact us for such services at reduced Rates

ANGLO ASIAN MINI MART

513, High Road, Wembley HAO 2DN

Tel: 020 8900 2451 Fax: 020 8903 8202

Mob: 07956 425 707

Digitizee by Noolaham: Foundation noolaham.org | aavanaham.org

ஆரியன் (கி.பி. 1380-1410) இக்கோவிலின் வரலாற்றை. '' தக்ஷிண கைலாய்பு பணம் '' என்ற பெயரில் தனது ஆள்தான கவிஞரைக்கொண்டு எழுதச் செட்தாள். இவ்றுவரை இந்நூல் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் தலபுராணமாக விளங்கி வருகிறது.

பதினான்காம் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் திருக்கோணேஸ்வரத்தின் புகழ் தெவ்கிழக்காசிய நாடுகள் யாவற்றிலும் பயவியிருந்தது கோணேஸ்வரனாயும், மாலுமை (மாது+உடை) அம்பாளையும் தரிசிக்க ஆண்டுதோறும் ஏராளமான யாத்திர்கர்கள் திரிகுடத்துக்கு விஜயம் செய்லார்கள். இக்கோவில் இருந்த நகரம் சிறப்பாக அமைக்கப் பட்டிருந்தது எனவும் – மேதம் கற்ற அந்தணர்கள் இக்கோவிலை வெகு சிறப்பாக நிர்வாகம் செய்து வந்தார்கள் என்றும் அருணகிரிநாகர் அறியத்தருகிறார் '.

கி.பி 1624இல் திரிகோணமலையைக் கைப்பற்றிய போந்ததக்கேயர் இந்த ஆலயத்தை இடித்து அக்கற்களைக் கொள்டு. திரிகோணமலைக் கோட்டையைக் கட்டினார்கள். கோயிலின் ஒரு பகுதி இடித்துக் கடலுக்குள் தள்ளப்பட்டது⁴.

போந்துக்கேய ஆவணங்களிலிருந்து பின்வரும் தகவல்களைப் பெற முடிகின்றது. கோணேஸ்வரர் கோயிலுக்குச் செல்லும் மலைப்பாதையில் மூன்று கோனில்கள் இருந்தன. முதலாவது உச்சியில்(First Summit) முதற்கோயிலும். இடைவெளியில் இரண்டாவது கோரிலும், மலையுசசியில் பிரதம ஆலாமும் இடம்பெற்றிருந்தன, மலையுச்சியில் இருந்த ஆலயம் 800 பாகம்(Tathoma) தீனமும், 80 அடி அகல்மும் கொண்டதாக இருந்தது என அறியமுடிகின்றது.

1850ஆம் ஆண்டில் இக்கோபிலைக் கிரும்பவும் அது முன்பு இருந்த இடத்தில் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பழைய கட்டிடங்களின் இடிபாடுகளை அகழ்ந்தபோது புராதன ஆலயத்தின் விக்கிரகங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இவை ஈழமெங்கும் ஊர்வலமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. 1983 ஆம் ஆண்டில் திருக்கோவேலல்வரர் ஆலயம் திரும்பவும் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. 1985 ஆம் ஆண்டில் மைக் வில்சன் என்ற ஆங்கில நீர்மூழ்கி நீச்சல்காரர் (Deer: Sea Diver) கடலுக்கடியில் கிடக்கும் புராதன ஆலயத்தின் இடிபாடுகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றைப் புகைப்படம் பிடித்துவெளியிட்டார். இந்த இடிபாடுகளை வெளியே கொண்டுவர எந்தவிதமான முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

சந்திரவைலில்லூர் (சந்திரசேரர் ஆண்டு)

ெழ்நாட்டின் தெற்குத் தினையில் தேவேந்திரமுகை (Dendral lead) என அழைக்கப்பட்ட கடற்கரையில் சில ஆலயமான சந்திரமெனவீன்வரம் இருந்ததை கி.மு. முதலாம் நூற்றாண்டில் கிரேக்க யாத்திரீகர்கள் பிரயாணக் குறிப்பகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

க்டுக்கத்திலிருந்து இசையகைக்கு வருமைத்தது இவக்கையின் பூகோலப் படத்தை வரைக்க புவியியலாளராள தொல்கி (Ploterry) இத்தல்யிருந்த இடத்தை தேசியைல்லார் களிட்டிறில் செட்திருத்திறன், தேசிகாண்ளா என்றால் சந்திரலை வழியடும் தலை களப் பொருச்படும்"

கிறில்தவ காலத்துக்குப் பிற்பட்டமுதலாம் ஆயிரத்தாண்டில் இலங்கையின் தெல்கரையில் தமிழ் மக்களே வாழந்தார்கள் என்பதைக் காலியில் கண்டெடுத்த – தமிழ் சிவம் ஆகிய மொழிகளைக் கொண்ட 10 ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

பல நூற்றாண்டுகளாகப் புகழ்பெற்று விளங்கிய இக்கோமிலை 17 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினார்கள். அவர்கள் எழுதி வைத்துள்ள குறிப்புகளின்படி இந்த ஆலயத்தில் பல பிராமணக்குருமார்கள் பணியாற்றியதாகவும் இக்கோயில் 108 தேவதாசிகளைக் கொண்டிருந்தது என்பதையும் அறிய முடிகிறது. இக்கோவில் கோபுரத்தின் உச்சியில் தங்கத்தாடுகள் பதிக்கப்பட்டிருந்ததாகவும் சூரிய ஒளியட்டு ஜ்வவிக்கும் இத்தகடுகள் கடவில் வரும் கப்பல்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்ததையும் இக்குறிப்புகள் மேலும் தெரிவிக்கின்றன.

தேவேந்திரமுளை என்ற தமிழ்ப்பெடர்கொண்ட இந்த இடத்தை போந்த்துகேயா " கொந்திராமுனை " என்றும் பின்னாளில் வந்த ஆங்கிலேயர் " தொந்திராதலை " என்றும் பெயரிட்ட பிகள், காலட்போக்கில் இப்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ்மக்கள் தொகை குறைந்து இந்த இடம் சிங்கள மக்கள் வாழும் பிரதேசமாக யாறியது. சிங்கள மக்கள் இப்போது இந்த இடத்தை " தேனிருவர " எல. அழைக்கிறார்கள்.

சந்திரமௌலிகவரர் ஆலாத்தின் இடிபாடுகள் காணப்பட்ட இடத்தில் " விசத்திராம வீகார " என்ற புராதன பௌத்த விகாரை இருந்தது எலக் கூறும் பொத்தருருமார்கள் சமீபகாலத்தில் " ஒத்பிலிரா " விகார என்றொரு பௌத்த ஆலயத்தை இவ்விடத்தில் கட்டியிருக்கின்றார்கள்,

1998 ஆம் ஆண்டில் இப்பொத்த விகாரையின் முன்புறம் புதிய கட்டிட வேலைகள் செய்வதற்காக அகழப்பட்டபோது – நாள்கு அடி உயரமும், இரண்டரை அடி விட்டமும் கொண்ட பெரிய சிவலிங்கமும், அதற்கருகாமையில் ஒரு நந்தியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன். இச்சிவலிங்கத்தின் பருமனையும், வேலைப்பாட்டையும் கவனித்த அரிஞர் பலர் இது சந்திரமெலியவர் ஆலயத்தின் மூலமுரத்தி எனக் கருதுகின்றார்கள். சிங்கள் பௌத்த குருமார்களோ இவை தங்கள் பௌத்த கோயிலுக்கு உரிமையான சிவதேவால்புக் (Siva Dovale) சருவூலங்கள் எனச் செல்கிறார்கள்

ஈழத்தின் பண்டைய பஞ்ச எஸ்வரங்களில் இன்று இல்லாது அழிந்துவீட்ட தலம் சந்திரமெலில்வரம்.

முன்னிஸ்வரம்

இரிலங்கையின் மேற்குக் கடற்கரையில், சிலாபத்திலிருந்து ஒரு மைல் தொலைவில் இருப்பது முன்னீஸ்வரம் ஆலயம். வெகு தொன்மையான, முன்னேறிய ஆலயமாதலால் இது முன்னை – ஈஸ்வரம் என அழைக்கப்படுகிறது.

இலங்காபுரியில் இராமருக்கும் இராவணனுக்கும் நடந்த யுத்தத்தில், சிவனின் மகா பக்தனான இராவணனைக் கொன்ற தோஷத்தை நீக்கும் பொருட்டு இலங்கையில் முன்னீஸ்வரத்தையும், இந்தியக் கரையில் இராமேஸ்வரத்தையும் இராமர் கட்டுவித்து தனது பாவத்தை போக்கிக் கொண்டார் என்பது ஐதீகம்.

முன்னீஸ்வரா் வடிவாம்பிகை சமேதராகக் கொலுவீற்றிருந்த இந்த ஆலயம் ஈழத்தின் செல்வச் செழிப்புமிக்க ஆலயமாக விளங்கியது. பல ஏக்கா் நெல் வயல்களும், பல கிராமங்களும் இக்கோயிலுக்குச் சொந்தமாக இருந்தன. சிலாபக் கடலில் முத்துக் குளிப்புத் தொழிலிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயின் ஒரு பகுதியை ஈழத்து மன்னா்கள் இந்த ஆலயத்திற்காகச் செலவிட்டாா்கள்.

போர்த்துக்கேயர் இந்நாட்டின் இந்துக் கோயில்களுக்கு இழைத்த அநீதி முன்னீஸ்வரத்தையும் விட்டு வைக்கவில்லை. கோயில் செல்வங்கள் குறையாடப்பட்டுக் கோயிலும் அழிக்கப்பட்டது.

இக்கோயில் அழிக்கப்பட்ட போதிலும், கோயில் இருந்த இடத்தில்ஒரு சிவலிங்கத்தை அமைத்து, போர்த்துகேய அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல் மக்கள் வழிபட்டுவந்தார்கள். இக்கோயில் அழிக்கப்பட்டது இருநூறு ஆண்டுகளின் பின்னர் சிலாபக்கடலில் மீன்பிடிக்கச் சென்ற ஒரு மீனவனின் வலையில் அம்பாள் விக்கிரகம் ஒன்று சிக்குண்டது. முன்னீஸ்வர லிங்கத்திற்குப் பூசை செய்து வந்த அந்தணர், அவ்விக்கிரகம் பண்டைய ஆலயத்திலிருந்த வடிவாம்பிகை அம்மனின் விக்கிரகம் என இனங்கண்டு கொண்டனர். 1753ஆம் ஆண்டில் முன்னீஸ்வரம் கோயில் மீண்டும் கட்டப்பட்டு, வடிவாம்பிகை அம்மனின் திருவுருவம் கோயிலில் இடம் பெற்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஈழத்தின் பிரபல சிவாச்சாரியாரான பிரம்மஸ்ரீ குமாரஸ்வாமிக் குருக்கள், இந்த ஆலயத்தை அதன் புராதனப் பெருமை விளங்குமாறு பெரிய அளவில் கட்டுவிக்கப் பகீரதப்பிரயத்தனம் செய்து 1875 இல் இப்போது இருக்கும் கோயிலைக் கட்டிமுடித்தார். 1919இல் மேலும் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. 1963 ஆம் ஆண்டில் கோயில் கோபுரம் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது.

ஒருசமயம் தேவர்களையும், மனிதர்களையும் மகிஷாசுரன் என்ற அரசன் வருத்தி வந்ததாகவும், அவன் பெற்ற தவவலிமையினால் சாதாரண தேவர்களாலும், தெய்வங்களாலும், அவனைக் கொலை செய்ய முடியவில்லை எனவும் புராணங்கள் கூறும். சிவபெருமான் '' பிச்சாண்டி '' என்ற அழகான வேட்டைக்காரன் உருவத்தில் தோன்றி, மோகினி உருவமெடுத்து வந்த மகாவிஷ்ணுவுடன் புணர்ந்து அவர்களுக்கு ஹரிஹர புத்திரரான ஸ்ரீ ஐயப்பன் பிறந்து மகிஷாசுரனை அழித்த சம்பவம் புராணக்கதை. சிவபெருமான் பிச்சாண்டி வேடத்தில் தோற்றமளிக்கும் '' பிச்சாண்ட மூர்த்தியை '' விக்கிரகமாகக் கொண்ட ஆலயம் உலகிலேயே இது ஒன்றுதான் உள்ளது.

திருக்கேதீஸ்வரம்

தி நீஸ்தாப்தத்திற்கு முற்பட்ட நூற்றாண்டுகளில் கொற்கையும், மாதோட்டமும் தமிழக ஈழத்தின் இரட்டைப் பட்டினங்களாக விளங்கி வந்த காலத்திலருந்து இன்றுவரை, மாதோட்ட நன்னகரின் சரித்திரப்புகழ் பெற்ற ஆலயமாகத் திருக்கேதீஸ்வரம் விளங்குகிறது. மகா சிவராத்திரி நாளில் ஈழத்தின் நான்கு திசைகளிலிருந்தும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் கூடி ஆதி அந்தமில்லாத ஜோதி நாயகனுக்குப் பெருவிழா எடுக்கும் திருத்தலம் இதுவாகும்.

கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்து மாதோட்ட ஈழத்தின் தலையாய துறைமுகமாக விளங்கியது. பபிலோனியர்களும், எகிப்தியர்களும், சோழர்களும், பாண்டியர்களும் ஒன்றுகூடி உலகச்சந்தை நடத்தும் கேந்திரமாக விளங்கியது மாதோட்டம். முத்துக்குளிப்பதை முக்கிய தொழிலாகக் கொண்ட மக்களும், திரைகடலோடித் திரவியம் தேடும் மாலுமிகளும், பண்டமாற்று வியாபாரம் செய்யும் வாணிபர்களும் வாழ்ந்த – செல்வச் செழிப்புமிக்க இந்நகரின் திலகமாக விளங்கிய திருத்தலம் திருக்கேதீஸ்வரம்.

கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டில் – பாண்டுகபாயனின் ஆட்சிக்காலத்தில் – தமிழகமெங்கும் புகழ் பெற்றிருந்த இந்த ஆலயம் மகாவம்சத்தில் ' சிவிகசாலா ' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது ¹⁸. சிவிகசாலா என்றால் சிவலிங்கத்தை வைத்து வழிபட்ட ஆலயம் எனப் பொருள்படும்.

கி.மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டில் கலிங்கத்திலிருந்த புத்தபிரானின் தந்ததாது இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட போது மகாதித்தத்திலிருந்த சிவன் ஆலயத்தில் ஓர் இரவு தங்க வைத்திருப்பதை தாதவம்சம் என்ற ஏடு எடுத்துரைக்கிறது¹⁹.

பாலாவி ஆறு கடலுடன் சேரும் சங்கமத்துறையில் நெடிதுயா்ந்த கோபுரங்களோடு நெடுங்காலம் நிலைத்திருந்த இந்த ஆலயம், ஈழத்திலும் இந்தியாவிலும் நீண்ட புகழ்பெற்றிருந்தது. ஏழாம் நூற்றாண்டின் தமிழகத்தில் – சைவமதம் பிரம்மாண்டமான மறுமலா்ச்சி கண்ட அந்நேரத்தில் – திருஞானசம்பந்தமூா்த்தி நாயனாா் திருக்கேதீஸ்வரத்தின் மகிமையை தேவாரத் திருப்பதிகங்களாக இசைத்தாா்²⁰. பன்னிரண்டாய் நூற்றாண்டில் மாதோட்டத் துறைமுகம் மணல் படிந்து, அதள் துறைமுக ஸ்தானத்தை இழந்திருந்த காயம் – பிற நாடுகளிலிருந்து விஜயம் செய்யும் தல யாத்திரீகர்கள் குறைவாக இருந்த காலத்திலும், இவ்வாயைம் பங்காப் பகமுடன் பொலிவுற்றிறந்தது.

1563 ஆம் ஆண்டில் போர்த்துகேயர் இந்த ஆலடிற்றை இடித்து, அக்கழ்களைக் கொண்டு மன்னார்க் கோட்டையைக் கட்டினார்கள்.

1810 ஆம் ஆண்டில் இக்கோரில் இருந்த இடத்தில் சிறியதொரு ஆலயம் கட்டப்பட்டது. இந்த ஆலயத்தை மீண்டும் பெரிய அளவில் – ஆதிமூலம், மண்டுபங்கள், மடப்பளளிகள். தேர்க் கொட்டகைகள், வாணங்கள். கோயுரம், விமாணம் ஆதிருவற்றுடன் – மறுபிறப்புப் பெறவைத்த பெருமை சேர்.க சந்தையா வைத்தியநாதனுக்கே உரியது^{ப்}.

அரசியல்வாதியாக தலது வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த இட்பெரியார், அரசியலைத் துறந்து தறை வாழ்க்கையைத் தெரிவந் திருப்பணிக்காகர் செவ்விட்டார். 1950ஆம் ஆண்டுகளில் ஆரம்பித்த அவரது பணி 1976 இல் திரைவுபெற்று, இத்தலம் மீண்டும் மக்களுக்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டது.

பப்பிருக்குமு

- குல கடாநாதன் (Ed.) யாழ்ப்பாண வை காமாலை, கன்னாகம் 1949, பக்.6.
- g. Pieris, Pau E. Nagadipa and Buddhist Remains in Jaffna, JRAS (CR) Vol XXVI, No. 10 PP 11 30.
- 3. அவசபாதாகள் (Ed) மே.கு.நூல், பக்கி
- முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை, ஆ: மாழ்ப் மணர் சரித்திரம், யாழ்ப்பாணம் 1915, பக் 76.
- 5. அப்பத்துரை, சி : நகுணேள்ளாம், தெல்லிப்பழை 2003, பக் 23 25
- e. Paranovitana S. (Ed.) : Inscriptions of Coylon Vol. 1. Early Brahmi Inscriptions, Colombo 1970, Inscription 796
- 7. Golgor, W. (Ed.): Mahayamsa, Oh xxxvii, W41.
- Mahalasekara, C.P. (Ed): Mahayamsa Tika Vol II, PTS London 1936, Chixxxvii, V. 15 25.
- Apte H N : Vayudurana, Poona 1929, Ch 48 ; V. 20 30.
- 10. தேவாரத்திருப்பதிகங்கள் : வசவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், திருதெல்வேலி 1927, பக் 659 664, 810 812
- 11. நடராஜா, F.X.C (Ed.) : மட்டக்காப்பு மான்கியம் கொழும்பு 1960, பக் 74 75
- 12. இரகுநாதையர். இ.சி (Ed.) : தக்ஷிண கைலாச புராணம், கொக்குவில் 1942.
- 13, அருணகிரிநாகர் : திருப்புகழ், சைவசித்தரந்த சுமாஜம், சென்னை 1935.
- 14, ருணசிங்கம், செ. : கோணேஸ்வரம், போதனை 1973
- 15. Sinnatarr by, J.R.: Coylon in Ptolemy's Geography, Colombo 1968.
- 16. Navaratram, C.S. Tamils and Ceylon, Jafria 1958
- 17. Shiva Linga found at Devinuwara : Newstanka, London 05.11.1998
- 18. Golger, W (Ed.) Mahayamsa Chixy, V. 102.
- 19. Law B.C. (Ed.): Dathavamaa, London 1925
- 20. தேவாத் திருப்பதிகங்கள் : மே. கு. நூல் பக் 518 520
- 21. Vaithiyanathan K.: Thirtikkehieeswaram Pacers Colombo 1976

அம்பாள் சந்நிதி

சிவனுக்கும் அம்பிகைக்கும் ஈதிருநிராக சந்நிதிகள் அமைந்திருப்பது திருவெண்காட்டில் மட்டும்தான். சாதாரணமாக அம்பிகை சந்நிதி சிவனுடையதற்கு இடதுபுறமாகத்தான் இருக்கும். நாயக்க மன்னர்கள் கப்டிய கோயில்களில் வலதுபுறம் அமைத்தார்கள். வலதுபுறம் இருக்கும் தேவியர் கையில் தாமரையும். இடதுபுறம்ருக்கும் தேவியர் கையில் நீலேற்பலமும் இருக்கும்.

முலைச்சாறலில் ஒரு ஆலயம்

ക്കാര ജ്ഞ്ഡ് ക്രാസ്

ஆலய வழிபாட்டை முடித்து வயிற்றைக் கிள்ளியது, அருகில் இருந்த கேட்டேன், ரீ கோப்பி பால் வடை தோசை அலைவப் பளிக்க மிகவும் பாவமாக குடும்பத்தின் ஏழ்மையை எனக்குக் பளகணினேன், சாப்பாடு வந்தது, இருந்தது, சாப்பிட்டு முடிந்தபின

சாப்பாட்டு மேசையில் வில்லைக் கொண்டு வந்தான். நோக்கினேன். பொழுது புலர சிறுவன் மிகுதிப் பணத்தை ஒரு நோட்டின்ன - கைத்துவிட்டு வந்தேன்.

தூரத்தில் என் நண்டினின் திறக்கள் கஷ்டப்பட்டு அந்த சண்ட துல் என்னன் உன்ற அல்லா

உளக்காக ஊற்று நீர் எனக்குப் பிடிக்காத விடுபமே பெற்றுட்களை முரு கொறுவந்தைய அவள் வாழ்க்கை வில்

சம் மேதுவர்க ஏஸ். டி. மனிறே டி. ம கூறியா , நமன் சென் செய்ய ஆர்ப்பேத்தா

கு ஒரு மில் நிரோம் விழிக்குழுவில் அச்சை செல்லார், நாம்

sum sainting Opting age, more president and extending apply type. Margaet educational agent as nucleable contains

ாலைய நவாரத்தை அடைந்தபோது மிசவும் சள்ளத்து வீட்டேன். பசி உணவு விடுதிக்குள் நுழைந்தேன். சாப்பாடு எனும் உண்டா என்று இட்லி இலைகள் உண்டு என்றான் அங்கு வேலை பிசயது சறுவன. இருந்தது சிறுவளாகிய அவன கஷ்டப்பட்டு தொழ்ம் புரிக்கு அவன் காட்டியது. இட்லிக்கும் ஒரு கோப்பை பாலுக்கும் ஒடர் கடக்கடச் சாமபாருடன் இட்டிவியை சாப்பிட விசலம் நன்முக் நக்களைக் கழுவிலேன்.

> பின்டும் போய் இருந்தேன். அந்தச் சிறுவன் எவக்குரிய அவனிடம் பண்குறைக் கொடுத்த வின் வெசியே ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதை என்னவி உண்டமுகுந்தத் தட்டில் கொண்டு வந்தான் நான் ஒரு ஐந்து கூபாய் மிருதிப் பணத்தை சுடுத்தேன். பின் சழுந்து வெளியே

> > கார் வந்து கொண்டு இருந்தது அந்த ஊதா மலைப்பிரதேச வீதியினில் வந்தது. என்னவுக் வந்திட்டான்றுகளிலே என்று குறினான்.

பிடித்து வந்தேன் என்றும் கூறில்பன். அவலில் அதுதான், எஸ்வேளையிலும் எவக்குத் தேவையான அன்னையைப் டோல் சிந்திப்பதும் அண்ணுக் கபாலம், இதே அக்கவழமை அவன் தன்றுடைய காட்டியிலில்லை

கள்ளுடையவிட்டை அடைந்தது இன்று சமில் முன்னதாக வந்துவிட்டது என்ற அம்மா வேளமாக என்றுகூடல் அமையை சுத்தக்

தன்னி செத்வாகத்தான் வருகிறது. தன்னி பிடத்த கா என்று சல்மயன்றைக்குள் நுறைந்தேல் புதிய நார்கள்கள் சார்க்கில் வந்தன்

து பழு வளிரண்டு முனி, ஊர், மணிக்க இ பலனிரண்டு தம் அடித்து பிரத்து, விலில் கட்டிகள் வீட்டு வழுநிறன. அளவே என பிதாரல் பெரி அழுப்போற்று கடித்து, என்று திருப்பல மறுபு வலயில் மனதில் முரு இடிய அதிர்கள். நீ. கேட்ட விலையை வராசினிட்டும் அதை இப்போற்ற சோலரிர் வரவர் என்றான். கடித் சோம்தன்ற அடக்கியபடி நாண்டிற பிக்கலரிகள் என்றேன், நின்று எர்க்கதி அல் என்று இழுக்கான். இப்பயே கொண்டு வர் என்று கூறி போணைவுக்குள். என் மல்லாலி, மூல் சயக்க கேட்ட பெற்றம் அந்த வில்லா. அன்ற இரு சேர்க்க நேல் சொடுக்க மேண்டும் என்று நில்லானிகள்

சலையானாக்குக் செல்றுக் கோப்பிப் போத்தலைக் தேடியோன். மின்றும் ஒரு தொனைப்பிற்கு அழைப்பு மறுமுகையின் எல் மலையி போலன் வடுக்க ஏன் இலங்கள் சிதும் வன்றாள். கோப்பிப் போத்திலை காண்டில்லை தேடினேன் ஏன்றோன். படுக்கிற நேத்தில்ல எற்றுகு கோப்பி, பேசாமல் படுந்திக்க வன்றால், துவனும் என்றக்கும் போதே கொளியில் கள் சத்தங் கேட்டது. வில்வர் வந்தியடுத் சன்ற எனக்குள் கூறினேன் என்றா வின்னான்றான். ஒன்றுகிகளை என்றேன், அட்ட சர் என்று கூறி போலை என்றைகள்.

கத்தைக்குறிற்கும் அவள்கிகளையுடன்கும் கழுந்தோன். சன் சேர்வுடன் இருக்கிறாம் என்றேல் ஒன்றுமில்லை. இரண்டு நாள்களைக்கை என்றாள் கொலில் போத்தினாழ் தேடி எடு. கோட்டி குடியிடாம் என்றோர். அவள் அடுக்கலைக்குக் சென்றான், காய்ச்சல் உண்டிக் இருந்துகான் தொறற் சுறுக்கிறு அடுக்களையில் அவள் முனு முழுந்தது என் காதில் விழுந்தது. நான் கிணையை தோக்கியின் என் என்றில் ஒரு மகிழக்கி உருவாகியது. அத்துடன் சரவைதி பூசை முனில் கணையை இசைக்கிறான். இசைக்கருவின், டுக்கு வருத்து நடைக்குறை கட்டியில் எழிய படுத்தேன். உள்ளே நுழைந்துள். என்னைக் கண்டதும் அவள் முகம் மலர்ந்தது. அம்மா வீட்டில் இல்லை, அதனால் அவள் என்றைகில் வந்து மாய்ச்சல் மாநிவிட்டதா என்றுள். அதழ்குள் அருண்மொழி மூவர்க்கும் கோய்பி போட்டுக்கொண்டு வந்துள். இந்த நேரத்தில் எதற்கு நோயாளிகளை விட்டுட்டு இங்கு வந்தாய் என்று அவளிடம்கோயித்தேன் உங்களுக்கும் என் சேவை தேவைப்படும் போது நாள் வந்ததில் தவறென்ன என்றாள். அம்மாவின் பயில் சிலமணிநேரங்களில் வந்து விடும் தீ புறப்படு என்றேன். வினைக்கு நன்றி என்று கூறினாள். நேற்று இரவு நான் செய்த அவல குளிர்சுதனப் பெட்டவில் இருந்தது. அதைச் சாப்பிட்டாள். கூசாவில் இருந்த தீரை பருகினாள். கூசாவை வைத்தபோது கைதவறி உடைத்துவிட்டாள்.

அருண்பொழி தலைபில் கையை வைத்தான். இந்த வேளையில் குசாலை எங்கு வாங்குவேன் என்று கூறினான். அவன் புறப்பட்டாள். அருண்மொழி அவனது காரில் வீணையை ஏற்றினான். புகிய குசா ஒவ்றை வாங்குவதற்கு அருண்மொழி புறப்பட்டான்.

அம்மா மீண்டும் சத்துவது கேட்டது. எனது சிந்துமை தடைபட்டது. நான் குடத்துடன் தண்ணீம் பிடிக்க புறப்பட்டேன், அருண்மொழி தந்த ஊற்று தீரை குடித்தபடி புறப்பட்டேன். தண்ணீர் பிடிக்கும் போது இன்று எமது திருமடை நாள் என்பது ஞாபகத்தில் வந்தது, நீரால் நிரம்பிய குடத்தை தூக்கியபடி வேசமாக வீட்டை நோக்கி விளரந்தேன்.

சுடையலரை பூட்டி இருந்ததால் குடத்தை வெளியில் கைத்தேன், வேகமாகக் கடைத் தெருவுக்குப் போவேன். எனக்கும் ராதாவுக்கும் சில ஆடைகள் வாங்கினேன். நேரம் போனதே தெரியவில்லை, கைதிரைய ஆடைகளுடன் நக்ஸியில் வீட்டுக்கு வந்தேன்.

என் அறைக்குள் நுழைந்தேன். கட்டிலில் இரண்டு ரமில் டிக்கட்டுகள் இருந்தன. அருகில் என்னவளின் பாக் இருந்தது. உள்ளேகையை விட்டு ஸ்ரெதஸ்கேயப்பை எடுத்தேன். அதை ஒளித்தேன். இவன் நேற்று பாக்கை கொண்டு போக மறத்திட்டாள். பாக்கை அம்மா பார்த்திருந்தால் பூகம்பம் வெடிக்குமே என்ன செய்யலாம் என்று குழம்பிய நிலையில். சமையலமைக்குள் நழைந்தேன்.

சமை, வரைக்கதவைத்திரந்தேன். அங்கு எனக்கு ஒரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அங்கு அங்கா இல்லை. பதிலாக என்னவள் பம்பரமாக சழன்று கணந்துக் கொண்டிருந்தாள். அம்பரவுக்கு நாம் மணமுடித்தது தெரிந்து விட்டது. அருண்பொழி எல்லாததையும் உளரி விட்டான் எனது கூறினன் அம்மா அருண்மொழியிடம் எனது போன் நம்பரை வாங்கி என்னை அழைத்ததால் தான் வந்தேன் என்று கூறினன். இன்று எங்கள் திரு மனதான் என்று கூறிய போதுதுள் அம்பாவின் கோபர் அடங்கியது என்றும் கூறிவாள்.

அம்மா சாப்பிடாமல் ஆலயத்துக்குப் போய்விட்டா.
அவவுக்காகத்தான் சமைக்கிறேன், பாவம் அவா என்றான் யதும், நாம் ரக்சியமாகத் திருமணம் முடித்த ரெய்தி அம்மாவுக்கு அதிர்ச்சியை அளித்துள்ளது என்றாள் ராதா, படனாக்களை தீர முன்னர் கேட்டித்துள்ளது என்றாள் ராதா, படனாக்களை தீர முன்னர் கேட்டித்துப் போயிட்டா என்றாள், ஆனால் அவ வருவதற்கு முன்னர் நாங்கள் எங்கள் வீட்டுக்குப் போய்விடுவோம். அருண்பெருஇ இரண்டு ரயில் சிக்கட் வரங்கியந்தான் என்றனர். முயிலில் உந்தன் மனம் என்னை நின்னக்கிறதா அல்லது உந்தன் அள்ளையை நின்னக்கிறதா என்று அறிவதற்கு ஸ்ரெகுஸ்கோப்பைகொண்டு வந்துள்ளேன் என்று அறிவதற்கு ஸ்ரெகுஸ்கோப்பைகொண்டு வந்துள்ளேன் என்று ராதா கூற எனக்கிறதாகள் திப்பு வந்தது.

ரக்ஸி புறப்பட்டது. என் ஸ்ரெதஸ்கோப்பை காணவில்லை என்று அவள் கத்தினள். உன் மாமியாருக்கு இனி நிதான் டாக்டர். அதனால் அங்கேயே அதை வீட்டிட்டு வந்தேன் என்று கூறினேன். அவ்வேயை அருண்மொழி வாகனம் அப்பாவுடன் எங்களை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது.

இரண்டு கார்களும் நிற்றன. அம்மா குங்குமப் பிராநத்தை ராதாலிடம் நீட்டினான், அவள் வாங்கிலாள்,

சாரை விட்டை நோக்கில் திருப்புப்படி முரைவிடம் கூறினேன்,

மாலை நேரப் பூசைக்கு அடியார்களை அழைப்பதற்காக மலையடிவாரக் கோயில் மணி ஒலித்தது.

0000000000

் புதினம் ' வாசியுங்கள்

இலன்டனில் தொடர்ந்து நீண்ட நாட்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் உயிர்தாடியான பத்திரின்க, மாதம் இரும்றை

表现的最后的表面的最后的

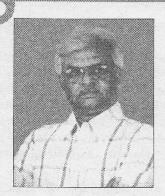
எரிமலைச் செடி

ஜப்பாவில் ஒரு வகைச் செடி 50 அடி உயரம் வரை வளர்கிறது. சூரியன் மறைந்ததும் இச்செடிகள் உச்சிக்கினையிலிருந்து வெண்ணிறப்புகையை வெளியிடுகின்றன. இதை அவர்கள் எரிமலைச்செடி என்கிறார்கள்

எரியாத மரம்

இன்ரேல் நாட்டில் தீவில் எரியாத டமாரிஸ்கிரப் எனப்படும் ஒரு வகை மடிம் உள்ளது. இதில் அடங்கியுள்ள உலோகப் பொருள் சேர்க்கைதால் அதைஎரியாமல் செய்கிறது. இம்மாம் இரவில் சொட்டுச் சொட்டாக உப்பு நீரை வெளியிடுகிறது

20

புத்துணர்ச்சி தரும் புதுவை தேரத்தினதுரையின் புதுமைப் பாடல்கள்

இணுவை ச. சிறீரங்கன்

லண்டன் ஈலிங் கனகதுர்க்கை அம்மன் ஆலய இளைஞர் பேரவையின் தயாரிப்பில், தாயகக் கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரையால் யாக்கப்பட்ட பக்திப் பாடல்கள், அண்மையில் இறுவெட்டாக (C.D) வெளிவந்துள்ளன, பாடல்களில் புதுமை செறிந்துள்ளது. அச்செறிவிலே பக்திரசம் ததும்புகின்றது. அத்ததும்பலில் ஈழவளத்தின் மண்வாசனை பளிச்சிடுகின்றது.

சரணம் துர்க்கையே என மகுடமிட்டு, வெளிவந்துள்ள ஒன்பது பாடல்களும், நவரத்தினங்களாகப் பிரகாசிக்கின்றன. அனைத்துப் பாடல்களிலும் புதுவையின் கைவண்ணம் வடித்துள்ள சொல் வண்ணங்களோடு, இலக்கியன் அவர்களின் இசை வண்ணமும், பாடியோரின் குரல் வண்ணங்களும் சங்கமமாகியுள்ளன.

புதுவையென்றால், எமக்கு முன்னே விரிந்து, படர்வது எமது ஈழத்தாயகமே ! அவரின் கவிதைகளில் மக்களும், மண்ணும் காட்சியளித்துக் கொண்டே இருப்பர். மண்ணை மூச்சாகவும், மக்களைத் தனது பேச்சாகவும் கொண்டு, கவிதையுலகில் உலாவரும் அற்புதக் கலைஞராக அவர் திகழ்கின்றார்.

> '' சங்கெடுத்து ஊது சிங்கத்திலே ஏறு தாயக வீதியில் போயிருங்கள் பம்பை உடுக்குடன் அங்கை நெருப்புடன் எங்கள் தெருவினில் வந்திடுங்கள்

தேசம் எரியுதே, ஓர் தீர்வும் இல்லையே '' துர்க்கையம்மா ....'' என்ற அவரது கவியடிகள்புலம் பெயர் மக்களின் உள்ளக் குமுறலைப் பறைசாற்றுகின்றது. 'தேசம் – எரியுதே.....' என்று புதுவை கூறுகின்றபோது, அன்று இலங்கையில் அனுமான் இட்ட தீ, இன்றும் எரிந்து கொண்டிருப்பதையும், தீயை அணைக்காது, சர்வதேச சமூகம் தடுமாறுவதையும் நிதர்சனமாகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

துர்க்கையென்றால் காவலரணாக நின்று பக்தர்களைக் காப்பவள். காவலாளியாக உள்ள அவள்மீது வெயில், மழை அத்தனையும் பட்டு, அவள் கருமையாகவே காட்சி தருகின்றாள். அதேபோல எமது இளவல்கள் இன்று இயற்கையை வென்று, தாயக மண்ணைக் காவல் செய்கின்றனர். காடு, மேடு, வெயில், மழை என்று வீரநடை புரிகின்ற அவர்கள், இன்று கண்துஞ்சலையும், பசியையும் வெற்றி கொண்டவர்களாக, கருமையாகவே காட்சி தருகின்றனர். கறுப்பு நிறத்தின் கருமையை நன்றாகக் கவனித்து, சுவைத்த புதுமை, துர்க்கையைப் பாடிய போது, 'கறுப்பு நிலவின் அழகே 'எனப் பாடியுள்ளார். கோகுலத்து கண்ணனை, மகாகவி பாரதி கறுப்பிலே கண்டு மகிழ்ந்தார். காக்கையின் கரிய சிறகிலே அழகைக் கண்டபோது, அதனை மணிவண்ணனுக்கு ஒப்பிட்டு, '' காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா '' என்று பாடினார். அதே போல துர்க்கையை மனதில் நிறுத்திய புதுவை, துர்க்கையை கறுப்பு நிலவென அழைத்ததில் வியப்பேயில்லை.

லண்டன் கனகதுர்க்கையை மானசீகமாக பார்த்த புதுவை, புலம் பெயர் மக்களில் பலர் கொண்டுள்ள மனநிலையை, அழகாகவே படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார். சொத்தை இழந்து, சொந்தத்தை இழந்து, வீடு வாசல்களையும் இழந்த எமது மக்கள் பலர், பாதுகாப்பு வலயம் என்ற போர்வையில் தமது காணிகளையும் இழந்து, புலம் பெயர் நாடுகளில் இன்று வாழ்கின்றனர்.

> '' ஊரை இழந்த அகதிகள் – நாங்கள் கூடு கலைந்த குருவிகள் ''

என்ற கவியடிகளால், புலம் பெயர் மக்களின் உள்ளக் குமுறலை, புதுவை புதுமையாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

பற்பல நாடுகளில் பலவிதமாகப் பிரிந்து வாழ்கின்ற எமது மக்களின் மனக்குமுறலை,

'' நாங்கள் தனித்தனி தீவுகளாகி

கரையைத் தேடுகிறோம்........ '' என்று பாடியுள்ள கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களைப் போற்றுவதற்கு வார்த்தைகளே இல்லை எனலாம்.

" வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் ......" என்றார் இராமலிங்க வள்ளலார் சுவாமிகள். துர்க்கையின் பெருமை பாடிய புதுவை,
" வாடிய பயிரெல்லாம் துர்க்கையால் பூக்கும் " என்று
திட சங்கற்பம் பூண்டுள்ளதை, அவரது கவிதைகள் புறைசாற்றுகின்றன. கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் என்பவலிவல்லாம் எந்த உருவில் வந்தாலும், அவறறை எம்மக்கள் முகம் கொடுத்து, வெற்றி வாகை குடுவாகள் என்பதையும் அவர்துலாம்பரமாக்கி, காட்டியுள்ளார்.

் மளி கழையில் தனையும் பேரதும்

தீயில் எரியும் விறகுகள் '' என்ற வரிகள் மூலமாக, மக்கள் நெஞ்சுரத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ள புதுவைக்கு நிகர் அவரே, நாட்டை விட்டுப் பெயர்ந்து சென்ற மக்கள் மண்வாசனையை எவ்வாறு மறக்க மாட்டார்களோ, அவ்வாறே ஊரின் தரிரனத்தையும், அங்கு பிரகாசிக்கும் நிலவுக் காட்சியையும் மறக்கவே மாட்டார்கள் என்பதைக் கவிஞர் நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கின்றாரென எண்ணவே தோன்றுகிறது.

> '' நிலவு பொழியும் அழன்க ஊரில் நிமிர்த்து பார்க்க வேண்டும் ''

என்று பாடிய புதுவை, பலரின் இதயங்களின் என்னைக் குழுறல் ஒலிப்பதை வெளிர்சப் படுத்தினார். புரட்சிக் களி பாடிய பாரதி, அம்மனிடம் வரம் கேட்கும்போது, 'காணிதிலம் வேண்டும் 'என்று தனக்கு மட்டுமே வரம் கேட்டார். ஆனால், புதுவை இரத்தினதுரை அவர்கள்,

> " சொழ்த நிலத்தில் – தாங்கள் சாகும் வரம் வேண்டும் இந்த வரம் வேண்டும் – தாலே தந்த விடவேண்டும் ....."

என்று புலம் பெயர் தமிழ்ச் சமூதாயத்துக்காக. கலை துர்க்கை அம்மனிடம் வரம் கேட்டு, விண்ணப்பம் செய்கின்றார். இதன்மூலம் மகாகளியைக் கூட, இவர் ஒருபடி விஞ்சிவிட்டார் எவக்கூறவே தோன்றுகின்றது.

> " நம்பினார் கெடுவதில்லை நான்கு மறை நீர்ப்பு - அம்பிகையைச் சுரண்புகுந்தால் அதிக வரம் பெறவாம் " என்று பாடினார் புரப் சிக்கவி பாரதி,

** தேரின் வடத்தைப் பிடிக்கும்போது நேரடிம் பறக்குப் .... என்ற அடிமாறும்,

- ் கவகதுர்க்கா கொடியோர் முன்னே அமைரம் எழுகின்றாள் ....'' என்ற அடியாலும்,
- " கொடியோசின் உடல்வீது தோயாவனன் அம்மா என்றமைத்தாலும் மெழுகானவன் "

என்ற அடிகளாலும். பாரதியின் கூற்றுக்கு, உரமிட்டு, பலம் தந்து, வலிமைப் படுத்தும் புதுமையின் பதுமையை எப்பகப் பாரட்டுவது ?

சிதறியோடிய சில்லறை நாணயங்காக உலகின் நாற்புறமும் உயிர்காக்கச்சிதறி, வசித்து வரும் தமிழ் மக்கள். தாங்கள் வழிபடுகின்ற கொற்றவைத் தெய்வத்திடும் விடுக்கும் வேண்டுதல்களை, மானசிகமாக உணர்ந்து அவற்றைப் பார்க்க புதுளை, LILLIA. காட்டியிருப்பதில் அழகுணர்ச்சி பொங்கி வழிகின்றது. அந்த புத்துணர்ச்சியும் அவர்களின் அமுகுமார்ச்சியூடாக வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. தாயகத்தின் வரைப்புகளைக் கண்டு களிப்புறும் காலம் எப்போது ஓடி வருமென்று மக்களிடையே உள்ள எதிர்பார்ப்பும், ஆசைக் களவும் அவரின் பாடல்களிலே களிநடம் புரிகின்றன.

> " அழகு பூக்கும்போது - எங்கள் வயலில் திரியவேண்டும்....... மெல்ல மெல்லதா க்கும் சின்ன ஆறு - அதில் மேனி தனைப்பது பெரும்பேறு ...... " " அந்தி வானம் மஞ்சள் சிந்தும் அழகைத் தின்ன வேண்டும் வந்தைகோடி விரியும் இரவில் வெளியே திரிய வேண்டும் .... வெள்ளி வெள்ளியாகப் பூக்கும் பூக்கன் - கொந்த வீட்டில் கழியனும் மீதி நாட்கள்......"

என்ற கவிதையடிகள் தாயகத்தின் எழிலை மட்டும் வர்ணிக்கவில்லை, இரவிலே வெளிய திரியவிடாது, காவல் என்ற டெயரில் ஏவல் செய்யும், பாதுகாப்பு வலயப்படைகளின் அச்சுறுத்தலையும், தொட்டுக்காட்டி நிற்கின்றன,

> " கண்ணில் விழுகின்ற தோரத் அடைத்திட காட்சிதரவேண்டும் துரிக்கையம்மா ! – எமி மண்ணில் விழுகின்ற சோக அருவியை மாற்றிவிட வேண்டும் துர்க்கையம்மா ! "

என்ற புதுவையின் கனித்துவம், இறுவெட்டைக் கேட்டோர் மனங்களில், ஆழமான கோடுகளைக் கோலங்களாகக் கீறி, அவலங்களைப் போக்க, இறைவியே வரவேண்டுமென்பதை கட்டியம் கூறுகின்றன.

தமிழ்நாட்டின் பிரபல இசையமைப்பாளரான இலக்கியனின் நெறிகாட்டலில், தமிழகப் பிரபல பாடகர்களான S.P. பாலசுப்பிரமணியம், நித்பபூதீ, திப்பு, ஸ்ரீதிவாஸ், உன்னிகிருஷ்ணன், மகாந்தி சோபனா, மஹதி, பிரியங்கா ஆகியோர் பாடியுள்ள இப்பாடல்களில் பொருட்சுவையும், இசைச் சுவையும் கலந்து, செவிச்சுவைக்கு விருந்தும் கிடைக்கின்றது.

சேக்குடிர் அடிச்சுவட்டில் செர்த்தில் சோ. சிவபாத சுந்தரம் வாழ்வு

சோ. சிவபாத சுந்தரம் ஊற்காவற்றுறை கரம்பனில் பிறந்து சென்னையில் வாழ்ந்து இறுதிக் காலத்தை லண்டனில் வாழ்ந்து இயற்கை எய்தினார்.

அறுபத்து மூவர் வரலாற்றுக் காவியமான சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் தமிழின் தேசிய இலக்கியம். அதன் எளிய, இனிய, ஆழமான செந்தமிழ்நடை ஒரு காலகட்டத்தில் தமிழைக் காத்தது. நாயன்மார் பாடல்களின் உள் ஆழத்தையும் விளக்கியது. இந்தப் பெரியபுராண இலக்கியத்துக்கு அமைந்த ஒரு சிறந்த உரை விளக்கம் ஈழத்துத் தமிழ்ப்பெரியார் சோ. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களின் சேக்கிழார் அடிச்சுவட்டில் நூல். சேக்கிழாரின் பெரியபுராணக் காட்சிகளைக் காணச்சென்ற அவர் தமிழ்நாட்டையும், தமிழ் வரலாற்றையும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றையும், தமிழ்க் கலைகளின் வரலாற்றையும் ஒருங்கே நமக்குக் காட்டுகிறார்.

சமண இலக்கியமான சீவகசிந்தாமணியைப் படித்த வரலாற்றைக் காவியமாக எழுதச் சொன்னான். பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் அவர்கள் சைவத் திருத் விதத்தில் எழுத, திரு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்களைக் இலக்கியமாகவும் சேக்கிழார் அடிச்சுவட்டில்

1941ல் சுன்னாகம் ஈழகேசரியில் தமிழும் என்றொரு தொடரை, திரு. அதனைப்படித்த புதுமைப் பித்தனிடமிருந்து

''நான் இரசித்துப் படிக்கும் இரண்டொரு எவ்வளவு அநாயசமாக சில மூர்ச்சைகளைப் ஆசையெல்லாம் உங்கள் கையில் நிறையப் சுற்றித் திரிந்துவிட்டு வாருங்கள் என்று அனுப்ப சும்மா உட்கார்ந்திராது. ட்ரவலொக் (Travelogue) பிறக்க வேண்டும்.......''

புதுமைப்பித்தன் என்ற அந்த ' மாணிக்கவாசகா் அடிச்சுவட்டில் ' ' கௌதமபுத்தா் ' அடிச்சுவட்டில்' என்று தொடா்ந்தது. அநபாய சோழன் குன்றத்தூர் சேக்கிழாரிடம் அறுபத்து மூவர் 'கௌதமபுத்தர்' அடிச் சுவட்டில் நூலைப் படித்த வள்ளல் தொண்டர் வரலாற்றை இக்காலத்துக்கு ஏற்ற

கேட்டார். அது தமிழில் எழுந்த புது பயண உருவானது.

ஆசிரியராக இருந்த பொழுது சென்னையும் சிவபாதசுந்தரம் எழுதி வந்தார், அப்போது அவருக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது.

கட்டுரைகளில் உங்களுடையதும் ஒன்று. பிடித்து எழுதியிருக்கிறீர்கள். என் பணத்தைக் கொடுத்து உலகம் முழுவதிலும் வேண்டும் என்பதே. வந்த பிறகு உங்கள் கை படம்போல் நூல்கள் உங்கள் கையிலிருந்துதான்

சிருஷ்டிகர்த்தாவின் ஆசை தீர்க்கதரிசனம் 1947ல் அடிச்சுவட்டில் என்ற நூல்களாகி, பின்னர் 'சேக்கிழார்

சரித்திரத்தையும் புராணத்தையும் நாம் படித்திருந்தாலும், பன்னிரண்டு நூற்றாண்டு காலமாக மக்கள் மத்தியில் செவிவழிச் செய்திகளாக இக்கதைகள் எப்படியெல்லாம் கிளைவிட்டு வளர்ந்தன. அந்தக் காலத்துச் சரித்திர சின்னங்களும், கோயில்களும், அடியார் மரபுகளும் எப்படியெல்லாம் மாற்றமடைந்துள்ளன என்பதையெல்லாம் அவர் தன்னுடைய யாத்திரை அனுபவத்தில் கண்டார்.

அநபாய சோழன் என்ற இரண்டாம் குலோத்துங்கனுக்கு மந்திரியாகவிருந்த சேக்கிழார், அரசன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி சிவனடியார்கள் அறுபத்துமூவரின் வரலாற்றைப் பாடுவதாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் நேரில் தரிசித்து, தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் வைத்துப் பெரியபுராணம் என்ற திருத்தொண்டர் புராணத்தைப் பாடினார். சேக்கிழாரின் அடிச்சுவட்டில் அந்த நாயன்மார்களைத் தரிசித்த சிவபாதசுந்தரனார் பல அரசர்களை, அவர்கள் கட்டியெழுப்பிய கோவில்களை, வானளாவிய கோபுரங்களை, சிற்பச் செல்வங்களையெல்லாம் நம்மை அழைத்துக் காட்டிச் செல்கிறார்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கரம்பொனில் பிறந்த இவரின் தந்தையார் சோமசுந்தம்பிள்ளை அவர்கள் ஆறுமுகநாவலரின் வழி மாணாக்கர். அவரிடம் பெற்ற பெரியபுராண, திருமுறைப் பாட அனுபவங்களோடு, கோவை சிவமணிக்கவி சுப்பிரமணிய முதலியாரின் திருத்தொண்டர் புராண உரை ஏழு தொகுதிகளையும் படித்தார். சென்னை அரசினர் ஆவணக்களகம், மறைமலையடிகள் நூலகம், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க நூலகம், கும்பகோணத்தில் ஒரு பழைய நூலகம் இப்படி பல இடங்களில் பல காலமாகத் தேடி தலங்கள் பற்றிய வரலாறுகளையும், சான்றுகளையும் குறிப்பெடுத்து யாத்திரையைத் திட்டமிட்டார். சேக்கிழாருக்குக் கிடைத்திருக்காத புகைப்படக் கருவிகள், ஒலிப்பதிவுக் கருவிகளுடன் தமிழ்நாட்டில் திருநாவலூர் முதல் கேரளத்தில் திருவஞ்சைக்களம் வரை சுமார் நூறு தலங்களைத் தரிசித்தார். ஆங்காங்கு ஆலய நிர்வாகிகள், அர்ச்சகர்கள் மற்றும் பல உள்ளூர்வாசிகள் தெரிவித்த பல செய்திகளெல்லாம் பதிவு செய்து நாயன்மார் வரலாற்றுடன் தொடர்பான கோவில்களையும் சிற்பச் சின்னங்களையும் படம்பிடித்துக் கொண்டார்

சேகரித்து வந்த செய்திகளில் மேலும் தெளிவு பெற சில இடங்களுக்கு மீண்டும் சென்றார். அநபாயன், சேக்கிழாரை விசாரித்தது போல வள்ளல் பொள்ளாச்சி மகாலிங்கம் அவர்கள் நூல் எப்படியிருக்கிறது ? என்று அக்கறையோடு விசாரித்துக் கொண்டுமிருந்தார். குறிப்புகள் அனைத்துடனும் மதுரை மீனாட்சி அம்மன் ஆலயத்துக்குச் சென்று அமைதியான ஓரிடத்திலிருந்து ஐந்துவார காலத்தில் எழுதி, 1975 ஜுன் மாதத்தில் இறுதி அத்தியாயத்தை முடித்த அன்று சேக்கிழாரின் திருநட்சத்திரமாயிருந்தது.

இந்த ஐந்தாண்டு கால ஆராய்ச்சி முயற்சியில் அவருக்குக் கிடைத்த ஆசி பெரிது. 1987 இல் காஞ்சிக்கு வந்த சிருங்கேரி ஆச்சாரியார் தமிழ்நாட்டில் சில சிவத்தலங்களைத் தரிசிக்க எண்ணி அத்தகவல் காஞ்சி பெரியவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. அப்போது அவரை முறைப்படி வரவேற்று மரியாதை செய்யச் சொன்ன அந்த மகான், மடத்திலே சேக்கிழார் அடிச்சுவட்டில் நூல் இருக்கிறது என்றும் அதில் சிவத்தலங்கள் பற்றிய செய்திகள் இருப்பதாகவும் சொல்லி அதைச் சிருங்கேரி பெரியவருக்கு எடுத்துச் செல்லும்படியும் பணித்திருந்தார்.

ஆக பெரியபுராணம் என்ற தமிழ்ப் பேரிலியக்கியம் ஒன்றுக்கு இப்படி ஓர் உரைதந்த சிவபாத சுந்தரனாரது வாழ்வு யாத்திரையின் பிற்பகுதி இலண்டனில் முடிந்தது. இலண்டன் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் அவர் அந்த யாத்திரையை முடிக்கும் தருணத்தில் ' முத்தமிழ் முனிவர் ' என்று முரசறைந்து அவரைப் பாராட்டியது அடியவர்களின் பாக்கியமே.

–நன்றி –மாலி (சிவயோகம் மலர்)

ஈரோடு விதை ஈழத்தில் செடியாய் சுப. வீரபாண்டியன்

தேற்கு நூகைப் பிரிவு நாத்தர நூலக் சேசை நாதிய்யுக்கில்

வெளிறைந்தனின் வாழும் வழக்கமிழர்களுடன் பழகும் வரச்சியர் இடைக்குபோகு நான் ஒரு செய்தியைப் புரித்துகொண்டேன். கமிழக அரசியல் தலைவர்களில் அண்ணா, காமராசர், கருணாநிதி, எம்.நி.ஆச் முதலியோரைப் புற்றி அவர்கள் அறிந்து மடைத்துள்ளனர். ஆவைல் அத் தனைவர்களுக்கெல்லாம் மூத்தவரும், முலவருமான தற்றை பெரியார் குறித்து அவர்கள் மிகம் குறைவாகவே அழிந்துள்ளனர்.

தமிழ்நாட்டிலும் கூட, உரிய முறையில் தந்தை பெரியார் பற்றி அழிந்து கொள்ளதை மக்களே மிருதியாம் உள்ளனர். அவர் கடவுள் இவ்வை என்று சொள்ளார், பிராமணர்களைத் திட்டினார் என்றும் இரு மேற்போக்காண செய்திகள் மட்டுமே அவரைப் பற்றிய சிழ்திரங்களாக மக்கள் தெஞ்சில் பதிந்து கெடக்கின்றன.

இலர் கடவுள் மறுப்பாளர் என்பதும், பார்ப்பன எதிர்பாளர்கள்பதும் உள்மையே ஆலால் அமைபட்டுமே அன்குடைய கருத்துகள் இன்னை மேலும், அவருடைய உலிர் நாடியான கொள்கைகளாகவும் அவற்றைக் கூற நாருவாது. அவருடைய கொள்கை வெரிகள் எங்கோ உள்ளன. அவற்றிகிருந்து கொள்து இரண்டு கிரைகளையாட்டும் நார். கெட்டியாகப் விடிந்துக் கொண்டுள்ளோக்.

எனவே, சுழுத்தமிழிகளிடையே பெரியாடுன் உண்ணா உருவத்தைக் கொண்டுபோர். தேருமுறை சொண்கி சென்றபோது, தெரிதாவைய விருப்பம். ஒருமுறை சொண்கி சென்றபோது, தெரிதாவைய விருப்பும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. கெரி கவனமாகக் கேட்ட அவச்சுள், குறிப்புகளையும் எடுத்துக் கொண்டனர். அச் செய்திகள் தங்களுக்குப் புடுவனமாக உள்ளன என்று சுறினர். பிறகு நார்கேறின் தனவநாரான ஒன் கோன்ல உள்ள தமிழ் ஏழு மக்களின் வரணெலிலில் பெரியார் குறிக்குத் தொடர் செற்பெருவு ஆற்றும் வகப்படையும் கண்பர்கள் அளித்தனர். அதன் தொடர்கியாகவே, பிகச் சுருக்கமாக, இவைபடல் வாழ் எழுக்கரிழ் மக்களுடன் அவைபட்பற்றிய சில கருத்துகளைப் பகிர்த்து சொன்ன இப்பெரும்கல் மலரிக் கட்டுறையைப் பயன் முத்திக்கொள்ளதான் முடிவேறுத்தேன்.

் மானமும். அறிவும் மணிகர்க்கு அழகு ' என்பதே பெரியார்ன் கொள்கைகளை விளக்கும், அவருவடம கருக்கமான வரிகள் தமிழ் மக்கள் தவியாவ உணிச்சியும், அநிலுடையையும் உடையவர்களாக வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவே அவர் தவி வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டார்.

செல்வச் செழிப்பான குடும்பத்தில் பிறத்தும். ஒரு நாடோரவைப்போல் வாழ்ந்தார், ஊர் ஊராக அணைந்து தன் கருத்துகளைப் பரப்பினார். தான முடியாத வயிற்று வனியோடும், சிழுநிரகக் குறைபாட்டுடலும் தன் 94 ஆம் வ்படுதும், ஓய்வது அவர் உழைத்தார், அழைப் பதவி, முதல்றைச்சர் பதவி உட்பட எழ்தலையோ பதவிலர் அவரைத் தேரு எந்துர், அவற்றைபென்னார் அவர் புறக்கவித்துவிட்டு, மக்கள் மானமும், அறிவும் பெற வேண்டுர் என்னும் ஒரே வேட்கையில் துர துர உரைந்தார்.

அவர் வேறு எதைக் காட்டியும், சாதியை எதிர்த்தும், ஆலைதிக்கத்தை எடுர்க்கும்தான் மிக் கடுதலாகத் தல் கருத்துகைய வெளிப்படுத்தினார். அவருடைய கடவுள் மழுப்புக் கொள்ளைக்கும் கூட, சாதி எதிர்ப்பே அடிப்படைக் காரணமாக இருந்தது. ஒருமுழை அவரே இப்படிக்குழியார்.

் மண்டிர்களுக்குள்ளே எற்றுக் தாழுவைக் கற்பிக்கும் சாதியைக் செய்றுக்க கோன்டும் என்பதே என் குறிக்கோள். அதைக் கொளுத்தும் போயு, அவின்படு சின்றும் சடவுள் என்பசம் புன்குமானவை என்று நீங்கள் கருதினால், அவற்றைத் தவியாகச் சாதியை விட்டுப் பிரித்து ஏடுத்துக் கொண்டு போய் விடுக்கும் அனவ பற்றி எனக்குக் சுவனையில்லை. அன்ன அமைகளைச் சாதியைவிட்டுப் பிரிய் புருவாது என்ற திரை இருக்குமானவி. நான் அமைக்களைச் சாதியைவிட்டுப் பிரிய் புருவாது என்ற திரை இருக்குமானவி.

இருநான் பெக்யாரின் குரல், சாதியை எதிர்ப்பதும், எமிப்பதம் நான் அவருடைய நோக்கம். அந்தச் சாதிக்கு அங்கோரம் கொடுக்கும் சிறுவனமாக மதமும், சேவதமும், ல வுளும் உள்ளனர் என்பதனாலேயே அவர் தன் எதிர்ப்பும் போரைச் கடவுள் வரை விரிவாக்கம் செய்தார். அதற்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளைக் கண்டு அஞ்சாமன், இறுடுவனர அவர்போராமுனர்.

சாக எதிர்ப்பில் அவர் காட்டிய அதே தீலிரத்தை, ஆணாகிக்க எதிர்ப்பிலும் காட்டியார். பற்ற அடிமைத் தனங்களைக் காட்டிலும் கூட, பெண் அடிமைத்தனம் மிக இழிவானதிலையில் உள்ளது என்று கருதினார். '' பெண் மக்களை இன்று ஆண்கள் நடத்தும் மாதிரியானது, மேல் சாதிக்காரர்கள், கேழ் சாதிக்காரர்களை நடத்துவதைவிட, பணக்காரன் எழையை நடத்துவதைவிட மோசமானதாகும் ''

என்று அவர்கூறினார். "பெண்ஏன் அடிமையானாள் ?" என்னும் அவருடைய நூலொன்று, அரிய செய்திகள் பலவற்றை நமக்குத் தருகின்றது. பெண் விடுதலை குறித்து அவர் பேசியும், எழுதியும் வந்த பல செய்திகள், இன்று படித்தால் கூட அதிர்ச்சியைத் தருவனவாக உள்ளன. அவரோ, அறுபது, எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அவற்றை மிக இயல்பாகக் கூறிச் சென்றுள்ளார்.

்கற்பு ', 'விபச்சாரம் ' குறித்தெல்லாம் பெரியார் கூறியுள்ள செய்திகள், அவருடைய கருத்து எதிரிகளால், திரித்துப்பொருள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. யாருடைய விளக்க உரையையும் பார்க்காமல், அவருடைய எழுத்துகளிலேயே மக்கள் அவற்றைப் படிப்பார்களெனில், உண்மையை அறிந்துகொள்ளமுடியும்.

கற்பு, விபச்சாரம் என்னும் சொற்கள் எல்லாம் பெண்களை அடிமைப்படுத்துவதற்காக ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டவை என்பது அவர் கருத்து. இல்லையெனில், அச்சொற்கள் ஆண்களை நோக்கியும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அல்லவா என்று அவர்கேட்கின்றார்.

விபச்சாரம் செய்யும் ஆண்கள் உலகில் இல்லையா ? பிறகு ஏன் ' விபச்சாரன் ' என்று ஒரு சொல் இல்லை என்று கேட்கிறார்.

'' சில இடங்களில் விபச்சாரம் ஆண்களுக்குத் தற்பெருமையைரகவும். கீர்த்தியாகவும் கூட இருக்கிறதைப் பார்க்கின்றோம். சில ஆண்கள் அதைப் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்வதையும் கேட்கின்றோம்.'' என்று பெரியார் சொல்வது உண்மைதானே!

அறிவியல் உலகமும், அரசாங்கமும் கூறுவதற்கு முன்பாகவே, 'கர்ப்பத் தடை' என்னும் செய்தி பற்றி எழுதியும், பேசியும் வந்தவர் பெரியார். பெண்களின் உடல் நலத்தையும், பெண்களின் சுதந்திரத்தையும் பாதுகாக்க வேண்டுமானால், 'கர்ப்பத் தடை' யைச் சட்டமாக்க வேண்டும் என்று, என்றோ கூறியவர் அவர்.

1938 சனவரியில் 'சோதனைக் குழாய்க் குழந்தை' விரைவில் உருவாகும் என்று அவர் பேசியுள்ளதை நம்புவது சற்றுக் கடினம்தான்.

பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை வேண்டும் என்று எழுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர் எழுப்பிய குரல்தான், இன்று தமிழ்நாட்டில் சட்டமாக வந்துள்ளது.

நடை, உடை, பாவனைகளில் எல்லாம், பெண் குழந்தைகளை வேறுபடுத்தாது ஆண் குழந்தையைப் போலவே வளர்க்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினார்.

பெண்கள் விடுதலை பெறாத வரை, ஆண்களும், மானுட சமூகமும் விடுதலை பெற முடியாது என்பதே அவர் கருத்தாக இருந்தது. பெண்களே சிறந்த போராளிகள் என்று அவர் கூறினார்.

பெரியார்-

ஒரு செல்வராய்ப் பிறந்தார், எனினும் ஏழைகளுக்காகவே பாடுபட்டார்.

ஒரு ஆணாய்ப் பிறந்தார், எனினும் பெண்களுக்காகவே குரல் கொடுத்தார்.

ஒடுக்கும் சாதியில் பிறந்தார், எனினும் ஒடுக்கப்படும் சாதி மக்களுக்காகவே உழைத்தார்.

தன் வாழ்நாள் முழவதையும், ஒடுக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்காகவே வாழ்ந்து முடித்தார்.

பெரியார் பேசியதும், எழுதியதும், பாடுபட்டதும் எல்லாம் தமிழ்நாட்டில்தான். ஆனால் அவர் கனவு கண்ட 'புதுமைப் பெண்', ஈழ மண்ணில்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள். அவர் சொன்னதுபோலவே உடையணிந்து, அவர் விரும்பியது போலவே போராளியாகி, அவர் கனவை நிறைவேற்றும் வகையில் பெண் விடுதலைக்கும், மானுட விடுதலைக்கும் தன்னை ஒப்படைத்துக் கொண்ட 'பெண் புலிகளை ' ஈழ மண்ணில்தானே நாம் காண முடிகின்றது.

ஜெர்மானியத் தாடிக்காரன் வீசிய விதைகள், சைபீரியப் பாலைவனத்திலே வேர் பிடித்தது போல, ஈரோட்டில் தூவிய விதைகள் இன்று ஈழத்தில் செடியாய் மலர்ந்து நிற்கின்றன.

காந்திக்குப் பிடித்த குறள்

மகாத்மா காந்திக்கு மிகவும் பிடித்தமான குறள், ' கற்கக் கசடறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக ' என்பதாகும். இக் குறளை அவர் தம் கைப்பட எழுதி வைத்துப் போற்றி வந்தார்.

ு உலகத்திலே மே கிறந்த இலக்கிகம் எழுற்ற மாக்கிக் கார்க்கிகையர் பார்ந்து இரப்படி ஒரு கேள்வியைக்கோட்டார்களாக்.

இதற்கு அவர்கொண்ண படுகிய

"அதோ.... தனியாக மயலில் தலக்கும் ஊருக்குமாக ஏர் பிடித்து தாலியம் விளைவிப்பதற்காக விகர்வை சிந்திர் கொண்டிருக்கின்றானே அந்த உன்னது உணருப்பாளியின் சரித்திரம் தான் ப

இப்படிப்பட்ட உழைப்பாளிலின் உள்ளத்தை ஈகிழ வைக்கிற ஒரு நால் பொங்கல் இருநான். உழைப்பின் பலனை அதுவடை செல்கிற நாள் அது.

ஒரு பண்ணர் நகர்வலம் வந்தார். வயலில் ஒர் ஆன் உழுது கொண்டிருந்தான். மன்னர் ததிரைவை விட்டுள்ளிரு இறங்கினார். அந்த உழலானை அருகில் அழைத்தார்.

क्षीकारीहें हुत्यों.

் இது உல்ஹமைய நிலமார் ...

்' இன்னை .... நான் உளிக்கு உழுது கொண்டிருக்கிறேன்.''

் ஒரு நாள் பூரா உழுறா உலக்கு என்னளவு க வி இடைக்கும்! "

் சட்டு காக விரை க்கும் (் (மண்ணர் காலத்து நமையம்)

'' இன்னரைந்தனா ப இதை வச்சிக்கிட்டு தி எப்படி காலம் நன்னரோப்

் ஒன்னும் கவணை இன்னே....

μεόσκουμές, αθκαία μ

அட்டு காக கவி வாங்குற்ற இவர் கவலை இல்லாரன் இருக்கிறார்.

ஏராளமான — வசதியோடு இருக்கிற நான் கலலை இல்லாமல் வாழமுடிமலில்லைமே.......ர

siebym Pomenikani.

"அதுகக்.... எட்டு சாக்கவன வைத்துக் கொண்டு எப்படி குடும்பம் நடத்திற ..... ச '' ு எனக்குக்கிடைக்கிற வட்டுக்காசகோ..... இரன்கு) காச குடும்பத்துக்கு செலவழிக்கிறேன். இரண்டு காச நம்மம் செம்மறேன். இரண்டு காச வட்டிக்குக் கொடுக்கிறேன். அதனாலே ஒரு குறையும் இங்கே ...... [11]

் நீ சொல்றது எலக்கு ஒண்ணும் புக்வனையே .... 🤊 🗥

்' ஐயா (எனக்கும் என் மனைவிக்கும் இரண்டு காக செலவாகுது, வமாசன அப்பா அம்பா இருக்காங்க, சின்ன வமாமே என்னைக் காப்பாத்தினவங்க .... அந்தக் கடனுக்கு இரண்டு காக கொளாதது, அது மழைய கடன் !

வன் தல்கர்கி ஒருந்தி ஆதரவில்லாக கிலையிலே தல் மகணோடான் விட்டுவே இருக்கா ... அவளுக்கும் அவன் மகளுக்கும். இரண்டு காச செலவு பண்ணேன் ,... அது தருகம் !

எனக்கு இருக்கி) பிள்ளைகள் இருக்காங்க..... அவள்ளளுக்கு இரண்டு காசு செலவு பண்டுள். அது வட்டிக்குக் கொடுக்கிறது மாடுகி) பிற்காவத்து கோ அவங்க என்னவக் காப்பாற்று வாள்ள (அந்த வகையினே நான் திருப்தியோட வாழ்ந்துகிட் முருக்கிறேன்! " சு முவனின் வினக்கம் மன்னரை மோகிக்க வைத்தது.

அந்த நிலத்தை விசைய கொடுத்து வகல்லி அத்த உழவனுக்கே தானமாக கொடுத்துவிட்டார்.

உழுதல்ஹக்கே நிலம் செந்தயாகினிட்டது. அன்று முதல் அழுதலுக்கும் மன அறுதல் வினடத்ததாக (

எட்டு காசு வருமாகத்தை வைத்துக் கொண்டு எப்படி காவம் தன்ருவது என்று வழிகாட்டுவதற்காக இந்தக் சசையைச் சொல்வதாக மாரும் தப்பாகப் புரித்து

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கொள்ளக்கூடாது! கிடைப்பதை எப்படி பங்கு போடுகிறார் ...... எப்படி நிறைவாக வாழ்கிறார் என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

நம்ம ஆள் ஒருத்தன் மகிழ்ச்சியாக இருந்தான். நிம்மதியாக இருந்தான்.

'' உங்க நிம்மதிக்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் என்ன காரணம் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ளலாமா ? ''–என்று கேட்டார் இன்னொருத்தர். அவன் சொன்னான் :

'' என்கிட்டே இருந்தது பூராவையும் என் பிள்ளைகளுக்குச்சமமா பங்கு போட்டுக் கொடுத்துட்டேன். எனக்குன்னு எதுவும் வச்சுக்கலே ...! அதுதான் நிம்மதிக்குக் காரணம்!''

''உங்ககிட்டே எவ்வளவு இருந்தது ? ''

'' அது ஒரு மூணு லட்சத்துக்கு மேலே இருக்கும்......! ''

''அவ்வளவும் பணமாகவே இருந்துதா ? ''

'' இல்லீங்க ... அவ்வளவும் கடன் ..... அதைத்தான் பிரிச்சிக் கொடுத்தேன் ! ''

இப்படிப்பட்டவர்கள் எந்தக் காலத்தில் முன்னேறப் போகிறார்கள்?

ஆகவே நண்பர்களே!

உழைப்பது முக்கியம்!

உழைப்பின் பலனை அறுவடை செய்வது முக்கியம் ! அதை எப்படி பங்கிடுகிறோம் என்பது அதைவிட முக்கியம்

இதையெல்லாம் உழவர்களிடமிருந்து மற்றவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடம்!

அப்படித் தெரிந்து கொண்டால்தான் வாழ்வைக் கொண்டாடமுடியும்!

பொங்கல் பண்டிகை வெறும் அறுவடைத் திருநாள் மட்டுமல்ல.

அடுத்தவரை நேசிக்கக் கற்றுத் தருகிற ஒரு பெருநாள்.

ஒரு மணி நேரம் மகிழ்ச்சி வேண்டுமா ? -தூங்குங்கள்.

ஒரு மாதம் மகிழ்ச்சி வேண்டுமா ? – திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள்

ஒரு வருடம் மகிழ்ச்சி வேண்டுமா ? – சொத்து சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்

வாழ்நாள் முழுவதும் மகிழ்ச்சி வேண்டுமா? அப்படியானல் –

வாழ்க்கையை நேசிக்கப் பழகிக் கொள்ளுங்கள்!

பிரம்மா கட்டிய ஆதி அருணாசலம் கோயில்

படைப்புக் கடவுளான பிரம்மா தன் படைப்புகளில் திலோத்தமை என்ற பெண் மிக அழகாக இருக்கவே (படைத்ததால்) அவளுடைய தந்தை என்றும் பாராமல் நிலைதடுமாறி அவள்மீது மையல் கொண்டான். பிரம்மா அவளை அடைய விரும்பியபோது சிருஷ்டிகர்த்தாவே தன்னை அடையும் நோக்கம் கொண்டு தன்னை நாடி வருவதைக் கண்ட திலோத்தமை அதிர்ச்சியுற்று பிரம்மாவிடமிருந்து விலகி ஓடினாள். பிரம்மாவும் அவளை அடைய ஆறாத வேட்கை கொண்டு அவளைத் துரத்த ஆரம்பித்தான். திலோத்தமை பயந்து பல இடங்களுக்கும் ஓடி பின் பெண் புறா வேடம் கொண்டு அண்ணாமலையை அடைந்து அதற்கு மேற்குப் பகுதியில் சென்று அருணாசலத்தைச் சரணடைந்தாள். பிரம்மனும் ஆண் புறா உருக்கொண்டு துரத்தி அவ்விடத்தை அடைந்தான்.

திலோத்தமை அண்ணாமலையாரிடம் பிரமனிடமிருந்து தன்னைக் காக்கும்படி வேண்டினாள். கருணையே வடிவான அண்ணாமலையார் வேடன் உருக்கொண்டு பெண்புறாவைக் காப்பாற்றினார். அண்ணாமலையார் எல்லைக்கு வந்தவுடன் பிரமனின் மையலும் அழிந்தது. அவனும் பலவாறு இறைவனை இறைந்தேத்தி தன்னைப் பொருத்தருளும்படி வேண்டினான். எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி அருளும் அண்ணாமலையாரும் அவன் பிழை பொறுத்தருளினார். தனது தகாத செயலுக்கு விமோசனம் கருதியும் தன்னைப் பொறுத்தருளிய அண்ணாமலையாருக்கு நன்றி செலுத்தும் வண்ணமும் அண்ணாமலையின் மேற்குப் பகுதியில் ஓர் ஆலயம் எழுப்பி அங்கு அண்ணாமலையாரை ஸ்தாபிதம் செய்தான். இதுவே இப்போது ஆதி அருணாசலம் என்றும், அடி அண்ணாமலை என்றும் வழங்கப்படுகிறது என்பர்.

மேலும் பிரம்மா, விஷ்ணு முன் அடிமுடி தெரியா சோதித்தம்பம் எழுந்தபோது பிரம்மா இங்கிருந்தே – அடி அண்ணாமலையிலிருந்தே – தம்பத்தை நோக்கினான் என்றும் வழக்கு உண்டு.

தமிழர் திருநாள்...இந்தியர் வருநாள் 1

சுகி சிவம்

கேள் என்ற சொல் தமிழில் உயர்ந்தோரைக் குறிக்கும். வேனாளர் என்ற கொல் மிருந்த முயற்சி உடையவர் என்று பொருள்படும், விவசாமிகள் வேணைள் எனப்பட்டனர். வைவ வேலாளர், கொல்று வேனாளர் என்று என்னாட் பருதிகளிலும் சென்னேறு பிரிவாக வேணாளர் கொல்டாடப்பட்டனர்.

ா வளர் எத்தனையோ தொழில்களால் இயங்குறிறது என்றாவும் உழவு தலையாய தொழில், காரணம் உணவு தலையார் தேவை, தலையாய பிறிரணை, பாரத்தில் உணவு மத்திரியாய் வருபவர் நிர்பாதியாக இருந்ததாக

வரண்டு இல்லை, காணம், உணவுப் பிரச்சனை ஒராக கிரச்சனை (அதனைங்கான் 'உழுத்தும் உழுவே கலை! என்று பருத்துகிற் பாடியது, 'உருதுண்டு - வாழ்வாரே கள்ளுவர் பிற தொழுக்கி பரிவோலர், தொழுதன்டு இட்டு குட்டி இருக்கிறார்,

பட்டு பெருக்குவில் படுத்து, பரசுகம்பால் முடித்து, பழக்குவியலை மேல்தோலும் விபசாகி விபசாரிதால், கம்பங் கொல்வலவில் கிடத்து, கழுதி மேட்டில் உறுத்தி கவற்றுக்கட்டிலில் கஞ்சி முடித்தாதும் விவசாவி விசையிகான், விவசாயம் எணங்கத்தத்து, விபசாரம்

விளக்கத் தக்கது. எந்தக் தொழில் செய்தால் என்ன ... பணம் பண்ணியவன் பெரியவல் என்றே இன்றைய சிந்தனையை இருந்து, வழையாம் இருந்நாதார் விவசாமி பெரியவன்னன்று உரக்கக்கூவுலிறேன்றான்.

"ச முவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தவை செய்கோம் வினில்

ு ண்டு களித்திருப்போனர் நிருதனை செய்வோம் "

என்ற பாந்தி வரிகள் ஆழமானவை, அரித்தம் உடையவை, எல்லா விவசாலியும் பாரட்டத் தக்கவரா ஒ அதுவும் இல்லை;

ஆப்வைகில்கு எனின் முன்னாடம் பின் முர்க்கத் தனமான அரஸ்ச மில முக்கத்தனமாக விரட்டிய பின்னர் அபெரிக்கா ஆசியுடன் புடுநாகப் பதவியேற்ற அரசு தல்ல காகியமா செய்திருக்கிறது " கஞ்சச பயிரிடுளிறது! இழக்கத்திய நசடுகளைக் கேவலமாம் மதிக்கும் மேழ்கத்திய மேதாவிகளுக்கு வென்றைய கஞ்சா பலிகிறும் வேலையை வெட்கமில்லாமல் ஆப்வன் விளசாரிகள் மேற்கொண்டுள்ளார்கள், மண்ணுயை மக்களை மடையர்களாக்கும் இந்த விலசாயம் சமிக்கத் தக்கது., வெறுக்கத்தக்கது, மன் மாதாவின் மணி வரிற்றில் மணி மணியார் தெல்லும், கோலுமையும் விளைவிக்கும் விலாசமியே வியேகமானவன், விரைமானவன், அவனைக்கும்பிடுவேரம்.

ாணவே உலகின் மூலாழாரம். சடல் இவங்கத்

தேவைப்பான சுதல் சக்திரணையும் தஞ்சிற உணவு உடலுக்கு மூலாதாரம். அறுவே உளகத்தில் ஜீவாறாரம். அண்மையில் முல்களர் சேனலில் ஆக்கியமான ஒரு சாட்சிலமப் பால்ந்தேன்.

To sorting a since accurrent அன்பிருக்குமானால் சிங்கத்தின் வாயினிருந்தும். முத்தம் பெற முடிவும்." என்ற பொண்டொருள்ளா ஒரு பெண்மணி சென்வக 0-122á कता व कावते. கட்டிப் பிடித்து, இகரத்தி விளையார். கால்களால் அந்தப் பெண்மணியின் 3.00 B 00.5 4(6)3073.27 **अवंतर** £965 14600 கொடுக்கிறது 1 எப்படி ஒ ளப்படி இது முடிகிறது ஒ

கருக்கின் சங்கிலி பூட்டி அல்சேஷ்ணையும் போருநேலியணையும் வாக்கின் கூட்டுப் போரும் அம்மணிகள் பாணியில் சிகிகத்கையும் புலிமையும் பெல்சி கட்டி வாக்கின் கூட்டிர் சோகிறார்கள், எப்படி இது சாத்தியமாகிருது ?

சொபாலில் உட்சார்ந்திருக்கும் பணக்காரன் முதுகு நேற்றது, அவன் தன் கழுத்தைச் சொலிந்து விடுவதைக் கண்கும் ரக்கிகும் பூலைக்குட்டி மாடுரி புவிக்குட்டிகள் கழுத்தைகிட்ட கையால் சொரிந்து விடுகிறாள் ஒரு காக்கை, முகியும் கிங்கமும் வப்படி இப்படி அடிங்கி ஒடுக்கி நடக்கின்றன் இது வப்படிச்சாத்தியம் அளிற்று உ

சாப்பாடுதான் ... உணவுகான் ... ஆவியுல் அடைந்து செய்யா வேணைக்கு வேண்டி ஆகியை வீசும் வறுமானியைப் பார்த்தால் கில்லமும் புலியும் காட்டுகின்றன ..... நல்ல வேளை நார் பாடும் வரலை ஆட்டவில்லையே ஒழிய தடைபளிலுள்ளேன். உலகர் முழுவதும் உணவுப்

பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டால் பகையும் சண்டையும் பறந்தே போய்விடும். ஒரு வாளியில் மாமிசத் துண்டுகளைத் தூக்கிக் கொண்டு எஜமானி தொலைவில் வருவதைப் பார்க்கும்போதே பரபரத்துத் தாவும் சிங்கத்தையும் புலியையும் பார்த்தால்.. பசி எந்த அழிவையும் செய்யும்; உணவு எந்தப் பகையையும் அழிக்கும் என்கிற உண்மை புலனாகும்.

இப்படி உணவைக் கொண்டாடும் உன்னத விழாவே பொங்கல்.... இஞ்சிக்கும், மஞ்சளுக்கும், நெல்லுக்கும், கரும்புக்கும், அரிசிக்கும், கோதுமைக்கும் நடத்தும் பாராட்டுவிழாவே தைப் பொங்கல். இங்கு மட்டுமல்ல... இந்தியா முழுவதும் இந்த விழா வெவ்வேறு பெயரில் வேடம் கட்டி வருகிறது! பொங்கல் தமிழர் திருநாள் மட்டுமல்ல, இந்தியர் திருநாள்.

பஞ்சாப் மாநிலத்தில் ஸோஹிரி என்று பெயர். இனிப்பு கலந்த அரிசி, சோளப் பொரி ஆகியவற்றை நெருப்பில் இட்டு ஆடிப்பாடும் திருவிழாவாக இது கொண்டாடப்படுகிறது.

குஜராத் மாநிலத்தில் பொங்கல் ஒரு புனித நாள். புதுப் பாத்திரங்களை அன்று பயன்படுத்துவதால் வருங்காலம் முழுவதும் புதுப் பாத்திரங்கள் பெருகும் என்று நம்பிப் புழங்குகிறார்கள். அதைவிட ஆச்சரியம், வீட்டுக் கூரை மீது ஏறிக் கொண்டு வயது வித்தியாசம் இல்லாமல் பட்டம் விட்டுக் கொண்டாடுவார்கள் என்று படித்திருக்கிறேன்.

ஆந்திராவில் நம்மைப் போலவே பால் பொங்கல் கரும்பு என்று விழா நடக்கிறது. மகாராஷ்டிரத்தில் கொஞ்சம் வித்தியாசம். வண்ண வண்ண தானிய மணிகளை ஒருவரை ஒருவர் பார்க்கும்போது பரிமாறிக் கொண்டு மகிழுகிறார்கள்.

வடநாட்டில் மகர சங்கராந்தி என்று பொங்கல் புதுப் பெயர் பெறுகிறது. வயது மூத்த சுமங்கலிகள் ஆசியை கன்னிப் பெண்களும், இளம் சுமங்கலிகளும் பெறுகிற பண்டிகையாகப் பொங்கல் மணக்கிறது. சங்கராந்தியன்று வழிபட்ட புது மஞ்சள் கிழங்கை மூத்த சுமங்கலிகளிடம் கொடுத்துத் தங்கள் நெற்றியில் மஞ்சளால் கீறி மங்கலப்படுத்தகிறார்கள்.

பொங்கல் அன்று உற்றார் உறவினரைக் காணும் பொங்கல், என்று நாம் கொண்டாடுகிறோம். சகோதரிக்குச் சீர் அனுப்பும் பாசமலர் வைபவம் நமக்கு. சில பகுதிகளில் ஜீவசமாதி ஆன சித்தர்களை வணங்கும் சிறப்பு நாளாக இது திகழ்கிறது.

பழையவற்றைத் தீயிலிட்டுப் போக்கும் நாள் 'போக்கி ' என்று தமிழர் சாதிக்க ... இல்லை இல்லை போகி என்பது போகம் தரும் இந்திரனைக் குறிக்கும் இந்திரவழிபாடு என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். தமிழகத்தில் வயல்வெளி சார்ந்து வாழ்ந்த விவசாயிகள் மருதநில மக்கள் எனப்பட்டனர். தொல்காப்பியத்தில் நச்சினார்க்கினியர் உரையில் மருதநில மக்கள் இந்திரனைக் கொண்டாடிய செய்தி உண்டு. ''ஆடலும் பாடலும் ஊடலும் உணர்த்தலும் உள்ளிட்ட இன்ப விளையாட்டு இனிதின் நுகரும் இமையோருக்கும், இன்குரல் எழிலுக்கும் இறைவனாகிய இந்திரனை ஆண்டையோர் விழவு செய்து அழைத்தலின் அவன் வெளிப்படும்'' என்று உரை சொல்கிறது. ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் ஆயர்குல மக்கள் மழைவேண்டி இந்திரவிழா செய்த செய்தி உண்டு. எனவே போகம் நல்கும் போகி இந்திரனை வழிபட்ட விழா போகி என்றும் ஒரு கருத்து உண்டு.

சூரியன் தனுர் ராசியில் இருந்து பெயர்ந்து மகர ராசியில் நுழையும் மகர ஜோதி தரிசனமே மகர சங்கராந்தி என்பது ஜோதிடப் பொங்கல்.

வடமாநில மக்கள் மகர சங்கராந்தியை மூன்று நாட்கள் கொண்டாகிறார்கள். பொம்மை கொலு வைத்து நவராத்திரி மாதிரி இவ்விழா நடைபெறுகிறது. காஷ்மீரில் கூட அறுவடைத் திருநாள் 'கிச்சடி ' என்ற பெயரில் அமர்க்களப்படுகிறதாம்! பீகார் மக்கள் ரேக்ளா ரேஸ், கோழிச் சண்டை நடத்தி பாலரிசிப் பொங்கல் வைக்கிறார்கள். அசாமிலும், மணிப்பூரிலும் போஹாலி பிஹு என்று பொங்கல் நடக்கிறது. அறுவடைக்கான வயல்களில் கூரையிட்டுத் தங்கி, அறுவடை முடிந்ததற்கு அடையாளமாக அந்தக் கூரையைக் கொளுத்திப் போகியும் பொங்கலும் அங்கு நடக்கின்றன!

எப்படியோ, பொங்கல் ஓர் உணவுத் திருவிழா... நன்றியுணர்வுள்ள நல்ல விழா... மாடும் மனிதனும் கடவுளும் இணைந்த கலை விழா ! காலில் சதங்கை கட்டியாடும் பெண்மணிகளை ரசிக்கும் மனித குலத்தில் தலையில் சதங்கை கட்டி ஆடும் நெல்மணிகளை மதிக்கும் சமூக விழா பொங்கல் ! இந்த நாளில் வீட்டிலும் நாட்டிலும் மங்களம் பொங்க மனமார வாழ்த்துவோம்.

பூரி கோயில் விநோதம்

கோயில்களில் எல்லாம் வெண்கலம், பஞ்சலோகம், செம்பு, அல்லது கற்சிலைகள்தான் இருக்கும். பூரி ஜெகந்நாதர் ஆலயத்தில் உள்ள கிருஷ்ணர், பலராமர், சுபத்திரை உருவங்கள் மரத்தினால் ஆனவை. அரிசி, பருப்பு, காய்கறிகளைச் சேர்த்து சமைத்ததே பிரசாதமாகப் படைக்கப்படுகிறது. இதற்கு 'பாக்' என்று பெயர்.

மனித உடல்

மனித உடலிலுள்ள ரசாயனப் பொருள்கள் பத்து ரூபாய்க்கும் குறைவான மதிப்புள்ளவை. பிறக்கும்போது 270 எலும்புகள் இருக்கும். வளர்ச்சியடைந்தவுடன் இது 206 ஆகக் குறைந்துவிடும். உடலில் 207 தசைகள் உள்ளன. இவற்றில் வலிமையானவை இதயத்தைச் சுற்றி இருப்பவைதான். ஒவ்வொரு நாளும் லட்சம் தடவைக்கு மேல் இவை இயங்குகின்றன. மனிதன் தன் ஆயுளில் உட்கொள்ளும் உணவு 52 டன். அருந்தும் திரவம் சுமார் 80 ஆயிரம் லிட்டர்

தமிழ்வுத் தருநாள்

ஒளவை நடராஜன்

முந்துள் துணைவேந்தர்

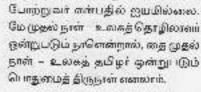
தை முதல்நாள் தரணிக்கொரு முன்னாள் ! உலகத் தமிழர்க்கு ஒப்பற்ற பொள்ளாள் ! உழைப்பின் சிறப்பை – ஒப்புரவின் பெருமையை உயர்த்திக் காட்டும். பொங்கற்டெருநான். அதுதான் தமிழினத் திருநாள் ! கதைகளை நம்பாமல் கையுழைப்பைப் போற்றும் ஒரு நாள் !

உழவு என்னும் உயரிய சொல், வேளாண்ணாக்குரிய தனிச்செல்லாகவே அந்நாளில் விளங்கியது. அந்தச் சொல்லே பொதுச் சொல்லாக இந்நாளில் உழைப்பைக் குறிக்கும் சொல்லாகக் காணலாம்.

எனவே வில்லேருழுவர் எனவும், செல்லேருழவர் எனவும் திருவன்ளுவரை குறிப்பிட்டுள்ளமையும் தெளிவு. உழவு என்னும் சொல். உனமுப்பைப் பொதுவாகக் குறிப்பது. கால நேரமின்றிக் கண்ணுறங்காறு கடும் உழைப்பையாற்றும் அனைவரையுமே உழவர்குடியில் சேர்க்கலாம். உழன்றான் என்ற சொல் பணியில் ஒய்வின்றித் தினைத்திருக்கிறான் என்றே பொருள்படும்.

தைப் பொங்கல் திருநாள் உலகத் தமிழிலத்தின் ஒப்பற்ற பெருநாள். தபிழினம் கண்ட முகல் தொழில் என்ற நிலையில் வாளையும், மண்ணையும், ஏரையும், எருதையும், வான் கடரையும் இணைத்து வரழ்த்தும் நிலையில் முன்தோன்றிய மூத்த குடிமக்களாகிய தமிழ்மக்கள் தங்கள் எண்ணத்தாலும் சொல்லாலும் கொணைலும் உயர்வுபெற ஊக்கம் கொள்ளும் ஒருநாள் இந்தத் திருநாள் என்று பொங்கலை (போற்றி மகிழலாம்,

புலம் பெயர்ந்த தமிழர் எங்கெங்கு இருந்தபோதிலும், தமிழையும், தமிழ் மாநிலத்தையும், தம்மிரு கண்களெனப்

யன்ற்ன புப் போற்றும் ஒருநாள் தமிழினத் திருநாள் I ஒப்புரவு அறியத் துண்டும் ஒருநாள் தமிழிவத் திருநாள் ! உழவுக்கு உறுதுணையாப் விளங்கும் கருவியாகத் துணை in smire எருதையும் வணங்கிப் போற்றிப் பொள்ளன் வைக்கும் ஒருநாள் பொங்கல் திருநாள் ! கண்டுபேசி மனம் மகிமும், காணும் பொங்கலென ஒருநாளைக் கொண்ட மடினர்,

'யாதம் ஊரே யாவரும் கேளிர்' et sompnin **புறநானூற்றுப்** கணியன் பூங்குன்றனார், அதனைப் பொண்ணே போல் ஒருவகையிற் போற்றினாலும் எது am Greate தெரியாமல் பெயர்ந்த தமிழர்கள் பொர்ந்த இடங்களில் தாயகத்தை நினைத்து, தமிழ்ச்சால்பை உயர்த்திப் போற்றும் நாள் பொங்கலாகும்.

Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavarlaham.org

வாழ்வில் நலம் பெற நெறி வகுக்கும் நற்றமிழ்த் திருநாளாக இது அமைய வேண்டும் என்பது நமது விருப்பம். பொங்கல் விழா பொங்கி மகிழும் விழா ! உடற்பசிக்குப் பொங்கல் வைப்பதுடன் உள்ளப்பசிக்கும் தமிழ் மரபில் தனிவழி காணும் ஒப்பிலாத் திருநாள். தையில் தவழ்ந்து வரும் இத் திருநாள் ! வாழ்வித்து வாழும் இனம் தமிழினம் ! வையகம் வாழ வாழ்வது தமிழினம் ! தைத்திருநாள் வாழ்க ! தமிழினத் திருநாள் வெல்க !

'தை பிறந்தால் வழி பிறக்கும்' என்பது முந்தையோர் முதுமொழி. இதன் பொருள்தான் என்ன ? ஒவ்வொரு தை பிறக்கும்போதும் ஒவ்வொரு வழி பிறக்கும் என்பதே !

சாதி கடந்த, சமயங்கடந்த தமிழ்ச் சமுதாயத் தனிப் பெருந் திருநாள் இந்நாள் ! இந்நாளில் உயர்தனிச் செம்மொழியாம் செந்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு வழி சமைப்போம் ! உலகத் தமிழரின் வாழ்வுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் நல் வழி காண்போம்! அறிவொடு பொருந்திய நாளென்பர் !
அறுவடைத் திருநாளென்பர் !
உழவர்தம் திருநாளென்பர் !
தமிழர்தம் திருநாளென்பர் !
தமிழர்தம் திருநாளென்பர் !
தைப்பொங்கல் திருநாளென்பர் !
எத்தனை பெயரிட்டாலும்
அத்தனை பெயர்களுக்கும்
இந்நாள் பொருத்தமாகும் !
தமிழினத் திருநாள் வருக !
தமிழர்க்குச் சிறப்பினைத் தருக !
தனியின்பம் தருக !
தமிழர் தகவலே வளர்க !
தமிழினம் தகவுடன் வாழ்க !

உலகத் தமிழர் பேரமைப்பு தலைமையகத் திறப்பு விழா

சென்னை டிசம்பர் 25 உலகத் தமிழர் பேரமைப்பின் தலைமையகத் திறப்புவிழா சிறப்பாகநடைபெற்றது.

கோட்டூர் தெற்கு மதகுத் தெருவில் (South Lock Street) புதிதாகக் கட்டப்பட்டுள்ள எழில்மிகு கட்டிடத்தில் நடைபெற்ற இத்திறப்பு விழாவில் உலகத்தமிழர் கொடியைத் திருமதி. தாமரைப் பெருஞ்சித்திரனார் ஏற்றி வைத்தார். பேரமைப்பின் துணைத்தலைவர் முனைவர் தமிழப்பன் அனைவரையும் வரவேற்றார்.

பழ நெடுமாறன் தலைமையுரையாற்றினாா். ஆஸ்திரேலியாவைச் சோ்ந்தவரும் உலகத் தமிழா் பேரமைப்பின் செயலாளா் – நாயகமுமான மருத்துவா் பொன். சத்தியநாதன் தலைமையகத்தைத் திறந்து வைத்து சிறப்புரையாற்றினாா்.

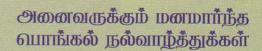
இலங்கை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் மாவை. சேனாதிராசா, இலங்கை மலையக மக்கள் முன்னணியின் பொதுச் செயலாளர் சிவலிங்கம், உணர்ச்சிக் கவிஞர் காசி. ஆனந்தன் ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினர். புலவர் இறைக்குருவனார் எழுதிய 'தமிழ்த் தேசியத் திருநாள்' என்னும் நூலை பேரா. சுப. வீரபாண்டியன் வெளியிட, ஈகி. ப. பெரியசாமி பெற்றுக் கொண்டார்.

இவ்விழாவில் முன்னாள் துணைவேந்தா ஒளவை. து. நடராசன், முனைவா நன்னன், கவிஞா் இன்குலாப், புலவா அறிவுடைநம்பி, திருச்சி சௌந்தரராசன், வேம்பையன், த. கந்தராசன், கவிக்கொண்டல் மா. செங்குட்டுவன், திரைப்பட இயக்குநா் எஸ்.பி. முத்துராமன், ரவி தமிழ்வாணன், கவிஞா் அறிவுமதி, ஆவடி மனோகரன் உட்பட திரளான தமிழறிஞா்களும் உணா்வாளா்களும் கலந்து கொண்டனா்.

சத்தியமங்கலம் கிருட்டிணசாமி மற்றும் தோழர்கள் பெரியார் மரச் சிற்பம் ஒன்றினைத் தலைமையகத்திற்கு அளித்தனர்.

இறுதியாகத் தலைமையகச் செயலாளர் பத்மநாபன் அனைவருக்கும் நன்றி கூறினார்.

WEST CROYDON- &

BEST FOOD

SUPER MARKET

அரிசிமா, மிளகாய்த் தூள், நல்லெண்ணெய் அவல், ஊறுகாய், வடகம், மரக்கறி வகைகள் பழவகைகள், கடல் உணவு வகைகள் இன்னும் பல உடனுக்குடன் இறக்குமதி செய்கிறோம்.

259 - 261, London Road West Croydon Surrey CRO 2RL Tel: 020 8684 6269

Fax: 020 8686 4577

Digitized by Noolaham Foundati noolaham.org | aavanaham.org

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொல்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

THE FINE SRI LANKAN & INDIAN RESTAURANT

'' அறுகவை பதார்த்தங்கள் அனைத்தையும் உயர்தரமாய் வழங்கிடும் ஓர் உணவகம் ''

Jaste of Eelam

406 - 408 Lewisham High Street
Lewisham
London SE 13 6LJ
Tel: 020 8690 3392 - 6902617

EELAM SHOP

399 Lewisham High Street Lewisham London SE13 6NZ Tel: 020 8690 6545

Digitized by Noolaham Foundat noolaham.org | aavanaham.org

கோயிலில் தமிழ் வழிபாடு

முனைவர் ஆ. பத்மாவதி

தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் வழிபாட்டிற்குரிய பொழி தமிழா? வடமொழியா? எஸ்கிற பிரச்சினை எழுந்து வட மொழிக்குத்தான் வழிபாட்டுத் தருதி உண்டு என்று கூறி நீதி மற்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது. தமிழில் குடமுழக்கு செய்யலாமா என்று விவாதம் அல்வப்போது தலைதூக்குகிறது.

தமிழ் மக்களின் நாகரிகப் பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறைகளைச்சங்க கால இவக்கியக்களிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது

சங்க காலத்திற்குப் பின்னர் தமிழரின் சாவ வாழ்வில் முக்கிய கால கட்டம் தேவார காலகட்டமே. இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் வழியாடுகளில் இடம்பெற்றுள்ள கழ்கோயில்கள் எல்லாம் இதன் அடிப்படையில் எழுந்தனங்களேயாகும். அதற்கு முன்னர் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள் கூரைக் கோயில்களாகவும், செங்கற் கோயில்களாகவும், திறந்தவெளிக் கோயில்களாகவுமே இருந்தன. வைவே இன்றுள்ள கோயில்கள் பற்றிய வாதங்களை, 'சைவ மறுமலர்ச்சிக்காலம்' வளக் கூறப்படும் கால கட்டத்திலிருந்துதான் தொடங்க வேண்டும்.

"செத்தமிழர், தெய்வமழை நாவர், செழுநற்கலை தெரிந்தவரோடு அந்தமில் குணத்தவர்கள் அர்ச்சணைகள் செய்ய, அமர்கின்ற அரனூர்…" என்று ஞானகப்பத்தர் பாடியிருக்கிறார். இவர் பாடியிருப்பதிலிருந்து செத்தமிழர் முதலிய நான்கு வகையின்றும் அர்ச்சனை செய்தார்கள் என்றுதானே பொருள். இவர்களில் 'தெய்வைறு நாவர்' என்பவர்கள் வேதம் பயின்ற தமிழர், எனவே தேர் பயின்ற தமிழரும் அர்ச்சனைசெயதிருக்கிறார்கள் என்றுதான் பொருளே தவிர வேதம் பயின்றவர் மட்டுமே அர்ச்சனை செய்தார்கள் என்பது பெருகால்ல்.

திருதாவுக்காள் என்ற அப்பரும் ''.......ஆளுர் இணிதமர்ந்தார் தால் அமக்கவர் கோண்டுவரேல் தமிழ் மலைகளால் தால் படிமக்கலர் செல்து தொழுதுய் பட தெஞ்சமே

என்று தமிழில் பாடவேண்டும் என்றுதானே கூறுகிறார். மாணிக்கவாகளின் போற்றித் திருவகவனவப் புரட்டிப் பார்த்தால்,

" ஆடக மதுரை வரசே போற்றி கூடக் இவங்கு குகுமாளி போற்றி தென்றில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி "

என சிவனை அர்ச்சனை செய்வதற்கென்றே பாடிய பாடல் என்பது எனிதாகப் புரிகிறதல்லவா?

இவ்வாறு நாயண்மாகள், பாடிய காலத்திற்குப் பின்னர் கட்டப்பட்டக் கோயில்கள்தாம் இன்று நாம் காணும் கோயில்கள் அனைத்தும் ஆகும். இக்கோயில்களிலெல்லாம் நாயன்மாகள் கூறிய முறையிலேயே வழிபாடு செய்யப்பட்டதை கல்லெட்டுகள் உணர்த்துகின்றன. சில கல்லெட்டுக் என்றுகளை இங்குக் காணமாம்.

இந்தியாவிலுள்ள மிகப்பெரிய கோவில்களுள் முதலாம் இராஜராஜ சேருன் கட்டிய தஞ்சைப்பெருவுடையார்க்கோபிலும் ஒன்று. இக்கோபிலில் திருப்பதியம் எனக் கூறப்படும் தேவாரப்பாடல்கள் பாடப்பட்டதற்கான கல்வெட்டுள்ளன்று இருப்பதைக் காண்பது எடையான செய்தி.

" உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜீச்வரம் உடையார்க்குத் திருப்பதியம் விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையார் ஸ்ரீராஜராஜ தேவர் குடுத்த பிடாரர்கள் நாற்பத் தெண்மரும், இவர்களிலே நிலையாய் உடுக்கை வாசிப்பான் ஒருவனும், இவர்களிலே நிலையாய்க் கொட்டி மத்தளம் வாசிப்பான் ஒருவனும் ஆக ஐம்பதின்மர்க்குப் பேரால் நிசதம் நெல்லு முக்குறுணி…"

நாற்பது ஓதுவார்கள் பாட, அவர்களுக்கு பக்க வாத்தியமாக உடுக்கையம் கொட்டி வாசிக்கப்பட்டது என்பதை அறிய முடிகிறது. தேவாரம் பாடிய மூவருக்கும், அதாவது, அப்பர், ஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோருக்கு பெரிய கோயிலில் சிலைகள் எடுத்து வழிபட்டவன். தேவாரத்தை கண்டுபிடித்து தொகுத்து உலகிற்கு அளித்தவன். சுந்தரர் பாடிய வரலாற்றையும், சேரமான் பெருமான் நாயனார் வரலாற்றையும், தஞ்சை கோயிலில் வரைந்து இன்புற்றவன் இராஜராஜன்தான். திருப்பதியங்களைத் தேவாரம் என அழைத்து, தான் வணங்கிய சந்திரசேகரர் திருமேனியை ''தேவார தேவா்'' என அழைத்தான் என்பதும் எண்ணி மகிழத்தக்கது. இதுபோன்று கோயில்களில் எல்லாம் இராஜராஜன் திருப்பதியம் பாடிய நாயன்மார்களுக்கு சிலை எடுத்தும் அவர்கள் தேவாரப்பாடல்களை பாடச் செய்தும் வந்ததை ஏராளமான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.

வீரராஜேந்திர சோழன் (கி.பி. 1063–1070) உடல் நலம் குன்றியிருந்தபோது அவன் உடல் நலம் பெறவும் தனது மகளுக்கு வாரிசு உருவாக வேண்டும் என்றும், தன் மாங்கல்ய பாக்கியத்திற்காகவும் சோழ அரசி திருவொற்றியூர் கோயிலுக்கு நிவந்தமளித்தாள். அக்கோயிலில் திருப்பள்ளி எழுச்சியும் திருவாதிரை நாளில் திருவெம்பாவையும் தேவாரமும் பதினாறு பெண்களால் பாடப்பட்ட வேண்டும் என்றும் அப்போது இருபது பெண்கள் ஆடவேண்டும் என்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதன்படியே ஆடலும் பாடலும் தேவார, திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் இசையுடன் நிகழ்த்தப் பெற்றதை அக்கோயில் கல்வெட்டுகள் சான்றளிக்கின்றன.

திருவொற்றியூர் கோயிலில் பங்குனி உத்திரத் திருவிழா சிறப்பாக நடைபெறுவதை,

''ஒத்தமைந்த உத்திரநாள் தீர்த்தமாக வொளி திகழும் ஒற்றியூர் '' என அப்பர் பாடியுள்ளார்,

அதே விழா தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்ததை இரண்டாம் இராஜாதிராஜ சோழனின் (கி.பி 1166 – 1181) கல்வெட்டு ஒன்று தெரிவிக்கின்றது. அதாவது பங்குனி உத்திரத் திருவிழாவின்போது அக்கோயிலில் உள்ள மடத்தின் மடாதிபதியாகிய வாகீஸ்வர பண்டிதர் என்பவர் ஆளுடைய நம்பியாகிய சுந்தரரின் ஸ்ரீபுராணத்தை (பெரிய புராணம்) வாசித்தார். அப்போது அக்கோயில் இறைவன் மகிழ மரத்தின் கீழ் எழுந்தருளியிருந்து கேட்டார் என்கிறது அக்கல்வெட்டு. அந்த மகிழ மரத்தினடியில் தான் சுந்தரர் சங்கிலி நாச்சியாரை மணம் முடித்தார் என்று கூறப்படுகிறது. அதனால்தான் அதே மகிழ மரத்தடியில் சுந்தரர் கதை படிக்கப்பட்டது எனத் தெரிகிறது. அப்பர் பாடிய 'வடிவுடை மங்கை' என்ற பெயரைத்தான் திருவெற்றியூர் இறைவிக்குச் சூட்டி கோயிலெடுத்தான் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் (1133 – 1150).

நரலோக வீரன் என்றொரு சிற்றரசன், சிதம்பரம் கோயிலில் மூவரும் பாடிய தேவாரப் பாடல்களை செப்பேட்டில் எழுதிவைத்தான். சிதம்பரம் கோயிலில் இருந்துதான் ராஜராஜன் தேவாரப்பாடல்களை எடுத்துத் தொகுத்தான். ஏராளமான பாடல்கள் செல்லரித்து அழிந்து விட்டன. இனியும் அதுபோல ஒரு கொடிய சம்பவம் நிகழாதிருக்க வேண்டுமென்றுதான் அவ்வாறு செப்பேட்டில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இப்போது நெல்லை மாவட்டத்து ஆத்தூரிலும் தேவாரப்பாடல்கள் செப்பேட்டில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருந்தன என்று கூறுகிறது அங்குள்ள கல்வெட்டு ஒன்று.

இவ்வாறு தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களில் பிற இடங்களிலும் கிடைக்கும் கல்வெட்டுகளில் 95 விழுக்காட்டிற்கும் மேல் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களேயாகும். இக்கல்வெட்டுகள் மூலம் கோயில்களின் பெயர்களை அறிய முடிகிறது. அப்பெயர்கள் தூய தமிழிலேயே அமைந்திருந்தன. ஆனால் அப்பெயர்கள் பிற்காலத்தில் வடமொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுவிட்டன. சான்றாக,

வெள்ளானை விடங்கர் – ஐராவதேஸ்வரர் திருமுது குன்றமுடையார் – விருத்தகிரீஸ்வரர் திருமறைக் காடுடையார் – ஆம்ரவனேஸ்வரர் திருவையாறுடையார் – பஞ்சநதீஸ்வரர் சொன்ன வாறறிவார் – யதோக்தகாரி திருவருட்துறை ஆழ்வார் – கிருபாபுரீஸ்வரர் என்று பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

நடராஜருக்குப் பெயர் 'கொட்டமைந்த ஆடலான்' கேள்விப்பட்டிருக்கின்றோமா ? திருக்கோடிகா கல்வெட்டில் கண்டு வியந்தேன், தேவாரத்தைப் புரட்டிய போது, ஞானசம்பந்தர்

''தட்டொடு தழை மயிற்பீலி கொள் சமணரும் பட்டுடை விரிதுகிலினார்கள் சொற் பயனிலை விட்டபுன் சடையினான் மேதகும் முழவொடும் கொட்டமைந்த ஆடலான் கோடி காவு சேர்மினே ''

என்று கெட்டு என்ற தாளவிசைக் கருவிக்கேற்ப ஆடவல்லவர் ஆடவல்லார் என்பதை எவ்வளவு அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்.

அதேபோல, திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோமில் அம்மனின் பெயர் தேவாரத்திலும் கல்வெட்டிலும் கதிர்நிலா என்று அழைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இன்றோ காந்திமதி ஆகிவிட்டது. திருக்காட்டுப்பள்ளிக் கோயில் இறைவியின் பெயர் அழகர் மங்கை. ஆனால் இன்றோ சௌந்தர நாயகி. இதுபோல அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்.

இவ்வாறு தமிழ்ப் பெயர்களும் தமிழ் வழிபாடும் வடமொழியாக்கப்பட்ட காலம், தமிழரல்லாத மன்னர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சி செய்த காலமாக இருக்கலாம்.

தொடர்ச்சி 72ஆம் பக்கம்

- 1.0 இந்துமாக்கடவில் மூழ்கி மறைந்த கண்டத்தைப் பற்றிய ஆய்வு பலதுறை ஆய்வாளர்களாலும் நடத்தப்பெற்றமையின் அக்கண்டத்துக்கு அவ்வத்துறைச் சார்புடைய பெயர்கள் குட்டப்பெற்றன. குமரிக்கண்டம், இலெமுரியாக்கண்டம், கோண்டுவானா நிலம் ஆகிய முப்பெயர்களும் இன்று வழங்கிவருகின்றன.
- தமிழ்க்களினுர்களும், தமிழ் ஆய்வாளர்களும் குயரிக்கண்டம் mar Gn மணைக்க நிலப்பகுதியை அழைக்கின்றனர், தமிழகத்தின் தெற்கு எல்லை தென்குமரி சொல்காப்பியர் காலம் முதற்கொண்டு அழைக்கப்பெறுவதாலும், தென்கடல் குமரிக்கடல் என்று அழைக்கப்பெறுவதாலும், இன்று இருக்கின்ற சென்பகுதி குமரி நாடு என்று அழைக்கப்பெறுவதாலும், இப்பகுதியை ஒட்டிக் கடலில் மூழ்கிய பகுதியையும் சேர்த்துக் குமரிக்கண்டம் என்று அழைத்திருக்கலாம். குமரி என்ற சொல் இடத்தைக் குறிக்கும் முகத்தால் பல இடங்களில் பழந்தபிழ் இலக்கியங்களில் புக்காற வருகின்றது. செல்வாக்கு அழிந்த கண்டத்துக்குப் பெயர்டு வெதிறும் படிந்திருக்கலாம். தமிழகத்தின் தென்பகுதிக்கு அமரி என்ற பெயர் வந்ததற்குரிய காரண்களையும், அதற்குளிய
- 2.1.1 பாரத சக்கரவர்த்தியால் தன் பெண்ணான குயரியின் பெயரிடப் பெற்றதும், பாரத வருடத்தின் ஒரு பகுதியும் ஆகிய பூபாகம், என்று தமிழ் அகராதி காரணம் கூறுகிறது.²

விளக்கத்தையும் அறிவது சிறப்புடைத்து.

- 1.1.2 தமிழியன் ஆன் உருயிர் (Tamilian Antiquary) பில் வருபாழ வரணம் காட்டுகிறது: "மனு என்னும் தமிழ் வேந்தலுக்கு இழை என்னும் ஒரு பெண் மகவும், இயமன் என்னும் ஒர் ஆண் மகவும் இருந்தனர். மனு, தான் ஆண்டு வந்த நாட்டின் தென்பாகத்தை இயமனுக்கும் வடபாகத்தை இரைத்துக்கும் வடபாகத்தை இரைத்துக்கும் வடபாகத்தை இரைத்துக்கும் வடபாகத்தை இரைத்தும் ஆண்ட தென்னாடு கடல்வாப்ப்பட்டது. இதுபற்றியே இரைனுடைய உலகம் தேற்கில் உள்ளது என்னும் ஐதீகம் இன்று வரையும் உள்ளது. கேற்றில்ல உள்ளது என்னும் ஐதீகம் இன்று வரையும் உள்ளது. கூற்றுவணகிய எமனும், இவனும் ஒருவளாகப் பிற்வலத்தில் கருதப்பட்டமையினர் போலும் இறந்தவர்கள் இடமனாட்டில் குருதப்பட்டமையின்ற வருக்கில்ற வாழ்கின்றார்கள் எனக் கருதப்பட்டு அவர் தென்புவத்தார் என வழங்கப்படமையின், வடக்கேயிருந்த நாடு பெண்ணால் ஆளப்பட்டமையின் குமரி நாடு என்று வழக்கப்பட்டது."
- 1.1.2.* மேற்கண்ட இரண்டு எடுத்துக்காட்டுகளிலும் இடம்பெறும் செய்திகளுக்குரிய வரலாற்றுப் பின்புலம் தமிழ் /தமிழக வரலாற்றில் எந்த அளவு உள்ளது என்பது ஆய்னிற்குரியது. எனிலும் இவற்றுள் ஒரு செய்தியைக் கருதிப்பார்க்கலாம். தமிழகத்தில் தென்பகுதியை ஒரு பெண்கள் கருதாயத்தில் பெற்றிருந்த முதன்மையைச் சிறப்பாக எண்ணிப் பார்க்கலாம். சேருபடாகிய சேரனத்தில் இன்றுவரை தாய்வழி உரிமை (மருமக்கள் தாயம்) தொடர்த்து வருவதை

ஒப்பு நோக்க, பழங்காலத்தில் பெண்கள் முதன்மை பெற்றவராய் இருந்த செய்தி வியப்புடையதாப் இராது. ஆகவே சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு பெண்ணின் அல்லது அரசியின் பெயரால் குமரி நாடு என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இதே பெயர் மூழ்கிய கண்டத்துக்கும் பெயராக அமைந்திருக்கலாம். ஆகவே தமிழ்நிரைகள் மூழ்கிய கண்டத்தைக் 'குமரிக கண்டம்' என்று பெயரிட்டுக் குறிப்பிடுவது தமிழக வரலாற்றோடு தொடர்புடையதாகும்.

2.2 இநெழுரிய என்னும் பெயர் விலங்கியல் நுலார் வழங்கியதாதலின் அதில் விலங்கியல் அடிப்படையில் விளக்கம் பெறுதற்குரியது.

2.2.1 GP149.19 அடிப்படையில் Domanes உயிர்களுக்கும், மனிதனுக்கும் இடைப்பட்ட ஓர் இனம் (உயிர் வகை) இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும், அவ்வினம் வழுள்ள வாகைக்குதித்து காவாக இரண்கலாம் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஏறக்குறைய மாத்தரின் அமைப்பும், மூரை உருவும் ுடையது கெகுள் என்ற உயிர் வகை, குமரிக்கண்டம் BO Devá (Mone) CATL MU பகுதியைச் சுற்றி இருந்தன. சொல்லும் அவற்றிற்க -400 安东 நிலையிலேயே west en பொருளும் உருவாயினர். இந்த லேமூர் தோன்றிய இடம் நடுநிலக்கோட்டுப் பகுதியாதலின் (இந்துமாக்கடலின் தென்புத்தி) அவ் உயிரின் பெயரையே

> 1.2.1.1 'ஸ்மூர்' என்ற பெயரை அவ்வுயிர்வகை எவ்வாறுப் பெற்றது ? அவ்வுயிர்வகை இரவில் இரை தேடித் திரியும் இயல்பினை உடையதாக இருந்தது. எனவே அது பேய்க்கு ஒப்பாகக் கருதப் பெற்றது. இலத்தீன் பொழியில் 'செல்மும்ப்' என்ற சொல்லுக்கு இறந்தோர்களின் ஆவி என்னும் பொருள் உண்டு. இந்த இறந்தோர்களின் ஆவிகளில் தீய ஆவிகளை விரட்டுவதற்காக உரோமர்கள் ஆண்டு தோறம். யே மாதத்தில் இலெமுரியா என்னும் விழாவினைக் கொண்டாடினர். இந்தப் பெயரே மேற்குறித்த உயிர் லகைக்கும், அவற்றின் இயல்பு நோக்கி வைக்கப் பெற்றது. என்பர்." பருப்பொருள் நேரக்கில் எண்ணினால் விலங்கியல் நோக்கில் இலெறுரியானன்னும் பெயர் உருவாகியது எனவாம். இப்பெயரை முதலில் இட்டது யார் என்பது தெளிவு பெறவில்லை, ஹெக்கல் என்பவர் இப்பெறரிட்டதாக கத்தையாபிள்ளையும்," alCarpon. இரா. மதிவாணலும்' கூறுகின்றனர்.

இடத்துக்கும் வைத்தனர்.*

1.3 கோண்டுவானர் என்னும் பெயர் நிலவியலார் கைத்தது, பூபியின் தென்னோரத்தில் இருக்கும் நிலப்பகுதி அணைத்தும் ஒருகாலத்தில் ஒரேநிலமாகத் திலூர்த்து, கண்டப் பெயர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பு இவ்வாறு ஒரே நிலமாக இருந்ததைக் கோண்டுவானா நிலம் என்று நிலவியலார் அழைத்தனர். "கோண்டுவானா நிலம் பனியூழிக் காலத்தில் ஒரே நிலமாக இருந்தது. பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட கண்டப் பெயர்வால் நிலம் சிலதவுறத் தொடங்கியது; பல கண்டங்கள் ஏற்பட்டன. 1.4 உயிர்கள் தோன்றுவதற்கு முன்போ தோன்றும் காலத்திலோ இருந்த நிலப்பரப்பைப் பற்றி ஆய்கின்ற ஆய்வாகவே கோண்டுவானா ஆய்வு இருக்கின்றது. அந்த அளவிற்குக் கோண்டுவானா நிலம் இருந்த காலம் நீட்சி பெறுகிறது. ஊர்வன, பறப்பன, மனிதனுக்கு முன்னோடியான குரங்குமாந்தன், ஆகியன பற்றிய ஆய்வு இலெமூரியாவின் ஆய்வில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது ; மாந்தர் நாகரீக வாழ்வில் நிலைபெற்றிருந்த ஆய்வு குமரிக்கண்ட ஆய்வில் முதன்மை பெறுகிறது. எனவே இந்துமாக் கடலில் மூழ்கிய நிலம் பற்றிய ஆய்வு ஆய்வாளரிடையே மூன்று நிலைகளைப் பெற்றிருக்கிறது எனலாம்.

குறிப்புகள்

 குமரி – மது.70; பதிற்று. 11– 24; புறம் . 6 – 2, 17 – 1;
 சிலப்.29:1–1, 29: 25 – 2, நூற்கட்டுரை – 1: மணி. 13 – 7, 74, 83 குமரிக்கோடு – சிலப். 11– 20 குமரித்துறைவன் – சிலப். 23 – 11 குமரியம் பெருந்துறை – புறம். 67 – 6; சிலப். 15 – 15. 27 – 69: மணி. 5 – 37

- 2. தமிழ்ப் பேரகராதி, தொகுதி 2, ப. 1003
- 3. D. Savariroyan, Tamilian Antiquary, 'On the Relation of the Pandavas to the Tamilian kings, pp. 62-63
- 4. கா. அப்பாதுரை, குமரிக்கண்டம் அல்லது கடல்கொண்ட தென்னாடு. ப. 29
- 5. The Oxford English Dictionary, Vol.vi, p.194
- 6. ந.சி. கந்தையாபிள்ளை, தமிழர் சரித்திரம், ப. 9
- இரா. மதிவாணன், இலெமூரியா முதல் அரப்பா வரை, ப. 20
- 8. The Australian Encyclopaedia, Vol.iv, p.335

வെள்ளை மாளிகை

வாஷிங்டனிலுள்ள ஜனாதிபதி மாளிகைக்கு வெள்ளை மாளிகை என்று பெயர். முதல் ஜனாதிபதியான வாஷிங்டன் காலத்தில் கட்டும் வேலை தொடங்கியது. ஆனால் அவரது வாழ்நாளில் முடியவில்லை. இம்மாளிகையில் விமானக் குண்டு வீச்சிலிருந்து தப்ப ஒரு நிலவறை உள்ளது. பல நாட்கள் அங்கே இருக்க எல்லா வசதிகளும் கொண்டது. அறைச் சுவரின் கனம் ஒன்பது அடி. இரட்டை வரிசை எஃகுக் கதவுகள் கொண்டது. அப்போது ஒன்பது லட்சம் டாலர் செலவில் கட்டப்பட்டது. இது இருக்குமிடம் முக்கிய சில அதிகாரிகளைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாது. மாளிகை 18 ஏக்கர் பரப்பில் அமைந்துள்ளது.

லட்சத் தீவுகள்

27 தீவுகளையே கொண்ட இது லட்சத்தீவு என்று ஏன் அழைக்கப் படுகிறது தெரியுமா? 16ஆம் நூற்றாண்டில் இது போர்ச்சுகீசியர் வசம் இருந்தது. பின்னர் கேனோரில் உள்ள மாப்பிள்ளா சர்தார் அலிராஜா வ ச ப் ப டு த் தி க் கொண் டார். 18ஆம் நூற்றாண்டில் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியார் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். அவர்களே மீண்டும் கேனோர் ராஜாவுக்கு லட்ச ரூபாய்க்கு விற்றார்கள். அதானல்தான் லட்சத்தீவு என்றழைக்கப்பட்டது.

70ஆம் பக்க தொடர்ச்சி

சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் தெலுங்கில் மொழிபெயாக்கப்பட்ட கல்வெட்டுச் செய்தியைக் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள சர்வதீர்த்தேஸ்வரர் கோயிலில் காணமுடியும். பழனி முருகன் கோயிலில் தமிழ் அர்ச்சனை மாற்றப்பட்டு வடமொழி ஓதப்பட்ட வராலற்றை நாடறியும். வழிபாட்டுத் துறையில் மட்டுமின்றி பிற துறைகளிலும் இத்தகைய மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்குச் சான்றாக, தமிழிசையில், இருந்த பாலை அடிப்படையிலான இசையிலக்கணம் வழக்கொழிந்து வடமொழியிலான மேளகர்த்தா முறை அரங்கேறியதும் இவ்வகையில்தான்.

எனவே, தேவாரத் தமிழ்ப் பாடல்களின் அடிப்படையில் அமைந்த கோயில்களும், அதில் தேவார திருவாசகங்களின் பங்கும் இறைவன் இறைவியின் பெயர்களும், கோயில்கள் தமிழ் மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் பல விதங்களிலும் பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டிருந்த வரலாற்றுச் செய்திகளையும் காண்கின்ற போது தேவாரத் திருவாசகங்களின் வெளித்தோற்றமே மன்னர்கள் எழுப்பிய கோயில்கள் என்பது புரிகிறதல்லவா?

மறை இலங்கு தமிழ் மறை வளரும் தமிழ்

என்று சம்பந்தர் பாடிய தமிழில்தான் அவர் கூறியபடி செந்தமிழ் அர்ச்சனை செய்தனர் என்ற அகச்சான்று உள்ளதையும், மக்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதைக் கடமை என்று எண்ணுகிறேன்.

் சோழர் கால சமயம் ' என்னும் நூலிலிருந்து

சுவ்வுடியு

கூரிகிலழைலம்: இழகு சூப்போமுகுரியம் கழிழில்: ∏ாதுசிரீகாற்துள்

(சட்டத்துறையில் பாரிஸ்டர் பட்ட ம்பெற்ற அழகு கப்பிரமணியம் அவர்கள் ஆங்கில இலக்கியத் துறையில் உலகப் புகழ் பெற்றவர், இலக்கியத்துரையே தன் ஆக்ம திருப்தி என்றவர். புகழ்பெற்ற ஆங்கில நாவலாசிரியரான 'பால்டர் அலன்' இவரைப் பற்றி விதுத்துரைத்துள்ளார். இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் சிலகாலம் தன் நாட்டில் சட்டத் தரணியாகப் பணியாற்றியதுண்டு. திருகோணமலையிலும் அவர் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்தார். 1973–02–15 அன்று உடுப்பிட்டியில் காலமான அழகு கப்பிரமணியம் இங்கிலாந்திலேயே நீண்ட நாட்கள் வரழ்ந்திருந்தவர். இவரது இலக்கியப் படைப் முக்கள் ஜேர்கன், பிராண்சு, ரஷ்யன் போன்ற ஐரோப்பிய பொழிகளிலும் இந்திய மொழிகளிலும் மொறி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.)

தம்பிராசாவின் வெற்றிகுறித்து அவனுடைய சகோதரி லிலாவும், அவருடைய கள்ளவனும் மிகவும் பெருமையுற்றார்கள். เมืองแ தம்பிரானவை விடப் பல வருடங்கள் வயதிலேயே மூத்தவள். சிறிய பெற்றோரை இழந்துவிட்ட அவளை லீலாவும் கணவனுமே பாதுகாத்து வந்தவர். அவன் பல்கலைக்கழக இறுதி ஆண்டுப் பரீட்சையில் திறமையுடன் பெற்ற சித்தி அவனுக்குப் பல்கலைக்கழக உபகருப் படிப்பினை பெற்றுக் கொடுத்தது, வீலாவுக்கும் கணவனுக்கும் பெருக்கமையொள்று அகன்றாற்போல் இருந்தது. தம்பிராசா விரை விஸ் -ми еные பணக்கில் இங்கிலாந்து சென்று தனது electromater (F) மேற்படிப்பினைக் தொடர் இருந்தான்.

இலங்கையில் அரசாங்க உபகாரப் படிப்பினைப் பெறுவது சாதாரணமான காரியமல்ல. அப்படிப் பெறுபவர்கள் குடும்பவட்டத்தினுள்ளும், படித்தவர்கள் மத்தியில் ஓர் உள்தை இடத்தைப் பெறுவார்கள். அதேபோன்ற ஒரு இடம் தம்பிராசாவுக்கும் கிடைத்தது. அன்றைய தினம் ஆங்கில முழு ஆடை தரித்து, துவீச்சக்கரவண்டியொள்றிலேறி. வீதிகளில் தற்றித் திரிந்தான். அவனுடைய வெற்றியை மற்றையோரிடம் அறிந்தவர்கள் அவனைச் சட்டிக்காட்டி அவணைப் பற்றிக்கூறினர்.

அவ்வெற்றியின் பின் அந்த வாவிபனின் நடத்தைகளில் மாற்றங்கள் காணப்பட்டன. இனை சூர் க சூக்கு ரித்தான தன்மையை விடுத்துப் பெரிய மனிதத் தோரணையில் நடமாடத் தொடங்கினான், உடைகளிற்கூட மாற்றம் தெரிந்தது, மைக்கரைகளையே அணியத்தொடங்கினாள்.

கம்பிரசாவின் இவ்வெற்றி இலங்கையின் பற்றிவ செய்தி முக்கிய நகரங்களிலெல்லாம் பரவியது. கொழும்பு மாநகரத்து BARRILLIN குழாம் பல விருந்துகள் வைத்தனர். யாழ்ப்பாளாத்தில் நடிலுடைய சகோதரி உறவினேர்களுக்கிகல்லாம் இராப்போசனம் அளித்து மகிழ்ந்தாள். அவராதனடிய விருந்தினர் துட்பிராசாவின் சாதகச் குறிப்பினிலேயே அதிக அக்கரை காட்டினர்.

விவாகப் பேச்சுக்கள் 0,1800 கிசைகளிவிருந்தும் அரம்பிக்கப் பட்டன. பலதரப்பட்ட கல்யானத் தரகர்கள் வாரத்திற்கு இருவர் வீதம் வந்து Germmenn. பலவேறு கன்னிகளின் புகைப் படங்களும், சாதகக்கட்டுகளும் வந்துபோயின. சீதனம் அறு இலக்கங்கள் வரை ஏரி விட்டது. வீலாவும் அவள் கணவனும் ஒவ்வொரு கன்னியின் தனித்தனியாக சாதகத்தினையும் பரிசீலிக்கனர்.

*а*Свидает (முதலில்) தனத இங்கிலாந்துக்குச் Grany படிப்பை முடித்துக்கொண்டு வந்த பின்பு செய்யவிருந்தான். ஆனால் கிரும்பி வரும்போது குரு வெள்ளைக்காரப் பெண்ணையும் கூட்டியர்கள விடுவானோ என்ற பயம் அவளுக்கு ஊட்டப்பட்டது. உரோப்பியப் பெண்களைப் பற்றிப் பலக்கைகளை -SHOW ENT கேள்விப்பட்டிருந்தாள். அதிலிருந்து பெண்கணெல்லாம் மேற்கத்தியப் கிழக்கு நாட்டு ஆடவன் ஒருவன் எப்பொழுது வருவான் என்று வலை விரித்துக் காத்திருப்பார்கள் என்றவொரு தப்பெள்ளவம் அவள் மனதில் உருவாகியிருந்தது. எனவே இங்கிலாந்து செல்லுமுன் தனது சகோதரனை மணக்கோவத்தில் ் ம்மை உய்தாகே ம்பத்த அட்டுக்காள்.

விவாக சம்பந்தமாக மேலோட்டமாள கருத்துக்கள் கம்பியிடம் தெரிவிக்கப்பட்டன. egeoneriis. அவள் கணவனும் மிகவும் es manger பிடித்திருந்த ஒரு பெண்ணைப்பற்றி அவனிடம் கூறினார்கள். ஆனால் அவனுடைய எண்ணர் அவர்களுரை ய நோக்கத்திற்கு மாறாகவிருந்தது. அவனுடைய ment பஸ்கலைக் கழகத்தில் அவன் விரும்பிய ஒரு டெண்ணிடமே லமித்திருந்தது.

அவளுக்குப் பெயர் ராதா. அசாதாரண உயரம். அன்னத்தின் கமுத்தைப் போன்ற அழகான கழுத்து. யாருமே தனக்கு நிகரில்லை என்பது போன்ற கம்பீரமான ஆனால் நடை. அடக்கமான பேராசிரியர் வரும் வரை மண்டப வாசலில் காத்திருக்கும்போது அவர்கள் கண்கள் பேசிக்கொள்ளும். புன்னகைகள் பரிமாறிக் கொள்ளப்படும். அவர்களுடைய அன்பு படிப்படியாக மெதுவான வேகத்தில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. ஒருநாள் தம்பிராசா ராதாவின் விரிவுரைக் குறிப்பினை வாங்கி அதன் ஓரத்தில் உன்னைக் காதலிக்கிறேன் '' என்று எழுதியபின் திருப்பிக் கொடுத்தான். அப்போது அவனுடைய சின்ன விரல் அவளுடைய விரல்களிற்பட்டது. இருவருமே சிரித்தார்கள். மாசு மறுவற்ற அன்பிற் தோன்றும் களங்கமற்ற சிரிப்பு. குறிப்புப் புத்தகத்தில் தம்பிராசா எழுதிய சொற்களைச் சுற்றி அழகான சிறு பூக்களை ராதா வரைந்தாள். இச்சம்பவங்களின் பின் அவர்களுடைய அன்பு மேலும் பரிணமித்தது.

தம்பிராசா தனது எண்ணக் கிடக்கையைச் சகோதரியிடம் தெரிவித்தான். ''குறும்புப் பையா, ஒரு பெண்ணின் பின்னால் நீஓடுவதாச்சீ '' ஒரு கை அசைவினாலே அந்தக் கூற்றினை நிராகரித்து விட்டாள். '' படிக்கும் காலத்தில் காதலில் ஈடுபடும் பெண்கள் கல்யாணப் பேச்சிற்கே அருகதையற்றவர்கள். நிச்சயமாக நீ விரும்பும் பெண்ணும் துர் நடத்தைக்காரியாகத்தான் இருக்கமுடியும் '' என்று லீலா சொன்னாள்.

காதல் நோயால் பீடிக்கப்பட்ட அந்த வாலிபன் கனத்த இதயத்துடன் சென்றான். தனித்த ஓரிடத்திலமாந்து கடிதங்களை ராதாவுக்கு எழுதினான். பின்பு எல்லாக் கடிதங்களையும் கிழித்தான். இறுகிச் சந்தர்ப்பத்தில் அவனுடைய துணிவு உதவ மறுத்துவிட்டது. நண்பர்களிடம் இதுபற்றிக்கூறினான். அவர்கள் இரண்டுவிதமான ஆலோசனைகளை அவனுக்கு வழங்கினார்கள். ஒன்று காலம் வரும்வரை அவளுக்குகாக காத்திருப்பது, அடுத்தது ராதாவை அழைத்துக் கொண்டு எங்காவது சென்றுவிடுவது. இவ்விரண்டு ஆலோசனைகளுக்கிடையே அவனுடைய மனம் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்தது.

அதே வேளையில் அவனுடைய பாதுகாவலர்கள் **கங்களிடையே** திட்டங்களை உருவாக்கிக் பொண்டிருந்தனர். லீலா @(II) பெண்ணைத் தெரிவு செய்வாள். கணவனோ வேறொரு பெண்ணைக் தெரிவு செய்வார், பெண்ணைத் தெரிவதில் அவர்களிடையே சில முக்கியமான கணிப்புக்கள் இருந்தன. (ழக்கியமாகச் சீதனம், சாதி, பெண்ணின் உருவ அமைவு, பெற்றோருடைய செல்வாக்கு, கௌரவம், மணப் பெண்ணின் குணாதிசயங்கள் (முதலியனவும் இன்னும் பலவும் அவற்றுள் அடங்கும். சில நாட்களின் பின் மேற்கூறிய அம்சங்கள் யாவும் பொருந்திய பெண்ணொருத்தி தெரிவு செய்யப்பட்டாள். ஆனால், அவள் கறுத்த நிறமுடையவளாக இருந்தமையால் லீலாவால் நிராகரிக்கப்பட்டாள். பெண்ணின் நிறத்திற்கும் லீலா ஓர் எல்லை வகுத்திருந்தாள்.

் மிக விரைவில் அவனுடைய திருமணத்தை நடத்தவேண்டும். அவனுடைய பயண நாள் நெருங்கி வருகிறது. ஒரு நல்ல பெண்ணைத் தெரிவு செய்து திருமணப் பதிவினை முடித்துவிட்டாலாவது போதும். அவன் இங்கிலாந்திலிருந்து திரும்பியதும் விவாகத்தை நடாத்தி வைக்கலாம் '' என்று லீலா கணவனிடம் சொன்னாள்.

செல்வதற்கு இங்கிலாந்து வேண்டிய இறுதி ஏற்பாடுகளைச் தம்பிராசா செய்யும்பொருட்டுத் கொழும்பிற்குச் சென்றான். இந்த முறை முதலாம் வகுப்பிற் பிரமாணஞ்செய்தான். அவனுடைய வேலையாள் மூன்றாம் வகுப்பிற் பிரயாணித்தான். சில புகையிரத நிலையங்களில் வேலையாள் இறங்கி வந்து சிகரட், கோப்பி, இனிப்புப் பண்டங்கள் முதலியவற்றை வாங்கிக் கொடுத்தான். பிரயாணத்தின்போது படிப்பதற்கென்று புத்தகங்களை அப்பட்டதாரி எடுத்துச் சென்றிருந்தான். ஆனால் அவற்றில் ஒன்றி விட அவனால் முடியவில்லை.

ராதாவுடன் தான் கழித்த நாட்களையே மீண்டும். மீண்டும், போட்டான். அவற்றினிடையே தனது இங்கிலாந்துப் பயணத்தைப் பற்றியும் அவன் சிந்திக்கத் தவறவில்லை. பட்டப்படிப்பை மிக வெற்றிகரமாக முடிக்க வேண்டுமென்ற திடசித்தம் அவனிடமிருந்தது. யன்னலினூடே தலையை வெளியே நீட்டினான். குளிர்ந்த காற்று முகத்தில் வீசியடித்தது. கனவில் மிதப்பது போன்றதொரு கிறக்கம். அழகான பூக்களும் செடிகளும் மண்டியிருந்து காட்டினூடாகப் புகையிரதம் சென்று கொண்டிருந்தது.

கொழும்பிற் செய்ய வேண்டிவற்றையெல்லாம் முடித்துக் கொண்ட பின்னர் தம்பிராசா பல்கலைக் கழகத்துக்குச் சென்றான். அங்கு அவனுடைய நண்பர்கள் பலர் நூல்நிலையத்தில் கூடியிருந்தனர். சேவகனொருவனை அழைத்து குறிப்பினை ராதாவுக்கு ஒரு எழுதியனுப்பினான். ஐந்து நிமிடங்கள் ஐந்து யுகங்களைப் போன்று கழிந்தன. இறுதியாக ராதாவுக்குப் பதிலாக அவளுடைய அந்தரங்கச் சிநேகிதி ராஜி வந்தாள். ஏதாவது அருந்தலாமெனக்கூறி அவளைச் சிற்றுண்டி சாலைக்கு அழைத்துச் சென்றான். இருவரும் அமைதியான ஒதுக்குப்புறத்தில் அமர்ந்து கொண்டனர். சிறிது நேரம் மௌனம், ராதை வராமை குறித்து அவன் தனக்குள்ளாகவே பலவித காரணங்களை ஆக்கிக் கொண்டான், " சிலவேளை அவள் விரிவுரைக்குச் சென்றிருக்கலாம். ஆனால் இந்த நேரத்தில் न लं ल விரிவுரை நடக்கும்? ராஜியும் அவளும் ஒரே வகுப்பிற்தானேயிருக்கிறார்கள்?"

சீப்பொன்றை வளைந்த தலையிற் சொருகியிருந்த சிங்களப் பரிசாரகன் ஒருவன் வந்தான். சர்பத் கொண்டுவரும்படி கூறினார்கள். சிற்றுண்டிச் சாலையிலிருந்த அனைவரின் பார்வைகளும் அவ்விருவர் மீதே பதிந்திருந்தன. தம்பிராசாவின் அதிவிவேகத்தைப் பற்றியும், ராஜியின் முன்னேற்றம் அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள். முதலில் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் பற்றியும் அவர்கள் சிலரின்

தனித்துவம் குறித்தும் பேசினர். பின்னர் தங்களுடைய இலட்சியங்கள், நோக்கங்கள் பற்றிப் பேசினர். ஆனால் இருவருமே ராதாவைப் பற்றிப்பேசிக்கொள்ளத்தான் தவித்தார்கள். ராதாவைப் பற்றிய அண்மைச் செய்தி ஒன்றைக் கூற ராஜி துடித்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒருபடியாகத் தம்பிராசா அதற்கு அடிகோலிக்கொடுத்தான்.

त महिल्ली அவலிடம் втереоп. வற்றையும் சொன்னாள். திடிரென்று ஒருநாள் வீட்டிற்கு வரும்படி ரதாவிற்கு அழைப்ப வர்க்கு!. ராதைவின் கைத்து சைகொருவன் முடிக்குரிய சத்திர சிகிச்சையாளர். கல்லூரி அங்கத்தவனாகி இங்கிலாந்திவிருந்து வத்திருத்தான். ரானதுமின் முடிவையறியாமலே அவளுக்கும் அவனுக்கும் திருமண ஒழுங்குகள் செய்து முடிக்கப்பட்டன.

மிக விரைவில் திருமணம் நடக்கவிருந்தது. @mag திருமணத்திற்கு E-L-631 TIGHT பட்டாளாவென்று ராஜிக்குக் தெரியவில்லை. ராதையிடபிருந்து வத்திருத்த இறுதிக் 8480 மேற்குறித்த சம்பவங்களை மட்டுமே கொண்டிருந்தது. 0,00109 Gerne அபிப்பிராயங்கள் எதனையும் அவள் எழுதியிருக்களில்லை. தம்பிராசாசின் உதடுகள் வறண்டன. பனித்தன். மௌனமாகத் தலையைக் குளிந்து கொண்டாள். ராஜி அவளைத் தேற்ற முற்பட்டாள். ராதாவைப் பற்றியச் செய்தி அவளுக்கே இவ்வளவு இருக்கும்போது அகிர்ச்சியாக ராதாவின்மேல் உயிரையே வைத்திருப்பவளின் £ 600 60 எப்படியென்பதை அவளால் ஊகிக்க (படிந்தது.

அவள் பல்கலைக் கழகத்தை விட்டுச் செல்லும்போது ராதா ஒருத்திதான் அவனுடைய நெஞ்சமெங்கும் வியாபித்திருந்தாள். அங்கனமான ஒருத்தியைப் பிரிந்து வீட்டு வேறொருத்தியை ஏற்றுக் கொள்வதென்பது அவனால் முடியாத ஒரு செயல். யாழ்ப்பானத்தில் உள்ள அவனுடைய அறையில் பல்கலைக்கழக மானவர்குழு ஒன்றின் படத்தைத் தொங்கவிட்டிருந்தான். ஏனெனில் அதில் ராதாவும் இருந்தாள், காலையில் மாலையில் இரவு நேரத்தில் அந்தப் படத்தைப் பார்த்தபடியிருப்பான், அவனுடைய இன்னொரு சித்திரமும் தொங்கியது. இரண்டு அன்னப் பட்சிகள் ஒருங்கிணைந்து நீத்திக் கொண்டிருக்கும் அச்சித்திரத்தை சீன ஒவியன் ஒருவன் வரைந்திருந்தான், இப்பொருட்கள் இரண்டுமே ராதா பற்றிய நினைவலைகளைக் கிளறிக் கொண்டிருக்கும்.

"காலை, பாலை எந்நோத்திலுமே அவள் நினைவு என்னை வாட்டுகிறது, ராஜி ஓ.... நான் என்ன செய்யப்போகிறேனோ தெரியவில்லை. ராதா இல்லாமல் எனக்கு வாழ்வே இல்னல்.'' தால் ஒர் ஆண், தாங்கள் இருப்பது ஒரு பொது இடம் என்பது எல்லாவற்றையும் மறந்து விசித்து விசித்து அழுதான்.

அழாதிக்கர். எங்களைச் சுற்றியுள்ள எல்லாரும் எங்களையே பாக்கிறாகள் தயவுசெய்து அழாதிகள்" ராஜி அல்லைத் தேற்றினாள். ஓரளவு சுய நிலையடைந்த வனர்க்கு தனது பட்டுக் கைக்குட்டையை

எடுத்துக் கண்களைத் துன டத் துக் கொண்டாள்.

ராண ஆயுடன் ा क्या எப்படியாவது தும் பிராசாவுக்*ர*கு உதவ வேண்டும் என ராகி இப்பாளித்தான். அதன் முதற்படியாக அவேறை டைய கற்போதைய நிலை பற்றி விரிவான ஒரு 4 5 5 8 5 எழுதினாள். அ.ரம்பத்தில் பல்கலைக்கழகவளாகச் செய்திகளையும் தனது சுகம் பற்றியும் ப பூ தி விட்டு இந்திப்பகுதியில் தம் பிராசாமைப் if eton L கு நீப் பொன்ன ந எழுதினான்.

ராதா தனது எதிர்காலக் கணவனு! ஸார்த்து தேதீரப் பருகிக் கொண்டிருக்கும்போது தாயார் அக்கடிதத்தைக் கொண்டு வத்துக் கொடுத்தாள், அக்கடிதம் ராஜியின் எழுத்தில்விலணிடப் படுத்தவையல் தாயார் உடைத்துப் பார்க்கவில்லை. அவ்விரு சினேகி திகளின் கடிதப் போக்குவரத்தைத் தாய் அனுமதித்திருந்தாள்.

ராஜியிடமிருந்து உங்களிடம் வந்திருக்கிறது. யற்றிக் அவளைப் பலமுறை கூறியிருக்கிறேனல்லவா? அவள் அதிசயமானப் பெள்ள, எனது உயிர்ச் சினேகிதி, மிகவும் நகைச்சுவையுடன் கடிதங்களை எழுதுவாள். இக்கடிதத்தில் எனது ராஜி கான்ன வருதியிருக்கிறானோ? " என்று தனது எமத்துளவிடம் கூறிக்கொண்டு கடித்தின்த உடைத்தாள்.

இருவருமாகச் சேர்ந்து கடிதத்தைப் படித்தார்கள், அவளுடைய முகம் இருண்டது. தலைமைக் குனிந்து கொண்டாள், சிழிது நேரம் அவர்கள் எதுவுமே பேசிச்கொள்ளவில்லை.

ஆரம்பத்தில் ராதா இத் திரு மணத் துக்குச் சம்மதிக்கவில்லை. அவளுடைய தாயார் எந்நேரமும் தனது மருமகனின் குணாதிசயங்கள், தகைமைகள், பெருமைகள் பற்றியே சொல்லிய வண்ணம் இருப்பாள். ஒருநாள் ராதா தம்பிராசாவின் மேல் தான் கொண்டிருந்த விருப்பத்தைத் தாயிடம் சொன்னாள். தம்பிராசாவைப் பற்றியும், அவனுடைய வெற்றிகள் பற்றியும் முன்பே அறிந்திருந்தாள்.

'' யாரடி அவ்வளவு பணம் வைத்திருக்கிறது? பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து உபகாரப்படிப்பினைப் பெற்று வெளிநாடு செல்லும் ஒருவர் எப்போதுமே கூடிய தொகைச் சீதனம்தான் கேட்பார். நாம் அதற்கு எங்கே போவது ? உனது விசர்த்தனமான ஆசைகளை இனிமேலும் வளர்க்காதே" என்று தாயார் கூறினார். அன்றிலிருந்து பலமான புத்திமதிகள் வழங்கப்பட்டன. ஆனாலும் ராதையின் மனது மாறியதாகத் தெரியவில்லை.

ஒருநாள் அவளுடைய தாயார் தும்புத்தடியொன்றினால் அவளை நன்றாக அடித்தார். அவள் அசையவேயில்லை. தகப்பனார் வந்தார். '' ராதா, தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை, தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லையென்ற முதுமொழி பட்டதாரியாகிய உனக்குத் தெரியாதா அம்மா ? அதுவும் ஒரு கன்னியாகிய நீ இப்படியான துர்ச்செயலைச் செய்யவே கூடாது.'' என்று அறிவுறுத்தினார்.

ராதா சஞ்சலமுற்றாள். அவளால் வெளியே செல்லமுடியவில்லை. தனது இதயதாகத்தை அடக்குவதைத் தவிர வேறு எவ்வித வழிகளுமே அவளுக்குத் தெரியவில்லை. பெற்றோர் பலாத்காரத்தைக் கையாண்டார்கள். வெற்றியும் பெற்றார்கள். ராதா விருப்புக்களை தனது மாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. படிப் படியாக, எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு மைத்துன்னுடன் பழகினாள். இருவருமே படித்தவர்கள், நாகரிகமானவர்கள் எனவே திருமணத்துக்கு முன்பாகவே ஒன்றாக இருந்து கதைப்பதற்குப் போதிய சுதந்திரம் இருந்தது. ஆனால் வீட்டில் ঞ্চা ராதையின் மட்டும்தான். காயாரின் அதுவும்

மேற்பார்வையிலேயே நடக்கும்.
அவர்கள் ஒழுங்கான முறையில் நடந்துகொள்கிறார்களா என்று பார்ப்பதற்காக ஏதாவதொரு சாட்டுக் கூறிக்கொண்டு அவர்களிடம் வந்துபோவாள். அவன் ராதையிடம் மிகவும் பிரியமாக நடந்து கொண்டான். அடிக்கடி பரிசுப் பொருட்கள் கொண்டு வந்து ராதையை மகிழ்விப்பான். அவள் மீது அபரிமித அன்பைச் செலுத்தி அவளைத் திண்றடித்தான்.

ராஜியின் கடிதம் இப்பொழுது அவனுடைய கையில் இருந்தது. ராஜி விபரீதமாக எதையும் எழுதியிருக்கமாட்டாள் நம்பிக்கையில்தான் அக்கடிதத்தைப் படிக்க அவனை அனுமதித்தாள். ராதையின் உடல் நடுங்கியது. உலகமே நொருங்கி அவள் தலைமேல் விழுவதுபோல் இருந்தது. அவனுடைய பார்வை ராதை மேல் பதிந்திருந்தது. அருவருக்கத்தக்க பொருள் ஒன்றைப் பார்ப்பதைப் போல அவளைப் பார்த்தான். பின்பு அக்கடிதத்தை எடுத்துச் சென்று அவளுடைய பெற்றோரிடம் கொடுத்தான். அமைதியான, ஆழமான ஓா ஆற்றின் நீரோட்டத்தைப் போல் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த குடும்பத்தில் புயல் வீச ஆரம்பித்தது.

ராதாவின் மைத்துனன் அவள் பல்கலைக்கழகத்தில் தங்கியிருந்த விடுதியின் ஆசிரியைக்கு இதுபற்றி எழுதினான். அக்கடிதத்தில் ராஜியின் பெயரும் இழுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் தம்பிராசாவைக் கூப்பிட்டு எச்சரித்தார். அரசாங்க உபகாரம் பெற்று படிக்கும் ஒருவருக்கு மற்றைய பட்டதாரி மாணவர்கள் அனுபவிக்குமளவு சுதந்திரம் வழங்கப் படுவதில்லை யென்றும் ஓரளவுக் கட்டுப் பாட்டுடன் அவர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்றும் அறிவுறுத்தினார். பல்கலைக் கழகத் தலைமைப்பீடம் இதுபற்றி அறிந்தால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் பற்றி எடுத்து உரைத்தார். இறுதியில் அவனுடைய வேண்டுதலுக்கிணங்கி மேலிடத்திற்கு இதனை அறிவிக்க வில்லையென்று சத்தியம் செய்து கொடுத்தார்.

சகோதரனுடைய செயல் லீலாவிற்குப் பெரிய அதிர்ச்சியாக Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanakam.org இருந்தது. நாங்களெல்லாம் இருக்குமிடத்திலேயே இப்படிச் செய்பவன் உற்றார், உறவினர் அற்ற இடத்திற்குச் சென்று என்னவெல்லாம் செய்வானோ அவனை இப்படியே விடுவது மிகவும் ஆபத்தான செயல் என்று கணவனிடம் கூறிவிட்டு முழு மூச்சுடன் தம்பிராசாவுக்குப் பெண்தேடும்படலத்தை ஆரம்பித்தாள்.

த ம் பி ரா சா வுக்கு ம் , ராதாவுக்குமிடையே இருந்த காதல் விவகாரம் பல்கலைக் கழகமெங்கும் பரவியது. பட்டதாரி மாணவர்களின் அனுதாபங்கள் அவ்விளங்காதலர்கள் மீதே இருந்தது. அவர்களுக்குதவிய ராஜியை ஒரு நவநாகரீக எண்ணம் கொண்ட பெண்ணென்று வர்ணித்தனர்.

தம்பிராசா, உண்பது, உறங்குவது செயல்களையும் ஆகிய (h) மறந்துவிட்டான். சர்பத்தை மட்டும் குடித்துக் கொண்டு நாட்களைக் கடத்தினான். வாழ்க்கையின் பிடிப்புக்கள் யாவுமே அற்றுபோய் விட்டன. ஒருநாள் லீலாவிடமிருந்து தந்தி வந்தது. " உடம்பைக் கவனமாகப் பார்த்துக் கொள்ள ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்தாயிற்று. கடிதம் தொடர்கிறது " தம்பிராசா வெறிபிடித்தவனைப்போல் அத்தந்தியைக் கிழித்தான், கிழித்த துண்டுகளை மீண்டும் கிழித்தான். பலநூறு துகள்கள் எல்லாவற்றையும் காற்றில் வீசியெறிந்தான். அறையைவிட்டு வெளியேறிக் கலைந்திருந்த தலையுடன் வளாகம் எங்கும் அலைந்தான்.

குறிப்பிட்டிருந்த கடிதமும் வந்தது. ஆரம்பத்தில் அவனுடைய நடத்தையைக் கண்டித்து எழுதியிருந்தாள். அதன்பின் அவனுடைய விவாக சம்பந்தமான விளக்கங்கள். இலங்கையில் மிகப் பெரிய செல்வந்தர்கள் வாழும் பகுதியான கறுவாத் தோட்டத்தில் நல்ல சேர்ந்த சாகியைச் பெண்ணொருத்தியை லீலாவும், கணவனும் தெரிவு செய்திருந்தனர். சீதனப்பணமாக எழுபத்தையாயிரம் ரூபாவை ரொக்கமாகவும், இன்னுமொரு எழுபத்தையாயிரம் ரூபாவிற்குப் பெருமதியான நகைகள், பண்டங்கள் முதலியவற்றைத் தருவதாகவும் கூறியிருந்தனர். பெண் ஒலிவ் நிறத்தின் எரகவும், ülur Carn நாகரிகமானவராகவும், mir Adams கெரிந்தவளாகவும் Minisonin, STOCK age darm அவளிட மிருந்தன. சேலைகள் ஆயரணம் களில் அவருடைய an sugnica Con முக்கிய 2 Lie பெற்றிருந்தன.

தம்பிராசா **奥**南南海南南西西 ராஜியிடம் காட்டினான். இருவருக்கும் அரு பிடிக்கவில்லை. "எத்தனையோ வாலிடர்கள் விவாகம் செய்யாமல் ஒரோப்பிய தேசங்களுக்குச் சென்ற திருப்பி இருக்கிறார்கள். உங்களைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள உங்கள் சகோத்தியால் முடியவில்கால என்று ராஜி கூறினான், ராதாவைப் பலமணிநோம் பற்றி (B)(B)(B)(B)(C) அமுகியில் கண்குத்தார்கள். **51160** விரிவுரைக்குக் BUILDING 900 வேண்டியிருப்பதாகக் கூறிவிட்டு ராஜி சென்றுவிட்டாள், அன்று இரவு அவன் படுக்கவில்லை. ஒருவித விரக்தி உணர்வு அவனை ஆட்டிக் கொண்டது. ஒ, ராதா. ராதா எல்லாமே முடிந்துவிட்டன. முடிந்தேவிட்டன...." என்று ஏதோவெல்லாம் பிதற்றியபடு அழுதான். " இல்லை இப்படியே விடமாட்டேன். Deve 160(16) வழியமைத்தே தீருவேன். maye உள்ளன எப்படியும் அடைந்தே தீருவேன்."

தம்பிராசா தனது Commin காரணையும் அழைத்துக் கொண்டு யாழப்பாணத்திற்குப் புறப்பட்டான். புகையிரத் நிலையங்களில் இறங்கித் தன்னைத் Garrista German சேர்க்க மிரைய அவளிடம் க நினிட்டு உரங்கலி நக்கைப் பகையிரதப் பெட்டிப் பிரபாணக் சீட்டினை வாங்கினான். புகையிரதம டறப்பட்டது. அமைதி அற்றவகாக ஒவ்வொரு பெட்டிக்கும் ரென்றான். பிரதான புகையிரத தரிப்புகளில் அங்காடி வியாபாரிகள் சத்தமிட்டனர். கை சிக்ரெட் பெட்டயை வாங்கிக் கொள்டு தனது இடத்திற்கு மீண்டாள். யன்னனை ept4 வெளியுவகத் தொடர்பகளிலிருந்து தன்னை வீடுவித்துக் கொண்டாள். ஒன்றன்பின் ஒன்றாக எல்லா சிகரெட்டுக்களையும் புகைத்துத் தள்ளினான்.

அடுத்தநாட்காலை புகையீரதம் யாழ்ப்பானநிலையத்தைவந்தடைந்தது. தம்பிராசாலை வரவேற்க அவனுடைய சிழிய தந்தையாகும் லீலாவின் கணவனும் வந்திருந்தனர்.

தம்பிராசாவின் வேலைக்காரப் பையல் தலது பெட்டிவிலில்று இறங்கி வந்து தய்பிராசா பிரயாஸ் ஞ்செய்த பெட்டியினுட பிரவேசித்தான். தம்பிரான மல்லாந்து படுத்திருந்தான். " தம்போன கழும்பப்பா " என்று அவனை உலுப்பினான மைத்துனன். தனை அவண்டது பதிவில்லை.

புலையிரதச் சிப்பந்திகள் தம்பிரசாவின் உடனல் அப்புறப்படுத்த உதவினார்கள். அவசர சிகிச்சைக்கு வந்த டாக்டர் பாதி அப்பிள் ஒன்றைக் கன்படார். அப்பழத்தில் இயற்கையாகவே நஞ்சு படர்ந்திருந்தது.

பிரேத்ததைப் பார்த்ததும் லீலா தினைவற்று விழுந்துவிட்டாள். மயக்கம் தொரிந்து எழுந்ததும் கதறி அழுதாள். " நீடே இருத்துவிட்டபின் நான் ஏன் வாழ வேண்டும் என்னையும் அவனுடன் சேர்ந்துக் கொளுத்தினிடுக்கள் " என்று கணவனின் எலைக்கட்டிக் கொண்டு ஒல்மிட்டாள்.

் அவள் நினைத்திருத்தான் கோடிஸ்வரியை பணத்திருக்கலாம். ஆனால் தான் விரும்பிய டெண்ணையடைய வேண்டுமென்ற வீராப்புடன் இறந்துவிட்டான். ் என்று மரணச் சடங்கிற்கு வந்திருந்த ஒருவர் கூறினார். பலகலைக் கழகத் தலைமைப்பீடம் இன்னொரு பட்டதாரியை இங்கிலாந்திற்கு அனுட்பியது.

பேராசிரியர் தேர்தல்

ஆக்ஸ்டோர்டு பங்கலைக் mpma, Bao ஆங்கீலக் கனிதைக்குரிய பேராவீரியர் பகவிக்க கோகலில் Gime pulle Gr வெற்றி GUE Caucon (But STOOL LON Akama Gunness தும்.து பட்டம் பெற்றவர்களே தேர்ந்தெடுக்க உரிமைப் பெற்றவர்கள். வெற்றி பெற்றவர் இரண்கு காலமே பதவி வக்க்க முடியும். கவிதை சொற்பொழிவுகள் பற்றி PED COLUM நிகழ்த்துவதோடு பேராசிரியர் பதவி முடிந்து விடுகிறது. கவிஞர்களும், விமர்சகர்களும் இப்பதவியைப் பெறுவகைப் பெரிய கௌரவமாகக் கருதுகிறார்கள்.

ஜோசியப் பித்து

உலகம் கலக்கிய ஹிப்லர் ஜோசியத்தில் பெரும் நம்பிக்கை கொண்டவர். ஒவ்வெயுந நடவடிக்கையையும் தமது நம்பிக்கைக்குரிய தோசியரைக் கலந்துகொண்டே எடுப்பாராய், இதைக் கேன்விப்பட்ட வின்ன்டன் சர்ச்சிலும், வர்க்கிற்ற அன்ன விருக்கிற முறுக்கோள் கழைதானோரிக்கத் ஜோசியரை தொடங்கினார். ஸ்டாலினும் இதீல் சோடை போகவில்லை. அவரும் ஒரு **ஆல்** ஸ்கான நேலாகியரை ணைக்குக் அவருடைய ெகாண்டார். Shimir யூரி யாமால்கின்.

தன் வீட்டுக்கு ஒரு அடுக்குப்பெட்டியும், தனக்கு ஒரு தையற்பெட்டியும் வாங்கவேண்டும் என்று நினைத்து வந்தவளுடைய உள்ளம் விம்மும்படி கோயில் வீதியெங்கும் பெட்டிகளும், கடகங்களும் மலை மலையாய் குவிந்திருந்தன. குஞ்சுப்பெட்டி, அடுக்குப்பெட்டி, தையற்பெட்டி, மூடற்பெட்டி, பின்னற்பெட்டி... ஊ! எத்தனை வகை! அருகில் மாட்டை அவிழ்த்து அதன் வாயில் பொங்கிய நுரையை வழித்து அதன் மினுமினுக்கும் கரியமுதுகில் தேய்ப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாய் நின்ற தன் கணவனின் கையில் மெதுவாக நுள்ளி, "மாடு தன் பாட்டுக்கு நிற்கட்டும் வாருங்கோ!" என்று கெஞ்சினாள்.

அஸ்தமிக்கும் சூரியனின் கடைசிக் கிரணங்கள் பனைமரங்களின் தலைகளை இன்னும் தடவிக் கொண்டிருந்தன. கிழக்கு அடிவானத்தில் சந்திரன் வெளுக்க ஆரம்பித்தான். அன்று வல்லிபுரக் கோயில் கடைசித் திருவிழா. '' எவ்வளவு சனம் பாத்தியளே! இதுக்காலை எப்பிடிப்போறது? '' என்று சொல்லிக் கொண்டே நல்லம்மா தன் கணவனின் அருகில் ஒதுங்கினாள். செல்லையா தன் தோளில் கிடந்த சால்வையை எடுத்து இடுப்பில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, '' பயப்படாமல் என்னோடை வா '' என்று தன் மனைவியின் கையைப் பற்றினான்.

கோயில் வீதிகளிலும், கடைகளிலும் காணப்பட்டதெல்லாம் நல்லம்மாவின் மனத்தில் ஒரு குதூகலத்தை உண்டாக்கின; வாய் ஓயாது தன் கணவனுக்கு ஏதோ சொல்லிக்கொண்டே சென்றாள். ஐந்து வயதுச் சிறிமியைப் போல, முழங்கால்கள் தெரியும்படி, தன் ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு வீதியைச் சுற்றி ஒரு 'கெந்தல் 'போட வேண்டும்போல் அவளுக்குத் தோன்றியது... செல்லையா மௌனமாகத் தன் மனைவியின் குதூகலத்தில் மெய்மறந்து அவள் இழுத்த வழியெல்லாம் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நீாவளமற்ற சொற்ப நிலத்தைத் தம் தளராத முயற்சி ஒன்றினாலேயே வளம்படுத்திச் சீவியம் நடத்தும் புதல்வாகளில் அவனும் ஒருவன். இரக்கமற்ற பூமியுடன் தினசரி நடக்கும் போரினால் அவனுடைய தசை நார்கள் முறுக்கடைந்து வச்சிரம்போல் இருந்தன. மன ஒருமைப்பாட்டினால் வாய் மௌனமாகவே இருந்தது.

மூன்று மாதங்களுக்கு முன்புதான் அவன் தன் வாழ்க்கைத்துணைவியைத் தேடிக்கொண்டான். இவளுடைய கலகலத்த வாயும், விடையில்லா ஒரு கேள்வியைக் கேட்பது போல அவனுடைய பார்வையை முறித்து நோக்கும் அவளுடைய விழிகளும், மார்பின் பாரம் தாங்கமாட்டாதது போல் ஒசியும் நூலிடையும், நிர்மலமாக இருந்த அவனுடைய தனிமை வாழ்வில் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டாக்கின. சதா மண்ணைக் கிண்டுபவனுக்கு மண்ணிற்குள் எத்தனையோ ரகஸ்யங்களும், மணங்களும் புதுமைகளும் மறைந்திருக்கும். ஆனால் அவைகளைவிட மேலான ரகஸ்யங்களும் மணங்களும் புதுமைகளும் வாழ்க்கையில் எத்தனை மறைந்துகிடக்கின்றன. ஓ! வாழ்வு எவ்வளவு அற்புதமானது! செல்லையா இன்று அணிந்திருக்கும் நாற்பதுரூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வையைவிட இதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

கோவிலிலுள்ள சனங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி கூக்குரலிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். மூலைகளில் கிடத்தப்பட்டிருந்த கைக்குழந்தைகள் அழுதன. பஞ்சக்கச்சம் அணிந்த பூசகர்கள் அங்குமிங்கும் ஓடினர். இந்த ஆரவாரங்களுக்கிடையில் காப்பக்கிருகத்தில் மணி சத்தங் கேட்டது. கூப்பிய கைகள் தலைகளுக்கு மேல் உயர்ந்தன. செல்லையா ஒரு தூணருகே கைகளைக் கட்டியபடி சனங்களின் தலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். நல்லம்மா அவனருகில் கைகூப்பியபடி

மூலஸ்தானத்தை ஒருதரம் பார்ப்பதற்காக அங்கும் இங்கும் தலையை அசைத்தாள். எங்கோ தொலைவில் இருளில் சில தீபங்கள் மின்னின. அவைகளின் அருகில் ஒரு தொந்தி பெருத்த பூசகரின் கரும்பட உருவம் கைகளைஅசைத்துக் கொண்டு நிற்பது தெரிந்தது. அதற்குப் பின்னால் – அதுதானோ வல்லிபுரப் பெருமாள்?

திருமாலின் திருமண் பிரசாதத்தைப் பெறுவதற்கு ஆரவாரப்பட்ட சனங்கள் ஒரு பக்கத்தில் மேளச்சமா ஆரம்பமாகவே அவ்விடம் நோக்கி நகர்ந்தனர்.

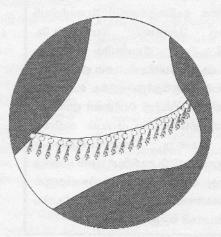
செல்லையாவும் நல்லம்மாவும் கோயிலை வலம் வந்து வணங்கினர்.

தவிற்காரன் தாளவரிசைகளை மெய்மறந்து பொழிந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய குடுமி அவிழ்ந்த தலையோடு வேறும் ஆயிரந்தலைகள் அசைந்தன. நல்லம்மாவுக்கு சிரிப்பாகவிருந்தது. தன் கணவனின் உடலோடு தன்உடலை உராய்ந்து கொண்டு ''எல்லாருக்கும் பைத்தியம் பாருங்கோ '' என்றாள். மௌனியான செல்லையா மௌனம் கலைந்து, ''போதும் இனி, வாணை, வெளியாலை போவம்'' என்றான்.

வெளி வீதிகளிலும் தெருக்களிலும் சனசமுத்திரம் அலை மோதிப் புரண்டது. முத்தையும் வைரத்தையும் பொடியாக்கிச் சிதறிவிட்டது போன்ற அந்த அகன்ற

வெள்ளிப் பாதசரம்

இலங்கையர்கோன்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aaganaham.org

வெண்டிணந்பரப்பிலே. கன்னித்தாயின் உள்ளத்திவே தன்புவெள்ளம்பாப்பது போல நிலவுவெள்ளத்தை அளவிப் பெருக்கும் முழுச்சந்திரனின் கீழ் இரண்டொரு இரவுகளுக்கு வாழ்களைப் போரினால் வற்பட்ட அலுப்பைக் கொஞ்சம் திரத்துக்கொள்வதற்காக யாழ்ப்பாணத்தின் ஒவ்வொரு மூலையிலிருந்தும் வந்து மனிதர்கள் நிரம்பியிருந்தனர்.

சர்பத் கடைக்காரன் பல வர்ணங்கள் கொண்ட போத்தவ்களை ஒரு அடியல் அடித்து ஜலது ங்கம் வாசித்தான். மினுக்கு மினுக்கு என்று சரியும் ஒரு கைவிளக்கின் அருகில் உட்கார்ந்து, பொலிஸ்காரர்களின் காக்கியுடுப்பு எங்காவது தெரிகிறதா என்று கடைக்கண்ணால் பார்த்தபடி, ஒண்டுக்கு நாலு 'க்காரன் '' ஒடிவா ஒடிவா – போனால் சுடலைக்காக, வந்தால் தேத்தண்ணிக்காக '' என்று ஒலமிட்டான்.

நல்லம்மாவும், செல்லையாவும் தம்பை அறியாமலேயே ஒரு வலையற் கடையின் முள்னால் போய் நின்றனர். விளக்கொளியில் கடற்விடும் கண்ணாடி வளையல்களின் கல்லம்மாவிள் லாவண்யத்தில் in-strio லார்க்குவ செல்லையா அவளுக்கு ஐந்து ஒதை வளையல்கள் வாங்கிக் கொடுந்தான். ஒரு கண்ணையும் பெட்டியில் அழகாக வணைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த புது மாதிரியான ஒரு பாதசரம் செல்லையாவின் கண்களை ஈர்த்தது. நெருக்கமாக பின்னப்பட்ட வெள்ளி வளையம் ஒவ்வொன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு வெள்ளிக்குண்டும் வேல் போன்ற ஒரு தாடும். தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. முகப்பில் சிங்கமுகம். அதுடோன்ற ஒரு பாதசரம் அவன் முன் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை... அவன் தன் மணையியின் முகத்தைப் Linnergy rest.

குவளை மலரைப் பழித்த அவளது விழிகள் ''காவ்லைப் ''ஒளியில் அகல் விரிந்து படைனத்தன.

அவளிடம் சாதாரணமான காற்சங்கிலிகூட இல்லை. உருண்டையாகவும், வழவழப்பாகவும் இருந்த அவளுடைய கணைக்கால்களில் இதுபோன்ற ஒரு பாதசரத்தை அணிந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை செல்லையாவின் மனதில் தோன்றியது. இந்த ஆசையோடு வேறு எத்தனையோ ரகன்யமான இன்ப தினைவுகள் அவன் உள்ளத்தை மயக்கின... அதை எப்படியும் வாங்கிவிட வேண்டும்! அதன் விலை என்னவென்று கனடக்காரணைக் கேட்டால்.

" முப்பத்தைந்து ரூபாய்: வேறுவிலை கேட்க வேண்டாம்." செல்லையாவின் மடியில் முப்பத்தொரு ரூபாய்தான் இருந்தது.

"இருடத்தைத்து தரலாம். சாமானனக் குடுத்துப்போடு."

் தம்பிர் இது நாட்டுப் பெண்டுகள் போடுகிற கால்ச்சங்கிலிகள் அல்ல ராசாத்திரின் கால்களுக்கேற்றது. இந்தியாவிலிருந்து ஸ்பெஷலாம் வந்தது, உயக்கு இது சரிவருது ராசு, கடைசி விலை முப்பது ரூபாய், குடுப்பீரா? "

் சரி இந்தா... ்

பாதசரங்கள் கைமாறி, அவ்விடத்திலேயே நல்லம்மாவின் பாதங்களில் எறின.

வெண் எனலில் கால்கள் புதைய இருவரும் மறுபடி கடைகளைச் சற்றி வந்தனர். மிசசயாக இருந்த ஒரு ரூபாயைக் கொண்டு ஒரு தையற்பெட்டியை வரங்கி, ஆளுக்கொரு சர்பத்தும் குடித்தவர், அடுக்குப்பெட்டி வாங்களில்லை. நல்லம்மாவின் கால்கள் ஓய்த்துபோசின், 'இனி வண்டில் நிரில் கொஞ்சநேரம் இருந்திட்டு, திருவிழாப் பார்த்துக் கொண்டு விடியப் போவம்' என்று இருவரும் முடிவுசெய்தளர். செல்லையா அவளை ஒரு சனக்கும்பலுக்குகூடாகக்கையில் பிடித்து நடத்திக்கொண்டு சென்றான். கும்பல் கொஞ்சம் வெளியான இடத்திற்கு வந்ததும் நல்லம்மா திடீரென்று நின்று, தன் இடக்காலை உயர்த்திக்கையால் தடவிப் பாத்தான்.

" ஐயோ காற்சங்கிலியை காணேஸ்ல... "

" siebieu ....வடிவாப்ப் பார்! "

் ஒரு காலான் எங்காபோ மண்டுந்துள்ளே கழண்டு சிமந்திட்டுது."

்'' கொஞ்சம் கவனமாக வாறதுக்கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப்போச்சு, ஊதாரி நாய்! ''

மறுகணம் செல்லையா நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டான்.

துண்டுசியால் துளைக்கப்பட்ட றப்பர் பலூனைப்போல் நல்லம் மாவின் உற்சாகம் அப்படியே சப்பளிந்து போய்விட்டது. மூன்றுமாத மணவாழ்க்கையில் இதுதான் முதல் தடவையாக இப்படி ஏச்சுக் கேட்சுவேண்டி வந்தது. அதுவும் அம்பலத்தில் கூட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டு..! அவள் மனத்தில் கோபம், அவமானம், துயரம் ஆகிய எல்லா உணர்ச்சிகளும் ஒருங்கேதோன்றின், கண்களில் நீர் மல்கியது.

'' போதம். உங்களோடை கோவிலுக்கு வந்த வண்டவாளம். இளி நடையைக் கட்டுவம். ''

செல்லையா ஒரு படி கீழே இறங்கினான். '' நல்லம்மா அத்திரத்திலை சொல்லிப்போட்டன். இஞ்சை பார்…''

' வேண்டாந், இப்படே போகவேணும், வண்டிலைக் கட்டுங்கோ, தீங்கள் வராட்டி நான் தனியாகக் கால்நடையாகப் போறன். வழியிலை காறுக்குள்ளை வசுவுக்குள்ளை ஆப்பிட்டு நெரிஞ்சி போறன்.'

செல்லையா மறுவார்த்தை பேசாமல் தன் திருக்கல் வண்டியை இழுத்து மாட்டை அவிழ்த்துப் பூட்டினான், அவன் அண்மான்.

மாட்டில் கழுத்தில் கட்டியிருந்த வெண்டயங்களின் தாளத்திற்கு ஏற்பக் கரடுமுரடான தெருவில் வண்டிக் சக்கரங்கள் 'கடக், கடக் 'என்று சப்தம் செய்தன யாரோ மண்டிகள் கார்வலம் வருவதற்காக விரித்துவிட்ட தில்பாவாடைபோல் வளைத்து கிடந்த தெருவின் இரு மருங்கிலும் நெடியடனைவரங்கள்மெனைப்புதங்கள்போல் வரிசையாக தின்று ஆல்வட்டம் பிடித்தன.

செல்லையாநாணயக் கமிற்றை இளக்கிவிட்டு மாட்டின் கால்களுக்கிடையில் தல் காலை வைத்தான். ரோசம் மிகுந்த அந்த இளம்காளை உண்மத்தம் கொண்டது போல் ஏற்காலைத் தன் ஏரியில் பட்டும் படாமலும் தாங்கிக்கொண்டு பறந்தது... ஆத்திரத்தில் சிந்தனையில்லாமல் கூறிய வார்த்தைக்கு இவ்வளவு கோபமா? நிலத்தில் வியர்வை சொட்ட, கை கால் வலியினால் செயலற்றுப் போசு, புகையிலைத் தோட்டத்தைக் கின்ஷப் பாடுபட்டவனுக்குத்தான் காசின் அருமை தெரியும்! அவன் ஆண்பின்னை. இரண்டு வார்த்தை பேச உரிமையுண்டு. அதைப் பெண் பொறுத்துக்கொண்டால் என்ன? கொண்டுவந்த காசெல்லாம் அவளுக்குத்தானே செலவு செய்தான்...? தனக்கு ஒரு சுருட்டுக்கூட வாங்கிக் கொள்ளவில்லையே...

கால்களை வண்டியின் பின்புறம் தொங்கப்போட்டுக் கொண்டு, வண்டியின் கீழ் ஓடும் தெருவைப் பார்த்தபடி நல்லம்மா சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தாள். எவ்வளவு அற்பக்காரியம்.

ஒரு கஷ்டமும் இல்லாமல் திருவிழாப் பார்த்துவிட்டுச் சந்தோஷமாக வந்திருக்கலாமே. எல்லாம் அவளுடைய பிழைதான். கணவன் இரண்டு வார்த்தைகள் கடுமையாகச் சொல்லி விட்டால்தான் என்ன?

மாடு களைப்பினால் பலமாக மூச்சு வாங்கியது. நெல்லியடிச் சந்தியில், ஒரு பூவரசமரத்தின் கீழ்ச் செல்லையா வண்டியை நிற்பாட்டினான். அந்த நடுயாமத்திலும் கோவிலுக்குப் போகிறவர்களுக்காக கடைகள் எல்லாம் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. சந்தையில் இரண்டு பெண்கள் அப்பம் சுட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தேநீர்க் கடைகளில் தேநீர் கலக்கும் 'கட கட ' என்ற சத்தத்தை விட மற்றெங்கும் ஆழ்ந்த நிசப்தம் குடிகொண்டிருந்தது.

செல்லையா மாட்டின் களை தீர அதைத் தடவிக் கொடுத்த பின், ஒரு தேநீர்க் கடை இருந்த பக்கமாக சென்றான். அவனுடைய மடியில் ஒரு ஐந்து சதம்தான் இருந்ததென்பது நல்லம்மாவுக்குத் தெரியும். அன்று மத்தியானம் வீட்டில் சாப்பிட்டதுதான். அதன் பிறகு ஒன்றுமே இல்லை... '' ஐயோ அவருக்கு எவ்வளவு பசியாயிருக்கும். வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லாமல் இருக்கிறாரே... '' என்று அவள் அங்கலாய்த்தாள். அவளுடைய இதயம் இளகிக் கரைந்தது. தன் கணவனுடைய மனத்தின் பண்பும், அவன் தன்பால் வைத்துள்ள அன்பின் ஆழமும் அவள் மனத்தில் தெளிவாயிற்று. விவாகம் செய்துகொண்ட புதிதில் ஒருநாள் அவன் கூறிய வசனம் ஒன்றை அவள் ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டாள். '' பெட்டை உனக்காக வேணுமென்டால் என்ரை உசிரையும் கொடுத்து விடுவேன். நீ ஒண்டுக்கும் பயப்பிடவேண்டாம். ''

அவளுடைய நெஞ்சுக்குள் ஏதோ என்று உடைவது போல் இருந்தது. கண்கள் பொருமி உவர்நீரைப் பொழிந்தன. தன் கணவனை ஒரு குழந்தைபோல் மடியில் வைத்துத் தாலாட்டி அவனுடைய உடலின் ஆயாசத்தையும் மனக்கவலையையும் போக்க வேண்டும்போல் அவளுக்கு தோன்றியது.

செல்லையா வாயில் ஒரு சுருட்டுடன் வந்து மனைவியருகில் ஒரு வெற்றிலை பாக்குச் -சுருளை வைத்துவிட்டு அவளுடைய முகத்தைப் பார்த்தான்... அவளுடைய கண்ணீர் தோய்ந்த முகத்தின் ஒளி அவனை உலுக்கியது. தன்னுடைய நாற்பது ரூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வையால் அவளுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கவேண்டும் என்று மனம் அவாவியது.

" என்ன நல்லம்... "

நல்லம்மாவின் கண்ணீர் வடிந்த முகத்தில், நாணம் கலந்த ஒரு புன்னகை அரும்பியது. '' ஒண்டுமில்லை உங்களுக்கு பசி இல்லேயே? வெளிக்கிடுங்கோவென் கெதியாய் வீட்டை போவம்.''

செல்லையா அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டான். மாட்டின் வெண்டயம் மறுபடியும் பனந்தோப்புகளில் எதிரொலித்தது.

வல்லைவெளி!

இந்த அகன்ற பூமிப்பரப்பின் மகிமையை அறிந்தது போல இதுகாறும் வேகமாய் ஓடிவந்த மாடு, தன் கதியைக் குறைத்து அடிக்கு மேல் அடி எடுத்து வைக்க ஆரம்பித்தது.

பேய்க்காற்று '' ஹோ '' என்று சுழன்றடித்தது.

வானம் கவிழ்ந்து, நாற்புறமும் நிலத்தைக் கவ்விக் கொண்டிருந்தது. வெளியின் நடுவே தேங்கி நின்ற நீரோடை ஒரு அரக்கனது பிரம்மாண்டமான மார்பில் அணியப்பட்ட மரகதச்சரடு போல் ஜ்வலித்தது. வான முகட்டின் உச்சியில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பளிங்குத் தகடு போன்ற சந்திரதீபம் கீழே விழுந்துவிட எத்தனிப்பது போலக் கனிந்து பிரகாசித்தது.

சின்ன மனிதர்களையும் பெரிய எண்ணங்கள் எண்ணும்படி தூண்டும் இந்த வெளிப் பிரதேசத்தில்தான் மனிதனின் ஜீவநாடி நவநாகரிக முறைகளினால் நலிந்து படாமல் இன்னும் அந்தப் பழைய வேகத்தோடு அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

எங்கோ வெகுதொலைவில் நிலத்தில் இருந்து இரண்டு அடி உயரத்தில் பொட்டிட்டது போன்ற ஒரு ஒளி தோன்றிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தெருவை நோக்கி நகர்ந்து வந்தது... செல்லையா அதைக் கண்டதும் அதை நோக்கி காறி உமிழ்ந்தான். நல்லம்மா '' அது என்ன? '' என்று கேட்டாள்

"ஆரோ மீன்பிடிக்காரர் சூள் கொண்டு போகிறான்கள்" என்று ஒரு பொய் சொல்லி மழுப்பிவிட்டுச் செல்லையா மாட்டின் வாலைப் பிடித்து முறுக்கினான்.

அந்த வெளிச்சம் தெருவைக் கடந்து வேகமாய் மற்றப் பக்கத்தில் போய் '' பக்''கென்று அவிந்தது...

செல்லையாவின் இடக்கை அவன் மனைவியன் இடையை நோக்கி நகர்ந்தது.

அவனுடைய மனம் வல்லைவெளி போல் விரிந்தது. மெய்மறந்த ஒரு மகிழ்ச்சி அவனை ஆட்கொண்டது. தன் குரலை எழுப்பி '' ஞானகுமாரி '' என்ற தேவகாந்தாரி ராகப் பாட்டைப் பாடினான்... அவனுக்கு பசியில்லை. தாகம் இல்லை. தூக்கம் இல்லை. எத்தனை கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுகள் சேர்ந்தும் அவனை என்ன செய்து விடமுடியும்?

(சிறுகதைத் தொகுப்பு)

நடிகள் கிராமம் இருக்கிறது. கிராமம் என்றா சொன்னேன்? பூபி சாத்திர, சூரக எாத்திர நியதிப்படி... கிராமம் என்றா சொன்னேன்? பூபி சாத்திர, சூரக எாத்திர நியதிப்படி... கிராமம் என்றால் எப்படியிருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியாது.. சோழகக் காற்றுச் சர சாத்துக் கொண்டிருக்கும் தென்னை மரங்களடியிலே அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக ஏறக்குறைய முப்பது ஓலைக்குடினைகள் இருக்கின்றன. ஒரு குடிகையிலிருந்து மற்றக் குடிகைக்குப் போகப் பெண்களின் தலைவகிடு போல ஒற்றையடிப் பாதைகள் செல்கின்றன. இந்தக் குடிவைகள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் கிராமம் என்று சொல்கிறேன். சரியோ, பிழையோ? உங்கள்பாடு.

எங்கள் குடிகைக்கு முன்னால் தென்னை மாங்கள் இரண்டைச் சேர்த்து நீண்ட கம்பு ஒன்று எட்போதும் கட்டப்பட்டிருக்கும். அதிலேதான் தூண்டிற் கமிறுகளையும், தோணியைச் செலுத்த உதவும் சவளையும் என் தந்தையார் வைப்பது வழக்கம். அதன் சீழே தென்னை மரத்தினடியிற் பெள்ளம் பெரிய குடம் ஒன்று இருக்கும். அந்தக் குடத்திலே தண்ணிட் எடுப்பதற்காக ஒற்றையடிபாதை வழியாக அம்பா அடுத்த குடிகாசக்குப்போகும்போதெல்லாம் நானும் கூடப்போயிருக்கிறேன்.

அநேதமாக காலைவேளையில் அப்பாவும் அப்பாவும் விட்டில் இருக்க ion: டார்கள், அப்பாகோழி கூவும் போதே எழுந்து கடலுக்குப் போய்விடுவார். அம்மாவிற்கு வெளியே என்ன வேலை இருக்குமோ, என்னால் ஊகித்துக் கொள்ள முடியாது. ஆனால், அம்மா வீட்டிற்கு வரும்போதெல்லாம் பணையாலைப் பொட்டியில் அரிசியும், மரவன்சிக் கிழங்கும், தேங்காயும் கொண்டு வருவதை நாள் பார்த்திருக்கிறேன். அம்மா வீட்டுக்கு வந்து சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம், அப்பாவும் தூண்டிற் கவிறுகளோடும் சவளோடும், மீண்கோவையோடும் வீட்டுக்கு வந்து விடுவார்.

அப்பாவும் அம்மாவும் வீட்டில் இல்லாத நேரங்களில் ஒரே குஷிதான். ஏறுவெய்கிலின் யஞ்சட் கிரனாங்கள் சரசரக்கும் தென்னோலை கட்கூடாகவும், முகடு பியந்து கிடக்கும் எங்கள் வீட்டுக் கூரைக்கூடாகவும் துள்ளிப் பாயந்து நிலத்தில் வெள்ளித் துண்டுகளைப் போல கட்ட வட்ட மாக ஒளியைச் சிந்தும் . அந்த வட்ட ஒளியை நான் என் கையால் மூட அந்த ஒளி என் புறங்கையில் வீழ, அடுத்த கையால் நான் அதை மழைக்க, அவ்வொளி அடுத்த கையிலும் வீழ, நான் கைகளை ஒளி விமுமாறு உயர்த்தி உயர்த்திக் கொண்டே போவது எனக்குப் பிடித்தமான விளையாட்டாக இருக்கும், ஆனால், கரைக்கூடாக ஒளி பாய்ந்துவரும் நவாரம், என்னால் எட்ட முடியாத உயரத்தில் இருக்கிறபடியால் நான் என்னினையாட்டை முடித்துக் கொள்வேன்.

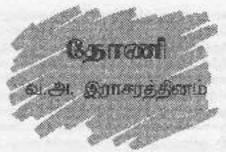
குடிசைக்கு வெளியே வந்தால், அங்கே பக்கத்து வீட்டிலிருந்து என் தண்பன் செல்லனும் வந்திருப்பான், செல்லன் என்னைவிட தோஞ்சான் பாய்மரக் கம்புபோல நீளமாக இருப்பான். ' இன்னமுல் ஐந்தாறு வருடம் சென்றால் அவன் தென்னை மரத்து வட்டைத் தொட்டு வீடுவான் ' என்று எள் அம்மாகூட அவனைப் பரிக்சிப்பதுண்டு

செல்லன் வந்ததும், நான் வீட்டுப் படலையை இழுத்துச் சாத்திவிட்டு, அவன் கையைப் பிடித்து இழுத்துக்கொள்டே ஆற்றங்களரக்கு ஒடுவேன்.

ஆற்றங்கரை, வீட்டிலிருந்து அதிக தூரயில்லை. வங்காளக் சடல் சிறிது உள்ளே தன்ளிக்கொண்டு வந்து ஒரு சிற்றாறாக எங்கள் கிராமத்திற்கூடாக சென்று கொண்டிருந்தது. அந்த ஓடையில் நூனையல்று வெள்ளம் வரும்போது, தண்ணீர் எங்கள் வீட்டு முற்றத்திற்கே வந்துவிடும்.

அந்த ஆற்றங்கரையின் ஒரமாக, ஆற்றில் நீண்டு வளாந்த கோரைப்புற்கள் சடைத்துக் கிடக்கின்றன. அந்தப் புற்களினடியில் நீருக்குள் ஓசைப்படாமல் இரு கைகளையும் கூட்டியைத்து இறால் பிடிப்பதில் எங்கட்குப் பரம திருப்தி: என்றாலும், இந்த விளையாட்டில் எங்கட்கு அலுத்துப் போய்விடும், அதன்பின், நாங்கள் நோடியாகக் கடற்கரைக்கே போய்விடுவோம்.

கடற்கரையில் கச்சான் காற்று கழற்றிச் சழற்றி அடிக்கும். அந்தக் காற்றில் இராவளான் மீசைகள் எல்லாம் நிலத்தில் பட்டும் படாமலும் உருண்டு

உருண்டு, பந்தயக் குதிரைபோல கொமாக எங்களை நோக்கி ஓடிவரும். அவைகளைத் தூத்திப் பிடிப்பதற்காக, நானும் செல்லனும் எங்கள் அரையில் கட்டியிருக்கும் துண்டைக் கழற்றிக் கழுத்தை வளைத்துப்போட்டு கொண்டு, கோவணத்தோடு ஒடுவோம். இரண்டு மூன்று இராவணன் மீளசகளைத் தூத்திப்பிடித்தபின், அந்த விளையாட்டிலும் எங்கட்கு அலுப்பு ஏற்பட்டுவிடும்.

அதன் பின்னால், நாங்கள் இருவரும் கடந்தனர் பெண்மணலில், மதானித்துப் படர்ந்து கிடக்கும் அடம்பன் கொடிகளில் மேல் அந்திக்கொள்வோம். பதைபதைக்கும் வெய்யிலில் அந்த கூடம் ன்கொடி மெத்தை எங்களுக்கு ' கோடையிலே இளைப்பாற்றிக் கொள்ளும் வகை கிடைத்த குளிர்குறு' வாகத்தான் இருக்கும். அந்தப் பட்டு மெத்தையின் மேல் வீற்றிருந்துகொண்டு, எதிரே கடவுளைப்போல ஆதியும் அந்தமும் அற்றுப் பாந்துகிடக்கும் கருநீலக் கடலிலே, அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகப் பாய் விரித்தாடும் பாய்த்தோணிகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்போம். கடற்பரப்பிலே வெள்ளைச்சினைப் பாய்கள் வட்ட வட்டமாக. வண்ணாத்திப் பூச்சிகளைப் போல அழகாக இருக்கும். அவைகளில் வதோ ஒன்றில்தான் தகப்பளர் இருப்பார். ஆனால்,எதிலே அவர் இருக்கிறார் – என்று திட்டமாக எனக்குத் தெரியாது. எனினும், ஏதாவது ஒரு தோணியைக் குறிப்பிட்டு. அதில்தான் அவர் இருப்பதாக எண்ணிக் கொள்வேன். அந்த நம்பிக்கையில், முகத்தில் 'கள் 'என்றுடிக்கும் சுரியக் கிரணங்களை நெற்றிப் பொட்டில் கைகளை விரித்து மறைத்துக்கொண்டு, தோணியையே பார்க்கும் அந்தத் கொண்டிருப்பேன். அந்தச் சமாதி நிலையில், என்னுள்ளே இன்பகரமான கணமுகினல்லாம் எழும். இன்னும் சில நாட்களில் நான் பெரியவளாகி விடுவேன்: அப்போது. அப்பாவிற்குப் போல, எனக்கும் ஒரு தோனி சொந்தமாகக் கிடைத்து விடும். அந்தத் தோணிக்கு வெள்ளை வெளேரென்று அப்பழுக்கில்லாத ஒரு பாபைப் போட்டுக் கொண்டு நான் கடவிற் செல்வேன்; ஒரு தென்னைமர் உயரத்திற்கு எழுந்துவரும் கடல் அலைகளில் என் தோணி தாவித்தாவி ஏறி இறங்கிக்கொண்டே செல்லும். எல்லாத் தோணிகளையும்விட வேகமாக ஓடுவதற்காக என் தோணியின் பாய் பெரியதாக இருக்கும். அந்தப் பாய்க்குள் சோழகக் காற்றுச் சீறியடித்துக் கொண்டிருக்கையில், என் தோணி கடற்பரப்பில் 'விர் 'ரென்று பறந்து செல்லும், நான் பின்னணியத்தில் தலைப் பாகைக்கட்டோடு தைரியமாக நின்று, சுக்கானைப் பிடித்துக்கொள்வேன்; செல்லன் முன்னணியத்தில் நின்று எனக்குத் திசை காட்டுவான். எங்கள் தோணி முன்னே முன்னே ஏறிச் சென்று, கடைசியாய், கடல் வானத்தைத்தொடும் இடத்திற்குப் போய்விடும். அங்கே அம்மா இராத்திரிச் சொன்ன கதையில் வரும் ஏழு தலை நாகத்தைக் காண்பேன்.

தூரத்தே நான் குறி வைத்திருந்த தோணி சமீபித்து விட்டது. அதிலே என் தகப்பனார்தான் இருந்தார். தோணி கரையை அடைந்ததும், அவர் பாயைக் கழற்றி வைத்துத் தோணியை ஓடை வழியாக இழுத்துச் சென்றார். நானும் அவரோடு சேர்ந்து கொண்டேன். பிறகு, நாங்கள் எங்கள் வீட்டின் முன்னால் தோணியைக் கரையில் கொறகொற என்று இழுத்து வந்தோம். அப்பா தூண்டிற் கயிறுகளை வளையமாக்கி சவளில் போட்டு என்னிடம் கொடுத்தார். தோணிக்குள் இருந்த,பழஞ்சோற்றுப் பானையையும், மீன் கோவையையும், நங்கூரத்தையும் எடுத்துத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு அப்பா பின்னே வர, நான் சவளைத் தூக்கித் தோளில் வைத்துக்கொண்டு, சப்த சமுத்திரங்களையும் கடந்துவந்த வீரனைப்போல முன்னே நடந்தேன்.

அன்றிரவு முழுவதும் எனக்குத் தூக்கமே வரவில்லை. பசித்தவன் விருந்துண்ணக் கனாக் காண்பதுபோல் நானும் தோணியைப் பற்றியே கனாக் கண்டேன். எங்கள் வீட்டுக்கு முன்னாலுள்ள ஓடையில் ஐந்து புத்தம் புதிய தோணிகள் இருந்தன. நான், முன்னணியம் உயர்ந்து சவாரிக் குதிரைபோல இருந்த தோணியின் மேல் ஏறிக்கொண்டேன். வாடைக் காற்றானபடியால் எல்லோருடைய தோணிகளும், முன்னேற முடியாமல் கரையை நோக்கியே வருகின்றன. என்னுடைய தோணி மட்டும் எரிந்து விழும் நடசத்திரம் போலக் கனவேகமாகக் காற்றை எதிர்த்தும் போகிறது. கலங்கரை விளக்கின் ஒளிகூடக் கண்ணுக்குப் படாத அத்தனை தூரத்திற்கு ஆழ்கடலின் நடு மையத்திற்கே என் தோணி போய் விடுகிறது!...

நான் திடீரென்று விழித்துக் கொண்டேன். காலையில் எழுந்தபோதுகூட எனக்குத் தோணியின் நினைவு மாறவில்லை. அன்று நான் ஓடைக் கரையில் பழுது பார்க்க இழுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தோணி ஒன்றைத் தள்ளிக்கொண்டு கடலிற்குப் போவது எனத் தீர்மானித்துக் கொண்டேன். செல்லனைக் கூட்டிக்கொண்டு போய், இருந்த தோணியை எங்கள் பலத்தையெல்லாம் கூட்டித் தள்ளிப் பார்த்தேன். தோணி அசையமாட்டேன் என்றது. அப்படியானால் நான் தோணி விடவே முடியாதா? சப்த சமுத்திரங்களையும் என்னால் தாண்ட முடியாதா?

நான் கவலைப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கையில் ஓடையில் முருக்க மரத்துண்டு ஒன்று மிதந்து வந்தது. அதைக் கண்டதும் எனக்கு ஒரே சந்தோஷமாகப் போயிற்று. ஆம்; எனக்கென்று ஒரு தோணி கிடைத்து விட்டது! அந்த முருக்கங் கட்டையை முன்னாலும் பின்னாலும் கொடுவாக் கத்தியினால் செதுக்கி உள்ளே குடைந்து தோணி ஒன்றைச் செய்தேன். பின்னர், அந்தத் தோணியில் செல்லனையும் ஏற்றிக்கொண்டு, என் ஆசை தீருமட்டும் ஓடையில் தோணிவிட்டு விளையாடினேன்.

மதியம் திரும்பிவிட்டது. என் தந்தை கடலிலிருந்து திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார். தோணிவிட்டு விளையாடிக் கொண்டிருந்த என்னைக் கண்டதும் '' அடே பயலே, தோணி விடுறியா? அப்படியெண்டா நாளைக்கு என்னோட கடலுக்கு வா '' என்றார்.

அதைக்கேட்டதும் எனக்குச் சந்தோஷம் தாங்க முடியாமற் போய்விட்டது. " சரியப்பா, நாளைக்கு நானும் வருகிறேன் " என்று சொல்லிக்கொண்டே, சவளைத் தூக்கிக்கொண்டு முன்னால் நடந்தேன். பெரிய தோணியில் போகப்போகிற ஆனந்தத்தில் என் முருக்கந் தோணியை மறந்துவிட்டேன்.

அன்றிரவ எனக்குத் தூக்கமே வரவில்லை. தென்னோலைச் சரசரப்பும் சிள் வண்டுகளின் கீச்சுக் குரலும் எனக்குக் கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தன. படுக்கையிற் புரண்டு கொண்டே ஆனந்தக் கனவுகள் கண்டு கொண்டிருந்தேன். கடைசியாய், எங்கோ ஒரு சேவல் கூவிற்று. அதைத் தொடர்ந்து எங்கள் கிராமத்துச் சேவல்களெல்லாம் போட்டி போட்டுக் கொண்டே கூவின. அம்மா எழுந்து, கை விளக்கைக் கொளுத்திக் கொண்டு சமையல் செய்யத் தொடங்கினாள்,

அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இருந்த குடிசைளிலிருந்து ஒருவர் கூவியழைக்கும் சப்தம் மற்றவரைக் கேட்டது. கடைசியாய், அப்பாவும் எழுந்து, '' தம்பி, டேய் ! '' என்று என்னை எழுப்பினார். நான் சுட்ட பிணம் போல வளைந்து நெளிந்து உட்கார்ந்து கொண்டேன். இரா முழுவதும் தூக்கம் இல்லாததனால் கண்ணிமைகள் கல்லாய்க் கனத்து அழுத்தின. ஆனாலும் உற்சாகத்தோடு எழுந்திருந்தேன். அப்பா சோற்றுப் பானை நிறையத் தண்ணீரை ஊற்றி எடுத்துக்கொண்டு, நங்கூரம் தூண்டில் கயிறு சகிதம் வெளிக் கிளம்பினார். நூனும் சவளைத் தோளில் வைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டேன்.

படலையைத் திறந்து வெளியே வந்ததும், முகத்தில் வாடைக் கடுவல் ஊசி குத்துவதைப் போலச் சுளீர் சுளீரென்று அடித்தது. எனக்கு உடம்பெல்லாம் நடுக்கமெடுத்தது. மேல் துண்டை முகத்தை வளைத்துக் கட்டிக்கொண்டு முன்னால் விறுவிறு என்று நடந்தேன். தூரத்தே குடிசைக்குள் இருந்த அகல் விளக்குகள் இருளைக் 'குத்து குத்' தென்று குத்தின.

ஓடைக் கரையை அடைந்தபோது, பரமார்த்த குருவின் ஆறு சீடர்கள் கண்ட ஆற்றைப்போலத் தூங்கிக்கொண்டிருந்தது. கண்டல் இலைகள் பொட்டுப் பொட்டென்று ஆற்றில் எங்கே போகிறோம் என்ற பிரக்ஞையே அற்ற வண்ணம் போய்க் கொண்டிருந்தன. கோரைப் புற்களின் மேலே சிலந்தி வலை போலப் பனிப் படலம் மொய்த்துக் கிடந்தது.

அப்பா கரையிலே இருந்த தோணியை ஓடையிலேயே தள்ளினார். அதற்குள்ளே சோற்றுப் பானையையும் மற்றைய சாமான்களையும் வைத்தார். உடனே தோணியை ஆற்றிலே விட்டுவிட்டுக் கோரைப்புற்களினடியில் 'அத்தாங்கை' வீசி, இறால் பிடிக்கத் தொடங்கினார். நான் வெடுவெடுக்கும் குளிரில், வள்ளத்தின் முன்னணியத்தில், ஒடுங்கிபோய் குந்திக் கொண்டிருந்தேன், கிழக்கே கூரையில் தொங்கும் புலிமுகச் சிலந்தியைப் போல, வானத்தில் விடிவெள்ளி நடுங்கிக் கொண்டு இருந்தது. இன்னமும் சீழே சிழக்கு வெளுக்கத் தொடங்கியது.

பறி நிறைய இறால் பிடித்ததும். அப்பா வள்ளத்தில் ஏறிக்கொண்டார். மன்னமும் சமுத்திரத்தை நோக்கி ஓடத் தொடங்கியது. மன்ரென்று விடித்தபோது வள்ளம் நடுச் சமுத்திரத்தை அடைத்துவிட்டது. அப்பா நங்கூடித்தை தண்ணீரில் எறிந்துவிட்டு தூண்டிலில் இறாலைப் குத்திக சடலில் எறிந்தார் நானும் தூண்டில் போட்டுக் கொண்டிருந்தேன். சமுத்தூருதேவி நிரக்கதியான தன் குழத்தைகளைத் தன் அலைக்கரங்கலை வறிந்து ஏறிந்த தூலாட்டிக்கொண்டிருந்தாள்.

வெய்யில் ஏறிக்கொண்டே வந்தது. முதுகுத்தோலை உரித்துவிடுவதுபோலச் சனீரென்று அடிக்கும் வெய்யிலுக்கு ஆற்றாமல் அப்பாதல் சட்டையில் கடல் தண்ணீரை அள்ளி அள்ளி ஊற்றிக்கொண்டேயிருந்தார்.

மதியத்தை அண்பியப்போது, நாங்கள் ஆளுக்கு ஐந்து " கருங்கண்ணிப் பாரைகள் " பிடித்துவிட்டோக். என் உழைப்பைக் கண்டு எனக்கே திருபதி ஏற்பட்டது. அந்தத் திருப்தியில் பழஞ் சோற்றைக் கரைத்துக் குடித்த தண்ணிர் எனக்குக் தேவாயிர்தமாகத் தான் பட்டது. வயிறு நிறைந்ததும், நங்காத்தை தூக்கி வைத்து, தோனியைத் திருப்பத் தொடங்கினோற், வள்ளம் ஒடிக்கொண்டிருக்கையில் எவ் உள்ளம் பலற்களாக காணத் தொடங்கியது, "இந்தப்பத்துக்கருங்கண்ணிப் பாரைகளைக் கண்டதும் அப்பா சந்தோஷப்படுவா. பகாத்துப்பட்டின் இதற்கதைக்கு அதைக்கொண்டு போனால், பத்துருபாய்க்கு விற்கலால், சந்தைவிலே, எதிரே வரும் பொங்கலுக்காகக் கழுகம் நப் போன்ற பச்சையினியும், பாசிப்பாறும், சர்க்கரையும், முட்டி நிறையப் பாலும் வடங்கிக் கொள்ளலாம். " "எங்கள்" விட்டுத் தென்னை மரத்தின் கிழே புதுப்பானை " களக் களக் ' என்று பொங்கும் போது நான் புது வேட்டியை உடுத்து, கரும்மைக் கடித்துக் கொண்டு.....

வள்ளம் கரையை அண்மிவிட்டது. கடற் கரையிலே புத்தம் புதிய பைசிக்கிளிற் சாய்ந்தவாறு ஒருவர் நின்று கொண்டிருந்தார். சூரிய சிரணங்கள் பைசிக்கிள் தகடுகளின்மேற் பட்டு ஜொவித்தன. அப்பா ஏதோ மந்திர சக்தியால் கட்டுண்டவரைப்போலத் தோனியை அங்கே திருப்பினார்.

தோணி கரையை அடைந்ததும் மீன்களையெல்லாம் பைசிக்கிள்காரரிடம் போட்டுவிட்டுத் திரும்பவும் வீட்டை நோக்கித் தோணியை வீட்டார்.

எனக்கு சுமற்றமாக இருந்தது.

தோளி வத்து கொண்டிருக்கையில் நால் கேட்டேல்: " ஏன் அப்பா மீன்களையெல்லாம் அங்கே போட்டுவிட்டு வருகிறிகள் ? "

அப்பா சொல்லார்: " அவர்தான் நம் முதலானி, இந்த தோணி – எல்லாம் அவருடையதுதான். நாம் மீனைப் பிடித்து அவருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும், "

் நமக்கு காசு தரமாட்டாரா? ''

" நம் கடவிலே கழித்துக் கொள்வார் விலையை, நமக்குச் சாப்பாட்டிற்காக மேலும் கடன் தருவார், "

'' அப்படியாளால், நாம் இருக்க வேண்டும்? ''

் என்னவோ அப்பா; உழைத்து விட்டேன், கடலை நமக்கென்று புதிதாக ஒரு தோணி

்' எல்லாத் தோணிகளும் அப்பா? "

'' ஆம், ஓடைக்கரையில் எல்லாமே அவருடைய

வெள்ளம் ஓடைக்கரையை தோனியை கரையில் இழுத்து நோக்கி நடந்தோம். என்னுள்ளே பலனாகியது: இந்தத் தோணி தூண்டிற்காரனுக்கு தோணி உழுப்பவனுக்கு நிலம் உழைப்பவனுக்கு எதுவும்

அன்றிலிருந்து தோணி ஆகிவிட்டது, எப்படியாவது குறைந்து ஒரு தோணியாவது வேண்டும். அதன்பின் மீன் கொண்டுபோய் நம் பொங்கலுக்குக் கரும்பும், சர்க்கரையும் வாங்களைம்... முதலாளிக்குக் கொடுத்துவிட்டு தேவையில்லை.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

ஒரே கடன்காரராகத்தானே

தானும் தலை நரைக்குபட்டும் இறுக்க முடியவில்லை. வாங்கவும் முடியாது. "

அந்த முதலாளியுடையதுதானா

இழுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தோணிகள்நான், "

அடைந்து விட்டது. நாங்கள் வைத்துவிட்டு வீட்டை ஒரு பயங்கரமான உண்மை எனக்குச் சொந்தமில்லை; ஆம், சொந்தமில்லை; அப்படியே சோந்தமில்லை; உலகில் செந்தமில்லை;

எனக்குக் கனவுப் பொருள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து, ஆகக் சொத்தமாக வாங்கிக் கெள்ள பிடித்தால் சத்தையில் இஷ்டத்திற்கு விற்கலாம். பாலும், பச்சையரிசியும், பிடித்த மீனையெல்லாம் வெறுங்கையோடு திரும்பிவரத் நாட்கள் கடந்து விட்டன. நான் பெரியவனாகி விட்டேன். சொந்த தோணி இன்னமும் வெறுங் கனவாகவே இருந்து வந்தது. தகப்பனார் வாழ்ந்துவரும் அதே பாதையிற்றான் என் வாழ்வும் போய்க் கொண்டிருந்தது. இந்த வாழ்வில், எனக்கு நேரகாலத்தில் கல்யாணம் முடித்து வைத்துவிட வேண்டும் என்பது அம்மாவின் ஆசை.

ஒருநாட் சாயந்திரம் ஓடைக்கரையில் இராட்டினத்தில் நூல் முறுக்கிக் கொண்டிருந்தேன். மேலே நீல நிறமான ஆகாயம் ஓடையின் தெளிந்த தண்ணீரிலும் விழுந்து பிரதிபலித்துக்கொண்டிருந்தது. ஓடை முகத்துவாரத்தில் இருந்த மணற்தீவில் கடற் புட்கள் கூட்டங் கூட்டமாக வந்து விழுந்து கொண்டிருந்தன.

" தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன் '' என்று வீட்டுக்குப் போன அம்மாவை இன்னமும் காணவில்லை. எனக்குத் தாகமாயிருந்தது. வீட்டுப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தேன். கனகம் செம்பிலே தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு வந்தாள்.

கனகம் எங்கள் கிராமத்துப் பெண்தான். நீரின் இடைமட்டத்தில் ஆடும் பாசிக்கொடியைப்போல எப்போதும் மென்மையாக ஆடிக்கொண்டு தான் அவள் நடப்பாள். கற்பாரில நிற்கும் செம்மீனைப்போலச் செக்கச் செவேலென்று அழகாக இருப்பாள். வண்டலிலே மின்னும் கிளிஞ்சல்போல் இருக்கும் அவள் கண்களை இன்றைக்கு முழுவதுமே பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

அவள் அருகால் வந்தபோது '' கொஞ்சம் தண்ணி தந்திட்டுப் போறியா? '' என்று கேட்டேன் நான்.

கனகம் ஒன்றும் பேசாமல் என்னிடம் செம்பை நீட்டினாள்.

நான் தண்ணீரைக் குடித்துக் கொண்டிருந்தபோது அம்மாவும் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டாள். அம்மாவைக் கண்டதும், கனகம் ஏதோ செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்தவள்போல் வெட்கப்பட்டுக்கொண்டு போய்விட்டாள்.

அம்மா சொன்னாள்: '' என்ன வெட்கமாம் அவளுக்கு? நாளைக்கு அவளைத்தானே நீ கல்யாணம் முடிக்கப் போகிறாய்? ''

் போ அம்மா, எனக்கென்று ஒரு தோணி இல்லாமல் எனக்குக் கல்யாணமே வேண்டாம் '' என்றேன் நான்.

'' ஏண்டா? அவள் அப்பாவிடம் ஒரு தோணி சொந்தமாக இருக்கிறது. அதை உனக்கே கொடுத்துவிடுவார் அவர் '' என்றாள் அம்மா.

நான் யோசித்தேன். எனக்குக் கல்யாணத்திலோ கனகத்திடமோ அக்கறை இல்லாவிட்டாலும், தோணி கிடைக்கப் போகிறதே! தோணி மட்டும் கிடைத்து விட்டால், என் உழைப்பின் பயனை நானே அனுபவிக்க முடியும். என் குடும்ப வாழ்வும் இன்பமாகவே இருக்கும்....

அதன் பிறகெல்லாம் நான் கனகத்துடன் தைரியமாக நெருங்கியே பழகினேன். மனோகரமான மாலை வேளைகளில், ஓடைக் கரையில் இழுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் தோணி மூலையில் குந்திக்கொண்டு, நானும் கனகமும் எவ்வளவோ கதைத்திருக்கிறோம்! கனகம் எப்பொழுதுமே தன் தோணியைப்பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வாள். அந்தத் தோணி அவள் தகப்பனாரின் சொந்தமாக இருக்கிறபடியாற்றான் கனகம் நல்ல சேலை கட்டியிருக்கிறாளாம்! கையில் தங்கக் காப்பு போட்டிருக்கிறாளாம்! அவள் என்றைக்குமே அப்படி இருக்கவேண்டும் ' என்று என் மனதுள் எண்ணிக்கொள்வேன்.

ஆனால், இரண்டு வாரத்துள் அந்த துக்ககரமான செய்தி கிடைத்தது. கிராமமே பரபரப்படைந்தது. கனகத்தின் தந்தை மீன் பிடிக்கப்போனவர் புயலில் அகப்பட்டு மாண்டுபோனார்; தோணியும் திரும்பி வரவில்லை...

என் இருதயத்தில் சம்மட்டியடி விழுந்தது போன்றிருந்தது எனக்கு. பாவம்! எனக்குத்தான் சொந்தத் தோணி இல்லையென்றால் கனகத்திற்குக் கூடவா இல்லாமற் போக வேண்டும்.

இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழித்துக் கனகம் கடற்கரைக்கு வந்தபோது அவளை நிமிர்ந்து பார்க்கவே என்னால் முடியவில்லை. அவள் கண்கள் கலங்கியிருந்தன. என்னைக் கண்டதும் அழுகை பொத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டது அவளுக்கு. விம்மி விம்மி அழத் தொடங்கினாள். என் மடியிற் தலையைப் புதைத்துக் கொண்டு, கனகம் என்னிடம் எதை எதிர்பார்த்தாள்?

கனகத்தை மடியில் வைத்துக் கொண்டேநான் எண்ணினேன், என்னிடமோ தோணிகிடையாது. இந்த நிலையில் அவளை நான் சுகமாக வாழ்விக்க முடியாது. என் தகப்பனாரைப்போல நானும் தலை நரைக்கும் வரை உழைத்து உழைத்துச் சாகவேண்டியதுதான். என்னோடு சேர்ந்து கனகமும் ஏன் சாகவேண்டும்? பாவம், கனகம்....

எனவே, கனகத்தை யாராவது சொந்தத் தோணியுள்ள ஒருவனுக்குக் கல்யாணம் செய்து கொடுத்துவிட வேண்டும். என் கண் முன்னால் அவள் அழகான சேலையும், தங்கக் காப்பும் அணிந்து கொண்டு, என்றென்றைக்கும் ஆனந்தமாக வாழவேண்டும். அவள்வாழ்வுதான் எனக்கும் ஆனந்தம்....

நான எண்ணியது சரியாகப் போய்விட்டது. அமாவாசையன்றிரவு, புங்கை மரத்தின் கீழே இருந்த வைரவர் கோவிலடியில் கனகத்துக்கும் செல்லனுக்கும் கல்யாணம் நடந்தது. கல்யாணத்தன்று பேசிப் பார்க்கவே எனக்குக் கண்ணீர் வந்துவிட்டது. என் கையில் இருந்த அரும் பொருள் இன்னொருவனுக்குப் போய்விட்டது... ஆனாலும், என் கண் முன்னால் அவள் ஆனந்தமாகவே வாழ்வாள். செல்லனிடம் ஒரு தோணி இருக்கிறது. அவன் என்னைப்போலக் கடன்காரனல்ல. செல்லனோடு கனகம் என்றென்றைக்கும் ஆனந்தமாகவே வாழட்டும். எனக்கென்று தோணி ஒன்று கிடைக்காமல் நான் எந்த பெண்ணின் வாழ்வையும் பாழாக்கப் போவகில்லை.

ஆனால், இன்னமும் தோணி எனக்குக் கனவுப் பொருளாகத்தான் இருக்கின்றது. அதனாலென்ன? உயர்ந்த கனவு செயல்மிக்க நனவின் ஆரம்பந்தான். எப்போதாவது ஒரு நாளைக்குக் காலம் மாறத்தான் போகிறது. அன்றைக்கு எனக்கு மட்டுமல்ல. என் நண்பர்கள் எல்லோருக்குமே சொந்தத் தோணி இருக்கும். எங்கள் தோணிகள் சப்த சமுத்திரங்களிலும் சுதந்திரமாகச் சென்று மீன் பிடிக்கும். அந்த மீன்களைச் சந்தையில் பகிரங்கமாக விற்போம். விற்ற பணத்திற்குச் சந்தையில் அரிசி வாங்குவோம். அரிசி வாங்கும் பணம் என்னைப் போன்ற உழைப்பாளியான ஒருவனுக்கு நேரடியாகக் கிடைக்கும். அப்போது உழவனுக்கு நிலமும் சொந்தமாக இருக்கும் அல்லவா?

(அக்கரை இலக்கியம்)

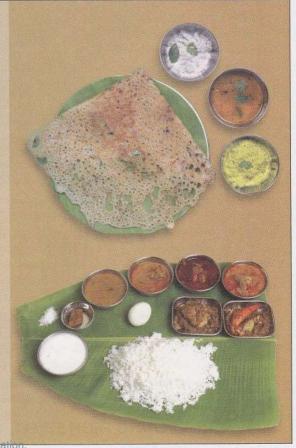

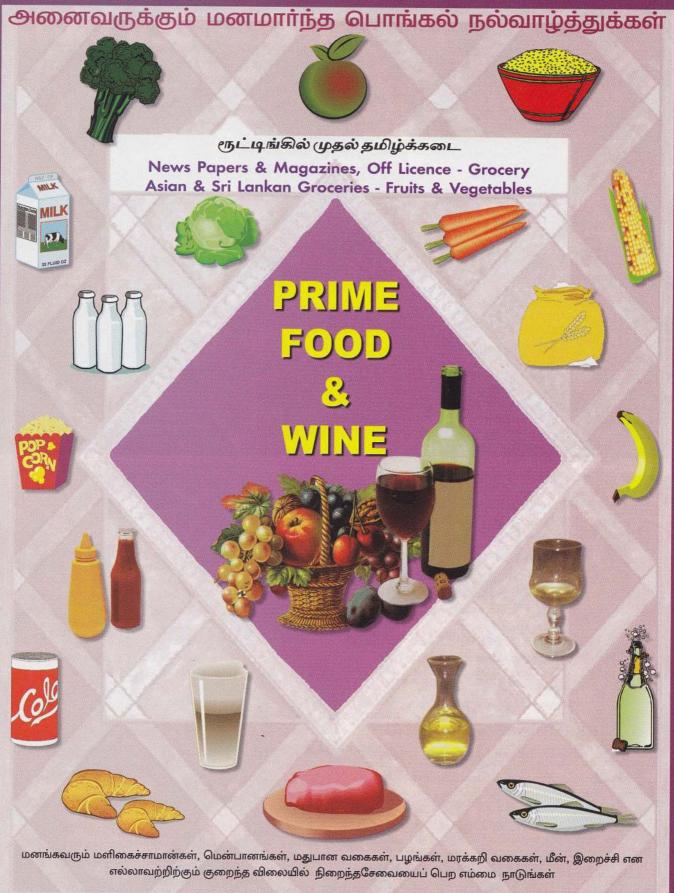

Yhall House

சுத்தம், சுவை, தரம் மிக்க இலங்கை, இந்திய உணவு வகைகளை எந்நேரத்திலும் எவ்வளவு தேவையாயினும் குறைந்த விலையில் குன்றாத மனநிறைவுடன் பெற்றுக் கொள்ள நீங்கள் நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

1, London Road Tooting London SW17 9JP Tel: 020 8767 8585

118, TOOTING HIGH STREET, LONDON SW 17 ORR TEL: 020 8682 3777

ரஞ்சிதம் சோர்வாக நடந்துகொண்டிருந்தாள், வறிக்கொண்டுவரும் வெப்பத்தால் முகம் கன்றிப் போயிருந்தது. நெற்றியில் கசிந்து பரவியிருந்த வியர்வையில் தலைத் துண்டையும் தான் டி இடின்டோரு மயிர்க்கற்றைகள் சப் 'பென்று ஒட் டிப்போயிருந்தன. அவளுக்குப்பின்னால் இனிப்பு விழுந்த இடத்தில் மொய்த்துப் பிரியும் ஏறும்புக் கூட்டம்போல கொழுந்து நிறுக்கும் இடத்தில் கூட்டம் திமு திமுத்துக் கொண்டிருந்தது. அங்கு போனதையோ போய்த் திரும்பியதையோ உணரும் சொரணையற்று ரஞ்சிதம் நடந்துகொண்டிருந்தாள். எண்ணங்கள் முதல்நாள் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியின் அதிர்ச்சியின் மோதிக் கிறப்சிட்போயிருந்தன. இப்போதுங் கூட நினைக்குள் போது உடலே தகிக்கிறது.

ஒராண்டு காலமாக அவள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த

நிகழ்ச்சி கோட்டையின் மீது கோட்டையாக euroman reu டி ம் பி யிரு ந்த மனக்கோட்டையின் அடித்தளம் நேற்றைய நிகழ்க்கியில் நொறுங்கி العالية DEDG. (up simu) பலகுடமை பல இடங்களிலிருந்து அவளைப் ' பெண் ' கேட்டுவந்த எஸ்லோருக்கும் ' இல்லை ' என்று கையை விரித்திருக்கிறான் ருத்திகத்தின் S.S.LUGT. அட்போதெல்லாம் ரஞ்சிதம் இவ்வளவு அதிர்ச்சி அடைய வில்லை. நாறாக தப்பினோய் अशक्त or son Co இருந்தாள். கோள்ளடிக்கொண்ட கடவுள்தான் அப்பன் மனதில் புருந்து அபயம் அளித்து . வீட்டதாகள்கூட நினைப்பு. நேற்று அந்தச் சாமியும் வமற்றிவிட்டது.

அவளும் முத்தையாவும் ! ' ஒருவகுடிர்கவே

அவர்களுக்குள் பழக்கம். அதன் வீணைவாக அவனைத் தவிர வேறு யாருக்கும் கழுத்தை நீட்டுவதில்லை என்று சங்கற்பம் செய்து கொள்ளும் அளவுக்கு அவள் உறுகியாயிருந்தாள். நேற்று முத்தையா வீட்டார்தான் ! பெண் ! கேட்டு வந்து வெறுக்கையுடன் கிரும்பியிருந்தார்கள். இது என்ன என்ற கேள்வி மனதில் எழும்பி, பின்னால் அகன்ற இருள் வெளியைக்கா! டிக் கொண்டிருந்தது. மனதில் பசுமையாகிப்போயிருந்த நினைவு ஒன்று இதழ் விரித்து மணம் பரப்பியது.

நல்ல வெப்பில் வேளை. மண் ரோட்டில் பரவியிருந்த மணல் காற்றை அக்கினி மூச்சாக்கிக் கொண்டிருந்தது. தன் நிழல் கால்களுக்குள் பதுங்க ரஞ்சிதம் வேகமாக நடந்துகொண்டிருந்தான். இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு 'டிபல் கரியர் 'இரண்டு தோள்களிலும் கடிகாருக்குட்டி மாதிரி உறைக்குள் உட்கார்ந்திருக்கும் நான்கைந்து ' பிளாஸ்குகள் ' கொழுந்து எடுக்கும் மலை. 'லைன் 'களில் இருந்து தாரம் என்றால் கங்காணிமார்களுக்கு மதிய உணவு எடுத்துவர யாராவது போகவேண்டும்.

அவள் அன்று ...!

தூரத்தில் முத்தையா சவுக்குமர நிழலில் உட்கார்ந்து உலக்கை பருமனுள்ள கட்டை ஒன்றில் சுத்தி தீட்டிக் கொண்டிருந்தான், மாக்கல் அகளில் தீட்டப்பட்ட சுத்தி வெள்ளியாகிக் கொண்டிருந்தது. அன்று அந்த மலையில் கடிந்து வேலை, சக தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் ஏறக்குமைய நிறையை முடித்துக்கொண்டிருக்கும் நேரம். அவனைத் தவிர வேறு ருஞ்ச குருவியைக்கட காணவில்னல், மலைபூராவும் ஒட்டமுடிவேட்டிய நரை தலைமாதிரி 'ஹோ வென்று கிடந்தது. அதற்கு மத்தியில் அவனுடையநிறையட்டும் பாதிமுடியாமன், வெறும் வயலில் தரவரிசை நட்ட நாற்றுக்கள் மாதிரித் தலைவுக்கி நின்றன்.

் சரியான சோம்பேறி ் என்று மனதுக்குள் திலைத்துக் கொண்டாள் நஞ்சிதம்.

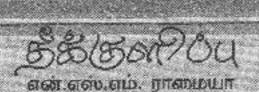
ஆனரவம் கேட்டுத் தலையைத் தூக்கி : பார்த்தால் முத்தையா, அவன் யாரென்று தெரிந்ததும் அவளுக்குக் கொஞ்சம் விடப்பாகவும் இருந்தது, கவரத்து வேலையில் முதல் ' தம்பர் ' ஆள் என்ற பெயரெடுத்தவள்.

தெற்றியில் முத்தாகத் துளிர்ந்து நிறை வியர்வையை ஆள்காட்டியிரலால் வழித்தான். விரலை வாய்க்காலாகக் கொண்டு வியர்வை சொள சொளவென்று கொட்டியது இரண்டு மூன்று தராவிரலைச் கண்டியிட்டு "இஞ்சரு! ஒன்னைத்தானே " வன்றான். ரஞ்சி தந்துக்கு திருத்து துக்கி வாரிப் போட்டது. அவளுடைய தம்பி கந்தனுக்கு

இவன் நண்டன்குடன். அவனுடன் பேச இரண்டொருமுறை தன் வீட்டுக்கு வந்திருக்கிறானதான் என்றாலும் ....

அவனைத் தான்படி இரன்படி வைத்தவர் நின்ற நிலையிலே பாதி திரும்பி " என்ன ? " என்றாள். முலையின் பாள்வை போல அவள் கண்களில் தேங்கி நின்ற கிரட்சியைப் பார்த்து அனைக்குள் சிரிப்பு வந்தது. " தேத்தண்ணி இருந்தி கொஞ்சம் கொடுத்துட்டுப் போவே " என்றான். பேசசில் தொளித்த மென்மை அவளுக்குத் தையிடத்தைத் தந்திருக்க வேண்டும்.

"ஐய ! " என்றாள் ஏனவத்தோடு. " பெரிய வேலை செஞ்ச களைச்சவுக மாதிரிதான். இன்னம் பாதி நெரை கூட முடியல்லே " என்று சொல்லும்போதே சிரித்துவிட்டாள். முடிலையா அமைதியாக " என்ன செல்லோ பாதி நெரை " .... என்று இழுத்தான், பாதி வாக்கியத்தை அவளும் தொடரவில்லை. அவனும் முடிக்கவில்லை. ரஞ்சிதம் நடக்கத் துவங்கினான்.

(196027)வ வழுத்துத் துண்டுக்குள் பகுத்த nineral mic crist or a permiser might scattered whose earlier we make a read when the A ஸ். ந்த இரு க்களிலும். விக்காலம் கெற்றுள்ளார். என்ற பிராந்தியத்திற்கோ உரிய all'organes garenmentals Gearms paroune Appende Directions of Son Siz recons தெழுந்தவர் இறுந்தைப் சிறுவறுகள் சுசிப் கொத்த குறு வடைக் செயுந்தத்த அற்ற then in Differences and will office. alla geralinana resigni armi en unideres போற்றும் கொண்ட இருத்த ஹெகுட்பு டூர்க்க Staining 5 வுக்கிரம்கிங்கலின் கட பதிப்பும் பெற்றது. அன்னநாட்டின் கேயிலைத தோடத்தில் நடிக்க கண்டுமோக Encloses to Char principality Bedrusom Chargeby Kingens ther 1990 Grantication a nentsecri)

"இது யாரு நெரை தெரியுமா ? " என்றான் முத்தையா. கொஞ்சம் ஓங்கிய குரலில். " ஒங்க தம்பி இருக்காகளே அவுக நெரைதான் " என்றான். ரஞ்சிதத்தின் நடை வேகம் குறைந்தது. நின்று திரும்பி அவனைப் பார்த்தாள். முத்தையா தலைகுனிந்து கத்தியின் கூர்மையில் கட்டை விரலை வைத்து வைத்துப் பார்த்தவாறு " பாவம்னு வெட்டிக் கொடுத்தா இப்படித்தான். நல்லதுக்குக் காலமில்லே " என்றவாறு மீண்டும் கத்தியைத் தீட்டத் துவங்கினான்.

அவளுக்கு வெட்கமாக இருந்தது. ஓர் ஆண்பிள்ளை வாய்விட்டுத் தவித்த வாய்க்குத் தண்ணீர் கேட்கிறான். இப்படி சண்டி மாடாக திமிறிவிட்டு வருகிறோமே என்று உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டாள். கைகளில் இருந்த 'டிபன்கரியர்களை' கீழே இறக்கிவைத்துவிட்டு வலதுபுறத்தோளில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பிளாஸ்குகளில் ஒன்றை அவளுடைய நீலநிற பிளாஸ்கை எடுத்துத் தரையில் வைத்தாள். உடம்பெல்லாம் கூசியது. இருந்தாலும் மெல்லிய குரலில் ' தேத்தண்ணி வேணுமா?'

முத்தையா தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தான். ஆளையே காணவில்லை ! துருவிப் பார்த்தபோது, ஒரு பெரிய சவுக்கு மரத்துக்குப் பின்னால் முழு உருவையும் மறைத்துக்கொண்டு ஒரு பக்கத்துக் கண் மட்டும் தெரிந்தது.

முத்தையாக் குறும்பாகச் சிரித்தான். அந்த ஒற்றைக் கண்ணும் மரத்துக்குப் பின்னால் மறைந்தது. முழங்கால்களில் கையை ஊன்றி எழும்பி அவளிடம் வந்தான். தரையில் இருந்த பிளாஸ்கைத் தூக்கி கொஞ்சம் தள்ளி மீண்டும் தரையிலே வைத்தான் பொறுப்பை ஒப்படைப்பதுபோல். அதை எடுத்துத் திறந்து மடமடவென்று வாயில் ஊற்றிக் கொண்டான். முகம் எட்டுக் கோணலாக வளைந்தது.

" ஐய ! சீனி இல்லே ... " என்றான்.

ரஞ்சிதம் சிரிப்பை அடக்க கீழுதட்டை உள்ளிழுத்துக் கடித்தவாறு மடியிலிருந்த ஒரு காகிதப் பொட்டலத்தை எடுத்துப்பிரித்து அதிலிருந்த சீனியில் கொஞ்சம் அள்ளினாள். முத்தையா வலது உள்ளங்கையை இடுப்புத் துணியில் துடைத்துவிட்டு நீட்டினான். உள்ளங்கையில் வெண் குன்றாகச் சீனி குவிந்தது. அதைப் பார்த்துவிட்டு '' உங்க வீட்டிலே இப்படித்தான் குடிப்பீர்களா ? '' என்று அவள் முகத்தைப் பார்த்துவிட்டு '' நாங்களெல்லாம் கலக்கித்தான் குடிப்பம் '' என்றான்.

ரஞ்சிதம் முகத்தை நொடித்துக் கொண்டாள். '' நீங்கல்லாம் தொரை வீடு. கலக்கிக் குடிப்பீங்க. எல்லோருக்கும் முடியுமா ? '' என்றாள். இந்த நாலு வார்த்தைகள் பேசுவதற்குள் கண்கள் வெட்கத்துடன் நாலு திசைகளிலும் சுழன்று பார்த்துக் கொண்டன. கால் கட்டைவிரல் ரோட்டு மணலில் குழி பறித்தது.

கையிலிருந்த சீனியை நக்கி '' கா்முா் '' என்று கடித்தவாறு ஒருவாய் தேநீரை வாயில் ஊற்றிக் கொண்டான். தேநீரில் கொஞ்சம் தாடையில் கொட்டி வளைந்து இறங்கி தொண்டை முடிச்சில் வந்து சொட்டியது.

பிளாஸ்க்கில் பாதித் தேநீரை மீதம் வைத்து நீட்டினான். '' அதை எங்க தம்பிக்கிட்ட கொடுத்துடுங்க '' என்றவாறு தோள்களைக் குலுக்கி பிளாஸ்க் குவியல்களை சரிசெய்தவாறு ' டிபன்கரியா் 'களைத் தூக்கினாள். '' கொஞ்சம் இரு வாறேன் '' என்று முத்தையா கத்தி தீட்டிய இடத்துக்குத் திரும்பி வந்தான். அங்கு நின்ற முருங்கை மரத்தின் தாழ்ந்த கிளை ஒன்றில் பிளாஸ்க்கை தொங்கவிட்டு ஒரு தேயிலைச் செடியின் அடியில் உட்கார்ந்து தலைத் துண்டை விரித்தான். செடியின் அடியில் நிழலுக்கு மறைவாக இரண்டு மூன்று றாத்தல் தேறும் கொழுந்து அம்பாரமாகக் குவித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதை அள்ளி வைத்துப் பெரிய மூட்டையாகக் கட்டிக்கொண்டு ரஞ்சிதம் அருகில் வந்தான். மூட்டையைத் தரையில் வைத்து அது விரிந்தபோது ரஞ்சிதத்தின் முகமும் கண்களும் இலேசாக இதழ்களும் விரிந்து மலர்ந்தன. '' எம்பூட்டுக் கொழுந்து! '' என்று மனம் கூவியது.

'' எடுத்துக்க '' என்றான். ' கொழுந்தோட கவாத்து வெட்ட மனசே இல்லே. எடுத்துகிட்டே வெட்டினேன். எடுக்கலாம்னு நெனைச்சிருந்தா இன்னம் நிறைய எடுத்திருக்கலாம் ' என்றான்.

- " லேஞ்சோடே கொண்டு போறியா ? "
- " வேண்டாம் "

இடுப்புப் படங்கு முழங்காலுக்கு மேல் தொட்டியாக மடித்துக் கிடந்தது. அதற்குள் அள்ளிக் கொட்டிக் கொண்டாள். கண்கள் இரண்டொருமுறை முத்தையா மேல் படர்ந்தது. நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளத் தவறவில்லை.

இப்படி ஆரம்பித்த நட்புதான் இன்றுக் கேள்விக்குறியாகி நின்றது. தூரத்தில் கூடையைத் தரையில் வைத்து விட்டு முத்தையாவின் தங்கை வள்ளி ரஞ்சிதத்துக்காக காத்துக் கொண்டு நின்றாள். நேற்றைய நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு இருவருக்கும் இதுதான் முதல் சந்திப்பு. எனவே பேசுவதற்குக் கூடை கூடையாக விஷயம் இருந்தது வள்ளிக்கு. இவர்கள் விவகாரம் அவளுக்கும் இலேசாகத் தெரியும். நேற்றைய நிகழ்ச்சி அவளுக்கும் அதிர்ச்சியைக் கொடுத்திருந்தது.

ரஞ்சிதம் அருகில் வந்ததும், வள்ளியை ஏறிட்டுப் பார்த்துவிட்டுத் தலையைக் குனிந்தவாறு நடக்கத் துவங்கினாள். வள்ளியும் அவளுடன் தொடர்ந்தாள். கொஞ்ச நேரம் இறுக்கமான மௌனம் நிலவியது. அதற்கு மேலும் பேசாவிட்டால் தலையே வெடித்துவிடும் பரபரப்புடன் வள்ளி ரஞ்சிதத்தின் கையை அசைத்து ' என்னது ? ' என்றாள். ரஞ்சிதம் அவளைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். உயிரில்லாத சிரிப்பு.

இருவரும் நிழலுள்ள இடமாகப் பார்த்து உட்கார்ந்தார்கள். தேநீர் குடிக்க கூடைக்குள் உருண்டு கொண்டிருந்த பிளாஸ்க்கை எடுத்து மூடியைத் திறந்து சேலைத் தலைப்பால் மூடிக்குவளையைச் சுற்றித் துடைத்துவிட்டு தேநீர் ஊற்றி ரஞ்சிதத்திடம் நீட்டினாள் வள்ளி. ரஞ்சிதம் வாங்கிக் கொண்டாள்.

'' என்ன ஒங்க அப்பன் அப்படிச் சொல்லிவிட்டுதாம் ? '' என்றாள் வள்ளி. தேநீர்க் குவளையையே உற்றுப் பார்த்தவாறு மௌனமாக இருந்தாள் ரஞ்சிதம்.

'' வயசு இருபத்தஞ்சு ஆகுதே ஒனக்கு பத்தாதா ? இன்னம் எவ்வளவு காலத்துக்கு இப்படியே இருக்கிறதாம் ? '' என்றாள் தொடர்ந்து. ரஞ்சிதத்துக்குக் கண்கள் குளமாகி நீர் பொலபொலவென்று உதிர்ந்தது. தலைத் துண்டால் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டாள். "ஒங்க அப்பனுக்கு பனா ஆசை!" என்று முத்தாப்ப்பு வைத்தாள். "" ஒன்னனக் கட்டிக் குடுத்துட்டா எம்பது தொண்ணூறுன்னு ஒன் சம்பளம் இவ்லாம போகுமில்ல!" உணர்வுக் கொந்தளிப்பில் சில நிமிஷங்கள் மௌமை! கக் கழிந்தன.

் அண்ணனுக்குச் சரியான வருத்தம் " என்றாள் வள்ளி, " என்னமும் சொள்ளாகளோ ? " ரஞ்சிதத்தின் குரல் ஈணமாக ஒலித்தது.

் ஒண்ணும் சொல்லேல்லே ! ்' என்றவாறு எதிரேயிருந்த தேமிலைச் செடியையே அர்த்தமற்றுப் பாடிதுக் கொண்டிருந்துவிட்டு, திரும் 9, அடக்கிய குரவில் '' ராத்திரி சாப்பிக்கூட இல்லை '' என்றாள், சொல்லும் போது குரவ் தமுதழக்கது, மஞ்சிதம் நீண்ட பொருமுக்கெறிந்தாள்.

> ் நூள் ஒன்னு கொல்றேன், கேக்கிறியா? '' ரஞ்சிதம் தலையைத் தூக்கிப் பார்த்தாள்.

'' அழுகிற புள்ளைதான் பால்குடிக்கும். பேசாமே இப்பிடியே எங்க வீட்டுக்கு வந்துடேன் ''

ரத்திதத்தின் விழிகள் கள்மையாகின் [

" பின்னே என்ன ? ஒங்க அப்பனை நம்புறதிலே வேலையே இல்லை. இன்னம் அஞ்சு வருஷமானாலும் இப்பிடியே இருக்கவேண்டியதுதான்"

அவள் சொலவதிலும் உண்மை இருப்பதாக தினைத்தாள், ரஞ்சிதம்.

" தீ நட்டும் எங்க வீட்டுக்கு வந்திடு, நாக்கல்லாம் ஒன்னனத் தங்கம் தங்கமாகே வச்சக்குவோம் " என்ற வள்ளியை ஊடுருவிப் பார்த்துவிட்டுத் தலைகுனிந்து கொண்டாள், மனதுக்குள் ஆயிரம் எண்ணங்கள், முன்னை மண்ணில் அழுத்திப் புரட்டியதும், புரண்டு விழும் மண்பாண்கள் மாதிரிப் பரண்டு விழுத்தன.

Curacoring?

Currames eséren?

பே மைதைத் தவிர வேறுவழி 7

பெண்கேட்டு, ஏயாந்து இரவு சாப்பிடக்கூட முடியாமல் தவிக்கும் முத்தையாவின் முகம் அவள் மனதில் நிழலாடியது. இப்படியே இப்பொழுது அவர்கள் விட்டுக்கு ஒடலாமா என்று மனதில் ஓர் அகரவேகம் ஏற்பட்டது. அவள் முதுவில் கையை இ வைத்து " என்ன நாள் நட்சத்திரம் பார்க்கிறயா, இ என்ன போசனை ? " என்றாள் வள்ளி.

கடை சியாக ஒரு முடிவுக்கு வந்தாள் ரஞ்சிதம். போவதென்று

அவளுக்கு மனு தா்மம் தெரியாது. இன்றைய சட்ட திட்டங்களும் தெரியாது. ஆனால் .... இரு த்தைத்து வருட வாழ்வுக்குப் பிறகு, அதிலும் உணர்வு புரிந்த பிறகு தனக்குள்ளே போராடிப் போராடிக் களைத்துக் கிடந்த நெஞ்சு சகத்துக்காக எங்கியது. இனியும் பழைய வாழ்வதான் என்றால் அதைவிட பேசாமல் மண் எண்ணெயில் குளித்து நெருப்பை வைத்துக் கொள்ளலாம், உணர்வும் அக்கினியாகத்தானே தகிக்கிறது ! அன்று மாலையில் வள்ளியின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அவர்கள் வீட்டுக்குள் நுழையும்போது கொண்டவலைக் காணப் பள்ளியழைக்குள் நுழையுவது போல மளம் படபடத்தது, எத்தனையோ முறை வந்து பார்த்தவீடுதாள். ஆனால் இன்று என்னவோ ஒரு பாற்றம். கடையை இறக்கித்திண்ணைக்கு மேல் சுவரில் அடித்திருந்த ஆணியில் மாட்டிலிட்டு உள்ளே நுழைந்தார்கள். உள்ளே இலேசான இருள்.

அது வெளித் திண்ணையும், உள்ளே ஒட் அறையுமாக உள்ள பழைய மோன்தர் வயம். முன்பக்கம் மட்டும்தான வசல். உள்ளே அறைக்குள் ஆள் உயரத்துக்கு மேல் கம்பி வைத்துதுள்ளல் ஜெயில்மாதிரி அடுப்பருகில் பலலையைப் போட்டு உட்கார்ந்தவாறு சபையலில் ஒழுகியிருந்தாள் வள்ளியின் தாய். மேலே ரவிக்கை இல்லாமல் சேலைபட்டும் பாதி முதுகையும் பாதி வயிற்றையும் அம்பலப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது வரசலில் நிழல் தெரிந்து திரும்பிப்பாத்தான். ரஞ்சிதத்தைப் பார்த்ததும் திகைப்பாக இருந்தது, வள்ளி அவளருகில் போய் பண்டியிட்டு அமர்ந்து நிலைகையை விவரித்தபோது, திகைப்பு சிரிப்பாக மாறியது எழும்பி ரஞ்சிதம் அருகில் வந்து " எம்மவல்குடின் பெரிசன்னு வந்துட்டியாவம்யா வா".... என்று அவள்

பொட்டில் அழுத்திக் கொண்டாள். விரல்கள் சடசடத்தன. வள்ளிக்கு ஏக உற்சாகம்.

ரஞ்சிதத்தை உட்கார விடாமல் தோட்டத்துக்கும் 'பீலி'யடிக்கும் இழுத்து அலைந்துகொண்டிருந்தாள். இருவரும் கை, கால் அலம்பிக் கொண்டு வந்தபோது வள்ளியின் தாய் தேநீர் ஊற்றி வைத்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தாள். தேநீரைக் குடிக்கும்போது இந்நேரம் தன் வீட்டிலும் வெள்ளை நிற ' ஜக்'கில் தேநீர் ஆறிப் போய் அடுப்புக்குப் பக்கத்தில் தூசி படர்ந்து கொண்டிருக்கும் என்று நினைத்துக் கொண்டாள். வள்ளியின் தம்பிப் பயல் ஒருவன் நடுவிரலையும் மோதிர விரலையும் சேர்த்து சூப்பியவாறு உடம்பில் துணியில்லாமல் அம்மணமாக வந்து நின்று ரஞ்சிதத்தை விழித்துப் பார்த்தான். அவனை இழுத்து அணைத்து தலைமயிரைக் கோதிவிட்டு '' ஐய ! இது என்ன அசிங்கம். நல்லபிள்ளையாம், எங்கே சட்டை போட்டுக்கிட்டு வா பாப்பம் '' என்றாள். அவன் திமிறி குடுகுடு வென்று வெளியே ஓடினான். மூவரும் சிரித்தார்கள்.

அவன் வயதேயுடைய தன் தம்பி ஒருவனின் நினைவு வந்தது. அவள்தான் சோறூட்ட வேண்டும். அவளருகில் படுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றெல்லாம் முரண்டு பண்ணுபவன். இன்று என்ன செய்வான் என்று நினைத்த போது மனம் கலங்கியது. ' எவ்வளவு காலத்துக்கு ஒரு பெண்ணுக்குத்ததாய் வீடு ? ' என்று தன்னையே மடக்கிக் கொண்டாள்.

வந்து அரைமணி நேரம் ஆகிவிட்டது.இன்னும் முத்தையாவைக் காணவில்லை. வந்து தன்னைக் கண்டவுடன் என்ன செய்வான் என்று கற்பனை பண்ணிக் கொண்டாள். கற்பனை சுகமாக இருக்கவில்லை ! உள்ளத்தின் ஒருபகுதி இருண்டுபோய், அதற்குள்ளிருந்து நான்கைந்து அழுகுரல்கள் கேட்பது போலிருந்தது. தராசுப்பட்டிக்கல் மாதிரி இருக்கும் தன் தம்பி தங்கைகளின் நினைவே மனதுக்குள் சுழன்றது.

ரஞ்சிதத்தின் குடும்பம் பெரியது. உருப்படியாக மூன்று பேருடைய உழைப்பில் ஒன்பது வயிறுகள் பசியாற வேண்டும். இதுவரையுமே அது ஒழுங்காக நடைபெறவில்லையென்றால் இனி... ?

குழந்தைகளில் ஒருவரையாவது அவளுடைய தாயினால் சமாளிக்க முடியாது. குழந்தைகளின் குறும்பு தாங்க முடியாவிட்டால் ' பட்பட் 'டென்று தன் தலையில் அடித்துக்கொண்டு என்னைக் கொல்லாதீங்க சனியங்களா ! என்று அழத்தான் தெரியும். அடுத்தடுத்த பிரசவத்தால் நித்திய நோயாளியாகி, ரஞ்சிதத்துக்கு அவளும் ஒரு குழந்தை. தலையில் தான் சுமத்தியிருக்கும் பாரத்தை எண்ணுகையில் தான் செய்வது பெரிய அநியாயம் என்று தோன்றியது. உடம்பு கொஞ்சம் தெம்பாக இருக்கும் நாளில் மட்டும் ஏதோ ' பெயர் ' பண்ணுகிறவள். இனிக் கட்டாயம் வேலைக்குப் போகவேண்டிவரும். கறுத்து இளைத்து நடக்கவே ஜீவனில்லாத தன் தாய் வேலைக்குப் போவதைக் கற்பனை பண்ணவே சிரமமாக இருந்தது ரஞ்சிதத்துக்கு.

வெளியே அந்தி மயங்கி அழுக்குப்போல இருள் பரவத் தொடங்கியது. வள்ளி ரஞ்சிதத்தைத் தனிமையில் விட்டுவிட்டு இரண்டு லாந்தாகளை எடுத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தாள். அவைகளைக் கழற்றி கண்ணாடியைத் துடைத்து மண்ணெண்ணெய் ஊற்றி விளக்கை ஏற்றினாள். வள்ளியின் தாயும் சமையலை முடித்து விட்டு அடுத்த வீட்டுக்குப் பேசிக் கொண்டிருக்கப் போய்விட்டாள். நெடுநேரமாகத் திண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்த ரஞ்சிதம் எழும்பி உள்ளே வள்ளி அருகில் நின்றாள். கண்கள் ஈரமாகி உதடுகள் துடித்துக் கொண்டிருந்தன. மெதுவாக ' வள்ளி ' என்றாள். அதுவுங்கூட அழுகையாகத்தான் வெளிவந்தது. சேலை முந்தானையில் மூக்கைச் சீறிக் கொண்டாள்.

நிமிர்ந்து அவளைப் பார்த்த வள்ளிக்கு அவள் வெகு நேரமாக அழுதிருக்கவேண்டும் என்று தோன்றியது. "என்னது?" என்றாள்.

'' நான் வீட்டுக்குப் போகிறேன் ''

'' என்னது ''

ரஞ்சிதம் மீண்டும் மூக்கைத் துடைத்து கண்களையும் துடைத்துக் கொண்டாள். வள்ளி அவள் தோள்களைக் குலுக்கி '' என்ன ரஞ்சி ஒனக்கு ? '' என்றாள்.

ரஞ்சிதம் அமைதியாகக் கொடியில் கிடந்த துண்டையும் படங்குச் சாக்கையும் உருவி எடுத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தாள். பின்னாலே வந்த வள்ளி அவள் கையைப்பிடித்து ''ரஞ்சி! எங்கே போறே? வா உள்ளுக்கு'' என்றாள்.

ரஞ்சிதத்தின் கண்கள் கலங்கி மிளகாய்ப்பழமாக சிவந்திருந்தன. '' இல்லே வள்ளி! நான் போறேன் விடு '' என்று நழுவித் திண்ணை அருகில் வந்தாள். '' நான் இப்படி வாறது சரியே இல்லை. எங்க அப்பனும் தம்பியும் சம்பாதிச்சா அந்தக் குடும்பத்துக்கு போதும்னா நினைக்கறே ?'' என்று சொல்லும்போதே அவளுக்கு அழுகை பொங்கிக் கொண்டு வந்தது. '' சின்னதுகளை நெனைச்சா எனக்கு வயித்தைக் கலக்குது '' என்று சொல்லிவிட்டு குலுங்கி அழுதாள். வள்ளிக்கு ஒன்றும் சொல்லத் தோன்றவில்லை.

திண்ணைக்குமேல் தொங்கிய கூடை கீழே இறங்கியது. அதற்குள் துண்டையும் படங்கையும் போட்டு, கயிற்றைத் தலையில் மாட்டிக் கொண்டு வாசலைவிட்டுக் கீழே இறங்கினாள்.

தன் தாயைக் கூப்பிட்டுச் சொல்லக்கூட முடியாமல் திகைத்து நின்ற வள்ளியிடம் சொல்லவும் இல்லை. அவளைப் பார்க்கவும் இல்லை.

இருளுக்குள் கலந்த ரஞ்சிதம் ஓடத் துவங்கினாள். வாழ்க்கையும் தான்,

-துரைவி வெளியீடு

நாங்கள் எல்லாரும் வெறும் மேலுடன்றான் திரிவோம், எனக்கு வெறும்மேல்தான் பிடிக்கும்; சட்டையே பிடிக்கா. கிட்ணலும் அப்பிடித்தான், வெறும்மேலுடன்தான் வருவான். ஆனா கிட்ணன் நல்ல வடிவு, வெள்ளையாய் இருப்பான். ஏனென்டால் அவன் அம்மா நல்ல வெள்ளை; என்னுடைய அம்மாகூட நல்ல வெள்ளை; அப்பாதான் கறுப்பு; பல்லுத் தீட்டுவமே கரி, அதைப் போல

சனிக்கிழமை அம்மா முழுக வார்ப்பா. அம்மாவுக்கு ஒண்டுமே தெரியா. இவ்வளவு சண்ணெய் கைப்பா. கண்ணெல்லாம் எரியும். அக்கா எண்டால் ஒரு சொட்டுச் சொட்டாய்வைப்பா. எரியவே மாட்டுது?

ராசா என்னோடு ஒட்ட ஒட்ட வாறான், தன்படா வண்டாலும் தள்ளுறான் இல்லை; ராசாவும் இன்டைக்கு முழுகுவான்; அவனுக்கு முழுகவே பிடிக்கா. ' கெற்றப் ' போல் 'அடிக்கத்தான் அவனுக்குப் பிடிக்கும்; நல்லாலெக்கு வைச்சு அடிப்பான்; எண்டால் நானும் கூட அடிப்பன்; அப்பா கண்டால் முதுகுத்தோலை உரிச்சிப் போடுவராம்; அக்காதான் சொல்லுறா.

அப்பாவுக்கு ஒண்டுமே தெரியா; காலம்பற காலம்பற புதுப்புது பிளேட்டால் ' சேல் ' எடுத்திட்டு பிளேட்டை எறிஞ்சிடுவார். நான் எல்லா பிளேடும் சேர்ப்பல். விகளாவிட்டை குடுத்தால் புதுப் புது முத்திரை எல்லாம் தருவன், அவளிட்ட முத்திரை ஒரு தொகை இருக்கு. அமெரிக்கா, இங்கிலண்டு, லண்டன, எல்லா முத்திரையும் வைச்சிருக்கிறான். விக்கினாவின்ரை அப்பாளிட்டை கார் இருக்கு; பெரிய கார்; அவன் சொல்லுறாள் தான் கார் விடுவானாம். அவன் அப்பிடித்தான்; எல்லாம் பொய் பொய்யாய் செல்லுவான்.

வைசென்ச ஒண்டும் எடுக்காமல் எப்பிடியாம் கார்விடுறது.

அக்கா வத்து முழுகவார்க்கக் கூப்பிட்டா, ''பேத்து வாறன் '' என்டு சொன்னன்; அக்கா அப்பிடியே ' அறுநாக் கொடியில் ' பிடித்து கொற கொற எண்டு இழுத்துக்கொண்டு போனா. நான் அழவே இல்லை, எனக்கு அக்கா எண்டால் விருப்பம்.

அக்காதான் தலையிலே சீயாக்காய் பிரப்டினா; நான் அக்காணபே அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தன். அக்கா தல்ல வடிவு. நல்ல சிவப்பு அக்காவின்னர் கடை வட்டமாய் பெரிசாய் இருக்கும். அதைத்தான் நான் உத்துப் பார்த்துக்கொள்டே இருப்பல். அக்கா ஏண்டா அப்பிடிப் பார்க்கிறாய் எண்டா. எனக்குக உச்சமாயிருந்தது. கண்ணுக்குள்ளே சீயாக்காய் போட்டுது எண்டு சுந்தினேன். சும்மாதான்; அக்கா கெதி கெதியாய் தன்னி அள்ளித் தலையிலே ஊத்தினா. கண்ணி சில்லெண்டு இருந்தது: நான் குதிகுதி எண்டு குதிர்கள்.

அம்மா பவுடர் போடவே மாட்டா. கொஞ்சம்தான் போடுவா, அக்கா எல்லா இடமும் பவுடர் போட்டா, தலையெல்லாம்கூடப் போட்டா, நல்ல வாசமாயிருக்கு, நான் சிரிச்சன், அக்கா குனிஞ்சு வெஞ்சினா.

கிட்ணன் வந்து விளையாடக் கூட்பிட்டான். '' நான் மாட்டன் நீ போ '' எண்டு சொன்னன். அவன் போக இல்லை.

'' தீ போடா '' எண்டு நான் உள்ளே வந்திட்டன்.கிட்ணன் அப்பிடித்தான், ''போடா'' எண்டால், ோகவேமாட்டாள்.

கிட்ணன்ரை அக்காயும் வந்தா. எங்கடை அக்காவோடை அவ களேக்க நேரம் கனத கதை எண்டு கனதச்சா. மெதுவாத்தான் சதைச்சினம். எவ்மைக் கண்ட உடனே கதைக்கிறதை நிப்பாட்டினம். அக்கர "நீபோம் வெளியிலே விளையாடுடன்… " எண்டு என்னைக் கலைக்கிறா. எவக்கு கோயம் கோவமாம் வரும்,

கிட்ணன்னு அக்கா கூடாது. வந்தா டோகவோரட்டா, ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து சிரிசிரி எண்டு சிரிக்கினம், சிரிச்சிட்டுப் போகட்டும்; எனக்கென்ன.

கிட்ணன்றை அக்காவின்றை நகைபெல்லாத்தையும் அக்கா போட்டுப்போட்டு பார்த்தா. அற்றாவின்றை சீலையெல்லாம் அலுமாரியிலை இருந்து எடுத்து அக்கா உடுத்துப் பார்த்தா. கண்ணாடியினை அக்கா தன்னனப் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தா. ஏணென்டு கேட்டன் "அப்பிடித்தான்" எண்டு சொன்னா.

இந்த அக்கா இப்படித்தான்; கிட்ணன்ரை அக்கா வந்தா என்னோடை கதைக்கவே மாட்டா. நான் குகினிக்கு : போய் குஞ்சியார்கியை கேப்பன்.

குஞ்சியாச்சி குளினியிலே பலகாரம் சட்டுக்கொண்டு இருந்தா எனக்குச சாப்பிட இவ்வளவு பலகாரம் தந்தா நான் இதை அம்மாவிட்டை சொல்லாவட்டன். குஞ்சியாச்சிடைய எனக்கு பிடிக்கும்; எனக்கு கேசகிறது எல்லாம் செஸ்லுவா. அக்காவை பொம்பின்ன பார்க்க வருகின்மாம், இந்த பலகாரமெல்லாம் அவைக்குதாணம்!

குஞ்சியாச்சி நல்லவ, என்னைக் கொஞ்சிறபோது மாத்திரம் கூடாது. அவ வாபெல்லாம் வெங்காயம் மணக்கும், அக்கா மெலுவாத்தான் கொஞ்சுவா, கன்னம் பட்டுப்போல இருக்கும். ஆனா அப்பா முகம் குத்தும். சொரசொர எண்டு இருக்கும். பள்ளிக்கூடத்திலே சிலேட்டுப் பெஞ்சில் தீட்டுவமே சீமெந்து படி. அதைப்போல.

எனக்கு அப்பாவை பிடிக்கா. வெள்ளிக்கிழமை மாத்திரம் பிடிக்கும். ஏனெண்டால் என்னைக் கோயிலுக்கு கூட்டிக்கொண்டு போவார். கனேக்க கடலையெல்லாம் வாங்கித் தருவார்.

இண்டைக்கு எனக்கு புதுச் சேட்டையெல்லாம் அக்கா போட்டுவிட்டா. புழுதியிலே இறங்கி விளையாடினால் கால் முறிச்சிப் போடுவன் எண்டு அக்கா சொன்னா.

எல்லாம் பொய். அக்கா அடிக்கவே மாட்டா; மெதுவாத்தான் அடிப்பா.

அக்கா, அக்கா, அக்கா எல்லே, குஞ்சியாச்சியிட்டை கொஞ்சம் பலகாரம் வாங்கித்தா எண்டு கேட்டன். அக்கா, இப்ப வேண்டாம் அவையெல்லாம் வந்து போனப் பிறகு சாப்பிடலாமெண்டு சொன்னா. ஆரெல்லாம் எண்டு கேட்டன். அக்காவுக்கு முகம் எல்லாம் சிவந்து போச்சு.

அக்கா புது சீலையெல்லாம் கட்டிக்கொண்டிருந்தா. அக்கா நல்ல வடிவு. நான் கட்டிப் பிடிச்சு அக்கா கழுத்திலே கொஞ்சினன், சீ...அப்படி நீகொஞ்சக்கூடாதெண்டு சொன்னா.

குஞ்சியாச்சி எண்டா அப்பிடிச் சொல்லவே மாட்டா,

லெச்சுமி இண்டைக்கு வர இல்லை.

ஏன் குஞ்சியாச்சி லெச்சுமியைக் கூட்டிக்கொண்டு வர இல்லை எண்டு கேட்டன். உண்மையாகத்தான் கேட்டேன், குஞ்சியாச்சி சிரிச்சா. ஏன் நீயும் பொம்பிளை பார்க்கப் போறியோ எண்டு கேட்டா.

பொம்பிளை பார்க்கிறதெண்டால் என்ன?

புதுப்புது ஆக்களெல்லாம் வந்தினம்; ஒரு பென்னம் பெரிய கார்லே அவ்வளவு பேரும் வந்திருந்தனம். நான் அம்மாவின்ரை சீலையைப் பிடிச்சிக்கொண்டு நிண்டன்

அம்மா பறிச்சுக்கொண்டு போய் அவை எல்லாரையும் கூப்பிட்டு உள்ளுக்கு இருத்தினா. ஒரு மாமி கூட வந்திருந்தா. நான் அக்காவோடை போய் இருந்தன். அக்கா என்னை தன்னோடு இழுத்து வைச்சிக்கொண்டா.

அக்கா புதுசு புதுசாய் நகையெல்லாம் போட்டிருந்தா. '' இதெல்லாம் ஆற்றை நகையக்கா ''எண்டு கேட்டன்; மெல்லத்தான்கேட்டன். ''சீபேசாமல் இரடா '' எண்டா அக்க. அந்த மாமி என்னை உத்து உத்துப் பார்க்கிறா.

அந்த மாமி கூடாது. ஆனா அக்கா அவவோடைத்தான் கதைச்சா; கனநேரம் கதைச்சா. பலகாரம் எல்லாம் கொண்டுபோய்வைச்சா.

முன் வீட்டிலே இருக்கிறாரே கொண மாமா, அவரைப்போல ஒரு மாமாவும் வந்திருந்தார். ஆம்பிளையள் எல்லாரும் தலைவாசலிலே தான் இருக்கினம்; அந்த மாமாவின்ரை அப்பாவும் அங்கைதான் இருக்கிறார். அவைக்கும் அக்காதான் பலகாரம் குடுத்தா. அந்த மாமா அக்காவையே பார்த்தார். அக்கா ஓடியாந்திட்டா.

அந்த மாமா என்னைக் கூப்பிட்டார். கை காட்டித்தான் கூப்பிட்டார். நான் போகவே இல்லை. அப்பா, வாடா எண்டு உலுக்கினார். நான் பயந்திட்டன். அப்பாவும், அந்த மாமாவின்ரை அப்பா, அவரும் கதைச்சினம். இருந்திட்டு ரண்டு பேரும் பிலத்து சத்தம் போட்டினம். கடைசியாய் அப்பாகோபமாய்ப்பேசினார். அம்மா அப்பாவை பேசவேண்டாம் அப்படி எண்டு சொன்னா. அக்கா அழுகிறது போலை சோர்ந்துபோய் இருந்தா. பாவம் பாவமாயிருந்தது.

நான் முறுக்கை எடுத்துக் கடிச்சன்; மெதுவாத்தான் கடிச்சன், படக்கெண்டு சத்தம் போட்டது. அந்த மாமா திரும்பிப் பார்த்தார். எனக்கு வெக்கமாய்ப் போச்சு...

இண்டைக்கு வகுப்பு வாத்தியார் வர இல்லை. எல்லாரும் சத்தமாய்ப் போட்டம். பற்பன்தான் கூடச் சத்தம் போட்டான். ஆனா தலைமை வாத்தியார் எல்லாரையும்தான் வாங்கு மேலே ஏத்திவிட்டார்; காலெல்லாம் வலிச்சுது. தலைமை வாத்தியார் உயரமாய் இருப்பார். பிரம்பு வைத்திருப்பார்; அவருக்கு ஒண்டுமே தெரியாது.

பள்ளிவிட்ட நேரம் மழை எல்லாம் தூறிச்சு. "மழையே மழையே மெத்தப் பெய், வண்ணாங் கல்லு தூரப்பெய்" எண்டு நானும் கிட்ணனும் பாடினோம். மழை பெய்யவே இல்லை.

" கொக்குவில் கிராமச் சங்கம் '' எண்டு பலகையிலே எழுதி வைச்சிருக்குது. '' ஏண்டா கிட்ணா, கிராமச் சங்கம் எண்டா என்னடா '' எண்டு கேட்டன். அவன் தனக்குத் தெரியாது எண்டு சொல்லிப்போட்டு ஓடிவிட்டான். கிட்ணனுக்கு ஒண்டுமே தெரியா.

வீட்டிலே அம்மா அப்பாவோடு சண்டை பிடிச்சா. அப்பாவும் பெலத்துச் சண்டை பிடிச்சார். எனக்குப் பயமாயிருந்தது. அக்காட்டை ஓடினேன். அக்கா கூடத்திலே இருந்து அழுதுகொண்டு இருந்தா. 'அக்கா அக்கா ' எண்டு கூப்பிட்டன்; அவ பேசவே இல்லை. சீதனம் சரியாய் பேசாமல் ஏன் பொம்பிளை பார்க்க ஆக்களை கூப்பிடுவான் எண்டு அம்மா கத்தினா. அப்பாவும் என்னவோ கத்தினார்.

எதுக்குத்தான் சண்டை எண்டு ஒண்டு இருக்குதோ?

மண்ணென்ணெய்க்காரன் வந்தான். கூ கூ எண்டு ஊதினான். நான் அவனைப் பார்க்கத்தான் ஓடினேன். ஒழுங்கையிலே கொண மாமாவும் நிண்டார். என்னைப் பார்த்துச்சிரித்தார். கொண மாமா நல்ல வடிவாய் இருக்கிறார்.

கொண மாமா, '' நீ என்ரை வீட்டுக்கு வாறியா '' எண்டு கேட்டார். நான் ஓம் எண்டு தலை ஆட்டினன்.

கொணமாமா பெரிய பெரிய புத்தகமெல்லாம் படிக்கிறார். எல்லாம் இங்கிலீசு பொத்தகம். எல்லாமும் கூடாது. ஒரு படம் கூட இல்லை.

படம் ஒண்டுகூட இல்லையா எண்டு கேட்டன், படமா எண்டு கேட்டு கொண மாமா சிரிச்சார். புதுசு புதுசா படம் எல்லாம் காட்டினார். அந்தப் பெட்டி நிறையப் படம் படமாய் வச்சிருக்கிறார். மாடு படம், குதிரை படம், ஏரோப்பிளேன் படம் எல்லாம் கூட கீறி வச்சு இருக்கிறார். என்ரை படம், அக்கா படம்கூடக் காட்டினார்.

அக்கா படத்தை அக்காவுக்கு காட்டி போட்டு வரட்டா எண்டு கேட்டன். ''ஓ.... வேணுமெண்டால் கொண்டு போய் காட்டு; ஒரு கடுதாசியும் தாறன். அதையும் காட்டுறியா '' எண்டார். நான் " ஒஎஸ் " எண்டன்

அம்மா வெங்காயம் வெங்காயமா உரிக்கிறா. அவவுக்கு கண்ணீர வர இல்லை. நூள் ஒண்டுகூட உரிச்சு முடியல்லை. அழுகை அழுகையா வந்தது. அப்பா இஞ்ச வாடா எண்டு கூப்பிட்டார். நூள் கிட்டப் போனேன். முதுகினே ' பளார் பளார் 'எண்டு அடிச்சார். அதுக்கிடையிலே அம்மா ஓடி வந்து அப்பாவை மறிச்சா. அப்பா, நீதான் பிள்ளையை செடுக்கிறாய் எண்டு பேசினார்; அம்மா, அவனுக்கென்ன தெரியும், குழந்தைதானே எண்டா. இனிமேல் மாமா வீட்டை போவியாடா போவியாடா எண்டு உலுக்கினார். நூன் இல்லை இல்லை எண்டு பயத்திலை சுத்தினன். அப்பா உடனே போட்டார். அம்மா முதுகை தடவி விட்டா, பலகாரம் என்லாம் கூடத் தந்தா.

தடுச்சாமம் போல அப்பா அடிக்க வத்தார். தான் திடுக்கிட்டு முழிச்சிப் பார்த்தன். ஒண்டுமே தெரிய இல்லை, எனக்குப் பயம் பயமாய் வந்தது. இருட்டிலே அக்கானிட்டை தடவித்தடவிப் போனேன். அக்கா தலைகாணி எல்லாம் ஈரமாயிருந்தது. அக்கா விக்கி விக்கி அழுகிற சத்தம்தான் கேட்டது. எனக்குப் பயமாயிருந்தது.

அக்காவைத் தொட்டுப் பார்த்தன். அக்கா முகத்தைக் காண இல்லை, ஏன் அக்கா அழுகிறாய் எண்டு கேட்டன். அக்கா கணதக்க இல்லை. '' அக்கா, என்னை அக்கா எஸ்லே...இனிமேல் அந்த யாயட்டையிருந்து ஒரு கடுதாசியும் வாங்கியர மாட்டன், என்ரை அக்கா எல்லே. ''

அப்பவும் அக்கா கதைக்க இல்லை. '' எனக்குப் பயமாயிருக்கு அக்கா… என்னைக் கட்டிப்பிடி அக்கா…'' எண்டு சென்னன்.

அக்காகுப்புறப்படுத்தக் கிடந்தா திரும் வே இல்லை. தடவிப் பார்த்தல், முகமெல்லாம் நனைஞ்சி கிடந்தது.

்' அக்கா, திளன்னோடை கோவமா '' எண்டு கேட்டன்.

அக்கா அப்படியே என்னைக் கட்டிப் பிடிச்சுக் கொஞ்சினா. சுன்னத்திலேதால் கொஞ்சினா. கொஞ்சம் ந~~ொந்தது~~

(முத்துவிங்கம் கதைகள்)

கல்வெட்டு ஜோசியம்

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் காணப்படும் ஒரு கல்வெட்டு கூறும் கூடையான விவரம் இது; 'சோழ வம்சத்து அரசர் ஐவர், நாயக்கர் அரசர் பதிவைட்டுப் பேர், மகாராஷ்ழர வம்ச அரசர் 8 பேர். ஆக 31 பேர் ஆஞ்நாட்டை இவர். ஆக 31 பேர் ஆஞ்நாட்டை ஆன்வார்கள். பின்பு கவியுகாதி 5045க்கு மேல் ஆங்கில ஆட்சி முடிவுறும். அப்போது ஐரோப்பாக் கண்டம் ஐந்து பிரிவாகி சண்டை ஏற்படும். இந்நாட்டில் சமரச கட்சி ஏற்பட்டு 18 ஆண்டுகள் நடைபெறும். பிறகு சாதி மதப் பூசல்கள் ஏற்பட்டு உயிர்ச் சேதமும், பொருட்சேதமும் அதிகமாகி சமூகம் மடியும். பிறகு ஒப்பானில் உதயதரியன் கொடியை நாட்டிடுவார்கள். மனுநீதிச் சோழன் கட்டிய கோயினுக்கு அப்போது தம்பாபிஷேகம் நடைபெறும் '.

எப்போது பொறிக்கப்பட்டது என்பது தெரியாத இக்கல்வெட்டில் கூறியுள்ளபடி சோழர், நாயக்கர், மகாராஷ்டிரர், ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நடந்து முடிந்திருக்கிறது, கவியுகாதி 50.45க்கு மேல் என்று கூறியுள்ள 50.49 ல் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி முடிந்து ஜனநாயக அரசு ஏற்பட்டது.

1966 உடன் குடியரசுக்கு 18 ஆண்டுகள் பூர்த்தி ஆயிற்று. உதயகுரியன் சின்னத்தைக் கொடியில் கொண்ட தீராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தது. எல்லாமே கல்வெட்டில் கூறியுள்ளபடியே நடந்துள்ளன. மனுநீதிச் சோழன் கட்டிய கோயில் என்பதற்குத் தான் ஆதாரம் இல்லை.

பெங்களுரிலிருந்து வெளிவரும் அஸ்ட்ராவாஜிகம் மேகசின் மே 1966 இதழில் இது பிரசுரமாசி உள்ளது.

மு. தளையசிங்கம்

" இன்னும் இந்தப் பு... அவங்கட ... ஊ...போறாங்கள் ! "

சோமு ஒருக்கால் கூனிக்குறுகினான். உள்ளத்தாலும் உடலாலும் எல்லாவற்றாலும் ஒருகணம் தடுக்கி விழுந்துவிட்டதுபோன்ற ஒரு நிலை. ஒருகணத் திகைப்புக்குப் பின் அவனை அறியாமலேயே அவன அங்குமிங்கும் பார்த்துக் கொண்டான். வேறு யாரும் அங்கு இருக்கவில்லை. தூரத்திலும் யாரும் வரவில்லை. அது அவனுக்கு ஒரு நிம்மதியைக் கொடுத்தது. ஆனால் அது அந்தத்தடுக்கலின் நோவைவிழுந்தெழுப்பியதனால் ஏற்பட்ட வெட்கத்தைத் தனியே அனுபவிக்கத்தான்.

கமலம் அவனைத் தாண்டி அப்பால் போய்விட்டாள். ஆனால் அவள் பேசியவை அவனைச் சுற்றியே இன்னும் நின்றன. பச்சையாக நின்றன. சோமு அவற்றை ஒருக்கால் தன் வாயில் மீட்டிப் பார்க்க முயன்றான். முடியவில்லை, வாயில் வருவதற்கு முன் நினைவில் வரும்போதே நிர்வாணமாகி விட்ட ஒரு கூச்சம் அவனைக் குறுக வைத்தது. எப்போதாவது இடுப்பிலிருந்து கழன்று விழப்போகும் சாரத்தைக் கை தூக்கும்போது கூடவரும் உடலின், உள்ளத்தின் ஒரு குறுக்கம். அவனால் முடியவில்லை. அவனுக்கு அவை பழக்கமில்லை. அவன் வளர்க்கப்பட்ட விதம் அதற்கு மாறானது. சின்ன வயசில் இரத்தினபுரிக்கு அவன் படிக்கப் புறப்பட்டபோது ஆச்சி அவனுக்குத் திரும்பித் திரும்பிச் சொல்லிக்கொடுக்கும் புத்திமதிகள் அப்போது நினைவுக்கு வந்தன. அப்பு நீ மரியாதையா நடக்கோணுமப்பு. மரியாதையாப் பேசோணும். கெட்ட பேச்சுப் பேசக்கூடாது, என்னப்பு ? நீங்கள் நாங்கள் எண்டுதான் எவரோடும் பேசோணும். மற்றப் பொடியளோடு சேர்ந்து விளையாடித் திரியக் கூடாது, கெட்ட பழக்கங்கள் பழகக்கூடாது. நல்லாப்படிச்சு மரியாதையா வரவேணும். என்னப்பு ?

ஒவ்வொரு சமயமும் ஊரிலிருந்து புறப்படும் போதெல்லாம் அதுதான் ஆச்சியின் வாயிலிருந்து அடிக்கடி வரும் உபதேசம். அவற்றைச் சொல்லும்போது அவளது முகத்தைத் தலையை ஆட்டி ஆட்டி சொல்லும் விதத்தை இப்போதும் அவனால் நினைத்துப் பார்க்க முடிந்தது.

ஆச்சி ஊட்டிய பால், ஆச்சி தீட்டிய சோறு என்பன போல் ஆச்சி வகுத்த அவனுடைய வாழ்க்கை அது. அது அவனை என்றுமே கைவிட்டதில்லை. இரத்தினபுரியில் அப்பரின் கடையில் நின்று படித்தபோதும் அதற்குப்பின் இப்போ கிளறிக்களில் எடுபட்டு அதேஊரில் வேலை பார்க்கும்போதும் அங்குள்ளவர்கள் அவனைப்பற்றிக் கூறுபவை அதற்கு அத்தாட்சிகள். தங்கமான பிள்ளை! கந்தையர் முதலாளியற்ற மகன் இருக்குதே அதுதான் பிள்ளை! அவனே தன் சொந்தக்காதால் அவற்றைக் கேட்டிருக்கிறான். அப்படி வளர்க்கப்பட்டதினால்தானா இப்போ கமலம் சொன்னதை அவனால் திருப்பிச் சொல்ல முடியாமல் இருந்தது.

ஆனால் அதுதான் காரணம் என்றால் கமலத்தால் கூட அப்படிப் பேச முடியாதே. சோமுவுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவனை விட வித்தியாசமாய் கமலம் வளர்க்கப்பட வில்லையே. அவனபைபோலத்தானே அவளும் வளர்க்கப் பட்டாள், அவளின் அப்பர் கார்த்திகேசரும் கொழும்பில் ஒரு முதலாளி, கந்தையரை விடப் பெரிய முதலாளி, ஏன் கமலத்தின் ஆச்சியும் அதே தங்கந்தானே? சோமுவுக்கு வேறு நினைவுகளும் தொடர்ந்தன. அவனைப் பற்றி இரத்தினபுரிச் சோற்றுக்கடையில் ஒவ்வொருவரும் புகழ்கிறார்கள் என்றால ஊரில் ஒன்பதாம் கமலத்தை வட்டாரத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் புகழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவனே அதைக் கேட்டிருக்கிறான். அதுமட்டுமல்ல, அப்படிக் கேட்கும்போது அவனுக்குத் தன்னைப் பற்றிய நினைவுதான் அடிக்கடி வரும். தங்கமான பிள்ளை சோற்றுக்கடையில் அவர்கள் அப்படித்தான் சொல்வார்கள். அப்போ கமலும் அவனும் ஒரே வர்க்கமா ? ஆமாம், அப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். அப்படித்தான் அவன் நினைத்திருக்கின்றான். அதே வர்க்கம், அதே கலாச்சாரம்.

எது யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரம் என்று சொல்லப் படுகிறதோ அதைத் தன் சொந்தக் கலாச்சாரமாக வைத்திருக்கும் அந்த மத்தியதர வகுப்புக்கே உரிய பாணியில் எப்படி சோமு வளர்க்கப்பட்டானோ அப்படித்தான் கமலமும் வளர்க்கப்பட்டாள். சோமுவுக்கு இன்னும் கலாச்சாரத்தின் தரத்தில் சந்தேகம் ஏற்படவில்லை. சந்தேகம் ஏற்படும் என்ற நினைவே அவனுக்கு இல்லை. ஒன்பதாம் வட்டாரத்திலிருந்து பத்தாம் வட்டாரத்திற்கு பஸ்ஸுக்காக ஐயனார் கோயிலில் கும்பிட்டுவிட்டு ஆச்சியையும் கொஞ்சிவிட்டுப் புறப்படும்போது வட்டமாய் உடைந்த தேங்காய்ப்பாதிகளைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு ்பத்திரமாய் போய்வாப்பு ' என்று வழியனுப்பிய அந்த உருவம் அவன் நெஞ்சை விட்டு என்றுமே மறையாது. அது இருக்கும் வரையில் யாழ்ப்பாணக் கலாச்சாரத்தில் அவனுக்கிருக்கும் நம்பிக்கையும் போகாதென்றே அவனுக்குப்பட்டது. எப்படி அவனது ஆச்சி அந்தக் கலாச்சாரத்தின் உருவமாகத் தெரிகிறாளோ அப்படித்தான் கமலமும் அவனுக்கு ஒருக்காலத்தில் தெரிந்தாள். தலைகுனிந்து மணவறையில் பொன்னபம்பலத்துக்குப் பக்கத்தில் அவள் இருந்த காட்சி சோமுவுக்கு இன்னும் நினைவிருக்கிறது. கழுத்தில் கிடந்த தங்கக் கொடியின் பின்னணியில் பொலிந்து சிரித்த முகத்தோடு அவனைக் காணும்போதெல்லாம் '' எப்படித் தம்பி '' அவள் விசாரிப்பது இன்னும் அவன் நினைவை விட்டு

மறையவில்லை. அவளைப்போலத்தான் இளமையில் அவனது ஆச்சியும் இருந்திருப்பாள் என்று அவன் நினைத்திருக்கிறான். ஆச்சியைப் போலத்தான் கமலமும் பிற்காலத்தில் வருவாள் என்று அவன் கற்பனை செய்திருக்கிறான். ஆனால் கமலம் அப்படி வரவில்லை. அவள் இப்போ பேசிக்கொண்டு போனதுபோல் அவனது ஆச்சி ஒருநாளும் பேசியதேயில்லை.

கமலத்துக்குப் பைத்தியமா ?

ஊர் அப்படித்தான் சொல்கிறது. பொன்னம்பலம் செத்தபின் அவள் அப்படி ஒரு கோலத்தில்தான் திரிகிறாளாம். வீட்டில் இருப்பதில்லை. வடிவாக உடுப்பதில்லை சரியாகச் சாப்பிடுகிறாளோ தெரியாது. இப்போ எவ்வளவோ மெலிந்துவிட்டாள். முன்பு பூரித்துத் தெரிந்த முகம் இப்போ எவ்வளவு கோரமாக இருக்கிறது. வைத்தியம் எதுவும் பலிக்கவில்லை. கல்யாணம் செய்யவும் விரும்பவில்லை. எங்கெல்லாம் திரிகிறாளோ தெரியாது. யார் வீட்டில் படுக்கிறாளோ என்னென்ன செய்கிறாளோ தெரியாது. வீட்டில் அவளைக் கட்டி வைக்கக்கூட முடியவில்லை. அப்படியெல்லாம் அவளைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். பார்த்ததில்லை. எவ்வளவு நாட்களுக்குப் பின் இன்றுதான் சோமு அவளைப் பார்த்திருக்கிறான். அதனால்தான் தூரத்தில் வரும்போதே அவன் சிரிக்க முயன்றான். ஆனால் அவள் அடையாளம் கண்டுகொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மாறாக அப்படிப் பச்சையாகப் பேசிக் கொண்டு போகிறாள். சுத்தப் பைத்தியம்! ஆனால் சுத்தப் பைத்தியமென்றால் அவள் அப்படி பேசியிருக்க மாட்டாளே ! சோமுவுக்கு அது நெஞ்சை உறுத்திற்று. அவள் சொன்னதில் உண்மை இருந்தது. அதுதான் ! அவளைப் பைத்தியமென்று தட்டிக் கழிக்க அவனால் முடியவில்லை. ஏதோ ஒன்று பிழைப்பதுபோல் பட்டது. அவளிலும் குற்றமில்லை. தன்னிலும் குற்றமில்லை என்று அவனால் நியாயமாக்கிச் சரிக்கட்டல் செய்து தப்ப முடியவில்லை, அவள் சொன்னதில் உண்மை இருந்தது. இருக்கிறது ! சோமுவுக்குத் திரும்பவும் ஒரு குறுக்கம். உண்மையில் நான் ஆரம்பத்தில் வெட்கப்பட்டது அவள் ஊத்தையாகப் பேசிவிட்டாள் என்பதற்காகவா அல்லது உண்மையைச் சொல்லிவிட்டாள் என்பதற்காகவா? அல்லது இரண்டுக்குமாகவா?

சோமுவால் எதையுங் கண்டுபிடிக்கமுடியவில்லை. பயமா ? தெரியாது. ஆனால் பழைய நினைவுகள் ஏனோ வேண்டாமலே ஓடிவந்தன.

கமலமும் போயிருக்கிறாள். ஆமாம் இப்படித் தடபுடலாக உடுத்திக்கொண்டு பஸ் ஏறிப் போயிருக்கிறாள். பாணந்துறை! அங்குதான் பொன்னம்பலம் கடை வைத்திருந்தான். புது முதலாளி, புது மாப்பிள்ளை. நான்கு வருடங்களுக்கு முன்தானே அவர்கள் கல்யாணம் செய்து கொண்டார்கள் ? ஆமாம் நான்கு வருடங்களுக்கு முன்புதான். நான்கு வருடங்களால் கமலம் சோமுவுக்கு மூப்பும்கூட. கல்யாணம் நடந்தபோது சோமு கிளறிக்களில் நின்றான். கல்யாண போயிருக்கிறான். அவனுக்கெல்லாம் வீட்டுக்கும் தலைகுனிந்து மணவறையில் நினைவிருக்கிறது. பூங்கொத்துத் தெரிய கமலம் அழகாக உட்கார்ந்திருந்தாள். அதற்குப் பின் அடுத்த மாதமே அவளைப் பொன்னம்பலம் கூட்டிக் கொண்டு போய்விட்டான். பாணந்துறையில் வீடெடுத்து வைத்திருப்பதாற்காக. ஆனால் பாவம் எத்தனை காலம் இருந்தார்கள்?

சோமுவுக்கு அதற்குப்பின் நினைத்துப் பார்க்க முடியாமல் இருந்தது. ஒரு கஷ்டம். அவன் எப்பவுமே அப்படித்தான், அந்தக் கதை வரும்போது அவன் தட்டிக்கழித்து விடுவான் ஆனால் இப்போமட்டும் அது தப்பும் மனப்பானமையாகப் பட்டது. ஒரு குறுக்கம்.

சோமு அதை வேண்டுமென்றே வருவித்தான். இப்போ அதை வருவிப்பது ஒருவித பலப்பரீட்சையாக அவனுக்குப் பட்டது.

அவர்கள் போனபின் ஐந்து மாதங்களுக்குள் இனக்கலகம்.

பொன்னம்பலத்தின் கடை தட்டப்பட்டது, கடையைப் பூட்டிவிட்டு வீட்டுக்குப்போகமுன் அவர்கள் வந்து விட்டார்கள். வீட்டுக்குப் போனாலும் தப்பிவிடலாமென்ற நிச்சயம் இல்லை. ஆனால் போகத்தான் வேண்டும். கமலம் அங்குதான் இருந்தாள். வேலைக்காரப் பையன் என்ன செய்வான் ?

கடையை விட்டுவிட்டுப் பொன்னம்பலம் பின்பக்கத்தால் ஓடினான். ஆனால் வீட்டுக்குப்போக முடியவில்லை. கூட்டம் ஒன்று துரத்திற்று. வேறு வழியிருக்கவில்லை. எதிரே தெரிந்த கோயிலுக்குள் புகுந்துவிட்டான். கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். கோயிலுக்குள்ளே அடைக்கலம் கிடைக்காதா ?

ஆனால் கடவுளையே காப்பாற்ற யாரும் அங்கு இல்லை. கோயிலுக்கே அடைக்கலம் கிடைக்கவில்லை. கோயிலையே காடையர்கள் கொளுத்தத் தொடங்கிவிட்டார்கள். பொன்னம்பலம் ஓடி ஒரு மரத்தில் ஏறினானாம் ? என்ன 'னாம் '?

சோமுவின் நினைவில் ஒரு குத்தல் குறுக்கிட்டது. அந்தக் கட்டத்துக்குப்பின் எப்பவுமே அவனுக்கு ஒரு நடுக்கந்தான். அந்தக் கதையை மற்றவர்கள் சொல்லும்போது அவன் வெளியே எழுந்துபோய்விடுவதுண்டு. அதைப் பச்சையாக நினைத்துப் பார்க்க அவனால் முடிவதில்லை. ஆனால் முன்பு அதைத் தட்டிக்கழித்திருக்கிறான் என்ற நினைவே வந்திருக்கிறது. அவன் திரும்பவும் மீட்டிப் பார்க்க முனைந்தான், பச்சையாக, பச்சையாக.

பொன்னம்பலம் மரத்தில் ஏறினான். ஆனால் அவர்கள் விடவில்லை. துரத்திக்கொண்டு போனார்கள். இழுத்துக் கீழேப்போட்டார்கள். பொன்னம்பலம் கும்பிட்டான். கையெடுத்துக் கும்பிட்டான். கத்தி அழுதான். சோமுவுக்கு அதை நினைக்கும்போது அந்தக்கட்டத்தில் தானும் அப்படித்தான் செய்திருப்பான் என்றே பட்டது. இல்லை நான் சும்மாவே செத்திருப்பேன். நினைக்கவே பயப்பட்டால் அதை நேரிடையாச் சந்தித்திருந்தால் ?

பொன்னம்பலம் கும்பிட்டான். அவர்கள் அதற்காக விடவில்லை. அடித்தார்கள், உதைத்தார்கள், அணுவணுவாகக் கொன்றுவிட்டார்கள். பொன்னம்பலம் அப்போ எப்படிக் குழறியிருப்பான்?

சோமுவுக்குக் கண்ணீர் வருவது போலிருந்து. ஆனால் அதே சமயம் அது வேறு திசையில் விசயத்தை வேண்டுமென்றே மறைக்க முயல்வதுபோல் பட்டது.

ஆமாம் அதுதான் முக்கியம். அவன் வேண்டுமென்றே திரும்பவும் முனைந்தான். பச்சையாக, பச்சையாக.

பொன்னம்பலம் செத்துவிட்டான். ஆனால் அவர்கள் அதற்குப் பின்பும் விடவில்லை. அவனைக்கட்டி – அவனைக் கட்டி – இம், ம், சொல்லு – கட்டி றோட்டு றோட்டாக இழுத்தார்கள். பின்பு? சோமு அதை வாந்தியெடுப்பது போல் வெளியே கக்கினான். பெற்றோல் ஊற்றி நெருப்பு வைத்துப் பற்றவைத்து எரிய எரிய இழுத்தார்கள். தெருத் தெருவாக இழுத்தார்கள்!

சோமுவுக்கு வியர்த்தது. கைலேஞ்யை எடுத்து முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டான். பஸ் வருகிறதா என்று அவசரமாகப் பார்த்துக்கொண்டான். வரவில்லை. ஏதோ துன்பம் நெஞ்சை நிறைத்தது.

न्नलं ?

ஆம், கமலம் ?

ஆமாம் இன்னும் இருக்கிறது. சோமு திரும்பவும் பஸ் வருகிறதா என்று பார்த்தான். வரவில்லை. ஆயிரம் வருடங்களாக அந்தப்பக்கம் பஸ் வராதது போல் அவனுக்குப் பட்டது. ஆனால் விசயம் வேறு என்றும் புரியாமலில்லை.

ஆமாம், கமலம் ?

வேலைக்காரன் வீட்டை விட்டு ஓடிவிட்டான்.

கமலம் ?

அவளால் ஓடமுடியவில்லை. பிடித்துவிட்டார்கள். எட்டுப்பேர்கள். பின்பு மயங்கிய நிலையில் பொலிஸ் ஜீப் காப்பாற்றியது. கொழும்புவுக்கு அனுப்பி அகதிக் கப்பலில் இங்கு அனுப்பப்பட்டாள். பைத்தியம் ! இல்லை பைத்தியம் மாதிரி.

ஆனால், சோமுவால் திருப்திப்பட முடியவில்லை. பஸ் வருகிறதா என்று எட்டிப்பார்த்தான். புங்குடு தீவில் பஸ் என்ற ஒன்று ஓடுகிறதா.

பஸ்சை விட்டுவிடு, கமலம் .... பச்சையாக, பச்சையாக....

எட்டுப்பேர்கள்.... இம், ம்.. ஒருவன், மற்றவன் ....ம்...அப்படி எட்டுப்பேர்களும்...இம்.....

ஐந்து .... ஐந்து ஸெல் டோர்ச்

சோமுவால் அதற்குப் பின்பு முடியவில்லை. தலை ஏனோ சுற்றுவதுபோல் பட்டது. மயக்கம் போடுவதுபோல் வந்தவேளையில் சிவப்பாகத் தெரிந்தது.

ப... ஸ்! பஸ்!

சோமு வேகமாகக் கையை உயர்த்தினான். பஸ் வந்து நின்றது.

ஆனால் கால்கள் நகர மறுத்தன. இன்னும் அவங்கடையை....

'' தம்பி, ஏறுமன் கெதியா ? '' கொண்டக்டா் சினந்தான்.

சோமு கஷ்டப்பட்டு ஒருபடியாக ஏறினான். ஆனால் அடுத்தகணம் கால் தட்டுப்பட்டு உள்ளே விழுந்துவிட்டான், பெட்டியும் கையுமாக. முன்னாலிருந்த சீட்டின் முனை கண்ணாமண்டையில் நல்லாக அடித்துவிட்டது.

பஸ்ஸுக்குள் பரபரப்பு, சிரிப்பு எல்லாம். சோமு ஒருவாறாகச் சமாளித்துக் கொண்டு ஒரு மூலையில்போய் உட்கார்ந்தான். அடிபட்ட பின் எல்லாம் தெளிந்துவிட்டது. வலது கண்மேல் முனையில் மட்டும் வலி வலியென்று வலித்தது அடிப்பட்ட இடத்தை கையால் தேய்த்துவிட்டான். கைவிரலில் மெல்லிய இரத்தக் கசிவின் அடையாளம் தெரிந்தது.

இரத்தம் !

இரத்தம் ! ஏதோ ஒரு பழைய பயம் உள்ளே ஒலித்தது.

ஆமாம், ஒருக்காலத்தில் அந்தளவு இரத்தத்தைக் கண்டாலும் அவன் பயந்து அழுதுவிடுவான். சின்னப் பையனாய் இருந்த காலத்தில் அடுத்தவீட்டுப் பூச்சன், பணையிலுள்ள பெருங்குளவிக் கூட்டுக்கு வீசிய சின்னக் கல் அவனது தலையில் பட்டதினால் மெல்லக் கசிந்த இரத்தத்தைக் கண்டு அவன் அழுது கத்தியிருக்கிறான். கருக்கில் ஒருக்கால் காலைவெட்டியபோது அவன் குழறியிருக்கிறான். என், அதைக் கண்டு ஆச்சிக்கூடத் தலையில் அடித்து அடித்துக் குள்றியிருக்கிறானே! அதுமட்டுமா ? ஆஸ்பத்திரியில் யாரோ ஒருவனின் மண்டையில் ஓடிய இரத்தத்தைக் கண்டு ஆச்சி மயங்கி விழுந்திருக்கிறாளாமே!

சோமுவை ஏதோ குத்திற்று.

திடீரென்று ஆச்சி காட்டிய வாழ்க்கையில், கலாசாரத்தில், ஏதோ குறையொன்று இருப்பதுபோல் முதன்முதலாக அவனுக்கு ஏதோ ஒன்று உணர்த்திற்று.

பச்சையாக எதையும் ஆச்சி பார்ப்பதில்லை. காட்டியதில்லை ! ...இரத்தத்தைக் கண்டால் மயக்கம்!... நீங்கள் நாங்கள் எண்டுதான் எவரோடும் பேசோணும், கெட்ட பேச்சுப் பேசக்கூடாது என்னப்பூ ? ... மரியாதையாப் பழகோணும், மரியாதையாப் பேசோணும், என்னப்பூ ?.... தங்கமான பிள்ளை ! கந்தையருடையப் பிள்ளை இருக்குதே அதுதான் பிள்ளை !

எல்லாம் ஒரு பூச்சு. பச்சையாக எதையும் அணுகாத ஒரு பூச்சு வாழ்க்கை !

அதனால்தானா இப்போ கமலம் பேசியது பைத்தியமல்ல என்றுபட்டும் அவன் பயணம் போகிறான்? சோமு தன்னையே கேட்டுக்கொண்டான். அதனால்தானா இன்னும் அவங்கடைய – ம், பயப்படாமல் சொல்லிப்பார், இன்னும் அவங்கடையை ஊ... அங்கே போகிறேன்? அதனால்தானா வெட்கம் என்பது இல்லாமல் கமலமென்ற ஒரு இனத்தின் கமலமென்ற ஒரு கலாசாரத்தின் கமலமென்ற ஒரு மொழியின் விதவைக்கோலம் என்ற முதலில், விசர்க்கோலமென்ற முதலில், என் வாழ்க்கை வருமானமென்பவற்றை உழைக்கப் போகிறேன்.

அதனால்தானா அந்த மேல்பூச்சுக் கலாசாரத்தில்தானா கமலத்தின் மனநிலையும் அந்தவொரு நிகழ்ச்சியால் முற்றாக மாறித் திருத்தமுடியாத வகையில் சீர்குலைந்து போயிற்று.

அதனால்தானா ஒவ்வொரு சமயமும் அதைப்பற்றிய நினைவிலிருந்து நான் ஒளித்து மறைய முயன்றிருக்கிறேன். அதனால்தானா ? அந்தத் தப்பும் மணப்பான்மையால்தானா ? சோமுவுக்கு வேறு நினைவுகளும் தொடர்ந்தன. தேசிய ஒற்றுமை என்றெல்லாமவன் பேசியிருக்கிறான். அதுவும் பிரச்சினையைக் கடத்தித் தவ்விப்போட்டுத் தப்ப பாச்சுதம் அதே மனப்பான்மைதானா ? சுச்சேரியடியில் உட்கார்ந்து விட்டு, இரண்டு கிழமை தாடி வளர்த்து வழித்துவிட்டு அவன் திருப்திப்பட்டிருக்கிறான். அதே தப்பும் மனப்பான்மைதானா ?

் தம்பி, இரத்தம் வழியுது. லேஞ்சியால் கட்டிவிடும் " என்றான் கொண்டக்டர்.

கொண்டக்டர் ! வழி நடத்துபவர் ! இந்த வழி நடத்துபவர்கள் எல்லாருக்கும் பச்சையாகப் பார்க்க முடியாதா ? கட்டி மறைத்துக் கடத்தத்தானா தெரியும் ?

் பறுவாய் இல்லை வழியட்டும், கொஞாம் இரத்தம் வழிஞ்சால் செத்துவிட மாட்டன் " என்றான் சோமு.

கொண்டக்டர் விழித்தான் அவனுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் சோமுவுக்குத் தான் சொன்னதில் அர்த்தம் இருக்கிறது என்று நன்றாகப் புரிந்தது. கண்ணாமண்டையில் கசிந்த இரத்தத்தை கைவிரலால் தொட்டு அனையத் தொடக்கினான்.

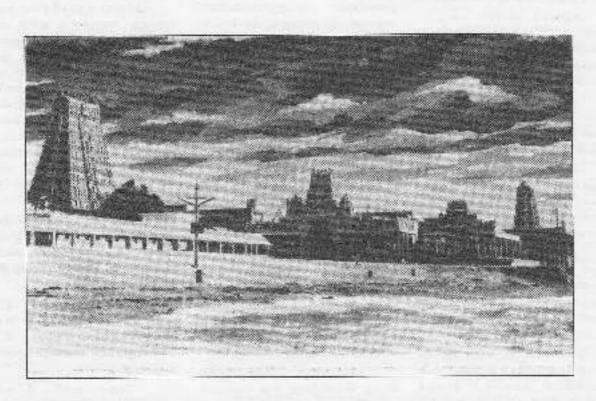
(Am 1989)

குர் அரச் கண்கணீரும் 🕛

ூன்று வருறியா, பகருவி, குமரிக்கண்டம், முற்குகர். இன்ற கமிழகம், தமிழ்சழம், சிறீனங்கர் நாண்.....?

ஆங்கள் உருகாக்கொள்ளது. கரும் ஆவிவளையில் சமக்குக் கிடைத்த இருத்தத்தை உரையலைக்கும் செட்டு 25,12,2004 அன்று காலை சுண்டுயும் பூர் அழ்ந்தியும் கடல் கொருத்திப்பும் ஏற்பட்டி ஆத்திலும், அந்தியாவிலும் இந்தே கோகியா கமத்தா தாய்லாந்து போல்ற இடங்களிலும் நேர்ந்த இந்த அந்ததம் ^{நி}ர் கட்கு உயிர்களைப் கிடுதொண்டுவிட்டது. சிறிவதுமன் மதுவருடம் பிறப்பு என்ற மக்கவின் ஆனந்தமான நாட்களில் இரு நிகழ்ந்த புகிய வருடத்தை கோகமாக வரிகள்ளுள்ளைப் கூறு ஏதிர்காவத்தை முடிர்றத்துடன் பார்க்க வைத்திருக்கிறது. கண்ணீர் விட்டாற்றும் மக்களுடன் நாழும் கலந்து வோக்கிறோம்.

- அரசியர்.

සහරේ සුල්රලෙලනයක් අවුනස දුර්රරජුසියදෙගසුව සිදුන්සැල්පුගිම පැල්ලීලව ඉල සියනැලිලුව සුගුර් පණක අපේලිසුව අලකුතුගෙන පැහැසුවෙන් සිදුරුවලුවු. ආලකම්ම සිදුන්නෙන්නැල්ලුවෙන්? ?

கையில் ஒரு துவரங்கம்புக் குச்சி; எண்ணெய் ஈரப் படிந்தும், அங்கு மிங்குமாக அலைக்கழியும் சுருட்டை மயிர்; பூரணைச் சந்திரனின் பருமனளவு பெரிய தலை, நெற்றியில் வெண்மை துலக்கமிடும் விபூதிக் குறிகள் ....

செம்மறிகளை அடக்கியாளும் தலைவியாக, அவளின் தலை மயிரைப் போலவே குளிர்மையை உப்புக் காற்றில் இழந்து, பறட்டை கண்ட பூவரசின் கீழ், அந்தத் தரவையில், ஒரு கல்லோடு அவள் உட்கார்ந்திருக்கிறாள்.

பழுப்பும், பச்சையுமாகக் கருகிக் காய்ந்து, அடிக் கட்டையாக அழிந்து கிடக்கும் புற்பூண்டுகளின் மிச்ச சொச்சத்தை செம்மறிகள் தமது கூரிய பற்களினது அர அறுப்பில் இரையாக்கிக் குடலுக்குள் தள்ளுகின்றன. சில, மூக்கிலிருந்து சளி வழிய, துள்ளிக் கொண்டு, பொட்டல் வெளியின் மறுபக்கத்தை நோக்கி விரைகின்றன.

''ஏ ... கறுப்பி ... சிகப்பி ... அங்காலை போங்கோ ... ஆய்ங், உங்களுக்குப் பாதை தெரியவில்லை?''

அதிகாரம் விரவிய கண்டிப்பு, அதன் அர்த்தம் புரிந்த கறுப்பியும் சிவப்பியும் கழுத்தைத் திருப்பி, அவள் பக்கம் சாய்த்து, ஓடிப்போய் கூட்டத்துள் கூட்டமாக மறைகின்றன.

''நல்ல ஜீவன்கள்… சொன்னவுடனை, செம்மறியெண்டாலும் விளங்கிக் கொண்டுதுகள், பின்னை விளங்காமல் .... அதுகள் .... நன்றி மறக்காததுகள்....''

கறுப்பியும் சிவப்பியும் சொற்கேட்ட மகிழ்ச்சியில் குறுக்கே கட்டியிருந்த சேலையின் ஒரு பகுதியை அவிழ்த்துத் தரையிற் பாயாக்கி 'ஒரு கண்' நித்திரை கொள்ளவென்று சாய்கிறாள்.

''ஓ ... சொல்லிப்போட்டன் ... நீங்கள் இந்த இடத்தைவிட்டுப் போனியளெண்டா, இண்டைக்குக் குளத்துக்குக் கூட்டிப் போக மாட்டன் ... தண்ணி குடியாமை கிடந்து நாக்கடைக்க விட்டுடுவன்.. ம்.... ம் போங்கோ.''

இமைக்குள் அடங்கிய கறுப்புச் சூன்யத்தில் இலயித்துக் கிடக்கவிடாமல் அமைதியைக் குலைக்கும் சரளைக் கற்களாக அவள் நெஞ்சக்குள் ஏதோ நெருடி, நெருடி, சலிப்போடு சேலைத் தலைப்பை அள்ளி எறிந்து, நினைப்பை வேறு திசையில் திருப்ப முயலும் பிரயத்தனத்தில் – கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை பார்வையை ஓட்டுகிறாள்.

பொட்டுப் பொட்டாகச் சிறு பள்ளங்களில் வற்றி உறைந்து, சேறும் சகதியுமாக அலையடிக்கச் சக்தியற்றுக் கடல் நீர் தேங்கிக் கிடக்கிறது. சகதி காய்ந்து வெடிக்காமல்

குட்டைகள்ல சுறுமன் குஞ்சுகள் வெய்யிலில் தகித்துத் துடித்துப் புரள்கின்றன. அங்கே, இரண்டொரு சிறுவர்கள் – கோமணச் சிறுவர்கள் – வேலிகளைப் போன்று குறுக்கும் நெடுக்குமாக வளைந்தும் நெளிந்தும் நீருள் மறித்து அடைத்திருந்த குச்சி அடைப்புகளுக்குள் குனிந்து நின்று தண்ணீரைத் துழாவுகிறார்கள். அவர்களிடம் – தங்களுக்கு மீன் கிடைக்க வேண்டுமென்ற மன இறைஞ்சல்.

அவர்களுக்கப்பால், கூரை அற்றுச் சீமேந்துக் கால்கள் நான்கினது ஏகாங்கி வாழ்க்கையோடு, ஒரு சீமந்து மேடு, அது அவர்களுக்கு நன்கு பழக்கப்பட்ட, அந்தக் கிராமத்துக்கே நன்கு பழக்கப்பட்ட, கட்டடம், வெறும், அந்த வெளி, அக்கிராமத்தையே வெளியிடங்களுக்குத் தெரிய வைத்து, புவியியல் சிறப்பைப் பெற்றிருந்தது. இப்பொழுது, புவியியற்காரருக்கு அந்த இடத்தைக் குறிக்கும் அவசியம் இருக்காது... ஓ... அது ஒரு காலம்!

இப்போ பழைய ... 'ஹோ ' என்ற சன இரைச்சல் சப்தம் இல்லை... அந்த காரவெளியைக் கிழித்துக் கொண்டு பயமூட்டும் காற்றசைப்புச் சப்தம் மட்டும் கேட்கிறது. கடலின் நீர்வற்றி, சோழகத்தின் உதைப்பில் உப்புக் காற்றாக, உவர்மண் பெயர்ந்து மேலெழுந்து சுழல்கிறது.

அவளின் முன், வெடித்துப் பிளந்து கிடந்த வெளியினது சிறு பொட்டல் தண்ணீர், ஒரு காலத்து நினைவுகளை இரைபெடுத்து, தண்ணீர் பொங்கிப் பொங்கிப் பெருகிய அன்றிருந்த கடல் வெளியாகிறது. பொட்டல் தண்ணீருக்குள் துழாவிக் கொண்டிருந்த கோமணச் சிறுவர்களுக்குப் பதில் ஆண்களும் பெண்களும் குஞ்சுங் குளுவான்களுமாக மாறி, பழைய காட்சிகள்.ஏகாங்கியாக நாதியற்றுக் கிடந்த சீமெந்துத் தரைமேடு கூரையுங் காவலுமாக ... பாழ்வெளி வருமானம் நிறைந்த பூமியாக அந்தக் கிராமச்சனங்களுக்கு இருக்கிறது.

***

கதிரேசன் நன்றாக வளர்ந்து விட்டான். அவளது உயரத்திலிருந்து மூன்று அங்குலமாவது வளர்ந்து, அவன் வளர்ச்சியே அவளுக்குப் பெருமை தருகிறது. அவனை நிமிர்ந்து பார்த்துக் கதைக்கும் போதெல்லாம் பூரிக்கும் மனத்தில் அவளையறியாமல் ஓர் உதைப்பும்விழும்.

''இந்த ஊரவளின்ரை கண்ணுக்கை உறுத்தி பொடியனை நாவூறு பார்த்துப் போடுவளள்.... அந்த அழிஞ்சுபோவாள், அண்டைக்கு மலையாவளந்திட்டானெண்டு எனக்கிட்டல்லே சொல்லுகிறாள். .. அவ்வளவு நெஞ்சுரம்...''

அவனது வளர்ச்சியிலே மனமே வளர்ந்து, கனவுகளில் ஒன்றி அதில் இலயிக்கும் பெருமிதக் கற்பனையில் ஊரிலுள்ளவர்களைப் போல இன்று வாழவிட்டாலும் நாளையாவது வாழ்ந்துவிட வேண்டுமென்ற தணியாத ஆவல் இடைவிடாது இயங்கும் துரித்தியாகி மூண்டு, மூண்டு, கனன்று ஜொலிக்க, கஷ்டப்பட்டு, கஷ்டப்பட்டு அவளுக்கு எதிர்கால விடிவைக் கண்டுவிடும் ஏக்கம், அதைக் கதிரேசனிடம் உருவகித்து, அந்த நாளுக்காவே அவள் தவம்...

''இப்ப நான் ஆடு மேய்ச்சுத்தான் கதிரேசனைப் படிப்பிக்கிறன.... இனியும் ..பிச்சை எடுத்தெண்டாலும் அவனை ஆளாக்காமை .. ஓ லேசிலை, இந்த ஜீவன் சாகாது.''

அவளது துவரங்குச்சி ஆடும். தலையில் கடகத்துடன் அவள், மந்தைகளுக்குப் பின்னே நடந்து கொண்டிருப்பாள். காலையும் மாலையும் இதேகாட்சி...

''ணேய், ஆச்சி... நீ, சும்மா உந்தச் செம்மறியளை மேய்ச்சு, எனக்கு எவ்வளவு வெக்கமா இருக்குது தெரியுமே ? ஆருங் கேட்டால், சொல்லக்கூடமனங் குசுது.'' வடமற்ற அகள்#Milune) அதில் இழிவு காணர் தொயரத் துட்டை பளிச்சிற்க

பின்னை. அதை கிடடா. இவனமே வயித்தக்கு கொன்டந்தா தருவினவல் 7 மற்றனை சொல்றதுக்கும் பயுத்து நாள்ளன் மிமனிகிடப்பும்."

அவது தே அவனது நக்த வர்களில் அடைப்பெல் அளன் அனு பலித்த அனுடவ ஞானல் தன்னுடன் பேசுகில்றது உன்ற நின்னர் புடுத்தவில் அதில் மூடத்தவில் நள்திகளி அறிவில் தநாத பக்களினது அள்ள செயில்றை கணிப்பு.....

''குறோட்டு பட்டுச்பைன்னைத்த நில ந்கொஞ்ஞ்க்கு பன்ரா.. ஒரு நெல் டலர நூரக் காசு வநம். வயித்த பயட்டைக் கழுவந்துக்காவது வரும்... சம்மா இருக்கையுக்கை வேறை வேலை செய்து கொழக்கக் கடாதோ ?

் என்ன ... என்ன ... நானேபோட்டி ? இருப்பில் சொல்ல .. நானே போடுது? "

விவல்கொள்ளைகள் அறுந்திய ககப்பாகச் சொர்களில் காரம் ஒறுப்ப அவனது காரத்தை வெறுப்பை உணர்ந்தனத் காட்டாமல், பலிவில் நிலைகோற்றும் உள்தவர்தியிலைவல்

"ஓப்பாளா… என்னர் சுத்தில் ... அதின்னன்னர்ந்து?"

"-ML 6 ... "

~ ஒரு **அ**வவல்,

் முடியாதென்பாக முடியாது. அவனுக்குக்கொத்து.. டுவவர்கு இசை .. அப்பிட இப்பீடிச் சொல்லி என்னை) போசச் சொல்லுக் நாப் ... கூலிவே வை செய்ய நாசென்ன அடிபைபேச்

துவழலிற்கும் ஒர் எல்லப… பெண்ணமக்கே உரித்தான, கக்தினம் ஒன்று தீர்படிய சுத்தவில், ஆந்திரந்தை செறுப்பை,கொடந்திறால்

'நோற்ல செய்யிறவைபெல்லால் அடியப்படுள் இல்லைக் கேக்கிறன் ...? நீ அழைக்கா அவன் காசு வழால். உடந்தார் அது ஒன்றும் பில்வால் சந்ந்தார்க் இல்லை... பாடத்துக்கு இரங்கிற தொழில் இல்லை... பாடத்துக்கு இரங்கிற தொழில் இல்லை...

சந்தத் தொழிவிலும் உயர்வு நாழ்வு பாரது செய்துபில்றத்து வசியை வசர்ந்த அவளுக்கு ஏன கதிரேகலைக் கேட்டேன் சன்றாகி . எல்றாலும் . கேட்காயல் இருக்கவும் முடியாமல் கேட்டாள் ுள்கிலோரும் இப்ப வபதுக்கை கொள்ளாயும் வைசல்வட்... நாங்களும் கொஞ்சத் தழையியை கைங்களேன் என் சதிபுளிகளாவது பகரும் ... ஒமோண்டு செல்லை

அன்னர் அளவி பிருந்து கிடைப்பது வெளர் அளவி பிருந்து கிடைப்பது

்டுன்டு (டித் தின்னையில் கிடக்கற்றேன்யால் உங்களுக்கு அன்பாது நோட்டு வத்திலும்போலை, ஆக, மடிப்புக் கண்ணப்பு உடுப்பை (டோட்டுக்கொண்டு நிரிஞ்சாப்போலை) வாழ்து வந்திடுமென் என்னம் தன்றை தோழில் செர் டிக்கட் செருப்பட்டால் என்ன செர் பிறது உருப்பட்டால் டோலத்தான்... இங்கை கடன் கார்பெல்யட் கருழ்வதுப் பிடிக்குருகள் இனியன்னை தோன் விண்கோனும்

बंधार्ककृत्या क्रांट

டதிழக்க இரையும்.

்டங்காலை என்னர பானத்தான் போருது... கப்பா ... கொள்றியனை பேற்க்கக் சோன்டு ... கடைகளை கோட்டிக்குது ... எத்தியை தாம் ஒடு கோட்டிக்கு விட்டுவிட்டு விட்டோன அடைஞ்சுகிட ... எட்டு கொள்ளிட் போட்டிக் .... கோட்டாத்தானே தேரட்டிற் முக்கம் ...

போர்பளைக் குழ்றம் சொக்கிப்பன்ன? இந்தக் காலம் பொருயின்னைப் மிழைக்கிற நக்கி இலை, ஒதோ படிக்கிட்ட தொழிக் செய்யிறது அகெயரவம் எண்டு நிலைக்குதுக்... உடுப்பினை அதவும் படிப்புக் கணைபாத சென்னையில்லை, பண்ணர் படர்கே ஆனான்றிதுக்கு...

மனர் அகையுன்ற எபக்க -எதைபோ ஜீரணக்க அவச் உடையம் மட்டும்தாவையில்

சோமணச்சிற வர்கள் கடையேற்ற சொடங்கிலிட்டார்கள், அவர்களை அரசுர் வந்துப் பார்க்கிறான், வரசும் கொருர் தெற்ற கூதியுமார், கடந்தோர்கோரு சுதுப்பு படிரித்து

இவங்களைப் போலத்துவே கூற்ரோளும் அந்த நாளமிலை? ஆடு வளர்க்க வேளும் பாடு வலர்க்க வேளுமோண்டு எவ்வளவுதுடியாட்டம்? இப்பத்தால் வரவரச் சோம்டேருபாக ஆட்டுக்கு ஒரு கொப்பக் குழை வெட்டு. என்ற மக்கட்டுகள் இதிரான் இல்லமா

சோமலக் தெயர்களுக்கு என்ன விட்டு கொளிபேறிய பில்லர், மற்றைக் கூட்டங்களைத் சனிர தேறு நடம் டடம் இல்லை வட்டிய நூர்கெள்ளக் ஒரே செனி மந்த வெளியில், வெறுமையின் நாதியந்துக் கடக்கு ச்சேமந்த சேடும் துவைநகம்தேரிலின்றன

ு ந்கே, அந்கே .... அந்த இடங் 🖖

அக்கிராடிக்கின் ஒரு காலத்தைய பலியியற்பெருகள் பெற்றநிகள் நடிக்கி டரவைக்கடல் அரியவது உழி விசியின நாள் பூராவர் கூடியவடைந்த வடி, ஆவியால், வந்தி, வேளைக் வெய்யக் கோதிப்படையும் உள்ளிர் பெள்ளைக் சொதிப்படையும் பளிற் பெள்கள் பெள்ளு இதாவிக்க, நடிகளிலுள் கண்டுரளிலும் பட்டப்படிகள்கள் படர்ந்த கிடக்கின்றன.

குனிந்து, நாரி வின்வின் என்று முருள்ளார்போன்று தெறிக்க, உப்பைச் கடைபில் அவள் அள்சிப் போடுவரன். அவளைப்போல த்தனைபோயான்கள் ஆன்கள்... குழந்தைகள்...

அவர்களுள் சுதிரேகலும் ஒருவன்.

தீரில் கைவைந்த உட்டை போர்க்கையில் உட்டில் காடு முறிகள் அவரை பிஞ்ச விரல்களை உழுத்தி பெரு பெழுந்தும் மன்ற சந்தைக் கீதி ஒருதி கசிந்துவிற்போ எனும் பார்காட்டி நிலையில் விரல்கள் பேர்களான கிசிஞ்சு

போர் விற் அந்து கமந்து நமர்ந்து, அமைந்து உட்டி பானை நோக்கி அவன் நடக்கையில் அவசி உள்ளர் பறை அமிர்ந்து நெகிற்ந்து உட்டி நிரின் கொர சொய்யில் பக்காக் குழந்தையை காட்டி எளிய வைக்கிறதாக ஓள்கிடுக்றது.

அவனுக்கோ கூடல் மன்னையர் பற்றிக் கலைவரிக்கை, கள்ககம்பைக் கடித்தோவிட்டுத்துநானி கென்கட்டிய பமனக்கைப் பிரிந்துப் பொள்ளு கட்டிய சுருப்பு தீல் ஒரே சுதுகலம்.

-அந்தன் சுடுரோன் = 7

எட்படி இருந்து, எப்படி மாநி நம்ப முடியா வே இருக்கிறால் 7

்உள்ளால் எல்லர பாலத்தான் போருத்.... கம் சா - சொர்சிற்கை சோர்க்கி கொல்டு... உதுகளுக்கு மேறானாட் எர்..."

தெருக்களைப் பொறத்தானர் மலிது (கழும் 2 எலிர்பாராத, போகும்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavahaham.org

திசையிலிருந்து மாறுபட்ட திருப்பங்களைப் போல மனவளர்ச்சியும் திரும்பி வளைந்து, திசை திரும்பி நேரமொரு பிறப்புக்கள்.

மங்கி இருள் கப்பிய மைம்மல் பொழுது, சேகண்டி ஒலியைத் தொடர்ந்து, வேலை முடிவடைந்து வீடு திரும்புகையில் கதிரேசன் சறத்தைச் சண்டிக் கட்டாகக் கட்டி உப்பை அதற்குள் நிறைத்து காவலாளிகளுக்கு மண்ணைத் தூவி ஓடக் காத்திருப்பான். அவன் கால்களுக்கு முயல் பாய்ச்சல் வேகம்.

கணக்கெடுத்து, களவாக உப்பைக் கடத்த முயல்பவர்களிடம் பறித்துக் கொட்டுவதில் காவலர் ஈடுபட, அவன் பதுங்கி பதுங்கி ஒடுங்கி வளர்ந்தவர்களுக்குப் பின்னால் ஒட்டி நின்று, அப்புறம் – அவனுடைய ஒட்டச் சலசலப்புத்தான் மற்றவர்கட்குக் கேட்கும்... அந்த ஓட்டம், அவனது ஓட்டம் அவனது ஊர்க்கோடியை அடைந்ததும்தான் நிற்கும்.

''ஆச்சி.. எப்பிடி ஓடினன் தெரியுமே ? உவங்களாவது என்னைப் பிடிக்கிறதாவது ? ஒரே ஓட்டமாய் இருட்டுக்கை என்ன மாதிரி வந்தன் ''

துலாக்களில் ஏறி இறக்கி, பள்ளத்திலும் சகதியிலும் புரண்டு, தொழிற்பேதம் வகுத்து, வரம்பிடாது உழைப்பின் பெருமையை உணர்ந்த அந்தக்கதிரேசன் எப்படி இருந்து ... எப்படி மாறி... நம்ப முடியாமல்...

குழந்தை நினைவில் பேதம் பிரிக்காது, எதிலும் ஈடுபடும் சுறுசுறுப்பை ஏன் வளர்ச்சி மாற்றுகிறதோ? அவன் மாறிவிட்டான்.

அவனைப் போலத்தான் வெளியும் மாறிக்கிடக்கிறது. மேலிடத்தாரின் நன்னில முயற்சியாலும் நன்னீர் முயற்சியிலும் கடல் நீர் தடுக்கப்பட்டு வெறும் வெளியாக ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதால், உப்பு மண் பெயர்ந்து, காற்றில் அங்குள்ள செம்மண்ணை நோக்கி – அதோ – படிந்து கொண்டிருக்கிறது.

அவனது கால் பாதவிரல்களை யாரோ பிறாண்டுகிறார்கள். அதனில் எல்லை கடந்த பாசம், உரிமை.

செல்லமாக, வெகு பிரியமாக, காலை நக்கிய செம்மறிக்குட்டியை வாரியணைத்துத் தடவுகிறாள். அந்த ஆடுகளும் அவளும் உயிருக்குயிராய் ஒன்றி, அவைகளெல்லாம் அவள் குழந்தைகள் கறுப்பி.... சிவப்பி .... வெள்ளை ... கொம்பன் .... குதியன்.... எல்லாம், அவள் காரணங்களோடு பெயரிட்ட அவளோடு கதைத்துப் பொழுதுப்போக்கும்அவள் செல்வங்கள்.

'' ஏன்ரீ... மாவெள்ளை... உனக்கு மேய மனமில்லையே ? வந்து என்ர காலைப் பிராண்டுகிறாய் ?''

குட்டிகளின் காதுகளிற் கிடந்த உண்ணிகளைப் பிடுங்கி இழுக்கையில், பெற்ற பிள்ளையின் தலையை வகிர்ந்து, பேன் தேடும் இழைவு; வாஞ்சை. குட்டி திடீரென்று மிரண்டு அவளை இடறுகிறது. அவள் முன் நிழல் விழுந்து, மனித உருவமொன்ற திடுக்காட்டியத்தில் அவள் நிமிர, தரகர் முத்துவேல் சிரிக்கிறார்.

"என்ன பிள்ளை.. பேந்து உன்னை அந்தப் பக்கம் காணயில்லை ? அந்தப் பொடியன்கையோடை காசுங்கொண்டு நாளைக்கு வருவன். ஒரு மாதிரி, ஆளைப் பேசிச்சரிக்கட்டி, நீ சொன்ன விலையிலை, உன்ரை ஆடுகளை, அவன் தலையில கட்டி அனுப்பிவிடுகிறன்."

அவள் செம்மறிகளைப் பார்க்கிறாள். இரண்டொரு செம்மறிகள் அவளை நிமிர்ந்து ஏறிடுகின்றன. அது பரிதாபமாக அவளுக்குப்படுகிறது.

''ஓமண்ணை, வரத்தான் இருந்தனான். என்ரை பிள்ளை போல வைச்சிருந்ததுகளை இனி விக்கிறதெண்டால் மனம் கேட்குதே... ம்... நீயா வரட்டுக்கும் என்று இருந்திட்டேன்... மனத்திலை அதை நினைச்சால் ஒரு மாதிரி இருக்கு. ''

'' அண்ணை உண்ணுனை மனம் கேக்குதில்லை... கடனாலை... கடனாலை... இனி என்ன செய்யிறது ? விக்க நினைச்சிட்டேன். வித்துப்போட்டு... இனி... அவன் பொடியனுக்கும் விருப்பமில்லை. அவன், செம்மறியளை வில்லண்ண, ஆச்சி எண்டுதான் சொல்லுறான்... ஆனால்... ஆனால்...

ஒரு கணத்துக்குள் எத்தனையோ கோடி யோசனைகள். தீர்க்கமற்ற முடிவுகள். அதுவா, இதுவா என்ற பேதலிப்பு. கடைசியில் ஒரு கணத்து ஊசலாட்டக் கொந்தளிப்புகள் அடங்கி ஓர் உறுதி; அழுத்தம்.

50000

''சரி... நாளை ... வாவன்.''

" சின்னாச்சி... சின்னாச்சி ... இனி நீயும் போய்விடுவாய்... கோச்சி கறுப்பியும் போயிடுவள்... எல்லோரும் போயிடுவியள். ... இனி... நான்தான் தரவைக்கு வரமாட்டன். ... நீங்கள் மேய, பார்த்துக் கொண்டு நான் இந்தப் பூவரசமடியில் இருக்க மாட்டன்..."

உங்களை மேய்க்கிறது வெக்கம்.... சந்தைக்குப் போறது வெக்கம்.... கொத்தறது வெக்கம்.. ஆக ... ஆக .. நோட்டிலே உலாத்திறது வெக்கமில்லை.... தன் தொழில் செய்யாமை விடுகிறது வெக்கமில்லை.... வீட்டு நிலை தெரியாமைக் கண்மூடித்தனமா வாழுறது வெக்கமில்லை....?''

''உங்களை மேய்க்கிறது எனக்கு வெக்கமில்லை... நீங்கள் போயிட்டால், பேந்து எனக்கு ஆர் கெதி? என்ன பிழைப்பு ...? யோசிக்க மனம் குழம்புது...? ''

இருண்டும் திரும்பாத அவளைச் சற்றி, செம்மறிகள் மொய்க்கின்றன. வழக்கமான காலடி எடுத்து வைக்கும் பாதையில் காலடி எடுத்து வைத்தும், அவள் வராமல் நின்றபடியே நிற்பதால் அவை திணறுகின்றன.

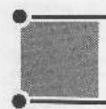
ஒவ்வொரு நாளும் கழிகையில் அவளுக்கு நெருஞ்சியில் நிற்கும் வேதனை முத்துவேலரைக்காணவில்லை; எப்பொழுது வந்து சேருகிறானோ மனுஷன்?

்' அவனுக்கு விலை சரிப்பட வில்லைப் போலை... அதுதான் வராமை நிற்கிறான் போல கிடக்கு.''

''மூதேசி ... சனி... இந்த பிரமஹத்தி பிடிச்ச ஆடுகளை மேச்சு மனிஷன்ரை மானத்தை வாங்காதை எண்டு எத்தனை தரம் சொல்கிறது? விக்கிறன் எண்டு ஆரைப் பேய்க் காட்டுகிறாய் ? ''

அவள் எதிர்க்கவில்லை; வாதாட வில்லை, தரவையில் அதே ஆடுகள். கையில் அதே குச்சி... அவள் அதிகாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறாள். அவைகளும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது போதும் அவளுக்கு.....!

கொட்டும் பணி – 1963

வேட்டை

துவிஜன்

புதர் மறைவிலிருந்து அந்தக் கண்கள் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. கண்கள் மட்டும்தான் தெரிந்தன. ஏனைய பிரதேசங்களை செடிகொடிகள் மறைத்திருந்தன. அந்தப் பார்வையின் அகோரம் கூடுவதுபோல் தெரிந்தது. கண்களில் தெரிந்த வேட்கை அவனைவேட்டை ஆடிலிடும்போல் பட்டது. ஆமினும் அவனுள் அச்சும்

எழகில்லை, ஆனால் அந்தப் பார்பையைச் சந்திக்கக் கூடாதென்ற ஒரு சிறு குறுக்கம் மட்டும் மேலெமுகிறது. இருந்தாலும் அந்தக் குறுக்கம் கூட வலுக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஏனெனில் வழமையான வேட்டைக்காரவ்போல், அந்தக் குறுக்கத்தை உதறிக்கொண்டு அதன் பார்வையை எதிர் கொண்டு வெறித்து நோக்க வேண்டும் போன்ற வேட்கை அதன் பார்வையால் தாண்டப்படுகிறது. அதன் தூன்டுதலால் கிளர்வுற்று அவல் தனது கள்ளப்பார்வையை ஏறிந்த போது, அதன் விழிகளில் குரூரமான வெற்றி முறுவல் தெரிந்தது. அப்போதெல்லாம் அதன் மீசையின் கம்பி மாரிர்கள் சிலிர்த்தெமுந்து யின்னுவதை அவனால் கற்பனை பண்ண முடிந்தது.

அதிகாலையிருந்தே அது அப்பிரதேசத்தில் இருந்திருக்க வேஸ்டும், ஆனால் அதை அவள் கண்டு கொண்டது காலை வெயில் ஏறிய பின்னர்தான். காலையிலிருந்தே யாயோ அவனைத் தொடர்ந்து பிள்னால் வந்து கொண்டிருப்பதைப் போன்ற ' உணர்வு ' எழுந்து கொண்டுதான் இருந்தது. வழமையாக அவன் போன்ற வேட்டைக்காரர்களுக்கு ஏற்படும் உணர்வு இது. அவன் இந்த உணர்வுகளின் பித்தலாட்டங்களை நன்கு அறிந்தவன். அதனால் அதற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்காது அவளது வேலையில் கருத்தாய் இருந்தான். இருந்தாலும் அவனை ஏதோ முன்னால் கசைமாக அழுத்துவதைப் போன்ற உணம்வு அடிக்கடி எழுந்ததும் நியிர்ந்தான். அவ்வளவுதான் அந்தக் கண்கள் ! ஒரு பத்து யார் தூரத்துக்கப்பால் ஆழமான புதர் மறைவில் அவலையே குறிவைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன்!

அவன் நிலை தர்ம சங்கடமாய்ப் போய்விட்டது. அவன் நேடிக் கொண்டு வந்த, அவனால் குறிகைக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று அவன் எதிர்பாராத வழியில் அவனில் குரி வைத்துக் கொண்டிருந்தது 1 அதன் விநிகளில் இருந்து பாய்ந்த நலருக்க குரூரம் அவனை நிலை தளரச் செய்தது. அவறை தற்பாதுகாப்புக்கான சகல ஆயுதங்களும் அவனிடம் அந்நோம் இருந்தும் அவற்றை நீட்ட முடியாது போம்விட்ட பதிர்பாராத இங்கட்டு, காரணம் அடியன் தன்னை சுதாரித்துக் கொள்ள முன்வரே. அது தயார் திலையில் நிற்பதை அதன் விழிகள் அறிவித்து விட்டன. இன்னும் அதனிடபிருந்து " HANDS UP" என்ற குரல் எழுவேண்டியதுதான் பாக்கி. அதற்குள் அவன் தனது தற்பாதுளப்புக்கான தந்திரோபாய பின்னடிப் புகளை செய்யலாம்.

> என்றாலும் அளைக்குப் பயம் எழலில்னல. இது ஒரு பெரும் சவாலாகவே பட்டது.

ஏனென்றால் இந்த அனுபவம் அவனுக்குப் புதிதல்ல, அத்தோடு அவனது எதிரியும் புதியவரல்ல. அவனுக்குப் பழக்கப்பட்ட எதிரி, அதேபோல் இது எதிர்பாராத எதிர்கொள்ளல் ஆசினும் இதுவும் முன்னர் நிகழந்த ஆயிரம் எதிர்பாராத நிகழ்வுகள் போல், பழக்கப்பட்ட ஒரு எதிர்பாராத நிகழ்வு, அவன் உஷாரானான்.

அவன் அதைத் தாக்க முல் அது அவனை நோக்கி வைத்திருக்கும் குறியிலிருந்து தப்புவதற்கு வேண்டும். அதன் குறியிலிருந்து தப்புவதற்கு அவனது நிலை தளம்பாத மனோதிடர் தேவை. அதன் பின்னர்தால் அனதத் தாக்குவதற்குரிய நிலையைத் தீர்யானிக்கலாம். ஆரம்பத்தில் மனோதிடம் ஏராளமாக இருப்பது போலவே படும். அதை எதிர்பாராது சந்தித்தால் கூட சமானித்துவிடலாம் என்கிற பலத்த நம்பிக்கை எப்போதுமே இருக்கும். ஆனால் அதை இப்படி தினர் என சந்திக்கும் ஒவ்ளொரு சமயமும் அவனது அந்த நம்பிக்கை சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வாலை வாரிவிடுவது அவனது அனுபவங்களில் ஒன்று, காரணம் அதன் பார்வையே அதன் ஆயுதங்களில் பலமான ஒன்று. பாய்ந்து அது எவனையும் கீறிக் கிழித்துக் குதறுவதற்கு முதல் அதன் பார்வையாலே செயலிழக்கச் செய்துவிடும் ! அத்தகைய ஒரு மனோவசிய சுக்தி அந்தப் பார்வைக்கு ! திட்டிப் பாம்பின் விடம் என்பார்களே அதுமாதிரி அதை எதிர் கொண்டவுடனேயே தலைக்கு விஷம் ஏறுவது போல் கிறுகிறுவென தலை சுழல ஆரம்பித்துவிடும் ! அதன்பின் அதற்குத் தாக்குதல் இலகு.

இதில் அவனுக்கு நிரம்ப அனுபவம்.

அவன் அதன் பார்வையை எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொரு சமயமும் அதற்கு எதிராக தன்னை சுயமனோவசியம் செய்து கொள்ளுவான். அது அவனுக்கொரு சவால் ! ஒரு பலப்பரீட்சை ! வேண்டுமென்றே அதன் பார்வையை எதிர்கொண்டு தன்னைச் சுயமனோவசியப் படுத்திக் கொள்ளுவான்.

அவனையும் அதற்கு நன்றாகத் தெரியும்.

அவன் கொஞ்சம் கஷ்டமான பேர்வழி என்று அதற்குத்தெரியும்.

மேலும் அவனது வேட்டையாடல் முறை மற்றவர்களில் இருந்து வித்தியாசமானது என்றும் அது அறியும். அவனது பொறியில் பலதடவை சிக்கி தோலுரிபட முன் தப்பியோடியிருக்கிறது. அதேபோல் அவனும் வேட்டை தொடங்கிய நாளிலிருந்து அதனிடம் சிக்கி குற்றுயிரும் குறை உயிருமாய் தப்பிப் பிழைத்த நாட்களும் உண்டு.

அவன் தனது பால்பண்ணையைச் சுற்றி கட்டை நாட்டி முள்ளுக்கம்பி வேலி அறைந்திருந்தான். காட்டுப் பிரதேசமானதால் விலங்குகளின் தாக்குதலை எதிர்பார்த்தே அவன் அப்படி கட்டுக்கோப்பாக வேலி போட்டிருந்தான். எனினும் கறவைகளின் மொச்சையில் மோப்பங் கொண்டு அவற்றைத் தாக்க விலங்குகள் வருதுண்டு. ஓநாய், கரடி, சிறுத்தை, இன்னும் சிலவற்றுக்குப் பின்னால் நரிகளின் பரிவாரம் தொடர்வதும் உண்டு. அவைகள் விட்ட எச்சங்களை சுவைபார்க்க.

அவனது மிகுந்த பாதுகாப்பு அடைப்புகளையும் மீறிக் கொண்டு இது ஒருநாள் அவனது பண்ணையைத் தாக்கிற்று. இனிமேல் எந்தவித விலங்குகளின் தாக்குதலும் நடைபெறாது என்று அவன் திடமாக நினைத்தபோதுதான் அது தாக்கிற்று, அந்தத் தாக்குதல் அவனை வெகுவாகப் பாதித்தது. அது அவனையே மொட்டையடித்து சாணி தப்பி சந்தியில் நிறுத்தியது போல் அவனுக்குப்பட்டது. அவ்வளவு அடைப்புக்களையும் மீறி அவன் சற்றும் எதிர்பாராத சந்தர்ப்பத்தில் அதன் தாக்குதல்!

காவல் போட்டதையும் மீறி ஒரு உடைப்பு நிகழ்ந்த பின்னர், அதில் அது ஒரு சுவை கண்டது. தொடர்ந்து இடைக்கிடை அதன் தாக்குதல். அவனுக்குத் தன்மேலேயே ஆத்திரம் பீறிடுகிறது. அதன் ஒவ்வொரு தாக்குதலோடும் அவனது இயலாமையும், வலுவின்மையும் நிர்வாணமாக்கப் படுவது போல்...

அது எப்படிப் பதுங்கிப் பதுங்கி வருகிறது !

அது பதுங்கும் போது சிறுத்தை மாதிரித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அது எப்போதுமே சிறுத்தையாக இருந்துவிட்டால் விட்டது தொல்லை. அதை வேட்டையாடுவது சுலபம். சிறுத்தைக்குரிய தடங்களிலேயே வைத்துத் தீர்த்துவிடலாம். இதுவோ எல்லா விலங்குகளின் தந்திரத்தையும் நேரத்திற்கேற்ப, சூழலுக்கேற்ப தனதாக்கிக் கொள்கிறது; ஆயுதமாகப் பாவிக்கிறது; அதுதான் எல்லா முட்டுக்கட்டைகளுக்கும் முக்கிய காரணம்.

அவன் துரத்திக்கொண்டு ஒருமுறை அதை போனபோது, அது பார்த்திருக்கக் கூடியதாக ஒரு புதருக்குள் மறைந்தது. அவன் உடனே சிறிதும் தாமதியாது, வெகு பிரயத்தனப்பட்டு, அடிக்குமேல் அடி வைத்து, நழுவி நழுவிச் சென்று அந்தப் புதரை நோக்கிக் குறிவைத்தபோது, திடீரென அது நரிபோல் இன்னொரு புதர் வழியே வெளிவந்து கூக்காட்டி அவனைக் கேலி செய்தது ! இன்னொரு முறை, அதைமிக லாவகமாக வளைத்து உச்சந்தலையில் ஒரே போடாக போடலாமென்று ஆயத்தமானபோது, திடீரென அது அவன் வளர்ப்பு நாய் போல் வாலைக் குழைத்து அவன் கால்களை நக்கவரும் தோரணையில் நின்றபோது, ''அப்பாடா விட்டது தொல்லை ! ஒருபடியாக ஆளை அமத்திவிட்டேன் " என்று அவன் பெருமூச்சுவிட்டு ஓய்வதற்குள், அது ஒரு சுழிப்பு சுழித்து, அடுப்பில் காய்ச்சுப்பட்டுக் கொண்டிருந்த பால் சட்டியைக் கவிழ்த்து நக்கிவிட்டு ஓடிற்று ! நள்ளிரவில் அது திடீரெனத் தாக்கும்போது கரடிபோல் அது தன் குரூர நகங்களைக் காட்டத் தவறாது. எதிர்பாராதவிதமாக, இப்படிப் புதாமறைவில், நேருக்குநேர் சந்தித்துக் கொள்ளும்போது அது அந்தத் திட்டிப் பாம்புபோல் தன் பார்வையாலேயே செயலிழக்க வைத்துவிடும் !

இது என்ன மிருகமா ? அல்லது வேறேதாவதா ?

இதை வேட்டையாடுவதற்குரிய வழிமுறைகள் என்ன ?

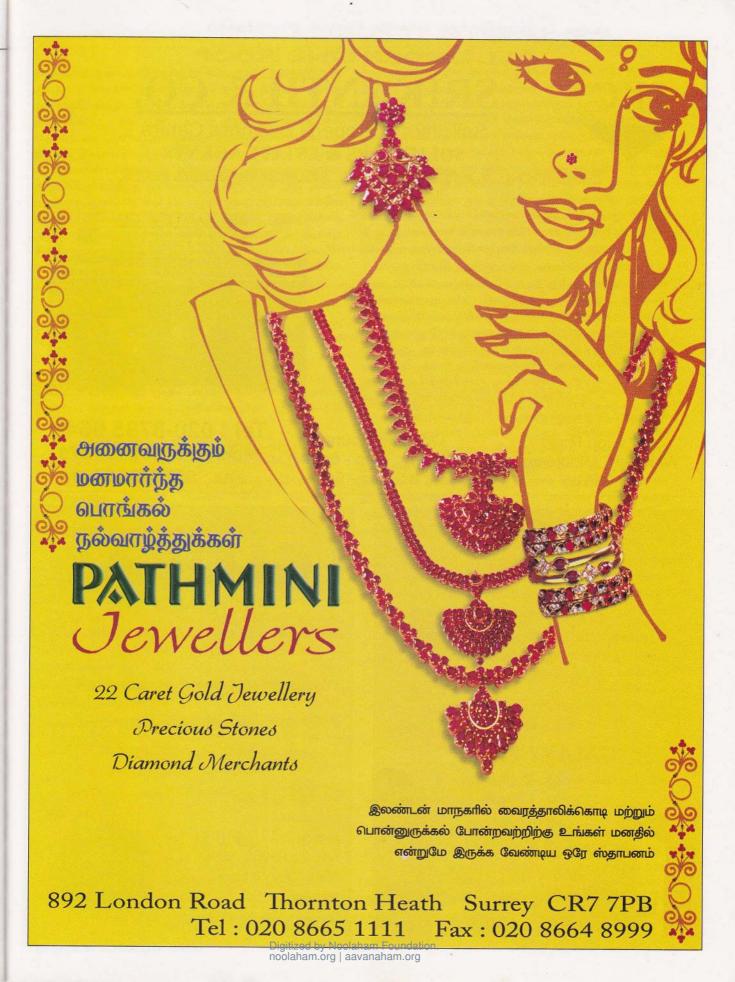
இவைதான் இதனோடு அவன் போராடிய ஆரம்பகாலத்தில் அவனைப் பிய்த்தெடுத்த கேள்விகள்.

அது மிருகந்தான் என்பதை பின்னர் அறிந்தான்.

அத்தோடு அது மிருகங்களில் சிறுத்தை என்பதையும் அறிந்தான். அதுமட்டுமல்ல அது எத்தனையோ பண்ணைகளைத் தாக்கி அனுபவப்பட்டது; கள்ளப்பட்டது.

அதனால் அது தன்காரியத்தை சாதித்துக் கொள்ளும் முயற்சியில் பலவிதமான தந்திரங்களையும் பலவற்றின் தந்திரங்களையும் சூழலுக்கேற்ப தனதாக்கிக் கொள்ளும் திறமைமிக்கது. இதை அவன் அதை வேட்டையாடத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து படிப்படியாகப் புரியத் தொடங்கியிருந்தான். அத்தோடு அதன் தந்திரோபாய நுணுக்கங்களில் சுவையும் கண்டிருந்தான். அதனால் அதற்கெதிராக ஆயுதம் தூக்கும் ஒவ்வொரு சமயமும் அவனுக்குள் ஓர் கிளர்ச்சி.

அவன் இதற்கு அனுபவப்படாத ஆரம்பகாலத்தில், அதன் தாக்குதல்களைத் தாங்க முடியாதபோது, எல்லாரும் செய்வது போலவே, ஓர் உயர்ந்த மரத்தின் மேல் கொட்டில் ஒன்று அமைத்து, இரவும் பகலும் அதற்குள் இருந்து காவல் புரிந்தான். அதனை முறியடிப்பதற்காக தவம் கிடந்தான். அது ஆயுதம் சகிதமாக அவன் இருக்கும் காவல் தலத்தைக் கண்டிருக்கவேண்டும், உயர ஒரு மரத்தின்மேல் கொட்டிலமைத்து, தன்னைக் கொல்லுவதற்காக அவன் தவம்

2

ALL UNDER ONE ROOF

SRIKANTH & CO.

Solicitors & Property Business Centre SOLICITORS & ESTATE AGENTS

Sales, Letting & Management

- வீடு மற்றும் வியாபார ஸ்தாபனங்கள் வாங்குதல், விற்றல் வாடகைக்கு விடுதல்
- அனுபவம் மிக்க சட்டத்தரணிகளின் ஆலோசனைகள். சேவைகள் எல்லாமே ஒரே கூரையின் கீழ் செய்து கொடுக்கப்படும்
- வீடுகளுக்கும் வியாபார நிலயங்களுக்குமான சகல விதமான வங்கி கடன் உதவிகளும், காப்புறுதி திட்டங்களும் சுயாதீனமான தரகர்களின் மூலம் பெறுவதற்கு ஒழுங்குகள் செய்து தரப்படும்.
- வடமேற்கு லண்டனில் உள்ள பல்வேறு எஸ்ரேற் ஏஜென்டுகளை துணை ஏஜென்டுகளாக நியமித்து விரைவிலே வீடுகளை விற்பனை செய்கின்றோம்
- சட்டத்தரணிகளின் தொழில் தர்மம் எல்லா வகையிலும் பேணப்படும் ஏனென்றால் நாம் Law Societyயினால் நெறிப்படுத்தப்படுபவர்கள்

557 High Road Wembley, Middlesex HA0 2DW Opening Hours Mon-Fri : 9am - 6pm Sat : 9.30am - 5pm

Tel: 020-8795 0648 Mobile: 07831 195 979 Fax: 020 8795 0649

இலண்டன் மாநகரில்

GALAXY NEWS

உங்களுக்குத் தேவையான விரும்பிய நூல்களை ஓடருக்கு உங்கள் வீட்டுக்கு அருகாமையில் உள்ள தமிழ்க் கடைகளில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

> தொடர்புகளுக்கு Mr. K. Alagan

GALAXY NEWS

84, Brooks Croft Road London E17 4JR Tel: 07958 360 176 Fax: 020 8527 2324

54, Ealing Road Wembley Middlesex HAO 4TQ Tel: 020 8902 3366 1081, Garrat Lane Tooting London SW 17 OLN

வெம்பிளி, ரூட்டிங்கில்

GLOBAL

EXCHANGE LTD

Money Transfer to All Over the World

குளோபல்

எக்சேஞ்ச் லிமிடெட்

உலகத்தின் எப்பாகத்திற்கும் பணம் அனுப்ப நம்பிக்கையான நிறுவனம்

noolaham.org | aavanaham.org

கிடப்பதை கண்டதாலோ என்னவோ, அதன் தலைகாட்டல் அவள பண்ணைப் பக்கம் திகழலில்லை. இது அவனுக்கு ஒரு தைரியத்தையும் சந்தோடித்தையும் அளித்தது. இளி ஆள் தலைக்காட்ட மாட்டார். அவள் தலக்குள் நம்பிக்கை கொண்டான். ஆனால் அவனுக்குள் அந்த நம்பிக்கை பலமாக இறுகிக் கொண்டு வந்தபோது, ஒர்தான் நள்ளிடியு திம்பென பற்றைகளின் பக்கமிருந்து "சரே வென்று ஒரு கூகும். அவன் திடுக்கிட்டு விழித்து தவக்கைத் தூக்குதற்குள் அது அவன் மரக்கொட்டிலை நேக்கி பாய்ந்து எழுவது அவனது மக்கிய கொட்டில் விறக்கையில் ஆடியது. ஆனல் அடுத்த வினாடி அதன் பாய்ச்சல் அவனிருந்த கொட்டிலை வட்ட முடியாது சிறிதளவு வழுவிப்போக, அது அந்தவித்து மீண்டும் "தொயீட்" என்று நிலத்தில் விழுந்து, அதன் அந்த விமுக்காட்டு ஒசையே அதைப் பயமுறத்த அது காட்டுக்குள் பாய்ந்து மறைந்தது.

எல்லாம் ஒரு நொடிப்பொழுதின் நடத்தேறின.

இத்தலைக்குள் அவன் வாய்கள் அவனை அறியாஜ தேவாரம்பாடி கைகள் ஆவயத்தை நோக்கிசப்தவெடி ஈழப்பி அவனை அவணக தெளிவித்துக் கொண்டிருந்தன.

மீண்டும் ஒரு நாளிரவு இப்படி திகழ்ந்தது. இம்முறை கொட்டிலை நோக்கிய அதன் பாய்ச்சல் தவறியபோது அவன் தயாராய் இருந்து அதற்கு குறிவைத்தான். ஆவால் அது தப்பினிட்டது.

அதன்பின்னர் அது அவன் மரக்கொட்டில் பக்கயோ, அவனது பண்ணைப் பக்கமோ தலைக்காட்டவே இல்லை.

இந்த நிலை ஆரம்பத்தில் அவனுக்கு சந்தோஷத்தை அளித்தாலும் பின்னர் போகப் போக அவனுக்கு அது சந்தோசமின்மையையும், ஒரு தூக்குறைவையும் தருவதுபோலவே பட்டது. அது என் தலைமறைவாயிற்று.

உண்மையில் அது தன் தோல்வியால் சூடுபட்டுப் பின்வாங்கிற்றா அல்லது உயரத்தே மரத்தில் கொட்டில் போட்டிருக்கும் இவன் தன் தாக்குதலுக்கு தருதியற்றவன் என்ற பறக்களிப்பா?

அவனுக்கு ஏனோ பின்னதே அதன் வராமைக்குக் காரணமாகப்பட்டது. "வல்லைத் தோற்கடிக்க விரும் சினால் என்னை என்களத்திலேயே சந்திக்கவும். அங்கே மேலேயுள்ள மரத்திலல்ல. இறங்கிவா. இந்த நிலத்திலே போட்டி சேடுவோம் " என்று அது அவன் பின்னால் வந்து அடிக்கடி ககைப்பதுபோல் பட்டது.

இந்தக் குககுகப்பு அவன் மனதை அதிகம் தொல்லலப் படுத்துவதுபோல் பட்டதும் அவன் தனது மரக்கொட்டில் வலல் தலத்தை மூடிவிட்டு ஊடாட வெளிக்கிட்டான்.

பல நாட்கள் ஒன்றுமே நடக்களில்லை,

அப்போது அது போய்விட்டது ? இளி அத வரமாட்டாது ?

அவனைத் கொந்தரவு செய்த அந்தக் 'குக்குக' ப்பெல்லாம் வெறும் மனப்பிராந்தி ?

அப்படியானால் அவளைவில் அதை ஜெமித்துவிட்டான், இனித் தம்பிப்பிள்ளை தலைக் காட்டமாட்டார்.

அவதை நம்பிக்கை உறுதி கொண்டது.

ஆனல் எதில் அவள் உறுதியாக நம்புகிறானோ அதில் ஓட்டை விழுவதுபோல் அதற்கு எதிராக ஒன்று திகழும். அந்த ஓட்டையில்தான், கண்வைத்துப் பார்த்தால் உலக இயக்கமே தெரிவதுபோல்! எல்லாவற்றையுமே நிறையாகச் செய்துவீட்டோம், எல்லாம் மங்களாளவே முடிந்துவிட்டது. என்று நிம்மதியாக மனம் சாயுர்போதுதான் எங்காவது ஒருகுமை அல்லது ஒரு அமங்கல நிகழ்வு துருத்திக் கொண்டு வெளிவரும். அது எமக்கு அப்போது ஒரு குறையாக அல்லது அயங்கலமாகத் தெரிந்தாலும் அதுவே அடுத்த கட்ட வளர்ச்சியில் மங்கல கும்பாளக அல்லது மங்கல திருப்புமுனையாக அமையப்போவதை பலர் அறிவதில்லை. அவனுர் அதை தட்போது அறியவில்லைத்தான்.

அது போய்விட்டது என்று அவன் உருதியாக நம்பத் தொடங்கியபோதுதான் அது திரும்ப வந்து அவன் பண்ணையை மிக மோசமாகத் தாக்கிற்று. கலையல் இடைவெளியின் பின் நேர்ந்த தாக்குதலாதலால் வட்டியும் குட்டியுமாக ரோத்து வைத்துத் தாக்கிற்று. அடுத்தடுத்துக் தாக்கிற்று. ஆனால் இந்தத் தாக்குதலில் போதுதான், அவன் அதுபற்றி, அதன் தந்திரங்கள் பற்றி அறிந்துகொள்கிறான். அனுபவம் கொள்கிறான். அத்தோடு அல்த வேட்டையாடும் நுழுக்கங்கள் பற்றியும் நேர்த்து கொள்கிறான்.

அதன்பின்னர் இப்போது அதை நேருக்கு நேர் சந்திக்கும். திரானி. முன்னர் மரவிடு கட்டிக் கொண்டு அதை வேட்டையாடத் தவங் கிடந்த காலம் அவனுக்கு ஒரு குழந்தைப்பிள்ளைத் தனமாகவே பட்டது. இன்றைய திலையில் நிலத்தில் இறங்காமல் ஒதுங்கியபடி உயர இருந்துகொண்டு அதை வேட்யைரட நினைத்தது ஆண்மையாகவே டகுல்லது மனித வாழ்க்கையாகவோ அவனுக்குப் படவில்லை. அந்த பிருசத்தை, அது பதுங்கிப் பதுங்கிப் பாயும் மண்ணிலேயே, அதன் களத்திலேயே சந்திக்கவேண்டும். அவனை சதா நச்சரித்ததுக் கொண்டிருந்த அந்தக் குகுகப்பில் அந்த்தம் இருப்பதையே இப்போ அவன் கண்டான். அந்தக் குசகுசப்பு அவளை மனிதனாக்கும் மங்கல அழைப்பாகவே இப்போ பட்டது. அடுத்தடுத்து அதன் தாக்குதலுக்கு இலக்கான பின்னரே அவனுக்குக் சித்தித்தது. இது அப்போது அவலது மரவீட்டுக் காவல் தோல்வியாகவும் ஒப்பிடுகையில் அனுபவத்தோடு துக்கமாகவும் தோன்றினாலும் அது என் வாழ்க்கையில் ஒரு பேரும் திருப்பமுனைபட்டுமல்ல, ஒரு முற்போக்கான பெரும் பாய்ச்சல் என்றுதான் இப்போது நான் எடுத்தக் கொள்கிறேன்.

இதன்பின் இதன் வேட்டையில் எனக்கு கவை பிறக்கிறது.

அதைச்சந்திட்டதில் ஒரு திகில் நிறைந்த பெரும் ஆவல். அதை அதன் களத்திலேயே சந்திக்கும் வைராக்கியம். வீரம், அதற்கான நுளுக்கங்களின் தேர்வு.

என்றாலும் அவனுக்கு அதலைப் பூரணமாக அடக்கி வெற்றிக் கொள்ள முடியவில்லைத்தான். அது தனது தந்திரங்களில் மிருந்த தெகிழ்வும், நுட்பமும் கொண்டதாகையால் அவன் அடிக்கடி அதற்குக் சளப்பலி கொடுத்துக் கொண்டுதானிருந்தான். ஆனால் முன்னையப்போலல்ல, சாதாரண சில்லறை இழப்புகளே. அந்த சீதியில் அவனது இன்றைய நிலை வெற்றினை அண்மித்த நிலையே என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அந்தளவுக்கு பெருமைப்படலாம். ஆயினும் எதிலும் அவன் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாத நிலை. இந்த நிலையே மேலும் தொடரும் என்று அவன் கூறமாட்டான். அந்தளவு இந்த வேட்டையாடலில் அவன் சூடுகண்ட அனுபவசாலி.

இதோ இப்போ அதன் கண்கள் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இது ஒரு எதிர்பாராத சந்திப்பு. ஆனால் இதையே அவன் சதா எதிர்பார்த்துக் கொண்டுதானிருந்தான். ஆனால் இந்த எதிர்பாராத சந்திப்பில் அது ஒரு நிமிஷம் அவனை முந்திக் கொண்டுவிட்டது ! அதனால் அது அதற்குரிய தயார் நிலையில்! எந்தக் கணத்திலும் அது அவன் மேல் பாயலாம். முந்திய ஆளாக அவன் இருந்திருந்தால் அது இப்போ அவனில் பாய்ந்து அவனைக் குதறி அவன் பால் பண்ணையைச் சூறையாடியிருக்கும். அவன் தன் சிறுத்தைக் குணத்தை உடனே காட்டியிருக்கும்! ஆனால் அவன் இப்போ அதனால் இலகுவாக மடக்கப்படக் கூடியவனல்லன் என்பதை அது அறியும். அது இப்போ தந்தரோபாயங்களை நேரத்துக்கு நேரம் மாற்றிக் கொள்வதால் அதன் நுணுக்க அசைவுகளையும் அதன் விழிகளையும் தவறவிடாது பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் அவன்.

அதன் விழிகளிலிருந்து எழும் ஆக்கிரமிப்புச் சக்திக்கு எதிராக அவனிடமிருந்து இன்னோர் மாற்று Psychic Bombardment! தொடர்ந்து அவன் எதிர்மனோதாக்குதல். அது அதற்குப் புரிந்திருக்கவேண்டும். திடீரென அதன் பார்வை அவனை விட்டு விலகி மறைந்தது. அது எங்கே போய் விட்டது ? பாய்வதற்காக பின்வாங்குகிறதா ? அல்லது உண்மையாகவே என் எதிர்மனோதாக்குதலை தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் அது ஒளிந்து கொண்டதா ? எதுவும் அதைப் பற்றி நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. எந்த பழுத்த வேட்டைக்காரனாலும் அதுபற்றி ஆருடம் கூற முடியாது.

அவன் அதன் பார்வை வந்த திக்கையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இவ்வேளைகளில்தான் அவன் இன்னும் உஷாராக இருக்கவேண்டும்.

ஆபத்து எப்போதும் வரலாம். மறைந்த அதன் தடங்கள் எங்கே என்று இலகுவாகத் தெரியாத வேளை. மறைந்த எதிரி எங்கே இருக்கிறான், என்ன செய்யக்கூடும் என்று யூகிக்க முடியாத கஷ்டமான நிலை இது. ஆகவே இந்நேரங்களில் இரட்டித்த விழிப்புத் தேவை.

அவன் வெகு உற்சாகமாகவும் உன்னிப்பாகவும் வெகுநேரம் காத்திருந்தான். மறைந்த அதன் தலைக் கறுப்பே அங்கு இல்லை. திரும்பி வருவதற்கான எந்தச் சின்ன அறிகுறியும் அங்கு தென்படவில்லை. உண்மையாகவே ஆள் தன் தாக்குதலை ஒத்திப்போட்டுவிட்டு ஓய்வுக்குப் போய்விட்டார் போலும், அப்போ அவனும் சிறிது ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளலாம்; கொஞ்சம் சகஜ நிலைக்குத் திரும்பலாம். அவனுக்குள் ஓர் சந்தோசம் ஊறுவதுபோல் தெரிந்தது.

அப்படியானால் மீண்டும் அவனுக்கே வெற்றி ? அப்படியா?

அவன் வழமையான பெருமித ஊட்டத்தோடு சகஜ நிலையில் இயங்கத் தொடங்கினான்.

இப்போ அவனது வேட்டையாடல் பற்றிய பிரச்சினையே அவன் பிரக்ஞையில் இருந்து கழன்று போயிருந்தது.

அப்போதுதான் திடீரென அவண் பண்ணைப் பக்கம் 'சரேலெ 'ன ஏதோ ஒரு சத்தம் .

தொடர்ந்து கறவைகளின் கமறலும், குதி அதிர்வுகளும். அவன் நிலை தடுமாறினான்.

இந்நேரங்களில் நிலை தடுமாறுவது ஆபத்தாக முடியும். அவன் நிலை தடுமாறிக் கொண்டே, மெல்ல எழுந்து 'படபட' வென இடிக்கும் இதயத்தோடு கதவை மெதுவாகத் திறந்தானோ இல்லையோ சரேலென அது சற்றும் எதிர்பாராத விதத்தில் அவன் அறைக்குள் பாய்ந்து வந்தது.

அவன் பயந்துபோய் திறந்த கதவின் பின்னால் ஒளிந்து கொண்டான். அவன் இதயம் படபடவென வேகமாக இடித்துக் கொள்வது அவனுக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது.

அப்போதுதான் அவன் மனைவி தன்னை அழகாக அலங்கரித்துக் கொண்டு அவன் அறைக்குள் வந்திருந்தாள்.

உள்ளே திடுதிப்பென பாய்ந்து வந்த அது, நேராக அவளில் பாய்ந்தது. அவளது ஆடை, அலங்காரம் அனைத்தும் சிதைக்கப்பட்டு, அவள் நிர்வாணமாக்கப்பட்டாள். ஓர் உன்மத்தம் கொண்ட உக்கிரமான தாக்குதல் ! கதவின் பின்னால் மறைந்து நின்ற அவன், அந்த உன்மத்த விரிவின் அகோரத்தில் இல்பொருள் ஆனான்.

ஒரு மணித்தியாலத்தின் பின் அது கறவைகளின் பால் மொச்சை வீச அங்கிருந்து அகன்றபோது, ஆடைகள் கலைந்த நிலையில் கண்களை மூடியவளாய் கட்டிலில் கிடந்த அவன் மனைவி, சிறிது அசைந்து அவனை ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு மறுபுறம் திரும்பிப் படுத்தாள்.

அவன் கதவிடுக்கிலிருந்து வெளியே வந்து, அது வந்துபோன தடங்களை வலுகவனமாக ஆய்வு செய்து கொண்டு நின்றபோது, அவன் கண்முன்னே, ராணுவத்தால் சுடப்பட்டு தெருக்களில் கிடந்த இளைஞர்கள், கற்பிழந்து கதறிய கன்னியர், சிதறப்பட்டுக்கிடந்த சிசுக்கள், தீயிடப்பட்டு எரிந்த வீடுகள், சித்திரவதைக்குள்ளான அப்பாவிகள் எல்லாம் விரிந்து அது வந்துபோன தடங்களாக மாறின.

(திசை - 1989)

பொது சந்நிதி

காஞ்சிபுரத்தில் பல சிவன் கோயில்கள் உள்ளன. எதிலுமே அம்பிகைக்கு தனி சந்நிதி கிடையாது. எல்லாவற்றுக்கும் பொதுவானது காமாட்சியம்மன் கோயிலில் உள்ள சந்நிதிதான். ் உலக மெல்லாம் தேடினேன் ஒரு மவித்கை கூடக் காணவில்லை ! " என்று யாராவது சொன்னால் அவனைப் பைத்தியக்காரன் என்றோ, குருடன் என்றோ தான் உலகம் முடிவு கட்டும். ஆனால் மனிதனைப் போல் அலங்காரம் செய்து கொண்ட பயங்கர மிருகங்கள் தான் உலகத்தில் அதிகம் என்று சொன்னால் அதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள்.

தல்ல பரம்பு என்று

சொல்வதனால் அதனிடம் வீஷமில்லையென்று சொல்ல முடியும்! ? அது பாம்பு, மனிதன் ஏன் படமெடுத்தாடுகிறான் ? இதுதான் இவ்மைய உலகத்தில் முற்று!! பெறாமல் விடப்பட்ட வசனும் ; அல்லது வசலம் முடிவு பெறாத முற்று!! புள்ளி. இது ஆண்டவளுக்குப் புளியனில்லை, மவிதர்கள் எட்டடி விளங்கிக் கொள்ளப் போகிறார்கள் ?

ஏன் மனிதனுக்குப் பகுத்தறியும் தன்மை கிடையாதா ? விஷக்தைவி க்கொடியவர்கள் மனிதன் என்ற பேர்வையில் நடம்படுவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறானே ! ஏன் ? உலகம் அத்தனகயவர்களை மதித்து மரியாதை செய்கிறதே ஏன் ?

உருவமே இல்லாத ஆண்டவளைப் போல், உண்மையும் உருவற்றுப் போய்விட்டதா ? எல்லாம் பைத்தியக்கருத்தலம் சி....]

சிந்தனைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டு குடிசைக்குள் இருந்தபடியே பாதி திறந்திருந்த சதவிடுக்கால் உலகத்தை வட்டிப் பார்த்தாள் சுடைதா, அவள் எண்களுக்கு ஒன்றுமே தெரியவில்லை. உலகம் உருண்டு கிடந்தது.

இரவுப் பெண் அவ்வநடை போட்டுக் கொண்டிருந்துள் தென்றல் அவள் முந்துவையை இழுத்துப் பிடித்தாள். கருப்பு முத்தானை விரிந்து பரந்து உலகத்தை மனந்தது. அந்தத் திரை மறைவிலே எத்தனையே சுற்புத அக்கிரமங்கள் ! இன்று மட்டுமா ? யுகம் யுகக்களை நடந்துவெள்கருக்கும் சுல் வழ் இது.

கபைதாவின் குடிகைக்குள்ளும் இருட்டுப் புகுந்துவீட்டது. '' விளக்கேற்ற வேண்டும். '' என்று அவள் தனக்குள் சொலவிக்கொண்டாள். அதைச் செய்ய அவனால் முடியலில்லை. கால்கள் இரண்டையும் நீட்டியபடி அந்தக் களிமண் கவரிலே சாய்ந்து கொண்டிருந்தான் சுபைதா. காரணம் அந்த வேதனை ! அது என்ன பேதனையோ ?

வயிற்றுக்குள் தொங்கும் மற்றொரு உயிர் வெளியே குதிப்பதற்காகவழி செய்து கொண்டிருந்தது. சற்று நேரத்தக்கு முன்புதான் ஆரம்பயாகிறது அந்த வேதனை. ஆரம்ப வேதனையையே அவளால் தாங்க முடியவில்லை !

அப்பொழுது இரவு ஏழு மணி இருக்கும். இருட்டு, அவள் குடிசைக்குள் புகுந்து வெகு நேரமாகி விட்டது. இன்னும் விளக்கேற்றவில்லை, காரணம்

அவளல் எழுந்திருக்க முடியவீல்லை. சவரில் சாய்ந்தபடியே உட்கள்ந்திருந்தாள்.

அது புது அனுபவம் அவளுக்கு. தெரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு பயம் அவள் மன்னதத் துவைத்துக் கோண்டிருந்தது. என்ன நேரம் போகிறது என்று அவள் உள்ளத்தில் எழுந்த கேள்விக்கு விடை கிடைக்கவில் வை. அவளுடைய துடிதுடிப்பு

காலத்திற்குத் தெரியுமா ? தொழிலாளியில் தன்பம் தெரியாத முதலாளியைப் போல் பெத்தையில் புரண்டு கொண்டிருந்தது அந்த இரவு ! உடல் வேசனனயும், உள்ள வேதனையும் ஒன்று சோந்து அவளைப் பேயாட்டமாட்டியது. நோவு அவள் உள்ளத்தைத் துவைத்துக் கொண்டிருந்தது.

துன் த்திலே மறைந்து பேண் நாட்களின் மறந்துபோன சம்பவங்கள் வந்து மனதில் வட்டமிட ஆரம்பிக்கின்றன. இந்த அனுப்பம் கபைதாவுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது ? அவளுடைய எண்ணம் வந்தவழியே திரும்பிச் செல்கிறது.

கடைதா அந்தக் குடிகைக்கு வரும்பொழுது தனிமையாகத்தான் வந்தாள். சடைதா வந்த சில நாட்களில் கிழவி காலை நீட்டிவிட்டாள். இப்பொழுது சபைதா தனிமைக்கும், அந்தக் குடிகைக்கும் சொந்தக்காரியாகி விட்டாள். இன்றிரவோ அல்லது நாளைக்கோ அவள் தனிமையைப் போக்க வயிற்றிலிருக்கும் குழந்தை பிறந்துவிடும். இதை தினைத்தபொழுது அவள் முகத்தில் சந்தோச பேலை பின்வெட்டியது. மறுகளைப் சிழவியின் முகம் போலாகிவிட்டது. அவள் முகம் பிறக்கப்போகும் குழந்தை அவளுடையதுதான், ஆனால் 2 அவள் அலை விரும்பவில்லை. உள்ளவை விரும்பாத போது உடல் விரும்பாத போது அந்தக் குழந்தை அவள் வயிற்றுக்குள் உருவாகிவிட்டது "அப்படியானால் ? மணம் எட்டித்தாவியது ஆரம்பகாலத்திற்கு.

சபைதா இந்த உலகத்துக்கு வந்து பதினாறு வருடங்களாகிவிட்டன. என்றாலும் எட்டு வருட வாழ்க்கைதான் அவளுக்கு ஞாயகம் இருக்கிறது. தாய் தந்தையர்களைப் பற்றி எதுவும் தெரிந்து கொள்ள முடியாத திலையில்தான் இருந்தாள் அவள். தாயின் மடியில் உறங்கிய குழந்தை கண்விழிக்கும் பொழுது தொட்டிலில் கிடப்படை உணருவதைப்போல, கபைதாவுக்கு ஞாயகம் தெரிந்தபொழுது ஹாஜியார் உமரு வெப்பையின் வீட்டில் வேலைக்காரியாக இருந்துவ்.

ஹாஜியார் உமரு லெட்டை அந்தக் கிராமத்துக்கே பெரிய மனிதல், பாபமும், பணமும் அவரைப் பெரிய மனிதனாக்கிலிட்டது, வாங்கியக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதுபோல செய்த பாவங்களைத் தீர்ப்பதற்காக ஒருமுறை மக்காவுக்கு போய் வந்தார். பிறகு கிரும்பவும் அகரத்தில் ஆரம்பித்துக்கொண்டார் தனது கபாவத்தை, பாப மூட்டைகளைத் தாங்கிக் கொள்ள மக்கா என்றொரு சமைதாங்கியை அமைத்துக்கொண்ட பிறகு பணக்காரன் பாபம் செய்யப் பயப்படவேண்டியதில்லையல்லவா ? இந்த தைரியத்தில் கண் மூடிக் கழித்தார் ஹாஜியார். வீட்டிலே மனைவி. தென்னந்தோட்டத்தில் ஒரு ஆசைநாயகி — ஊருக்குக் கடைசியிலே ஒரு கள்ளக்காதலி இவைகளையெல்லாம்விட சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ப பகல் காட்சிகள் பல. அவருடைய பணத்திற்கும் பருத்த உடலுக்கும் பணிந்துபோகாத பருவப்பெண்களே இருக்கமுடியாது அந்த வட்டாரத்தில்.

இப்படி செய்வது தவறு என்று அவர் கருதவில்லை. நாலு கல்யாணமும், நாற்பது கள்ளக்காதலிகளும் வைத்துக் கொள்ள இடம் அளிப்பதாக அவர் கருத்து.

பணம் என்றால் ஹாஜியாரின் உயிர் என்று அர்த்தம். ஏழைகளின் வயிற்றில் இருக்கவேண்டியது ஹாஜியாரின பணப்பெட்டியில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. நூற்றுக் கணக்கான வயல்பூமிகளை மிகவும் அற்பமாகத் தன் சொந்தமாக்கிக் கொண்டார் அவர். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பணம் அதிகரித்ததோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு சந்தானம் குறுகிக்கொண்டே போயிற்று. பிறந்தது ஒரே குழந்தை! அதுவும் இறந்து போயிற்று.

கணவனின் கொடுமைகளைக் கண்டு மனம் பொறுக்காமலோ அல்லது பணத்தின் பாரம் தாங்காமலோ ஒருநாள் அவர் மனைவியும் இறந்துவிட்டாள். அவள் இறந்தது ஒரு பாபம் கழிந்தமாதிரி அவருக்கு! வீட்டில் தட்டிப் பேச ஆளில்லை. அவருடைய தாயார்! உலகமே தெரியாது. மூத்துப்போனவள் முடங்கிக் கிடந்தாள் ஒரு மூலையில். தனது கடைசி நாளை எதிர்பார்த்தவண்ணம்.

சுபைதாவுக்கு அப்பொழுது பதினாறு வயது பூர்த்தியாகிவிட்டது. இளமையின் பூரிப்பில் மணம் வீசிக் கொண்டிருந்தது. அவள் மேனி ! இஸ்லாமியப் பெண்களுக்கு இயற்கை அளித்திருக்கும் அழகு கொஞ்சம் அதிகமாகவே ஆட்கொண்டிருந்தது அவளை. என்ன இருந்துமென்ன அவள் உமரு லெப்பை ஹாஜியாரின் வேலைக்காரி அவ்வளவோடு திருப்தியடைய வேண்டியதுதான்.

நாளடைவில் ஹாஜியாரின் போக்குக் கலக்கத்தை உண்டாக்கியது சுபைதாவுக்கு. எனவே எப்படியாவது அங்கிருந்து விடுதலை பெறவேண்டுமென்று நினைத்தாள் பலன் ? முதலை வாயில் இருந்து மீண்டு, புலியை நாடிய கதையாகத்தான் முடியுமென்பதை உணர்ந்தாள்! இந்தச் சமூகம் அப்படித்தான் காட்சியளித்தது அவளுக்கு.

இளமை ஒரு காந்தம். அது உமருலெப்பை ஹாஜியாரைப் போன்ற கம்பியாணிகளை இலகுவாக இழுத்துக்கொள்ளும். துருப்பிடித்துப் போன அவரது இரும்பு உள்ளத்திற்கு சுபைதாவின் பருவம் பாயும் மின்சாரம். ஆனால் அவளது அடக்கமும் அமைதியும் அவளை அண்டவிடவில்லை.

தங்கம் சொக்கத் தங்கமாகவேண்டுமானால் அதை நெருப்பில் புடம் போட்டாக வேண்டும். ஆனால் ! மனிதன் தன்னைத்தானே புடம் போட்டுக் கொண்ட பிறகு ? காலமும் மனிதனைப் புடம் போட்டுப் பார்க்கிறது. மனிதன் அதை விடுத்து ஆண்டவன் விதி என்ற குப்பை கூழங்களை அள்ளித் தலையில் போட்டுக் கொண்டு திரும்பவும் சீரழிந்து போகிறான். யாத்திரை போனால் மனிதனாகலாம் என்பதை

விடுத்து கடமையாலும், நேர்மையாலும் மனிதனாகலாம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் உமருலெப்பை ஹாஜியார் குற்றமற்றவர்தான். ஆனால் ! மனச்சாட்சி மரக்கட்டையாகிவிட்ட ஹாஜியாரின் வீட்டில் ஒருநாள்:

இரவு எட்டுமணியிருக்கும். இராச் சாப்பாட்டை தயார் செய்து விட்டு ஹாஜியாரின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் சுபைதா. மணி ஒன்பது அடித்தது வரவில்லை. வீட்டிலுள்ள ஏனைய பகுதிகளையெல்லாம் சாத்திவிட்டு மண்டபத்துக்குள் வந்து அங்கே கிடந்த கட்டிலில் உடம்பைச் சாய்த்தாள் அவள். நேரம் ஆக ஆக அவள் கண்களை தூக்கம் கவ்வியது. அப்படியே உறங்கிவிட்டாள்.

இரவு மணி பனிரெண்டிருக்கும். ஹாஜியார் வீட்டுக்கு வந்தார், மண்டபக் கதவைத் திறந்து உள்ளே நுழைந்த அவர் கண்கள் தூக்கத்தில் கிடந்த சுபைதாவைப் பார்த்துவிட்டன. வேலை செய்த களைப்பால் தன்னிச்சையாக உறக்கத்தில் கிடந்த சுபைதாவின் சேலை அங்குமிங்குமாக விலகிக் கிடந்தது. காலத்தின் வரவால் கன்னியின் பூரிப்பில் தலைநிமிர்ந்து நின்ற அவளது மார்பகம் ஹாஜியாரின் உள்ளத்தைக் கிள்ளிவிட்டது. உழைப்பின் மிகுதியால் உரமேறிப்போன அவளது அவயங்கள் நிலையழிந்த ஒருவித போதையை ஏற்படுத்திவிட்டன அவருக்கு. நடு இரவும் சுடுகாட்டமைதியும் இச்சையின் சுறுசுறுப்பும் எல்லாமாகச் சேர்ந்து சுபைதாவின் எதிர்காலத்தைப் பாழ்படுத்திவிட்டன. அவள் அனாதை.

சாப்பிட்ட எச்சிலை விட்டுவிட்டு எழுந்து போகும் முதலாளியைப்போல் ஹாஜியார் நடந்தார் கிணற்றடியை நோக்கி, வாயால் உமிழ்ந்ததை கையால் வாரி எடுக்கும் தொழிலாளியைப் போல தன் சேலையை வாரி உடம்பை மூடிக்கொண்டு சமையலறையை நோக்கி ஓடினாள் சுபைதா. பணக்கார வீட்டில் இதுவும் ஒரு வேலைதானோ என்னவோ? ஆனால் அந்த அனுபவம் அன்று ஏற்பட்டது அவளுக்கு.

ஹாஜியார் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுத்துக் கொண்டார். நீண்டகாலச் சுமையை இறக்கி வைத்த மனநிம்மதி அவருக்கு.

சுபைதாவுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. உள்ளம் விம்மிக் கொண்டிருந்தது. கண்களில் இருந்து நீர் வடிந்து கொண்டிருந்தது. வெட்கமும் பயமும் கலந்து துன்ப வேதனை அவளைக் கசக்கிப் பிழிந்தது.

காலத்திற்கு யாரைப் பற்றியும் கவலை இல்லீல. அதிகாலை மணி ஐந்தடித்தது. ஹாஜியார் அவசர அவசரமாக எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்து வீட்டு வழக்கத்துக்கு மாறாக அதிக நேரம் காலை வணக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்.

அவள் வேலைக்காரி. அடிமை தன் கடமைகளைச் செய்ய வேண்டுமல்லவா? வெட்கத்தையும் வேதனையையும் அடுப்பங்கரைச் சாம்பலுக்குள் புதைத்துவிட்டு, வீட்டு வேலையில் ஈடுபட்டாள்.

ஹாஜியாரின் வீட்டில் இருந்த அராபி மாதக் காலண்டரில், மூன்று தாள்கள் கிழிக்கப்பட்டு விட்டன. சுபைதாவின் அடிவயிறும் பெருத்து விட்டது ! ஒரு குழந்தைக்காக ஓராயிரம் தவம் புரிந்தும் கிட்டாது என்று மனம் ஒடிந்து போனவர்கள் எத்தனையோ பேர் ? இந்த உலகத்தில். வேண்டாக் என்று செல்லும் பொழுது வேண்டுமென்றே வாயக்குள் திலிப்பது போல் விருங்டாத பொழுது அவல் உடலுக்குள் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. அந்தப் புதுஜீவன் ஆகன் உற்பத்திக்குக் காரணமாக இருந்த அந்த இரத்தம் அடுகி என்ற அழுக்கேறி அகத்தப்படுத்தப்பட்ட கிறட்டு இரத்தும். சீ ? அவள் தேகம் குலுங்கியது, சிந்தனையும் கலைந்தது.

பெதுவாகக் கண்களைத் திறந்து பார்த்தாள் கபைதா, ாதி திறத்திருந்த கதவின் வழியாக எானத்தில் சிதறிக் கிடந்த நட்சத்திரங்கள் தெரிந்தன அவளுக்கு.

பிரசவ வேதனை அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது. உடல் மெதுவாக அசைந்தது. '' உப்பட்ட ' ' என்று முண்கினாள் அவள், அதே சமயம் கதவோரத்தில் யாரோமூச்சவிடும் சத்தம் கேட்டது. மெதுவாகத் தலைமைத் திருப்பி வாணவப் பார்த்தாள். அங்கே அந்தக் கிழட்டு நாய் வாலை ஆட்டிக் கோண்டு படுத்திருந்தது.

அந்த நாய் அந்தக் குடிலையைத்தாள் தனது இராப்படுக்கைக்கு இடமாக்கிக் கொண் வருந்தது. கிழவிக்கு அந்த நாய் தான் தோழன், அவள் அந்த நாலய அன்பாகத் தடனியபடி சொல்வாள். "இந்த வலகத்தில் மனிதலை வீட இது எவ்வளவோ மேல் " என்று அந்த உண்மை கபைதாவுக்கு இட்பொழுத்துகான தெயிந்தது.

தனிமையில் தவித்துக் கொண்டிருந்த அவளுக்கு அந்தக் கிழ நாமின் கூட்டு எவ்வளவோ ஆறுதலாக இருந்தது.

இந்த உலகத்தில் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். ஏன் ! உயருவெட்டை கூடத்தான் இருக்கிறார். அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும், தன்னுடைய இரத்தத்தில் இருந்த ஒரு புது ஜீலன் உதயமாகப் போகிறது என்று. ஆனால் ! அவர் என்ன செய்து விட்டார் ? இந்தக் கிழுநாயை லிட அவ்வளவு கிழயாகிவிட்டாரா ? இல்லையென்றால் என்னை, வீட்டை விட்டு வெளியேற்றி இருப்பாரா ? உம் ... ! அவர் என்ன செய்வார் ? அவர் குடியேற் இருக்கும் உலகம் அப்படி, என் இந்*தச் ச*மூகமும் அப்படித்தான்.

ஒள்றுக்கு டதில் இரண்டு உயிர்களைத் துன் முத்துவதைக் தவிர வேறு நல்ல காரியம் இந்த சமூகத்துக்குத் தெரியாது. உயிரும் உண்மையும் அற்றுப் போன இத்த சமூகம் எனது இல்றைய நிலையைத்தான் ஆதரிக்கும். இவைகளையெல்லாம் தினைத்து நடக்கப்போவது என்ன ? அவள் ஒரு முட்டான்.

முடிவில்லாத அத்த இரவு நீண்டுகொண்டே இருந்தது, உள்ளத்திற்கும் உடனுக்கும் வேதனையை தத்து கொண்டே இந்த இரவு நீண்டது. விடிந்து விட்டால் எப்படியாளது அந்த வெட்ட வெளியில் போய் படுத்துக் கொள்வாள். அங்கே சூரியனின் கூடு வெய்யிலும், சோலைக்காற்றும் அவளுக்கு ஆறுதல் அவிக்கக்கூடும்.

பிரசப வேதனை நிமிசத்திற்கு திபிசம் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது. மாப்பின் மேல் ஒரு கல்லைத் நூக்கி வைத்தது போல் இருந்தது அவளுக்கு, வாயைத் திறந்து மூடினாள், உடலை அலைக்க முடியவில்லை, எண்ணங்கள் அடைப்பட்டன், பிணம்போல் கிடந்தாள், இருதயம் துடித்துக் கொண்டிருந்தது. துண்டிக்கப்பட்ட புமுனை போல்.

மெல்ல மெல்ல உலகம் தெளிவடைந்து கொண்டிருந்தது. இருள் மங்கை தன் முந்தாலையை இழுத்துத் தன்னை மறைத்துக்கொள்ள முயன்றாள். குடிசை வாலலில் படுத்தக்கொண்டிருந்த நாட் தமது நடிலு கால்களையும் தீட்டி உடம்பை நெளித்தது. அப்பொழுது அதற்கு ஒரு புது வாசனை மூக்கு வரை வந்து யோதியது. மோப்பம் பிடித்துக் கொண்டே சபைதாவை

நெருங்கியது அந்த நாய், சுபைதாவின் படுக்கை நீரால் தனைந்திருந்தது. நாய் தன் முகத்தை நாழ்த்தி முவந்து பாத்தது. அதற்கு என்ன தோன்றியதோ ? உறுமிக் கொண்டே தன் இடத்தின் வந்து படுத்துக்கொண்டது !

தடைதா மரக்கட்டையாகிக் கொண்டிருந்தான். அவளது வேதனைக்கும் நீண்ட இரவுக்கும் காரணமாக இருந்த அந்த புது ஜீவன் உதயமாகிக் கொண்டிருந்தது.

குழந்தை பிறக்கும் வரை சபைதா காத்தக கொண்டிருக்கவில்லை. முடியவில்லை அவளம். குழந்தையில் உதயத்துக்காக உயிரைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்தாள் அவள் ஆனால் ! உயிர் அவள் பிடியிலிருந்து பாபந்துவிட்டது ! சுடைநா பினமாகினிட்டாள். குழந்தை கழுத்தை நீட்டி உலகத்தை எட்டிப் பாத்தது. இந்த உலகத்தைப் பற்றி என்ன நினைத்ததோ ? பாதி வழியிலேயே தங்கினிட்டது. முமியில் குதிக்காத குழந்தை வந்த வழிபேபோகமுடியாமல் தத்தளித்தது. முடிஷ்.... ? பிறப்பதற்கு முன்பே பிணமாகினிட்டது. அந்தப்பாதி குழந்தை !

சிருஷ்டி தத்துவத்தின் சீட்கேட்டைப் பார்த்து சிரித்திருக்க வேள்கடும் அந்த நாய். அது தன் நலையைத் தூக்கி ஆகாயத்தைப் பார்த்து ஊளையிட்டது. அந்த நாயின் குரலோடு ஒரு மோட்டார் காரின் ஊதுகுழன் சத்தமும் வந்து கலந்து கொண்டது.

சிறிது நேரத்தில் ஒன்றவ்பின் ஒன்றாக நாலைந்து கார்கள். அந்த வழியே பறந்தன, அதில் முதலாவது காரில் உயரு லெப்பை ஹாஜியார் இரண்டாவது முறை மக்காவுக்குப் போகிறார்.

்' என்ர உழ்யாகா ......! என்ர உழ்மாகா ......!

"என்ர உம்மாவெக்கோ ...." என்ர உம்மாலெக்கோ ....!

்என் மக்கோ ....! என் மக்கோ ....!

அப்பம் தேடும் அவலக்குரல்கள். ஒஞ்சும் குறைமாகக் ,சுத்துகிறார்களே – அந்திப்போதின் தடைப்பிற்றும் முது குரலொன்றுஞ் சேர்த்தல்லவா முகாரி பாடுகின்றது. கேறிக்கூட்டினுள்ளே நரி புகுந்துவிட்டதா ?

பக்கத்து விட்டிலிருந்துதால் கூச்சல் கேட்கிறது. என் உள்ளத்திலே பரபரப்பு, உடலிலே உத்வேகம், ஒடுகிறேன்,

் குதிரையாக வளைகிறது என் முதுகு. என்னையறியாமலேகை முதுகைத் தடிவிடுகிறது. தடவிய கையைப் பிசைகிறபோது பிசபிசுக்கிறதென்றால் அதற்கு என்ன அர்த்தம் ?

தட்டுவேலி நுழை கடப்பின் ஊடே தடைதாண்டிப் பந்தயம் எவ்வவேண்டி இருக்கிறது. நுழை கடப்புக்குத் தடிக்கவிகளும், ஈர்க்கும் முனைகளும் இருந்துதான் ஆகவேண்டும் போலும், சமானித்துக்கெண்டு ஒடுகிறேன்.

கையில் பிடித்திருக்கிற குறைக் கொள்ளியால் மேகத்தைப் பிளந்துகொண்டு பாய்கின்ற மின்னலின் கோலங்காட்டியும் அற்றல்குளிகளால் அணைந்துவிடாதவாறு முந்தானையால் விதானம் விரித்து கரங்களிலே வெண்கல தகர விளக்குகள் எந்தியும், வருகிற நாலைந்து பெண்களும், "ருவக் சகிதம் இரண்டொரு ஆண்களுமாக ஒரு சிறு கூட்டமே கூடிவிட்டது.

மெல்லிய ஊதல் காற்றின் உராட்ணைக் கட்டளையாக வண்ணி இடுப்பப்பியாசம் எடுக்கின்ற பங்கிய விளக்கச் கடரொளியில் திண்ணையில் ஒரு மருங்கில் குல விருத்திக் கலையின் உயிருள்ள சில ஏடுகள்.

நஞ்சுஸ்ட கயல்கள் இரண்டு மல்லாந்து புரவ, கடை வாய்களிலே வெண்றுரை இழிந்தோட சிலைவராலொன்று தரையிலே கிடந்து துடியாய்த் துடிக்கிறது. தாய்மை நெறு நெறுக்கும் பெண்மை, தாய்மையின் தாப்மையான தோல் போத்தகங்களாக ரூடலாவண்யம், "மலின், ... நகின்" என்று மாரடிக்கின்றது, "உம்மா.....உம்மா" என்று தாயில் புகழ்பாடும் நண்டுஞ் சிண்டுகளுமான ஐந்து சிறுசுகள், இடையிலே

ஏந்திப் பிடித் த குழந்தையுடன் ஒதுங்கும் மூத்தவள்

''இவன் நாசமத்துப் போயாள் உட்டுத்தொலைய இந்தச் சனியனுக்கு நாள் வால்லை''

"அந்தரசாஆண்டில் காத்தில் வந்து போனர ரெண்டா இதுதான் மகுறுவம்"

- ் வகுற நசியும் பெரன உடரமா மல்லரத்திப் புடிகா "
- ் நடுக்காகா இது மாசந்தானே "

்' எங்காலகா புள்ள ? எட்டுமாசந்தானே ? என்ர சில்னவன் பொறத்து கெடக்கத்தானே இவர் வந்துபோன்?

வந்தவர்கள் சும்மா இருப்பார்களா ? இருந்தால் வந்ததற்கே சுருத்தில்லாமல் போம்விடுமே ? எதேதோ வந்தபடி வார்த்தைகளைக் கொட்டுகிறார்கள்.

"சுத்தாதங்க புள்ளயாள், டெரியம்மா நீபோம் மீரக்காறர். பரிகாரியார்க் கூட்டிக்குவாகர

வந்திருந்த முதன்மையூக்கம் திறந்திருந்த வாய்களுக்குச்சீல் பண்ணுகிறார். மனுஷியும் முந்தானையால் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு புறப்படுகிறாள்.

்க் ஆட்டது....... 1 என்ன பொடி*ர்க்கு* ?

மாம் தோட்த்த மணலிலே பிரிதடி காக், புளக் வற்று and uffanfluri பின்னம் தொங்கோட்டமும் கில்லறைப் பாய்ச்சலுமாக வருகிறார். கூடிதின்ற பெண்கள் பரிசாரியின் குரலுக்கு பரியாதை கொடுப்பதுபோல் முக்காட்டை இமுக்கு முகங்களை மறைத்துக்கொண்டு வழிவிட்டு ஒதுங்குகிறள்கள். பரிகளியின் காம்பொடிந்த குடை, கணுவிலே சாய்வ தேடுகிறது. இல்லாளிட்டாலும், தின்னைய்படி அறைக்கப்படுமிடத்தில் பாதுகை ஒதுக்கிடம் பொகிறது. இருப்பது ஈரம் தோய்ந்த கிராம்பன் பாய் என்றாலும் அது ஒன்றும் பரிசாரியாடுக்குப் புதிய அனுபவம் அன்று. வைத்தியரின் முன் வட்டா ஒன்ற எமுந்து தகுதிறது. வட்டாவா அது ? வெளியே சொல்லக்கூடாதுதான் ....! துருப்பிடித்த ஜெப்பிஸ்கட்டில் ஜுனியர் அதனகத்தே உலர்ந்துபோல காட்டிச் கண்ணாய்பு, கயறுப் பாக்குத் துணிக்கைகள், அழுகியவையும், வாடியவையுமான வெறுமை இலைகள் – வெற்றிலைகள் இத்தியாதி ....! வைத்தியர் கைப்பிடித்து பரிசோதிக்கிறார், நிலைமை ஆழத்தாவது என்பதை அவரது முக்களுமியிலிருந்து ுரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

''முன்னெல்லா? இப்படியில்லையே ! ஒரு டள்ள தவிடு வழுத்தேடு..... கட்டனைக்கு மதிப்பளித்து ஒரு பெண் அடுப்படியில் அமர்சிறாள், புகை ! குடிசையெங்கும் நீக்கமற நிறைந்த எல்லோரு சுண்களையும் துருவித் துளாவுகிறது. நீரில் ஊரி உப்பிய முருக்கந்தடிகள், தீர்த்தமாடிய ஓனைக் கூந்தல்கள், இளைகளிடமிருந்து வேறு எதைத்தான் எதிர் பார்க்கமுடியும், வாழ்க் ! மண்ணெண்ணெய்யைக் கண்டு

> பிடித்த புண்ணியவான், அடுப்பெரிகிறது, தவிட்டொத்தனமும் நடக்கிறது, வைத்தியரின் கைதோந்த தைலம் உச்சந்தலையில் நோய்கிறது, தகரவிளக்கில் கடர் ஒரு முறை பலமாகத் துடித்து நியிர்கின்றது.

காங்கள் நீந்தத் தொடங்குகின்றன.

-2-

செல்ன -

சுலைகா என்னும் அடிபிப்பதத்தின் மருவிய தோற்றம் என்பது மருதமுனைப் பெண்கட்குத் தெரியாது. தெரியக் காரனமுமில்லை. செல்கா என்றுதான அழைப்பார்கள்.

SECTION CONTINUES

சிறு கைத்தொழில் அபிவிருத்தி, குடிசைக் கைத்தொழில் பெருக்கம், அதிக உழைப்புப் போன்ற பொருள்தாரக் கூச்சலிகளுக்கு நடைமுறையில் ஜெயமளிக்கும், ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளப் பெண்களின் பட்டியவில் மருதமுனை வனிதையாகுழாத்தில் அவளுக்கு ஒரு சிரஞ்சிவித்து வருங்கத்துவம்.

பாபிழைப்பதென்பது, இறுக்கபான வார்த்தைகளில் சருக்கபாக வார்த்தைகளில் சருக்கமாக வடித்தெடுத்துக் கூறிவிடக்கூடிய ஒன்றா 7 சேறு, அட்டை முள்ளி, தாமரையின் கருக்கு முதலானவற்றோடு போராட அல்லையிலே பன்பிடுங்கி, அதனடியைச் சாம்பல் குழம்பில் அபிஷேகம் செய்து, மென்மணற் பரப்பிலே பரப்பி வெய்யிலும் வங்களைக் கடலோட்டும் காற்றிலும் உலரவைத்து. அம்புக்கரென்னும் சிதைந்தபோன சிறுகத்தியால் அழகுபடக்கிறித்து, சாபத்தினே குளிப்பாட்டி 'றிற்றபட்' ஆன அகப்பைக் கணையால் வாட்டி எடுத்தபின்னரல்லவா பாய் முடயத் துவங்கவேண்டும்.

சொட்டுப் பாலூற்றிச் கட்டிறக்கிய வட்டில் அப்பம் போல தண்மதி தவழ்ந்து ஒளியூட்டினாலும் சமி, இல்லாவிட்டாலும் சரி முற்றத்து கணவிலே கூட்டமாக மொய்த்தயாந்து பறக்க பறக்கப் பாயிழைத்தும் கூட சுலைகாவால் குழந்தைகளின் பாதி வமிறுகளைத்தான் தரப்பமுடித்தது.

பிட்டவிப்பது, அவளின் காலை உத்தியோகம், இரவிலே இடித்து வறுத்த மாவை, நீருற்றிப் பிரைந்து குழலிலே இட்டு பானையிலே தூக்கி வைப்பதற்குள், அவள் குசேலப் பிரபத்தளம் எடுக்கவேண்டி இருக்கும். புரண்டு, வீழுந்து, எழுத்து முலை கவைக்கும் குழந்தை, முதல்பிட்டு தனக்கென முரண்டு பிடிக்கும் பிள்ளை, 'உம்மா அவன் அடிக்காங்கா' என்று அழுது முறையிடும் பாலகன், சுலையப் பிடித்திழுத்து 'எனக்கு முகம் கழுவிஉடு' என்று கட்டளை இடும் சிறுமி, இத்தியாதி தொந்தரவுகளுக்கிடையே அவள் தல் கடமையில் ஈடுபடுவாள்.

குடிவிலிட்டு பானையில் தூக்கி வைக்கப்பட்ட மாரிட்டாகத் தள்ளப்படுவதற்குள் தாள் எத்தனைத் தத்துக்கள். கண்டம் எப்படியாக இருந்தானும் பிட்டை உருப்படியாகத் தள்ளிவிடுவாள், அவளுக்கு அவ்வளவு வைவள்மை. குழல் கண்டத்திலிருந்து தப்பிவந்துவிட்ட பிட்டுக்கள். குழந்தைகளின் கண்டத்திலிருந்தல்லவா د الانده பிழைக்கவேண்டும். பிட்டுகளுக்கு மாததிரம் உயிரும், உணர்வும் இருக்குமானால் சுலைகாவின் குழந்தைவிளல்லாம் Commit in Ga නිලින ion'... வேஸ்டிவர்கள்தால்.

திடிர் தலாக் ஆனாலும் கைப்பை என்றும் கையறு நிலையை அடைந்தாலும், கிடைக்கின்ற 'புறமோக்கா' சுதிர் பொறுக்குவதுதான். சதிர் பொறுக்கும் கலை இருக்கின்றதே அது மட்டக்களப்புப் டென்களுக்கு மாத்திரம் வைவந்த எலை. இந்தக் கலையிலே சதிலுரு கிழுவிக்கு, கண்ணன மூடிக்கொண்டு "டிப்ளோமா" பட்டப் கொடுக்கலாம். இந்தக் எதினூசின் சிரேஞ்ட புத்திரிதான் நம் கலைகா.

வயது கமார் முப்பதுக்கு மேலே இருக்கலாம், குலவிருத்திக்கவையில் அவள் யாருக்கும் சனைத்தவலைல் பதில் வந்தாண்டு கங்கை உட்பட ஏமு குழந்தைகட் குத்தாய், இல்லம் இருமாதமோ, ஒருமாதமோ கடந்தால், எட்டாவது சாதனை, டத்து வயதில் மனைவியாகி, முப்பது வயதில் மாமியாராகும் பெண்டிருக்கும் எங்களூரில் ஒன்றும் குறைவில்லை.

-3-

ஆரம்பத்திலே நடந்தேறிய அமளியும், துமனியும் பக்கத்து வீட்டுக்காருக்கு ஒன்றும் புதிய அனுடமைல்ல. முத்தயகள் தரித்ததிலிருந்து தவணைக்கு ஐந்தாறுக்குக் குறையாமல், இன்றுவரை இப்படியான கண்டத்திற்கு ஆவாகிவருகிறாள் சுலைகா. ஒவ்வொரு தடவையும் ஐவ்வியும், வலிப்பும் வரும்போதெல்லாம், மீரக்கார வைத்தியரின்தைலம்கைகொடுத்துக்கும், சஞ்சீவித்தைலமா அது? ஐன்னி மடங்கியதும், மாந்தர் படும் வாணதிருக்கு அரசாக்க ஆஸ்பத்திரியில்தான் பஞ்சமா?

இவ்வளவுக்கும் அவள் ஒரு புருசன்காறி. கணவன் என்ற தெய்வம் தம்பள் கடவையில் ஏதோ ஒரு மாட்டுப்பட்டியில் திருப்பள்ளி கொண்டிருக்கிறதாம். தெய்வத்தின் திருப்பள்ளியேருக்கி இரண்டு வருடத்துக் கோருமுறை நிகழ்வதென்பது தலிர்க்க முடியாதது, யாத தரிசனத்துக்காக சாவபரித்தியாகம் பண்ணவும், ஏங்கித் தனிக்கும் பக்தைக்கு பருவத்துக்குப் பருவம் திருக்கோலம் கோண்டருளிமுக்தியளிப்பதொன்று போதாதா?

இருந்துற்போல் கலைகாவின் காதைச் செருப்பழகை தீண்டும். வந்து வாசவிலே நிற்பது யாரென்று அறிவதற்கு ஒன்றும் சிரமப்படமாட்டாள். மட்டிடும் கலையில் அவள் மகாசமர்த்தி. வாசலுக்கு வருவாள் வழிகொண்டு அழைப்பதற்காக.

ஆனுனுபாகுவான ஆகிருதி, நேரம் பார்க்கத் தெரியாகிட்டாலும் கூட இலங்கைக்கு முதன்முதல் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட நீள்சதுரக் கைக்கடிகாரம் கருத்த கைக்கு அழகாகத்தான் இருக்கும். கட்டியிருப்பது வலக்கையில்நாள். அதற்கென்ன ? அதுவே புதிய பஞனாக அமைந்துவிட்டால், அரைக்கை வாலாமணி, மௌலனா பளய காட் சாறன், உள்ளணியாக பர்கவு ச் சறுவரல் தெரியக்கூடியதாகச் சாறனைத் தூக்கிப்பிடித்து நிற்பதில்தான். நத்தலை கம்பீரம் | வழுக்கை மண்டையை நைந்துச் சற்றப்பட்டிருக்கும் பட்டுக் கைலேஞ்சியில் எத்தனை ஜ்வோலிப்பு1 மூக்கைத் துளைக்கும் அத்தர் நெடி. கண்ணின்றந்த கணைகள், கறுப்பாலமுகள், கைசிலே என்ன ? கோறிக்கூட்டு வாழைப்பழச்சிப்பா 7 ஊருக்கு வந்தான் பழம், தயிர், ஈரல், இழைச்சி, மீன், முட்டை இவற்றிகொன்றும் குறைவில்லை; கையிலிருப்பது குறையுமட்டும்! கைக்கனம் கரைந்ததும் கலைகா குடைந்தெடுக்கப்படுவாள்.

என்ன இருந்தாலும் இதம் தெரியாதவள். இவ்வளவு அசிங்கமாக இருக்கிறாளே ! கரியிலே ஆடிய ''லங்கா '' சாரியினூடாக பாலும் தேநீரும் கலந்தது போல தொட்டம் தொட்டமாகப் பளபளப்பது என்ன ? சுலைகாவின் உடலா ? அப்படியானால் சீலை பீற்றல் நிறைந்ததா ? இந்துஸ்தான் நடிகையின் வாக்கில் கறங்காட்டம் ஆடும் கூந்தல் மயிர்கள்.

"அவர்தாண்டா உங்க வாப்பா"

இப்படி எத்தனையோ தடவைகள். ஆரம்பத்திற் கொஞ்சம் ஊடல், பிறகு எல்லாம் சரியாகிவிடும். பெண்மை என்பது மென்மையானதுதானா ?

நிலம் ஈரலிப்பாக இல்லாவிட்டாலும் முயன்றால் பயிர் செய்யமுடியுமென்பது ஆதம்பாபா போன்ற அசல் உழவர்களுக்கு யாரும் சொல்லவேண்டாம். உழவன் ஏர்பூட்டி, உழுது, விதைவிதைத்து நீர் பாய்ச்சினால் நிலம் மறுத்துவிடுவதில்லை. மரகதம் போர்த்து பொன்மணி சிலிர்த்து பொலிவு காட்டுவதில்தானே நிலமங்கைக்குப் புகழ். இந்தப் பெருமையொன்று போதாதா ? வாழ் நாளெல்லாம் எண்ணி எண்ணி மகிழ. பூமி புரம் இடந்தால் மலட்டுத் தரை என்று ஏசுபவர்க்கா பஞ்சம்! அறுவடை முடிந்தபின்னும் வயலுட் சுற்றவேண்டுமென்ற அவசரம் ஒன்றும் உழவனுக்கில்லை. நிலத்துக்குத்தான் எவ்வளவு பொறுமை, பொறுமையில் பெண்கள் நிலத்துக்கு நிகரா ?

முக்திப் பரிமாறல் முடிந்ததும் தெய்வத்துக்குத் தாமதிக்க முடியுமா ? இவள் மட்டுந்தானா பக்தை ? தம்பன் கடவையிலும் ஒரு பக்தை இருக்கிறாளே! இன்னும் எத்தனை பக்தைகளோ ? எதிலுமே தெய்வத்துக்குத் தனிவழிதான். தபால், தந்தி, பணம் இவற்றின் பரிமாறல் மனிதர்களுக்குத்தானே.?

- 4 -

''சறுபத் எங்கடி'' ?

''சறுபத்துக்க நானெங்க போவேன் ''?

உருண்டுபோய் உடைத்தவை எல்லாம் மண்கோப்பைகள், கலகலத்துச் சிதறியவையெல்லாம் கிளாசுகள்.

''ஊர் வழக்கப்படி ஆறுமாசத்துக்குத்தான் சோறு தருவாங்க. கலியாணம் முடிஞ்ச இந்த ரெண்டு வருசமாக மூலைக்க படுத்துக்கிட்டு நுண்ணுமையாகத் திண்டது காணாதா இன்னமின்னம் தர அவியளுக்கு காணிமியால வருகுதா ? ஒடஞ்சவையெல்லாம் ஊராஊட்டுச் சாமான்.''

ஆசியா உம்மாவின் அழுகை ஆத்திரமாக மாறியது. வாய்காரி வாயைக் காட்டினாள். கைகாரன் கையைக் காட்டினான். அடுப்பங்கரையில் இருந்த தாய் ஆத்திரக்காரியாக மாறினாள். பொறுமைக்கும் எல்லை உண்டல்லவா?

''தம்பி தம்பி இருக்கிறதெண்டா ஒழுங்கா இரியுங்க, தறியல ஏறினாலும் ரெண்டு சாறன் நெய்யலாம். நீங்க ஒழச்சி சருவத்துக் குடியுங்க. இல்ல சாராயத்தக்குடியுங்க. ஆகுமெண்டாப் பாருங்க. ஆகாட்டிச் சலாமத்தாப் போய் வாருங்க. மாமியின் உதாசீனம் தந்த முடுக்கம் மருமகனை வீட்டைவிட்டே போகச் செய்தது. போனது யாருமல்ல ஆதம்பாவா – சுலைகாவின் தெய்வம் ஆதம்பாவாவேதான்.

ஆண் பிள்ளையிலும் வீண்புள்ளையுண்டா விரலுக் கேற்ற மோதிரம் கிடைக்காமலா போகும் ?

'ம் ...... ! கொமா் இருந்து பெருமூச்சு உடுகுது ... எந்த முடவன் கையிலாவது புடிச்சுக் குடுத்துற்றா ஒரு பாரம் கழிஞ்சிரும் என்று ஏங்கி இருந்த கதீஜாவின் சிரேட்ட புத்திரி – திருநிறைச் செல்வி சுலைகா உம்மாவின் கழுத்தில் மணமகன் ஆதம்பாவாவின் தாலி – சங்கைக்கு ஒரு வெள்ளி மணிக்கோவை ஏறியது, ஆமாம் சுலைகா இப்போது ஆதம்பாவாவின் இரண்டாம் தாரம்,

-5-

மேல்நாட்டில் என்னவோ முக்கி முனகி மூன்று பிள்ளைகள்தான் பெறுகிறார்களாம். நமது சுலைகா எட்டுப் பிள்ளைகட்குத்தாய், எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம். ரஷ்யாவிலே என்றால் வீரத்தாய் பட்டம் கிடைத்துவிடும். மூத்தமகள் இப்போது பெரிய மனுசி.

கூரை இற்றுப்போன குடிசைகளை நீக்கிப் பெய்தால் மழைக்கென்ன குறை வந்துவிடுமாம் ? சொல்லாமல் சொல்லிக்கொண்டு சுவர்க்களியைக் கரைத்தாலும் கல்லாலே கட்டிவிட சுலைகாவின் மகளுக்கென்ன வாத்தி மாப்பிள்ளையா கிடைக்கப்போகிறான். என்னதான் வாடைக்காற்று முட்டி மோதி வெற்றி கண்டாலும் சுலைகாவின் குடிசை 'பைசா ' நகரத்து சாய்ந்த கோபுரமாகிவிடாது.

ஏழைகட்கென்னவோ தேவைகள் குறைவுதான். ஆனாலும் கூரை வேயாமலும், வேலி பொத்தாமலும், இருக்கமுடிவதில்லையே. குடிசை வேய்தல், வேலி பொத்தல், வைத்தியப் பொறுப்பைக் கவனித்தல் ஆகிய அத்தியாவசிய தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொண்டிருந்த சுலைகாவின் தாயான சுமைதாங்கிக் கதிஜாவுக்கு நிரந்தரச் சுமைதாங்கியாக இருக்கப் பூரண விருப்பம்தான். அவளுக்குக் கருநெல்லிக் கனி கொடுக்க யாரும் முன் வரவில்லையே!

தங்கையாவது சாமான்ய நிலைந்து இருந்திராவிட்டால் ஒதுங்க இடம் கிடைத்திருக்குமா ? ஒன்பது ஜீவன்களுக்கு ஒண்ட இடம் கொடுத்தாளே தங்கை ! ஆம் சுலைகாவின் தங்கைக்கு நல்ல புரிஷனும் தனிக்குடித்தனமும்.

- 6

சுலைகா பாய்முடைந்து கொண்டிருக்கிறாள். குலவித்தை அழிந்துபோகக்கூடாதே என்ற கவலையலல்ல. குடலைக் கீரைப்பூச்சி அரிப்பதனால் ஏற்படும் அழற்சியைச் சகிக்க முடியவில்லை என்பதனால். மகளும் தான் பாய் இழைத்தாள்.

''உம்மா வாப்பாகா ''

அண்ணாந்து பார்க்கிறாள். தெய்வம் குடைபிடித்து நிற்கிறது. சுலைகாவின் கண்ணீர் ஏன் மழைநீரைப் பறிக்க வேண்டும் ? என்னதான் இருந்தாலும் இரத்த பாசம் வலிவுள்ளதுதான். ்வங்க வரப்பா "

பாயெடுத்துப் போடுகிறான் மகள். தானிழைத்த பாசில் தன் தந்தை அமருவதில் நான் இவளுக்கு எவ்வளவு பெருமிதம். வாப்பாவின் கை கடுக்குமே என்ற பரிவுணர்வு மாளுக்கு. கோழிக்கூட்டு வாழைச் சீப்பும், இரத்தம் சொட்டும் மாட்டிரலும் தெய்வத்தின் கையில்.

"இவிய தான்டா நம்மட வாப்பா "

சிவ்னத்தம்பிக்குர் கட்டிக்காட்டி வாப்பாவை அறிமுகம் செய்துகைக்கிறாள் தாய் செய்துவந்த களியம் இன்று மட்டும் மகள் செய்யவந்த மர்மமென்ன ? மைத்துனி கொடுத்த தேநீர் தெய்வத்தின் களவ் போக்குகிறது. தங்கையும் புருஷனும் கலைகாலை சமாதானப்படுத்தும் வேலையில் இறங்கினர். மூவர் முகங்களிலும் வெற்றியின் விகசிப்பு, பெண்மை எளிதில் இளக்கக்கூடியதுதானர் ?

mark) [soniet -

இருக்காப்பாடு -

தங்கையும் புருஷனும் ஒரு அழையுள் தாழிட்டுக் கொள்கின்றனர். ஒதுங்கிக் கொள்கிறார்கள் 1 சொக்கலாம் கேப்புலக சுருள்சுருளாகர் சுழன்று ஓய்கின்றது. ஆயாரம் ! பதிவிரதையல்லவர், சுலைகா பக்கத்தில் கிடந்த பாதி தணிக்கையான சீலம்பாயில் அமர்ந்து குழந்தைக்குப் பாலூட்டுகிறாள்.

"உம்மா மௌத்தாகிக் என்றாளா ? **

" வசாவ யூரு, "

்ஊடும் அழிஞ்சிப்போச்சி. எனக்கும் இந்த ஊர் புடிக்குதில்ல, வளவவித்து எடுத்துக்கிட்டு தம்மங்கடவைக்குப் போவம் வா ?

பூளைக்குப் புத்தி இருந்தால் விளக்கைத் தட்டி விடுமா? இருள் எனவகாவின் கன்னம் அள்ளி நெருடப்படுகின்றது பற்கள் பலமாகப் பதிந்தாலும் ரத்தம் பொசியவில்லை மகளுக்குத் தெரியுமாவாப்பாவின் கடுப்பு? அவசுக்காறி, விளக்கை ஏற்றிவைக்கிறாள்.

"சம்மதந்தாள் "

குழந்தை துயின்றுனிட்டதால் கிடத்த எழும்புகிறாள் கலைகா.

'மெள்ளம்' சம்மநத்துக்கு அழிகுறியா ?' என்ன இருந்தாலும் அவள் என்ர டெண்காதிதானே Lஅவள்ற சொக்கு 'சருவத்து மாதிரி' தெய்வம் இந்த உலகத்திலில்லை.

்புள்ள வாப்பாவுக்குப் பாய் தந்துபோட்டு புள்ளயன. ஆல ஊட்டுக்க கொண்டுபோய் வளத்திக்குப்படுகா

என்ர மனசறிய நடப்பதில எவ்வளவு கொட்டிக்காறி. பாய் விரிக்கக்குள்ள இவ்வளவு புள்ளப்பெத்தும் சரியாத குத்துமுலையால என்ர தோனை முட்டிப்பார்த்தானே ! அடிவயிறு தெரியவல்லவா சேவையைச் சேருவிட்டிருக்கிறாள், தவகாணியா கொண்டாறாய் ? ஒண்ட வாழக்குத்தி தொட இருக்கக்குள்ள தலகாணி என்னத்துக்கு ? கலையனையைப் போட்டு படுக்கையைச் சரிசெய்கிறாள்.

" d. d' Gr. .... "

முக்கிக்கு முதற்கட்டம்

்எங்கே போகிறாள் ..... கோடிப்பக்கமா ? என்ற சக்கரப் பொண்டாட்டியல்லனா ? வரட்டும். ஆறுதலா வரட்டும். அவள் அணையாப்போட்ட பாய் ஆறுதலாய் படுப்பம் "சனவகா வருகிறாள். வரிந்து கொண்டிருந்த வீளக்கை அணைக்கிறாள். ஆ...... ஆ.....இவளன்றோ மன்னவி.

இருளை ஊடுருவிக்கொண்டு பளயகட் சாரன் இடியமாப்ப் புடைத்து குடையாக தியிர்ந்து நிற்கின்றது. தெயவத்துக்குத் திரேகமெங்கும் பாண் போறனையின் காக்கை

தோளிலே குழந்தையைச் சுயந்தவண்ணம் படலையைத்தூண்டுகிறாள்கலைகா.

வெளியே எங்கும் இருள்.

இருளின் அந்தகாரத்தை ஊடமுத்து கலைகாலின் எதிர்கால இலட்சியம் எங்கோ தூரத்து வீடொன்றில் எரிந்து கொண்டிருந்த தகர விளக்கு தன்னுடைய சின்னஞ்சிறு ஒளிக் கற்றையால் அவளை வாலேற்கிறது.

(தினகரன் 1961)

கல்கி அவதாரம்

திருமாலின் பத்தாவது அவதாரமான கல்கி எப்போது ஏற்படும் என்பதை விஷ்ணு புராணம் இவ்வாறு கூறுகிறது :

் சமூகத்தில் சொத்து மட்டுமே உயர்நிலையைக் கொடுக்கும். பொருட செல்வம் மட்டுமே நற்பண்புக்கு மூலமாகும். காமம் ஒன்றே கணவன் மனைவி ஆகியலரை இணைக்கும் கட்டமாகும். பொர்மை வாழ்க்கையின் மெற்றிக்குக் காரணமாகும். பாஸ் உணர்ச்சியே இன்பத்துக்கு ஒரே வழியாகும். வெளிப்படையான அலங்காரங்களே அகச் சமயமென்று குழப்புவார்கள். இத்தகைய நினை முற்றும் போது கல்கி அவசாரம் ஏற்படும்.

Uncy Obning 2003

தெளிவத்தை ஜோசப்

கொழுந்து நிறுத்து வெகு நேரமாகிவிட்டது. இன்னும் காவேரியை மட்டும் காணவில்லை.

சிலுப்பிக்கொண்டு நின்ற முன் மயிரில் சிட்டுச் சிட்டாய் ஒட்டிக் கிடந்த சாம்பலைத் தட்டியவண்ணம் வெளியே வந்தாள் கூனிப்பாட்டி. மூடியும் மூடாமலும் கிடந்த அவளுடைய விலாப்புறம் மேடும் பள்ளமுமாய் கூரைத் தகரம் போல் கோடு பாய்ந்து கிடந்தது. சிதறியடிக்கும் தன் குழி விழுந்த கண் பார்வையைச் சேர்த்துப்பிடித்து தன் பேத்தி தூரத்தே வருகின்றாளா ? என்பதைப் பார்ப்பதற்காக ஒரு கையைத் தூக்கி தன் கண்ணுக்கு மேல் வைத்துப் பார்க்கிறாள் பாட்டி. கையை மேலே தூக்கியதால் விலா எலும்புகள் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய விதத்தில் முட்டி நின்றன.

''யே ..... தெய்வானே ! எங்க காவேரியைக் கண்டியா ? ''

'' ஆமா ! ......ஒம் பேத்தியை காவல் பாக்கத்தானே தொரை எனக்குச் சம்பளம் கொடுக்குராரு ...... ''

ஒரே லயத்தில் கூடி வாழும் தெய்வானை தங்கள் கூட்டுறவு வன்மையைக் காட்டினாள்.

நம்மவரிடையே ஒற்றுமை இருந்தால் நாம் இன்று இந்த நிலையிலா இருப்போம் ?

அதோ ..... தலையில் விறகுக்கட்டும் தடக் தடக்கென்று முதுகிலடிக்கும் வெற்றுக் கூடையுமாக காவேரி வருகின்றாள். கறுத்த உருவம், கண்ணைக் குத்தும் பருவம்.

அலுத்துக் களைத்த உடல்தானென்றாலும் அழகாய்த்தான் இருந்தது.

அந்த வயது இருக்கிறதே ! அந்த வயதில் எந்தப் பெண்ணும் அழகாய்த்தான் இருப்பாள்.

வாலிபப் பெண்களிடம் மட்டும் இந்த வசீகரிக்கும் சக்தி இல்லாவிட்டால் .... !

பிரபஞ்சமே ஆட்டம் காணும் பெரிய பிரச்சினை அல்லவாஅது.

'' வெறகு பொறக்கப் போனேன் அதுதான் நேரமாச்சு ! ''

நேரமானதற்கும் காரணம் கூறி பாட்டியை ஏமாற்றிவிட்ட எக்களிப்பு பேத்திக்கு.

'' சரிசரி, நீ ஒண்ணும் அதுக்கெல்லாம் போகவேண்டியதில்லே, நான் பார்த்துக்கிறேன். ''

தன்னுடைய இளமை முறுக்கை எவனிடமும் அவிழ்த்துக் காட்டி அவஸ்தையில் மாட்டிக்கொள்வாளோ என்ற பயம் பாட்டிக்கு. அவள் அன்று கொப்பளித்துத் துப்பிய இளமைதானே இன்று பேத்தி அனுபவிப்பது !

எட்டாம் காம்பறா இருசன் இரண்டு மூன்று நாட்களாக அந்த லயத்துக்கு வருவதும், இருட்டும் வரை அங்கேயே சுற்றுவதும், '' எப்படிப் பாட்டி நல்லா இருக்கியா ? .....'' என்று விசாரிப்பதும் அவளுக்குச் சந்தேகமூட்டியது. இன்றோ ? நாளையோ ? நாளை மறுநாளோ என்றிருக்கும் ஒரு கூலிக்கார கிழவியைப் பார்க்கவா ஒரு மைனர்ப் பையன் நேரத்தை விரயமாக்கி கொண்டு வருவான் ?

ஹ்ம்ம்...ம்,...

பாட்டி பெருமூச்செறிந்தாள்.

'' இந்தா காவேரி அந்த கருவாட்டு மண்டையை பொட்டில போட்டு மூடு; கவிச்சின்னா சனியன் நாய்க எங்கேன்னு நிக்கும்! '' பாட்டி எதைக் குறிப்பிடுகிறாளோ தெரியவில்லை!

அடுப்படியில் கிடந்த பலகைக் கட்டையை தலைக்கு அணைவாக வைத்துக் கொண்டு, மேல் சேலையை உருவி தரையில் விரித்து அதில் சுருட்டிக் கொண்டாள் பாட்டி. சாமான் சட்டிகளை எல்லாம் கழுவி வைத்துவிட்டுத்தான் பேத்தி படுப்பாள்.

பாட்டியின் அருகே ஒரு கிழிந்த சாக்கில் நாலு குழந்தைகள் கையையும், காலையும் பரப்பிக் கொண்டு கிடந்தன. அந்த நாலும் அடுத்த வீட்டு பரமசிவத்தினுடையது. பரமசிவமும், பாரியாரும், பரமசிவத்தின் தாயும், தங்கையும், ஆறு குழந்தைகளுமாகப் பத்து உருப்படிகளும் அந்த நண்டு வளையில் முடங்கிக் கொள்ளமுடியுமா ? ஆகவேதான் நான்கு குழந்தைகள் அடுத்த வீட்டுப் பாட்டியிடம் எப்போதும் வந்து படுத்துக் கொள்ளும். இங்கே பாட்டியும் பேத்தியும்தானே!

பார்வதியின் கையைப் பிடித்து சரியாக நாலு வருடம்தான் எனினும் அவர்களுக்கு ஆறு குழந்தைகள். என்னமோ ஏதோவென்று நினைத்துவிடாதீர்கள். இரண்டு முறை ''இரட்டை '' பிறந்துவிட்டதால்தான்.

இறைவன் ஏழைகளுக்கு அள்ளிக் கொடுக்கும் ஆஸ்தி இது ஒன்றுதானே. பரமசிவம் – பார்வதி என்ற பெயர் பொருத்தத்தாலோ என்னவோ இந்த வகையில் அவர்களுக்குக் குறைவில்லை. இப்போதும் கூட, அவள் ஓட, உட்கார முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறாள்.

'' பாத்தி ..... கதை சொல்லு.... ! ''

பரமசிவத்தின் நாலும் கிழவியைக் குடைந்தெடுத்தன. பேத்தியும் வந்து அவளுடைய பாயை விரித்து அதில் முடங்கிக் கொண்டாள். அவளுக்குத் தூக்கம் ' லேசில் ' வருவதாக இல்லை. அந்தி நேர ஆட்டத்தில் இன்ப நிழல் அவள் அடித்தளத்தே ஆட்டம் காட்டியது.

" ஒரே ஒரு தோட்டத்திலே ஒரே ஒரு லயமாம் ....." கிழவி கதை சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

'' ஊம்ம் '' – நாலும் ஒரே நேரத்தில் ஊம் போட்டன.

" அந்தலயத்திலே. பெரியவங்கெல்லாம் வேலைக்கு போளதும் புள்ளைக்கெல்லாம் தாணப்புல ஆட்டம் போடுமாம்....." ...

" ஒன்று கூடப்பள்ளிக் கூடத்துக்குப் போறதேவில்லை...... பள்ளிக்க டம் போன்னுட்டு பெத்தவங்க போயிட வேண் டியது. அதுகள் பாட்டுக்காய் மாங்காய் அடிப்பதும் குருவிக்கூடு கலைப்பது மாக ஆட்டம் போட்டுக் காலத்தைக் கடத்தின். "

் அந்த லடத்திலே ஒரு புத்தப்பதிணெரு வயசப் பொண்ணு எங்கியும் போவாமல் வீட்டு வேலைகளை செஞ்சுகிட்டே இருக்கும். அடுத்த வீட்டுல ஒரு பய இருந்தான், அவனுக்கு ஒரு பதினொரு வயசு இருக்கும். ரெண்டு பேரும் சேர்ந்தநான் வெளையாடுவாங்க....."

் என்னா தரங்கிட்டங்கள் ? "

பாட்டியின் சேள்விக்கு இல்லையே என்ற பதில் பரமசிவத்தின் மூத்தவணிட மிருந்து மட்டுமே வந்தது. மற்ற மூன்றும் குறட்டை விட்டன. விழித்துக் கொண்டிருந்த மூத்தது ' அப்புறம் ' என்சுவே கதை தொடர்ந்தது.

" அவங்க இரண்டு பேரும் சேர்ந்தே ஆடி ஒடித் திரிஞ்சதுனாலே ஒன்னுக்கிட்டே மற்றதுக்குபயமோ குச்சமோ கிடையாது. அந்தப் பொண்ளு வளர்ந்தப் நரும் ரனிக்கைக்கு மேலேயும் துணியைப் போட்டு முடிக்கிற அளவு வளர்ந்தப்புறமும் அந்தப் கூடியன்கிட்ட கூச்சமில்லாமல் பழகிச்சு "

இவ்வளவு நேரமும் பாட்டியின் எதை காதில் விழுந்தும் மனதில் விழுகாமல் படுத்துக்கிடந்த காளிபுரண்டு படுத்தாள். சிறுகச்சிறுக அவளுடைய மடை கதையில் லயித்தது. அந்த மூத்ததும் தூங்கிலிட்டதைக் கண்ட கிழவி சுறுகறுப்புடன் கதையைத் தொடர்ந்தாள்.

்' நீ வளர்ந்த பொள்ளனு) அந்த தடிப்படிப்பட என்ன டேச்சு....''

கிழவியின் கதையில் தெரிந்த மாற்றம் காவேரியைத் தடுபாறச் செய்தது. தகைகும் இருசனுக்குமுள்ளதொடர்டை அறிந்து கொண்டுதான் அப்படிக் கேட்கிறாளோ ! என்று எண்ணி ஏதோ கூழத் தொடங்கியவளை தடுந்து நிறுத்தியது பாட்டியின் குரல்.

"... அப்படின்னு பெத்தவங்க கண்டிக்கத் தொவங்கவும் பெத்தவங்க கண்ணுக்குத் தெரியமா அவங்க இரண்டு பேரும் ஆட்டம் போடுவாக்க ஆச்ச? பொண்ணுக்கும் பதினாலு வயசு முடிஞ்சு போச்சு, குச்சக்குள்ளேயும் உக்காந்துட்டு வந்துருச்சி, ஆள் கூடன்னு அந்த வருசம் தொரை தோட்டத்தில பேரு பதியமாட்டேன்னுட்டாரு. வயச வந்த போண்ணாச்சேன்னு பெத்தவங்க ரோம்பக் கவலைப்பட்டாங்க, அதுக்குக் காவலா ஒருக்கர் வீட்டிலேயே இருக்கமுடியும் ? பொண்ணைப் பொருந்தது இல்லே தன்னைக் காப்பாத்திக்கிடனும்,"

பேத்தியும் குரங்கிவிட்டானா என்பதையும் பாட்டி கவனித்தாள், பேத்தியினுடையதும் வாலிய மனதல்லவா? கதையும் இப்போது அந்தப்படியில் தானே இருக்கிறது. ஆகவே அவள் பெருமூச்சு விடுவதும் புரண்டு படுப்பதுமாக இருந்தாள். பேத்தி தூங்கவில்லை என்பதை உணர்த்த பாட்டி தொடர்ந்தாள்,

" ஒருநாள் வெள்ளனவே வேலை எல்லாம் முடிச்சுட்டு அந்தப்பொண்ணு பக்கத்துவீட்டுக்குப் போச்சு, லயத்துலே ஒரு கடுகஞ்சிக்கூட கிடையாது. பொண்ணு அங்கே போனதும் அந்தப்பாட அதைப்புடிச்சி இழுத்து அணைச்சிக்கிட்டாள், அந்தப் பொண்ணுகிட்ட அவனுக்குத்தான் கச்சம் கிடையாதே! கொஞ்ச நேரத்துல தாவணித்துணி மட்டும் தூர விளுந்து கெடந்திச்சி, "

பேத்தியின் உடல் வளைந்தது. பாட்டியின் கண்குழியில் கோர்த்து தின்ற கண்ணீர் கன்னத்தில் ஓடி கட்டை சில் விழுந்தது. கண்ணைத் தடைத்துக் கொண்டே தொடர்ந்தாள்.

் அந்தப் பொண்ணுக்கு புத்தி இப்படியா போவளும். ஒவ்வொரு நாளும் அவங்க ரெண்டு பேருக்கும் இப்படியே

இன்பமாய் பொழுது போய்கிட்டே இருந்திச்சி. அடுத்த வருசம் அந்தப் பொண்ணை தொரை பேரு பதிஞ்சிட்டாரு. அதுவும் வேலைக்குப் போகத் தொடங்கிடுச்சு. எப்பவோ குழையோ, மரமோ வெட்டினதுக்காக அந்தப்பயலை பேரு பதிய மாட்டேன்னுட்டாரு. "

'' ஆயாகாரி தன் கூடவேதான் அந்தப் பெண்ணை வேலைக்குக் கூட்டிப்போவா ! கண்ணுல வைச்சி எமையாலத்தான் மூடிக்காத்தா, என்ன செய்வது ? கள்ளன் பெருசா காப்பான்; பெரிசாம்பாங்க. அந்தப் பொண்ணும் ஆயாவை ஏமாத்திட்டு காடோ, மலையோ, கானோ அந்தப் பயல்கூட இருக்காம இருக்காது. நாளைக்கு வர்ரதை கொஞ்சமாவது யோசிச்சிருந்தான்னா ......! வளர்த்த வளர்ப்பு அப்படி.''

'' வளர்ந்த பையனை ஏன் வீட்டுல வைச்சிருக்கியக, எங்க கூட வந்து கடையில் நிக்கட்டுமேன்னு கடன் வாங்க வந்த ஒரு கடை முதலாளி பையனை இழுத்துக்கிட்டுப் போயிட்டாரு. பய போன பொறவு இந்தப் பொண்ணுக்கு ரெண்டு மூணு நாளா வெறிச்சோன்னு இருந்திச்சு; அப்புறம் ஒரு மாதிரியா சரியாப் போயிடிச்சி"

ஒரு வாரமாகத் தன்னைச் சுற்றி வந்து தன்னையே சுற்றிக் கொண்ட இருசனும் ஒரு நாள் இப்படிப் போய் விடுவானோ என்ற பயம் அவளைப் பற்றிக் கொண்டது.

ஆகாயத்திலே பறந்து கொண்டிருந்த அவளுடைய வாலிப எண்ணத்தில் பாட்டி எற்றிவிட்ட பாரம் அதைத் தடுமாறச் செய்தது. பேத்தியின் மனப்போராட்டத்தை அறியாத பாட்டி தொடர்ந்தாள்.

" அந்தப் பொண்ணு மூணு சம்பளம் வாங்கிறிச்சு, நாலாவது சம்பளத்தக்கு வேலை செய்யயிலே, ஒரு நாள் ஏதோ தலை சுத்தறாப்புல இருக்குன்னு வீட்டுலே நின்னுட்டா, மாங்கா திங்கனும்னு அவளுக்கு ஒரு அதிசய ஆசை ஏற்பட்டிச்சி, ஒரு பையனை விட்டு பங்களா மரத்துல ஒரு மாங்கா அடிச்சாரச் சொல்லி ரெண்டு உப்புக்கல்லையும் வைச்சித் தட்டி ரெண்டு வாய் கஞ்சியைக் குடிச்சா. குடிச்ச கஞ்சி கொடல்ல விழுகிறதுக்குள்ளார ஓ.....வ் ... வுன்னு ஒமட்டி அவ்வளவையும் வாந்தி எடுத்துட்டா! அடி வயித்துல ஏதோ ஒரு சிலுசிலுப்புத் தோணினாலும் அது என்னாங்கிற விவேகம் தெரியாத வயதுதானே! பாவம் ஆயாளுக்குத் தெரியாம எத்தனை நாளைக்குத்தான் ஒளிக்க முடியும்?"

" ஆயாளுக்கு தெரிஞ்சு அப்பனுக்குச் சொல்லி வீடு சுடுகாடா மாற, ஆச்சி போச்சின்னு ஆறு மாசம் ஆயிடுச்சி. ஆறு மாச வயித்துப் புள்ளையை ஆருக்காவது மறைக்க முடியுமா? அந்த ஆயாளும் பகலெல்லாம் மலையில் செத்துச் செத்து வேலை செஞ்சுட்டு ரா முழுக்க தன்னாலே முடிஞ்ச மருந்தெல்லாம் செஞ்சு பார்த்துட்டா, ஒண்ணும் பலிக்கல. பொண்ணோட அப்பனுக்கு என்ன செய்யிறதின்னே தெரியல்லே. சாப்பிடாம, தூங்காம, வீட்டையும் கவனிக்காம 'எக்கேடோகெட்டுப்போ' ன்னு மிசின் கணக்கா சுத்தி வந்தது. பெத்தவ மனசு கேக்குமா? புருசனை ஏசிப்பேசி நம்ம புள்ளையில்லையா சாக்கடையிலா விழுந்துடிச்சேன்னு அதிலேயே அமுக்கி வச்சிறுவோமா? நாமதானே கழுவி

குளிப்பாட்டி எடுக்கணும்; மூச்சியைக் சுழிச்சிட்டாப்போல போதுமான்னு சமாதானம் பண்ணி பத்தனை நாட்டுல ஒரு கிழவி இருக்காளாம். இதிலெல்லாம் கை தேர்ந்தவளாம், அவளை இன்னிக்கே கூட்டியாங்கன்னு அனுப்பினா. மனுசனும் தலைவிதியேன்னு போச்சி."

" அந்தக் கிழவி இதிலெல்லாம் கை தோந்தவள்தான். தாய்க்குத் தெரியாம புள்ளையை இழுத்துத் தரையிலே போட்டுருவா ! அவ ரேட்டு கேக்குற விதமே அலாதி. மூனு மாசம்னாமுப்பது ரூபாயும், ஒரு முழுப்போத்தல் வெள்ளையும், ஆறு மாசம்னா அறுபது ரூபாயும் ரெண்டு வெள்ளையும்."

"உடும்பு போனா போவட்டும்ங்குற நெலையில இருந்த அவங்களும் காசைப்பாக்காம அவளை கூட்டிக்கினு வந்துட்டாங்க. கிழவி வந்த சங்கதி தெரிஞ்சவுடனே தோட்டமெல்லாம் இதுதான் கதை. மலையில, பெரட்டுக்களத்துல, பீலிக்கரையில, எங்க பார்த்தாலும் காவேரி முழுகாம இருக்காளாம்ங்கிறது தான் குசுகுசுப்பு. நம்ம சனங்க வெறும் வாயையே மொட்டு மொட்டுன்னு மெல்லுவாங்க. இப்படி ஒரு வெசயம் கிடைச்சா சும்மா இருப்பாங்களா? அந்த மனுசன் தரையைப் பார்த்த தலையைத் தூக்குறதே இல்லே. தம் பொண்ணு தன்னை தலைகுனிய வச்சிட்டுதே என்ற வெசனம்.

பாட்டியின் பக்கத்தே கிடந்த பரமசிவத்தின் இளசு 'வீல்' என்று கத்தவே பாட்டி அதைத் தட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டே கதையைத் தொடர்ந்தாள்.

" அந்த மருந்துக்காரக் கிழவி வந்த மூணாம் நாள் அந்த ஆட்டுக்கு ஒரு போலிசய்யா வந்தாரு. அந்தப் பொண்ணு பேரைச்சொல்லி வெசாரிச்சாரு. தாலி கட்டாமலே அந்தப் பொண்ணு தாயாகிவிட்டதாகவும், பெத்தவங்க கருவை கலைச்சு ஆட்டுலேயே குழி வெட்டிப் பொதைச்சுட்டதாகவும் பெட்டிஷன் வந்திருக்குன்னு அவரு சொன்னாரு. பெண்ணைப் பார்த்து டாக்டரய்யாவுக்கு எழுதிக் குடுத்துட்டு, அவரு பொயிட்டாரு. அக்கம்பக்கத்துக்கு மட்டும் தெரிஞ்சது இப்ப அரசாங்கத்துவரை தெரிஞ்சிட்டதேன்னு அந்த மனுஷன் கெடந்து அங்கலாய்ச்சுக்கிட்டது; அவமானம் தாங்காம ஒரு நாளு தூக்குப் போட்டுக்குனு தொங்கிட்டது."

.... கூலிக்காரன்னா அவனுக்கு மட்டும் மானம் மருவாதி இல்லையா ?

பாட்டி அழுதே விட்டாள்.

" இவ்வளவுக்கும் காரணம் யாரு..... நீயே சொல்லு ?" கிழவி நேரிடையாகவே பேத்தியைக் கேட்டாள்.

பேத்தி பதில் கூறவில்லை.

அவள் உள்ளம் கொதி நீராய்க் கொந்தளித்தது.

பாட்டியின் கதையில் வந்த பெண் அல்ல அவளை அலைக்கழித்தது. அவளே – ஒரு உருவாகி அவளையே அந்த உரு அலைகழித்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த இருசனுடன்தான் கூடிக் கும்மாளமிட்ட இத்தனை நாளில் என்றாவது தன்னை அவனுக்கு அர்ப்பணித்திருக்கிறாளா என்பதை ஆராய்ந்தாள். தனக்கும் அந்த கதைப் பெண்ணுக்கு நேர்ந்த கதிதானே நேரும் என்று மயங்கினாள்.

அன்றைக்கு ! இல்லை அதற்கடுத்த நாள் .... அன்றும் இல்லை | நேற்று அல்லாகவே வலிய இழுத்தும் நானாக்குப் பாப்போம் என்று ஒடி வந்துவிட்டாள்.

இன்று ... ?

அழுது ஓய்ந்த பாட்டியின் குரல் அவள் கற்பனையைத் துண்டித்தது.

"அந்தப் பொண்ணு மட்டும் நாளைக்கு வாரை என்ணி சாக்கிரதையா இருந்திருந்தா இவ்வளவும் நடக்குமா? நாளைக்குத் தலக்குத் தானே கஷ்டம். ஆம்பளைக்கு என்னா? நானா? எப்போன்னுட்டு போயிருவான். இதைபெல்லாம் யோசிச்சுக்கூடவா பொண்ணாப்பொறத்துக்கு டத்தியில்லாம்ப்போசிறும்."

பாட்டி தளக்கே சொல்லுவது போலிருந்தது. காவேரிக்கு கட்டைமைப்போல படுத்த வண்ணம் கேட்டுக் கொண்டிருத்தாள்.

" லயத்துல விட்டுவச்சிருந்தா அந்தப் பொண்ணும் செத்துப் போயிடும்னு உடனே ஆசப்பத்திரியிலே ரொண்டுபோப் திப்பாட்டிக் கிட்டாரு டாக்டரப்பா. அந்தப் புள்ளே ஒன்னுமே சாப்பிடுந்து இல்லே. என்சுசு எலும்புந் தோலுமாயிட்ட அப்புறம் என்ன ....? என வயது, என்சச்சப்போன உடம்பு; தளைச்சன் புள்ளை எல்லாமாச் சேர்ந்து அவளைத் தின்னுருச்சி."

" அதிலேருந்து உன்னை வளர்த்து வடுக்க நான் என்ன பாடுபட்டேன்தெரியுமா.....?"

காவேரி தன்னித் தடித்துப் போனாள்,

" பாட்டி...." என்ற பேத்தியின் அறைலைப் பொருட்படுத்தாத கிழனி 'ஒங்காயாவுக்கு நேர்ந்த கதி ஒனக்கும் நேரனுமா I நூனைக்கு நடப்பதை போசிக்காம இன்னிக்கு மட்டும் இன்பமா இருந்திட்டாப் போதுமா ? " என்று கேள்ளி மாலை தொடுத்தான்.

ஆடி பழையில் நனைந்த சூரியகாந்தியாய்த் துவண்டு கிடந்தாள்பேத்தி.

கூடாது...! கூடாது கூடாது...!) காவேரியின் மனம் கடலாய்க் கொந்தளித்தது.

பின் ஜன்னலில் விழுந்த டொக் டொக் என்ற சப்தம் வெண்கலம் பானையில் பளிங்கு விழுந்ததுபோல் கிணீர் கிணீர் என்று விழுந்தது காவேரியின் காதுகளில்.

நேற்று வரை ஒருவித அசம்பாளிதத்தக்கும் தன்னை ஆளாக்கிக் கொள்ளத வவேரி இன்று .... !

பாட்டி தூங்கிய பிறகு அவளை வரும்படி அவள்தானே கூறினாள். ஏமாற்றி விடுவாயா ? என்ற அவனுடைய கேள்விக்கு " இல்லவே இல்லை " என்று அவள்தானே வாக்கும் கொடுத்திருந்தாள். அதோ அவலும் வந்துவிட்டானே! இனி என்ன செய்வது ? பாட்டி மட்டும் கதை சொல்வி மன்தைக் குழப்பியிராவிட்டால்... குதூகலத்துடன் ஒளிந்து ஒடியிருப்பாளே?

சன்னமாக வெளிவந்த பாட்டியின் " குறுட்டை ஒலி " அதற்குள்ளாகத் தூங்கிலிட்டாள் என்ற மன உறுத்தல்; உழைத்து சவித்த உடலல்லவா ? என்ற சமாதான முயற்சி ஆகிய இத்தனை மனக்குழப்பங்களுக்கின்டயே முன் சுதவும் லேசாகத் திறந்து கொண்டது.

புஸ்லென்று மூச்சை மெதுவாக இழுந்துப் பிடித்துவிட்டாள்.

பேத்திரைத் தொடர்ந்து பாட்டியும் வெளியே வந்தது பேத்திக்கு தெரியாது. கதை சொல்லத் தெரிந்த பாட்டிக்கு குறட்டை விடவாத் தெரியாது ?

" நான் இவ்வளவு நேரம் இறைத்ததெல்லாம் விழலுக்குத்தானா " என்ற ஏக்கம் சிழவிக்கு.

அந்த இளைஞனும் பேத்தியும் பேசிக்கொள்வது பாட்டியின் பழைய காலக் காதுகளுக்கு எட்டவில்லை. சந்தர்ப்பத்தை சமாளிக்கக்கூடிய அளவு நெருங்கி நிழ்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் நெருங்கிச் சென்றான். அவர்கள் பேச்ச அவளுக்கு நன்றாகக் கேட்டது. " இந்தா காவேரி ! இன்னிக்கும் நான் கம்பாப் போக ஏலாது. இத்தனை நாளா என்னை ஏயாத்தினது போதும் " அவனுடைய குரல் நடுக்கியது.

" நான் ஒள்ளை எப்ப வைத்தினேன். இதோ பாரு 1 ஒனக்கு எம்மேல் அவ்வளவு ஆசைன்னா நாளைக்கு எக்கக் கிழுவிகிட்ட வந்து நானு ஒம் பேத்தியைக் கட்டிக்கப் போறுள்ளு சொல்லு மத்ததெல்லாம் அப்புறமாப் பாத்துக்கிடலாம்.?"

அதுக்கு இப்பான்ன அவவும் 7 அதைச் சொல்லத் தானா இந்த சுயந்திலே என்னனய் அழைச்சே. !"

" ஆமா ! அதுக்கு இப்ப அவசரமில்லேன்னா மத்ததுக்கும் இப்ப அவசரம் இல்லை " என்றவாறே காவேரி நடந்துவிட்டாள்.

கியவியின் மனம் மகிழக்கியால் சிரித்தது. பேத்தியைத் தூக்கி உள்ளத்தில் உயர்ந்த இடத்தில் வைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குள் விணந்தான்.

" நில்லு " எட்டி நடந்த காவேசியை இழுக்குப் பிடித்தது. இருணின் இரும்புக்கரம்.

" நேரமாவுதில்லே " என்று இழைந்தபடி அவள் உடம்பில் கையை ஓட்டினான். இருட்டுத்தான் என்றாலும் கைக்குத்தெரியாதா ?"

Ligarit ... 1

உழைத்து உறுதி வாய்ந்த கையல்லவா காவேரியின் கை. இருசனின் கன்னம் சிவந்தது.

கதவைச் சாத்திக் கொண்ட காவேரி படுக்கையில் விழுந்து விற்கினாள்,

-1991

र्वाकार वार्षाहरू ?

செந்தூரன்

காலை மூன்று மணி. பறங்கி மலைத் தோட்டம் ஏழாம் நம்பர் 'லயத்தில் ' உள்ள சுப்பையா நாயக்கரின் ' காம்பிராவி ' ல் கொழுந்து கணக்குப் பிள்ளையிடம் கைமாற்றாக வாங்கிய 'அலாரம் ' கணிர் என்று ஒலித்தது. வழக்கத்திற்கு மாறாகத் தூங்காமலே கனவு கண்டு கொண்டிருந்த சுப்பையா நாயக்கர் மணியோசை கேட்டதும் எழுந்து விட்டார். எழுந்தவர் சும்மாயிருக்கவில்லை. நாள் முழுவதும் உழைத்த களைப்பால் அயர்ந்து உறங்கிக் கொண்டிருந்த மனைவியையம். பிள்ளைகளையும் திட்டிக்கொண்டே எழுப்பினார் சுப்பையா.

" சனியனுங்கோ ! நேரம் போச்சேன்னு கொஞ்சமாவது யோசனை இருக்கா ? வெறகு கட்ட மாதிரில்ல ஆயியும் பிள்ளைகளும் கெடக்குதுக. ஏ.. புள்ளே, மீனாட்சி ! ஏந்துருடி ! எந்திரிச்சி அடுப்புப் பத்த வைச்சிப் புளிச்சாறு கட்டிடு. விடிஞ்சு வெள்ளக்கோழி கூவிடிச்சே, காது கேக்கலே ? காதுல என்ன மத்துக்கட்டையா வச்சு அடைச்சிருக்கு ? என்று சத்தமிட்டுக் கொண்டே மீனாட்சியை எழுப்பினார் நாயக்கர்.

'' என்னங்க ! என்னிக்கும் இல்லாத புதுமையா இன்னிக்கு என்னா வந்திரிச்சு ? காலங் காத்தாலே எந்திரிச்சு ஏன் இப்படி சத்தம் போடுறீங்க ? என்றாள் அரைத் தூக்கத்திலிருந்த மீனாட்சி.

'' ஆமாடி, வந்திரிச்சு ! நமக்கு நல்ல இன்னிக்குதான் காலம் பொறக்கப் போவுது. இன்னிக்கே கண்டியிலே போய்ச் சத்தியம் செஞ்சிப்புட்டா, நாமெல்லாரும் இந்த நாட்டிலே 'பெரசை' ஆயிரலாமுடி. வரச்சொல்லி 'கண்டுரோலர்' எழுதியிருக்காருன்னு நேத்துச் சொன்னேனே; அறிவில்லே, மூதேவி, ஏந்துருடி! அடியே, செகப்பி ! நீயும் ஆயோடு சேந்து தூங்காம, சட்டுப் புட்டுனு வேலையைப் பாரு. ஆறு மணி பஸ்லே போவணும். தேத்தண்ணி, கீத்தண்ணி குடிச்சுருதீங்க; அப்பறம் பஸ்ஸிலே வாந்தி எடுப்பீங்க என்று படபடவென்று கூறிக்கொண்டே வெளியில் சென்றார் நாயக்கர்.

சுப்பையா நாயக்கருக்கு அன்று நிலை கொள்ளவில்லை. ஆமாம், இருக்காதா என்ன ? எத்தனை ஆண்டுகள் அந்த ஒரு கடிதத்திற்காக அவர் தவியாய்த் தவித்தார். ஒராண்டா, ஈராண்டா ? பத்தாண்டுகள் எப்படியோ ஓடி மறைந்துவிட்டன. அவருடைய பாட்டன் இந்தியாவிலிருந்து வந்தது ஏதோ உண்மைதான். சுப்பையாவின் தந்தையோ கடலைப்பற்றிக் கேள்விப்படாமலே தேயிலைக்கு உரமானார். சுப்பையாவுக்குக் நிறம் எப்படி இருக்கும்? ' என்று கண்டவர்கள் சொல்லக் கேள்விதானேயன்றிக் கண்டதேயில்லை. ஈழத்தின் மத்தியப் பகுதியில் இருக்கும் ஒரு தேயிலைத் தோட்டத்தில் உழைக்கும் ஒரு தொழிலாளிதான் நாயக்கா். சுமாா் பதினொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் – பிரசா உரிமைச் சட்டம் வந்த புதிதில் – தம்மையும், தம் குடும்பத்தையும் இலங்கைப் பிரசைகளாய்ச் சேர்த்துக்கொள்ளுமாறு மனு போட்டவாகளில் அவரும் ஒருவா. மனு போட்டதும் உரிமை கிடைத்துவிட அவரென்ன இலட்சாதிபதியா ? எத்தனை விசாரணைகள் ? எவ்வளவு பணச்செலவு, அலைச்சல் ? அப்பப்பா, அவர் தம் பிறப்புரிமையைப் பெறும் பொருட்டு பஸ்களுக்கும், கடிதம் எழுதுபவா்களுக்கும், தபால் அலுவலகத்துக்கும் கொடுத்த பணம் இன்று அவரிடம் இருந்தால் குறைந்தது ஐந்து ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டத்திற்காவது அவர் அதிபதியாக இருந்திருப்பார் ! பாவம், இத்தனை இன்னல்களுக்குப் பின்னர், ஒருநாள் அந்தக்கடிதம் வந்தது.

''உனக்கும் உன் குடும்பத்தாருக்கும் பிரசா உரிமை தரப்படும். கண்டியில் வந்து பிரசா உரிமைக் கமிஷனர் முன்னிலையில் சத்தியம் செய்து, பிரசா உரிமை ' சர்டிபிகேட் 'டைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் '' என்று தேதியும் குறிக்கப்பட்டிருந்த கடிதம் கிடைத்தால் சொல்லவேண்டுமோ ?

தோட்டத்துப் பெரிய கங்காணி, கண்டா கய்யா, கிளாக்கரையா, முதலியோருக்கெல்லாம் பிரசா உரிமை கிடைக்கு முன்னர் தமக்குக் கிடைக்கப் போவதில் அவர் உள்ளம் பூரித்தது. அந்த மகிழ்ச்சியில் பூத்த கோபத்தில்தான் காலையில் கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

பதினாறு கல் தொலைவில் இருக்கும் கண்டி நகருக்குச் செல்வதென்றால் தோட்டத்து மக்களுக்குத் தனி உற்சாகம். நாயக்கர் மாத்திரம் அதற்கு விதிவிலக்கா ? ஓட்டல் சாப்பாடு உடம்புக்கு ஒத்துக்கொள்ளாதல்லவா? அதனால் பகல் உணவுக்காகப் புளிச்சாதம் கட்டிக்கொண்டு, புதிய ஆடைகளையும் அணிந்து, குடும்பத்தோடு காலை 5.45க்கு நல்ல நேரம் பார்த்து, வீட்டைத் தாளிட்டுக் கொண்டு புறப்பட்டார். அன்று வேலைக்குச் செல்வதற்காகக் காலையிலேயே எழுந்து 'பிரட்டு 'க்குச் சென்று கொண்டிருந்த தம் நண்பர்களிடம் தாம் செல்லும் விடயத்தைக் கூறி விடை பெற்றார். 'பிரட்டு 'க்குச் சென்று கொண்டிருந்த தம் நண்பர்களிடம் தாம் செல்லும் விடயத்தைக் கூறி விடை பெற்றார். 'பிரட்டு 'க்குச் சென்று கொண்டிருந்த பெரிய கணக்குப்பிள்ளையும் வழியில் சந்தித்தார்.

'' என்ன நாயக்கர், எங்கிட்டு இப்பிடிக் குடும்பத்தோட விருந்தாடக் கிளம்பிட்டே ? '' என்று வியப்புடன் கேட்டார் கணக்குப்பிள்ளை.

''விருந்தாடி ஒண்ணுமில்லீங்க. கண்டிக்கு, பிரசா உரிமைத் தர வரச்சொல்லியிருக்காங்க, கணக்குப்பிள்ளையா அதுக்குத்தாங்க போறோம் '' மகிழ்ச்சியோடு கூறினார் நாயக்கர்.

'' ஓகோ ! அப்படியா சங்கதி. நீ கொடுத்து வெச்சவன், நாங்களும்தான் எழுதி எழுதி, ஒரு இழவையும் காணோம். '' பொறாமையோடு வெளிவந்தன கணக்குப்பிள்யைின் சொற்கள். " எல்லாம் ஏழுமலையான் கண் பார்த்ததுங்க, இல்லாட்டி எனக்கு இப்போதைக்கு இந்தப் பாக்கியம் கிடைக்குப் போவுதுங்களா ? சரிங்க........ பஸ்ஸுக்கு நேரமாகுதுங்க நான் வாரேங்க " என்று வின்டபெற்றார் நாயக்கர்.

நாயக்களின் அவசரத்தைப் பண் போக்குவரத்துச் சபை அறியவில்லைபோலும், அன்றைக்கென்று பண் பத்து திளிடங்கள் தாமதித்தே வந்தது. அதற்குள் நாயக்கர் இலங்கைப் போக்குவரத்துச் சபையைபே சபித்துக் கொட்டிவிட்டார், வழக்கராக காரசாரமாகப் போத நாயக்கர் அன்று சிறிது கடுமையாகவே ஏசினார்.

" மடப்பயலுக ? நோக்காலத்திற்கு வந்து கொலையிறானுக்களா ? அரசாங்க உத்தியோமின்னா அவிங்க நிளுச்சபடி நடக்க நாங்க என்ன வாளிங்களா ? இவங்களுக்கு ஒரு "பெட்டிகள்" எழுதிப்போட்டாத்தான் சரிப்படும் " என்று உரிமையோடு திட்டிக்கொட்டினார். ஆமார், இன்னும் சிறிது நேரத்தில் அவரும் இந்நா ' டில் உரிமையோடு பேசப்போகிற பிரசைதானே ? அதனை இப்போதே போக்குவரத்துச் சபையில் ஒத்திகை செய்து பார்த்தார்.

வண்டியும் வந்தது, ஏதோ பதினைந்து இருபது ஆயிரங்கள் கொடுத்து வாங்கிய தமது சொந்தக்காரில் ஏறி இருக்கப்போகும் உற்சாகம் அவருக்கு, " பஸ் சாரதியும் டிக்கட் கலன் ருற்துமது சேவகர்கள்" என்ற எண்ணம் உரிமையைப் பெறுமுன்னரே அவர் உள்ளத்தில் தோன்றிவிட்டது, எவ்வளவுதான் உரிமை உடையவராயினும் டிக்கட் கலக்டருக்கு அவர் தோட்டக்காரனாகத்தான் காட்சியவித்தார், பாவம் !

" ஏய். வாந்திபோட்ற மனுகைல்லாம் பின்னுக்குப்போ ! " என்று தமக்குத் தெரிந்த தமிழில் அவரிட்டக் கட்டளை, நாயக்கரையும், குடும்பத்தையும் வண்டியின் இறுதி ஆசதைத்தக்கே அனுப்பினிட்டது. நாயக்கருக்கோ அவரின் கட்டணாகோ முதைக்கின்றியது. இருப்பினும், குடும்பத்தோடு வந்தபடியால் தகராறுக்குச் செல்ல மனம் கூசியது. அமைதியாக இருந்துவிட்டார்,

மனலகளையும். ஆறுகளையும் கடந்து தேவிலைத் தோட்டங்களினூடே வளைந்து வளைந்து செல்லும் சாலையில் இடிக்கொள்டிருந்தது வண்டி, சாலையின் இருமருக்கிலும் ஆழகாய்ப் பச்சை பசேலென்று காட்சி தந்த தேவிலைச் செடிகள் தமக்கு உணவளித்துப்பாதுகாக்கும் இளத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு இந்நாட்டு உளிமைகின் சுகப்போகிறது வறையகிழ்வில் கம்பீரமாகக் காட்சி தந்தன. அவற்றைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் நாயககரின் உள்ளம் பூரித்தது. அப்பொழுது எழுந்த பூரிப்பில் அவர் தம்மையே மறந்தார், மகிழ்ச்சியின் எல்லையும், வண்டியின் வேகமும் அவரது எண்ணத்தை எங்கோ இழுத்துச் சென்றன,

400

அடெயப்பா ! முதன் முதலில் பிரசா உரியை மனுப்போடும் பொழுது, 'தமக்கு இந்நாட்டில் உரிமை கினடக்காது' என்றே கருதினார் நாயக்கர், அவர் எழுத்தில் பிறந்ததற்கு 'ருக ' இல்லை, அவரது தந்தை செய்ற தல்றினால்பெயரில்லாத 'பிற'புச்சாட்சிப் பத்திரம்'தான் ' கச்சேர்' யில் இருந்தது. அதை வைத்துக்கொண்டு எ 'படி வரதுடுவது ? ஒன்றுமே அவருக்கப் புரியனில்லை, இருப்பினும், ' ஒரு கை பார்த்துவிடுவோம் ' என்றுதான் எல்லோரையும்போல் மனுப் போட்டார், ' இந்த ஊர் இல்லாட்டி வேறே எங்கேதான் தன்னுவான் ? அதையும் பார்ப்போமே ' என்று அகட்டுத் தைரியம் அவர் உள்ளத்தில் அப்பொழுது இருந்தது. தணிந்துவிட்டார் நாயக்கர்,

ஆண்டுகள் ஆறு. எங்கும் பிரசா உரிமைப் பேச்சிலேயே உருண்டோடின். ஒருநாள் சப்பையா நாயக்கரையும், குடும்பத்தாரையும்

மூன்றும் முறையாக விசாரிக்கக் கமிஷனர் வரப்போவதாகக் கிடைத்த கடிதத்தைப் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே உரிமை கிடைத்துவிட்டதாக எண்ணினார். நாட்டுரிமையென்ன அவ்வளவு மலிவாகக் கிடைத்துவிடக்கூடிய கடைச்சரக்கா 7 அதுவுய் நாயக்கரைப்போன்ற ஒரு தொழிலாளிக்கு [விசாரணை நடத்தனோருக்கு ஆயிரம் ஆயிரமாக லஞ்சம் ' கொடுத்தார்களுக்கே உரியை கிடைக்கப் பல ஆண்டுகள் செல்லும்போது இவருக்கு உடனே. நாட்டுரிமைக் கிடைத்துவிட்டால், தொழிலான வர்க்கத்துக்கே னிமோசனம் கிடைத்தமாதிரித் தானே? வழக்கம்போல் அல்றும் விசாரணை நேரத்தில் அடுக்கடுக்காகக் கேட்கப்பட்டன. நாயக்கரும் சிந்தித்தே பதில் அளித்தார், சில கேட்கத் நகரதக் கேள்விகளும் கூடக் கேட்டார்கள். அவர்கள் – தமது பொழுதைப் போக்குவதற்காக சப்பையாவுக்கு அவர்களது ்பகிடி ' எப்படித் தெரியும் ? மிகவும் பயபக்தியோடு பதில் கூறினர்.

" ஆமாய்பா, உன் பொற்புளையை நீ உண்மையாகத்தான் கல்யாணம் முடித்தாயா ? " விசானையின் இறுதிக்கட்டத்தில் கேட்கப்பட்ட மிகவும் முக்கியமான கேள்விகளில் ஒன்று இது.

் என்னங்க இப்படி கேட்டுட்டங்க ? தம்ம மாரியம்மாவுக்குத் தெரியுங்க ! ஆக்கா கோயில்லதாங்க நான் தாலி கட்டினேன் ! ! நம்ம தோட்டத்திலே எல்லாருக்கும் வெத்திலை பாக்குவச்சேங்க ! ! ! "

'' ஓகோ அப்படியா ! நீங்க பெஜிஸ்டர் பண்ணையமா?"

" அதெல்லாம் இப்ப வந்ததுதானுங்களே, அந்தக்காலத்தலே அதெல்லாம் எதுங்க ? தமக்குத் தெரிந்த வரலாற்று உண்மையை அடிப்படையாக வைத்துப் பதில் கூறினார் நாயக்கர். பாவம் ! வரலாற்றுக்கும், பிரார உரிமைச் சட்டத்திற்கும் தொடர்பில்லையென்பது அவருக்கு எங்கேத் தெரியப்போகிறது ?"

" சரியப்பா, உன்னுடைய முதல் பிள்ளையும், மூன்றாம் பிள்ளையும் இலங்கையில் பிறந்தாங்கள்னு "புரூல்" பண்ணமே, இரண்டாவது பிள்ளைக்கு "பரூல் "இல்லையே ? " பெரியதோர் உண்மைனயுக் கண்டுபிடித்தார் உதவி விசானையாளர்,

" இது அதிபாபமுங்க, எம் பவன் சுத்தையா பொறத்த அன்னிக்கே தோட்டத்து டாக்டரப்பாகிட்டே சொன்னேனுங்களே. " பரிதாபராகக் கூறினார் நாயக்கர்.

நமக்கு அதெல்லாம் தெரியாது. உனக்குப் பிரசா உரிமை தரத் தகுந்த புருவ் இல்லை என்று ஒரே அடியாகக் கூறி, நாயக்கரை வெளியே செல்லமாறு பணித்தார். எதையோ எதிர்ப்பார்த்த விசாரணையாளர்.

சோர்ந்த முகத்தோடு வெளியே வந்த சுப்பையாவைக் கண்ட விசாரணையாளரின் கார் சாரதி ''மெய்யே விசாரணை முடிஞ்சுதோ ? '' என்று அக்கறையோடு கேட்டார்.

'' ஆமாய்யா. ' புரூவ் ' இல்லையாம், பிரசா உரிமையும் இல்லையாம், '' சுப்பையாவின் பதில் வெறுப்பாகவே இருந்தது.

" ஓ அதுவே, நானொண்டு சொன்றேன், கேப்பியோ ? "

'' என்னையா ? சொல்லித் தொலை. ''

'' இங்கார், அவைக்கு ஓராயிரம் இருந்தால் கொடுமன். சரிபண்ணி விடுவினம். '' உரிமைப் பெற குறுக்குவழியைக் காட்டினார் அந்த சாரதி.

"ஆ.... ஆயிரமா..... அடேங்கப்பா, நான் எங்கிட்டையாபோவேன் ? மூன்று பிள்ளைகளையும் மூணு எடத்திலே ஒக்கார வைச்சாலும் அவ்வளவு கெடைக்காதே! " என்று ஏங்கித் தவித்தார் நாயக்கர்.

" பின்ன ஏனப்பா வந்த நீ ? எங்கடை ஐயா, அவை உன்னைப் போல ஆள்கிட்டத்தான் ஆயிரம், மற்ற இடங்களிலெல்லாம் அஞ்சாயிரம் குறையாது. அப்படித்தானே பிரசா உரிமை வேண்டினம். " உண்மையை ஒளிவு மறைவின்றிக் கூறினார் சாரதி.

சுப்பையா நாயக்கருக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. இந்த நாட்டிலே பிறந்து, இங்கேயே பிறந்து, இங்கேயே வளர்ந்து, காடுமலைகளைச் சீர்படுத்தி, நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் சிந்த வெய்யில், மழை, பனி எதையுமே பாராமல் ஈழவள நாட்டை உயர்த்துவதற்குப் பாடுபட்ட அவர் – இன்று நாடற்றவராக நிற்பதா ? திகைத்துப்போய் நின்றார் நாயக்கர்.

'' ஏனப்பா நிக்கறே ? நேரமல்ல போகுது. ஓடிப்போயி எண்ணூறாவது பார்த்துவா, நான் ஐயாகிட்டச் சொல்றேன் '' என்று நாயக்கரின் அமைதியைக் குலைத்தார் சாரதி.

ஏதோ முடிவுக்குவந்த நாயக்கா், '' சரி '' என்று அவசரமாக வீட்டுக்குச் சென்றாா். சற்று நேரத்திற்குப் பின்னா் நூறு ரூபா நோட்டுக் கத்தைகள் ஐந்துடன் திரும்பினாா். அந்தப் பணத்தைச் சாரதியிடம் கொடுத்து, '' ஐயா, நீங்கதான் எப்படியாவது இதைக் கொடுத்து, பிரசா உரிமை எடுத்துத் தரணும் '' என்றாா் அழாக் குறையாக.

இப்படி எத்தனை இன்னல்கள் ? எண்ணவே முடியாது. அத்தனையும் தன்னை இந்த நாட்டில் உரிமையோடு வாழத் தகுதி உடையவனாக ஆக்கிக் கொள்ளத் தானே ? எத்தனை பேருக்கு எப்படி எப்படிப் பணம் கொடுக்க முடியுமோ அந்த வழிகளிலெல்லாம், தாம் அறியாமலே, தம்மால் இயன்ற தொகைகளைக் கொடுத்தார். பெரிய இடங்களில் பத்தாயிரம் என்றால், நாயக்கரைப் பொறுத்தமட்டில் பத்து ரூபாயாக இருந்தது. எந்த வழியிலாவது உரிமை பெற்றுவிட்டால், நாட்டில் தலைநிமிர்ந்து திரியலாமல்லவா ? பிறகு, யார் இவரை கள்ளத்தோணி என்று அழைக்கப் போகிறார்கள் ? நம்பிக்கையைத் தளரவிடவில்லை நாயக்கர். தொடர்ந்து முயற்சி செய்தார். பலனும் கிட்டியது. அதனை அனுபவிக்கத்தான் தனது குடும்பத்தோடு இன்பம் கண்டு கொண்டே, கண்டியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறார் அவர்.

***

பஸ்கண்டி நிலையத்தில் நின்றதும், அன்று வண்டி மிக விரைவில் வந்துவிட்டதாக அவர் உணர்ந்தார். உரிமை வேட்கை வண்டியின் வேகத்தையே அதிகரித்துவிட்டது – அவரளவில் ! மக்கள் நெருக்கம் மிகுந்த, அழகுமிக்க கண்டி நகரை முன்பின் கண்டறியாத தம் மனைவி மக்கள், வழி தவறி விடக்கூடாதே என்று எண்ணிய நாயக்கர் அவர்களைத் தம்முடனே அழைத்துக் கொண்டார்.

''ஏ.... புள்ளைங்களா, அங்கிட்டு இங்கிட்டுப் பராக்குப் பார்க்காம என் பின்னுக்கே கையைப்புடிச்சுகிட்டு வாங்க '' என்று கட்டளை இட்டார். கணவன் கூறுவதில் மிகப் பெரிய உண்மையைக் கண்ட மீனாட்சி, '' சரிங்க '' என்று தலையசைத்தவளாய் அவரைத் தொடர்ந்தாள்.

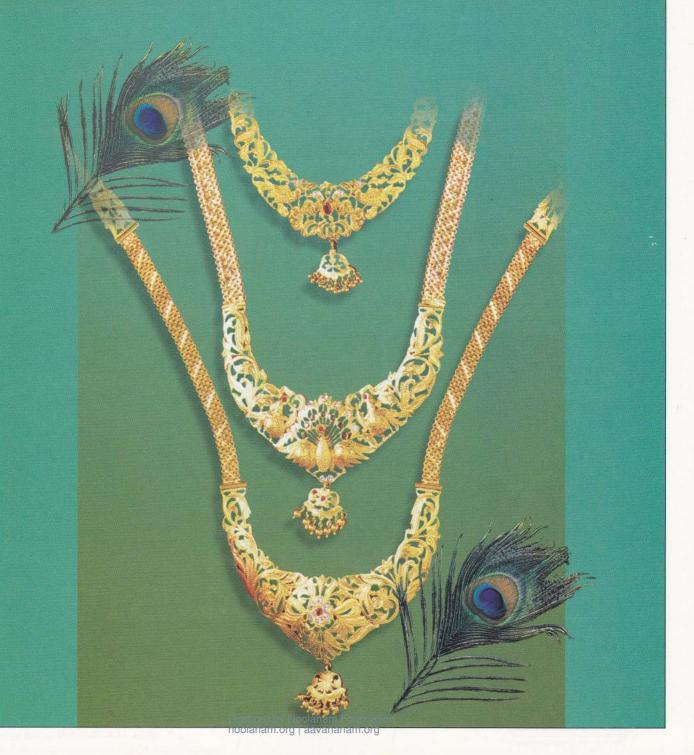
பலரையும் கேட்டுக் கேட்டுக் கண்டி
'' கச்சேரி '' இருக்குமிடத்தைக் கண்டு
பிடிப்பதற்குள் கண்டி நகரையே பலமுறை வலம்
வந்தவிட்டார். அப்படி வழி தெரியாமல் கண்டியைச்
சுற்றியதில் அவருக்கோ, மனைவி மக்களுக்கோ
ஒரு சிறிதேனும் களைப்பு ஏற்படவில்லை. உரிமை
கிடைக்கப் போகும் உற்சாகத்தோடு, அந்நகரும்,
அங்கு காணப்பட்ட காட்சிகளும் அவர்களுக்குப்
புதிதாகவே தோன்றின. புத்தரின் தந்தம்
இருந்ததாகக் கருதப்படும் '' தலதாமாளிகா''வும்,
கண்டி நகரை அழகுபடுத்தும் ''தெப்பக்குளமும் ''
பூங்காக்களும் சிலைகளும் அவர்களை வியப்பில்
ஆழ்த்தின. ஒருவாறு, முன்னர் சென்ற வழியிலேயே
''கச்சேரி''யைக் காலை 10–30 மணியளவில்
நாயக்கரும் குடும்பத்தாரும் வந்தடைந்தனர்.

அன்று, 'கண்டி, இலங்கைப் பிரசா உரிமை ' அலுவலகத்திற்கு முன்னால் பல குடும்பங்கள் தமது உரிமைக்குரிய சாட்சிப் பத்திரத்தைப் பெறுவதற்காகக் காத்திருந்தன. அவற்றோடு நாயக்கரின் குடும்பமும் பெருமையோடு கலந்து கொண்டது. வந்திருந்த குடும்பங்களைனைத்தும் குடும்பங்களாகவே படைத்த காட்சியளித்தன. அவர்கள் பேச்சு, நடை, உடை, அனைத்தும் தோட்டத்திலே பாவனை, உரிமையாளர்களாகவும், பெரிய ஸ்தாபனங்களின் உரிமையாளர்களாகவுமே அவர்களைக் காட்டின. இத்தகைய செல்வக்குடும்பங்களோடு வேறு எத்துறையிலும் எந்நேரத்திலும் சரிநிகர் சமானமாக இருக்கக் கனவு கூட கண்டிராத நாயக்கர், இன்று உரிமையை நிலைநாட்டப் போகும்பொழுது அவர்களோடு சமமாக இருப்பதை கனவிலே கண்டு உச்சி குளிர்ந்தார். தம் மகிழ்ச்சியை மனைவியிடம் கூறித் தம்மைப் பற்றிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்று அவர் உள்ளம் அவரைத் தூண்டியது.

" அடியே, மீனாட்சி ! பாத்தியாடி. வந்திருக்கிற பெரிய புள்ளிகள் ? அவுங்களோட நமக்கும் பிரசா உரிமை கெடைக்கப் போவுதுடி. இப்ப தெரிஞ்சுக்க, இந்த நாயக்கர் மனம் வெச்சாருன்னா எதையும் செஞ்சுயுட்டுத் தான் அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

Tharani Jewellery

54 Ealing Road Wembley Middlesex HA0 4TQ Tel: 020 8902 7111, 020 8902 6777

:Voice Telecom

for Asia and other parts of the world

Europe and U.S.A.

for all parts of Africa

Sri Lanka

Middle East

Eastern Europe

www.voicetelecom.com

NO line rantal.... NO hidden charges.... NO calling cards

DICE-DIRECT HOME ACCOUNT

to open an account just DIAL....

519 4 519

www.voice-direct.com

சம்பா இருப்பாரு......ஆ ...மா 1 " என்று இழுத்த நாயக்கர். ஜமது சருண்டு வனைந்துள்ள - மீனசபை ஒருமுறை தடவிக் கொடுத்தார்.

் ஆ... மா. சம்மா இருங்க, யாரும் பார்த்தா, ஏதும் நெனப்பாங்க " என்று அங்விடத்தில் தன்னுடைய குடும்ப சௌரவத்தைக் காப்பாற்றினாள் மீனாட்சி.

இலங்கைப் பிரசா உரிபை சாட்சிப் பத்திரத்தைப் பெற்ற குடும்பங்கள் ஒவ்வொன்றாக மகிழ்வோடு சென்று கொண்டிருந்தன. நேரம் தெருங்க நெருங்க நாயக்கரின் மனமும் 'படபட'வென அடித்தது. சித்தனையில் ஆழ்த்திருக்கும் அவரை, '' சுப்பையா பாரு ? '' என்ற குரல் விழிப்படையச் செய்தது.

் நான்தான், ஐயா ! " உட்களிந்திருந்த நாயக்கர் பயபக்கியோடு எழுந்து பியூனை வணங்கினார்.

தனக்குள் முறுவலித்த சேவகள், " உள்ளே போகலாம் " என்றான்.
கமிஷனின் அறைக்குள் சென்ற நாயக்கருக்கு உடய்பெல்லாம் நடுங்கியது. " பயாஸ்கோப்பில் பார்த்த சிவ பெருமான் இருக்கும் கைலாசமலைக்குத் தாம் வந்து விட்டதாக " அவர் நினைத்தார். தாம் இந்நாட்டில் உரினமயோடு வாழ உரிமை அளிக்கப்போகும் தெய்யமே அவர்தானே | அவரை அப்படியே ராஷ்டாங்கமாக விழுந்து வணங்கபேண்டுமென்றே அவர் எண்ணினார். ஆனால், " சமிஷனர்" பேசத் தொடங்கவே அவ்வெண்ணத்தைக் கைவிட்டு " நமன்காரங்கைய்யா!" என்றார், இரத்தத்தில் ஊடுயு பண்டோடு,

ு நமன்களும். நீ எத்தத் தோட்டம் ? " – அதிகாரத்தோடு கேட்டார் கமிஷனர்.

்' நான் பறங்கியலைத் தோட்டங்கப் யா, '' டாளிலோடு பதில் கூடுகாள் நாயக்கர்.

" ஓ .... யெஸ், குட் ஒம் பேரு ? "

் எம் பேரு சுப்பையா நாடக்கள் அவ பேரு பீனாட்சிங்க, "

" இன்னொரு முறை திருப்பிச்சொல்லு; ஒம் பேரு ? ''

் சப்பையா நாயக்கர் தாங்க " தன் பொரை மீண்டும் கேட்டதில் நாயக்கருக்கு சொல்ல முடியாத மகிழ்ச்சி.

் அப்படியா, இன்னிக்கு நாங்க கூப்பிட்டது பறங்கிகலை சப்பையா – எட் கங்காணிதானே ? அவன் சம்சாரம் பேரு தெய்வானை."

சம்மட்டியால் தலையில் அடிப்பதுபோல் இருந்தது நாமக்கருக்கு. '' ஐயா ! எனக்குத் தாங்க வரச்சொல்லி கடுதாரி வந்திர்க ! '' என்றார் அழர்க்குன்றயாக.

ு எங்கே 7 அந்த கடுதாசியைக் கொண்டு வா " என்ற கமிஷனர் அழைப்புக் கடிதத்தை வாங்கிப் பார்த்தார். நாயக்கரின் கண்ணமோ எதேதோ என்றத்தது. தன்றாகப் பார்த்த முடித்தார் கமிஷனர்.

் சப்பையா, கோவிக்க வேணாம். இது நம்பட் கிளாக்காட் செய்து குத்தம். ஒனக்குப் பிப்பா உரிமை இல்லை 'ன்னு அனுப்பிட்டான், அவங்க கடுதாசி ஒனக்கு வந்தது, கோபிச்சுக்க வேணாம், நீங்க போகலாம் " என்று அரைகுறைத் தமிழில் கூறிய கமிஷனர். கோபமாக மேசை மணியைத் தட்டிச் வேகனை அழைத்தார்.

கமிஷனர் எதோ சாதாரணமாக மன்னிப்புக் கேட்டுவிட்டார். தயக்கே உரிய முறையில், ஆனால், நாயக்கருக்கோ, அவரது ஒவ்வொரு சொல்லும் ஒவ்வொரு அம்பாக உள்ளத்தில் பாய்ந்தது. எண்ணிய எண்ணங்கள், கட்டிய கோட்டைகள், அத்தனையும் ஒரு நோடிப்பொழுதில் தாள்துளாயில். தலை சுற்றியது. கீழே விழுந்து விடாமல் இருக்க மீனாட்சி உரிமையோடு அவரை அணைத்து பெளியே அழைத்த வந்தாள். உலகமே அவரை என்பளி நகைப்பதாக அவர் என்பளினார். திரும்பிய டக்கமெல்லாம், "கள்ளத்தோனி! சன்வத் தேரணி!!" என்ற சத்தம் கேட்டதாக அவரது பேதை உள்ளம் என்பனித் தடுமாறியது. ஏதேதோ பிதற்றினார். சிரித்தார் அழுதார் வெளியில் நின்றவர்களில் சிலர் அவருக்காக அறுதாபப் பட்டனர்; சிலர் சிரித்தனர்.

பணம் படைத்த பிரபு ஒருவர். "இந்தத் தோட்டக் காட்டுச் சனியங்களே இப்படித்தான். எதையும் ஒர் ஆளுக்கு நாலு ஆளுங்களை வீசாரிக்காடி வந்து, நம்ம இந்தியக்காரன் மானத்தையே வாங்குதுக்க " என்றார். இலங்கையன் என்ற உரிமையை நிலைநா வந்த இடத்தில் பாரத நாட்டு உரிமையையும் இழந்துளிட மையில்லாமல்.

அலுவலகத்தினின்றும் தள்ளாடித் தள்ளாடி வெளியில் வந்த நாயக்கர் ஒரு மரத்தடியில் தம்மையும், மறந்த இருந்துவீட்டார், தொடர்ந்து வந்த மீலாட்சியும்பிள்ளைகளும் அழுதுகொண்டே அவரைச் சுற்றி அமர்ந்தனர். ஒன்றும் புரியாத திலைபிலேபே இருந்தார், ஒவர், நாட்டுரிமையைத் தான் மேனிடத்தாரால் பறிக்க முடிந்ததேயன்றி அவரது அன்பு நிறைந்த குடுய்ப உரிமையை யாராலும் பறிக்க முடியவில்லல், மனைவி மக்களை அப்படியே கட்டித் தமுவிக் கொண்டு , ஏழுதார் நாயக்கர், எங்கிருந்தோ அவர் அழுவையை அடக்கிக் கொண்டு மனியோகை ஒன்று கேட்டது. அவ்வோனச வந்த திக்கை நோக்கி மெதுவாக நடந்தார் நாயக்கர்.

காடாகக் கிடந்த இந்த நாட்டை வற்றாக வளங்கொழிக்கும் நாடாக யாத்திக காக அரங்கிலே அதனைக் காட்சிக்கு வைத்த அவ்வேழைத் தொழிலாளிக்க இன்று இந்நாட்டிலே உரிமையில்லை ! ஆளால், எங்கிருந்தோ வந்த புக்கரின் தத்துவத்திற்கு இன்று இந்நாட்டில் கௌரவ உரிமை ! அது மட்டுமா ! மக்கள் அமையரும் போற்றிப்புகமும் " தலதா மாளிகை " வமுவகற்கும், பேரசுரா என்ற யாளை விழா நடப்பதற்கும். அத் தந்தம் உரிமை பெற்றுத் திகழ்வதை – ஈழத்து உரிமையையும் பாரத நாட்டு உரிமையையும் இழந்த நாயக்கர் எப்படி அறிவார் ? தலதா மாளிகை நெருங்க நெருங்க நடுப்பகல் புசையின் மணியோளை " டாங் .... † டாங் .... !! " என்று பலமாக ஒலித்தது. ஒவ்வொரு ஒவியும் ்' உரிமை எங்கே ? சுரிமை எங்கே 7 '' என்று நூயக்கரின் செவியில் மாத்திரமல்ல, மலைநாடு முழுவதுமே கேட்பதபோல் இருந்தது !

- அக்கரை இலக்கியர்

ந6001பர் ஒருவரிடம் செல்வதற்குப் புறப்பட்ட மணியத்தார், வானம் அம்மிக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டு தன் குடையைத் தேடினார். வழக்கமாக வைக்குமிடத்தில் அது காணப்படவில்லை. வெளியே கதவோரமாக, ஈரம் உலருவதற்காக வைக்குமிடத்துக்கு வந்து தடவினார். அங்கும் இல்லை.

'' குடையைக் காணேல்ல. எடுத்தனியே? '' என்று மனைவியைக் கேட்டார்.

" நான் உங்கடை கிழட்டுக் குடையை எடுக்கேல்லை, போனவிடத்தில் எங்கையே விட்டிட்டு வந்திட்டியள் போலை. அதுதானை உங்கடை வழக்கம். யோசிச்சிப் பாருங்கோ ! '' என்று அவள் சற்று மிறாய்ப்பாய்ப் பதில் சொன்னாள்.

மணியத்தார் மனைவியைப் பார்க்காமல் வானத்தைப் பார்த்துப் புருவத்தை நெறித்தார். எல்லாவற்றுக்கும் சேர்ந்து நடக்குது என்று எண்ணிக் கொண்டார்.

கிழட்டுக் குடையாம். பழசானால், பாவிக்கக்கூடிய நிலையிலிருந்தாலும் அதை வீசிவிட வேண்டுமாம்,

மனிதனுக்கும் இதே கதிதான்.

குடைத்துணி கொஞ்சம் நிறம் மங்கிவிட்டது. தடைச் சட்டத்தின் விசை சிறிது குன்றியதால் சிலவேளை தானே சுருங்கி மூடும். மற்றப்படி, மழையும் வெயிலும் அதனை அசைக்க முடியாது.

்' அப்பா, உந்தக் குடையோடை போகாதையுங்கோ !

குடையாடை போகாதையுங்கோ! மற்றவை என்ன நினைப்பினம்? '' என்று சொல்லி, வேலை பார்க்கிற அவருடைய மகள், ஒரு புதுக் குடை வாங்கி கொடுத்தாள். அவள் சொன்ன நியாயத்தை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். '' பிள்ளையள் வசதியாயிருக்குதுகள் தகப்பன் பழங் குடையோடை திரியிறார் '' என்று யாரும் நினைப்பதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்ற எண்ணமும் அவர் மனதில் பட்டது.

அதனால் பழங் குடையை ஒரு மூலையில் போட்டுவிட்டு, மணியத்தார் புதுக்குடையோடு வலம் வந்தார்.

பத்து நாட்கள் கடந்து போயிருக்கும்!

வங்கிக்கு ஒரு காசோலையை மாற்றி வரப் போனார். வங்கிக்காரன் காசைக் கொடுக்க, குடையைப் பக்கத்தில் வைத்துவிட்டு, கொஞ்சம் மிதப்போடு தாள்களை எண்ணிப் பொக்கற்றுக்குள் வைத்துக்கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தார்.

குடை? இளந்தாரிக் குடை?அது போயே போய்விட்டது! பழையபடி அவர் கையில் கிழட்டுக் குடை! புதுக்குடையைத் தொலைத்த கதையைப் பக்குவமாக மறைத்து, ' நீங்கள்தான் அதை எங்கையோ கொண்டுபோய்த் தொலைச்சிட்டியள் ! ' என்று வீட்டாரின் தலையில் அதைச் சுமத்தினார்.

இப்போ கிழட்டுக் குடையும் போய்விட்டது.

அது எங்கே தொலைந்திருக்கும்? என்று அவர் மண்டையைப் பியத்துக் கொண்டிருந்தார்.

் வயசு போனதாலை ஞாபக சக்தி குறைஞ்சுதான் போச்சு! ' என்று யோசித்தபடியே கால்களை நகர்த்தி வெளியே நடந்தார்.

> ' எங்கை போனனான்? நான் இண்டைக்கு ஓரிடமும் போகேல்லை. பகல் மழை பெய்யவுமில்லை! 'என்ற முடிவுக்கு

> > வந்தார்.

நேற்று மாலை சாமான வாங்கக் கடைத் தெருவுக்குப் போனது நினைவுக்கு வந்தது. ஏதோ விசேடமான யாழ்ப்பாணத்துச் சாப்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று, கொஞ்சம் கத்தரிக்காய் வாங்கி வரும்படி கட்டளையிட்டிருந்தாள் அவர் மனைவி. இருட்டிக்கொண்டிருந்த நேரம்தான். குடையைத் தூக்கிக் கொண்டு ஒரு பொலித்தீன் பையையும் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்ட சமயம் '' மறக்காமல் ஒரு கறிவேப்பிலைக் கட்டும் வாங்கி வாருங்கோ ! " என்று ஓர் உப கட்டளையும் பிறந்தது.

கறிவேப்பிலை என்றால், அதோடு சேர்த்து றம்பை இலையும் கட்டித்தான் விலைப்படும். மணியத்தாரின் மனைவிக்குக் கறிவேப்பிலை, றம்பை இலையிலே பெரும் மோகம்.

உச்சரிப்பு உறவினால், றம்பை இலைக்கு மணியத்தார் அரம்பை என்று பெயர் சூட்டினார். அதையொட்டி, மற்றைய நாளிதச் சரக்குகளுக்கும் திருப்பெயர்கள்! கறிவேப்பிலை – மேனகை, றம்பை – அரம்பை, கடுகு – ஊர்வசி, சீரகம் – திலோத்தமை. தேவமாதர்! இந்த நான்கு மாதரும் நடனமாடினால் உணவரங்கம் சுவையரங்கமாகிவிடும் என்பது மணியத்தாரின் கண்டுபிடிப்பு. மனைவியின் சமையற் கலை, இத் தேவைகளுக்கு அர்ப்பணம்!

அருகிலுள்ள கரகம்பிற்றியா சந்நிதிக்குப் போய், ஒரு கடையில் கத்திரிக்காயும், கறிவேப்பிலை அக் கடையில் இல்லாததால், எதிரிலுள்ள மற்றொரு கடையில் கறிவேப்பிலையும் வாங்கி வந்தார். கத்திரிக்காய் முற்றலாய் இருந்தால் வீட்டில் உபத்திரவம் முற்றும் நிலைக்கு வந்துவிடும். 'முத்தல் காய்கறிகளை உங்கடை தலையில் கட்டிவிடத் தானே கடைக்காரன் காத்துக் கொண்டிருக்கிறவன்! ' என்று பாராட்டு நடைபெறும். அதனால், ஒரு கையால் கத்தரிக்காயை நசித்துப் பார்த்து வாங்கி, மறு கையால் பொலித்தீன்பையை விரித்து அதற்குள்

போட்டுக் கொண்டு திரும்பியது நினைவுக்கு வந்தது. அப்போதுதாள் குடையைக் கீழே வைத்திருப்பேன் என்ற எண்ணமும்தோன்றியது.

் எரிதான்! குடையை அங்குதான் விட்டு வந்திருட்டேன். " என்ற முடிவக்கு வந்தார் மணியுகுகார்.

நண்பரிடம் போகும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு, அவர் அந்தக் கடை இருக்குமிடத்துக்குப் போனார்.

கள் வாசுவை நெருங்கினார். நாலைந்து பேர் சாபான் வாங்கிக் கொண்டு நின்றார்கள், உள்ளே, முன்பக்கமாக ஒர் அம்மான், அவர் மனைவியாயிருக்க வேண்டும். சாயான நிறுத்துக் கொண்டிருந்தான். வெள்ளைச் சாரமும் நீளக் லகச் சேட்டும், நணிந்தமுதலாள், உச்சே நதேர சாயாலை உடுத்துக் கோண்டு வந்தார். அவரிடம்தான் அன்று கத்திரிக்காய் வாங்கியதை நினைவில் கொண்ட மணியத்தார், மெல்லச் சிரித்து நடுகளை அணுகினார்.

தனக்குத் தெரிந்த அரைகுறை சிங்களத்தில் " நேற்று என்ரை குடையை விட்டிட்டுப் போயிற்றன்…" என்று இழுத்தார்.

" குடை? என்ன நிறம்? " என்று சிங்களத்தில் கேட்ட படியே, மணியத்தாரின் பதிலை எதிர்ப்பார்க்காமல், உள்ளே போய் பூப்போட்ட ஒரு பிறவுண் நிறக் குடையை எடுத்து வந்த காண்பித்தார்கடைக்காரர்.

யாரோ விட்டுவிட்டுப் போல குடை அது! நேர்மை முறுக்கேறிய மணியத்தார் சற்றும் தயங்காமல், "இல்லை, இது என் குடையல்ல, அது கறுப்பு நிறம்! " என்று அழுத்துமாக் செல்லி உதடுகளைச் சனித்தார்.

கனடக்கார், குடையை உள்ளே வைத்துவிட்டு வந்தார். மணியத்தாரை நெருங்கி, முன்பக்கமாகச் சற்றுத் தூரத்தில் உள்ள கடையைச் சுட்டிக் காட்டி, " நேற்று அங்கை யாரோ ஒரு கறுப்பு குடையை விட்டிட்டுப் போயிற்றாங்க கடைக்காரன் அதை யாருக்கோ காண்பித்துக் கதைச்சுக் கொண்டிருந்தான் "என்றார்.

" போல்க, போல்க, போய் கேளுங்க ! " என்று உழ்வகப்படுத்தினர்.

மணியத்தார் மெல்லத் திருப்பி அந்தக் கடைக்குப் சொனார், நேற்றுக் கறிவேப்பிலை வரங்கிய கடைதான் அந்தக்கனட்

இவர் வருவதைப் பார்த்ததும், அந்தக் கடைக்கார முதலாளி, மெல்வத் தலையை நீட்டி முகத்தை கேள்விக்குறியாக்கினார்.

மிகத் தாழ்மையான குரலில், தனக்குத் தெரிந்த சிங்களத்தில் '' நேற்று என்ரை குடையை விட்டிட்டுப் போயிற்றன்… ''என்ற தடுமாறினார்மணியத்தார்.

் அப்படி இங்கை ஒரு குடையுமில்லை! '' என்று திடமான குரலில் பதில் அளித்தார் கடைக்கார்.

" கறுப்பு நிறக்குடை "என்று மீளவும் விண்ணப்பித்தார் கறிவேப் பிலைக் கட்டை வரங்கிப் பொலித்தீன் உறைக்குள் வைக்கும் போது, தீட்டிப்பிடித்துக் கொண்டிருந்த அந்த றம்பைத் தேவடியாளை படக்கி உள்ளே தன்னுவதற்காகக் குடையைக் கீழே வைத்தது தல்லியமாக நினைவில் வந்தது. வந்ததும் எல்லா? தெளிவுப்படுத்திச் சொல்லச் சிங்களம் தெரியாது . தெரிந்தாலும் அதை அழுத்திச் சொல்லிக் காரியத்தைச் சாதிக்கக் காலம் கெட்டுப் போய்க் கிடக்கிறது.போனால் போகட்டும்! உன்று அவர் திரும்பி வந்தார்.

்' என்ன? குடை தரவில்லையா? '' என்று கேட்டார். முதலாவது கடைக்காரர்.

" அங்கை இல்லையாம் ! " என்றூர் மணியத்தார்

அவ்வளபுதான் ! வெளியே வேகமாகப் பாய்ந்து அந்தக் கடைக்குப் போனார். ஆத்திரக் குரலில் அவரிடம் ஏதோ கேட்டார். மணியத்தாரும் பின் தொடர்ந்தார்.

அவர் எஜோ பதில் சொல்லிவிட்டு, இவரைத் திரு ம்பிப் பாராமல் உள்ளே போனார். வியாபாரம் மந்தம்; சுடைசில் ஆட்களும் இல்லை.

அவற்றை விளங்கிக் கொள்ள மணியத்தாருக்கு எவ்வித சிரமமும் ஏற்படவில்லை. இங்கை அப்படியான குடைமெதுவும் விடப்படவில்லை என்பதுதாள் அதன் தூர்பாரியம்.

வந்த கடைக்காரர், அந்த இடத்திலேயே நின்றபடி கையைக் காட்டிக் காட்டி ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார். மணியத்தாருக்கு அது பெரும் சங்கடயாய் இருந்தது.

மணியத்தாரை விடக் கடைக்கார்டுக்குப் பத்துப் பறினைந்து வயது குறைவாக இருக்கும். அந்தக் கணத்தில், அவர் ஒரு தம்பி மாதிரி என்கிற உணர்வு, மணியத்தாரை சுந்தித்தன்னியது,

தனது வகது சையால் அவரைத் தாவிப் பிடித்து முன் தள்ளி நடக்கச் செய்த '' தடை போனால் காரியமில்லை அதுக்காகச் சண்டை பிடிக்காதில்க '' என்று சொல்லி, அவரது கடை வரை கூட்டி வந்தார்.

் உள்ளே போங்க! உங்க சாவாரத்தைக் கவனியுங்க ! " என்று அன்பு ததும்பக் கூறினார்.

கடையிலிருந்த வாடிக்கையாளர் பட்டுமல்ல, மற்றைய கடைகளிலிருந்த அனைவருமே முகத்தில் கலவரக் குறியோடு அவரையே பார்த்துக் கொண்டு நின்றனர். அவர் மனைவியும், பழக்கதோஷ உணர்வோடு அவரை உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்

கடைக்காற் உள் நுழைந்தார். " குடை அவளிடம்தான் இருக்கு. நேற்று அதை என் கூட்டானிக்குக் காட்டிக் கடைத்தைக் கொண்டிருந்தான். இப்ப இல்லையென்று கொன்லுகிறான். ரால்கல் ! " என்று முன்னால் நின்ற வாடிக்கையாளர்களிடம் சொல்லிவிட்டு, " சரி, உங்களுக்கு என்ன வேணும்? " என்று கேட்டு வியாபாரத்தைத் தொடங்கினார்.

" எனக்காக வந்து கேட்டதற்கு மிகவும் நன்றி: தயவு செய்து சண்டை பிடிக்க திக்க I அதுவும் பழைய குடை தான் போசிட்டு வாறன் I " என்று சொல்லினிட்டு மணியத்தார் நடக்கத் கொடங்கினார்.

தல் விபாபாத்தையும்பேட்டு, அயற்கடைக்கானுடன் சண்டையிடிக்கக் கூடாது என்னத்தையும்பேட்டு. இந்த மனுஷன் பாடுபடுகிறானே... தன் இனத்தவன் என்றால் பிரச்சினையும் இல்லை... தமிழன் என்றதும் வெறுப்புணர்வுடன் முகத்தைத் திருப்பிச் செல்லும் துர்ப்பாக்கிய நிலை தோன்றிய இந்நாட்களில், இந்த உத்தமனின் தூய உள்ளத்தையும் சத்திய வேட்கையையும் எண்ணி வியந்தவாறே வீடு சென்றார்.

இரண்டு தினங்கள் கழித்து, திரும்பவும் மணியத்தார் அக் கடைத் தெருவுக்குப் போனார்.

் கமகே குறொசறிஸ் ் என்ற அந்தக் கடையை நெருங்கும் போதே, அவர் மனம் தன்னையறியாமல் பெருமை கொண்டது. ஆனாலும் அந்தக் கடையில் அவர் சாமான் எதையும் வாங்கவில்லை. மீன் வாங்குவதற்கு அந்தக் கடையைத் தாண்டித்தான் செல்ல வேண்டும். என்றாலும் கடையை அண்மித்ததும் நடையைத் தளர்த்தி நின்று, கடைக்காரரைப் பார்த்து நன்றிப் பெருக்குடன் சிரித்தார்.

வழக்கம்போலக் கடையில் சாமான் வாங்கச் சனங்கள் குழுமி நின்றார்கள். அவர்களுக்கு அதை இதை எடுத்துக் கொண்டிருந்தவர், மணியக்காரரைக் கண்டதும், ''வாங்க! '' என்று உரிமையோடும் கட்டாயத்தோடும் கூப்பிட்டார். மணியத்தாரும் மெள்ள வாசற் பக்கம் போனார்.

" குடை அம்பிடவில்லையா? "

மணியத்தார் முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டே '' அதை விடுங்க . அந்த மனுஷன் இல்லையெண்டு சொல்லுறார். இதுக்கு மேலை என்ன செய்யிறது? '' என்று சலித்துக் கொண்டேசொன்னார்.

கடையில் அவர் மனைவியும் இல்லை. வாடிக்கையாளர் அவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். 'குடையை' நீங்க அங்கைதான் விட்டிட்டுப் போனீங்க.நீங்க போன கையோடை, அதை ஒரு மனுஷனுக்குக் காட்டிச் கதைச்சிக் கொண்டிருந்தான். படுவா, இப்ப இல்லையெண்டு சொல்லுறான்.

" அந்த மனுஷன் இங்கை வாறவர். அவர் வரட்டும் அவரிடம் சொல்லி அந்தக் குடையை நான் வாங்கித் தருவன்."

என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர், திடீரென மணியத்தாரின் பின் பக்கமாக ஆச்சரியத்தோடு விழிகளை நிமிர்த்திப் பார்த்து ''ஆ! இங்கை அவரே வந்து நிற்கிறாரே...! '' என்று சொல்லிவிட்டு, பதற்றமெதுவுமில்லாமல் '' அன்றைக்கு ஒரு குடையைக் காட்டி, யாரோ விட்டிட்டுப் போயிற்றாங்க என்று சொன்னானே அந்தப் பயல். இவர்தான் அந்தக் குடைக்காரர். போய் கேட்டால் இல்லையென்று சொல்லிறான்...'' என்று மெதுவான குரலில் சொன்னார்.

மணியத்தார் திரும்பிப் பார்த்தார். ஆறடி உயரமிருக்கும். வாட்டசாட்டமான தோற்றம். காற்சட்டையோடும் நீளக்கை சேட்டும் அணிந்திருந்தார். முகத்தில் கம்பீரம்.

கடைக்காரர் சொன்னதுதான் தாமதம். மணியத்தாரின் தோளில் கையை வைத்து அழைத்துக் கொண்டு, மற்றக் கடைக்காரரிடம் போனார் அவர்.

மணியத்தாரின் தோளிலிருந்த கையை எடுத்து ''அந்தக் குடை இவருடையதாம். அதைக் கொடுங்க ! '' என்றார்.

பேச்சு மூச்செதுவுமில்லை. உள்ளே போய்க் குடையொன்றை எடுத்து வந்து அவரிடம் கொடுத்தார்.

குடையை வாங்கி அவர் மணியத்தாரிடம் கொடுத்தார். '' இதுதானா உங்க குடை? '' என்று வினவினார்.

'' ஆம் ! '' என்று மணியத்தார் பதில் சொன்னார். அவருடைய பழசாய்ப் போன கறுப்புக் குடையேதான். கிழட்டுக் குடை!

வந்த மனிதர், அவரை அழைத்துக் கொண்டு வந்து முதலாவது கடைக்காரரிடம் விட்டார். அவர் முகமெல்லாம் பிரகாசமாகச் சிரித்தார். இருவரும் சிரித்தனர். பெற்றுக் கொடுத்த பெருமிதச் சிரிப்பு!

மணியத்தாருக்குக் குடை கிடைத்தது பெரிதாகப் படவில்லை. அந்த இரு பெரு மனிதர்களினதும் செயல், மனதைத் திளைத்துப் பூரிப்படையச் செய்தது. முதலில், தன்னை அழைத்துப் போய்க் குடையைப் பெற்றுக் கொடுத்தவருக்கு நன்றி தெரிவித்தார். பின் கடைக்காரருக்கு "மிக மிக நன்றி" என்று சொல்லி விடை பெற்றார்.

கடையில் நின்ற வாடிக்கையாளர்கள்,ஓர் அக்கிரமச் செயல் தடுக்கப்பட்ட உணர்வோடும் தர்ம நிறைவோடும் அம் மூவரையும் பார்த்து மகிழ்வெய்தினார்கள்.

திரும்பப் பெற்றது, மழைக்கும் வெயிலுக்கும் பிடிக்கும் ஒரு சாதாரணக் குடைதான்! ஆனால், சத்தியக் குடையைப் பிடித்து, அக்கிரமம் என்ற வெயிலையும், இனவெறி என்ற கொடு மழையையும் தடுத்து, அதனைப் பெற்றுக் கொடுத்த மானுடச் சிறப்பினை எவ்வளவு போற்றினாலும் தகுமன்றோ!

(1995)

ೀದಿಸಿವಿಇ

விஞ்ஞான உண்மை

கதிர்வீச்சிலிருந்து காப்பாற்றும் குணம் பசும்பாலுக்கு உள்ளது. பசுஞ்சாணம் கொண்டு மெழுகப்பட்ட வீடுகளில் கதிர்வீச்சினால் பாதிப்பு ஏற்படுவதில்லை. பசு நெய்யை நெருப்பிலிடுவதால் எழும்புகை கதிர்வீச்சின் விளைவுகளை மட்டுப்படுத்துகிறது. இதையெல்லாம் கண்டறிந்து கூறியிருப்பவர்கள் சோவியத் விஞ்ஞானிகள். ஊதைக் காற்று கிழவனுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. திண்ணைக் கிராதிக்கூடாக வெளியே பார்த்தான். கருநிழலாகத் தெரிந்த சவுக்கு மரங்களுக்கும் அப்பால் கீழ்வானில் நிலவு மேலேறிக் கொண்டிருந்தது. தூரத்தே நாய்கள் குரைக்கும் ஓசை சன்னமாய்க் கேட்கிறது.

தோட்டமோ சடுகாடாய்க் கிடக்கிறது. நாஜீகள் படையெடுத்த பிரதேசம் மாதிரி லயங்களில் யாருமில்லை. சின்னஞ்சிறுசுகளின் அழுகுரலைக் கூட கேட்க முடியவில்லை. லயங்களின் விளக்குகளை ஏற்றி வைக்கவும் எவருமில்லை. பசு மாடுகள் அநாதரவாகக் கதறுகின்றன. பட்டியில் பிடித்து அடைக்கவோ, புல் போடவோ, புண்ணாக்குத் தண்ணீர் காட்டவோ ஒருவருமில்லை. காலையில் திறந்துவிட்ட கோழிகள் அடையவேண்டிய இடங்களுக்கு வந்து அலைமோதிக் கொண்டிருக்கின்றன. வாளி, மண்வெட்டி, கம்பளி, கூடை எல்லாம் வாசலில் போட்டது போட்டபடித் தாறுமாறாகக் கிடக்கின்றன.

கிழவன் வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான்.

அவனுக்கு வயது அறுபத்தைந்தைத் தாண்டிவிட்டது. சவசவத்துப்போன உடம்பு பிஞ்சுப் பாகற்காய் சுருங்கிப்போன சருமம் அகன்ற மூக்கைச் சுற்றி இருபுறமும் ஆழமான கோடு; பழுப்பேறி விட்ட புருவங்களின் கீழே பிரகாசமான கண்கள்; அவற்றில் ஆத்திரம் நிழலாடுகிறது.

அவனுக்குத் தாம்பத்ய சுகம் தந்தவள் பழுப்பு இலை மாதிரி உதிர்ந்துபோய்ப் பதின்மூன்று வருடங்களாகிறது. அவனோடு வாழ்ந்த காலங்களுக்கு அத்தாட்சி இல்லாமலே செத்துப்போனாள். கிழவன் இப்போது ஒரு நீண்ட கனிக்கட்டை.

நீண்ட காலங்களுக்குப் பின்னால் கிழவன் இப்போதுதான் ஆத்திரப்பட்டிருக்கிறான். அவன் நரம்புகள் கொதிப்பேறுகின்றன. உடம்பு வெடவெடக்கிறது.

கடந்த மூன்று மாத காலமாக அந்தத் தோட்டத்தில் நடைபெற்றுவந்த வேலை நிறுத்தத்தில் அவன் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தான். கீனாகலை தோட்டத்தைப் பன்னிரண்டு மைல்களுக்கு அப்பால் தள்ளியிருந்த குயின்ஸ் டவுன் குறூப்புடன் இணைப்பதையும், சமர்வில் என்னும் வெள்ளையன் கீனாக்கலை தோட்டத்துரையாக நியமிக்கப்படுவதையும் எதிர்த்தே இந்த வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமானது.

மூன்று மாத காலம் என்பது அவர்களுக்கு மூன்று யுகங்கள்போல.

பல லயங்களில் அடுப்புப் புகையைக் காண முடியவில்லை. திருப்பி விடுவோம் என்ற நம்பிக்கையோடும், திருப்பி விடுவதற்கு எதிர்காலத்தில் எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லாமல் வீடுகளில் பெண்டு பிள்ளைகளிடம் இருந்த நகைகள் எல்லாம் பதுளையில் உத்தரவு பெற்ற நகை அடவு பிடிப்போரிடம் தஞ்சம் புகுந்தன. சட்டப்படி கொடுக்கப்பட வேண்டிய பங்கிட்டரிசியும்

கொடுக்கப்படவில்லை, அல்லது மிகத் தாமதமாகக் கொடுக்கப்பட்டன.

எல்லார் முகத்திலும் அதிருப்தியும், ஏக்கமும், பட்டினிக்களையுமே எழுதி ஒட்டப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அவர்கள் உறுதியோடு நின்றார்கள்.

ஒருநாள் கிழவன் தான் கேட்டான்.

''இன்னம் எவ்வளவு நாளைக்கு வேலை நிறுத்தம் நடக்கும்? ''

''எவ்வளவு நாளைக்கு வேண்டுமானாலும் நடக்கட்டும். நாங்க அசைய மாட்டோம்'' ராமையா உறுதியாகச் சொன்னான்.

''எல்லாரும் பசியும் பட்டினியுமாகக் கிடக்கிறதைப் பாத்தியா ?'' என்று கிழவன் கேட்டதற்கு ராமையா கொஞ்ச நேரம் சென்று பதில் சொன்னான்.

''மிருகங்களைப் போல இப்படி ஈனமா வாழ்ந்து கஷ்டப்படுறதைக் காட்டிலும் இந்த வாழ்க்கையை மாத்தி அமைச்சுக்கிறது லேசு. அந்தப் போராட்டத்திலே உயிரே போனாலும் பரவாயில்லே. நான் சாகலாம்; எனக்குப் பின்னுக்கு வர்றவங்க சாகலாம். நம்ம வர்க்கமே செத்துப் போயிடாது. ஆனா, இந்த சட்டத்தை அழிச்சுர முடியும்.

மு. நித்தியானந்தன்

நடக்கிற அநியாயங்களுக்கு ஒரு முடிவு கட்ட முடியும். அதைத்தான் நீங்கள்ளாம் தெரிஞ்சுக்கணும் .''

அந்தப் புரட்சிக்காரனைக் கிழவன் பெருமையோடு பார்த்தான்.

''செல்லரித்துப்போன இந்தச் சட்டங்கள் சாசுவதமானவை அல்ல; அதற்குச் சிரஞ்சீவித் தன்மை இல்லை '' என்றெல்லாம் ராமையா அடித்துப் பேசுகிற போது கிழவனுக்குப் புல்லரிக்கும்.

வெற்றிகரமான அந்த மூன்று மாத வேலை நிறுத்தத்திற்கு அன்று தான் சோதனை ஆரம்பமானது.

பகல் இரண்டு மணியிருக்கும் வாசலில் நிற்பவனுக்கு 'வீட்டில் யாருமில்லை' என்று வேலைக்காரியிடம் சொல்லி அனுப்புகிற வீட்டுக்காரியின் நெஞ்சுபோல வெய்யில் இரக்கமற்று காய்ந்துகொண்டிருந்தது. வேலை நிறுத்தத்தை முறியடித்து போலீஸ் உதவியுடன் தோட்டத்திற்குள் நுழைய நிர்வாகம் தீர்மானித்திருந்தது.

போலீஸ் ஜீப் தோட்டத்திற்குள் வந்துவிட்டது என்ற விஷயம் காட்டுத் தீ போல தோட்டமெங்கும் பரவிவிட்டது. ஆர்ப்பாட்டமில்லாமலே தொடர்கிற வேலை நிறுத்தத்தை ஆயுதந்தாங்கி அடக்கிவிட முனைந்தது தொழிலாளர்களுக்கு ஆத்திரமூட்டியது.

''இதை அனுமதிக்க முடியாது '' என்று எல்லாரும் பேசிக்கொண்டார்கள்.

''பார்ப்போம் '' என்று இளவட்டங்கள் துணிந்தன. பெண்கள், சின்னஞ்சிறுசுகள் எல்லாம் ஆத்திரத்தோடு வாசலுக்கு வந்தனர்.

கூட்டமாய் எல்லாம் திரண்டபோது கூச்சல் வலுத்தது. போலீஸ்காரர் ..... அந்த காவல் நாய்கள் உஷாராகின. குடிவெறியில் அவர்கள் கண்கள் சிவந்திருந்தன. துப்பாக்கிகள் வெய்யிலில் பளபளத்தன.

ஜீப்பை நோக்கிக் கற்கள் பறந்தன. கூட்டமோ ஆத்திரத்தோடு முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்கள் பீதியுற்றனர்.

கற்கள் பறக்கின்றன.

அவர்கள் வானத்தை நோக்கிச் சுட்டு எச்சரிக்கைப் படுத்தவில்லை. முழங்கால்களுக்கு கீழே சுட்டு அடக்க முயன்றிருக்கலாம்.

எதிரே வரும் தொழிலாளரின் பரந்த மார்புகளை நோக்கி அவர்கள் சுட்டார்கள் !

கட்டார்கள் ! !

முனிசிப்பல் தெருவில் லைசன்ஸ் இல்லாத நாய்களைச் சுடுவதைப்போல அவர்கள் சுட்டார்கள். '' அம்மா '' என்ற மரண ஓலம் உயிர்மூச்சிலிருந்து தொண்டை கிழியக் கூட்டத்திலிருந்து எழுகிறது.

ரத்தம் சீறியடிக்க நெஞ்சைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு உயிர் தள்ளாடுகிறது.

ஓ.... ! மக்கள் படை இல்லாமல் மக்களுக்கு எதுவுமேயில்லை.

ராமையா செத்தப் பிணமாகிச் சாய்கிறான்.

முகம் மரண அவஸ்தையால் சுருங்கி, உடல் கோணி நெளிந்து, கடைவாயில் நுரை கக்க அந்த வீரமகன் சாவிலே வீழ்ந்துபோனான். அந்த சாவு இறகைப்போல மென்மையானதல்ல, இமையத்தைப் போலப் பாரமானது.

"ஐ.... ஐ....யோ."

இந்த அவல ஓலத்திற்குரியவனின் குடலைக் கிழித்துக்கொண்டு அடுத்த தோட்டாப் பாய்கிறது.

உழைக்கும் உடலங்களுக்கு கிடைக்கிற பரிசுகள்.

தூ...!

爱

தர்மம்

ஜனநாயகம்

சட்டம்

அமைதி

ஒழுங்கு

தா ..... !

வணக்கத்திற்குரிய ராமையாவின் உடலை முனிசிபல் குப்பை லொறியிலே கொண்டு சென்று குழிதோண்டிப் புதைத்திருக்கிறார்கள்.

கிழவனுக்கு ரத்தம் கொதித்தது. கைக்கு அகப்பட்ட வயதுப்பெண்கள் எல்லோரையும் குழப்பம் செய்ததாகச் சொல்லி ஜிப்பில் போட்டுக்கொண்டுப் போய்விட்டார்கள்.

தோட்டத்தை விட்டு யாரும் வெளியேறவோ, உள்ளே செல்லவோ அனுமதிக்கப்படவில்லை. அரைகுறை உயிரோடு பதுளைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட அழகர்சாமியும் செத்துப்போனான் என்று கேட்டபோது அவனைப் பெற்றெடுத்தவள் கதறினாள்.

''கொலைகாரப் பாவிகளா ! நீங்க அழிஞ்சி போயிடுவீங்க''

அந்தத் தாயின் வார்த்தைகள் பலிக்கட்டும்!

''இந்த ரத்தம் மண்ணோடு கலந்துராது அது ரத்தத்தோடேதான் கலக்கணும்''

கிழவன் ஆத்திரத்தோடு நிமிர்ந்த போது மங்கிய நிலவெளியில் செங்கொடி பறப்பது தெரிகிறது.

- 'துரைவி 'வெளியீடு

்யேம்ஸ்கடைக்குக்' கீட்ட வருகையில் பூவரச ப_{ூத்த}டியில் நன்பங்கள்டுற்பதை, பேசதாசன் கண்டான்.

செல்லிதாகச் சிரித்தாடி அவர்கள்ளூரில் வாக்கியம் ரித்பா! இளைசில் "ன" பட்டாப்பாவந்தன்?" 5 வ அல்போல்ஸ் தேட்டான்.

"ராத்திர்த்தான் ப" என்ற முடிக்கழுள்ள வேயே, மோன்லின்றன் தரக்கிட்டின்.

் மாஸ்டிட் இங்கமென்னோ பெரிய விவையிறக்கால் நடக்குமு......"

சோடுப்படிகள் சிரித்த மு. அவன் சம்படியே, அவல் இப்பிடித்தான். அதோ ஒன்றை, மேலும் சோல்லத் தமல்லியவளம்....

ூ ம் பிசான்றா... போர்ப் பெல்கம் ' வகின்றும் போன்றின்றாளக், கேன்பாம் வந்புநந்தியமட்ட சிறித்தாரசா கழப்புந்துள் சிரிப்பு எழுப்பின்னால் கைப்படியவனார் சாலினான் மல வனச் சீந்தியபடி நின்றான், தள்ளி படைவை பொற்றியாம்: மண்ணில் இருந்தளுள்ளோதும் எழுப்பி வந்தால்.

பேகதாசனிற்கு ஒடே சல்பேன்ற என்னபில்றை வினங்காதலால் ஒரே நூப்பாரம்.

்சங்காவிஷாம்.... நேடிகொற்று நகளன் " — கூறியும் ஆன்னோற் பிறீஸ்துரங்களியம் கேட்டான்."

் உடக்கும் கல்! பாணக்கேக்கினர்; அகான்."

கிறின்கு நாள கொல்லியவதல் கேட்டதில் பேசதுமகவிற்கு ஒருவிது, நுழுல உணிச்சி பாவியது, கக்கூசி சிற்பும் முகத்தில் பரவகையில் விடுப்பறியும் முனைய்யுக்காழும் பட்டுப்படியாடிய அப்பின்னில் கண்ண் நால்லரும் அறியத்தாலே வேணும்" என போன்வில் நலைப் பாடுத்தது.

்கடைபிக்குள்ள கதைக்களா 'டென எசின்தன் கொல்ல பெறுக்கடைபின்றன், கதைதில் போர் கார்க்கி அரிந்நார்கள்

காய்க்கும்? சீக்கும்; ஓடர் பண்ணினான்.

போல்பிலரன் தடக்கத்தை விட்டவளாய் விஷயத்துக்கு வந்தாள்

் வக்கட்டி பட்ட செல்வதாயுகம் உற்பட்டத் கலதக்கச் கொல்லோட்ட காசு இருபதினாயிரம், பெட்டைக்கு நகை, கெஸ்தியார்கோயில் தலிடுக்குவின்னர். உள்ள விருப்பத்தக் கேக்சச் சொன்னேர்..."

் நல்தை வகையிற்கு இப்பட எல்லாமாம். ஏழுபதினாசிரத்துக்குக் சிட்ட வரும் நல்ல இடம்போத்துக்குள்ளம்.

வகிலியூகம் சேர்ந்த வரபுறுத்தியம். காச பணக்களோடேயே அவங்கள் கிருட்சி அடைவாள்கள் பண உடைமைக்கேயே, உரவுகளைக் கட்டுள்ள இந்த முதலாவித்துவ அமைப்பில் அத்துவைய போக்கில் எடுப்படுக் செல்லுகிறவங்கள் .... இவக்கள் "

பணத்தை பணப்பாரறைப் பெரிதாய். என்றுமே பெத்தாரன் நின்னத்திருக்கவில்லை. மாறாய். வெறுப்பும் வஞ்சினருந்தான் அவன் மனதுள், பெருக் வளர்ந்தபடி இருந்தன தன்னுல் படகள் பானத்கின் முலம் 'சம்பாட்டி' பென்ரோ, 'ருத்தகைக்காறிகள்கோ. இருந்த மாட்ட சிருநகர் குடும்பந்திலோன்றோடு வந்துவிடும் எந்தப்படுவதுப பாந்தும் அவன்வத்திருக்கவில்லை.

அவனுடைய என்னார்கள் தோக்கள் எல்லாம் வேறானவையார் இருந்தன நன்னுள் படுவளுமையினைத் திருட்சிட்டுத்தியாடிய பார்க்கா புரிந்துகொள்ளில்கோடும் காரா ஒரு உள்ளத்திர்கான தேடம்....... அம்மாறான தேடவிற் ரந்திதுத் கொண்ட அலகி.....

இவனுள் நினைவுமின்னங்கள் அடுக்கடுக்கார். Co. 'கப் பாயந்தன

பேராந்கையில் ஒரு வருஷ்சாட் அவருங்கி அறிருகல்கோண்டு பழகியபோதும், இரண்டு மூன்று மாதமாய் எழும்பத் தொடங்கிய ஆல்க.... 'சங்கமித்தா தோலில்' பட்டப்பல்களு முல்ல பல் இருந்து கலதக்கையில் இரண்டொரு பாறமாட், நாக்கைக் கடித்து செய்யத்தில் தலை சாய்த்த அவளின் கலைகள்... நாணம் நிறைந்த முகத்தின் பின்னணியில் அந்தக் கண்களின் பிரகாகம்... "

் சத்தை அபரகைக் கொடுத்தபடி ... ! "

ிவக்கேலிற்கு வீட்டுக்கு வரச்சொல்ல அவகும் போன பொழுது அவளது குடும்பு நிலைமை இன்கு பிருன்கு விளம்பியத் சில்ன வீடு வயது போன சுந்தை, ஒரே அண்ணவில் தங்கிய ஒடும்பம்.

சங்ற எதிர்பாட்டு நிதான் ஒன்னறபும் சுவர்களிடுΣ்நத்து அவனுந்தான் ஒன்னறபும் சதிரபாத்திறுக்ககில்லைவிட ..!

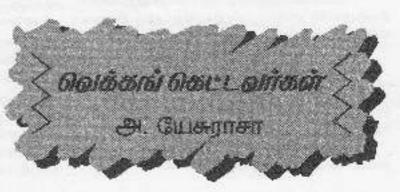
தடையாய் முன்னிருக் சாகி முரும் இரண்டையும் தாண்டு ம் மணத்துள்கை ரம்பாயிந்துவந்தது:

நகர்... டந்ர் உறுகிட்படுத்தினர் நடிதும் உறுதிப் படுத்தவேன்....

இதில் என்ன போசிக்கக் கிடக்கு, சொந்தத்துக்குள்ள.... ஒப்பண்டு சோவ்று டன். ."

போன்றின் நன் அவனது மேச வத்தைக் ஒன்றத்தான்.

"நால் எல்லைந்கோலதுந்த ...... எவ்பார வீட்ட செக்கச் சொல்லுங்க ....." மேகதாஸ் தட்டிக் கழித்தான் முடிர்களும்

இரண்டு மூன்று கதைகளின் பின்னால் மௌனமாகிப் போனார்கள்,

அவர்கள் போனபிறகு, கிறீஸ்துராசாவுடன் தனியக் 'கடற்கரைக்குப்' போகையில் பகிடியாய் கிறீஸ்துராசா கேட்டான்.

''நல்ல காசு.......!, சொந்தக்காறப் பெட்ட.... அப்ப கட்டுமன்.''

யேசுதாசனிற்குச் சிறிய ஆத்திரம்; அலட்சியச் சிரிப்புத் தோன்ற ''கிறீஸ்துராசா ......'' எனத் தொடங்கிக் கதைத்தான்.

'...... சொந்தக்காரர்...... எப்போப்பட்ட சொந்தம். பத்துப் பனிரெண்டு வருஷமா இவங்க எங்களோட கதைக்கிறயில்ல.....; காசுச் செருக்கு. சம்பந்தமெல்லாம் தங்களப்போல காசுக்காறரோடதான் ..... இப்ப காற்சட்ட போட்ட கவண்மேன்ற் மாப்பிள்ள வேணுமாம்; அதான்... எங்கட்ட ஓடி வாறாங்க. இப்பவும் நாங்களில்ல.... லோங்சும், வேலையுந்தான் அவங்களுக்குப் பெரிசு... சொந்தமெண்டாலென்ன புறத்தியிக்குள்ள எண்டாலென்ன நல்ல மனுசரத்தானே நாங்க, கண்டுபிடிச்சுப் பழகவேணும்.

அவனுக்குப் பழைய நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் நினைவுக்கு வந்தன.

'தவணை முடிய, 'அறுதி' க்கு வைச்ச காணியையும் வீட்டையும் விட்டு அண்ணனெண்டும் பாராமல் எழும்பச் சொன்ன மாமியும், இந்த மாமாவும்…'

'எந்தப் பெரிய சுரண்டல்.... நாலாயிரத்துக்கு வச்ச காணியும் வீடும்; இப்பயும் முப்பந்தையாயிரத்துக்குக் கூடப் பெறும்.'

'செபஸ்தியார் கோயிலடியில், ஏழைப் பறையர்களை ஏமாற்றிப் பறித்த காணித்துண்டுகள்... குடியெழுப்பப்பட, சாக்கினால் பந்தல்போட்டு ஒழுங்கையில், குமர்ப் பிள்ளையளோடு இரவையும் பகலையும் கழித்த அவர்கள்....'

் இப்பிடித்தான் இவங்க சொத்துச் சேக்கிறாங்க...'

' இந்தப் பணக்காறச் சாதியே......'

அவனுக்கு ஆத்திரம் பொங்கி வந்தது.

''இந்தக் காசு, ஆருக்கு வேணும்....! ''

வெறுப்போடு சொன்னான்.

மூன்று மாதங்களிற்குப் பிறகு வீவில் ஊரிற்கு வந்திருந்தான்.

''பப்ளிக் லைபிறறிக்குப் போய்விட்டு மத்தியானம் திரும்புகையில் முனிசிப்பாலிற்றிக் கட்டிடத்தில் நின்றபடி எமிலியூஸ் கையைக்காட்ட, நின்றான்.

மாடியில் ஓவ்வீசில் நின்றும் இவனுக்குக் கிட்ட வந்தவன்.

''மாஸ்ரர்.... நீர் வந்ததே எனக்குத் தெரியாது. உங்கட மாமா பத்து மணி போல, தம்பி வந்திருக்கு... ஒழுங்காக் கேட்டுச் சொல்லு தம்பி எண்டு அந்தரப்பிடிக்குது, அப்பதான் எனக்கு நீர் வந்து நிக்கிறது தெரியும்...''

''காலம்தான் வந்தனான்.... லைபிறறிக்கு வரயிக்க, வழியில எங்கயும் கண்டிருக்கும்.....'' யேசுதாசன் சொன்னான். . '' ஐயோ ! மாஸ்ரம்..... ! அந்தாளோட பெரிய கரச்சல் .... காணுற நேரமெல்லாம் அரியண்டப் படுத்தினபடி .... கனக்கப்பேர் உம்ம கலியாணங் கேட்டு ஓடித்திரியினமாம், அதான் தான் அவசரப்படுகிறேராம்...''

''..... எனக்குப் பெரிய கரச்சலாய்ப் போச்சு.... வாற ஆத்திரத்துக்கு, அறம்புறமாய்ப் பேசிப் போடுவன்; பெரிய மனுசனாக் கிடக்கு....''

திரும்ப திரும்ப வற்புறுத்தப்பட்டதில் எழுந்த எரிச்சல் அவனது பேச்சில் மண்டிக் கிடந்தது.

''எமிலியூஸ்.... இனிமேலக் கேட்டா ஒண்டும் சொல்லுறேரில்ல .... அவரோட, இல்லாட்டி தாய் தகப்பனோட கதையுங்களன் எண்டு ஒத்தையில முடிச்சுப் போடும்.''

எமிலியூசுடன் கதைத்துவிட்டு வருகையில், வீட்டுக்குப் போனதும் அக்காவிடம் இதுபற்றிச் சொல்ல வேணுமென நினைத்துக்கொண்டு வந்தான்.

அக்கா 'குசினி'க்குள் சமைத்தபடி இருந்தான்; அம்மா 'சின்னக்கடை'க்குச் சென்றுவிட்டதும் வசதியாய்ப் போயிற்று.

எமிலியூஸ் சொன்னதையெல்லாம் சொல்லியவன் ''அவையள் இஞ்ச கலியாணங்கேட்டு வந்தவையளா....?'' எனக் கேட்டான்.

'' ரெண்டு மூண்டு மாதத்துக்கு முன்னர் வந்து கேட்டவயள், அம்மா எங்களுக்குப் புறியமில்லயெண்டு சொல்லி விட்டிற்றா....''

''இஞ்ச வந்தவையளோ.....! அப்ப பெரிய முகப் பாத்தியாயிருந்திருக்குமே....? ''

''ம்.... மாமியும் மாமாவும் வந்தினம். ஐயா வாசலில் நிண்டவர், வந்தவையள உள்ள வரச்சொன்னேர். கதிரையில் இருந்தபடி ஓராற்ற முகத்தை ஓராள் பார்த்தபடி இருந்தினம். ஐயா, வந்த விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள் எண்டு கேட்டேர். பிறகுதான் 'கலியாணங் கேட்டு வந்தனாங்க'ளெண்டு மாமி சொன்னா.... ஐயா ஒண்டும் பறய இல்ல.....

அம்மாதான் சொன்னா..... 'அவனுக்கு இப்ப கலியாணம் கட்டுறதில விருப்பம் இல்ல' பெண்டு .... எங்கட காசுபணமெல்லாம் அண்ணன்ர பிள்ளைக்குப் போகட்டு மெண்டுதான் வந்தனாங்க. எண்டு மாமி சொன்னா. '..... ஐயோ நீங்க காசுக்காறர் .... இவ்வளவு நாளும் இருந்ததுபோல் உங்களப் போல ஆக்களோட இருங்க..... நாங்க ஏழ பாழையள்.... எங்களோட இருந்த மனுசரோட இருக்கிறம்' எண்டு அம்மா சொன்னா.

மாமாவுக்கும் மாமிக்கும் முகம் தொங்கிப் போச்சு. கொஞ்சநேரம் ஒண்டும் பேசாம இருந்திற்று எழும்பிப் போயிற்றினம்.....''

அவனுக்குத் தன் அம்மாவின் மேல் வியப்புக் கலந்த திருப்தி எழும்பியது. 'மனிசி காசப் பெரிசா மதிக்கயில்ல, மனிசரத்தான் பாக்குது....'' என நினைத்துக் கொண்டவனின் மனதில் மாமியின் மேலும், மாமாவின் மீதும் வெறுப்புத்தான் பரவியது. ் ^இ. , இவ்வளவு நாகும் உட்டியல் பாராகவள்க, இற்ற தங்களுக்குக்காரியம் ஆக்கேணும் மன் டிவ எனந்திற்றனம்..., வெக்கம் நேரசம் இல்லையாள்க.....

இந்தக் காசகவற்குவது வருவந்நாள் பெரிக் பாவம் ரோகம் இல்லந்தக

கங்களும் டோல், காவெண்ட உடன பக்கினிக்கி செருவில்லைஞ் நிலைக்கிற்றுங்க போன் . ிவணும் ந ஆத்திரும்(ழன்

"என்னட்டக் கலதப்பிரும் வேளும் நல்னக் அடுத்திருக்கப்பட்டிய வென்னிக்கொண்டான்

ாத்தியானச் சாப்பாட்டிறதுப் பிறகு பஞ்சியின் நித்நினர் சொன்று எழுப்பியவல் வெளியிலை கொருவது போல்லேன்றும் போலத் தோன்ற வெட்டியை உடுத்திய வைக்கிணையும் எடுத்துக் கொண்டு வெளிக்கிட்டான்.

காக அமைந்த கொறுநேர் மாவியுள்ள நோர்க் நட்டைய பெற்கு வழுதிருந்தது.

காபட்டோட்ட கருவாடுகளைப் கலைவில் பெண்கள் அடுக்கிக் கொண்டிருந்தாங்கள், கருட்டும் ஒடித்த மறுத்தி இருந்த ஒரு மனிசி இவணைக் காட்டி பஞ்றப் பெண்டுகளோடு என்கலோகதைத்தால்.

பார்த்ததம், ஏதும் கம்பூரம் மொள்ளாரவளாடிக் காச்செல்இவல்,

சந்தார் (டிக் கொட்டிகையைக் கடந்த இன் டிக் சி முனையில் கிரும் நகையில் புகையிலைக் கிட்டங்கிக்கிட்ட கிசல்வநாயகம் மாடா! நிற்பது போலிருந்தது. எனக்கிள் கிட்ட சிருகையில் அவடிதானே வடிவேயப்படுத்திர் கொள்ளைகள் செல்வநாயகம் வீசியட ஒன்டுந் நப்பாத . ' என்று சொல்லிய வசனமும் நிலையில் தரி மறு டிக் செலிச்சிரிப்பும் அரும்பியது.

ுவரும்இவலை யேடார்த்தாடி தர்ங் குருங்க்குபர்…..' என திற்கும்படி சைலக் காட்டலம் வேளுவிகள்று அவரைக் கடந்தட்டி செக்கியவதிர்பாட்டனான்.

கைக்கிலை நிறபாட்டிய இடத்திற்கு வண்டி குலுங்க சிறியஓட்டத்தோடு அவரும் வந்தார்.

ு வள்ளைக்கொள்கிட்டு இறங்காலின் இருந்தான்

்தர் 3. எமிலியூல் உள்ள வெள்ளியிருக்கு 5... உங்க விற நக்கு சென்ற மன். "

இருந்த இறுக்குக் குழைவாகக் கழைத்தவர் ஆவலார். படுகள**ாகி**க் எந்தவாறு நிறையும்

இவரை பார்கள் அவியேல் பதிந்தது. வருந்தைர் கற்றித் கொரிகிய இறப்பைப் படந்த சங்கிலி 'மண் உயின் பேல் வளையாய் விழுந்த கிடந்தது. ஒவ்வொரு கையிறும் முன்று சிரல்களில் மோதிரங்கள் மின்னில் உயிரத் தண்ணீரில் சால் பா சனேயே 'வாய்' மிலும் வீட்டிலும் நின்றார் சரண்டிக் சோத்த காசில் கொழுத்திருந்த ஒரு 'வளமாறிரிச்சும்றார் ச இவங்கள் பன்ன பளிரர் ... இவ்வரை நார்கும் காசுகண்ண மறச்சிட்டுது, இப்படுபரிய அந்நர**்** நடுநர்

எஸ்ஸங்கள் பரவுகையில் கோடமும் .... சொருப்பும் எழுந்தார் தன்றுள் அறப்படுத்தின்றுக்.

்துல் டல் பகிற்கூர். மரக்கள்ளே போட்டுத் அத்திய பட வந்த தோமாகம் அருக் வேலும் சிறித்தார். சுற்து சென்றி நோர். பதிறுத்துத் சுழுதமாபு அவல் பல் சிறிய்களும் நடிராவிச்சுமை.

ந்நிரன் இஞ்சின்போட் ஒற்று ல்பாட் எடுத்து நல்களோர்ச் நிருந்தத்தில் தெவ்சன்நத

கொஞ்ச அரத்தின் விக்ரப் டிட்டி களுக்கின் வில் ஒற்றைப் பருந்து பதிலாம் வட்டமிட்டுக் கொள் டிருந்தது.

அவளுளை பாபோளைத்தைக்கம்பத்பேல அவர் நிலைத்தார். போதும், அவர் செருப்புகும் சார் முன்னேறினர்.

"தம்பிய க்ர படவு சாசெக்கால் ஏன் பநத்தித்துள்ள போவான்... பிறுக்கின்காலும் உள்ள பாச்சான் தாதோ..."

ிழந்ததிப் பெடயவெடைப் வன்ற பங்கம் 44 அம்மி நிருண்டேக்காய செழ்துகளுக் குடும் சந்தான்ற கண்ணின்றை செருக்கும்

'வீட்டபட சிலாறு என்டுப் போறை என்ணைக்கையுக்கை'

்காசமும் பெட்டபையும் சட்டினர், ஒரு இளக்காரிம் பெடியன் ஒரோன்பான்தாலே என்றி, நிலையிற்றாள்கள் போன…...*

மனதும் இந்த நினைகள் எழும்ப 's ஃப சபலியாதையைபே அவகதிக்குள்ளன். என்ற உண்டிய தோன்ற படியனதிக்குந்து மேன்ன சென்னப் பெருகி வந்த ஆத்திரம் உடனென்கும் பரவ விறைப் ரப்ப அவரைப் ராந்த்தான்

அல்றை அந்த நாறிய பார்வவலை அவர், நிழிர் பார்வுக்கும்க்களிதின்னி நார்அதனைப்பாத்தார்.

"பொழுத் பட்டு" வெல் டிருந்த "பள்ளன"க் கடியக்கச் செல்லாளத்தின் மீன்னனியில் அவன், மேறும் அல்லும் இயல்னாய் அலருக்குத் தெரிந்தான்.

அவலுமைய ஆஞ்சிரம் சொளிப்பாட்டுத்து

இந்தேரும் நாக்க விசுரிக்கட்டாக்கு வருகமா திருங்கியும் பாராதவங்களோட், வாசென்பதம் பல்லக் வரி ஏற்குக்குவே, ஆர்பம்பாருக்க…!

நாய் மனிருந்தாள் என்ற ந

எங்களுக்கு உடலம் நோரல் இருக்கு உங்களட்டோல. லெக்கள்கெட்டனாங்களில்ல…..

சோழகத்தின் வீச்சில் "பாயக்கட்டன்" போவால் வழும் பொழ்க் அலைத் தண்ணீ ரோட்டை நகைந்து வழிந்தது

(antigams - 1993)

முன்னெச்சரிக்கையுடள் இருந்தும் அந்தத் தவறு நடந்து விடுகிறது. சைக்கிளைப் பூட்டப்போன போதுதான் அதை அவன் அவதானித்தான்.

சைக்கிளில் பூட்டில்லை

அவனதுவாகனம் மிகவும் பழையது. றலி. எழுபத்திரெண்டாம் ஆண்டு நூற்றி நாற்பது ரூபாய்க்கு வாங்கியது.

'' பழசு '' என்றால் திருட்டுப் போகாதா என்ன? பயம் காரணமாக அவனாகவே ஒரு பூட்டை – ஒன்றரையடிச் சங்கிலி, அதே அளவிலான சிவப்பு இறப்பா ஹோா்ஸ், பழைய பாட்லொக் ஆகியன கொண்டு – தயார் செய்து கொண்டான்.

அந்தப் பூட்டு, சைக்கிளுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்டது என்றாலும் , வீட்டில் அவனது மனைவி பல தேவைகளுக்கு அதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டாள்.

இரவு வேளைகளில் கோழிக் கூடு பூட்ட – முன் கேற் ஆமைப்பூட்டு கைபிசகாக எங்காவது மாறி வைக்கப்பட்டு விட்டால் – கேற்றைப் பூட்ட – என்று அது அவளுக்குப் பயன்பட்டது.

இரவு கூட, கோழிக் கூடு பூட்ட அவள் எடுத்தது இவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது.

மனைவியை மனதால் வைதபடியே செய்வதறியாது விழித்தவனுக்கு, பொறி தட்டியது போல் அந்த யோசனை தோன்றியது.

க. சட்டநாகன

' பக்கத்திலை... ஆற்ரையன் வீட்டிலை சைக்கிளைப் போட்டால் பத்திரமாகக் கிடக்கும்... '

சைக்கிளை உருட்டியபடி பிரதான வீதிக்கு வந்தான். அவனது மனதுக்குப் பிடித்த மாதிரி வீடு எதுவுமே இல்லாதது போலத் தோன்றியது. ஒரு கணம் தயங்கியவன், ஒற்றை கேற் போட்ட, அந்தச் சிறிய வீட்டை எட்டிப் பார்த்தான். ஒருவரும் இல்லை. யோசனை ஏதுமற்றவனாய் சைக்கிளை உள்ளே உருட்டினான்.

அப்பொழுது;

அவள், அந்தப் பெண் குழந்தை – ஒன்பது அல்லது பத்து வயது இருக்கும் – எதிரே வந்தாள். அவள் கறுப்பாயிருந்தாள். கையும் காலும் சுள்ளி சுள்ளியாயிருந்தன. முகத்தில் மட்டும் ஒரு திரட்சி, களை, கண்கள் பெரிதாய், சதா சிரித்தபடி இருந்தன. இவனை மிகுந்த பற்றுதலோடு பார்த்தாள்.

முதற் பார்வையிலேயே அவளை இவனுக்கு பிடித்துப் போய்விட்டது. அழிந்துபோன சிவப்புப் புள்ளிச் சீத்தைச் சட்டை போட்டிருந்தாள். என்ன? என்பது போல அவள் மிகுந்த கனிவுடன் இவனைப் பார்த்தாள்.

'' சைக்கிளுக்குப் பூட்டில்லை... அதுதான்... இதிலே விட்டிட்டுப் போகலாமா...? பக்கத்திலை செத்தவீடு, போக வேணும்... "

சரி என்பதற்கு அடையாளமாகத் தலையை மட்டும் ஆட்டினாள்; அந்தக் குட்டி இளவரசி

"வீட்டிலை பெரியாக்கள்... "

'' அம்மா கடைக்கு போயிட்டா... ''

அவள் அம்மா என்றது எஜமானியையா? பெற்ற தாயையா...?

அவனுக்குக் குழப்பமாக இருந்தது. கேட்கவும் துணிவு கொள்ளாதவனாய் சைக்கிளை வீட்டின் கிழக்குச் சுவரோரமாய் – ' சீற் ' சீமெந்தில் உரசாத வாகில்

சாவீட்டில், சொந்த பந்தங்களை விட, பரந்தாமனின் சக ஆசிரியர்களும் அவனிடம் கற்ற மாணவ மாணவியருமே நிறைய இருந்தார்கள்.

இப்படி ஒரு அகால முடிவு அவனுக்கு வந்தது இவனுக்கு கவலையாக இருந்தது.

' முப்பத்தொரு வயதில் சா வருவது எவ்வளவு கொடுமை... அவனுக்கும் ஈஸ்வரிக்கும் இடையே எவ்வளவு நெருக்கமான உறவு தளிர் கொண்டது... திருமணம் கூட இரண்டொரு மாதத்தில் என்றிருந்ததே... எல்லாமே அவனளவில் ஏன் பொய்த்துப் போய் விட்டன... '

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aayanaham.org

் அவவது ஆர்வம், சிரத்தை, மாணவர்களின் தன்மைக்கேற்ட சற்பிக்கும் பக்குவம், எல்லாமே ஒரு துப்பாக்கி (வையின் முன்னால் அர்த்துபிழந்து போவதென்றால்..."

ருரொன் ஃப்பயரிங்கில்தான் அவலுக்கு இந்த முடிவு வந்தது என்பது பலாது அபிப்பிராயம். "இல்லை... இல்லை... ஏதோ தொடர்பாம் அதனால்தான்...", என்ற குக்குசப்பும் இருந்தது.

் எதுவோ...?' என்ன காரணமோ...? அவனது மரணம் ஒவிக்கமுடியாகதாயிற்று... தயாம் தருவதாக இருக்கிறது...'

தலைவாலில் – சற்று உள்ளே, பெட்டியுள் – அவன் தெடுங்கிடையாய்க் கிடந்தான். அவனைப் பார்த்ததும் நெஞ்சிலும்முகத்திலும் பட்டென்யாரோபலமாக அறைந்தது போல ஒர் உணர்வு இவனுள் படர்ந்தது. சக மனிதன் என்ற அளவில், அந்த மரணத்தின் கொடுமை இவனையும் பற்றிக் கொண்டது. அவன் கலக்கமுற்றவனார்! அவனது உடலைப் பார்த்த கையோடு வெளியே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டான்.

இவன் வெள்பே வந்த சில நியிடங்களுக்குள்ளாகவே அவனது இறுதி ஊர்வலம் ஆரப்பமாகியது.

குடலை வரை போவநா விடுவதா என்று இரு மண்டாட்டபோது, பகுபதிதான் இவவை இழுத்துக்கொண்டு போனவ்..

் இரக்க வெடிலும் பினா வாடையம் தான் இந்த மண்ணின் சிதியாகிவிடுமோ... இயல்பு தப்பிய இந்த வாழ்வு சத்தனை காலம் நீடிக்கப் போகிறது.... '

மதியம் திரும்பிய வேளையில் எங்கோ தூரத்தில் வாணெலியில் பூபாளம்!

் இது என்ன அபத்தம்... எல்லாயே ஒழுங்கூறு தகை தடுயாறியதான நிலை என்...? இயல்பும் இசைவும் பிறழ்ந்த இந்த வாழ்வு ஒழுங்கு நிவது எப்போது....? எல்லாமே தூத்துக் கனவாய் ஆகிவிடுமே......

பிரதான வீதியில் ஏறியதும் இவனுக்குச் கைக்கிளின் ஞாபகம் வந்தது. அந்தச் சிறிய வீட்டின் பக்கம் பார்வை சென்றது, சைக்கிள் வீட்ட இடத்தில் அப்படியே பத்திரமாக இருந்தது.

இந்த துயரங்களுக்கிடையே சைக்கின் பற்றிய நினைப்பு இவனை வெட்கமுறச் செய்தது.

தீல வானமும், கருங்கடலும், தமியம் தமுவி நின்ற பெருவெளியில்தான் அந்தச் சடலை இருந்தது.

பரத்தாவனின் உடலைத் தி தாக்குகள் தழுவியபோது இவனது தேசும் லேசாக நடுங்கியது, கண்கள் பளித்தன், உள்ளத்து உணர்வுகள் அணைத்துமே உறைத்து போனதான நிலை, அவன் பகபதிமைப் பளத்தான், அவன் பாருடவோ கணைப் ரகபேசிக்கொண்டிருந்தான்.

் பகபதியை என் எதுவும் தொடவில்லை 🎌

சுடலையை விட்டு வெளியே வந்த போது மழை பிடித்துக்கொண்டது. இவன் பசபதியின் குடையிலுள் ஒதுங்கிக்கொண்டான். '' பாளிங்கிளவுட்ஸ் மச்சான்... மழை விட்டிடும்... "

'' இந்த வாழ்வு... இதன் அர்த்தம் எல்லாமே நகரும் முகில் கூட்டம்தாலா ? ''

மரணம், வாற்வு பற்றிய விசாரம் தொற்றிக் கொண்டது. அவனுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது .

பகாதி களைப்பற்று, சளசனத்தபடி வந்தான். அப்படியெல்லாம் இவனால் இருக்க முடியவில்லை. சிறகொடிந்தது போல மனசு படபடப்பற்று இருந்தது. இந்த ஒடுக்கம், மனசக்கு இதமாமிருந்தது.

மழைவிட் துள்கிழக்குவாளில் பொட்டுப் பொட்டாய் தீல வாயம் தெரிந்தது. வானம் எல்லனவு விரைவாக திர்மலமாகி விட்டது.

மள்ளின் அழுத்தங்கள் யாவும் லேனவது பேல அவன் உணர்ந்தான்.

பிரதான வீதிக்கு வந்ததும் அவன் படைதியிடம் விடைப் பெற்றுக் கொண்டான்.

சைக்கின் ஞா கம் வந்தது.

் காற்றுக் கிற்றுப் போய்க் கிடக்குமோ...? அந்தப் பிள்ளை. . அவளது தம்பி... வால்விருப்பைத் தொட்டுக் கிட்டுப் பாத்து....

ஏதோ கல வுகலைந்தது போலவும், மீண்டும் இயல்பாள குழலில் காலூல்றியது போலவும் அவருக்கு இருத்தது.

சோர்வு நீங்கிய பாடாய் இல்லை. சைக்கில் வைத்த வீட்டை அடைந்த போது அங்கு அவனுக்கு அதிசயம் காத்திருந்தது.

கைக்கின் மழையில் நனையாத படிக்கு பக்குவமாய் எண்சேட்டின்கீழ், முன்புறமாக எடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது.

' யாருடைய வேலை இது... அந்தக் குழந்தைதான் எடுத்து வைத்திருப்பாளே...? சிரமமாக இருத்திருக்குமே... காசக்கினை எடுக்கும்போது எதிர்ப்பக்கமாகச் சரிந்து அவளுக்கு அடிகிடிபட் டிருத்தால்... அல்லது உருட்டும்போது உடம்பில் உரசல் ஏதாவது.... '

இவன் கைக்கினை எடுத்தபோது, எடுக்கையைத் களது சீத்தைச் சட்டையில் நுடைந்தபடியே ஒடிவந்தாள்.

" மழை டெட்கது... அதுகான்..."

" மழை பெய்தால் என்னம்மா...? உலக்கு ஏன் இந்துக் தொந்தாவு..."

" தொந்தரவா... எனக்கா? "

அவள் உதடு நெகிழச் சிரித்தான்.

உடைந்து போன உள்ளம் நிரவல் பெற்றுப் பாவசப்கொள்ள, அவலை வாஞ்சையுடன் பாந்ததான்,

வாறலின் அர்த்தமே அவள் என்பது போலவும், உயிர்ப் பலையின் தொடர்ச்சியை ஒரு எடராம் அவள் தாங்கி நிற்பது போலவும் அவனுக்குத் தோன்றியது.

நன்றிப் பெருக்குடன், செல்லமாக அவலது தலையை வருடியபடி, இலன் விடை பெற்றுக் கொண்டான், இவன் கேற்றைத் திறந்து, சைக்கிளை எடுத்தபோது சைக்கிள் கேற்றுடன் அடிபட்டுக் கொண்டது.

'' கவனம்... பார்த்தெடுங்க... காலிலை அடிபடப் போகுது..."

திரும்பிப் பார்த்தான். கன்னங் குழியச் சிரித்தபடி அவள் நின்றாள்.

வெளியே வந்த பின்புதான் குழந்தையின் பெயரைக் கேட்காமல் விட்டது மனதில் பட்டது.

' எதுவுமே தாமதமாய்த்தான் உங்களுக்கு...! ' மனைவி அடிக்கடி கூறுவது ஞாபகம் வந்தது.

் கொழும்புத்துறைப் பக்கம் வந்தால், மீனாவும் ஒருமுறை இந்தக் குழந்தையைப் பார்க்கவேணும். பேரைக் கேட்க வேணும்... ' என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

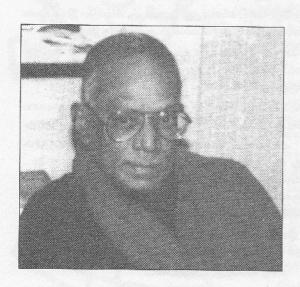
மனம் பரவசம் கொண்டு சிறகு விரித்ததான உணர்வு. பரந்தாமனின் மரணம் தந்த உளைச்சல் சிறுகச் சிறுக நீங்கியதான நிலையில் எல்லாமே அவனுக்கு அழகாக இருந்தன. அவனுக்கு முன்பாக, எதிரே வந்து, அவனைக் கடந்து, சைக்கிளில் சென்ற பெண் பிள்ளையின் லாவகம். சுமக்க முடியாத சுமையைச் சுமந்து செல்லும் சிறுவனின் முகம் காட்டும் முதிர்ச்சி, தோளோடு தோள் கை போட்டு சைக்கிள்களில் சமாந்தரமாய் உலா போகும் சீருடை அணிந்த கல்லூரி மாணவர்களின் குதூகலம். பஸ்ரியன் சந்தியில் திரும்பிய பஸ்ஸில், கணமே தெரிந்து மறைந்த அந்தப் பெயர் தெரியாத, எங்கோ எப்பொழுதோ பார்த்துப் பிரியப்பட்ட அழகியின் முகம். எல்லாமே அவனுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தன.

உலகின் அழகுகள் அனைத்தையும் வாரிக்கொட்டிக் கொண்டதான ஓர் அனுபவ விகாசம் அவனுள் செறிவு கொண்டது.

தன்னை மறந்தவனாய், சாருகேசி ராகப் பாடலொன்றை முணுமுணுத்தபடி, சைக்கிள் பெடலை அழுத்தி மிதித்தான். சைக்கிள் இயல்புக்கு மீறியதான வேகம் கொண்டது. இவனுக்குக் காற்றில் மிதப்பது போலிருந்தது.

(-1989)

சிவநாயகம் ஐயா அவர்கள்

ஈழத்துத் தமிழ் பேசும் இனத்தின் உரிமைப் போராட்டத்தில் மறக்கப்பட முடியாத உயர்ந்த மனிதா் திரு. சிவநாயகம் ஐயா. அவரது சேவைகள் பரந்துபட்ட உலக நாடுகளிலும், இலங்கையிலும் வியாபித்து நிற்கின்றது. உலகத் தமிழர் தகவல் நிலையத்தை நிறுவியவர் அவர். ' சற்றடே றிவியூ' என்ற ஆங்கில இதழை நடத்தி தமிழர் பற்றிய செய்திகளை மறைவிடத்திலிருந்து வெளிக்கொணர்ந்தவர். தன் நோய்களை மறந்துவிட்டு இந்த இனத்திற்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு இன்றும் செயலாற்றுகிறவர். இலண்டனில் 'கொட்ஸ்பிரிங்' என்ற ஆங்கில இதழின் ஆசிரியராக இருந்தவர். அப்பத்திரிகை வெளி உலகில் தமிழனின் நிலையை எடுத்தியம்பிய வரலாறு போற்றப்படத்தக்கது. ஈழத்தமிழனுக்காக சிறை சென்று மீண்டவர். கைவிலங்கிட்டு இந்த உத்தமரைக் கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வாழ்வினை இனத்துக்காக தன் அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கும் சிவநாயகம் அவர்கள் என்றுமே அரங்கத்தில் தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொண்டதில்லை

LDTTLE 60 வலப்புறத்தில் கீழ்ப் பக்கமாக வீட்டு வீட்டுத்தான் வலித்தது. சன்னியிடுவதுபோல, வந்தநோக் அது வருமென்று சொல்லத் தெரியாது. எந்த நேரமும் வரலாம். நடு இரவில் நல்ல நித்திரையிலிருக்கும் போது கட வரலாம். ஒரு ஐந்து நிலிடம் அப்படியே சண்டிச் சுண்டி வலித்து.... இந்த வாழ்க்கையே அரத்தமில்லை என்று நினைக்கத தூண்டும்படி... குரல் விட்டுக் கத்தவேண்டும் போல.

அவன் முகத்தில் மெல்லிய இழையாய் ஒரு வேதனையின் சாயல் கவிவது தவிர வேரொன்றும் தெரியாது. இடது கையில் விரல்கள் இந்த இடத்தைத் தடவுவகையே அறியாது. செய்த வேணையச் செய்து கொண்டிருப்பான், ஒவ்வீசில் பைல்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருப்பான், நெயிலிலோ பள்சிலோ பிரயாலம் செய்து கொண்டிருப்பான். வடற்கரை வெளியில் காவல் கவிந்தவரும் அழகைப் பாத்துக் கொண்டிருப்பான்; நண்பர்களுடன் சர்ச்சை செய்து கோண்டிருப்பான், சமயங்களில் சிரிக்கவும்கூடக்கொள்ளன். அந்தச் சிரிப்பில் நெருடலாக அந்த வேதனை,

அது தொடங்கி முன்று மாதங்களாகி இருக்கலாம். அதைச் சகித்துக் சகித்துப் பழகி...இப்போது சகிக்க முடியாததாகி, ஒரு எல்லைக்கப்பால் சகிக்க முடியாத நிலையில் இதற்குப் பரிகாரக் காணமுடியுமென்று நினைத்தான், அந்த நிலைப்பே ஒரு ஆளாத்தம் போல் இருத்தது, ஆனால் வழனையான அசமந்தத்தில் ப ழ க் க மா கி வி ட் ட வேதனைச் சகிப்பில் நாட்கள் நீண்டு....நீண்டு... செல்ல....

அவன் தண்பள் அவனை ஏகவான், '' இந்த விற்ஞான யுகத்தில் என்ரா அப்பா தேவையில்லாமல் கஞ்டப்படுகிறார், ''

்' எஸ்வளவுதான் கொள்கைகள் பேசினாலும் திசரியான கோம்பேறி, ''

" முதலில் உள்ளைத் திருத்திக்கொண்டுதான் பிறகு. மற்றவைக்கு செல்ல வேளும் காணும். "

எல்லா உத்துதல்களினாலும் ஒரு நாள் புறப்பட்டான். பத்துமணிப் பொழுதென ஞாபகம். ஒரு காலனவு தூரத்தை நடந்துகான் சென்றான். வெயில் உறுத்தாத மப்பு கவிந்த வானம்; தட்டு வீட்டில் வாழும் குடும்பங்கள்; வீதியை நிறைத்து அம்மணமாய்த் திரியும் குழந்தைகள்; தள்ளுவன்டியில் காய்கறிவியாபாரம். சைக்கின் எனியோசை, ஸ்டேசன் வாங்கில் காத்திருக்கும் குழந்தையை வந்திய இளம் தாய். உயிர் கதும்பும் பகல் நேர இயக்கம்.

் இவ்வளவு நாளும் இந்த உணர்வு ஏன் என்னை உறுத்தவில்லை? ''

மாப்பின் வலப்புறத்தில் கீழ்ப்பக்கமாக கண்டிச் சண்டி இழுப்பது போன்ற அந்த உணர்வு வாய்விட்டுச் கத்த வேண்டும்போல்... மூன்று திபிடத்தில் அது அடங்கியது. வானம் வெளித்து வெயிலின் அகோரம்; குளிர்பாவத் தொழிற்சாலையின் முன் வீதியோரம் நீண்ட உயர்ந்த மதில்; சோடா குடிக்கும் பெண்ணின் படம் போட்ட பெரிய விளம்பரம். கால்வாய்க்கும் வீதிக்குமிடையில் செழித்த சோளப் பயிர்களின் பச்சைப் பரப்பு. நீர் பாச்சும் கொய்பி போட்ட மனிதல், நெருங்கிய அணுகலில் அவன் முகத்தில் முக்காய் கோர்த்து நிற்கும் வியர்வைத் துளிகள், அரச அலுவ்லகங்கள். மும்மொழிகளிலுமான அறிவிப்புப் பலகைகள், ஒடும் பஸ்கள்; வீதியோரம் நலர் சொரியும் நிழல் மரங்கள்.

ஆஸ்பத்திரியில் ஒரு பக்கத்தில், அடக்கமான ஒரு அழையின் நடுவிலிருந்த சுதிரையில், கம்பிரமான உடையில் அந்த மனிதர் அடையாளம் காட்டப்பட்டார். சுற்றிலும் மருந்துக் குப்பிகளும் பரிசோதனைக் குழாரிகளும் மூக்கைத் துளைக்கும் மருந்து நெடியுமாட்...

> ஒரு புன்முறுவலுடன் நண்பன் தந்த அறிமுகக் சுடித்ததை நீட்டினான். மேலோட்டமான கண் பரவலின் பின் ஊர், பேர், உற்றார், சுற்றர்; குழல் பழ்திய விசாரணை,

> > பாக்டரில் அறை முன்னர் குவிந்து நின்ற சனங்களிலுட்டாக இவனைக் கூட்டிச் சென்று டாக்டரிடம் அறிமுகப்படுத்தினர்.

> > > ் வலக்கு தம்பி முறையானவர் கல்வித் திணைக்களத்தில் வேலை செட்சின்நார்."

அவன் முகத்தையே ஆழ்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தார் டாக்டர், '' வள்ள வருத்தம்? ''

அவனும் டாக்டரின் முகத்தைப் பாத்துக்கொண்டு சொன்னான். அந்த வசீகரிக்கும் கண்களின் ஆழத்தில் ஏதோ கவிந்திருப்பது போல இருந்தது. குழுமையாக அணைப்பது போன்ற கருணை நிறைந்திருப்பதைப் போலவும் பாட்டது, டாக்டரின் மூக்கு கொத்தம் நீனம்தான்.

யீண்டும் அவனை ஏற இறங்கப் பளித்தார். முகத்தில் சுடுமை, தெரிந்தது:

்' நல்லாக் குடிக்கிறன்ரே ஐவே? கசிப்பு அடிக்கிறனிரா?'' '' இல்லையே " என்று பரிதாபமாகத் தலையாட்டினால். '' நான் சிமோக் பண்ணிறதுகூட இல்லை. ''

்' இறைச்சி, நல்ல காடுமான சாப்பாடு சாப்பிடுகிறலிராக்கும் '' ' நான் ஒரு வெஜிரேறியன் '' மெதுவாகச் சொன்னான்.

அவல் சொன்ன எனத்புமே நம்பத் தபமில்லாதவரைப் போல டாக்டர் அவளைப் பாழ்தார். தலையை ஆட்டினரர், அவளை மட்டும் வெளியே அனுப்பிவிட்டு அவள் ' அண்ணரை' நிற்கச் சொன்னார்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

று. சன்ரமுகம்

தள்ளாடியவனாக வெளியே வந்தான். மார்பின் வலதுபுறத்தில் கீழ்ப்பக்கமாக சுண்டி இழுப்பதுபோல...

சோர்ந்து வாடிக் துவண்டிருக்கும் குழந்தை, லொக்கு லொக்கென இருமி கோழை துப்பும் கிழவன். தலையைச் சுற்றி பண்டேஜ் கட்டுப் போட்டிருக்கும் அரும்பு மீசை இளைஞன். அயர்வு மேலிட்ட ஒரு கர்ப்பிணி பெண். இன்னும் சிலர்... கொஞ்ச தூரத்தில் மூங்கில் கழியின் மேல் பலகை பரவி அதன் மேல் நின்று செங்கற்களை அடுக்கி மாடி எழுப்பும் இரண்டு தொழிலாளர்.

டாக்டரின் அறை வாசலில் காத்து நின்ற அவனை நோக்கி அண்ணர் வந்தார், முகத்தில் ஒரு சோர்வுக்களை. எதுவுமே பேசவில்லை,

டாக்டர் என்ன சொன்னாரென்று அண்ணரிடம் விசாரித்தபோதும் அவர் தெளிவான பதிலைத் தரவில்லை. ஏதேதோ சொல்லி மழுப்பினார். சிலவேளை அவன் அறியக்கூடாதவைகளாக, அவன் அறிந்தால் வேதனைப் படலாம் என அவர் எண்ணியிருக்கலாம். உண்மையாகச் சொல்லப்போனால் அவன்கூட அதில் அக்கறை காட்டவில்லை. அந்த அக்கறையின்மைக்கு வழமையான அசமந்தம் அல்லது என்ன நடந்தாலென்ன என்ற பிடிப்பற்ற போக்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

அடுத்த முறை ஆஸ்பத்திரியில் அண்ணரைச் சந்தித்தபோது அவன் சற்று உற்சாகமடைந்தவனாக இருந்தான். முகம் தெளிவடைந்து இருந்தது. கண்களில் படிந்திருந்த அயர்வு அகன்று விட்டது. சொக்கையில் கொஞ்சம் சதைப்பிடிப்பு ஏற்பட்டது போலவும் இருந்தது. பேச்சில் கூட ஒரு மிருதுவும், நளினமும், உறுதியுமாய்...

அண்ணர் ஆச்சரியப்பட்டுத்தான் போனார், டாக்டரும் அப்படித்தான். ஆனால் அவர் அதை வெளியே காட்டிக் கொள்ளவில்லை. அந்த வசீகரிக்கும் கண்களால் அவனை ஆழமாகப் பார்த்துக்கொண்டே சொன்னார்.

'' நீர் நல்லா யோசிக்கிறனீர் போலை, பிரச்சினைகளை இட்டு ' வொறி ' பண்ணக்கூடாது. ஆருக்குத்தான் பிரச்சினைகள் இல்லை. ''

அவன் எதுவுமே பேசாது நின்றான். மனத்தில் ஏதேதோ எண்ணங்கள். சோர்ந்து வாடி துவண்டிருக்கும் குழந்தை. கோழை துப்பும் கிழவன், செங்கற்களை அடுக்கி மாடி கட்டும் தொழிலாளர், தொப்பி போட்ட மனிதனின் முகத்தில் முத்தாய் கோர்த்து நிற்கும் வியர்வை...

" மை டியர் பாய் " டாக்டரின் குரலில் ஒரு கம்பீரம் தொனித்தது. " யாருக்குத்தான் பிரச்சினைகள் இல்லை. மனத்தைப் போட்டு அலட்டாதேயும். நெடுகவும் வொறி பண்ணிறதும் குடற்புண் வர ஒரு காரணமென்று உமக்குத் தெரியுமா?"

ஆஸ்பத்திரியை விட்டு வெளியேறும்போது புது மனிதனாகத்தான் வெளியேறினான். உலகம் முழுவதுமே ஒருவித மயக்கும் அழகில் பொலிவதாக நினைத்தான். வாழ்க்கை மிகவும் அர்த்தம் நிறைந்தது என்றும் நினைத்தான். மூன்று மாதமாக நினைவில் வராத அவளின் புன்னகைபூத்த முகம் கூட நினைவில் தெரிந்தது. ஏதோ பாடல் கூட முணுமுணுப்பாகக் கிழம்பிற்று! நடையில் கூட ஒரு கம்பீரம்.

அதே வீதி : அதே பாதை

வீதியை நிறைத்து அம்மணமாகத் திரியும் குழந்தைகள். சாறத்தின் அடிப்பாகத்தை இடது கையால் தூக்கிக் கொண்டு வீதியை வெறித்து நோக்கும், ஒரு வாரமாக 'சேவ்' எடுக்காத விரக்தி நிறைந்த கண்களையுடைய இளைஞன்

நொண்டிப் பிச்சைக்காரன்.

தட்டு வீட்டின் கதவுநிலையில் சாய்ந்துகொண்டு, ஏக்கத்தோடு போவோர் வருவோரைப் பார்க்கும் கல்யாணமாகதமுப்பது வயது கன்னிப்பெண்.

சிவப்பு எழுத்தில் மதிற்சுவரில் பளிச்சிடும் சிலியில் மக்களை நசுக்கும் பாஸிஸ ஆட்சியின் கொடுமைகளைச் சித்தரிக்கும் சுவரொட்டி.

அவனின் முகம் இருண்டது. பாடலின் முணுமுணுப்பு திடீரென்று அடங்கியது. கண்களில் வேதனையின் சாயல் கவிய இடது கை விரல்கள் மார்பின் வலது புறத்தில் கீழ்ப்பக்கமாக தடவுவதாய்...

ஒரு வாரமாக இல்லாத அந்த வலி மீண்டும் நெருடுவதாக உணர்ந்தான்.

'' சை.....என்னமாய் வலிக்கிறது. ''

இதற்கு நிரந்தரமாக ஒரு தீர்வு காண வேண்டுமென உறுதிகொண்டான்.

(சாதாரணங்களும் அசாதாரணங்களும்)

இயற்கைப் பரிசு

மெக்சிகோவில் ஊசியுடன் நூலும் தரும் மரங்கள் உள்ளன. அதன் பசுந்தளிர்களின் நடுவில் ஊசி போன்ற முட்கள் உள்ளன. இதைப் பிய்த்து எடுத்தால் அதனடியில் நீளமான நுலிழை ஒன்று ஊசியில் கோத்தது போல ஒட்டிக்கொண்டு வருகிறது. மக்கள் இதைக் கொண்டு துணிகளைத் தைத்துக் கொள்கிறார்கள். 1

காலையில் வந்து கையெழுத்து லவக்கிறதுக்கு அடுத்த வேலை துடைக்கிறதுகான். லாக்கியைத் திறந்து டஸ்ரரை எடுத்து, வரைபலகையையும் 'ட்ராஃப்ரிங் பெஷீ'ளையும் அழுத்தித் துடைக்க வேண்டியிருக்கும். பியோன்மார் சாட்டுக்குக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கக் கூடிய இரண்டு தட்டுதல் போதாது. ஒரு சொட்டு ஊத்தை போதும் படத்தைப் பாழாக்க.

வெள்ளிக்கிழமை உந்தவேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோகுதான் இ சேனாதி கப்படோன்.துடைத்து இ முடித்து 'வாஷ்பேஸினில்' கையையும் இ சுழுவினிட்டு சேனாதியடிக்குப் போன போது, அவன் அதைக் காட்டினாள்.

" motion, 2_6/7"

ஒரு அச்ச புறூஃப், சின்னத் துண்டு, 'தலம் செய் சங்கம் ' என்று போட்டு எதிரே கந்தோரின் பெயர் இருந்தது பிறகு விலாசம், தொலைபேசி எண். கீழே, தலைவர், செயலாளர், பொருளாளர் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொருடிய உய, உய, சேனாதியின் பெயர், உப-செயலாளர் என்பதற்கு எதிரில் இருந்தது, எல்லாம் இரண்டு மெழிகளில் தமிழிவில்லை.

சிணமார் வந்தது.

" லெற்றர் ரெயுட்தானே ? "

சேனாதி தலையாட்டிகளான்.

்' என்னவோ. அவங்கட வேலை "

" ஆர் அடிப்பிக்கிறது ? "

" காரியதரிசி – லயனல்... "

" கேட்கவா 7 — ..., "

கப்பிட்டதும் வயனல் எழும்பிவத்தான்.

" விவே, இதுதான் எங்கட லெற்றர் ஹெட் – எப்படியிருக்கு ? "

கிருஷ்ணன் தூது சாந்தன்.

்னந்தப் பிரஸ் மச்சுண் ? உவிவே கேட்டான்,

லயனல் சொன்ன அச்சுக்கூடம், அதிகமாக தமிழ் வேலை செய்கிற இடம்,

கொண்டிருத்தபோதுதான் (*) பானல், இதியை தமிழையும் கூப்பிட்டான்.துடைத்து இநிங்கள் போட்டிருக்கலாமே ? "

> ் இடந்தானே மச்சான், பிரச்சிணையாயிருக்கு ? உ

> – வயனல் ஒரு திமிந் அடங்கினிட்டு பிறகு செல்லனான் :

> ் ... இப்பவே பார், பேப்பரிலை கால்வாரி போக்கு) "

> '' அப்ப அந்த ஆறுபேருடைய பெயரையும் எடுத்திடன்மே 7 ''

> > " அது அவசியம். "

"சின்ன எழுத்தாகப் போடுந்து ? "

்' கொஞ்சப் பளிச்சென்று இருக்கவேண்டாமா?''

ஒரு கூட்டம் கூடியிருந்தது. இன்னும், காமினி, கன்டோஸ், ரஞ்சித், சச்சி, சேனாதியிடமிருந்து கன்டொன் அந்த புறூஃபை வாங்கிப் பார்த்துக் கொண்கருந்தான்.

'' எரி, இங்லீகை எடுத்திட்டுப் போடுங்களேன் ? ''

் இங்லிஷா ? உத்தினை கொம்பனிகளோட தொடர்பு கொள்ளவேண்டிவரும் ? அதை வடுத்திட்டு..."

" எந்தக் கொம்ப்வி யெண்டாலும் பருத்தித் அறைக்கும் டொன்ட்ராவுக்கும் இடையிலை உள்ளதுதானே? "

" என்படாலும் "

" இங்லீஷ், இங்கே எத்தினை பேருடைய பாணை 7 அமத எடுத்திட்டு, அங்கத்தவர்களிலை நார் துவீதம்பேருடைய பாலைவரப் போட்டா, என்ன " சச்சி கேட்டான்,

்' விவே, இதுக்கு முதல் லெற்றர் ஹெட் இல்லை நபர் ஸ்ராம்ப் தாளே பாவிச்சது ?...'' என்றாள் நஞ்சித்,

"南?…"

" அது நனிச் சிங்களத்தில்தானே இருந்தது 7 அதுர்கெல்லாம் ஒண்டும் பேசாமல் இருந்தீங்களே , இதற்கு மாத்திரம் என் ? ....."

இந்த நேடித்திலும் சிரிப்பு வந்தது. ஒரு பிடி கிடைத்த மாதிரியும் இருந்தது, விலேகானந்தனுக்கு.

" அந்த ஸ்ராம்பிலை ' தமிழையும் போடு ' எண்டு நாங்கள் கேட்டிருந்து, அது நடைமுறை சாத்தியமில்லை, இந்த அளவு " இடது உள்ளக்கையில் வலது கட்டுவிரலால் ஒரு கின்ன வட்டம்போ 'டுத் தாட்டியான்.

"இந்த அளவு வட்டத்துக்குள்ளன இரண்டு பால் அபோடு, மூண்டு பால்ஷ போடு – எஸ்.டு நாங்கள் கேட்டிருந்தா, அது முட்டாள்குவம்."

" இது அப்படியில்லை. வடிவார் போடலாத்தாளே ? ".... கன்டொள் கேட்டான்.

் இப்ப வள்ள செய்யிறது மக்கான். அடிக்காக்கே ? .... "

இல்லை, இது புறூஃப்தான், இப்பவும் வடிவாச் சேர்க்கலாம் ....

பிறகு விவே சொன்னாள்.

" மச்சுல் இதெல்லாம் நாங்கள் கேட்டு நீங்கள் போடுகிற விஷயமில்லை, நில்களாகவே உணர்ந்த போடுகிறதுதால் அழகு இது அரசியவில்லை; குடுப்பம் மாதிரி. நல்லுறவுக்கும் சிநேகிதத்துக்கும் ஒரு பரஸ்பர பதிப்பு தேவையில்லையா? ... இப்படி சின்ன சின்ன விஷயங்களில் கை....."

– முடிக்க முதல் மில்டர் பெர்னால்டோவத்துவிட்டார்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

'' ஐஸே, இப்ப எத்தினை மணி ? என்ன செய்யிறீங்கள் எல்லாரும் இங்கை ? ''

2

அரசமரம் சலசலத்தது. பென்னாம் பெரிய மரம். கந்தோரின் இந்தளவு பெரிய முற்றத்தில் ஒரு பொட்டு வெயில் படவிடாது காற்றடிக்கிற நேரங்களில் பாடும், இப்போது வைசாகம் முடிந்த கையோடு, புதுப்பச்சை இலைகளும் வெள்ளைக் கடதாசிச் சோடினைகளுமாய்ப் பொலிந்து நிற்கிறது.

'' எண்டாலும், நீர் அப்பிடி அவனோட பேசியிருக்கக்கூடாது '' என்றான், சேனாதிராசா.

" எப்பிடி?"

'' அவ்வளவு கடுமையா .... சண்டை பிடிக்கிற மாதிரி... ''

" கடுமையா? சண்டையா ? '' – விவே திகைத்துப் போனான்.

'' அதை அவன் ஒரு சவாலாக நினைக்கலாம். – ' இப்படிக் கேட்டுப் போடவோ ' எண்டு ... ''

'' கேளாமலே போட்டிருந்தால் வடிவுதான் – ''

'' சச்சி, நீர் கொஞ்சம் பேசாம இரும்...'' சேனாதிக்குக் கோபம் வரப்பார்த்தது.

'' நான் அவனை ஏச இல்லை. ...சிநேகிதன் எண்ட முறையிலை அதைக் கூடச் சொல்லக் கூடாதா ''

'' இல்லை அண்ணை, நீங்கள் பேசினதிலை ஒரு பிழையுமில்லை – இனி என்ன, கெஞ்சிறதா ? '' – விவேயைப் பார்த்து, திரும்பவும் சச்சி சொன்னான்.

'' எண்டாலும் '' மெல்ல, ஆறுதலாகத் தொடங்கினான் சித்திரவேல். சேனாதிக்குப் பக்கத்து மேசை, எல்லாம் வடிவாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தவன்.

் தெரியாதே ... இப்ப உள்ள நிலைமைகளிலே நாங்கள் கொஞ்சம் பணிஞ்சுதான் நடக்க வேண்டியிருக்கு''

3

வெள்ளைச் சல்லி பெறாத விஷயம் இப்படியாகிவிட்டது. வேலையில் மனம் ஏவமாட்டேன் என்கிறது. அதுவும் முழுக்க கல்குலேஷன்கள்.

விசிற சுழற்றிய காற்றின் வீச்சில், வரை பலகையுடன், பொருந்தியிருந்த 'கிளிப் 'பை மீற முடியாமல் படத்து மூலை படபடத்தது. இந்தக் காற்றுப் பொல்லாதது – என்னதான் இறுக்கிப் பொருத்தியிருந்தாலும் படத்தாளை அசைத்துவிடும். இம்மி அசைந்தாலும் நுணுக்கம் போச்சு – என்ன செய்வது ? புழுக்கந்தாள முடியாது. விசிறிக்கு றெகுலேற்றரும் இல்லை. 'ட்ராஃபிரிங் மெஷி'னை அரக்கி, தாள் கிளப்பாமல் வைத்தேன்.

' என்னில் தான் பிழையா ? ' இரண்டு நாளாக இதே யோசனை....

ஆனால், யோசிக்க, யோசிக்க அப்படியில்லை என்று படுகிறது. நேற்றும் அப்படித்தான் பட்டது. சொல்லிமுடித்த அடுத்த கணங் கூட, ஒரு திருப்திதான் தெரிந்தது. சேனாதியும்சித்திரவேலும்தான் குழப்பி விட்டார்கள்...

பென்சிலை உருட்டிக் கொண்டிருந்தபோது, சித்திரவேலுவே வந்தான்.

'' எப்பிடி விவே ?…'' அவன் நேரே விஷயத்தில் இறங்கினான்.

'' ... நான், பிறகு – நேற்றும் முந்தாநாளும் – இந்த விஷயத்தை நல்லா யோசிச்சுப் பாத்தன் ... நீர் சொன்னதிலை ஒரு பிழையுமில்லை எண்டுதான் படுகுது – சச்சி சொன்னதுபோல, இது கெஞ்சுகிற விசயமில்லைத்தான்...''

பெருத்த ஆறுதலாயிருந்தது.

சித்திரவேலு சொல்லிவிட்டுக் கொஞ்ச நேரம் மௌனமாயிருந்தான்.

'' அப்ப இனி என்ன செய்யலாமெண்டு நினைக்கிறீர் ? '' – விவே கேட்டான்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aayanaham.org

'' இனியோ ? ... இத்தறுதிக்கு அடிச்சி முடிச்சிருப்பாங்களே ?... ''

'' இல்லை அச்சுக் கூடத்திலையிருந்து வாற வெள்ளிக்கிழமைதான் எடுக்கலாம் – இண்டைக்குத் திங்கள் தானே... ''

" அப்ப நாங்கள் செயற் குழுவுக்கு விண்ணப்பம் எழுதுவம் – அண்டைக்கு சும்மா வாய்ப்பேச்சிலை கதைத்ததை விட, வேற ஒண்டுமில்லைத்தானே?..."

" நீங்கள் எப்ப கேட்ட நீங்கள் ? எண்டு பிறகு கேக்க இடம் வைக்கக் கூடாது"

" அது நல்ல யோசனைதான் – "

''எழுதி, எல்லா அங்கத்தவர்களும் கையெழுத்து வைச்சிக் கொடுக்கலாம்...''

4

'' அய்யா, நீங்கள் என்ன வேலை செய்திருக்கிறீர்கள் ? '' மூர்த்தி கேட்ட விதத்தில் சிவஜோதி கொஞ்சம் பயந்துபோய்விட்டார்.

'' ஏன் என்ன ? என்ன செய்தனான் ? ''

''பின்னை என்ன ? அந்த லெற்றர் ஹெட் 'திருப்தி ' எண்டு கையெழுத்துப் போட்டுக் குடுத்திருக்கிறீங்களே. அதிலை ஒருவரி தமிழிலையும் போட்டால் குறைஞ்சா போகும் ?

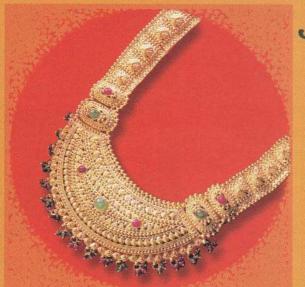
சிவஜோதி திடுக்கிடத்தான் செய்தார்.

"என்ன தம்பி, என்ன தம்பி அதை ஆர் யோசிச்சது ? .... அவன் உங்கட லயனல்தான் கொண்டுவந்து சரியா எண்டு கேட்டான். அந்த லே – அவுட் அதுகளைப் பற்றி கேட்கிறானாக்கும் எண்டு நான் நினைச்சேன் ... எட்டே... "

'' உங்கட கொமிற்றியிலை இதுகளைப் பற்றி ஒண்டுந் தீர்மானிக்கயில்லையா?''

'' ஒரு ஐநூறு 'லெற்றர் ஹெட்' அடிக்கிறது எண்டுதான் முடிவெடுத்ததொழிய விபரம் ஒண்டும் தீர்மானிக்க இல்லை – புதிய நிர்வாகத்தின் கீழ்

Wyideo-alai MAHARASIE Jewellers

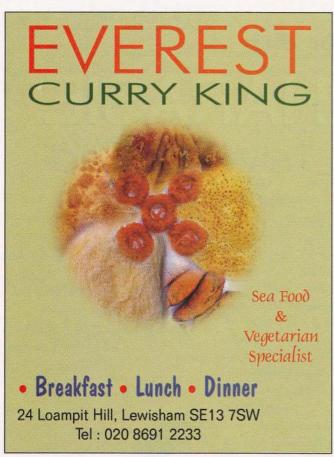

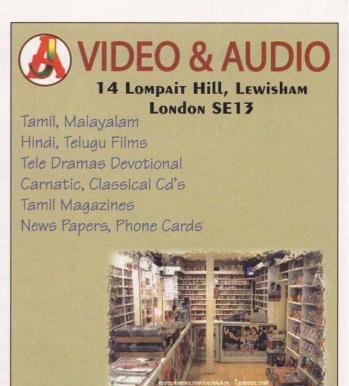
៤លំខាន់ ៤១ ខេត្ត ៤១ ខេត្ត ៤១ ខេត្ត ២០ ខ கொள்ளை கொள்ளும் நவநாகரீக நகைகளின் គ្នាស្នង មិនមាំខ

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வா<u>ழ்த்து</u>க்கள்

122 Loampit Vale Lewisham London SE13 7SN Tel: 020 8691 8888

South East London இல்

10 வருடங்களுக்கு மேலாக தொடர்ந்து ஒரே நிர்வாகத்தின் கீழ்

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

E uro Travels & Tours Ltd

111-B Loampit Vale, Lewisham London SE13

Tel: 208 465 9666

Fax: 208 465 9888

Contact: T. Aruldass

புதிய பொலிவுடன் லூசியத்தில்

36, Loampit Hill, Lewisham
London SE 13 7SW
Tel/Fax: 020 8694 8810

ஞாயிறு தோறும் உடன் பங்கு ஆட்டிறைச்சி சகலவிதமான மரக்கறி வகைகள் பழவகைகள் உட்பட சகல தேவைகளுக்கும் நாடவேண்டியஒரே இடம்

KATPAGAM

துரிதப் பணமாற்றுச் சேவை

ரஞ்சன் – இலண்டன்

noolaham.org | aavanaham.org

தீர்மானிக்கிறதென்டா, நாங்களும் மூன்டு பேர் இருக்கிறமல்லே – நான். சேனாதி, மணிமத்தார், "

5

" மணியத்தார் வாறார்..." என்றுண் கன்டொஸ், சுருட்டுப் டிகை முன்னால் வந்தது.

் தப்பியவை, இப்படி தீங்கள் மாத்திரம் தனித்தனிக் கூட்டமாக நிஸ்டு கதையாதையுங்கோ.. மழ்றவங்களுக்கு பார்க்க ஒரு மாதிரியாயிருக்கும்..."

்' அதுக்கு என்னய்யா செய்யிறது ? " என்றான் சச்சி.

'' இனிமேல் ஒரு பிரச்சினையுமிராது. அடுத்த முறையிலையிருந்து, தனிய இங்லீஷிலைதான் அடிக்கிறது என்டு நாங்கள் திமானிக்கப் போகிறம்...''

 சப்பிரமணியம் ஆங்கிலத்தில் சென்னார்.

விவேக்குக்குப் பற்றிக்கொள்டு. வந்தது.

"அய்யா, அவங்களினை சில பேர் நினைக்கிற மாதிரித்தான் நீங்களும் நினைக்கிறிங்கள் – சிங்களத்தில் போட்டது எங்களுக்குப் பிடிக்கேல்லை எனடு ! பிரச்சினை அதில்லை ! தமிழிலை போடாமல் விட்டதுதான் எங்கட பிரச்சினை | நீங்கள் தனிய இங்வீஷிலை அடிக்க வெளிக்கிட்டா அதை எதிர்க்கிற முதல் ஆளாக நானிருப்பன்ட, இப்ப பாதிப்பேருக்கு உள்ள நட்டத்தை நீங்கள் முழுப்பேருக்கும் கொண்டு வாறன் எண்டு நிக்கிறியள்..."

6

நேர்பட்டைப் பற்றி விவேக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் இருந்தது. பிபோன் வேலைக்கு வந்து சேர்ந்தாலும், படித்தவன். அறிவானவன் என்று, அவனுடைய தொழிற்சங்கத்தில் தமிழர்களும் களபேர் அங்கத்தவர்களாயிருக்கிறார்களாம். அவனோடு ஒருதரம் தனியாகக் கதைத்துப் பார்க்க வேண்டுமென்றிருந்தது ரொபட்டிலன் செய் சங்கத்திலும் செயற்குழு உறுப்பினன், சாப்பிட வெளிக்கிட்டுப் போனபோது நொபட் யாருடனோ பேகிக்கொண்டு நின்றான். அவ்வளவு ஏர்பியசான பேச்சாகத் தெரியவில்லை. கிட்டப் போனதும்

" நொபட், வேலையா ? ... என்று மெல்லக் கேட்டாள் "

் இல்லை ஏன் ? "

் ஒரு சின்னக்கதை ... " தள்ளிப்போணர்கள்.

்' இந்த விகையம் என்ன குழப்பமாகிப் போச்சு - தொபட் என்ன நினைக்கிறீர்? ''

அவன் கொஞ்சம் அசட்டுத் தனம் தெரியச் சிரித்தான். பிறகு சென்னான்;

'' இடந்தான் பிரர்சினையாம். மூண்டு பாஷையிலும் போட அரைவாகி இடம் போசிடுமே ''

'' ඇති ආණාල ? – මුම්බ්කත_් නිලෝගීග?...''

" அதெப்படி ? கொம்பனிகளுக்கு

7

மத்தியாளம் பஸ்சக்கு நின்ற போதுதான் திடீரென்று அந்த யோசனை வந்தது விவேகானந்தனுக்கு – வேண்டுகோள் கடிதத்தில், தனிய நாங்கள் மட்டுங்கைபெழுத்து வைக்கக் கூடாது.

கந்தோருக்கு வந்ததும், முதல் வேலையாக சுனகசந்தரத்தின் வெக்குலுக்குப் போலாள்.

" அது நல்ல போசனைதான். இன அடிப்படையின்ல இரண்டு பிரிவாகப் பிரிஞ்ச நடக்கிறதைத் தவிர்க்கத்தான் வேளும், "

пенат Опененения.

" அதுதான், பாருங்கோ – இதினல் இரண்டு வீணும்: ஒண்டு அப்படியான பிரிவைத் தவிர்க்க வேளும். மற்றது பிரிவைத் தவிர்க்க வேணும் வடைதுக்காக மலிஞ்சு போகக் கூடாது. "

" ஏன் நிக்கிறீர் ? அவசரமே ? இரும், இரும். இருந்து சுதைப்பம்,,..." கனக்ஸ் மேசையில் சிடத்த ஸேடல்களை ஒதுக்கிவைத்தார், விவே இருந்ததும் அவர் கேட்டார் :

" நீர் சொல்லுறது சரி; … ஆனா, கையெழுத்து வைக்கக்கூடிய ஆக்கள் இருக்கினமே ? ஆரைக் கேக்கிறது? "

" sienen ? "

ளங்கட், மிஸ்டர், பெர்ரைண்டோ இருக்கிறாரெல்லோ... ?

் உங்கட் பொன் ? "

".அந்தாள் நல்ல மனுஷன் இப்படியான வேற்றுமைகள் பாக்கிழதில்லை. இடதுசாரியெண்டு சொல்லுமுவங்கள்..."

் அவர் மாத்திரம் வைச்சார் போதுமே? "

" அந்தாள் வைச்சர், அதைப் பாத்திட்டு அதுக்காக வைக்கக்கூடிய அழெட்டுப்பேர் எங்கட செலக்ஷனிலை இருக்கினம் "

9

் வணக்கம், எல்லாள மகாராஜர், "

மூர்த்தி. ஆள் பகிடிக்காரன்தான் என்றாலும் இந்தப் பகிடி அவ்வளவு உவப்பாகத்தெரியவில்லை.

் அலம்பாதையடா I '' என்றாள் அவே கோயமாக .

" நாள் என்ன செய்ய ? உண்ளை அப்பிடித்தான் - நிலைக்கிறாங்கள் போலிருக்கு..."

" அப்பிடி நினைச்சாலும் ஆச்சரியரில்லை. அதுதான் வழக்கம். அப்பிடிப் பழக்கியிருக்கு" என்றான் கன்டோஸ்.

் முத்தி சின்னப் பொடியளாகிருந்த காலத்தில் எம்.ஜி.ஆரும், வீரப்பாவும் வாள்ச் சண்டை போடுறதெண்டு சொல்லி நாங்கள் பூவரசந்தடி நட்டுரு மகுகி." " ஆண்டவா ! '' இந்தக் குழப்பத்திலும், மன உளைச்சலிலும் கூட நல்ல பகிடிகள் சந்திக்கின்றன !

சிரித்து முடித்தபின் அழுதிருக்கவேண்டுமோ என்று பட்டது விவேக்கு.

" எப்ப கதைச்ச நீ ? என்னெண்டு இந்தக் கதை வந்தது? ..."

'' மத்தியானம் சாப்பிட்டபிறகு கதைச்சுக் கொண்டிருக்கேக்கை. ''

'' எழுபத்தேழாம் ஆண்டுக் கலவரத்துக்குள்ளை கூட நாங்கள் உங்களை ஒண்டுஞ் செய்யலை. நீங்கள் ஏன் இப்படி நடக்கிறீங்கள் ? எண்டுங் கேட்டுதுகள்…''

'' எல்லாம் அறியாத்தன்மை ; அதால் வந்த பயம். நாங்கள் விளங்கப்படுத்த வேணும்...'' என்றான் தொண்டர்.

'' எவ்வளவு காலத்திற்கு என்னத்தையெண்டு விளங்கப்படுத்தப் போறீங்கள்? அதுக்கிடையிலை எங்கட பாடு முடிஞ்சிடும்…'' சச்சி சொன்னான் கோபமும் சிரிப்புமாய்.

'' இங்லீஷ் போடுற இடத்திலை தமிழைப் போடுறாதாலை பாதகமில்லை என்பதை விளங்கப் படுத்த வேண்டியிருக்கு ?''

'' சரி, நாளை செவ்வாய்க் கிழமைக்கிடையிலே எங்கட கடிதத்தைக் குடுத்திட வேணும். இப்ப எத்தனைபேர் கையெழுத்து வைச்சிருக்கு? ''

'' இருபத்தோரு பேர். இன்னும் எட்டு பேர் வைக்க இருக்கு... ''

" கந்தையர் ? "

'' வைச்சிட்டார். ஆனா, சரியா யோசிக்கிறார். இப்பவே பெர்னாண்டோவுக்குக் குடுக்கிற மரியாதையிலை பாதியாவது அவங்கள் தனக்குத் தாறதில்லையாம். இதிலை கையெழுத்தும் வைச்சா இன்னும் நல்லாத்தான் இருக்கும் எண்டார்; எப்படியோ வைச்சித் தந்திட்டார். "

'' அந்தாள் – பாபம் – அவங்களுக்கும் பயப்பிடுகிது, '' எங்களுக்கும் பயப்பிடுகுது – என்றான் மூர்த்தி.

" சேனாதி ? "

'' பின்னேரம் சொல்லுறன் எண்டார்....ஆனா, தான் கொமிற்றிக் கூட்டத்திலை இதைப் பற்றிக் கதைப்பாராம். '' '' கதைச்சித்தான் என்ன நடக்கப்போவுது ? கொமிற்றியிலையுள்ள பதினோரு பேரிலை இவையள் மூண்டு பேர். தலையளை எண்ணிப் பார்க்கிற போது என்ன செய்யேலும் ? ''

'' சேனாதி, ஏன் இப்படிப் பின்னடிக்குது ? ''

" அந்தாளுக்குப் பயம் – புறூஃபை ஏன் மற்ற ஆட்களுக்குக் காட்டின நீ ? எண்டு தன்னைக் கேட்பாங்களோ எண்டு ..."

9

கந்தோரால் வந்த கணவன் தேத் தண்ணிக் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் போது கமலா கேட்டாள்:

'' இன்னும் உங்கட அந்த இது அடிச்சி முடியேல்லையே?''

" எது ? "

" அந்த லெற்றர் ஹெட் ? "

'' நீரும் ஒரு பக்கம் இதுக்குள்ளை …'' சேனாதி சீறினான்.

'' அதிலை இப்ப காயிதம் பேஸ்ரீரே ? ''

கமலாவுக்கு கண்கள் கலங்கி விட்டன.

" எனக்கென்னத்துக்கப்பா அதை? ஏதோ உங்கட பேரும் போட்டு அச்சடிக்கினம் எண்டு சொன்னீங்கள் அதைப் பார்க்கலாமெண்டுதான்...'' அவள் பலகைத் தடுப்பைத் தாண்டி அடுப்படிக்குப் போனாள். 10

'' மிஸ்டர் பெர்னாண்டோ, இதை ஒருக்கா பார்க்கிறீங்களா. ''

சுங்கான் புகை மணத்தை ரசித்தவாறு மரியாதையாகக் கேட்டான் கன்டொஸ்.

'' என்ன, அது? ... '' நிமிர்ந்து, சுங்கானை மேசையில் வைத்தபடி அதை வாங்கினார் பெர்னாண்டோ.

நீளநீளமாகச் சுருட்டப்பட்ட பெரிய படங்கள் மேசையின் ஒருபக்கம் முழு வதையும் பிடித்திருந்தன. தடித்த கண்ணாடிக்கடியில் கிடந்த வண்ணவண்ணமான வெளிநாட்டுத் தபால் முத்திரைகளைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான் கன்டொஸ்.

பெர்னாண்டோ படித்தார்:

எங்கள் நலன்புரிச் சங்கத்தின் செயற்குழு, சங்கத்திற்காக கடிதத் தலைப்பு அச்சிடுவதென்று தீர்மானித்து அதற்கான வேலை தொடங்கியிருப்பதாய் அறிகிறோம். குறிப்பிட்ட கடிதத் தலைப்பில் தமிழ் இடம் பெறவில்லை என்பது எங்களை மிகவும் வருந்தச் செய்கிறது.

உறுப்பினர்களுக்கிடையில் நல்லுறையும், ஒத்துழைப்பையும் வளர்ப்பதற்கும், சங்கத்தின் சுமுகமான செயற்பாட்டிற்கும் இம்மாதிரியான விஷயங்களில் தமிழுக்கும் உரிய இடங்கொடுப்பது அவசியம் என்பதை ஒத்துக் கொள்வீர்கள். இது விஷயமாக ஆவண செய்யும்படி அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

நன்றி.

'' ... நல்லது. எழுதத்தான் வேணும்... '' என்றார் பெர்னாண்டோ வாசித்து முடிந்ததும்.

பிறகு பழையபடி சாய்ந்து கொண்டு கண்ணாடியை நெற்றியில் உயர்த்திவிட்டார்.

" இது கொஞ்சம் நுணுக்கமான விஷயம். உணர்ச்சிகளோடு சம்பந்தப்பட்ட சங்கதி."

'' ஓமோம் ... '' என்றான் கன்டொஸ். ு ஆனா உங்கட வேண்டு கோளை வடிவா ஏழுத்⊠ருக்கீங்கள்– நல்ல மாதிரி. "

கன் டொசுக்கு சந்தோகமாயிருந்தது.

" அப்ப இதிலை நீங்களும் கையேழுத்து வைக்கலாந்தானே ? " என்றான்,

் நானா 7 நான் எதுக்கு...'' அந்தாள் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை.

நாங்கள் மட்டுந்தான் இதிலை கையெழுத்து வைக்க வேணுமென்டில்வையே இந்தக் கடிதத்திலை உள்ள தியயத்தை ஒப்புக் கொள்கிறவவரும்வைக்களந்தானே...?

"அதுளி, அதுளி"பென்னல்டேட ரமாளித்துக் கொண்டு சுங்கானைக் கையிலெடுத்தள்

" அப்பிடியென்டா, மிஸ்டர் கந்தனம் இன்னுங்கொஞ்சர் மாத்தி இன்னும் வடிவா எழுதி – எல்லோரும் கைபெழுத்து வைப்பம். இப்ப கொஞ்சம் வேலைவிருக்கு, பிறகு அறுதலாச்செய்வமா...?"

கள்டொஸ் சிரித்துக் கொண்டு திரும்பி வந்தான்.

11

கள்ரீன் வழமை போல் இருண்டு கிடந்தது . பிசபிசுக்கிற மேசைகள், சிகரட் புகை, கிளாஸ்கள் அடிபடுகிற ஓசை, இலையான்கள்

'' நீ இந்தளவுக்கு மாறிப் போவாயெண்டு நாள் நினைச்சிருக்கேலை.'' காயிளி சென்னான்,

அந்தக் குரல் எவ்வளவு அன்னியப்பட்டு ஒலிக்கிறது ?

வி வே கானந்த லுக்கு வேதனையாயிருந்தது. ஒரு சின்னச்சிரிப்பும் வந்தது. தேத்தண்ணி சினாசை வைத்துவிட்டுக் கேட்டான்.

ு ஒன் அப்படிச் சொல்லுறாம் காயினி?..."

்' பின்னை என்ன, இண்டைக்கு இவ்வளவு கோளாறு வந்திருக்கே….நீ தான் அவ்வளவுக்கும் காரணம்….'' பயங்கரமாயத்தாணிருந்தது. பிழகும் நானா ?

" пъпсял 2 "

நீதான் ,,, காமினி சிகரட்டை உறிஞ்சினான்,

"நீதான் போன வெள்ளிக்கிழமை பகல், லயனல் புறுஃபைக் கொண்டு போய் காட்டின் போது சரியென்டு சொன்ன சிவசோதி, கப்பிரமணியம் எல்லோருங்கூட உங்கடை வேண்டுகோளிலை கையெழுத்து வைச்சிருக்கினம்."

் நூன் போப் நேரை கொகையா கல்வஸ் பண்ணிளேன் எண்டு தினைக்கிறயா? ்

" அதைப் பிழைபெண்டு போ நீ முதலிலை புறப்பட்ட பிறகு தான் இவ்வளவும் நடக்குது. இதெல்லாம் என்ன தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் எண்டு நீணைச்சுப் பார்த்திங்களா 7 ..."

்' எங்களுக்கு எண்டும் ஒரு அடையாளம் இருக்கெண்டதைக் காட்டினதும், ஏன் இப்படிக் குழம்புதீங்கள், மச்சான் 7 ்

்' நாங்கள் குழம்பேல்லை. நீ நான் குழப்பராய் பார். இண்டைக்கு செவ்வால்க்கிறமை. வெள்ளிக்கிடையிலை, போஸ்லியையிருந்து அதுகளை எடுக்க வேணும், அதுக்கிடையினாவ இந ஒருகுழப்பம்."

வியே சிரித்தான்.

12

கதுவருகில் நின்று மெல்ல உள்ளே எட்டிப்பார்த்தார்கள், கல்தோவும், ரஞ்ஜித்தும், பெர்னாண்டோ தவை இடத்தில் இல்லை, எங்கோ வெளியில் போயிருக்க வேண்டும், ஹோவின் மற்றத் தொங்கலில் கந்தையர் இருந்துள்,போனைக்குடில்லைத்துபடி,

"லெப்ஃற், றைற் ... வெப்ஃற். றைற்..." ஆளுக்கொரு நீண்ட படச்சருளைத் தோளில் துவக்காகச் சார்த்தி, நெஞ்சை நிரிர்த்திக்கொண்டு இரண்டு பேரும் "டக்டக் கேன்று உள்ளே வந்தார்கள். மேசைகளில் படிந்திருந்த பார்வைகளெல்லாம் நிமிர்த்து அவர்கள் மேல் பதிந்தன.

'' லெப்ஃற், றைற் .. வெப்ஃற், றைற்...'' அணி தடை தீளப்போவது. வக், தம், வம். தக்

காமினியின் மேசை அருகில் போய் காலை உதைத்து அற்றென்ஷனில் நின்றார்கள்.

முறுவலித்தபடி, வரை பலகையின் மேலிருந்த படத்தில் மீண்டும் புலனைச் செலுத்தியபோது, சச்சி சொன்னான்:

'' பாருங்கோ அண்ணை.. என்ன மாதிரி, குழந்தைப் பிள்ளையள் போல் விளையாடி முசுப்பாத்தி பண்ணுறாங்கள்... ஆனா இந்த விஷயம் எண்டு வந்தவுடன் எவ்வளவு பிடிவாதமும், முரட்டுத்தனமும்.''

தான் நினைத்ததையே சச்சி கேட்டுவிட்டதை விவே உணர்ந்தான்.

- '' ஒவ்வொருத்தன்ர இயல்பு என்ன மாதிரித்தான் இருந்தாலும் இந்த உணர்ச்சி இப்ப அநேகமா எல்லோரிலும் ஊறிப் போயிட்டுது…''
- '' இதுக்கு அந்த அரசியல் வாதிகள்தான் காரணம் எண்டு எனக்குப்படுகுது. முந்தி சுகமா அதிகாரத்தைப் பிடிக்கிறதுக்காக சனங்களுக்கு வகுப்புவாதத்தை ஏத்திச்சினம். அது இபப நல்லாச்சுவறி, விட்டுது – சொல்லிக் குடுத்தவையே வந்து வகுப்புவாதம் கூடாது எண்டு சொன்னாலும் அவையளையே சனம் தூக்கி எறியிற அளவுக்கு !..."

13

'' இந்த பஸ் பெரிய தலையிடி...'' என்றான் சச்சி

'' அஞ்சரை மட்டும் இதிலை நிண்டு காயாமல் ஜங்ஷனுக்கு எல்லாம் முசுப்பாத்தியா நடந்து போயிடலாம்... ''

நடக்கத் தொடங்கியபோது பின்னால் யாரோ கூப்பிட்டார்கள் – கனக்ஸ்.

'' நானும் வாறன் – ''

'' இந்தாளோட நடந்தா ஐங்ஷனிலை முதல் பஸ் எடுக்கலாம் விடிய.'' – என்றான் மூர்த்தி.

மரமுகடுகளை வாகையின் மஞ்சளும், காட்டுத்தீ மரத்தின் சிவப்பும் மூடியிருந்தன. அந்தக் கூடலுக்குள் போய்விட்டால் இந்தப் பாட்டு வெய்யில் முகத்தைச்சுடாது. நடந்தார்கள்.

'' எப்படி, இண்டைக்கு அந்த லெற்றர் குடுத்திட்டீங்களா?...'' என்றார் கனக்ஸ்.

'' ஓ மத்தியானம் குடுத்தாச்சு.''

'' மற்ற எல்லோரும் கையெழுத்து வைச்சிட்டினமே ?''

'' இருபத்தெட்டுப் பேர், இ.இ. சிங்கராயரைவிட, அவர் லீவிலை...''

்' என்ன நடக்குதெண்டு பாப்பம்…"

'' சீ ! என்ன நிம்மதியில்லாத சீவியம்.. கொஞ்ச நாளா கந்தோர் கூட நெருடலும், அந்தரமுமான இடமா ஆயிட்டுது...'' போதாக்குறைக்கு இப்ப இதுவும் ஒரு பிரச்சனை.

'' இதுகள் விளங்காம உபதேசம் பண்ணுகிற எங்கடை ஆக்கள் இன்னும் ஊர்வழிய இருக்கினம் – இந்தச் சூடு குளிரிலை ஒரு எப்பனும் அறியாமல்– வெறும் தியறி – உபதேசம் –''

" ஆனா, அவங்கள் புத்திக்காரங்கள். எங்களைப்போலை இந்த இரண்டுங்கெட்டான் அவலச் சீவியம் இல்லை – எப்ப என்ன வருமோ எண்டு. வடிவா கதைச்சிக் கொண்டிருக்கலாந்தானே."

14

தபாற் கந்தோர் எக்கச்சக்கமாக மினைக் கெடுத்துவிட்டது. சாப்பிட்டு விட்டு அப்படியே வீட்டுக்கு ஒரு மணி ஓடர் தபாலையும் ரெஜிஸ்ரர் பண்ணிவிட்டு வர இவ்வளவு நேரமாயிருக்கிறது! இரண்டரை மணி.

அவதி ஒரு பக்கம், வெயில் ஒரு பக்கமாக வியர்த்து வடிந்தது. விசிறியைத் தட்டிவிட்டுப்போய் மேசையில் குந்தியபோது, சச்சி சொன்னான்:

'' அட ! இரண்டு வடையை மிஸ் பண்ணீட்டீங்கள், அண்ணை ''

"வடையா?"

'' கந்தையர் கொண்டந்தது '' என்றான் கன்டொஸ் பின்னாலிருந்து.

" கந்தையரா ? ஏன் ? " – விவே திரும்பிப் பார்த்துக் கேட்டான். இதற்கு மறுமொழி சொல்லாமல் கன்டொஸ் கண்சிமிட்டிச் சிரித்தான்.

'' எல்லோருக்கும் குடுத்தவரா ? ''

'' ஓ ! செக்ஷன் முழுக்க ... ''

'' ஏன் ? என்ன விசேஷம் ? '' திரும்பவும் கேட்டான்,

'' சும்மா தானாம் ...வீட்டிலை செய்தது எண்டு சொன்னவர். ஆனா, உண்மையிலை அண்டைக்கு அந்தக் கடிதத்திலை கையெழுத்து வைச்சதுக்குப் பிராயச்சித்தம்.''

இப்போது சச்சியும் சேர்ந்து சிரித்தான்.

15

உங்கள் கடிதம் செயற் குழுவின் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. குறிப்பிட்ட கடிதத் தலைப்புகள் இப்போது அச்சிடப்பட்டு விட்டதால், அது பற்றி ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளோம். அச்சிடப்பட்டவை (முழுவதும் முடிவடைந்ததும், உங்கள் வேண்டுகோளைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்வது என்று செய்குழு முடிவெடுத்துள்ளது" – இந்தக் கடிதம், புதுக்கடிதத் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் செய்யப்படிருந்தது. &Cu செயற்குழுவுக்காக என்று லயனலின் கையெழுத்து.

பதில் வரப் பிந்தியதால், ஓரளவு எதிர்பார்த்திருந்ததுதான்; பிறகு சேனாதி ஆட்கள் மூன்று பேரும் வந்து சொன்ன சேதிதான் என்றாலும், எழுத்தில், அந்த அச்சிட்ட ஒற்றையில், பார்க்கப் பார்க்க கவலையும், கோபமும் சேர்ந்து படருகின்றன.

'' முடிந்ததன் பிறகு, சேர்த்து அடிக்கிறோம் எண்டாலும் பரவாயில்லை முடியுமட்டும் – எவ்வளவு நாளானாலும்– பொறுக்க நாங்கள் தயார். ஆனால் முடிந்ததன் பிறகு யோசிக்கப் போகினமாம்." இ.இ. சிங்கராயர் அதைப் படித்து முடித்ததம் கொஞ்ச நேரம் பேசுமலிருந்தார். பிறகு சொன்னார்:

" நிரைன் பண்ணுந்து வலு கைமான வேலை. இப்ப நாங்கள் அதைச் செய்யிறதாலை பிரச்சினை தீர்ந்திடாது. எங்கட வேண்டுகோளும் நின்றுறேறுது..."

"அப்ப 7"

" இன்னொரு சந்தர்ப்பம் குடுத்துப் பாப்பம், சில சமயம் உண்மையிலேயே வக்கட வேண்டுகோள்பிந்தியிருக்கலாம்."

''இன்னொரு சந்தர்'ப மோ ? '' — விவேயும், கனக்கம் இதை எதிர்பார்க்கவில்லை.

ராஜினாமாக் கடிதத்தில் சிங்கராயரின் கையெழுத்தை வாங்க வராயல் விட்டிருக்கலாம் என்று கனகசுந்தரம் நினைத்தார்.

்' உங்க லெற்றனர், இப்ப குடுக்காமல், அதுக்கு முதல் இவ்வொரு வேண்டுகோள் விட்டுப் பா'பல்"

" எப்பிடி? "

் திருப்பி அடிக்கச்சொல்லி ''

் உது சரிவராது, சேர்.., " விவே சிரித்தான்.

" காசில்லை எண்டு மறுபொழி சொல்லலாக் – ககமா "

" அதக்குக்கள் ஒரு வழி இருக்கு…"

" menen ? "

'' செலவழிச்ச காசை தாங்கள் தாறமண்டு சொல்லி.''

இருவரும் குறுக்கிட்டார்கள், வியே சொல்லால் :

" வெட்கங் கெட்ட வேலை ...) உதிலும் பார்க்க, தமிழைப் போடக் சொல்லிக் கேசாமல் இருக்கலாம்." சிங்கராயர் நிதானபிழக்கவில்லை.

'' பொறும் தம்பி, நிசைல் பண்ணுந்தாலை எங்க வேண்டுமேன் நிறைவேறி விடுமோ 7 – சொல்லும். ''

்' நிறைவேறாது ஆனா வேற வழிஇல்ல…்'

்' கத்தோர் கண்ரீணை நடத்துறது. ஆர் 7 இந்தச் சுங்கத் தானே? "

இவர்களிரண்டு பேரும் தலையாட்டினார்கள்.

் சங்கத்தாலை சிசைவ் பண்ணிப்போட்டு, கன்ரீனிலை ஒருதேத்தண்ணி டைக் குடிக்க முடியாது…."

" தேத்தண்ணி பெரிகில்லை, சேர் -" விவேயால் தன்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை.

் அதுதான்.... ! '' என்றார் சுரைக்கம்.

் அதை நான் பெரிசு எண்டு சொல்வேல்லை... ஆனா, அதைத்தானும் ஒக் இழக்க வேணும் ?

இந்த வேண்டுகோளுக்கு. எந்த ஒரு மறுமொழியும் சொல்ல முடியாது – திருப்பி அடிக்கிறதைவிட, ஆனா டியல் தான் இவ்வளவு சொல்லுழன்... இதுக்கும் ' மாட்டோம் ' என்று சொன்னால், நெலிக்னேஷன் கடிதத்திலை முதல் கையெழுத்து வைக்கிற ஆனாக நானிருக்கிறன்...."

16

்' எங்கள் வேண்டுகோளை, செயற்குழு ஆராய்ந்து முடிவை அறிவித்தமைக்குப் பாராட்டுகிறோம், எளினும், பரஸ்பர நல்லெஸ்சைத்திற்கும் ஒத்துழைப்பிற்கும் மதிப்புக் கொடுக்கும் விதமாக கடிதத் தலைப்பில் தமிழும் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என் மில் இன்னமும் நாம் நம்பிக்கை வைத்துள்ளோர்.என்! கூதவலியறுத்திர் சொல்ல விருப்புகிறோர், "

" இதன் கிழ் கைபொப்பம். இட்டிருக்கும் உறுப்பினர்களாகிய ஏற்கனவே அச்சிடப்பட்ட வடிதத் தலைப்பிற்கான செல்வைச் சங்கத்திற்குத் SES. 215 தலைப்புகளைப் பெற்றுக் கொள்ளக் n einCarrin. ஆகவேட HEEDTE தமிழையும் சேர்த்து, புதுக் கடிதத் அச்சிடு மாறு தலைப்புகளை செயற்குழுவை மீண்டும் தயவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். "

் உங்கள் வேண்டுகோர், செயற்குழுவின் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இந்த ஆலோசலைக்கு நள்றி தெரிவிக்கிற அதே நேரத்தில் தன் முன்னிலையில் அதேக பொறுப்புகள் இருப்பதால். கடித்ததலைப்பு விஷயத்தில் இன்னும் சில நாட்களைச் செலவிட முடியாத திலையிலிருப்பதனை செயற்குழு வருத்தத்துடன் தெரியப்படுத்துகிறது."

" முன்னர் அறிவித்தது போல, கைவசமுள்ள கடிதத் தலைப்புகள் முடிவடைந்ததும், தமிழையும் சேர்ப்பது பற்றிய உங்கள் வேண்டுகோள் பரிசீலனைக்கெடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறோம்,"

" தங்கள் பதில், திரம்பிய துயரத்தையும், திருப்திலீனத்தையும், எமக்குத் தந்தது, செயற்குழுவின் இத் தீர்மானத்தால் நலன் செய் சங்கத்திலிருந்து விலகுவதைவீட வேறெந்த முடிவுக்கும் வர எம்மால் தியலவீல்லை எமதுராஜினாடாக்களை ஏற்றுக் கொள்ளும்படி வேண்டுகிறோம்."

இந்தக் கடிதத்தின் கீழ் இந்பத்தொன்பது கையொப்பங்களும் இருந்தன.

(Decre - 1989)

 தின் ஊரைக்கடந்து, யாழ்ப்பாண டவுனுக்கு இட்டுக் செல்லும் அந்த கொழும்புத் துறை வீதியில் ஏறுவதற்குள், அவனுக்கு போதும் போதும் என்றாகி விட்டது.

்' சீ. என்ன சாதிச் சனங்களப்பா இதுகள் '' என எரிச்சலுடன் நிணைத்துக்கொண்டான். ஒவ்வொரு ஒழுங்கை முடக்கிலும் நின்று அவன் எப்பொழுது வீட்டை விட்டு வெளிக்கிடுவான் நாவைச் சமுற்றிச் சாட்டையாய் வீசலாமெனக் காத்திருந்தது மாதிரி

" என்ன தம்பி கன நாள் விவோ? " ... " ஊர்வேதான் நிக்கிறாய் எண்டு கேன்வி. ஆனா, வெளியினல் தலைக்கறுப்பையே காணல் " " இனி ஊரோடை தான் தங்கிதோ " இந்த சொடுக்கல்களிடையே, அவன் அடிபட்ட நாயாய் " விர் "ரென்று, தன் ஊரைக் கடந்து வந்திருக்கின்றான்,

சற்று முன் '' என்ன தற்பி பிழைப்பெல்லாம் எப்பிடி?' என பிழைப்பில் அழுத்தம் கொடுத்துக் கேட்டுப் போன்னே, அந்த சிவராசா! அவனிடம், சைக்கிள் சிற்றின் இரு புறமும் பிதுங்கி வழியும் அந்த சதையைப் பிடித்து உலுக்கி இது மட்டும் நோமையாகச் சம்பாதித்ததா ''' என கேட்டிருக்க மேண்டுமென்று ஒரு கணம் கிளர்ந்து மடிந்த ஆவேசத்தில் நினைத்துக் கொண்டான்.

வதடா! தங்கள் கார்க்காரசெருவன், நல்ல உத்தியோகத்திலிருக்கிறான், எல்லு பெருமைப்பட வேண் ric. அவன்வந்துநொந்து கிடக்குக்கொழுது இப்படி நக்கல் பேச்சுகளால், குத்திக் காட்டாரணாவது இருக்கத் தெரியாதா? எல்லோருக்கும், தான் உத்தியோகம் பாடத்தபோது வரிச்சல், இப்பொழுது பரசு எத்தோஷம்.

அகன்று, நீண்டு வந்த கொழும்புத் இறை வீதி, அடிக்கடி அவளின் களைத்தைக் கோரி நின்றது. அங்குமிங்குமாய் பறக்கும் ஸ்கூட்டர்கள் அங்கொன்றும் இங்கொன்ற மாய் கடக்கும் கார்கள், வரப்போகும் நனத்தின் சுறுசுறுப்பிணைக் கோடிகாட்டி நின்றன.

ஒரு மினி, மாக்ஸி, மிடிக் சதப்பம், கைகளில் நோட்ஸ் புத்தகங்களும் அவலைக் கடந்து சென்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் பள்ளிக்க டங்களுக்கு விடுமுறை விட்டாலும், இந்த ரியூட்ட நிகளுக்கு ஒய்வே இல்லை.

எ' டென்று அவன் கண்கள் தடுக்கப்பட்டு தின்றன. எதிர்ப்புறத்தில், ஸ்கூட்டர் ஒன்றின்மேல் மிதத்தவன்; கின்பு. ஐயோ! தன்னோடு யூனிவலிற்றியில் படித்தவன்; கின்பு. வவுனியாக்காட்டில் எல்கோ ஒரு பள்ளிக்கடத்தில் டெங்புளி டிச்சராகத் தல்னோடு வேலை செய்தவன்; கண்டு வீட்டால் ஏதாவது கேட்கப்போகிறான், பானி! அவன் பயந்தது போலவேள்கூட்டரில் வந்தவன் அவனைக்கண்டுவிட்டான். கையை உயர்த்தி இருக்கிவிட்டு, ஸ்கூட்டரையும் நிறுத்திக்கொண்டான்.

அகப்பட்டாயிற்று | "ஹூலோ ! கண்டு நடை காலம் | இப்போ ஸி.ஏ.எஸ். ஓ.பிஸ்ரல்லவர் ? எங்கே போஸ்டிங் ?" உண்மையாகத்தான் கேடகிறானர் ? அல்லது வேண்டு மென்றே தன்னை ஆழம் பார்க்கிறானர் | தால் ஸி.ஏ.எஸ் ஓபிஸர் என்பது தெரிந்த இவனுக்கு, மற்றதும் தெரியாமலா இருக்கும் ?

என்னைத்திற்குத் தொடர்பில்லாத ஒரு சிரிப்பை உதிர்த்துவிட்டு கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு பட்டிக்காட்டுப் பகுதிரின் பெயரைச் சொல்லேன். அங்குதான் எஜி.ம ஆக இருப்பதாக, கிழக்கு மாகாணத்தில் முன்பு வேலை பார்த்தது நல்லதாகிப் போய்விட்டது, அதனால் தான் அப்பகுதியிலுள்ள கிராமப் பகுதிகளின் பெயர்களும் தெரிந்திருக்கின்றன. தான், கடைசியாக வேலை பார்த்த இடத்தைச் சொல்வால், நானைக்குப் பேப்பரில் வந்து, ஊர் சிரிக்கும்போது இலன் தெரிந்து கொண்டு விடமாட்டானா?

"ஒ ! சந்தோகம்... அப்ப எப்பிடி மற்றப் புதினங்கள்?" சிறிது நேரனிசளிட்பின் பின் "அப்ப வாறன்" என்று செல்லி, வந்தவன் விடைபெற்றுக் கொண்டான். இவன் படித்தவன்; பட்டினவாசி; தெரிந்திருந்தாலும் தெரியாத்து மாதிரிப் பாவளை காட்டி சடைவிசளிக்கும் இங்கிதம் அறிந்தவன். எங்கள் ஊர்ச்சனம் போலவா ? அன்று வவுனியா, ஆசிக் குளத்தில், தன்வோடு இருந்தபொழுது ஆரிரிய வேலையை நிருந்தரமாக்க யாரைப் பிடிப்பது என்று ஓடித்திரிந்தவன். இவுன்றைகட்ட ரின்போகிறான். இப்பொழுதும் டீச்சராகத்தான் இருப்பானோ, அல்லது மிடில் சால்ற் எங்கேயும் போர்டி உழைத்து வந்திருப்பானோ ? அப்பொழுதுகான். அவனைப் பற்றித் தான் ஒப்புக்குக்கட் ஒன்றுமே கேட்காகது தெரிந்தது. இங்கிவிஷ் பிடியத்தில் படிப்பவன், வெளிநாடுகளுக்குப் போய் அள்ளிக் கொண்டு வந்திருப்பான்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

எல்லோரும் ஸ்கூட்டரில் போகிறார்கள். தான் ஒரு வஜி.ஏ, ஐயாவின் பழைய ் கொடக் லொடக் ் சைக்கிளில் தானே போவிரேன். லஞ்சம் வாங்கியதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி வாங்கியிருந்தால் தான் கோட்டை கட்டியிருப்பேனே !

இவன் தன்னால் இடித்துப் புதிதாகக் கட்டப்பட்ட மனைவியின் சீதன வீட்டை தினைத்துக் கொண்டான். கோட்டை மாதிரித்தானா ? என்ன செய்வது, நகுலா வீடு பழைய பற்ரன் வடைச் சொல்லி, வீட்டைத் திருத்த வேண்டுமென்று வீடாப்பிடியாக தின்றான், கை வைத்த பொழுது, அது இவ்வளவு காசை விமுக்கும் என்று நினைக்கவில்லை.

முதலில் அவன் ஐயாவில் கடனை அடைக்க வேண்டியிருந்தது. இவக்கத்தில் பயந்து பயந்து கொண்டு லஞ்சம் வாங்கிய காலத்தில், எத்தனையோ 'சான்ஸ் ' களை நெறும், பயத்தினால் இழந்திருக்கிறான். அதற்காகப் பின்பு அங்கலாய்த்திருக்கிறான். பிறகு பழகி விட்டது. யார் யாரிடம் இவ்வளவு இவ்வளவு தொகை வாங்க வேண்டுமென்று 'சார்ட்' தயாரித்து வவத்தது மாதிரி.

தங்கைக்கு 'டொனேஷன்' கொடுத்து நல்ல உத்தியோக மாப்பிள்ளையாகப் பார்த்தான். வீடு, கட்டிக் கொடுத்தான், காசிற்குத் தேவை, எப்பொழுதுமே இருந்து வந்தது. அவன் அந்தக் கலையில் தீனிரமாக முன்னேறி விட்டிருந்தால். அவன் ஒரு சாதாரணமானவன். உலக இயல்புகளுக்கு உட்பட்ட வன்; 'தகழி ' யின் சேவைப்பிள்ளை மாதிரி, இயற்கையைத் தானே 'தகழி' யும் எழுதியிருக்கிறார்.

அவன் கண்முன், அவனால் அத்தாட்சிப்படுத்தப்பட்ட பல கள்ளர்காணி உயில்கள் மிதந்தன. ஒரு நாள், இப்படியான உயில்கள் அறுபதை அவன் அங்கீகரித்திருக்கிறான், அரசாங்கக் காணிகளை தனிப்பட்ட வர்களுக்குச் சொந்தமாக இந்த சுள்ள உறுதிப் பத்திரங்கள் காட்டின. இவற்றைக்காட்டி அரசுக்கு செரந்தபாக காடுகளிலுள்ள மரங்களைத் தறித்துக் கோன்டு போனார்கள், வொறி வெறியாக சம்பாதித்தார்கள், வட்சம் டைசமாக இதற்கு அனுமதித்த அவனுக்குக் கிடைத்ததோ அயிரம், இரண்டாபிரம்!

இந்த ஆயிரங்களுக்கு ஆசைப்பட்டவல். ஐம்பது. இருபத்தைந்துகளுக்குக் கூட ஆசைப்பட்டான்; அவனின் 'சார்ட்' எல்னேரையும் உள்ளடக்கியிருந்தது.

அந்த சம்பவத்தை – இதுவரை ஆறிரத்தெட்டுத் தரம் நினைத்து அது நடந்திராவிட்டால் என எண்ணி மாய்ந்து கொண்ட சம்பவம், அதை நிலைத்துக் கொண்டான்.

அந்தக் கிராவவாசி உண்மையிலே இயலாதவன் போலத்தான் தோற்றமளித்தான். சமூக சேலவ தின்னாக்களம் வழங்கும் மானியத் தொகைக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டிய எல்லாப் பத்திரங்களும் அவனிடம் இருந்தன. அந்தப் பகுகி கிராம சேவகரும். அவ் விண்ணப்பத்தை ஏற்கச் சொல்லி முறையாகச் சியார்கக் கையெழுத்திட்டிருந்தார். அவன் ஐயப்பட ஒன்றும் இல்லை. விண்ணப்பப் பத்திரங்களை நீட்டிய கை வேறு ஒன்றையும் நீட்டாதது, அவனுக்கு எரிச்சலூட்டியது. "என்னப்பா! சும்மாசிருந்து கொண்டு தருமப்பணம் வாங்க ஆசை, அதுக்காக ஒண்டும் குடுக்க மனமில்லை ' என்று சிடுசிடுத்தான்,

்கொண்டு வந்திருக்கிறன் ஐபா ! ' என்று சொல்லி, அந்தக் கிழவன் அவளுமாக மடியை அவிழ்த்து சில சசங்கிய நோட்டுகளை அவனிடம் நீட்ட அவன் வாங்க ....

தடாலௌ தன்ன சுதலைத் தள்ளிக் கொண்டு, உள்ள வந்தவர்கள் – வஞ்சுத் தடுப்பு உத்தியோகத்தர்களாம்.

அவன் பிடிபட்டு விட்டான், கையும் மெய்யுமா, பிறகு என்ன ! இரண்டு நாள்களில் மேலி டத்தில் இருந்து செய்தி வந்தது. அவலை பதவியிலிருந்து தற்காலிகமாக இடை திழுத்தம் செய்திருப்பதாக.

இரவோடு இரவாக, குவார்ட்டாள் வீட்டை ஒழித்து, சாமாள்களை வொறியில் ஏற்றிவிட்டு, மணைவி, குழந்தைகளோடு, நானும் கிளம்பி விட்டான்.

மணையியின் ஊராகிய ஆணைக் கோட்டையில் நெடுநாள் தங்கியிருக்க முடியாது. பெண் எடுத்த ஊரில் பரிசுகெடமுடியுமா?

அவளை விட்டு விட்டு, பெற்றோர் வீட்டிற்கு வந்துவிட்டான், வெளியில் தலைகாட்ட விருப்படில்கை.

'கண் மண் தெரியாமல் வாங்கினான் அம்பிட்டுட்டான்' ஊர்ச்சனம். இவ்வாற கனதப்பதாகப் பிரமை.

த்தனை நாள், வீட்டில் ஓடங்கிக் கிடப்பதென்ற நினைவில், இன்று லைப்ரரிக்கு போய் வாத்துணிந்தது, பெரிய பிழையாகிவிட்டது.

கண்டுக்குளி பெண்கள் பாடசாகலையைத் தாண்டி சென். யோன்ஸ் கல்லூரியை நோக்கிச் சைக்கில் சென்று கொண்டிருந்தது. பாடசாலை விடுமுறைக் காலமிது. அவையெல்லாம். மூடப்பட்டு வெறிச்சோடிக் கிடந்தன. இல்லாளிட்டால் பள்ளிக்கூடம், to Gio கோமாகி பின்னோரம் முன்றுரை மணிக்கு தெரு அமனிப்படும்; பாணவிகளும் Osen. Cumarian சுன்னடுக்குளி மாணவர்களுமாக, அவனும் அப்படித்தான் கவலையற்ற பாணவளைய் எதிர்ப்பக்கத்திலிருந்து வரும் சண்டுக்குளி பெட்டைகளோடு கள்ளமில்லாமல் பேசிச் சிரித்துக் Овнею (Э இத்தெருவில் திரிந்திருக்கின்றான். அவர்களில் சிலரைக் கொண்டு தன் நோட்ஸ்களை எழுதுவித்திருக்கின்றான். பாடசாலையிலும் யுனிவர்ஸிற்றியிலும் சரி, அவனிடம் நோட்கை வாங்கிப் போய் முத்து முத்தான கையெழுத்தில் நேர்த்தியாக நோட்ஸ் எழுதிக்கொடுக்க அவனுக்கு சில பெண்கள் இருத்தனர். ஒரு கண்டுக்குளிப் பெட்டையின் ஞாபகம் கூட கமலாகளியோ. என்னவோ, காநாடியும் அழகான மூக்கும் அகன்ற கண்களுமாப் ....

அது ஒரு இனிய காலம் ! எதிர்ப்படுபவற்றையெல்லாம் சுவையாக நோக்கும் புத்திளமை. இப்பொழுது, அவையெல்லாம் எங்கே ? அருமையானவற்றையெல்லாம் இழந்துவிட்ட சோகம் நெஞ்சைக் கப்பிப்பிடித்தது மாதிரி " ஏன், ஸி.ஏ.எஸ் பரீட்சை எடுத்தேன், பாஸ் பண்ணினேன்" என்றிருந்தது.

இப்பொழுதோ, படித்தவன், பழகியவன், எங்கே எதிர்படுகிறான் என்று பயந்து செத்துக்கொண்டு ....

யாழ் நகரின் அகன்ற பெரும் சாலை. அடர்ந்த சாலை ஓர மரங்கள், சுப்பிரமணியம் பூங்கா, ஒன்றுமே உறைக்கவில்லை.

லைப்ரரி வாசல், வீணையும் கையுமாக சரஸ்வதி சிலையும், சுற்றுப் புல்வெளியும் பளிச்செனத் தெரிந்தன. கேற்றைக் கடந்து உள்ளே நுழையும்பொழுது லாவகமாக சைக்கிளை ஒடித்துச் சென்று விர்ரென்று லைப்ரரிக்கு வந்து நடையும் குதியுமாக லைப்ரரி வாசலை மிதித்த பழைய நாட்களின் நினைவு ஓடி வந்தது.

சைக்கிளை ஓரமாக நிறுத்தி, உள்ளே நுழைந்தான். அவ்வளவு சன நடமாட்டம் இல்லை. ஆனாலும் மகசீன் செக்ஷனுக்குப் போகவிருப்பமில்லை. பள்ளிக்கூட விடுமுறை நாட்கள். தெரிந்தவர்கள் அதற்குள் இருக்கக்கூடும், திருப்பி ரெபரன்ஸ் செக்ஷனுக்குப்போக படியேறினான். அங்கு சோதனைக்குப் படிக்கும் மாணவர்களைவிட வேறு ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள் என்ற நினைப்பு.

மேலே இருந்து யாரோ வருவது கண்டு படித் திருப்பத்தில் தயங்கியவன், நிமிர்ந்து பார்த்த கண்கள் மருண்டன. இவன் யூனிவர்ஸிற்றில் படித்த காலத்தில் இருவருமே கட்சி கட்டிக் கொண்டு எதிரணியில் நின்றவர்கள்; ஏட்டியும் போட்டியும், சொல்லடியும், கூழ் முட்டை அடியுமாக....

''ஓ!'' ஒரு இதழ்க் குவிப்பு ஏளனமா ? கூடவே ஒரு '' ஹலோ ''வுடன் அவனைத் தாக்கிய ஒரு நமட்டுச் சிரிப்பு. அவனுக்கு மேல் எல்லாம் ஏதோ ஊர்வதுபோல பதிலுக்கு '' ஹலோ '' வை முணுமுணுத்தவாறு அவன் நகர்ந்துகொண்டான். இறங்கியவனின் அந்த எல்லாம் அறிந்த சிரிப்பு.... '' என்னப்பா! மார்க்ஸியவாதியே. லஞ்சமும் ஊழலும் முதலாளித்துவ அம்சமாயிற்றே '' என்று கேட்டுச் சிரிப்பதுபோல.

மேலே வந்தவன், உள்ளே போய் ஒரு சீற்றில் அமர்ந்துகொண்டு விட்டான். மனம் படபடத்துக் கொண்டிருந்தது. சொல்லால், பார்வையால், கேட்காமல் வெறும் சிரிப்பால் மட்டும்நையாண்டி பண்ணிவிட்டுப் போய்விட்டான்.

அவன் தலைகுனிந்தவாறு புத்தகத்தின் பக்கங்களைப் புரட்டிக்கொண்டிருந்தான். ஏதோ ஒரு நினைவு! இந்த பாவனை மிகவும் பழக்கப்பட்டதாக.... ஓபிஸின் தள்ளு கதவின் கீழே வெளியே நிற்கும் கால்களைக் கண்டதும் அவன் இவ்வாறுதான் தன்னை 'பிஸி 'யாக்கிக் கொள்வான். அவனை, எவ்வாறு தம்மைக் கவனிக்கச் செய்யவேண்டும் என்பது வருபர்களுக்கு அநேகமாகத் தெரிந்திருக்கும். ரெடியாகத் தான் கொண்டு வந்திருப்பார்கள்.

அவனக்கு எரிச்சலாக இருந்தது. எதை மறந்து சிறிது இருக்கலாமென எண்ணி வெளியில் புறப்பட்டானோ அதுவே அவன் நினைவை உலுக்கி ஆட்டுகிறது.

' ஏன் வந்தோம் ' என்ற எண்ணம் எழுந்த பின்பு அவனுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை. எழுந்துவிட்டான்.

வெளியே வரும்போது எதிரே கேட்போர் கூட்டத்தில் ஆட்களின் தலைகள். ஏதோ கருத்தரங்கோ, பேச்சோ அரக்கபரக்க மேலே ஏறிவந்தபொழுது இதைக் கவனிக்கவில்லை. இப்பொழுது, எந்த நேரத்திலும், பேச்சு முடிந்து கதவைத் திறந்து கொண்டு மக்கள் வெளியே வரக்கூடும். தாமதிக்க, தாமதிக்க எதிர்படுபவர்களே அதிகமாகும். யாழ்பாணத்தானுக்கு தன் பாட்டுக்கு தன் வேலையைப்பார்த்துக்கொண்டு போகத் தெரியாது.

அவன் கீழே இறங்கிவிட்டான். கண்ணாடி ஊடாகத் தெரிந்த மகஸீன் செக்ஷனில் அதிக ஆட்களில்லை. ஆனாலும் வேண்டாம். அவன் வெளியே வந்தான். சைக்கிளை எடுப்பதும், தாவி அதில் ஏறுவதும் ஏதோ தன்னியக்கமாக நடைபெறுவது போல.

மீண்டும் வந்தவழியே போக விரும்பவில்லை. கரைபாதையாகப் போனால் நல்லது. ஆஸ்பத்திரி வீதிக்கும் போகவேண்டும். ஒரு அலுவல்.

கோபுர மணிக்கூண்டு, எப்பொழுதும் போல் அசையாமல் நின்றது. செல்வாவின் நினைவுத்தூபி பளிச்சென்று வெள்ளைவெளேராய் எழுந்து நின்றது. 'சே! மனிதனுக்கு எத்தனையோ பிரச்சினைகள், அவற்றைத் தீர்க்க வழியில்லை. அதற்கு நடுவே இந்த நினைவுச் சின்னங்களும் சிலைகளும் புதிது புதிதாக...' முளைத்து விட்டிருந்த அவற்றை ஒருவித வெறுப்புடன் பார்த்தான். இவை அமைக்கச் செலவான காசைக்கொண்டு எத்தனையோ ஏழைகளை உயர்த்த பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கலாம்.

மேலே நினைப்பதற்குள், தனக்குள் இருந்து கொண்டிருந்த தன் ஒரு பகுதியே தன்னை விசித்திரமாக பார்ப்பது போன்று. ஏழைகள் பாட்டாளிகள், திட்டங்கள் என்றும் வெளியில் பேசலாம். எழுதலாம் உள்மனதில் தப்பித்தவறி நினைத்து விட்டால், இப்படி ஒரு வினோத அனுபவம்

அவன், ரோட்டில் கவனம் செலுத்த முற்பட்டான். சந்தடி குறைந்த முற்றவெளி மறைத்து கொண்டுவந்தது. வீரசிங்கம் மண்டபமும், எதிரே பதினோரு சிறு தூண்களும், தூண்கள் விழுந்து கிடக்கவில்லை. தபால் கந்தோலரக் கடக்கும் நோம் பொ வைச் சுழற்றி வந்த கால்கள் தடக் என நின்றன. எசன்கின் எங்கிலி அறுந்து, பாதி ரோட்டிலும், பாதி சைக்கிளிலுமாகக் கொங்கியது. வதிலும் எரிர்கள் எரிர்களை வரும் நேரம். சைக்கிள், வேறு வாங்கிக்கட்டி மொத்தயாகத் தருகிறது.

இதை உருட்டிக்கொண்டு போய், எங்கேயாவது ஒரு சைக்கின் ரிப்பேர் கடையில் தன்னினிடவேண்டும். சைக்கிவில் கூட ,ஆத்திரத்தைக் காட்ட முடியாத கையேலாத்தலம்.

தெரிந்த ஒரு சைக்கிள் சிப்பேர் கடையில், சைக்கிளைக் கொடுத்துவிட்டு, கடையை விட்டு வெளியே வந்தான்,

அவளைக் கடந்துகென்ற ஒரு கார், பின்பு தள்ளிப் போய்ரின்றது.

கதவைத் திறந்து கொண்டு இறங்கியவல் , நாவுக்கரசன். பிஸினஸ்வேன், தருணம் பார்த்து அரசியலிலும் புகுந்திருக்கிறாள். ஆளும் கட்சியின் மாவட்டச் செயலர் இப்பொழுது.

தல் முன் எதிர்படுபவர்கள் எல்லாரும் கவலையற்று, திரியும் பொழுது தான் மட்டும் எல்லாவற்றாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு அனாதரவாய் நிற்பது போன்ற சகிகக முடியாத உணர்ச்சியில் கண்களில் நீர் கசிந்து விடும் போவிருந்தது.

் எங்கே டி. ஆர். ஓ? கிளிநெட்சியிலா? " அவன் பறுத்துதான் கடைசியாக வேலை பார்த்த ஊரின் பெயலர்ச் சொல்லால். " இப்ப... இக்கை... இன்றுடிக்ஸனில் நிற்கிறன். "அடைத்துச்செயல்டு வரும் தன் குரலைக்கே!" க என்னவோ மாதிரி இருந்தது. சூரலை சரி செய்து கொண்டான். " ஒருத்தனர் டை இருடத்தைஞ்சு ரூபர் வரங்கின்றை "பிறையரி ஒபினேண் "கண்டு விட்டாங்கள்."

அவனுக்கே விளக்கவில்லை. இதை எல்லாம், ஏன் இவனிடம் சொல்லி அழுதேன் என்று, நண்பனின் குரலில் இருந்த தன் சர்ப்பு, இப்படி அவளைப் பேசனைத்ததா?

் என்னடாப்பா, ஒரு ஸி.ஓ.எஸ். ஒபிலர், இப்படியா நடுரோட்டிலை நடந்து கொண்டு…' அவன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டான்.

" இவ்லை, சைக்கிளிலை வந்தவான். செயின் அறுந்துப்பேச்சு, ஒட்டக் குடுத்திட்டு வாறன், "

நல்லா 'போச்சு வர காரிலை ஏறு, உள்ளன கொழும்டத் துரையிலே விட்டுளிட்டுர் போறன்,

் இல்லை... எனக்கு பேறை பேலைய சிருக்கு, நாள் "

'' ஏற்டா காரிக்கை, அதுகளை எல்லாம் போற வழியிலை பார்த்துக்கொண்டு போகலாம், '' வந்தகண் இழுத்தான், அவன் இழுபட்டான். அவளின் சுரிரனத்தோடு கூடிய வற்புறுத்தலை ஏற்கவேண்டும் போலிருந்தது,

தனித்தனியாக முன்சீற்றுகள்; புது மொடல் சிறுகார், யாழ்ப்பாணத்துத் தெருக்களில் குலுக்கல், நலுங்கலின்றி மெத் என்று சென்றது.

அந்தக்காலத்தில் சென். போன்ஸ் கல்லூரியில் தன்னோடு படிக்கும் பொழுதே இந்த நாவுக்கரசன், ஒரு ஷோக்குப்பேர்வழி1படிப்பைமுளையிலே ஏற இந்தஷோக்கு தனம் விடவில்லை. ஆனாலும் இவன் நல்லவன் தன், நண்பர்களுக்கு உதவுடலாக்.

திரும்பியநாவுக்கரசன், அவனைப் பாந்தான். "இதுவா விஷாம்? இதுக்காகவர். ஆள் இப்படிச் சோந்துபோனது மாதிரி இருக்கிறாய்?" என்று சிரித்தான்.

" சுண்ணாலை பாத்திட்டாங்கள் "

" அட் ! அதுக்கு என்னப்பா! சாட்சி சொல்ல வரக்கை, இவங்களை கேள்விகள் போட்டு விசாரிக்கிற மாதிரியிலை எல்லாம் இருக்கு. அந்த வவுளிக்குளத்து அப்போதிவியை, அந்தக் கட்சி ஒக்களேஸர் விடுவிக்கேல்லையா? உணக்குத் தெரியாதா? எல்லாத்தையும் சரிப்படுத்தி விடலாம். "

" அதோடை கிண்டியா, வேறையும் எத்தனையோ பிரச்சனைகள் வரும், கிறவுண் லாண்டிலை கள்ள உறுதி காட்டி, மரம் தறிச்சிருக்கிறாங்கள், மீல் பிடி கொப்பரேஷனோடு... எல்லாத்துக்குமா, "இன்கொயறி" வைக்கப்போகிறார்களாம், "

" இன்கொயறி பெரிய இன்கொயறி, மிளிஸ்டர், சயஞிங்காதானே, அவன் என்றை பெஸ்ட் பிரறண்டு, பிடிக்கிற மாதிரிப்பி டிச்சா, இதை அழுக்கி விடலாம் இது எல்லாம் சிம்பினடா மக்கான்; என்னை நம்பு, நால் செய்து தாறன். "

கார் நழுவி ஓடிக்கொண்டிருந்தது அவன் வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். இந்த நாவுக்கரசன் லேசாவவன் அல்ல. சக்தி வாய்ந்தவன் என். து அவனுக்குத் தெரியும்.

மலம். லேசாகிக் கொண்டு வந்தது, இதுவரை எதிர்ப்பட்டு, சிரிப்பால், சொற்களால் தன்னை துருவியயர்களை அவன் மறந்து கொண்டிருந்தான். இன்று, வெளியில் புறப்பட்டது, எவ்வளவு தல்லதாக : போய்விட்டது. இல்லாவிட்டால். இந்த நாவுக்காகளைச் சந்தித்திருக்க முடியமா? இவன் நினைவுதான் தனக்கு வந்திருக்குமா? ஏதோ முடியமா? இவன் நினைவுதான் தனக்கு வந்திருக்குமா? ஏதோ முடியமா? இவன் நினைவுதான் தனத்து விவனை சந்திக்க வைத்திருக்கிறது.

காரின் கன்னாடிக் கதவினூடே யாழ்ந்தர், தவ் பாட்டுக்கு தன்வேலையைப் பாந்துக்கொண்டு கழு எழுப்படி இயல்கிகொண்டிருந்தது.

VWळाडेडीके Wyबीरे...!

நந்தினி சேவியர்

முன்னொரு தடவையேனும் வந்த பரிச்சயம் இல்லாத நிலையில் கையில் சூட்கேஸ் சகிதம் அவன் அந்த பஸ்சை விட்டு இறங்கினான்.

'யாரைக் கேட்பது ...? யாரிடம் விசாரிப்பது...?'

எதுவுமே தெரியாத – புரியாத ஒரு சூனிய நிலை.

வாய்... இருக்கிறது. பகல் நேரம் ... இது இரண்டு நம்பிக்கையும் அவனை ஓரளவு தணிவுறச் செய்தது.

ஆனாலும் விசாரித்து அறிந்து, அந்த மனிதனின் முன்பு கூனிக் குறுகி தெண்டனிட வேண்டுமென்கின்ற கூச்சம் அவனை மேலும் தயக்கமுற வைக்கிறது.

தனது இயலாமையையும், இந்த நிலைமைக்கான காரணத்தையும், தனது தமையனையும் அவன் மிகவும் கடிந்து கொண்டான்.

சூட்கேசில் கனக்கும் காகிதக் கட்டுக்களும், ஒரு சாரமும், துவாயும் மிக மிகப் பாரமாகி அவனது கையை இழுப்பது போன்று பிரமை.

'புறப்படுகின்ற பஸ்சில் ஏறி திரும்பவும் யாழ்ப்பாணத்திற்கே போய் விடுவோமா ?'

விபாதமான எண்ணமொன்று தலை தூக்கி அவனைச் சஞ்சலமுற வைக்கிறது.

விடிகாலையில் பஸ் நிலையத்தில் அவனை வழியனுப்பும் போது தமையனார் கூறிய வார்த்தைகளை அவன் நினைவு கூர்ந்தான்.

''நான் எல்லாம் அவரோடை கதைச்சனான், எப்பிடியும் செய்து தருவார். சேட்டிவிக்கற்றுக்களைக் காட்டு. அருள்பாதனுக்கும், தேவனுக்கும் அவர்தானே செய்து குடுத்தவர். நீ உன்னிலை தான் இனி விசயமிருக்கு. எங்கடை கஸ்டத்தைப் பார்த்து நடந்துகொள்...

தனது குணத்தைப்பற்றி நன்கு அறிந்திருந்தமையால் ஒரு நிதானத்துடன் அவர் வார்த்தைகளை உபயோகிக்கின்றார் என்பதை அவன் சட்டென இனங்கண்டு கொண்டான்.

அந்த நேரமே அவனுக்கு தன் பிடிவாத குணங்கள் யாவும் விலகிப் போய் விட்டதான ஒரு உணர்வு எழுந்தது.

''தந்தியடிச்சபடியால் ஆரையேனும் பஸ்ராண்டுக்கு அனுப்பியிருப்பார், பயப்பிடாதை...''

கண்ணாடிப்புறம் எட்டி உரக்க அவர் கூறிய வார்த்தைகள்தான் பஸ்சின் உள்ளிலும் அவனுக்கு மிகத் தெளிவாகக் கேட்டது. அருள்நாதனைப் போல ஒரு கூட்டுத்தாபனத்தில் அல்லது தேவனைப்போல ஒரு பாடசாலை ஆசிரியராக தன் தம்பி வர வேண்டுமென்கின்ற விருப்புக்கு அவர் ஆட்பட்டுப்போயிருப்பதை அவன் சில நாட்களாக அவதானித்து வந்திருக்கிறான்.

''உடனடியாக தங்கரை அனுப்பிவிடவும்'' என்ற அந்தத் தந்திச் செய்தி கிடைத்ததும்.

அவர் கொண்ட பரபரப்பும், பதட்டமும் அவனை மிகவும் விசனத்தில் ஆழ்த்தியது.

''அவங்கள் ஒரு அதிஸ்டக்காரங்கள்... உனக்கும் அப்பிடி ஒரு அதிஸ்டந்தான் வந்திருக்கு....''

குசினிப்புறமிருந்த அவனுடைய அண்ணி மெல்லிய குரலில் கூறிய நம்பிக்கையான வார்த்தைகளை அவன் எண்ணிப்பார்த்தான்.

குடும்பமென்ற பெரும் சுமையின் பாரத்தை வலுக்கட்டாயமாகச் சுமந்து நிற்கும் அவர்களுக்கு ஒரு விதத்தில் தன்னாலும் உதவி செய்ய முடியும் என்கின்ற நம்பிக்கை விழுதூன்றியபோது அதனை அவனால் மறுதலிக்க முடியவில்லை.

விடியலில் எழுந்து துறைக்குப்போய் சீலையோடு மாரடித்து... மருந்து நனைத்து நீலம் தோய்த்து... கஞ்சிமுறுக்கி காயவைத்து பிறகு இஸ்திரிக்கைப் பெட்டியோடு மல்லாடும் தனது தமையனைப் பற்றி அவன் நினைவு குவிந்தது.

பெரிய குடும்பம் ஏழுபேருக்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள்.. சோடா, நீலம், கரி ? விலை ஏற்றம்.

முடிவு ... ஏதோ ஒரு தூரத்து உறவினனிடம் .. கையேந்த வேண்டிய ஒரு இக்கட்டான நிலை.

அதன் விளைவு தந்தியாக ... உருமாறி வீடு தேடி வந்து அவனைக் கெதி கலங்கடித்திருக்கிறது.

வெள்ளாவிக் கொட்டிலில் துறையடியில், சீலைக்காயப் போடும் இடங்களில் அவற்றையெல்லாம் சகிப்புத் தன்மையோடு அவன் கிரகித்துக் கொண்டான்.

சூட்கேசும் கையுமாக பஸ்ராண்டில் நின்று கொண்டிருக்கும் நேரத்திலும் தனக்கு அது எப்படிச் சாத்தியமாகிற்று என்பதைப் பற்றியும் சிந்திக்கலானான்.

தெரிந்த முகங்களைத் தேடவேண்டிய அவசியமில்லை... தடிப்பான கண்ணாடிப் பிரேம் போட்ட கரிய குட்டையான அந்த மனிதன் சில நேரம் வந்திருக்கலாம்.

'' நீர்.... தங்கராசாவா? ''

தோளில் தட்டும் ஒரு தம்பிக்கையான கேள்வி,

'ஒம்' என்பதுபோல் தலையசைத்து அந்த மனிதனை அவன் ஏற இறங்கப் பார்த்தான்.

> "இப்ப மூதூருக்கு ஒரு வோற் இருக்குதுபோவம்..." ரக்கி ஒன்றை கைதட்டினார் அந்த மனிதர்.

ஜெற்றிக்கு விரையும்போதும் லோஞ்சில் ஏறி அது புறப்படும் வரையும்கூட அலன் அந்த மனிதருடன் வதுவும் பேசவில்லை.

சில நியிடங்களின் பின் அவன் கேட்டாள்.

"சாப்பிடி கானாணம் க் கண்டுபிடிச்சியன்....?"

"அது ஒண்டும் கஸ்டமில்லை. சீ சி சொன்ளவர் பஸ்ராண்டிலை ஆரேனும் பன் சாலை இறங்கி முழுசிக்கொண்டுநின்டால் அது நீராப்த்தாளிருக்குமெண்டு .....நாள் கண்டுபிடிச்சிட்டன்..."

கலகலப் பாக அந்த மனிதன் பேசியது அவனுக்கு 'சரி' என்றாலும் மெதுவாகச் சிரித்தான்.

தொலை தூடம்... சமூத்திரத்தின் அந்தத்தில் தெரியும் அடிவானக் கறுப்பில் நீளமாகத் தெரியும் நிழல்களையும் ... வெளிச்ச வீட்டையும் அவன் உற்றுப் பார்த்தபடி அமைதியாக நின்றான்.

பல தடவைகளில் அந்த மனிதருடன் அலட்சியமாக நடந்து கொண்ட நினைவு ஏனோ அவனுள் நிரும்பவும் திரும்பவும் அலையெழுந்து வந்தன.

"தலைக்கலம் பிடித்த.... பிறுவங்கள்"

மூதூர் மண்ணில் கால் பதிக்கும் வேளையிலும் அந்த எரிச்சல் எட்படியோ நேட்வே செய்தது.

"இவ்வளவு தூரம் வந்திட்டு இளி.... உதைப் பாக்கேலாது...."

அந்த மனிதனைத் தொடர்ந்து உறுதியோடு நடந்தால் அவள்.

481

அவள் மூதுருக்கு வந்து மூன்று நாட்கள் ..

அந்தக் கடற்கரையும், தென்னம்கோலைகளும்... மரஞ்செடி கொடிகளும் ஏதோ ஒரு சினிமாவில் பார்த்த காட்சி ஒன்றின் பிரதிபலிப்பாகி.....

> அவனுக்கு மூதுர் மிகவர் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. வந்த களியம்... ?

அன்று மாலை அவனே அதைக் கேட்பது என்று முடிவு செய்து கொண்டான். லைப்ரரி வாசலில் உட்கார்ந்திருந்த அவளை சுந்தோர்ப் பெர்கள் தேடி வந்தது அவனுக்கு ஒரு பரு ரட்டை ஏற்படுத்தியது.

் தம்பி உங்களை ஐயா கூட்டிக்கிட்டு வரச்சொள்ளாரு..."

மூதாருக்கு வந்த பிறகு இன்னமும் அவரும் அவனும் பரன்பரம் எதைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. அவனது பொழுதுகள்....

லைப்பிரரியிலும், திபேட்டரிலும், தேனிக் கடைகளிலும், பள்ளிவாண் முகப்பிலும், தேவையத்திலும். இறங்கு துறையிலுமே கழிந்தது. தின்டதான... மூன்று பகல்கள்...

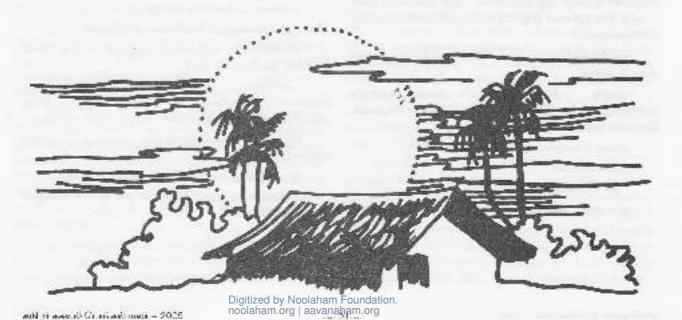
ஏதோ ஒரு நெருக்கமுறாத அன்னியத்தன்னை வாய்ந்த .....தனிர்ப்பு... வேண்டுமென்றே கெய்துகொண்டதான புறக்கணிப்பு.

கந்தோர் வாசலை கடந்து பின்புறத் தனியறைக்கு அவன் விரைந்து நடந்தான்.

் எப்பிடி ஒருர் பிடிக்கதா ? "

அன்று காலையில்தான் வந்தவளை விசாரிப்பது போன்ற பாவளை,

> ் ஓ ... நல்லாப்ப் பிடிச்சுக்கொண்டது... '' அவலும் அதே தொளியில் பேசினான்.

அவர் அவனைக் கதிரையில் உட்காரும்படி கூறிவிட்டு தன் முன்னால் விரித்திருந்த பெரிய கொப்பி ஒன்றில் மூழ்கிவிட்டார்.

அவன் அந்த மனிதரின் பின்புறமாகத் திறக்கவிடப்பட்டிருந்த ஜன்னலால் தெரியும் காட்சிகளைச் சலனமற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஜன்னலுக்கு வெளிலே மூதூருக்கு வெளிச்சம் தரும் ஜெனரேட்டர் நிலையம் தெரிந்தது... அதற்கப்பால் கால்வாய்க்கு மேல் வளைந்து தெரியும் பாலம்.... அமெரிக்கன் பிளான் கல்வீடு... உடுப்புகளைக் காயப்போடும் ஓரு இளம்பெண். ஊஞ்சலாடும் ஒரு சிறுமி.... கிணற்றில் தண்ணீர்ள்ளும் இன்னொரு அழகான பெண்.

அவனது பார்வை திரும்பவும் உள் மீண்டு சுவரில் நிலைத்தது.

சில கணங்கள் மடிய அவர் மெதுவாக அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

" தேவன், அருள்நாதனாக்கள் உம்மோடை எப்படி ? "

'' என்னோடை அவ்வளவு பரவாயில்லை... நல்ல சிநேகிதம்... ''

" அவையள் என்னட்டை வந்ததாலைதான்.... இப்ப நல்லாயிருக்கினம். இல்லாட்டி உம்மைப் போல இப்பவும் தெருவழியதான் திரியவேணும். உம்மடை விசயத்தையும் நான் கவனிப்பன்."

அவருடைய வார்த்தைகள் கல்லில் விழும் அடிபோல் நெஞ்சில் தாக்குவதை அவன் உணர்ந்து கொண்டான்.

தலையைக் கவிழ்த்தபடி உட்கார்ந்திருந்த அவன் முன் லாச்சியைத் திறந்து இரண்டு மூன்று பை(F)ல் களைத் தூக்கிப்போட்ட அவர்,

'' இது என்ன தெரியுமா ? '' என்பது போல் அவனைப் பாரத்தார்.

" இது அருளின்ரை இதிலை அவன் எனக்கெழுதின கடிதங்கள் இருக்கு. இது தேவன்ரை ... இது அல்பிரட்டின்ரை ... ஒரு காலத்திலை இது தேவைப்படுமெண்டபடியால் வச்சிருக்கிறன். "

ஒரு மெல்லிய நையாண்டலோடு அந்த வார்த்தைகளை அவர் பேசினார்.

அவன் திகைப்போடு அவரைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். 'இதெல்லாம் தேவையில்லா விசயங்கள். இதுகளை ஏன் எனக்குக் காட்ட வேணும். '

அவன் மௌனியாகவே இருந்தான்.

அவர் கேட்டார்.

'' நீா் எப்ப ஊருக்குப் போகிறீா்.... ? '' தா்ம சங்கடமான கேள்வி... '' நாளைக்கு ''

" புதன்கிழமை போகலாம்தானே. "

அவர் அவனை இடைமறித்தார். அவனுக்கு எதுவும் புரியவில்லை.

புதன்கிழமை நாளையிண்டைக்குத்தானே .. சில விசயமிருக்கு... நீர் புதன்கிழமைதானே போகிறீர்...?

அவர் பேச்சுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார்.

மறுநாளும் ஒரு மௌனத்திலேயே பொழுது கரைந்தது. இரவு அவர் கூறினார். '' ஊரிலை மா, அரிசித் தட்டுப்பாடு தங்கச்சியின்ரை கலியாணமும் வருகுது. நான் கொஞ்சச் சாமான் வாங்கி வைச்சிருக்கிறன். அதைக் கொண்டுபோய் வீட்டிலை கொடும். வீட்டிலை வேலி விராயன் அடைக்கவேண்டும் கனவேலை கிடக்குது. நீர்தான் நிண்டு செய்யவேணும். அங்கை ஆம்பிளை யாரும் இல்லை. ''

அவர் ஒரு கீழிறங்கின தொனியில் பேசுவதுபோல அவனுக்குப் பட்டது.

விசயமெல்லாம் புரிந்துவிட்டது போன்ற நிலை. அவன் தீவிர சிந்தனையில் புதைந்து போனான். இஸ்திரிப்பெட்டி. துறை... லோன்றி...

இரவு முழுக்க அவன் சிந்தித்தபடியே படுத்திருந்தான். பாரிய சாமான் சுமையொன்றை பியோன் ரஹீமிடம் கொடுத்து ஜெற்றிக்கு அவனை அனுப்பும்போது அவர் கூறினார்.

'' வீட்டலுவல்களை மறக்க வேண்டாம். முதல்லை சாமானுகளை குடுத்திட்டுத்தான் பிறகு உங்கடை வீட்டுக்குப்போம்.''

ஜெற்றிக்கு வரும்வரை ஒரு நிதானமான மௌனத்திலேயே நடை கழிந்தது.

வெடிக்கத் தயாராகும் எரிமலையின் அமைதி,

அவன் லோஞ்சியில் ஏறினான்.

எரிமலை பயங்கரமாக வெடித்தது.

ரஹீம் திகைத்துப் பொறி கலங்கி நின்றான்.

சாமானையும், ரஹீமையும், மூதூரையும் பின் தள்ளி வேகமாக நகர்ந்தது லோஞ்ச்.

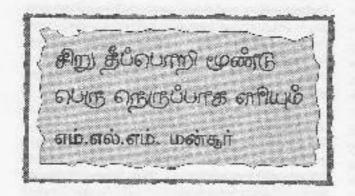
புள்ளிகளாக... கோடுகளாகத் தெரியும் தென்னம் சோலைகள் ... வெளிச்சவீட்டை வெறிக்க பார்த்தபடி நின்ற அவனின் பார்வை நெடுமூச்சோடு சமுத்திரத்தில் லயித்தது.

வீட்டில் வெடிக்கஇருக்கும் பூகம்பம்... அதன் விளைவு... ?

துறை, இஸ்திரிக்கை ... லோன்றி...

எதையும்... எதற்கும் தயாரான ஒரு ஒர்மம் அவனுள் படிந்து இறுகியது.

சமையலைற்பினிருந்து எந்த அந்தக் கூக்குருக்காரல் தூக்கம் கெட்டுவிட்டது. எனியன்கள் தினமும் இதே சஸ்டைதான், மூன்றாம் வகுப்பில் படிக்கும் ரிரைன் ஸ்கூலுக்குப் போவதற்கு 'பத்துச் சதம் கேட்டு உய்மாளிடந் அடம்பிடித்துக் கொண்டிருந்தால், தன் பேணைவ எடுத்து ரிஸன்கவரில் டடம்கீறியதால் முனை உடைந்துவிட்டதாகக் கூறி நோண சிணங்கிக் கொண்டிருந்தான், உயர் ஒருப்பில் படிக்கும் ரிபாயாவின் குரல் மட்டும் கேட்சுவில்லை. அவள் எப்போதும் அண்டுதான், கூச்சமிக்க சுபாவம் அவளுக்கு. எல்லோரும் ஸ்கூலுக்குப் போயானவுடன் ஒரு பிரனமும் ஒய்ந்த மாதிரி!

தூக்கம் கலைவதற்கு முன்னர் கண்ட கனவுகளை நினைவிற்கொண்டு வருவதற்கு சகீத் எவவள்ளோ போராடிப் பார்த்தான், முடியவில்லை.

் சுந் தாங்கினது போதும் பல்வே, இனி எழும்பு, "

இடைப்பத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு முற்றக்னதத் துப்புரவாக்கப் போகும் போது உற்றா செல்லினிப்டுப்போனர்ள்.

ஓவ்கொரு காலைப்பொழுதின் விடிவிலும் அவனுக்கு வெருப்பு , ஏமாற்றம், நம்பிக்கை வருட்சி, பேராதனையில் இருந்த நாட்சுளில் காலை நேரங்களில் ஏற்படும் தெம்பம் உற்சாகமும் இட்பொழுதில்லை.

(முற்றத்தில் நின்று பல் விளக்கிக்கொண்டே அவன் சிங்கள் ஸ்கூலுக்குப் போகும் பெட்டைகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கினான். காலை நேரத்தில் அவன் மனசுக்குக் கொஞ்சம் சந்தோசம் தரக்கூடிய பொழுதுபோக்கு இது மட்டுந்தான்.

தான் இரண்டு மூல்று வருடங்களாக அணிந்து இப்பொழுது அணிய முடியாதௌக் கருதி ஒதுக்கித் தள்ளியிருக்கும் நிறம் பக்கி போன சேட் ஒன்றை அணிந்து கொண்டு வாப்பா எங்கோ போவது தெரிந்தது. ஒருவாரம் சவரக்கத்தியைக் காணாக முகம், பலவருடங்களாக பீடிப்புகையை ஆழ்மாக உறிஞ்சி அனுபவித்தத் தன் வடுக்களாக அவரது முகத்தில் இருபக்கங்களிலும் இரண்டு குழிகள்.

அழுக்குத்துணிகளையெல்லாம் வாளிக்குள் திணித்துக் கொண்டு ஆயிஷா கிணற்றுக்குப்போக ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்தாள். மரவன்னிக் கிழங்கு அவியவில் இரண்டு துன்டு, பேசேம்பழத்துடன் ஒரு 9 எேன் டீ. காலைச் சாப்பாடு முடிந்துவிட்டது. இன்னொரு வெற்றுநாள் பூதாகரமாக அவன் முன்னே விரிந்து கிடந்தது.

உம்மா முற்றத்தில் பாவய விரித்து நெல் துளாவிக் கொண்டே கோழ்களை விரட்டிக்கொண்டிருந்தாள்.

ஒன் குரைக்கும் பத்து மணிக்குமிடையில் தபால்காரன் வருவான், மூன்று வருடங்கள் போதனை என்ற கனவுலகில் ' ஜே.பி ' பஜாரில் அவனுடனிருந்து இப்பொழுது வெவ்வேறு இடங்களில் சிதறிப்போய் அவளைப்போல் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் வெறும் பி.வ. க்களிடமிருந்து கடிதங்கள் வரும்.

் மொன்வ சரண்டத் மலுத்தயா ? தாம் கொட்ட உட நே. 'என்று கூறிச்சிரித்து விட்டு அடால்காரன் போய்விடுவான்.

எல்லாம் புலம்பல் கடிதுங்கள். சிவாபத்திலிருக்கும் அணீன் மட்டுந்தான் எல்லா நம்பிக்கை வறட்சிகளுக்கும் மத்தியிலும் நம்பிக்கை வரக்கூடிய முறையில் ஏது எயது எழுதி அனுப்பியிருப்பான் . ' நீ இந்தப் படிப்பு படிச்சகர்கு ஒண்டு வருசம் சம்மா இருந்திருந்தாலும் எங்களுக்கு இந்தக் கஷ்டம் வந்திருக்காது ் என்று அவனது படிப்புக்குச் செலவழிக்கு முறித்துபோன வாப்பா கூறியதாகச் சென்றவாரம் அவன் எழுதியிருந்தான். அவனும் தன்னைப் போலவே ரொம்ப வறுமைப்பட்ட குடும்பத்தில் பிறந்தவன் என்பதைச் கக்க அறிவான். கெம்பனில் எல்லோரும் அவனை ஜோக்காரணாகத்தான் கருதினார்கள். ஆனால் ஜேம் பீரிஸ் மண்ட பத்துக்கு முன்னால் உள்ள செடி மரங்களுக்கு அடியில் நத்தனைபோ இரவு நேரங்களில் அவர்களிருவரும் அந்தரங்கங்களைப் பகிற்து கொண்ட போது தன் குடும்பக் கஷ்டங்கள் பற்றியும் கல்யாண வயதை அடைந்திருக்கும் சகோதரிகளைப் பற்றியும். अधाना விஸ்தாரமாகச் சொல்லியிருக்கிறான்.

நண்பர்களின் அடிதங்களை வாசிப்பது அவனுக்கு ஒரு புளித்துப்போன அனுபவமாகிவிட்டது. ஹந்தானையின் மேகம் ஒடிய சிகரங்களுக்கும், மகாவலியின் கலங்கிய நீரோட்டத்துக்கும் மத்தியில் இராமாநாதன் மண்டபத்தின் இன்ப உலகின் களவுகளுடன் வாழும் ஜெஸீம்! எழுதும் கடிதங்களும் எப்போதாவது வரும், அக்கடிதங்களை வாசிக்கும்போது எப்போதும் அவனுக்குச் சோகம் கலந்த சிரிப்பு வருவதுண்டு, இந்த வருடம் பைலல் பரீட்சையை முடித்துவிட்டு வீட்டுக்குச் சென்றால் அவனது இந்த சிரிப்புகளின் அர்த்தங்களை அவளும் புரிந்துகொள்ளக் கூடும்.

இரண்டாமாண்டு மாணவனாகப் பேராதனையில் இருந்த காலத்தில் மிஸ் ஹுஸைனின் நட்பு கிடைத்தது, பொருளாதார ரீதியில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகளையும் கஷ்டங்களையும் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் எங்கோ புதைத்து விட்டு விஜேவர்த்தனாவின் கொமன் ரூமில் அவன் அவளுடன் கழித்த மாலைப்பொழுதுகள்தான் எத்தனை!

பின் எகனோமிக்ஸ் டியூட்டர் ஒருவருடன் அவள் நெருங்கிப் பழகத் தொடங்கியதால் அவன்அவளிடமிருந்து விலகிக் கொண்டான். இறுதியாண்டில் காலடி எடுத்து வைத்தபோது ஜெஸீமா முதலாண்டு மாணவியாக வந்து சேர்ந்தாள். அஸீஸின் வார்த்தைகளில் போனால் ' அவளது முகத்தைக் கடித்துத் தின்னலாம் ' மாவனல்லையிலிருந்து பல்கலைக் கழகத்துக்கு வந்து ஏனைய மாணவிகளிடமிருந்த பொது இயல்புகளான வெறுமையும், போலித்தன்மைகளும், வசீகரமற்ற வார்த்தைகளும் ஜெஸீமாவிடம் இல்லாதிருந்தமையொன்றே அவனை அவள்பால் ஈர்த்தது. அவளை ' ராக்கிங் ' செய்து ' போட்டுக் கொள்ள ' வேண்டுமெனப் போட்டியிட்ட கதாநாயகாகளையெல்லாம் தான் வெற்றி கொண்டதை ஒரு பெருஞ் சாதனை என நினைத்து அவன் அப்போது பெருமைப் பட்டான்.

' நேற்று நீ செய்த ஒரு காரியம் இன்றைக்கு முட்டாள் தனமாகத் தெரிந்தால் நீ குறுகிய காலத்தில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறாய் என்று அர்த்தம் ' எனப் பிலோஸொபி தியாகராசா அடிக்கடி சொல்வான். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது, தான் கூட இன்றைக்கு வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதாகத் தான் படுகின்றது. பொய்மையின் நிழலில் மாயையுடன் இப்போது வேலையொன்றுக்காக அலையும் போதுதான் அவன் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

பல்கலைக் கழகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்திருந்த நாட்களில் பொருளாதாரத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகப் படித்து உயர் வகுப்பில் பட்டம் பெற்றுத் திட்ட அமைச்சுக்கு அல்லது மத்திய வங்கிக்கு அதிகாரியாகப் போக வேண்டுமென அவன் கனவுகள் கண்டு கொண்டிருந்தான். இரண்டாமாண்டுப் பரீட்சையில் பெற்ற குறைவான புள்ளிகள் காரணமாக புவியியல், பொருளாதாரம், அரசியற் தத்துவ ஞானம் ஆகிய பாடங்களைக் கொண்ட ஒரு பொதுக் கலைப் பட்டம் தான் அவனால் பெறமுடிந்தது.

பாடசாலையில் மட்டுமல்லாமல் பல்கலைக் கழகத்திலும் அவன் ஒரு 'இன்டலிஜென்ட் கேஸாக ' அங்கீகாரம் பெற்றிருந்தான். சீ.ஏ.எஸ். பரீட்சை எழுதியிருந்தாலும் சித்தியடைந்திருக்கலாம். பரீட்சைக் கட்டணம் நூறு ரூபா என்ற வார்த்தைகள் அவனை ரொம்பப் பயமுறுத்தியதால் அந்த எண்ணத்தையும் கைவிட நேர்ந்தது. நண்பர்கள் கேட்டபோது அலட்சியமாக வேறெதுவோ காரணம் சொன்னதாக ஞாபகம். பணக்கஷ்டங்கள் எல்லாம் நாசூக்காக மறைத்துக் கொண்டு ஏதும் குறைகளே இல்லாதது போல் மற்றவர்களுடன் கதைக்கும் பழக்கத்தை உம்மா லாவகமாகக் கையாள்வாள். அது அவனையும் தொற்றிக்கொண்டது.

சோமன் துரை சொல்லிய பாங்க் வேலை கூடிய சீக்கிரத்தில் கிடைக்கக் கூடும். அவர் எம்.பீயிடம் சொன்னால், அவன் ஒரு நாளும் அதைத் தட்டி கழிக்க மாட்டான். சேர்மன் மீது அவனுக்கு எவ்வளவோ வெறுப்பும் அசூயையும் இருந்த போதிலும், இம்முறை அவர் தன்னைக் கைவிட மாட்டார் என்ற ஒரு மெல்லிய நம்பிக்கை உள்ளத்தின் எங்கோ ஒரு மூலையில் துளிர்விடத்தான் செய்கிறது.

எத்தனையோ இன்டர்வியூகளுக்குப் போய்விட்டு அவரிடம் போய் சொல்லியிருக்கிறான். ' நான் எம். பீ கிட்டச் சொல்லிப் பார்க்கிறேன் ' என்று அவர் சொல்லிப் பார்த்த பலவேலைகள் எட்டாமல் போய்விட்டன. ' அதுக்கு எல்லாம் சிங்கள ஆக்களை எடுத்த எம். பீக்கு இதுக்கு லிஸ்ட் வர இல்ல. வந்தீந்தா செஞ்சிருக்கலாம் ' இப்படி அப்போதைக் கப்போது ஏதாவது சாட்டுச் சொல்வதில் மட்டும் அவர் கெட்டிக்காரர்தான்.

அர சாங்கக் கூட்டு த்தாபன மொன்றில் வேலையொன்றுக்காக அந்தத் தொகுதியிலிருந்து சகீதும், பியசேன என்ற சிங்களப் பையொனொருவனும் மட்டும் தான் இன்டர்வியூக்குப் போயிருந்தார்கள். அந்த வேலைக்கு ஸீ.சி.ஏ தகுதியே தேவையாயிருந்ததால், பியசேனாவுக்கு ஜீ.சி.ஈ தகுதி மட்டுமே இருந்ததாலும், பட்டதாரியான அவனுக்கு நிறைய வாய்ப்புக்கள் இருந்தன. சேர்மன் துரையும் நிச்சயமாக அதைச் செய்து தருவதாகச் சொல்லி இருந்தார். அவரது வொக்ஸ் வாகன்காரில் மூன்று முறை அவர் அவனை எம். பீ. வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். வேலை கிடைத்தவுடன் முகைதீன் ஆண்டவர் பேரில் பால் கரைத்து பாத்திஹா ஓதுவதற்கு உம்மா நேர்த்திக்கடன் வைத்துக் கொண்டாள்.

ஒரு மாதத்துக்குள்ளேயே பியசேன உத்தியோகம் கிடைத்துப் போனது அவனுக்கு ஆச்சரியமாகவும், ஏமாற்றமாகவும் இருந்தது.. சேர்மன் துரையிடம் அதைப் போய்ச் சொன்னபோது அவர் ரொம்பக் கவலைப்பட்டார். மனதுக்கு ஆறுதல் அளித்துக் கொள்வதுபோல் அவர் கடைசியாச் சொன்னார்.

் என்னமாயிருந்தாலும் மகன், அவனும் சிங்களவன். இவனும் சிங்களவன். ஜாதி ஜாதிக்குத்தானே இழுக்கும். நான் இதுக்கு என்ன செய்ய ? '

் சேர்மன் தொர கூடிய விதத்திலேம் சொல்லிப்பாத்தும் அந்த துவேஷக்கார நாய் இப்படிச் செஞ்சிட்டான். '

வாப்பா அன்றிரவு ரொம்ப வேதனையுடனும் கோபத்துடனும் உம்மாவிடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். 'நாய்' என்ற வார்த்தையைப் பாவித்தால் வாப்பாவுக்கு அடக்க முடியாத கோபம் வந்திருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்ளேயே அவன் அதை மறந்துவிட்டான். பின்பு ஒருநாள் ஸீ.ஏ.கியூ நோட்ஸ் வாங்குவதற்காக பளீல் மாஸ்டர் அவனது வீட்டுக்கு வந்திருந்தபோது சொன்ன செய்தி அவனைத் திடுக்கிட வைத்தது. பியசேனாவிடம் இரண்டாயிரம் ரூபா வாங்கிக் கொண்டுதான் சேர்மன் அவனுக்கு அந்த வேலையை எடுத்துக்கொடுத்தாராம்.

அவனுக்கு அதைக் கேட்டதும் ஏதோ சில விஷயங்கள் புரிவது போலுமிருந்தது. புரியாதது போலுமிருந்தது. சேர்மன் எவ்வளவு பக்குவமாக நடிக்கத் தெரிந்தவர். இந்த விசயத்தை அவன் வாப்பாவிடம் சொல்லவில்லை, செல்லியிருந்தால் ஒரு வேளை அவர் அதை நம்பி இருக்கவும் மாட்டார்.

அதவ் பிறகு இரண்டு மாதங்களாக அவன் துரையின் வீட்டுப் பக்கமே போகவில்லை, தன் மனச்சாட்சியின் உந்துகலுக்குப் பயந்தோ என்னவோ அவரே அவனை வரும்படி வாட்பாளிடம் சொல்லி அனுப்பியிருந்தார். வாப்பாவை திருப்திப் படுத்துவதற்காக அவன் மீண்டும் அவரின் வீட்டுக்குப் போனான். அப்போதுதான் பாங்க் வேலைக்கு விண்ணப்பிக்கும் படியும் தான் எப்படியாவது அதைச் செய்து தருவநாகவும் அவர் சொன்னார். விண்ணப்பட் அனுப்பி இந்த இருபநாம் திகதிக்கு மூன்று மாதங்கள். இந்த விஷயர்தில் அவரை நம்புவதா நம்பாமல் விடுவதா என்பகே அவனுக்குப் பிரச்சினைதான். இப்போது அவர் நடந்த கொள்ளும் பாணியிலிருந்து தன் குடும்பத்துக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் அவரிடம் இருப்பது போல்தான் தெரிகின்றது. முந்தின வேலை கிடைக்காமற் போனது ஏதோ வேலையில் நல்ல சம்பளமென்றும் வாப்பா அடிக்கடி சொல்லில் கொண்டு நக்கிறார்.

உப்பாலும் ஓட்டைவாய்தான். கிணற்றடி லம்பளப்பொன்றில் மகலுக்கு பாங்கில் வேவை கிடைத்துவிட்டது மாதிரி அவள்களைத்து வாய்க்கு வாய் மாறி ஒன்றிரண்டு பேட்ட எப்ப தொரே நீங்க பாங்குக்குப் போற ' என்று கேட்கத் தொடங்கிவிட்டாக்கர்.

் எவ்வத்தெ புள்ளே ஒனக்கு இது பாதிரி போசின் "

அவன் திடுக்கிட்டுப் போனான். ஜாம் மரத்தின் கிளையொல்லாக கைகளால் பற்றிக் கொண்டு தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு, தான் இவ்வளவு நேரமும் சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தது அப்போலுகால் அவனுக்குத் தெரிந்தது,

உம்மா வெற்றிலைச் சாற்றைத் துப்பிய தோறனை எங்கே போல்றந்கு ஆயத்தமாவது போலிருந்தது.

் ஆச பீபீம் கெணத்துக்குப் பொத்தீர, எண்ட தங்கப்புள்ளே இத தெல்லுப்பாம கொஞ்சம் பாத்துக்கோ நாள் அக்கரக்க பெடித்து, நாமீது சாச்சாவ பாத்துட்டு ஓரல்பத்ல ஓடி பாரன். நல்லொண்டுக்கில் லாட்டீம், பொல்லாப்புக்காலும் போனேனும்பல்லென் புள்ளே!

முற்றத்தில் இரண்டு பாய்களில் உய்யா தெல்லைக் கினறி விட்டிருந்தாள். ஒரு பாயின் அரைவாசி வரையில் குரையின் நிழல் பரவியிருந்தது. வாசலில் வாங்கொன்றை இழுத்துப்போட்டு அவன் உட்கள்ந்து சொண்டான்,

அதற்குள் ஒரு கோழி வந்த ஆறுதலாக அங்கமிங்கும் பார்த்துவிட்டு சாவகாசமாக நெல் மணிகளை விழுங்கத் தொடங்கியது, 'காஷ்ஷ் ' என்று ஒருமுழைக் கூனி அதை விரட்டினிட்டான், முன்பெல்லாம் நெல்லுப்பாயைக் காவல் காப்பது ஒரு சுவையான பொழுதுபோக்குத்தான். உம்மா தருவாள், அதைத் தின்றுகொண்டே நெல் தின்ன வரும் கோழிகளை அவன் ரோம்பத் தாரத்துக்கு விரட்டிக்கொண்டு போவான். இப்பொழுது அதையெல்லாம் நினைத்துப் பாக்கும்போது கீரிப்பு வருகின்றது. ு. சீ. ஒன்ன நரி தின்ன சின்ன மகள் நெல்லப் பாத்துக் கொண்டிர சீத்துவம், நெல்லும் பாயிகிட்ட கொஞ்சுல் தண்ணீம் வைங்கோ, கோழிகள் விக்காம் நெல்ல தின்னட்டு "

வெற்றிலைக் காவி படந்த பற்களைக் காட்டிக்கொண்டு மரியம் அச்சும்மா முற்றத்தில் நின்றுகொண்டிருத்தாள்.

இப்பொழுது இரண்டு மூன்று நாட்களாக சீட்டுக் காக கேட்டுக்கொண்டுமரியம் அச்சும்பா வந்துபோகிறாள். உம்பா சொல்விரிருக்கும் கடைசித் தவனை இன்றுதான். இன்றும் காசில்லை. உம்பா வீட்டிலில்லாதகும் நல்லதாட்ட போய் விட்டது.

்உம்மா ஊட்ல இல்லியோ மயகே ? "

் இர்பதான் உம்மா அக்கரக்கிப் போள :

் சிட்டுள் காக தரேண்டு சென்ன ... வச்சிட்டுப் போனோ.....்

் எங்க வெச்சீரோ எனக்குத் தெரியல், ஆச்சும்ம பெய்திட்டு உம்ம வந்தொடனே வாங்கோ '

கிழலியின் முகம் வாடிப்போல்விட்டது. வெறுப்புடன் எதோ முனுமுணுத்துக் கொண்டு அவள் மஜிதச் சாச்சாவின் வீட்டுக்குள்போவது தெரிந்தது.

உங்கு காப்பாவுக்கும் தெரியாமல் ஓரிரு சீட்டுகளுக்குர் சேர்த்து முட்டை விற்று எடுக்கும் காசையும், சிக்கனத்தால் கேரிப்பதையும் கொண்டு பணம் கட்டுகிறாள்.

'' என்னத்தௌ புள்ளே இது ஓட கோவம். ஆசபிபிக்கு இதப் பள்ளிக் கந்துரி மாசத்துக்கு இருபத்தொரு வருசமாகுது. அலனை எந்நூளைக்கிம் ஆட்டுக்கொள்ள வெச்சிக் சொன்கோ? அலன்ல காதில் கழுத்திலேம் ஒண்டுமில்ல. ஒந்தற வாப்பா எம்பாரிச்சி ஒதுகல் செய்யங்காட்டிய பாசுதுக் கொண்டிருந்தா உடிஞ்சிதான் போகும். இப்பிடி யொள்டுக்காலும் சேந்து கொண்டவதான் என்னத்தயாலும் செய்யலாம்''

ததை கையாலாகாத் தனத்தை எண்ணிப்பார்த்து அழவேஸ்டும்போலிருந்தது. ஆயிசாவந்தான் எத்தவை அசைகளை அடக்கிவைத்துக் கொண்டிருப்பாள்

பீடிக்கொம்பவிக்குப்போய் பத்திரிகைகளை ஒர்.அல்சல் அலச்விட்டு வரும் வழியில் ஹனிபா மாஸ்டரின் மனைவியிடம் ஏதாவது புத்தகமொன்று வாங்கிவருவான். வழியில் சந்திப்பவர்களில் அதற்கிடையில் கிண்டலாகவும், சிலர் உண்மை அனுதாபத்து _னும் ' இன்னும் ஒன்டும் சரிவர இல்லையா?" என்று கேட்பார்கள். அலுத்துப்போன ஒரே பதிலை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லவேண்டும். குளித்தர் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுத்தால் நூலனர மணிக்குத் திருப்பள்ளியெழுச்சி.பிறகு புளிய மரத்தடியில் போய் உட்கார்ந்தால் வயதுப் பையன்கள் கிரிக்கெட் விளையாடுவதையும், ஆரச்சி மஹத்தாயாவின் தோட்டத்தில் சிங்களக்குமர்கள் புல் வெட்டுவதையும், தன்னிர்த்த நிகளை எடுத்துக்கொண்டு கிணற்றுக்கு வரும் பெண்களையும், ராட்சதக் கவரை கொய்யாவொன்று படுத்திருப்பதுபோல தூரத்தில் தெரியும் மரந்தானை மலைத்தொடரில் நிகுழும் வர்ணஜாலங்களையும் ஒரே நேரத்தில் கண்டுகளிக்கலாம். இந்தப் புளியமரத்தடியில் உட்கார்ந்துகொண்டுதாள் அவன் பழைய நினைவுகளை கீட் கப்பாப்பான்.

ராமநாதன் சோஷியலில் அவன் ஜெஸீமாவுடன் கதைத்த கதைகள், ஜே.பீ 'பஜாருடன் ' போய் 'வசந்தமாளிகை ' பார்த்துவிட்டு வந்து அதில்வரும் சில வசனங்களை உணர்ச்சிவசப்பட்டு நண்பர்களிடம் சொல்லி மகிழந்த கணங்கள். யதார்த்த உலகை எட்டிப் பார்க்கக்கூடத் தயங்கி கற்பனை உலகமொன்றில் சிறகடித்துப் பறந்து சென்று வாழ்ந்த அந்த நாட்கள் ......

கடைவீதிக்கு வரும்போது லேசாக மழை தூறத் தொடங்கியதால் அவன் தபாற் கந்தோருக்குள் போனான். வாரத்தின் சுவையான மலர்க்கதம்பம் இன்னும் வரவில்லைப் போலிருக்கிறது. போஸ்ட் மாஸ்டரிடம்கேட்டான். கடிதம் ஒன்று போட வந்திருந்த பெண்ணொருத்தியுடன் அவன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தான். சஹீத் கசெட்டைக் கேட்டது அவனுக்குக் கேட்கவில்லையாக்கும். கேட்டிருந்தாலும் அலட்சியம் செய்திருப்பான்.தொழில் இல்லையென்றால் எல்லோரும் கொஞ்சம் இளக்காரமாகத்தான் பார்க்கிறார்கள்.

தேயிலைக் கடை ஜெலீல் நானா கூப்பிட்டு டீ கொண்ரோலருக்கு சிங்களத்தில் கடிதமொன்று எழுதித் தரச்சொன்னார். கடிதத்தையும் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு 'தொரே நீங்க பி.ஏ படிச்சதுக்கு பிஸினஸ் செஞ்சீந்தா நல்லா சம்பாரிக்க இருந்தது ' என்று அவர் வழமையாகச் சொல்வார்.

வீட்டுக்குப்போகத் தொடங்கினான். படிக்கட்டுகளில் ஏறியபோது வாப்பாவும், கம்பளை பஸ்ஸில் வந்திறங்கினார்.

' மவனே சேமன் தொர கம்பளேல் கண்டு சொன்னாரு ராவக்கி ஒன்னை ஊட்டுக்கு வரச்சொல்லி. ஏழு மணிக்கால பெய்த்து என்னத்தெ எண்டு கேட்டுவா. '

சாப்பிட்டுக்கொண்டே ஹாஜியாரின் எஸ்டேட்டை அரசாங்கத்துக்கு எடுத்தது குறித்து வாப்பா வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். துரிதமான மாற்றங்களை ஜீரணிக்கமுடியாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் வாப்பா போன்ற சென்ற தலைமுறையின் எச்ச சொச்சங்களுக்காக அவன் அனுதாபப்பட்டான்.

ஆட்டோகிராபைக்கையில் எடுத்துக்கொண்டு அவன் கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டான். கலையார்வம் கொண்ட ஒரு மாணவி மலரொன்றை வரைந்து அதற்குள் கவிதையொன்று எழுதியிருந்தாள். இன்று அதையெல்லாம் ரசிக்கும் மனநிலை இல்லை. 'எந்த விஞ்ஞான யுகத்திலும் தனிமனித முன்னேற்றம் பொலிடிக்கல் புல்லிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. ' என பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத ஒரு மாணவன் எழுதியிருந்தான். இந்த வாசகத்தின் அர்த்தங்களை இப்போதுதான் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

ஸ்கூல் விட்டு வந்த ரிஸான் 'கறி சரியில்லை 'யென்று கூறிச் சண்டை பிடிப்பது கேட்டது. கண்ணை மூடிக்கொண்டு அவன் தூங்க முயற்சித்தான்.

பலா மரத்தின் நுனியில் ஏறிக்கொண்டிருந்த பண்டாவுக்கு உம்மா சத்தமாக ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருந்ததனால் தூக்கம் கலைந்து விட்டது. குர் ஆன் பள்ளிக்கூடம் கலைவதற்கு முன்னர் பிள்ளைகள் சத்தத்துடன் ஸலவாத்தோதுவது கேட்டது, மணி நாலரை பிந்தியிருக்கும். ஐந்து மணிக்கு எழுந்தால் போதும். சேர்மன் துரை வீட்டுக்கு ஏமு மணிக்குத்தானே போகவேண்டும். ' ஆச பீபி. நானக்கு கொஞ்சம் தேத்தண்ணி ஊத்திக்குடு'

அவன் வாசலில் நின்றுகொண்டு சோம்பல் முறிப்பதைக் கண்ட உம்மா கூறினாள். முகத்தைக் கழுவிக் கொண்டு அவன் தேநீர் அருந்தினான்.

சேர்மனின் நீல நிற பொக்ஸ்வாகன் கார் கராஜில் நின்றது. அவன் வீட்டுக்குள் போனபோது அவர் வேறு யாருடனோ கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். அவனை அவர் ஒருமுறைப் பார்த்துவிட்டு முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு அங்கு இருந்தவருடன் மீண்டும் பேசத் தொடங்கினார். முன்வாசலுக்கு நேரெதிரே இருந்த உள் வராந்தாவில் அவரது மகள் சிவப்பு நிற பஞ்சாபி அணிந்து கொண்டு ரேடியோவைத் திருப்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

அவனுக்கு ஆத்திரமாகவும், வெட்கமாகவும் இருந்தது. தென்னாசியாவின் நகராக்கச் சிக்கல்களையும், மேற்கைரோப்பிய தேசங்களது பொருளாதாரங்களின் ஒப்பீட்டு வளர்ச்சிகளையும், பாலை வனங்களின் அரிப்புக் காரணிகளையும், ஆபிரிக்காவில் உருவாகி வரும் புதிய அரசுகளின் அமைப்புக்களையும் அலசிப் படித்துப் பரீட்சையில் தேறிவிட்டு – ஜமால்தீன் என்பதில் வரும் 'ஐ 'வுக்கப் பதில் 'ஐ ' போட்டுக் கையெழுத்து வைக்கும் இந்தச் சேர்மன் போன்ற ஜென்மங்களிடம் வந்து தலைகுனிந்து நிற்கவேண்டிய அவல நிலைக்குள்ளாகி இருக்கும் தன் தலைமுறையின் தலைவிதியை அவன் நொந்துகொண்டான்.

்ஹா மகன் இரீங்கோ நான் டக்கெண்டு வாரன் '

இப்பொழுது தான் அவனைக் கண்டதுமாதிரி சேர்மன் சொன்னார். அவருடன் கதைத்துக்கொண்டிருந்தவர் அவனை ஒரு நாயைப் பார்ப்பதுபோல் பார்த்துவிட்டு மறுபக்கம் திருப்பிக்கொண்டார்.

கண் முன்னால் சுவரில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த புகைப் படத்தை அவன் நோட்டம் விட்டான். கிராமச் சங்கத் தலைவராக அவர் தெரிவு செய்யப் பட்ட தினத்தன்று எடுத்த போட்டோ அது. கழுத்து நிறைய பூமாலைகள். அவருக்குப் பக்கத்தில் நீலச் சட்டை அணிந்து கொண்டு நின்று கொண்டிருப்பது வாப்பாதான்.

கதைத்துக் கொண்டிருந்தவர் ஒரு மாதிரியாக எழுந்துப் போய்விட்டார்.

' இப்பிடி வந்து உட்காருங்கோ '

அவன் அவரருகில் போய் உட்கார்ந்து கொண்டான். டீப்போவில் வைத்திருந்த பக்கெட்டிலிருந்து ஒரு பிரிஸ்டலை எடுத்து அவர் பற்றவைத்துக் கொண்டார். அவன் ஆவலுடன் அவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சேர்மனானதன் பின்பு அவரது வயிறு முன்பிருந்ததை விடக் கொஞ்சம் முன்னுக்குத் தள்ளி இருந்தது. ரேடியோவை மூடுவதுடன் சிலிப்பர் சத்தமொன்று கிளம்பி தூரத்தில் தேய்ந்து அழிந்தது.

் மகன் அந்த பாங்க் வேல விஷயமாகத் தான் நான் ஒங்களுக்கு வரச் சொல்லி வாப்பாகிட்ட பணிவிட அனுப்பின.

' ஒங்களுக்குக்கிட்ட ஒரு விஷயம் சொல்லோணும். எப்பிடிச் சொல்ரேண்டு தான் எனக்குத் தெரியல்ல. அதச் சொல்லீம் ஏல், சொல்லாம ஏல் '

ஸ்ரீமதி யோகா தில்லைநாதனின்

கானக்குயில் ஒலிபரப்பு

மீண்டும் வானலைக்கு வருகின்றது.

Digital Audio Broadcast(DAB) radio Sky Channel 935

Online: www.spectrumradio.net

ஆகிய 3 வழிகளில் ஒலிபரப்பாகும்.

அரம்பம்:

24.10.2004 ஞாயியு மாலை 6.00 முதல் 8.00 மணி வரை

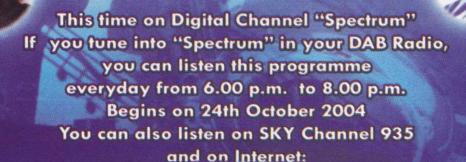
வாரம் ஏழு நாட்களும்

6.00 - 7.00 தமிற் நிகழ்ச்சி

7.00 - 8.00 ஆங்கிலத்தில் தமிழ் நிகழ்ச்சி

Mrs Yoga Thillainathan's Radio On the Air

www.spedrumredic.net

Sky Channel 935

Do you like to be a Tamil/English presenter? Please contact Mrs Yoga Thillainathan.
(Training will be provided.)

For your programme contributions and advertisements please call on

020 8390 5823 or 07956 133 528 Digitized by Noolaham Foundation.

Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

' இவன் எம்.பீ. தான் வரவர நரைமனியாகிக் கொண்டல்லேன் போறன். அவனுக்கிட்டப் பெய்த்து ஒரு ஜாதியேழ் செல்லேலையல்லென் ஈக்கு. எதெச்சென்னாலும் 'சலகாபலமு சலகாபலமு 'ன்டிறதல்லாம வேலையொண்டும் நடக்கிராப்பை இவ்ல, சும்பிலம் மகன் ரெண்டாலும் கைல வெச்சனத்தான் வேனலயக் கிட்டவாக்கி கொல்லலாம். எல்லாரும் இப்ப பெண்டு மூணிஸ்டு குடுத்தல்லெல் ஒவ்வோண்டும் செத்தியோர்.'

சகீதுக்குத் தலை சுற்றியது. இரண்டாயிரம் ரூபா நினைத்துப்பாக்கவே முடியாது இரண்டு ரூபா இல்லாததால் சர்டிபிகேட் பிரதி ஒன்று எடுக்க பேராதனைக்குப் போகவேண்டியதை இப்பொழுது மூன்று நாட்களாகத் தவனை போட்டாயிற்று ஐந்துரூபா சீட்டுள்ளக்கள்க மரியம் ஆச்சும்யா இப்பொழுது நால்கு நாட்களாக அலைச்சல். இந்தக் கோலத்தில் இரண்டாயிரம் எங்கு தேடுவது. பீடிக் கோட்டாக்களை எடுத்து விற்றுக் கொண்டும், பியசேன போன்றவர்களுக்கு உத்தியோகம் எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டு பேருக்கும் சேர்மன் துரையை போன்றவர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபா வெறும் 'ரெண்டு 'தான்.

திக்கமாக அவர் அவனது முகத்தைப் பார்த்தார். அவன் தலை குனிந்து யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

் மகன் இத நீங்க ஊட்ல கேட்டுட்டு பெற்கு ஒரு தாக்கெல் செல்லுங்கோ, வாப்பா கிட்ட இதர் செல்ல ஏலாஹத்துக்குத் தான் நான ஒல்களுக்கு வரச்சென்ன

எழுந்து வரும்போது கால்கள் பின்னிக் கொள்வது போலிருந்தது. இவ்வளவு காலமும் இந்தத் துரையை இரட்சுகளாக நம்பியிருந்த தன் முட்டாள் தனத்தை எண்ணி அவன் வருத்தினான். வாரலிலிருந்து அவள் திரும்பிப் பாத்த போது போட்டோவில் துரைக்கு வலது பக்கத்தில் வாப்பா நீலச் சட்டை அணிந்து நின்றிருப்பது தெரிந்தது.

படிகளில் ஏறும் போதே வாப்பா இருமி இருமிக் காறித் துப்பும் சந்தம் நூத்தில் கேட்டது. வீட்டுக்குள் போய் அவன உட்கார்ந்து கொண்டதும் அவர் சமையலரைப் பக்கத்திலிருந்து வந்தார்.

் என்னத்தென் செல்றாரு தொர? "

' ஒண்டுயின்ல கிட்டத்தில் வேல கொள்கமம் '

் அதுதான் அம்மு ஒன்டில் எறங்கின் ரெண்டில் ஒன்டு. பாக்காய உட்டுக் குடுக்கிற ஆள் இல்லே.

அதன் பிறகு அவன் ஒன்றும் பேசவில்லை. பொருக்குக்கொஞ்சம் காப்பிட்டுப் படுத்தக கொண்டான்.

சேர்மன் தரையின் மயிர்கள் அடர்ந்த கறுப்புக் கைகள் அவனது கழுத்தை நெரித்துக் கொண்டிருந்தன. அவன் திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டான்.

்தூங்கினது போதும். புள்ளே இனி எழும்பு "

இள்றைக்கும் உர்மா துடைப்பத்தை எடுத்துக் கொண்டு நேகும் போது சொண்டுக்கொண்டு போனாள்.

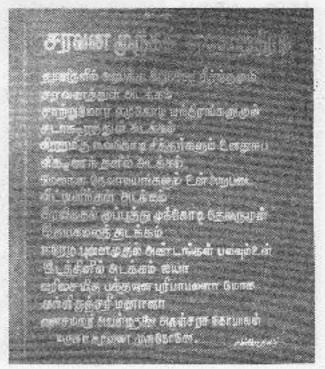
் ஓ. இளித் தூங்கினால்லோ எழும்ப வேணும் '

அவள் போர்வையை நீக்கி விட்டு எழுந்து கட்டிவில் உட்கார்ந்து கொண்டான், உட்டிய அவளை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தாள், அவன் சொன்னது அவளுக்கு விளங்கி இருக்காது. ஏனெனில் தூக்கம் விழிப்ப என்ற யார்த்தைகளை கட்டிலுடனும், பாயுடனும் மட்டுந்தான அவளால் தொடர்பு படுத்திப்பார்க்க (முடியும்.

-(இதழ் - 76 - 1974)

உணவுப் பழக்கம்

சீனர்கள் சாப்பிடும்போது பேசவேமாப்பார்கள். பிரிட்டலில் உணவருந்தும்போது உரையாடல் மிகவும் முக்கியமான அம்சமாகும். சுவையான உரையாடல் மோசமான உண்கையும் கவையானதாகச் செய்துவிடும் என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். இற்நேவில் இறைக்கியை கிவப்புத் தப்ரலும், பானல் தீலக் கோப்பையினுற்கான் வழங்குவார்கள். இருவ்வையும் சேர்ந்தாற் மேறையில் பரிமாறமாட்டார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு கையில் கத்திடையும் கையில் மற்றொரு AGUITTAMALLO பிடித்துக்கொண்டு கத்தியால் ஃபோர்க்கினால் ருத்தி எடுத்து வரமில் போட்டுக் கொள்வார்கள். அமெரிக்கர்கள் கத்தியால் கும்முல் का का को का की है। (है 6)வெட்ய James . கபோர்க்கினால் வடுத்து வாகிவிட்டுக் கொள்வார்கள்.

ுட்டுணெட் அந்த நகரத்துள் அரசன் வரும் நாள் அண்மித்துக் கொண்டிருந்தது. யுத்தத்தில் இடிந்துபோன கோவிலைக் கட்டும் பணிகளை ஆரம்பித்து வைக்க அவன் வருவதாகச் சொன்னார்கள். அரசனின் பற்றிய வருகை அறிவிப்புகளை உடம்பில் ஒட்டிக்கொண்டு எருமைகள் எல்லாம் நகரத்து வீதிகளில் அலைந்து திரிந்தன. முரசுகள் சந்து பொந்துகளெங்கும் சென்று அதிர்ந்தன.

ரத்த ஆற்றின் கரையில் அந்த நகரம் இருந்தது. சிறு காற்றுக்கு உரசி, தீப்பற்றி எங்கும் மூளும் முங்கில்கள் நிறைந்த நகரம் அது. கடைசி யுத்தம் மூன்று வருஷங்களின் முன்னால் நடந்தது. யானைகளின் பிளிறல், குதிரைகளின் கனைப்பு, வாட்கள் ஒன்றோடொன்று உரசுமொலி,

குரல் எல்லாம் இன்றைக்கும் செவிகளில் குடியிருந்தன. அப்போதைய பிணங்களின் எரிந்த வாடை இன்னமும் அகலாமல் நகரத்தின் வா னத் தில் தேங்கிப்போய் நின்றது. அண்மைக் காடுகளை உதறிவிட்டுப் பிணந்தின்பதற்காரக

மனிதர்களின் அவலக்

இங்கே வந்த பட்சிகள் யாவும் நகரத்தின் பெரிய விருட்சங்களில் தங்கி இன்னொரு தருணத்திற்காக ஏங்கிக் கொண்டிருந்தன. கூரையிழந்த வீடுகள், கரி படிந்த சுவர்கள் அந்நகர் தன் அழகு முகத்தின் மூக்கை இழந்த விதம் சொல்லும். ஆந்தைகளின் இடைவிடாத அலறல்களுடன், நாய்களின் அவ்வப்போதைய ஊளைகளுடனும் நகரத்தின் இரவுகள் கழிகின்றன. முகிலுக்குள் பதுங்கிக் கொண்ட நிலவு வெளியே வருவதில்லை. பால் கேட்டுக் குழந்தைகள் அழவில்லை. நடு இரவில் குதிரைகளின் குளம்பொலிகளும் சிப்பாய்களின் சிரிப்பொலிகளும் கேட்கும். நெஞ்சறை காய்ந்து, செவிகள் நீண்டு, கூரையில் கண்களைப் புதைத்து பாயில் கிடப்பான் ஊமையன்.

ஊமையனும் இன்னும் சிலரும் அந்த நகரத்தில் எஞ்சியிருந்தனர். உயிர் தப்பிய சிலரும், உயிர் தப்ப பலரும் ஆற்றைக் கடந்து வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்றார்கள். கரையின் நின்று கையசைத்த பெண்களின் கண்களில் துளிர்த்த நீரில் அந்தப் படகுகள் மறைந்து போயின. ஊமையனுக்கு அம்மாவை விட்டுப் போக மனமில்லை.

ஊமையனின் உண்மையான பெயர் பலருக்கு மறந்து போய்விட்டது. அதிகம் எதுவும் பேசாததால் அவனுக்கு அந்தப் பெயர் வந்தது. அவன் பேச்சு எவ்விதம் மெல்ல மெல்ல குறைந்தது என்பது பற்றி அம்மா அறிவாள்.

கலகக்காரர்களை ஒடுக்க இந்த நகரத்துக்கு அரசன் அனுப்பிய படையுடன் கூடவே ஆயிரமாயிரம் பிணந்தின்னிக் கழுகுகளும் தம் சிறகுகளால் சூரியனை மறைத்தபடி இங்கே

நு ைழ ந் த .
கோயிலின் சிலை,
பெண்களின் முலை,
குழந்தைகளின் தலை
என்ற வெறியாட்டம்.
ம த யானை க ள்
துவம்சம் செய்த
கரும்புத்தோட்டமாயிற்று
அந்நாட்களில் இந்த
நகரம்.

ஊ மைய னும் ஒ ரு ந ா ள் பிடிபட்டவன்தான். முகத்து மயிரை மழிக்க அவன்

வைத்திருந்த சவரக்கத்தி கூட ஓர் ஆயுதம் எனக் குற்றஞ்சாட்டி, அவனுடைய கைகளைப் பின்புறம் கட்டி, பாதணிகள் இல்லாத அவனைக் கொதிமணலில் அழைத்துச் சென்றனர். நடுவெயிலில், நடுத்தெருவில் முழங்காலில் நிற்க வைத்து சூரிய நமஸ்காரம் பண்ணச் சொன்னார்கள். வாயில் கல்லைத் திணித்து, வயிற்றில் குத்தினார்கள். 'அம்மா ' அவனுடைய சத்தம் கல்லைத் தாண்டி வெளியே வரவில்லை.

மாலையில், வெறிச்சோடிய தெரு வழியாக தளர்ந்த நடையும், வெளிறிய முகமுமாக ஊமையனும் இன்னும் சிலரும் நகரத்துக்குத் திரும்பி வந்தனர். மரணத்தின் தூதுவன் மறுபடியும் கைதட்டிக் கூப்பிடுவான் என்ற அச்சத்தில் திரும்பிப் பாராமல் நிழல்கள் இழுபடத் தள்ளாடித் தள்ளாடி அவர்கள் வந்தனர். தெருமுனையில் அவர்கள்

நேடின்றியதும் செண்கள் நூட்டமுக் தடையுமாக அவர்களிடம் ஒடிவந்தனர். ஒடிஓடி ஒவ்வொரு முகமாகத் தேடி அலைந்தனர். வராத முகங்கள் தந்த பதற்றத்தில் நடுங்கினார்கள். ஒப்பாசி கைக்கு ஒவரிட்டான் என்ற சேதி ' என்ன நடந்தது, என்ன நடந்தது ' கன்ற ஒவரிட்ட கிலக். குறைப்பன் போய்ச்சேர்ந்துவிட்டான் என்ற சேதி தெரியாமல் ஒருத்தியின் இடுப்பிலிருந்த குழந்தை விரல் சூப்பிச் சிரிக்கின்றது. 'என்ன நடந்தது, கன்ன நடந்தது என்று நின் என்று இன்னொருந்தி ஊனமாயனின் தோவைப்போய் நி உறுக்கி ஒப்பாகி வைக்கின்றான். பேய்க்காற்றின் உறவில் கன்வியர் மாடத்தின் சவுக்கு மரங்கள் இன்னும் துயரத்தின் பரடல்களைப் பரப்புகின்றன.

வரழ்வதற்கான வரமும், அடுக்கும் மும் தனக்கிருப்பதாக எண்ணி ஒருசிறுகனம் உள்ளம் துள்ளேடி சிறுகின்னைத் தனத்துக்காக வெட்கப்பட்ட ஊமையன் தன் தனைமேல் சுத்டு கொள்கும் வரழ்க்கை விடுக்கப்பட்டிருப்பதை மென்சை சைர்த்தான். மொனவத்தில் அவன் காலம் தகர்த்தது. வீட்டுக்குள் முடங்கிய அவளை நான்கு கவர்களும் தெரித்தன. வீட்டின் கரை பல சமயங்களில் தெஞ்சில் இறங்கிற்கு. ஒவ்பைத் தவறவிட்ட தாவரம் போன அனைமான் வெளிறிப்போனிருத்தான். தேவரங்கின் மிரட்சியுடன் தமுமாதிக்கொண்கு குந்தான்.

பகலிலும், இரவிலும் எனவுள்ளில் அமைந்தான். மண்கள் தேரண்டப்பட்ட நகங்கள் பிடுங்கப்பட்ட மணிதல்கள் அக்களுக்கோர் நீதி சொல் ' என்று தள்ளாடித் தள்ளாடி அங்கே வந்தலம் அடைகளுமாக விந்த தெருச்சடலங்கள் வளைந்தெழுந்து ' நாக்கள் என்ன செய்தோம் ' என்று முடைகை கீட் அள்ள உள்ளே இறங்கிய கொலிமைக் கொழ்தில் கொந்த செயங்களின் கையோன்று மெல்லப்பற்றிக்கொண்டது. கழுத்தை இழந்த கோழியொன்று துடிதுடித்து, உயிரைத் தேடி அங்குமில்தும் அளவந்து மண்ணில் சாயும். குட்டித் தாய்ச்சி ஆட்டின் கமிறு மிது குறிரை வண்டிக் சக்கரங்கள் ஏறிச் செல்லும், மவிர் உறிர்ந்த தெருநாய்களின் வாய்கள் மனிதர்களின் கையையோ காலையோ கல்லி இருக்கும்.

கையைவின் கணவில் அரசனும் வந்திருக்கின்றான். சாந்த சொருபளாய், கடையைய் பெழிந்த புன்னகையுடன் அந்தக் களவில் அவன் வந்தான். கடையாய் கொழிந்த இந்தப் புன்னைக்குப் பின்னால் முதலைகள் நிறைந்த அகழியும், நச்சுப் பாம்புகள் பதுவிகிக்கொண்ட புற்றொன்றும், விஷ விருரியல்களைக் கொண்ட வளாந்தாமும் ஒளிந்திருப்பதாகப் பலர் பேசிக்கொண்ட வர். இரையில் மல அரசனைப்பற்ற பல கதைகள். வெண்புறாக்களை வளர்ப்பதில் அவன் பிரியம் கொண்டவன் என்றும், மண்டையோடுகளை

மாலையரக்கி அளிவதில் போக்றுள்ளவன் wish girth அன்றுக்கொக்கரு. : ip T SOFT SOF கதைகள். பல நூற்றாண்டுகள் மண்ணர்த்தி யாத்திரை செய்து புதையுண்டு: 新山市东 क्र क्रां apair Gamellair The design கண்டெடுத்துத் தலையில்: அது கிகொள்ள அள் 37411551 எனவும், செல்லுமிடமெல்லாம் சிம்*பாசன*த்தையாம் கொண்டு இரிந்தாள் என்றும் 2706 SV வந்தன பல கரைகள்.

அரசனை ஓவியர்கள் வெஞ பெர்தையு ஸ் உருவாக்கியிருந்த அந்தப் புன்னைக சிந்தும் முகத்துடனேதான் ஊமையனின் களனிலும் அரசன் வந்தான். கோவில் மணி விட்டு விட்டு படிக்கின் முது ப

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aayanaham.org

பறவைகள் அலைகின்றன். வேதம் ஓதுகின்றனர் முனிவர்கள். அது ஒரு நதிக்கரையோரம். பனி அகலாத புல்வெளியில் அரசன் வெண்ணிற ஆடைகளுடன் தன் கையிலிருந்த வெண்புறாவைத் தடவியபடி நடந்துகொண்டிருந்தான். அவன்பின்னால் ஊமையன். அரசனின் சௌந்தர்யத்தைக் கண்டு சூரியன் சற்றுத் தயங்கித் தடுமாறி வந்த ஓர் இளங்காலை.

அரசன் அண்ணாந்து ஆகாயத்தைப் பார்த்தான்.

'' மேகங்கள் அகன்று கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் கொஞ்சகாலம். வெளிச்சம் வந்துவிடும்... ''

அரசனின் குதூகலமான மனநிலை ஊமையனுக்கு ஓரளவு தைரியத்தைத் தந்தது.

'' அரசே, வெளிச்சம் வருவதற்குள் நாங்கள் இறந்துவிட மாட்டோமா .... இப்போதும் என்ன, நாங்கள் நடைபிணங்கள் அல்லவா ? ... ''

ஊமையனைத் திரும்பிப் பார்த்து அரசன் சிரித்தான்.

'' போர் என்றால் போர்... சமாதானம் என்றால் சமாதானம்... ''

ஊமையன் வார்த்தைகளை மென்று விழுங்கிச் சொன்னான்.

போர் என்றால் ஒரு தர்மமில்லையா அரசே ? குடிமக்கள் செய்த பாவம் என்ன ? சிசுக்கள், நோயாளிகள், முனிவர்கள், பெண்கள் இவர்களைக் கொல்வது யுத்த தர்மமா ?

அரசன் புன்னகைத்தான்.

'' தேர் ஒன்று நகரும்போது புற்கள் புழுக்கள் பற்றி முனகுகின்றாய் நீ .... எனக்குத் தெரியும்.... எல்லாம் தெரியும்... ''

'' நீங்கள் மனது வைத்தால் எதுவும் முடியும் '' என்றான் ஊமையன். அரசனின்நடை திடீரென்று நின்றது.

'' ஆம்.... நான் நினைத்தால் எதுவும் சாத்தியம்.... இதோ பார் ! '' என்றான் அவன். அரசனின் கையிலிருந்த வெண்புறா சட்டென்று மாயமாக மறைய, முயலின் அறுபட்ட தலை ரத்தத்தில் தோய்ந்து அங்கேயிருந்தது.

அரசனின் வருகை நெருங்க நகரம் அமர்க்களப் பட்டது. காவல் பரண்கள் புதிது புதிதாய் முளைத்தன. இரவு பகலாய் வேலைகள் நடந்தன. சவக்கிடங்குகளின் முன்னால் பூச்செடிகள் நட்டு நீரூற்றினார்கள். இலையு திர்க்காலம் நிரந்தரமாகிவிட்ட இந்த நகரத்தின் வாயில்களில் வேற்றூர்களிலிருந்து மரங்களை வேர்களுடன் பெயர்த்துக் கொணர்ந்து நட்டார்கள். நூறு வருஷத் தொடர் மழையாலும் கழுவ முடியாத ரத்தக் கறைக்கொண்ட மதில்களுக்குப் புது வர்ணம் பூசினார்கள். புன்னகை சிந்தும் அரசனின் ஓவியங்கள் சுவரெங்கும் நிறைந்தன.

சோதனைச் சாவடிகளில் மாட்டு வண்டிகள் நீளத்துக்கு நின்றன. கொட்டும் மழையில் ஆடைகள் நனையப் பொதிகளைத் தூக்கித் தலையில் வைத்தபடி மௌனமாக ஊர்ந்தனர் ஜனங்கள். நாக்குகளை நீட்டச் சொல்லி அங்கே புதைந்திருக்கக்கூடிய அரச விரோத சொற்களை அவர்கள் தேடிப் பார்த்தனர். நகரத்துக்கு வேலை தெரியாமல் வந்த பசுவொன்றின் வயிற்றைக்கீறி அதன் பெருங்குடலை ஆராய்ந்தும் பார்த்தனர். எருமையின் குதத்தினுள் கைவிட்டு ஏதேனும் கிடைக்குமா என்று துழாவினார்கள்.

மீசை நுரை அகலாத கள்ளுக்குடியர்கள் தப்பட்டம் அடித்து வீதிகளில் ஆட்டம் போட்டனர்.

'' கோயில் தந்தான்.

எங்கள் மன்னன் கோயில் தந்தான்.

இன்னுந்தருவான்

கேட்கும் எல்லாம் தருவான்

தில்லாலங்கடி ..... தில்லா...''

திண்ணையிலிருந்த ஊமையனின் தாத்தா வெற்றிலை இடிப்பதை நிறுத்திவிட்டு பாட்டு வந்த திக்கைப் பார்த்தார். பார்வை தெரியாத அவருக்கு ஓசைகளே உலகம். கள்ளுக் குடியனின் பாடல் தாத்தாவுக்குக் கோபத்தைத் தந்திருக்க வேண்டும். கையுரலில் இருந்த வெற்றிலையை வேகமாக இடித்தவாறிருந்தார்.

'' கோவிலைத் தருபவனுக்கு மறுபடி இடிக்க எவ்வளவு நேரமாகும் '' என்று முனகிக் கொண்டே தாத்தா மேலே எதுவும் பேச விரும்பாமல் வெற்றிலையை வாய்க்குள் போட்டுக்கொதுப்பிக் கொண்டார்.

அரசன் வருவதற்கு ஒருதினம் இடையிலிருந்தது. கண்ணயர்ந்து கொண்டிருந்த தாத்தா குதிரைகளின் கனைப்பொலியால் திடுக்கிட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தார். வீட்டு வாசல்களுக்கு வந்த பெண்கள் வெளியே எட்டிப் பார்த்துவிட்டு மறைத்தனர். பதற்தத்தான் எந்த அம்மானவ வமையன் வெறித்துப் பார்த்தான். அம்மாயின் உதடுகள் உளர்த்து விழிகள் வெருண்டிருத்தின். வாவத்தை அன்னைத்து பார்த்து இரு வக்களாலும் கும்பிட்டாள்.

வழக்கம்போல் எல்லாம் நிகழ்ந்தன. அந்தக் குடியிருப்பின் ஒள்ளோரு விட்டிருக்குள்ள 974 மல்கள் அழைத்து புறப்பட்டனர். **ஊமையனை** அவர்கள் கூட்டிச் சென்றபோது என்னன்னமோ சொன்னி அற்கு பார்த்தால், மனித பாஷை புரித்த குதிரைகள் மாத்திரம் தலைகளை அமைந்றுக் களைத்துக் கொண்டன. சிப்பாய்களை நோக்கிக் குரைத்தாவறு ஊமையனின் கால்களை மறித்தபடி தெரு முனை வரை வந்தது அவனுடைய நாய். சிப்பாய்கள் அதை எட்டி உதைத்து விரட்டினரர்கள். பி<u>ரபட்ட ஆண்களின்</u> பின்னமல் பொண்கன் தல்கள் வாய்களிலும். வயிறுகளிலும் அழுத்துக்கொண்டு பெருந்துரவின் ஒப்பாசி வைத்து கொடந்து சென்றனர். அதிரை வீரர்கள் அவர்கள் பக்கமாக கட்டிகளை ஒங்டு அச்சம் காட்டி விருட்டிவார்கள். முடுரைகள் செவப்பிய புழுதி படவத்தினூடாக தங்கள் ஆண்டுள்ளைகள் Opening. - மறைவரை கொருந்தையில் செர்வந்திராது கின்று விட்ட பெண்கள் கண்டனர். சுவரின் முதுகை முட்டுக் Bangartung bishen radion and Bangartungshes ஆறுதல் தரும் விதத்தில் சொள்ளார். '' ஒன்றும் ஆகாலு .... நாலைக்கு ஆரான் கருகிறான் அல்லமார் ? அயற்கு ஆன் சேர்க்கிறார்கள் .... '' கவரிலிருந்த பல்லி' அவ்வேளை பாக்க்கு Thomas L. M. நாத்தவடிக்கு பிருந்த சந்தோஷக்கைக் தந்தது.

பிடிப்பட்ட அனைவரும் நகரத்தும் சத்திரங்களில் அடைக்கப்பட்டனர். இவர்களைப் போன்றே சுற்றியுள்ள ஊர்களினிருக்கொள்காம் கொண்டுவரப்பட்டவர்களால் சத்திரங்கள் திரம்பி வழிந்தன. ஒருவரோடுடாருவர் போமல் நங்கள் திரம்பி குனைவிடுவை எண்ணி நொந்தவர்களாக அங்கு எல்லோரும் இருந்தார்கள். கிப்பாய்களின் கிரிப்போல் அவ்வப்போறு பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்பாக இவர்களின் காதுகளில் இறங்கிற்று.

டியையவர் அந்தக் குளிர்ந்த சுவர்களில் சாய்ந்து, கண்களை மூடிக்கொண்டான். இருள் நிறைந்த பலிப்பத்தில் வெட்டரிவரன் ஒன்று பளச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தது. காதுகளில் ஊனையிடும் காற்றில் கருக்குக் களிறென்ற அங்குமிங்குமாக அசைந்து ஊஞ்சலாடுகின்றது. கழுத்துவரை மண்ணில் புறையுண்ட அளவை நேக்கி யாவையின் தடித்த பாதங்கள் மூன்னேறி வருகின்றன. அவதுடைய நீர்வாண உடம்பில் புதிது புதிதாய் ரத்த வரிகளை எழுதுகின்றள காட்டைகள்

கனவுமற்ற நினைவுமற்ற இரண்டுங்கெட்டான் பெருவெளியில் அவனுடைய அக்களும், சருகுகளும் பெருக்காத வாசலில் வாடிய அக்களும், சருகுகளும் கிடக்கின்றன. உற்சாகமிழந்த நாம் வாசற்படியை மறிந்துப் படுக்டுருக்கின்றது. சாம்பல் அள்ளாத அடுப்படியில் சோம்பல் பூனை, சமையலறையில் குளிந்துமேரமிருக்கும் பரந்திரங்கள். ஒரு கருதிறவண்ண ப் பேருவ கவர்களிலே முட்டி மோடுத் திர்வார் துக்கம் வராத தரத்தா, உண்ணாமல், உறங்காமல் கண்களின் சுரம் கரையாமன் அம்பருக்கும் பெருவிற்கு இருவர்களில் சுரம்பருக்கும் வருக்கு தரத்தா, உண்ணாமல், உறங்காமல் கண்களின் சுரம் கரையாமன் அம்பருக்கும் பெருவிடு கிடப்பான்.

தியிஷங்களைப் பெரும்பாறைகளாம் நன் தனைலின் காந்து இருப்புவில் அமைந்தால் கையையன் சத்திரத்துக்கதவுத் இறப்பட்டதும் உள்ளே புகும் காற்றுக்காகவும், வெளிச்சத்துக்காகவும் அமைச் காத்துக் கிடத்தால்.

விடிந்தது. வெளிச்சத்தை முந்திக்கொண்டு கதவு வழியாக கிப்பாய்களின் தலைவன் உள்ளே நுழைந்தால். " எச் வழும்புங்கள் கழும்புங்கள் " என்று அதட்டினான்.

அவர்களை ஒற்றில் கொண்டு நாரத்து வீடுகளில் மாட்டு வண்டிகள் விரைந்து சென்றன. மாட்டு வண்டிகளின் தொடர்ச்சியான ஐல் ஐல் சத்தத்தைக் கேட்டு அல்கரடிகளை கிறந்து கொண்டிருந்த வணிகர்கள் அப்படியே தின்றார்கள். எண்ணெய் வழியும் முகக்களுடன், நுர்கர் நிறைந்த கண்களுடன் வாரப்படாத தலைகளுடன் பசி கொண்ட வயிறுகளுடன் உலகத்தின் மிகக் கேவமைகள் விலைந்துகளைப்போல் இப்படிப் போவரு ஊனையதுக்கு பெரும் வெட்கத்தைத் தந்தது.

இடியுண்ட கோமிலின் அருகிலிருந்த குளக்கரையில் அனைவரும் இறக்கப்பட்டனர். பெர்பயிகளின்பல் வரினாயாக அமிந்தப்பட்டனர். வகளி இருண்டிருந்தது. மழையையும் அரசன் கையேர்டு கூட்டி வந்துவிட்டதாக கிப்பாய்கள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டயிகள்.

் நாஜாதி நாஜ நாஜமாரத்தான்ட நாஜ கம்பீர... ' வன்று ஒரு குரன். கினரென வாந்தியங்கள் முழங்கின. மகுடி வாத்திய விற்பன்னர்கள் நகரத்து சிறுமிகளை பாம்பாட்டம் ஆட்டுவித்தார்கள். கள்ளுக்குடியர்கள் குஸ்தியடித்தவாறு வந்தனர். பின்னால் அரசன் வந்துகொண்டிருந்தான். அவன் வருகின்ற வழியெல்லாம் மலர்த் தூவினார்கள். முனிவர்கள் எழுந்து வணக்கம் சொன்னார்கள்.

உயரமானதோர் இடத்தில் அமைக்கப்ப ட்டிருந்த பந்தலை அடைந்த அரசன் அனைவருக்கும் கையசைத்தான். தொண்டை பெருத்த கவிஞர்கள் அந்தக் குளிர் வேளையிலும் பனையோலைச் சுவடிகளால் அரசனுக்கு சாமரம் வீசினார்கள். ஒருபக்க மீசையை மழித்துக் கொண்ட எடுபிடிகள் அரசனின் பின்புறமாக உட்கார்ந்து, அவனுக்கு அரிப்பெடுக்கையில் முதுகைச் சொறிந்து கொடுத்தனர்.

ஊமையன் அண்ணாந்து பார்த்தான். கறுப்பு ஆடையைக் கழற்றி வீசி அம்மணங்கொள்ள துடித்துக் கொண்டிருந்தது வானம். வானத்துப் பறவையொன்றின் எச்சம்போல ஒரு சொட்டு ஊமையனின் முகத்தில் முதலில் விழுந்தது. பின்னர் வேகமாக பல சொட்டுகள், இரைச்சல். காற்று திசை காட்ட மழை தொடுக்கும் யுத்தம்.

பலத்த மழையின் நடுவே அரசன் பேச எழுந்தான். கொட்டுகின்ற மழையிலும் அசையாமலிருக்கும் மக்கள் அவனுக்கு வியப்பளித்திருக்க வேண்டும்.

'' என் உயிரிலும் மேலான மக்களே ... ''

மழையோசையை வெல்ல முயலும் அரசனின் குரல். குலை தள்ளிய வாழைகளாலும், குருத்தோலைகளாலும் செந்நிறப் பூக்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட பந்தலின் கீழ் நின்று மழையில் நனையாத அரசனின் குரல். ஊமையன் குளிரால் நடுங்கிக்கொண்டிருந்தான். பேய் பிடித்த பெண்ணாக வாயிலும் வயிற்றும், முதுகிலும் முகத்திலும் மாறி மாறி அறைகின்ற மழை. ் இடியுண்ட கோவிலைப் புதுப்பிக்க இன்றைக்கு வந்திருக்கின்றேன். இன்னும் என்னென்ன வேண்டும் சொல்லுங்கள். ''

காற்றும் மழையும் பதில் குரல் எழுப்பின. சிப்பாய்களின் ஈட்டி முனைகளுக்கும் உருட்டும் விழிகளுக்கும் பயந்து, அசையாமல் மௌனமாயிருந்தனர் ஜனங்கள்.

''கொட்டுகின்ற மழையிலும் என்னைப் பார்க்க இவ்விதம் கூடியிருப்பது என்னை உணர்ச்சி கொள்ளச் செய்கின்றது. உங்களுக்கு என்ன வேண்டும். கேளுங்கள். ''

ஊமையன் மீண்டும் அண்ணாந்து பார்க்கின்றான். வருண பகவான் பற்களை நறநறவென்று கடிக்கின்றான். நீரேணி வழியாக இறங்கும் அவன் கைகளில் மின்னல் சாட்டைகள். சுழித்துச் சுழித்துப் பாதையெடுத்து ஒடுகின்றது தண்ணீர். நெருப்புப் பாம்புகள் வானமெங்கும் நெளிகின்றன.

'' மாடமாளிகைகள் கட்டித் தருகின்றேன். வீதிகளைச் செப்பனிட இன்றே ஆணையிடுகின்றேன் குளங்களைத் திருத்தச் சொல்கின்றேன். இன்னும் என்ன வேண்டும்? அரங்குகள் வேண்டுமா? தானியங்கள் தேவையா? பட்டாடைகள் வேண்டுமா? என்ன வேண்டும் சொல்லுங்கள் .... இவற்றையெல்லாம் நான் தரத்தயார். ஆனால் ஒருபோதும் ... ''

அரசன் தன் வாக்கியத்தை முடிப்பதற்குள் ஒரு பெரிய மின்னல். வானத்திற்கும் பூமிக்குமாகக் கோடிழுத்த ஒரு நீண்ட மின்னல். ஒரு கணம் கண்ணொளி மங்க அதிர்ந்து போனான் ஊமையன். கண்களை கசக்கி விட்டு அவன் உயரத்தே பார்த்தான்.

பேசிக் கொண்டிருந்த அரசன் மாயமாக மறைந்து போயிருந்தான்.

(இந்தியா டுடே – 94/95)

அதிசய நிகழ்ச்சி

1866 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்தில் பௌர்ணமியே வரவில்லை. ஆனால் அதற்கு முந்திய மாதத்திலும் அடுத்த மாதத்திலும் இரண்டிரண்டு பௌர்ணமிகள் வந்தன. இம்மாதிரி கிரக நிலை பத்து லட்சம் ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறைதான் ஏற்படுமாம்.

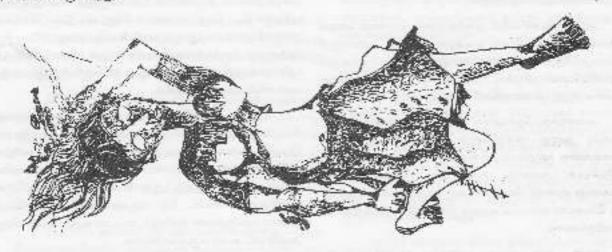
கொளுறு புதிகமீ

ரஞ்சகுமார்

பார்கையாளர்களை அனுமதிக்கும் நேரம் முடிவடைந்து விட்டது. அதேகமாக எல்லோரும் வெளியேறினிட்டார்கள். மாலை மக்க ஆரம்பிக்கும் போதுதான் நான் உள்ளே நுழைந்தேன். ஆஸ்பத்திரிக்கே உரிய நெடி களமாக வீரிற்று. கூடவே ஈக்களும் திரிந்தன, நான் O.P.D க்குள் நுழையும் தருவாயில் எனக்குப் பின்னே ஒரு கனமான வாகமை உறுகியபடி வந்து தின்றது. தன்னிச்சையாகத் திரும்பிப் பார்த்தேன்.

ஒரு கை வெளியே நீட்டிக் கொண்டிருந்தது.

மணிக்கட்டுக்கு ஒரங்குலர் பேலே, ஒரு எலுமிச்சம்பழத்தைப் புதைத்துகைக்கலாக் எனத்தோன்றும்படி ஒரு பள்ளம் பரித்திருந்தது. அதன் ஒரத்திலிருந்து கிழியட்டுப் போன தோலோ, தசையோ ஒரு எண்ட நீரைமுள்ள ஒரு சிவந்த பேப்பர் நாடாபோன்று காற்றில் துடித்தது. மிகுதிக் கரம் முழுக்க காய்ந்த இரத்த ஒடைகள் கறுத்துப் போயிருந்தன. பள்ளத்திலிருந்து உறைத்த களிபோன்று இரத்தம் சொட்டு சொட்டாக பாகுத் தன்மையுடன் ஒழுகித் தரையில் விழுத்தது. தரை அதை அவசர அமசரமாக விழுங்கிற்று.

ஒரு ஸ்ரெட்சரில் பிரேதம் கிடத்தப்பட் வருந்தது. மறுகாம் சேதமெதுவுகின்றிக் சுத்தமாக இருந்தது. ஆவால் வலிப்பினால் மிகமும் முறுக்கேறி ஸ்ரெட்சரின் ஒரத்தைப் பற்ற வளைந்தது போல் பாவனை காட்டிற்று ஆனால் விறைப்பேறிய நிலையிலும் அந்தக்கரம் வாசிப்பாகவும் மென்மையாகவும் இருந்தது.

ஒரு பெண்ணின் பிரேதம்தான்.

சனங்கள் கூடினார்கள். கூடவே ஏக்களும். ஒரு ஓடலிட் பையன் இன்னொரு ஸ்ரெட்சரை ஓசையெழுத் தள்ளியபடி அவசரமாக வந்தான், தோரையைத் திருப்பிப் போடுவதுபோல் அசிரத்தையுடனும், இலாவகத்துடனும் பிரேதத்தை தனது க்கிருட்கருக்குப் புரட்டிப் போட்டுக் கொண்டு ().P.H) ஐநோக்கி ஓடினான். அவனுக்கு வீட்டுக்குப் போகும் அவசரம் போலும்.

அவ்வளவாக உயரமில்லை, சுதாரணமாக பெண்கள் வீட்டில் அணியும் உடைகள் அணிந்திருந்தாள். முழங்கால்களுக்குக் கீழே உள்ள வாளிப்பான தலைப்பிடிப்பான கால்கள் விறைத்துப்போய் திகம்பரமாகத் தெரிந்தன. முகம் முழுக்க இரத்தனினாறாக அடிக்கப்பட்டிருந்தது, இடது புருவத்துடன் கூடயே ஒரு குண்டு பாய்ந்திருந்தது. அவ்விடத்தில் ஒரு புடைப்பு. அதிலிருந்தும் இரத்தக் கூழ் ஒழுகிற்று. மற்றைய குண்டு இடது மார்பில் பாய்ந்திருக்கவேண்டும். சட்டையின் மேல்புறம் இரத்தத்தில் தோய்ந்திருந்தது, என்கள் மிக ஆவலுடன் மொய்த்தன; கூடவே சனங்களும்,

தேமாகிட்டோன மேல் சட்டையினூடு வெளுப்பான திரட்சியான மார். நி நகைகள் தெரிந்தன. ஒரு ஆணில் கரத்தையோ. ஒரு குழந்தையின் இதழ்களையோ ஸ்பரிசித்தறியாத மார்மகங்கள்.

ஆகக் கூடினால் இருபது வயதிருக்கலாம்.

O.P.D யிலிருந்து ஒரு டாக்டரம்மா ஸ்டெதஸ்கோப்பையும், வார்த்தைகளையும் சுழற்றி வீசிய வண்ணம் வந்தாள். அவளுக்கு நிறைந்த களையான முகம். கூடவே ஒரு தாதி. முகம் முழுக்க பருக்களும் பீதியும்.

பிறகு சனங்களும் ஈக்களும். சனங்களுக்கென்ன, எல்லாமே புதினம்தான் ! ஈக்களுக்கு ருசி மிகுந்த சாப்பாடு !

ஆளரவம் அடங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒடுங்கிய நீண்ட ஆளோடிகளினூடாக நடக்க ஆரம்பித்தேன். எனக்கு முன்னே நடுத்தர வயதைக் கடந்த மெலிந்த உயரமான பெண்ணும், அவளைத்தாங்கியபடி வேறும் இரு பெண்களும் போய்க் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பெண்ணுக்குத் தொடைகளில் ஏதாவது கட்டி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். வேதனையால் கூனிய முதுகுடன், கால்களைப் பதனமாக எடுத்து வைத்துத் தள்ளாடித் தள்ளாடி மெல்ல அவள் நடந்து கொண்டிருந்தாள். அவர்களைக் கடக்கும்போது ஓரப்பார்வையால் பார்த்தேன்.

அந்தப் பெண்ணின் முகத்திலுள்ள தசைகள் யாவும் ஒருவாறு கோணிப்போய் துடித்தன. வாயும், கண்களும் அகல விரிந்தன. கண்களில் அதிர்ச்சியும், ஏக்கமும் தேங்கிப்போய் கிடக்க, வாய் சில வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்த முயல்வதாய்மெல்ல அசைய உன்னியது.

அவளுக்கு நோயல்ல, துக்கம் ! தாங்க முடியாத துக்கம்! அழுது குழறுவதால் மட்டும் அப்படியான துக்கங்களை முழுமையாக வெளிக் கொணர முடியாது. அநேகமாக அவளது கணவனோ, குழந்தைகளோ எங்காவது குண்டு வெடிப்பிலோ, துப்பரக்கிச் சூட்டிலோ மிக மோசமாக காயப்பட்டிருக்க வேண்டும். இறந்துகூடப் போயிருக்கலாம்.

நான் ஒரு பத்தடி தூரம் கடந்திருப்பேன். பின்னாலிருந்து 'ஐயோ ஐயோ ஐயோ' என ஈனஸ்வரத்தில் மூச்செடுக்க முடியாத அவதியடனும் அவசரத்துடனும் ஒரு குரல் பிறந்தது. வரவர உரத்த வீரிடல்களாகத் தெரிந்தது. ஒடுக்கமான ஆளோடியின் இருபுறமும் உயர்ந்திருந்த சுவர்களுக்குள்ளும், கூரையின் கீழும் திரிகின்ற அசுத்தமான காற்று அந்த அவலக் கூக்குரலினால் மேலும் அசுத்தமாக்கப்பட்டு என் நெஞ்சினுள் புகுந்துகொண்டது.

இன்னும் ஒரு நொடி கூட அந்தக் காற்றை என்னால் சுவாசிக்க முடியாது. என்னால் எதையும் காணமுடியாது. அவசர அவசரமாக திரும்ப நடந்தேன்.

வெளியே, சைக்கிள் பார்க்கின் முன்புறம் தேவனைச் சந்தித்தேன். வெகுகாலத்துக்குப் பிறகு அவனைக் கண்டதில் சிறிய மகிழ்ச்சியும், பெரு வியப்பும் ஒருங்கே எய்தினேன். கூடவே கொஞ்சம் பயமும்....

தேவனை நான் கடைசியாகக் கண்டபோது ஒரு நாவலை எழுத ஆரம்பித்திருப்பதாகச் சொன்னான். "அரசியல்லை தோத்தவனும், புறமொதுக்கபட்டவனும் இலக்கியத்திலோ அல்லது வேறேதாவது கலைத்துறையிலோ ஈடுபடவேண்டியது அவசியம்.... மச்சான் '' என்றான்.

பிறகு, அதுக்கிடையிலை நான் செத்தாலும் செத்துப் போவேன் போல கிடக்கு என்றபடி ஹோ... ஹோ என போலிக்குரலில் சிரித்தான்.

கூடவே மாட்டன்.... என சங்கல்பமும் செய்தான்.

அதன்பின் இன்றுதான் அவனைக் காண்கிறேன். முன்னரை விடக் கொஞ்சம் பருத்தும், உற்சாகமாகவும் இருந்தான். வழக்கம் போல இதழ்கள் சிவக்க, நிறைய வெற்றிலையைக்குதப்பிக் கொண்டிருந்தான்.

தேவனை நான் முதன் முதலாகக் கண்டபோது அவனது 'அய்யா ' வின் கைகளைப் பற்றிய வண்ணம் சுற்று முற்றும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவனது சிலேற் மிகவும் பழையதாகவும், அழுக்கேறிக் கீறல் விழுந்ததாகவும் இருந்தது. புத்தகம் கூட மேலுறையை உரித்து விட்டும் பக்கங்கள் எல்லாம் ஓரம் மடிந்தும் காணப்பட்டது. எனது சிலேற்றும் புத்தகமும் புத்தம் புதியனவாய் மிளிர்ந்தன. புத்தகத்திலிருந்து புதிய காகிதத்தின் இனிய மணமும், சிலேற்றிலிருந்து காய்ந்த மண்ணின் வாடையும் வீசின.

தேவன் பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஒழுக்காக வருவது கிடையாது. வரும் நாட்களிலும் அநேகமாக வாங்கின் மீது ஏறி நிற்பது கட்டாயமாக்கப்பட்டது. எல்லாப் பாட வேளைகளிலும் அநேகமாக அடி வாங்கினான். கணக்குப் பாட வேளைகளில் அகோர அடி விழுந்தது. ஆனால் கல்லுளி மங்கன்போல் முழித்துக் கொண்டே நிற்பான். அவன் மிகவும் சகிப்புத் தன்மை வாய்ந்தவன். எனினும், எட்டாம் வகுப்புக்குப் பிறகு அவன் பாடசாலைக்கு வரவில்லை.

அதன் பின், அவனது அய்யாவுக்குப் பின்னால் அவனும் ஒரு பழைய, பெரிய கரியர் பூட்டிய சைக்கிளில் ஓலைப் பறியுடன் வலைகளைப் பொதிந்து ஏற்றியபடி முன்னால் வளைந்தபடி உழக்கிக் கொண்டு வீச்சுக்குப் போகக் காண்பேன். அந்நாட்களில்தான் அவன் வெற்றிலை போடப் பழகியிருக்க வேண்டும்.

தேவனது வீட்டுக்கு ஒரே ஒரு தரம் போயிருக்கிறேன். அது எங்களது வீட்டிலிருந்து முக்கால் மைல் தூரம் தள்ளியிருந்தது. ஒரே ஓலைக் கூரையின் கீழான ஒரு சிறிய அறையும், சற்றே அகன்ற காற்றோட்டமான மாலும்தான் வீடு. அறையின் சுவர்கள் தென்னங்கீற்றுகளால் நெருக்கமாக அடைக்கப்பட்ட தட்டிகளினால் ஆனவை. மாலுக்குள் கிடந்த தீராந்திகளிலும் வேலிகளிலும் வலைகள் கிடந்து மீன் நாற்றத்துடன் நாறின. பக்கத்திலே இன்னுமொரு சிறு கொட்டில். அது அடுக்களை. அதற்குள் நுழைவதெனில் ஆள் பாதியாக மடியவேண்டும். எந்நேரமும் அதற்குள் புகை மண்டிச் சுழலும்.

எனக்கு ஒரு பழைய வலை அவசியமாகத் தேவைப்பட்டது எங்களது தோட்டத்தில் நிறைய தக்காளிகள் இருந்தன. கிளிகள் தொல்லை பொறுக்கமுடியாமல் இருந்தது, வலை போட்டால் கிளி விழாது என அப்பு ஆலாசளை சொன்னார். ஆனாலும் ஒரேயொரு கிளியாவது வலையில் விழவேண்டும் என நான் உள்ளூட ஆலச வைத்திருந்தேன். தேவனிடம் வாங்கப் போகும் வலையில் சிறு தண்டொன்றை வெட்டியெடுத்து கிளிக்க ண்டு ஒன்றை வெயும் உத்தேகமும் எனக்கிருந்தது. அந்த வலையை கிளிகள் அழுக்கயாட்டா, என இரண்டு வகெட்டான் வயுதிலும் பேதமையுடன் நான தம்பினேன்.

மாலின் ஒரு மூனலயில் ஒரு பழைய சன்லைட் பெட்டியும், அதற்குள் புத்தகங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் அலையெல்லாம் தேவனின் புத்தகங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் மாடுபோல அடிவாங்கிய, தேவலால் இவ்வளவு புத்தகங்களை படிக்க முடிகிறதா?

பிற்காலங்களில் அவனை அடிக்கடி இலக்கியக் கூட்டங்களில் காண நேர்ந்தது. நான் எண்ணியது போல தேவன் மக்கு அல்ல, அவனது புலன்களும் புத்தியும் வேறு திசைகளை நோக்கித் திருப்பப்பட்டிருந்தன.

இன்னும் கொஞ்சக்காலம் போனதும், அவனது சைக்கிளின் கரியர் சழற்றி வைக்கப்பட்டது. அவனது ஆய்யாவுக்கும் அவனுக்கும் ஒத்துவருவில்லை. தேவனின் காக்கிள் விரைத்து செல்லத் தக்கவாறு உருமாற்றப்பட்டது. அத்துடன் ஹான்டிலில் ஒரு பெரிய அணிப்பை தொங்கிய வண்ணம் இருந்தது. அது சிறிய கனமான பொருட்களைச் சுமந்தது.

ஒரு நுன். அவனது வீட்டின் பக்கமாக இருந்து பெரும். இடிபோகை போன்ற சத்தத்துடன் கடவே புகை மண்டலம் எழுந்தது. தீயில் சுருகிய சருகுகள் வெகு உயரத்துக்குக் கிழம்பி காற்றினால் அடித்து வரப்பட்டனதயும், பலர் கூடி சத்தபிடுவகையும் கேட்டேன். அதற்குப் பிறரு வெகு நாட்களாத் தேவனைக் காணவில்லை. அவனது அய்யா அவனைக் கணட இடத்தில் வெட்டுவன் எனச் சொல்லித் திரிந்தார். அவர்களது சொற்ப சொத்துக்களான வலைகளும். அந்த சிறிய கொட்டில் வீடும், துணிமணிகளும், தேவனது புத்துகங்களும் அந்த விபத்தில் நாவளர்ப் போசின்.

அதற்குப் பிறகு, 'ஒப்பந்தம்' முடிந்த கையோடு அவளைப் புத்தகக் கடையொன்றின் முன் கண்டேன், அப்பொழுதுதான் அவன் நாவல் எழுதிக் கொண்டிருக்கும் விஷயத்தைச் சொன்னான், அன்று முழுக்க நெற்றிலை கூடப் போடவில்லை என்றும் சொன்னான். மிக மெலிந்து போய் இருந்தால், என்னிடம் கொஞ்சம் காக கடன் வாங்கினான். அதற்குப் பிறகு இன்றுதான் காண்கிறேன். என்னுடன் தங்குவதற்குத் தேவன் விமும்பினான்.

நான் குடியிருக்கும் வாடகை வீட்டில் பேய்களும் அத்துமீறிக்குடியேறி விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். வீடு மிகப் பெரியது, பதிய பாஷனில் அமைந்திருந்தது. மேல் மாடியில் நான் மட்டும், கீழே ஒரு இளந்தம்பதிகளும், அழகிய அடியான பெண் குழந்தையும், வீட்டில் (முன்புறம் பலதனுக்கு சற்றும் பொருந்தாத வகையில் ஒரு நீற்றுப் பூசணிக்காயில் குங்குமத்தினால் வரைந்து கோரமுகம் தொங்கியது. பேய்களுக்கு சாந்தி செய்வித்ததை அது கட்டியக் கூறிற்று. சாந்தி செய்த பிறகு பேய்கள் வாலைச் சருட்டிக் வெண்டலைரம்.

அதற்கு முன்னரோவெனில், தினம்தினம் இருட்டியதும் தாகத்துடன் யாரோ நாவைச் சப்புக் கொட்டுவதும், அங்குமிங்கும் தடபட வென ஓடித் திரிவதும், உபாதைகளுடன் முன்குவதும் என சத்தங்கள் கேட்குமாம், கதவுகளும், ஐன்னல்களும் தம்பாட்டில் திறந்து படார் என சாததிக் கொள்ளுமாம்.

எனது அறையின் ஜன்னைலத் திறந்தால், முற்கெடிகள் வரிசையாக வளர்ந்திருந்த முற்றமும். சுற்று மதிலும், அநேகமாக மென்னபாகவே இருக்கும் பானத்பும் தெரியும். கதலைத் திறந்தால், கால் வட்டமாக வளைந்தபடி மாடிப்படிகள் இறங்கி ஹோலுக்குள் போவதைக் காணவாம். அந்தக் கால்வட்ட விளிம்படைய கவரின் சரியதிலில் ஒரு கண்ணாடி அலுமளி போல உள்வாங்கிய பிடம் இருக்கிறது. அதற்குள் செம்மஞ்சள் ஒளியில் குளித்தின்ற கண்ணன் சிலை. வேய்ங்குழகை உதடுகளில் பொருத்தியுபடி, குறுஞ்சிரிட்டிர் சிரிக்கிறது.

அந்தக் வண்ணன் சிலை, இதே வீட்டில் முன்பு நடந்த அப்போதும் குழலாகிச் கோரங்களுக்குச் சாட்சியாக சிரித்திருக்கவேண்டும். வீட்டின் கவர்களில் எல்லாம் துப்பாக்கிக் குண்டுகள் மழையெனர் பொழித்ததில் மேற்புச்சகள் புண்டாட்டு அணியாகிப் போயினவரம், இகே மாடிப்படிகளின் வறியாக இரத்த ஓடை குதுகலத்துடன் கீழிறங்கிப் போயிற்றாம். உட்கட்சிப் போராட்டத்தை சில துட்பாக்கிக் குண்டுகள் சப்தித்து முடித்து வைத்தவையம். மொத்தமாக பன்னிரண்டு பேர்கள் ஒரே இரவில் சில தொடிகளுக்குள் கட்சியினின்றும் உலகத்தினின்றும் வெளியேற்றப்பட்ட பின் மயான அமைதி நிலவிற்றாம். அதற்குப் பிறகு அந்தப் பன்னிரண்டு பேரும் பேய்களாகி விட்டார்களாம். இல்லாத தொர்து வுகள் எல்லாம் உள்ளடாக்கிக் காட்டினர்களும். இரவாளதும் சந்தடிகள செய்து தமக்கிழைக்கப்பட்ட அநியாயத்தைச் சொன்னி цеой. Явиніваний.

பிறகு குடியிருக்க வந்தவர்கள் சாந்தி செய்தார்கள், எனக்கும் குடியிருக்க ஒரு அறையும், கொஞ்சம் பயமும் கீனடத்தன. எனக்குப் பேய் பிசாசுகளில் அவ்வளவு நம்பிக்கை இல்லை. தேவனுக்கும் இதையெல்லாம் சொன்னேன்,

எனக்கு இப்ப ஒண்டிலும் நம்பிக்கை இல்லை மச்சான் என்றான்.

தேவனின் அய்யாவின் தகப்பனார் – இப்போது இறந்துவிட்ட அப்பு – பல பேய்க்தைகளைத் தேவனது சிறுவயதில் சொல்லியிருக்கிறாராம். அடிக்கடி அவர் பல பேய்களைப் பேய்க்காட்டிவிட்டு வெறும் பறியுடனும், காய்ச்சலுடனும் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்திருக்கிறாராம்.

ஒருநாள், நல்ல நிலவு. அப்பு விடிகாலையில் வீச்சுக்குப் போக ஆயத்தங்கள் பண்ணி விட்டு படுக்க எண்ணினார். வெள்ளிக் காலிக்கும்போது கனகன் வந்து கூப்பிடுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறான். அப்பு ஆச்சியிடம் சொல்லிவிட்டு அண்ணாந்து முகட்டு வளையைப் பார்த்தபடி படுத்திருக்கிறார். அன்றிரவு நாய்கள் மிகுதியாகக் குரைத்தன. ஆச்சி சுருட்டுப் பிடித்தபடி கால் உளைவு போக்க முணுமுணுத்தபடி தைலம் தடவுகிறாள். சுருட்டின் கார நெடியுடன் தூங்கிய அப்பு குறட்டை விடலானார்.

''எடேய்... கந்தப்பு ... வாடா ''....எனக் கண்டாயத்திலிருந்து கனகன் கூப்பிடுவது போலக் கேட்கிறது. அப்பு எழுந்து ஒரு மிடறு தண்ணீர் குடித்தார். வலைகளைத் தூக்கித் தோளில் போட்ட வண்ணம் ஆச்சியைப் பார்த்தார். ஆச்சி நல்ல நித்திரை. தலைமாட்டில் குறைச் சுருட்டு கருகிப்போய்க் கிடக்கிறது. தீப்பெட்டியும், திருநீற்றுச் சம்புடமும், வில்லுக் கத்தியும் எடுத்து மடியில் பொதிந்து கொண்டு அப்பு முற்றத்தில் இறங்கினார். நிலவு வெளிச்சத்தில் கண்டாயத்தடியில் யாரோ

''எடேய்... கந்தப்பு வெள்ளி காலிச்சுப் போட்டுது... வாடா '' என கனகனின் குரல் கேட்கிறது. அப்பு மடியைத் தடவிய வண்ணம் அவனுடன் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். நிலவு வெளுறி ஒளியிழக்கிறதோ, அல்லது மேகங்கள் மூடி மறைக்கிறதோ? அப்பு வானை நிமிர்ந்து பார்த்தார். விடிவெள்ளி காலிக்க இன்னும் நிறைய நேரம் இருப்பதாகப் பட்டது. பக்கத்தில் வருபவன் சுண்ணாம்பு கேட்கிறான். சுண்ணாம்பு எடுத்துக் கொடுத்தபோதுதான் கனகனுக்கு கால்கள் இல்லாததை அப்பு கண்டார். விக்கித்துப் போனார். திரேகம் ஜில்லிட்டுக் குளிர்ந்தது. எவ்விடத்தில் நிற்கிறோம் என சுற்று மற்றும் பார்த்தார். எதிரே தண்ணீர் மினுங்குகிறது. குளிர் காற்றை அள்ளித் தெளிக்கிறது. மறுபடியும் பக்கத்தில் பார்த்தால் கூடவந்தவனைக் காணோம் !

கந்தப்பா வீசடா வீசு நல்லா மீன் படும் ! என அசரீரி மட்டும் கேட்கிறது அப்பு அவதியுடன் நீருக்குள் இறங்கினார். தொளப் என தண்ணீர் குழப்பத்துடன் ஒலியெழுப்ப மேலும் மிரண்டார். அரையில் கட்டிய நான்கு முழத்தையும் மடியின் பாரங்களையும் சேர்த்து தலையில் முண்டாசாகக் கட்டிக் கொண்டார். திருநீற்றை எடுத்து நெற்றியில் தரித்துக் கொண்டு வைரவா என உளமுருகி உரக்கக் கூவினார்.

கந்தப்பா ... கந்தப்பா ... என கரையிலிருந்து குரல் நைச்சியம் பண்ணிக் கூப்பிடுகிறது. அப்புவுக்குத் தேவாரங்கள் நல்ல மனனம். கோளறு பதிகத்தை வரிசைக் கிரமமாக பக்திலயத்துடனும், பயத்தால் நடுங்கும் குரலுடனும் பாடத் தொடங்கினார். பாடுகிறார்...பாடுகிறார்...பயம் பறக்கிறது. விடிவெள்ளி மெல்ல உதயமாகி அப்புவுக்கு தைரியம் சொல்லிற்று. தூரே ஊரிலிருந்து கோழிகள் கூவி அப்புவுக்கு சுருதி சேர்த்தன. அப்பு கோளறு பதிகத்தை திரும்ப திரும்பப் பாடுகிறார். கிழக்கு வெளுக்கிறது. மேனி விறைக்கிறது. அப்பு தைரியமாகக் கரையில் ஏறினார். உடல் நடுங்குகிறது. நடுங்கியபடியே வீட்டில் வந்து விழுந்தவர்தான். ஒரே குலைப்பன் காய்ச்சல் !

அட ... மேனே, இப்ப உந்த மெஷின் போட்டுக்கள் கடலுக்குள்ளை ஓட்டா ஓடெண்டு ஓடி... பேயும் இல்லைப் பிசாசும் இல்லை... நம்மோடொத்தவனக்கு மீனும் இல்லை என்று தேவனின் அப்புவின் கதை முடியுமாம்.

என்னுடைய அம்மாவின் தகப்பனார் இன்னும் ஜீவிய வந்தராய் தாடியைக் கோதிக் கொண்டிருக்கும் எனது அப்பு – ஒருதரம் ஒரு பேய்க்கு துவரந்தடியால் விளாசியிருக்கிறார். அந்தப் பேய் வஞ்சம் மறக்காமல் சில இரவுகளில் ஞாபகமாய் வந்து அப்புவின் மென்னியைத் திருகுமாம். உடலைப் பெரும் பாறையாக அழுத்துமாம். முறித்து எடுக்குமாம். அப்பு சில இரவுகளில் ஊ ஊ எனத் திணறுவதையும் உடலை முறுக்குவதையும், வாய் பிதற்றுவதையும் நானே நேரில் கண்டிருக்கிறேன். தொடர்ந்து சில நாட்களாக அப்புவுக்குக் காய்ச்சல் காயும். அப்புவுக்கும் இங்கிலீசு மருந்துக்கும் ஒத்துவராது. காய்ச்சல் குடிநீரை அம்மா சுண்டச் சுண்டக் காய்ச்சி ஒரு துண்டு பனங்கட்டியுடன் கொடுப்பாள். அப்பாவோவெனில் நல்ல தென்னஞ்சாராயத்தில் ஒரு அரை எடுத்து வந்து அம்மாவிடம் கொடுத்து விடுவார். கிழவனார் ஆசையால் கண்கள் மின்ன சாராயக் கிளாசை பதபக்குவமாக பற்றுவார்.

போடா அங்காலை... எளிய வடுவா, வாய் பாக்காமல்.... என்று என்னை விரட்டுவார். பிறகு, தொண்டையைச் செருமுவதும், நாவைச் சப்புக் கொட்டுவதும் கேட்கும்.

சற்று நேரத்தில் இஞ்சை வாடா மேனே.... எனக் கிழவனார் ஆசையாகக் கூப்பிடுவார். அவரது முகத்திலிருந்தும், தாடியிலிருந்தும் சாராய நெடி அடிக்கும். ஒளியிழந்த கண்கள் சிமிட்டும். பல்லிழந்த பொக்கை வாய் இளிக்கும். துவரந்தடியால் பேய்க்கு விளாசிய கதை நூறாவது தடவைக்கு மேல் எனக்கு விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படும். கேட்க கேட்க அலுக்காத கதை. அப்பு கதை சொல்லும் பாணியே அலாதி. அடிக்கடி நான் ஊம் கொட்டி எனது ஆர்வத்தைக்காட்டி, அவரது வீரத்தையும் மெச்ச வேண்டியது அவசியம். அப்பு கல்வீட்டினுள் படுப்பது கிடையாது. வேப்பமரத்தில் குளிர் நிழலின் கீழ் கிழவனார் தமக்காக ஒரு கொட்டில் போட்டு வைத்திருக்கிறார். தீராந்திகளில் கலப்பையும், பிக்கானும், நுகக்காலும், நாலைந்து துவரந்தடிகளும், இரும்புப் பூண் இட்ட கரிய பொல் சொருகப்பட்டிருக்கும் பார்புகள் மாதிரி மாடுகளின கழுத்துக் சங்கிவிகள் வளைந்தபடி தூங்கும். ஒரு பழைய உறுதியான நாப்பெட்டிக்கள் லாடங்கள், மாட்டின் கழுத்துக் சதல்கைகள், இன்னும் பல கிழவரின் அரிய போக்கிஷங்கள் எல்லாம் உண்டு, அவையெல்லாம் அவருக்குயிக இனியலை, அவரது வாலிபத்தின் நினைவுகளைத் தூண்டுவடைவல்லவா? அலை எவ்வளவு கதைகளை அறிந்திருக்கும் ? எவ்வளவு பேயகள் அப்புவுடன் தோனேட்டு தோன் நின்று போடியிருக்கும்.

அப்ப நான் நல்ல வடக்கள் மாடுகள் ஒறுவை வைச்சிருந்தனான்... என்னைவிட உயரம்..., மாவெள்ளை திறம்... ஒரு நாலைக்கு ஒரு கடகம் பருத்திக் கொட்டையும், புண்ணாக்கும் வேணும்.... உல்று கதை தொடங்கும்.

எவக்கு நல்ல ஞாபகம் இருக்கிறது. எங்களது வீட்டுக்கு அப்போ மதில் கட்டப்படவில்லை, அலங் ரூம், பணையோலையும் நெருக்கமாகவும் கலைநேர்த்தியுடனும் அடைக்கப்பட்ட அழகிய வேலிதான் இருந்தது. அந்தக் காலத்தில், எங்களூரில் தோட்ட வேலையும், வயல் வேலையும் குறைந்த வெயில் மிருந்த ஆனி, ஆடியாதங்களில், எல்லோரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து அமைபல் காட்டுக்கு வண்டி ஓட்டுவார்கள். போக முதல் வைரவர் கோயிலில் பொங்கல், ஒரு கிழமையோ பத்து நாட்களோ படினம், பாணை சட்டிகள், அரிசி, நல்லென்ணெய், பருப்பு, கருவட்டுடன் போவார்களைம்.

ஒரு தடவை மற்றவர்களைவிட நல்ல அலம்பர் வெட்ட வேண்டும் என்ற அவாவில் அப்பு காட்டுக்குள் வெகு தூம் போய்விட்டார். அப்புவக்கு அப்போ நல்ல வாலியம், நல்ல உடல் கட்டு கல்யாணமாகி, எனது அம்மா பிறந்து அப்போதுதான் தவழ்கிறாளாம். அப்புனின் வாழ்க்கையில் உல்லாசம் விசுகின்ற காலம். நல்ல பாரமாக அலப்பர் வெட்டிவிட்டார். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் பொறாமை, அப்புகையும் அவர்கள்முன்னே வண்டிகளை ஓட்டிச் சென்று விட்டுவிட்டு அவர்கள்முன்னே வண்டிகளை ஓட்டிச் சென்று விட்டுவிட்டு அவர்கள்முன்னே வண்டிகளை ஓட்டிச் சென்று விட்டார்கள். கட்டை பின் தங்கி விட்டார், அக்காவங்களில் அப்புவக்குப் பயில் கிடையாது வாலியம் அல்லவா ?

நிலவு பகல்போலக் காய்கிறது. அப்போ தார் ரோட்டுக்கள் கிடையாது, குண்டுங்குழியும் நிறைந்த மக்கி ரோட்டுக்களும், வண்டிப்பாதைகளும்தான் வண்டியின் பாரம் வடக்கள்கள் முக்கித் தக்கி இழுக்கின்றன. அப்படியும் இப்படியுமாக இலேசாகத் தாலாட்டகிறது. பாதையின் இருபுறமும் தாழம் புதாகள் மலாந்து கம்மென்ற வாசலை. கண்டல் மரங்கள் திருக்குள் முக்குனித்து, நிமிர்ந்தன. நீரில் கண்டல் சாயம்ஹி தேமிலைச்சையும்போல மனோரம்யமான சிவந்த நிறம் காட்டுகிறது. காற்று வேறு மெல்ல வீசிற்று. தனிமை தந்த சலிப்பும் ஏக்கமும் வாட்டுகிறது. அப்புவுக்கு டாட்டு வந்தது, பாடத் தொடங்கினள்.

வயல் வெளிகளும், சிறுபற்றைகளும் மாறிமாறி வருகின்றன. அப்புவை நோக்கிக் கையகைத்துப் பின்னால் போய் தின்று திரும்பிப் பார்த்தன. வயல் வெளிகளினூடாக பாரோ ஒருவன் தொண்டி நொண்டி வருகிறான். செம்பாட்டு மண்ணில் விழுந்து புரண்டவன் போல் பழுப்பு திற வேட்டி கட்டியிருக்கிறான். வந்தவன், வாய் பேசாமல் பின்னணியத்தில் பிடித்துத் தூங்குகிறான். பின் பாரம் மிக அதிகரித்து காடுகளை தூக்க சுத்தினத்தது. மாடுகளிலிருந்து வெண்ணுரை கக்கிற்று. அப்புதிட்டினார்.

யேசை பிள்ளை, வட்டா கையை... துவரங்கப்பானல் வெளுப்பன் அவன் வந்தால் வந்தவல் நுகத்தடியில் ஏறி உட்கார்ந்தான். அவனுடலிலிருந்து கெட்ட நூற்றம் மல நாற்றம் விசிற்று. மாடுகள் வெருண்டடித்தன. சுதறின. பாரம் தாங்காமல் முன்னங்கால்களை மடித்து விழுந்தன. கப்புவுக்குச்சினம் பொங்கிற்று.

er erflu வடுவா... உறு கிய 81801 Ula. ஆசனத்திலிருந்தபடியே எட்டி 中部的 STOLIOUS. கு (வில் அவரங்கம்பால் uneichemmir. mar sometiment ஒல்மெழுப்பியபடி அவன் பாய்ந்து இறங்கினான். அப்போது சோடை வாணர் கிறியுள் படி ஒரு பின்னல் தெறிக்கது. பின்னல் ஒளியில் வந்தவனை அப்பு நன்றாகக் கண்டார். வானத்துக்கும் புமிக்குமாக அவன் வர்ப் புண்டியாக வளர்ந்து கொண்டிருந்தான், சில நொடி கழித்து பெரும் இடியோசை கேட்டது. அத்துடன் கூடவே அப்புவின் நெஞ்சில் பலத்த உதை கிடைத்தது. வண்டியின் துலாவில் மயங்கி விழுந்தார். எப்படி வீடு வந்து சேர்ந்தோமௌ அப்புவுக்கு, இப்போதும் தெரியாதாம். அதெல்லாம் அவரது பாதை பழகிய அருனமுயான வடக்கன் மாடுகளின் மகிமை நன்றியடன் சொல்லகபார்.

தீ பேலயக் கண்டா என்னடா செய்வாய் ? என்று எகத்தாளமாய்க் கேட்பார்.

பயத்திலை கழிஞ்சு போடுவாய் என பொக்கைவாய் சிரிக்கும்.

இப்ப உத்த மெஷிஞ்சன் வயலுகளுக்கை ஒண்டு பாதி சாமமெண்டும் பாராமல் உழுது உழுது பேப் பிசாசெல்லாம் எந்தப் பக்கம் போனதென்டு செஸ்லேலாமல் போயிட்டுது என சிக வருத்தத்துடன் முத்தாய்ப்பு வைப்பார்.

இதைபெல்லாம் நான் சொல்ல சொல்ல தேவன் படுத்தபடி கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். நான் மெல்லிய குரலில் செல்லிக் கொண்டிருந்தேன். வெளியேமிருந்து இரவின் குக்கும்மான மெல்லிய சந்தடிகள் கேட்டன. இருந்தாற்போல், ஒரு நாய் ணணையிட்டமுத்து பிறகு தெரு நாய்களும் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்து பெருங்குரலில் குரைத்தன. எங்களது வீட்டின் முன்புறமாக சில நாய்கள் பயந்தடித்து ஒடிய அரவத்தை தெளிவாகக் கேட்க முடிந்தது.

ஒரு வெடிச்சத்தம் ..... பிறகு சனங்கள் அடங்கின. மயான அமைதி.

ஆன்னலைத் திறந்து பார்த்தோம். தெருவில் சிலர் கணமாக நடந்து போவதைக் கண்டோம்.தெருவின் இரண்டு ஓரங்களிலும் அவர்கள் வரிசையாய்ப் போமினர். திழல்கள் அசைவரு போல அவர்கள் அரவமின்றிப் போமினர். சூழல் முழுவதும் அச்சப்படும் படியான ஒரு தோற்றம் எற்பட்டது.

யாரோ ஒருவன் பாடினான் போலும். அர்த்தம் பரியாத வேற்று மொழியில் ஒரு முரடான சுரசுர்த்த குரல்.... ஆனால் ஆத்யார்த்தமாக உணர்ச்சியைச் சிந்தும் குரல் பாடிற்று. அதேசமாக அது விரசுந்தெறிக்கும் சுதல் பாடல்.

விளக்குகளை அனைந்துவிட்டு பெருமுக்கூருடன் படுத்தோம்.

சற்று நேரத்தில், சற்றுக் துமத்திலிருந்து இன்னொரு வெடிச்சத்தம்.

48964846

னிடிந்தது. தேவன் பேலும் சில நாட்களுக்கு என்றுடன் தங்க விரும்பு வராகச் சொன்னால். எனது சைக்கிளை இரவல் தரும்படியும் கோரினான்.

மிகச் சில நாட்களே என்னுடன் தங்கினான். நன்கு இருட்டிய பிறகு, சாப்பாட்டுப் பார்சலுடனும், அலைந்து திரிந்த களைப்புடனும், துர்மரணங்களைப் பற்றிய செர்நிகளுடனும்வருவான். இந்தச்சிலநாட்களில் தேவனது பல தண்பர்கள் எனக்கு அறிமுகயானர்கள்.

தேவன் என்னைவிட்டு மறுபடி பிரிந்து போன ிறகு, வீட்டில் ஒரு விசித்திரமான விரும்பத்தகாத மாற்றம் ஏற்பட்டிருந்ததை உணர்ந்தேன். இப்போ, வாடைக் காற்று மாறி சோனகம் புறப்பட்டு விட்டது. இரவு நேரங்களில் எனக்கு தெளிவற்ற கனவுகளும், விவரிக்க முடியாத பயப்பிராந்திகளும் ஏற்பட்டன. உக்கிரமாகச் சோளகம் வீசிற்று.

யன்னல்களும், எதவுகளும் தடபட வென தாமே திறந்து அடித்துக் கொண்டன. யாரோ முனகுவதாயும், அங்கு மிங்கும் நடயாடுவதாயும் தோன்றியது, சிலவேனைகளில் குளியலறையில் திட்டிடும் சத்தம் கூடக் கேட்டது. எழுத்து டோகத் துணிவில்லாது போர்வையால் முகத்தை முடியாடி படுத்தக்கிடப்பேன்.

ஒரு தரம், ஒரு கனவு கண்டேன்.

சேவரை யாரோசிலர் கூட்டிக் கொண்டு பேரவது போல தெளிவற்ற காட்சி அது, юார்ஷி மாகுமா ? ஒரே பளிப்புகார். தேவள் மறுபடுபும் மெலிந்திருக்கிறான. அவளது மேலில் சேட் இல்லை. வலையை நேர்க்கள் மீது போட்டிருக்கிறான். கிழிந்து போன பழைய சாரன் உடுத்தியிருக்கிறான். அவலுக்குக் கால்கள் இல்னை. அந்தரத்தில் தொக்குகிறால்.. ஒரு நிறைந்த நீர்நிலைப் டக்கமாக அவர்கள் போகையில், தேவன் நீருக்குள் இறங்க ஆரம் பித்தான். அவர்கள் அடு தம்பி வாடா என ரைச்சியம் பண்ணும் குரலில் கூளி அழைத்தனர். ஆவள் மேலும் நீருக்குள் இறங்குகிறான், சாரளைக் கழற்றித், தலையில் சற்றிக் கொள்கிறான். திருநீறு பூகிக்கொள்கிறான். ஏதோமுறைமுறைக்கிறாள். அவர்கள் கைகளை வீசி அவனைப் பாமுறுத்த சத்தனிக்கின்றனர். மல நூற்றம் வீசகிறது. நகர்நாள அல்லது பினைம் கருகும் தெடியா 7 அது மார்கழி நாகுப் பணியா, அல்லது ஊர்கள் எல்லாம் கட்டெரிக்கப்படும் புகையா ? எனக்கு மூர்சு முட்டுகிறது. ஒன்றுமே தெலிவாகத் தெரியமாட்டேன் என்கிறது.

மிகப் பிரயாசைப்பட்டு கண் விழித்தேன், உடல் வியர்த்திருந்தது. மிகத் தாகமாக இருந்தது, நீர்க்குவளை இருந்து க்கம்கைகளைத் அழாவி, அதை இருட்டில் நிலத்தில் உருட்டி உடைத்தேன்.

அடுத்த நாள் காலையில் தேவனின் நன்பன் ஒருவன் என்னைத் தேடி வந்தான். தேவலைக் கண்டாயா, என விணா ஏழுப்பினான்.

மேலும் சில நாட்கள் கழித்து இன்னொருவன் வந்தான். இரண்டொரு நாள் கழித்து இரண்டு பேர் வந்து தேவனை விசாரித்தார்கள்.

அதற்குப் பிறகு நான் தேவளைக் காணவேயில்லை 🖫

அத்துடன் நான் வீடு மாறிவிட்டேன். நான் மிகவும் அஞ்சுகிறேன், நடு இரவுகளில் நிம்மதியின்றி தூக்கத்துக்குப் போகிறேன். நடு இரளில் விழித்தெழுந்து தேவனை நினைவுபடுத்த முயற்சித்தவாறு, நெடு நோம் புகை பிடிக்கிறேன்.

(eleme - 1989)

ஒரே மகள்

திருதராஷ்முறுக்கு கௌரவர்கள் எனப்பட்ட நூறு குமாரர்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். அவருக்கு ஒரே ஒரு பெண்ணும் உண்டு என்பது தெரியுமா 7 அவனுடைய பெயர் துச்சனை, அவளுடைய கணவன் பெயர் அபத்ரதன்.

. நட்டி பார்மணியா குரடகம் கொடர மன்ற அண்டெடிக்கி வடிகொடர் பர்களி மேலார் வால்பட் பொக்குப்பாங்க நி சின்னப்பொடயன், வகத்தேப்போனே அரெக் வன்றுக்கட் மட்ட என்ட் சத்திதம் எனைக்கி வின்னுச்சரப்பெறுரிந்திக்கி,"

்அடிப்பும் இருந்தின் அரசி (பி. மு.மீ.) அன் கார்கியர்தே தகையிலே அடிப்பும் நி

்ந் பட்டுப் தான்பாமன்னே அடிரி சல் பாட்டுள்∩ ச்சில் அர்டுத்சத்தப் என்பெ காத் ஹெஇனும் திடாமனே.

அது எப்பிலா நடந்த விளையாட்டு. நேற்றுப்போல தான் இருக்கிறது. நெல்றில் அட்டத்சிய மூடாக்க

அப்பலிலக்காம் மூன்று நால்கு நாள்களுக்கு முந்தியே பெருநால் மன்காற் தோடக்கிகிறும்.

பொறுது விடிந்தால் பொழுடில் வடியென்னா தேறாம், ல் டாசுசை க்கது வன்னாட் சேரா செல் இரண்டும் "பவிச் செல்று — உள்ளே இருண்டும் "பவிச் கண்சியிட்டும் பா நேற்றில் கா பென்னாவில் கைப்பட்டும் பக்குவப்பட்ட "மன்கேற் வாசர் ஒரு துண்டின் வின்ன இருபது சதம், டிரீ ஒன்று பத்த ஆம்.

அதுவும் படுபள்ளைப்ப கையால் தெர்கள் பார்ச் 'கட்டிடபாலில் (டோட்டால் சனிச்சுவையு வடுழுப்பு வாழும்கூட்டிப் எழும் அவர் கூரப்படுச் சலைகட்டும் வித்தை. மேல்கேற்றில் ஒழுதல் சைக்கடித்த சீட்டம் அத்துவிட்டு வெளியே வருப்போதுதான் ஹெம் சொருக்கு குண்குட்டி நிறை. பூவரசு மருபில் ஒட்டி பிருந்த காகாசி கண்ணில் பட்டது.

்றை பெருநானை முன்னிட்டு நாலை அவட் தொழுகையில் பிறகு மாயெரும் சும்ப விளையாட்டும் போட்டி, பிறாக சீனடி சாத்தியார் நூத்தத் தம்பிய பல் போறு மார்கள் முன்னரலாம் பரிளக ஒரு மக்கத்துவைக்கையையும் மறங்க் வாழப்பழக்கு கடியம் வழக்கப்படும்.

ஆந்த வருகத்துப்பொருளன் கொண்டாட்ட மாகவே இருந்தது. பெருநான் போருஞாக ச்சிலைக்குடந்து உப்பாத்துப் பக்கபாகக் கேளிந்துப் மிவிப்பது பக்கத்துள் சனக்க சொல்லாம் சிராமத்தின் சந்தை முகரியின் கட்டரப் செனர்த்துச்சிட்டார்கள்,

புண்ணிகள்சில் - C மியவர்களின்று நங்கால்களுக்கிலட்டில் நாங்கள் – வாண்டுக்கப்படம் – சூந்திக் கொல் போம்.

உயில் விதாவல்பாரும், மந்தியிக் காகும் கட்டத்தின் ஒழுக்கை நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள், பெருது உயந்தது. பேடப்டிக்கு வந்த அன்ன பிய பநக்குவரின் சி.பின்னனதுந்து டித்துக்கொண்டிருத்தாக்கி. காம் கிட நந்தத்தம்பி வடத்தியர் இவனும் ஆது மக்கியவை எவ்சோரும் ஆற்றக்கல்) வீதியையே பார்ந்துக்கியன்: நந்தார்கள் கேலிட்டும் சுத்தநும் நக்கள்ளதுர் களில் நிற்தாடங்கின் துழத்தே ஒருவக்கின் வண்டமிக்கோளை வந்த கோண்டருந்தது.

் அன்னை வந்திர் சர இரைபிரை ......! ? ...

கள்ளும் சாகட்டம் கலகலத்திற்று.

நுகுதம்பிதான் வந்து கொண்டிருந்தார். வந்த சோத்திலேபோ அவரின் மைப்பில் இன்னொருவரின் கைக்கு மாறியது கடுத்த கண்டே அவர் விளையாட்டு நடைபெறும் வீதியின் மையத்தில் பாய்ந்து நின்றார்.

கரும்காயி போள்ற உடங்களது. விர்குத் கொழுகில் உறந் குறிப்போன விலையோன்ட அக்குரும் கால்களும், கட்டுக்கபக்காத காலவாயின் தோந்றுக்.

சீல் முட கைதட்டக்கள். சிற்ச்சை ஒவிகள் சுடுத்தி இந்த பகூதப 'கார்' 'காரணைக்களைந்தார், கையிலிருந்த சாரை பறந்துபோப் பூவரு மழுத்தில் ஒட்டுக் கொண்டது. உள்ளே முழக்கால் சுறைந்த சிறுகாலும் கைவைத்து சரியகும்.

சியாரிப்புடைத்த நெகுதிலிருந்து வெட்டுவாள உடவரங்களிரன்டும் வெளிக்கில ப்பியது. நின்ற நினைபிலேடே கரங்கினிரண்டையும் சுற்றி — அந்தரக்கில் பாட்டுத் — திடிரேலக் குலிந்து பூபிலைத் தொட்டு முந்தமிட்டு — ஒட்பதனைடுத்துக் கணம் வரிலை போய்யார். மனிழக்கிட் சிரவாகர் காலியால் சொத்தரித்துக் சுலியது

் நகுதம்பியுடன் சிலம்பம் வின்யபாட விரும்புபவர்கள் வரசாம் " விது அரபாரின் அறிலிக்கள்

காடுக் ரளின் பறுகளுமிலே இன்னோர் உருவம். கழும் சுழுவ்று – பில் என் கோடுகளாய் – வகமிலிருந்து கல் விண்ணாங்குத்தடிரின் பிடப்பட காதி மென்னந்தேற்ற அசுபதுவில் அவர்களைகள் பாதான். அவரின் கையிலிருந்த தடிகுர் உரம்புபோல அலைநக்குற்றிகள் நிற்பட மெடுத்தாடியத

பார்கைய எனர்களின் பாதங்கள் பூபியில் தாவலில்லை. விளைபாடத் தெரிந்தவாகமுக்குக்கையும் அலும் செனியடுத்திற்று.

எஸ்.எஸ்.எம். ஹனிபா

'' இப்பொழுது நடைபெறும் போட்டியில் வெற்றி பெறுபவருக்கு வாழைப்பழக் குலையொன்று பரிசாக வழங்கி, மக்கத்துச் சால்வையால் போர்த்தப்படும்.''

விதானையாரின் அறிவிப்பு வந்ததும் கரகோஷம் வானைப் பிளந்தது.

ஒருபக்கம் அகமதுலெவ்வை அண்ணாவியார். மறுபக்கம் நூகுத்தம்பி வாத்தியார். ரெண்டு ரெண்டுதான், சோடையில்லாத சோடி. முதலில் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நோக்கியவாறு நான்கு பாக இடைவெளிவிட்டவாறு நின்றார்கள். விதானையார் ' ஆரம்பம் ' சொன்னார். அடுத்தகணமே புழுதிப்படலம் கிளம்ப இருவரும் சலாம் வரிசை எடுத்தார்கள்.

சுற்றிச்சுற்றி — அந்தரத்தில் கிளம்பி — நான்கு கைகளும் அரிவாள் போன்று மின்னல் வெட்டி ... உருவங்கள் இரண்டு பம்பரம் போல் சுழல்வது மட்டுமே கண்களுக்குப் புலனாயின.

சலாம் வரிசை எடுத்ததும் மீண்டும் அவரவரின் மூலைக்குள் போய் நின்று கொண்டார்கள்.

அகமதுலெவ்வை அண்ணாவியாருக்கு வெலிகாமத்து மவுலானா வாப்பாதான் குரு. மவுலானா வாப்பாவின் கையால் தொட்டு வாங்கிய தடியை அவரின் மகன் தொட்டுக் கொடுக்க மிகவும் பாந்தமாகப் பற்றிக் கொண்டார்.

இருகைகளின் விரல்களுக்கிடையில் நின்று — அக்கம்பு '' ங்ங் ....ய் '' ஊதி நர்த்தனமாடியது. ஒருதடி, நான்காகி, பதினாறாகிப் பல்கிப்பெருகி கண்களுக்குள் மாயாஜால வித்தை காட்டிற்று.

எதிர்த்திசையில் நூகுத்தம்பி வாத்தியார். தனது குருவான இந்தியக்கார நானாவின் கையால் வாங்கிய பிரம்புடன் நின்று கொண்டிருந்தார்.

இருவிளிம்புகளிலும் வெள்ளிப் பூண்களால் மோதிரம் போடப்பட்ட மூங்கில் பிரம்பை தனது வலது கையால் மட்டுமே எடுத்துச் சுற்றிச் சுழற்றினார்.

இடக்கை அசையாமலிருக்க வலக்கை மட்டும் சுற்றிச் சுழன்றது. அந்த நுட்பம் லாவகம் அவருக்கே கைவந்த வித்துவம். ஒரு வெள்ளைப் பறவை தனது பரிவாரங்களுடன் தாளலயம் தப்பாது – சிறகடித்துப் பறந்து பறந்து மாயுமே, அவ்வாறு நூகுத்தம்பியின் வெள்ளிப்பூண் பிரம்பு பறந்தலைந்தது.

முதல் சுற்று முடிந்து – இரண்டாவது ஆட்டமும் தொடங்கிற்று. காகங்களிரண்டும் கம்புகளினூடாக தங்கள் தங்கள் பார்வையைக் குவித்துக் கறுவிக்கொண்டன. ஒன்றையொன்று துரத்தித் துரத்தி ..... ஒன்றையொன்று போருக்கு அழைத்து ..... அலைக்கழித்து அதேகணம் மின்னலெனச் சீறிப்பாய்ந்து .....ஒன்றையொன்று கொத்திக் குதறி .....

புழுதிப்படலம் மேலேழும்ப அந்த அற்புதக் காட்சி I

திடீரெனப் புறப்பட்ட நூகுத்தம்பியின் வெள்ளிப்புறா அகமதுலெவ்வை அண்ணாவியாரின் தோளைத்தொட்டுப் பார்த்துத் திரும்பியது. தடுமாறிய அண்ணாவியார், தழும்பிய பாதங்களை நிலத்தில் பலமாகப் பதித்துக் கொண்டார்.

்' அடிபட்டிட்டு அடிபட்டிட்டு அண்ணாவியாரெ தலையிலை அடிபட்டிட்டு '' நானும் மம்மலியும் தான் கூப்போட்டோம். ஊரில் ' தலையாலெ தெறிச்சதுகள் ' என்று பட்டம் வேறு வாங்கியிருந்தோம்.

'' டேய்| பொத்துங்கடா வாயை. யாருகிட்டெ கதைக்கிறீங்கெ '' அண்ணாவியார்ரெ சீடப் பிள்ளைகளில் ஒருவனான ஈறாங்குட்டி சீறிப்பாஞ்சான்.

'' அடிபடெல்லெ அடிபடெல்லெ..... இவ்வளவு பெரிய மனுஷனுகள்றெ கண்ணையும் மறச்சிட்டு – இந்தெ ஹறாங்குட்டிகள்றெ கண்ணிலெ மட்டும் தைச்சிட்டு...''

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

யத்திச்செய்யார்க் புளரி சிகானை பர் புழந்த தருணம் பார்த்துத் தடை பார்களையா எங்கோ கோர் டை விட்டு விட்டார். கூச்சலும் இவாக்கலும் கூடிலிட்டு. அன்னார்வி அம்பருகிலக்கையின் சேட்டியிலையுகள் கழ்தி வட்டமிட்டு நில் பர்களி, ஒவ்வொருத்தரு நிறி நறைந் "வென்று பலவைக் தெத்து...

நூதுத்தம்பி வாத்தியின் மீது படிப்பு குதடுப் பிழிய்ம வேண்டுள்கோல் ஆத்திரத்தில் " _____ "த்தன.

்பெய் (வட்டுள் ஆறுத்த அரசு தறான சரக ரங்கடர் பாப்பப் ? ட ஆறுக்கோரு வட்டான் ஆகோத்தான் போங்களர்கள்

பூருத்தப்பி மாத்தி நன்னந்தனிய எனப்படி எப்பில் கலைந்து வீக்கித்துப் போட்டு வழால், வயியத்திர்கத்தைக்கு அளச்சுளைச் சாரசத்திற்குக் கொண்டுவருவதே பெரும்பு பயலிலிட்டது.

் பெர் மாரும் சத்தம்போட்டுவன்டாம். '' கையில மிரத்புடல் முகல் கடுகடுக்க விராகையார் ஆணையிட்டார். சுக்கம் தெய்தப் பரப்பாக அடங்கிறத

" போட்டியை மிண்டும் ஆரம்பிப்போக

விதானையா (முடியொடுத்தார்

் என்னே இருப்பிடிம் விளையாடமா ? அளில் கோண்டி" நூகுத்திலி வாத்தி அடம்மிடித்தால்.

்த் அடிவேற்ற நால்கொள்கிகள்கே _ " கட்டத்தில் பெருப்பகுத் பின் கல்கம் போட்டலர்.

நாகுத்தம் சிரின் உள்ளம் குழுநியது.

் நால் வேல்றதும்போப் கடைச் MC வகரை மனின்றிர். ஏசிப்போட்டாலுகள் ட் அவன் கலைய் வண்பியது. ஆகோர். உற்ற என 13 பல கெள்ளியதல் பிரம்பைக்கையிலேற்றோன். ஆட்டம் தொடங்க்க தட்குளைவரின் கண்களும் பிரம்மிலும் ... கம்பிலும் ... ஆத்தியிரும் பார்ந்து நின்றன

சி வயாடிக்கொண்டிருந்த நுகுத்தம் பிளின் கண்டிறுக்குள் நெருப்பு நாளி ஒன்று காற்றில் வந்து விழுந்ததைப்போய கண்கள் பற்றி வரிந்தன. அவன் தங்கையி மன்றை கண்களுக்கு வருகில் கொண்டுபோன அதே சம்பம் பதுகை விரோகன் அண்களாளியார் எனி படரம்பு கொத்திலியில் மீடையு.

் அரட்சாடு அடியட்டிட்டு . . . அன்ன வியருக்கு வேற்றி

அன்ன பகிய வந்த ஆக்கிக் கொண்டார்கள். விரானை எருள் பத்திச்செயரும் அவரை பக்கத்துள் சடல்கையான் சேரத்தினார்கள் காய க்னா தமது கடையில் தொங்கிய படங்கி வாழம்பருக் தலையை அன்னான் பாரின் கையில் சொழ்த்தார்.

சல்கரத்தான் பொண்டுகளில் குரலவிடைபெடுபட் இலைந்த காண்குட்ட அன்றகர் உள்ளலமாக அன்றத்துச் சென்றார்கள்

் நட்டு என்னே யோசிக்காய ? "

டல் நாட்கும் மூழ்ச்சி குழிகிகிருந்த என்னை அவர் குரம் நிறுத்திலைந்தது. ்தல்ல் ஒருப்படிரியிய என்னி நல்லா குரபக சிரிக்க அண்டப்பிய உள்ளேளுள்ளு நடந்தது அநிதிதான் "நான் சிலவும் நீதானமாகச்சோல்லேன்,

் அடையிக்கி இந்த மன்னெணிட்டு – சொந்த பந்தங்களை விட்டு போகொடங்கள் நான். இன்ற பிக்கி ஒப்பது வருவுத்துக்குட நெகு வந்திச்சியிகள் நீபோல்லாம் ஊரிலே பெரியரக்களாட் போனிங்களாம், எனைக்கிச்சந்தோகம்."

എബിങ്ങൾ ക്ക് പരിച്ച്ക്ക് .

் மன்னி வாட்சன்ட் என்னிரண்டு ஒருகொழும்புக் கொள்ளிலே படிகளாலுகள், முத்தவை வெளிநட்டுக்கும் போய்கழ்து தவியா பென்டு இன்றின் ோடு வாங்கி கூடும் துக்குட் போறான் மலின் மலைவிலே எக்களுக்கு கரையாகுகளோன்றுதானே நீதி கிட்டமெல்ல... இன்பைங்களி எங்கெடெவெள் வழுக்கும் அல்லாவிட்ட உள்ளின், உருவைகளா மற்கிட்டான் எங்கோட் நடிகேச் சொறுக்குக்கோறுது நடியடா மனே அரிச் விலையைக்காட்டிலும் அல்லியடங்கு கூடியும்.

அவர் தெற்றில் என்னோ சிரைந்த சுதி - 60 நகை எ**கி** சோர்சி*க்கு* நகியது

் இப்பெளன்கொளெடுவம்? "

் எனைக்கி நீதி வேணும். நான் நிரும் வங் அமைதுவென்றை அண்ணாலியோ கப்பு சினையா இரும் சன்னையம் பக்கத்துக் கால்வையால் பொத்தனும் "அவர் விமாது மேசிவார்.

இத்தான அன் மேருக்குட் பிற்கு - இந்த மனித்துக்கு இப்படியோரு ஆண்டர் துணைப் அம் செல்லா?

नको एकाठ इस्तीहरूह

் என்னே போச் வெ? நாகைப் ஆநான் முத்த ராத்தாட்டான். தங்கு கொல்கள் 'ஹாகிராறுதா' விசை முனேன் அக கொச்சேர்ன்னு."

டத்தப் பெட்டாப் தொக்க நாட்டைக் கோழி விட்டுக்கொண்டே அந்த மலிதர் 180,800 சொன்று டியிரக்கிக் பொண்டிருந்தார்

் பார்ரா விட்கோம் நான்

ं क गांत्रकारोष व अंग्रेजा! ''

ുടാളിയിലായ കുർതാരിലാനി. വായതുമിളിൽ കുതൃശ്ച്യം

" कुलोक्तावर्थन को बार्वसिक्यू "

் படுகாட்டு வடலேப் பாக்கப்போவருக நால் வாற நேரத்தான்." கூறிக்கோண்டே மேறுவாக அடுப்பங்களைகள் நோக்கி...

கே இகைப் பானை அடுப்பில் ஏறிபது. ஐம்பலத்த தான்டியும் கட்டுக்குமையது அழகு அந்தனை பல்லும் ஒத்து இவை அல்லனேன்றும் இசி சொன்ற மாகமுடியில் மட்டும் வெள்ளிக்கோடுகள்...

" 5 வினே தம்மி கணைவத்தைக்கும் விறகு? "

் அன்னாலிச் சால்படைகள் வண்ணூர் உரண் கொல்லி நடிவதிஞன் முன்ல மணைகள்கின்ன டிப்பார்த்தது எங்கள் மேச்சு எங்கேல்லாமோ சழ்நிவலைத்து – நூகுத் தம்பி வரத்திய ருடன்லங்களித்தது. '' சாச்சா! அது நடந்து முப்பது வரிஷம். இன்னெம் நெஞ்சிலே அப்படியெ…''

'' ஓம் ! மனெ அண்டெய்க்கி அவர்தான்... '' அண்ணாவியார் பேச்சை மடக்கிக் கொண்டார். அவர் முகத்தில் ஏதோவொரு உணர்வுகளின் சாயல் படருகிறது. அவர் தோளில் மக்கத்துச் சால்வை பாரச் சுமையாகியதைப்போல...

'' திருப்பி விளையாடனுமா? அதுக்கென்ன விளையாடுவெம்'' என்றவரின் மனம் எதையோ அசைபோட்டது.

'' என்ன சீனடி விளையாட்டா? இந்தெ வயசிலே இந்தக் கிழவனுகெள்? '' சாச்சி கேலி பண்ணினா.

அன்று ஜும்ஆ நாள்.

அசர் தொழுகையின் பின்னால் தங்கள் பயங்களையெல்லாம் மறந்தவர்களாக...மக்கள்...

பையென்னா ஹேட்டடெல் பாழடைந்து – சந்தைக் கடைகளெல்லாம் எப்பவோ மூடி – பூட்டுகளில் கறள் கட்டியும் விட்டது.

இழவு வீடுபோல் காட்சியளிக்கும் அந்த வீதியில் மக்கள் திமுதிமுவென்று...

எழுபது வயது இளைஞர்கள் இருவரும் களத்தில்.

அகமதுலெவ்வை அண்ணாவியார் தனது மூக்குக் கண்ணாடியின் கால்களை – றப்பரைக் கொண்டு கட்டி. பிடரிப்பக்கமாக முடிச்சிப் போட்டுக் கொண்டார். நாற்பது வயதுக்குப்பின் அவருக்கு பார்வைக்கோளாறு எற்பட்டுவிட்டது.

அன்றைக்கு மத்திச்செம் பார்த்தவர்களில் எவரும் இப்போது உயிரோடில்லை. எல்லோரும் மண்ணுக்குள் மறைந்து விட்டார்கள். புதிய இரத்தங்கள் ஊரைப் பரிபாலித்தது.

" ஆரம்பம் ! "

விளையாட்டு ஆரம்பமாகியது. புதிய தலைவர் ஆணையிட்டார். அண்ணாவியாரின் கையில் அதே கல் விண்ணாங்குத்தடி காய்ந்து – தைலம் வற்றி ''ங்ங்...ய் '' ஊதிக் கொண்டு படமெடுத்தாடியது, அவர் குந்தி எழுந்து சுற்றிச் சுழன்றார். அந்தரத்தில் வட்டமிட்டு – அதே வேகத்தில் காலடி மண்ணைத் தொட்டு முத்தமிட்டுக் கொண்டார்.

நூகுத்தம்பி மஸ்தானின் கையிலும் அதெ வெள்ளிப் பூண் மூங்கில் பிரம்பு, கையிலிருந்து சிறகடித்து கொக்கரித்தது. அவரின் ஒற்றைக் கைச்சுழலில் மூங்கில் பிரம்பு விண்ணொலி பிழிந்தது.

எழுபது வயதுக் காகங்கள் இரண்டும் ...நீச்சலடித்து; கரைகட்டி நின்றன. அவர்களின் மார்புகள் உயர்ந்து உயர்ந்து தணிந்தன.

மீண்டும் விளையாட்டுத் தொடங்கியது.

நூகுத்தம்பி மஸ்த்தானோ பழைய வஞ்சத்தை நெஞ்சில் நிரப்பி நெருப்பாகச் சுற்றிச் சுழன்றார்.

அகமதுலெவ்வை அண்ணாவியார். நின்று நிதானித்து எதிரியை மடக்கிப் பிடிக்கப் பார்த்தார். மூங்கில் பிரம்பின் ஒவ்வொரு அடியையும் – லாவகமாகவும் புத்திசாதுரியமாகவும் தடுத்துக்கொண்டிருந்தபோது தான் அது நடந்தது.

அகமதுலெவ்வை அண்ணாவியாரின் கண்ணாடி கழன்று – வீதியின் மறுகரையில் விழுந்து நொருங்கியது... அதே சமயம் நூகுத்தம்பியின் வெள்ளைப்புறா அவரின் தோளின் அருகில் போய்...

புறா நினைத்திருந்தால் கொத்திக் காயமாக்கியிருக்கலாம். ஒருகணம் தான் பின்வாங்கிற்று....

அண்ணாவியாரின் கண்களுக்கும் பலநூறு வெள்ளமை புறாக்கள் – அவர் திக்குமுக்காடிப் போனார்.

நூகுத்தம்பி மஸ்தானின் வேகம் மட்டாகியது. கையிலிருந்த மூங்கில் பறவை, பறந்து பறந்து, சுழன்று சுழன்று அடித்துக்கொள்ள – சிந்தனைக் காகம் அடம் பிடித்தமுதது.

் கண் பார்வை புகைச்செல்போலெ. இவருடன் நான் மோதுவது நீதியில்லெ. இந்தெ வயசிலெயும் அல்லாஹ் எனைக்கி இவ்வளவு பிலத்தையும் கண்ணில் ஒளியெயும் தந்தானெ இதான் பெரிய பரிசு.' அவர் மனசு மத்திச்செம் கூறியது.

மறுகணம் அவர் கையிலிருந்த வெள்ளிப் பூண்போட்ட மூங்கில் புறா எங்கோ பறந்துகொள்ள -- ஒரே பாய்ச்சலில் அவர் அகமதுலெவ்வை அண்ணாவியாரை ' முசாபா 'ச் செய்யக் கட்டிப்பிடித்தார்.

அகமதுலெவ்வை அண்ணாவியாரும் தமது கல் விண்ணாங்குத் தடியைத் தூர எறிந்தார்.

இரண்டு காகங்களும் ஒருவரையொருவர் கட்டிப் பிடித்து ... முசாபாச் செய்து... முத்தமிட்டு...

பார்வையாளர்களின் கண்கள் கசிந்து மேனி சிலிர்த்திற்று.

மஸ்தானின்பிடியிலிருந்து விலகிய அண்ணாவியார் ஏதோ பேச ஆயத்தமானார். கூட்டத்தினர் வாயடைத்து நின்றனர்.

"அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் முப்பது வருஷத்திக்கு முந்தி நடந்த போட்டிலெயும் நூகுத்தம்பிதான் வெத்தினார். அண்டெய்க்கி அந்தெ வெத்தியை என்டெ வரட்டக் கவுரவெம் ஏத்துக்கெல்லே. அண்டெய்க்கிம் இண்டெய்க்கிம் இவருதான் வெத்திவீரன்" என்றவர் உடனே முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் ஊர்மக்கள் தன்னைப் போர்த்தி, சங்கை செய்த மக்கத்துச் சால்வையை இடுப்பிலிருந்து பவயமாக எடுத்தார். சால்வையின் இரு கரைகளையும் ஒன்றாகப் பிடித்து உதறியவராக — அதேவேகத்தில் நூகுத்தம்பி மஸ்தானைப் போர்த்தியும் விட்டார். இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகாவது — சங்கைக்குரியவருக்கே சால்வையை வழங்கிவிட்ட திருப்தியில் — பாவச் சுமை கழன்று விட்ட ஆனந்தத்தில் அவரின் கண்கள் கசிந்தன.

நாயகத்தின் பெயரால் சலவாத்து வானத்தை எட்டியது. அந்தப் பூவரச மரமும் ஆனந்தத்தில் சிரித்துக் கொள்ள — நூகுத்தம்பி மஸ்தானின் தோளில் கிடந்த மக்கத்துச் சால்வையின் அத்தர் வாசனை காற்றில் கலந்து நிறைந்தது.

(வீரகேசரி 1991)

அனைவடுக்கும் மனமார்ந்த பொல்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

குமரன்ஸ்

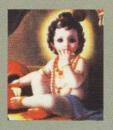
Wholesale & Retail

142 - 144 Hoe Street, Walthamstow, London E17 4QR
Tel: 020 8521 4955 / 8521 4411 / 8530 3033
Fax: 020 8521 9482 / 8530 5655

வங்கி மூலம் தூரித பணமாற்றுச் சேவை !!

Smart Money Exchange to Sri Lanka, India, Pakistan, Switzerland, Germany and Canada Reg. No. 121 1499500001

உங்களுக்கு அன்றாடம் தேவையான லீலா மற்றும் கிருஸ்ணா தயாரிப்புப் பொருட்களை மொத்த விற்பனை விலைக்கு பெற்றுக்கொள்ளலாம்

Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

KUMARAN Textile

136 Hoe Street Walthamstow London E17 4QR Tel: 020 8521 3444 email: textile@kumarans.uk.com

CURRY LEAVES

The only Sri Lankan & South Indian Restaurant in New Malden

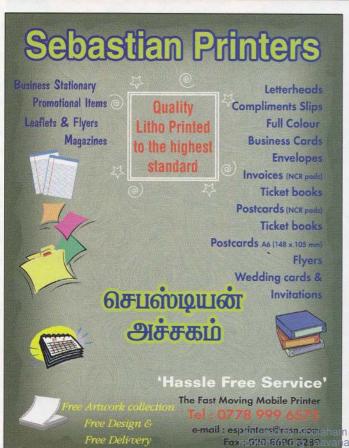
- * 25 Pieces Kulal Pittu £15.00
- * 100 String Hoppers £14.00
- * Friday Thali £15.00
- * String Hoppers (With Sothi, Sambol Mutton Curry or Potato Curry)
- * Mutton Buriyani or Chicken Buriyani
- * Pittu (With Sambol, Mutton Curry or Potato Curry and Omlette)
- * Kothu Rotti (Mutton or Chicken)
- * Fried Rice
- * Rice Non Vegetarian (Mutton Curry) with two Vegetarian Curries)
- * Rice Vegetarian (3 Vegetable Curries)

278 Burlington Road New Malden Surrey

TEL: 020 8942 3008

Lunch Time Special only £ 2.99 11.00 AM to 5.00 PM RESTAUREN

ஆசிய, ஐரோப்பிய அனைத்து நாடுகளுக்குமான விமானப் பயண டிக்கட்டுகள் ! துரிதமாகவும் மலிவுமான சேவைகள் ! விரைந்து வருக! எம்மை நாடி

AERO LANKA

67/A, Wolfendhal Street Colombo - 13

Tel: 2390128 Mobile: 0777 517019

AIR SAHARA 32 Clock Tower Road Jaffna Tel: 021 2223916

Mobile: 0777 377784

MANOJ EXPRESS Galle Road Wellawatta Colombo

Tel: 4527318

Mobile: 0777 512648

சொந்தமாகாத அந்தக் குத்தகைப் பூமிக்கு ஒன் து வருஷங்களுக்குப் பிறகாவது ஒரு முறை போய் வர எண்மனைலியும் " 5 வருஷங்களுக்குப் பிறகு என்ற "சி சா " ஒப்பந்தமும் குருட்டாமபோக்கில் ஒரு வழி வகுத்துக் கொடுத்தபோது

'யாதும் ஊரே ....' என்ற நாச்சில்; 'யாத்தளை என சொந்த ஊர்' என்று நெஞ்சில் !

எள்ளால் அல்லுரோ அதனால் நாறுமோ சிறப்படையாகள் இதென்ன முரண்பாட்டுப் பிரகபண்டா

ுகள்னூர் என்னு ரென்று சகபாடிகள் பாடாப்ப் பெருகாமப்படுகிறார்கள்; பைத்தியமால் ஒடுகிறார்கள், !

ஊரில் அப்படி என்னதான் கொட்டிக்கிடக்கிறது எனக்கு ? ஒவ்வொரு முறையும் இவர்கள் இத்தச் 'சொந்த' ஊர்களிலிருந்து வரும்போது அப்படி என்னதான் லாட்டுத்தனமாகக் காணப்படுகிறார்கள் ?

பட்டினக் காட்டானாகி விட்ட இந்தத் தோட்டக் காட்டானுக்கு இதெரு புரியாத புதிர் (

படத்தனைக்கென்று மீத்திக் கொள்ளும்படி எதுவுமே இல்லாததால் எனக்கப்படித் தோன்றனும்.

அப்பா அம்மா அங்கே பிழக்கவில்லை; முன் பாம் ரையின் மூச்சே இல்லை, என் சகோதரங்களில் பலர் கூட அங்கே பெர்த் செட்டி "பிக்கோ" எடுக்கவில்லை, காணி பூபி இல்லை; வாக்குச் சாய்டி இல்லை; எனக்கு திருமணச் சப்பந்தம் கூட இல்லை.

ஆக, யாதும் ஊரே யாவரும் தேசிர்

இந்தத் தியற் சொல்கிறது முழு உலகமுமே நமக்குந்தான் சொந்தபெல்று: இடுகாடு சொல்கிறது புல் முளைக்கும் வரை ஆற்டிதான் என்று. அனால் தோட்டக்காட்டுர் செக்றோல் சொல்கிறது: ஒரு பில்வி மீட்டர் கட இன்னை – போடா I " என்று I

மாத்தனையில் பிறந்தேன்; உண்மை, ஓர் நட்டவணைக்காக ஒத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதற்காகவெல்லாம் சொத்தம் கொண்டாதலி முடியுமா ? சும்பா விடுவானா இவன் ! எல்லுயார் கூட எதோ கன்முயில்தாணமே பிறந்து தொலைத்தார் ?....

டிக்கிறியாத் தோட்டத்து ஸ்டோர் லயத்தின் பண்ணை நிதித்தவன் நான். பிறத்து வருஷமே பெற்றோள்களின் தோட்டச் சஞ்சாரம் ஆரம்பமாகி விட்டது. மாத்தனை மாவட்டத்தின் தோட்டங்கள் சகவவற்றிலுமே எங்கள் தந்தையார் கொட்டை போட்டவர் ! இதனால் நான் அசல் தோவன்னர காவன்னர் !

கொழுப்புக்க வந்தவுடன் சில ஜீவன்கள் கொள்ளுப்பிட்டமிலோ குருந்துவந்தைமிலோ பிறந்து கொள்வதைப் போல் என்னால் முடியவில்லை என்பதவும் இன்னொரு சாரணம்.

பிறந்ததிலிருந்து பதினேரு வருஷங்கள் வலர பெற்றோளின் தெஞ்சுகளின் மேல் நடந்து நடந்து வளந்த காலத்தில்தான் எனக்கும் மாத்தனைக்கும் ஒரு வகைக் குத்தகைத் தொடர்பிருந்தது. பத்தாம் வகுப்பு மூலதனத்தோடு வெளியூர்களில் சம்பாதிக்க கிளந்பினிட்டதோடு அதுவும் சரி.

அறு பதிலிருந்து இதுவரையிலும் ஒர் இருபது துவைகள் அங்கே போயிருப்பேனா ? ...

அப்பா, அம்பி இறந்த சாயங்களில், அவர்களில் முப்பது கும்பிடு – திவசங்கள் சிலவற்றில்; சகோதரங்கள் கொடிகளை ஏற்ற சமயங்களில், கொம்புகளைக் கண்ட சமாங்களில், எழுபத்தேழும் எண்பத்து மூல்றும் இங்கே அடித்துப் பறித்து ஒட்டிலிட்ட சயயங்களில்...

தோவன்னா காவன்னா என்றைக்கு நன்றுக இருந்தாள் ? அவவென்ன தொழிற்சங்கமா நடத்துகிறான் ? எனவே நானும் கேட்டுத்தான் போனேன்; எழுபத்து நூலில் பட்டினரும் சேர்ந்தேன்.

என்பத்து முன்றுக்குப் பிறகு மாத்தனைக்குப் போசவே இல்லை (அள்ள அடிக்கடி இங்கே வந்து போயர். இந்தியன் பினிலெல்களி மாதிரி. அதனால் தான் போக வேண்டும் என்ற பாசயில்லை.

மாத்தனையை என்னால் மறக்க முடியதென்பது வேறு கனது அதைச் சொந்தம் கொண்டாட முடியவில்லை என்பது வேறு கதை.

கடுகந்தைத் தோட்டம்; இரண்டாம் நம்பர் வயம்; இரண்டாவது காம்பறா: இன்னும் அம்பா அங்கேதான், அம்மாவோடு, ஜித்தாவில் வேலை ரெய்யும் கட்டைத் தம்பியின் மனைவி, மூன்று பின்னைகள்; செத்துப்போன குட்டப்பல் தம்பியின் முன்று பின்னைகள்.

இதை வைத்துக் கொண்டு சடுகத்தையையோ அதன் தயாவாகிய மாத்தலையையோ என்னால் சொத்தம் கொண்டாட முடியுள் ?

அம்மா ஒரு மதார்த்த ஞாவி, லண்டன், பாரீஸ்களில் பிறந்திருக்க வேண்டியவர், எங்களுக்காகவே இங்கே | கட்டைத் தம்பியின் காலமும், பிள்ளைகளின் காலமும் எப்படிப் போகும் சன்றுதான் அவர் கூட்டிலிருந்து அளசகிறாரில்லை இல்லாவிட்டால் எனக்கோ மற்றைய சகோதரர்களுக்கோ கிரீடமாக அமைவார்.

அப்பாலையும் தம்பியையும் பதைத்த இடத்திலேயே தம்மையும் புதைக்க வேண்டுமென்பது வேறு அம்மாவின் தனிமை விடிதம். எங்களின் நகர நாகரிகத்துக்காக அவரின் இத்தகைய அந்தரங்க அற்புதங்களை மதிக்காமல் விட நங்கள் பள் ? 'பெத்த தாயத் தோட்டத்தில் தவிக்க உட்டுப்புட்டு மஹெங்காரெங் கூத்தடிக்கிறான் டவுன்ல ! '' என்று சுடுகந்தை வெறும் வாயை மெல்கிறது. ஆனால் அவல் எங்கள் அம்மாவின் வாயில்.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் ஒரு கடிதம் அம்மாவிடமிருந்து. டிக்கிறியாத் தோட்டத்தின் ஸ்ட்டோர் லயத்துப் பகுதி பர்ச்சஸ் கணக்கில் வியாபாரம் ஆகிறதென்றும் ஒரு பத்துப் பர்ச்சஸை வாங்கிப் போட்டால் நல்லதென்று கட்டைத் தம்பிக்கு எழுதியிருப்பதாகவும் தகவல்.

இந்த நெட்டையனை நம்புவதைவிட அந்தக் கட்டையனை அம்மா நம்புகிறார். நானும் அவனை நம்புகிறேன். ஜித்தாப் பணம்; வாங்கிப் போடுவான், என் கொழும்புப் பணம் காற்று வாங்கவே போதாதென்று அம்மாவுக்குத் தெரியும்.

கட்டையன் இனிமேல் 'மாத்தளை தன்னூர்' என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவானா அல்லது என்னைப் போலவே ஓடெடுப்பானா தெரியவில்லை. ஒரே ஓட்டாண்டியின் பிள்ளைகள் தாமே நாங்கள்!....

***

சொந்தமாகாத அந்தக் குத்தகைப் பூமிக்கு ஒன்பது வருஷங்களுக்குப் பிறகாவது ஒரு முறை போய் வர என்மனைவியும் '15 வருஷங்களுக்குப் பிறகு' என்ற 'சி–சா' ஒப்பந்தமும் குருட்டாம்போக்கில் ஒரு வழி வகுத்துக் கொடுத்தபோது.

தினசரி என் சேப்புகளை மேய்ந்தே மாமிக்கென்று சில புடவையை– அநாமதேயங்களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு 'போய்ட்டு வாங்களேன்ப்பா' என்று புடுங்கி எடுத்தாள்.

ஆளுமை இருந்த காலத்தில் அடக்கிவிட்டுப் பென்ஷன் வாங்கும் காலத்திலாவது எனக்கேது பென்ஷன் ? கொடுத்திருந்த தேசீய பதிவைப் பகிர்ந்து கொள்ளவாவது ஆகட்டுமென்று நானும் என் பங்குக்குச் சில வகையறாக்களைக் கட்டினேன். இரண்டாவது மகனையும் இழுத்துக் கொண்டு ஸீ நைண்டியில் ஏறினேன்.

நிர்மலமான வானத்தை நம்பி '' மழ வரப்போறது போங்க! '' என்று விடை கொடுத்தாள் மனைவி,

அடுத்த மூன்றாவது மணித்தியாலத்தில் மாத்தளையின் எல்லைக்காற்று வீசியதே தவிர மழை எதுவும் வந்துவிடவில்லை.

அந்தக் காற்று என் மனத்தில் பட்டபோதே புதுமையான ஒரு கிளுகிளுப்பு ஏற்படத்தான் செய்தது. நீண்ட காலத்துக்குப் பிறகு போனதால் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சீதோஷ்ண பேதத்தாலும் அப்படி இருந்திருக்கலாம். வண்டிகளைப் பார்த்தேங்கிய வாண்டுப்பயலாய் இருந்தேனே, அதே நிலத்தின் மீது இப்போது செய்த சொந்த வண்டிச் சவாரியாலும் அது உண்டாயிருக்கலாம். எதுவாக இருந்தாலும் ''சொந்த ஊர்ப்பித்து'' பற்றிய பிரக்ஞை அல்ல அது.

ஒப்பந்தம் குடைபிடிக்கறது என்பதற்காக உயிரோடிருக்கையில் மாண்டுவிடவா போகிறது தொட்டிற் பமக்கம் ?

மகனுக்கும் மாத்தளை புதிய பூமிதான். மூன்று வயதில் என் மார்பில் ஒரு தரம் வந்திருக்கிறான். அவனுக்கேதாவது கிளுகிளுப்பேற்பட்டதா என்று எனக்குத் தெரியாது. இந்தக் கிளுகிளுப்பையே எனக்கெதிராகத் திருப்பி 'அதுதாண்டா சொந்த ஊர் சிறப்பு' என்று வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சாதீர்கள்.

'என் மனத்தைப் போலவே மாத்தளையும், சில மீதான மரபுக் கட்டிடங்கள் தலைகுனிந்து சிரித்தன. பல புதுக்கவிதைகள் ஆணவமாகப் பார்த்தன. பேசிப்பழகியிராத ஆனால் தினசரி கண்டு பழகிய உருவங்கள், மாத்தளைப் படிமங்களாகப் பல் விழுந்தோ கூனல், நரை, திரை விழுந்தோ அல்லது எல்லாமாகச் சேர்ந்து விழுந்தோ ஊர்ந்தன. கோம்பிளிவளைச் சிற்றாறு மகாவலி நீரால் இளமை பெற்றிருந்தது. சவூதி போய் வந்த சில கிழவிகளைப் போல.

மருந்தெடுக்காத கவுருமேந்தாஸ்பத்திரி, சகவாசித்த மேடுகள், வியாவை போக்கிய வெளிகள், பூங்கா, சாகும் முன்பே போய் வந்த மயானம் என்று மகனுக்குக் காட்டியவாறே ஒரு நனவோடைக் கிளர்ச்சியோடு வட்டம் சுற்றி மீண்டும் அதே பாதையில் தேங்காய்க்கடி தந்த பிள்ளையார் கோவிலும் கற்ற கூடமும்.

இங்கேதான் உதைக்கிறது. பழைய மாணவர்களாகப் பெருமைப்பட எங்களுக்கு விதி இல்லை. காலாகாலத்தில் போய்ச் சேர்ந்துவிட்ட கந்தசாமியாரின் இலட்சியத்தையும் எங்களின் உரிமையையும் குழிதோண்டிப் புதைத்து விட்டார்கள் மண்ணாசைக்காரர்கள்.

ஒரு பெருமூச்சோடு செந்தோமாஸ், ஆலமரம், மாரியம்மன் கோவில், அழகர் மலை, பழைய சதானந்தா பீடிக் கம்பெனி, குணசேன முதலாளி வீடு, மந்தண்டாவளைச் சந்தி, இரத்தோட்டைப் பாதை, முக்கோண மயானம், நோக்குத் துவானின் இருண்ட காணி என்ற பட்டியலில் களுதாவனை இறக்கமும் சேர்ந்தது. இடது புறத்து வெளிக்கப்பால் நான் பிறந்த ஸ்டோர் லயம் ஒளிந்து கிடந்தது. எனக்கே வெட்கப்படுகிற மாதிரி.

''அந்தா பாரு, அதுதான்...'' என்று கட்டையன் வாங்கவிருக்கும் (வாங்குவானா) நிலத்தையும் சேர்த்து மகனிடம் விளம்பரப்படுத்தினேன்.

இவன் எங்கே பார்த்தானோ ! எனக்கு லூஸ் என்று கூட நினைத்திருக்கலாம். தான் பிறந்த மடுவக்கொல்லை ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றிய நன்றியுணர்வே இல்லாத இவன், நான் பிறந்த லயத்தைப் பற்றி என்ன நினைக்கப் போகிறான் ?

தோட்டம் நெருங்க நெருங்கப் பெரிய மாற்றங்கள் தென்பட்டன. லூஸ் துரையின் தென்னந்தோப்பில் வெளிப்படாத ஏதோ வியாபார ரகசியம்; வேளாளத் தாத்தாவின் குயவக் குடிசைகளில் வெவ்வேறு சமாச்சாரங்கள்; பாராவத்தை டிவிஸனில் பஸ் கொட்டகை, கட்டாண்டிக் கடையில் காடு...

கடுகந்தை ஆற்றின் மகாவலிச் சுழிப்புகளை முன்னரே பார்த்திருந்ததால் மாற்றம் தெரியவில்லை. பாலம் தாண்டிய கையோடு.

சுடுகந்தை ! எட்டு வருஷங்களாக என்னை வளர்த்த பூமி...

உள்ளே ஓர் அலை தோன்றி மறைந்தது.

இடமாகப் பாதைக்கு அப்பால் அப்பாவையும் தம்பியையும் அடக்கிய இடங்கள் தென்படவில்லை. அவர்கள் மண்ணாகியே போய்விட்டார்கள். ஆவியாகிக் கொண்டிருந்த கண்ணீரோடு மகனிடம் எட்டிக் காண்பித்தேன். அந்த ரபரும் கொக்கோவும் எங்கே ! ... பிடுங்கப்பட்ட நிலத்துண்டுகள் தாத்தாமையும் பாட்டிமையும் நினைவூட்டின், வெள்ளையன் வருமுன்னர் இப்படித்தான் இந்த நிலம் இருந்திருக்க வேண்டுமோ ?...

என் கொடுக்கல் வாங்கல்கள் எல்லாம் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருந்தன.

தாரப்பாதையிலிருந்து தோட்டத்துக்கு மண்பாதையில் வண்டி விழுந்தது. பால்ய காலத்தை என் மனக் கம்யூட்டர் முத்துபிட்டது. வாண்டுகளாழ்க் கூட்டங்கள், ஜில்போலைச் சண்டைகள், கள்ளச் சினிமா விமர்சனங்கள், மலைக்குக் கொண்டு போரும் தேத்தண்ணித் தர்மங்கள்.

வண்டியைப் பற்றிய புதிய அச்சம் கிளம்பியது. பாதையில் குறைகளும் பள்ளத்தாக்குகளும், அவை என் பான்ப தினைவுகளையே பகிடி பண்ணிய மாதிர் ஒரு பிரமை.

வண்டியை அந்தப் பழம் பெருமையில் கொண்டு போகலாமா கூடாதா என்ற தயக்கம் பிறந்தது, தெரிந்து கொண்டுதான் போக வேண்டும், விசாரிக்கலாமென்று பார்த்தால் தெரிந்த முகங்கள் இல்லை.

காள்கோயில் மேட்டிலே டுன்றது நவீன சரண்டல் ஸ்தூபிகளுடன். பள்ளத்தில் மண்பாதை மடங்கித் திரும்புகிறது. சைக்கிளை நிறுத்திவிட்டு அந்த மூலையைப் பளத்தேன். வெறும் உண்ணிச் செடிகள் உத்தரவின்றி உள்ளே போகக்கூடாது என்ற பலகையைக காணோம். போகலாம்; ஆனால் பாதை பயமுறுத்தியதே !

வந்தது வரட்டுமென்று பத்தடி பேலும் கைக்கினைப் பலாத்காரப் படுத்தினேன். 'பாவீ (பத்திரமடா பத்தாவீரம்)' என்று பாதையே அலறுவதைப் போலிருந்தது.

அட, எப்படி இருந்த பாதை படுத்துப் புரனலாமே 1 அறுநூத்தீச் சொச்ச ஏக்கர்த் தோட்டத்தின் டுர்வாகப் பாதை !

இப்போது இந்த ஒரு வேலிந்தோட்டம் அறுபது எழுபது வேலிகளைக் கொண்டு பங்கப்பட்டு விட்டதாக முனபே அங்டா விசனித்திருந்தார். தோட்டமும் இல்லை; தொழிலும் இல்லை. பிரித்துக் கொண்ட பங்குதாரர்களின் பொருளாதாரமும் இவ்வளவுதான், ஐக்கியமும் இவ்வளதொனேன்று பாதை தப்படித்துக் கொண்டிருந்தது.

ஒரு தோட்டத்து யக்கள் பல தேசத்து யக்களாக உடைந்து போன அந்த மண்ணில், (நல்ல காலமாக இருப்பிடங்கள் மட்டும் சொந்த நாகின்) என் வண்டி, உடையப்போகிறதே என்று நால் கவலைப்பட்டு தின்றேன்.

''னசக்கிள் பேச் போய்றும் போல இருக்கே ! என்றேன் நான். ''சைக்கின் கோயில்ல போட்டுட்டு நடந்து போவமா ? ''

"இன்னுங்கொஞ்சம் போழ்ப்பாப்படே ! " என்றான் இந்தச் சோமாறி. "இதக் கோமில்ல போட்டுட்டுப் போனா என்னாவது கையடிப்பாள்....! "

ூஅப்பிடி யாருந்தொ மாட்டாங்கு என்று இழுந்தேன் நான்.

கட்டைத்தப்பியின் மாயாதான் காளிப்பூசாரி. சைக்கிளுக்குப் பழுது வராது என்றாலும் எனக்குள் திடிரென்ற வேறொரு காரணம் தோன்றியது.

மானுர் பேரனுர் கொழும் விருந்து வந்து சேர்ந்த மோட்டாரு தன் காம்பரா வாசலில் நிற்பதையிட்டு மகிழாத தொழிலானத்தாய் யாராவதுண்டா ? நடப்பதானால் முந்தியெல்லாம் கால் கைல்தான். காளியைத் தாண்டியதும் தேரியில் குறுக்கிக வழி அப்படி ஒரு வளைவு வந்தால் லயம். இன்று குறுக்கின் ஒஞ்சியிலேயே வேலி. அதனே, அரை மைல் அற்றோரான நடக்க வேண்டும். வெள்ள மரத்தைத் தாண்டிய முடக்கில் ஒரு தேரிக்குறுக்கு நூலேணி மாதீரி; ஒரு கால் வைல். முந்தி பத்திருபது வாட்டி ஓடியடைந்த படிகள்றார். இங்றெல்லாம் மூக்க வரங்குவேனோ என்று பயமாக இருக்கிறது. ஆனால் வண்டியில் போவதானல் மூல்று மைல் சுற்று நிச்சயம்.

இனி விசாரிக்க ஆள் தேவையில்லை. வப்படியும் வண்டியிலேயே போவதென்று தீர்மானித்துப் புறப்பட்டு வளையைக் கடந்தபோது,

ஒய்வு தடையில் எதிரே வத்து கொண்டிருந்தார் அவர். பவ்வளவுதான் எண்டதுக்குக் கிழண்டு போயிருந்தாலும் எனக்குப் பிடிமானமாகிவிட்டது. அப்பாவின் அடுத்த வெட்டுக் கட்டானி ஐயகேகர பாலான்னே.

என்ன நரை, என்ன இடை என்ன குளிர்ச்சி ! அப்பா உயிரோடிருந்தால் இப்படித்தான் இருப்பாரோ ? இல்லை. அப்பா இறந்த அறுபத்தைந்தில் ஒரு நடை கூட இல்லை. அப்பாவுக்கும் இப்போது அறுபத்தைத்து . ஒரு நரை கூட இல்லை. நான்தான் ஐம்பதிலேயே ...

அவர் எங்களைக் கூர்ந்தவாழே அணுகினார்.

சைக்கிளை நிறுத்தி, 'பாலுன்னே ** என்று சிரித்தேன் நான்.

தின்றார். மாறுடையவோ ஞாபகங்களையெல்லாம் என்னில் பெருத்தினர். "மாத்தியாகத்த?" என்று தழாவினார். அந்தத் தடுமாற்றம் குருரமான ஒரு புளகாங்கிப்பை எனக்குள் மூட்டியவுடனேயே தவறென்று பட்டது. ஹெல்மட்டைக் கழற்றினேன்.

ஒரு விநாடி என் முக்கக்கு மேல் குறுகியவர், "ஹா ஹா ஹா ! ..." என்று டுபிர்ந்து "ஷா ஷா ஷா !" என்று வெடித்துப் பின்னால் விகண்டார், "அப்பப்பே ! " என்று முகம் விசியத் தம் கவலைகளைத் தொலைத்தார். "இதி நம்ப மண்பாலம் பொன்னப்பா அப்பாகோட பெசிய மகேங் இல்லையா?" என்று அறிமுகம் செய்தார். "நாங் பாரோதான்னு இவ்வியா பார்த்தது" " ஆஹாஹா ! " என்ற நெடிதார். "இப்பத்தான் வாறதா !" .. நல்ல கொகந்தானே ?.... கொலம்புலதானே இரிக்கிறது இதுயாரு ?..." என்றெல்லாம் அடுக்கினார்.

"ரெண்டாவது மகன் I " என்றேன் நான்.

" என, அப்பிடியா ! இவ்ளோ பெரிய மகேங் இரிக்கிறதா ! " என்று தம் கண்களையே சடையடுப்பில் பிடுங்கிப் போடச் சொன்னார்.

ஒத்தவளைத் தாடியும் மீசையுமாகக் கண்டாராளால் என்ன புலம்பியிருப்பாரென்று நான் தோடுக்கண்.

என்மேல் விழாக குறையாகக் குசலத்தின் குரல் உயர்ந்துடாந்து போனது, குடும்ப எண்ணிக்கை, வரவு, செவு, தொழில், வீடு, சொத்து, ககம் என்றெல்லாம் என் யர்பங்கள் எல்லாவற்றையுமே அந்த முச்சந்தியில் நின்று கிராமிய இலக்கியமாகக் கீண்டி எடுத்துவிட்டார். எனக்கும் யற்றுமான ஒரு சினர்ச்சியாகவே இது இருந்தது.

அரை மணித்தியாலர் போல நானும் அப்பாவின் கையயுக்க மகனாக மாறியிருக்க, இவர், 'நாசமாப் போக்கி!' என்ற ஒரு கல்லின் மேல் முக்காலியாகிவிட்டான். எங்கள் சம்பாஷணையிலிருந்த உள்ளோட்டத்தையோ பெறுமதியையோ எனக்கேற்பட்டிருந்த ஃப்ளேஷ் பேக்கையோ இவன் உணர வேண்டும் என்பதில்லையே!

முச்சந்தியில் கூட்டம் சேர்ந்தது. தனியாகவும் ஜோடியாகவும் வந்த ஏழெட்டுப் பேர்கள் வினாக்களில்; அவற்றின் பென்ஷன் என் விடைகளில்.

சலிப்பேற்படுவதற்கு முன்பாகப் பாதையில் இறங்கினேன்.

''வெள்ள மரத்துக்குக்கிட்ட மோட்டார் நிப்பாட்டிட்டுத் தேரீல நடந்து போலாந்தான் ...! ஆனா ஓராளு காவலுக்கு நிக்கணும்! '' என்று மனைவியிடம் நான் எப்படி மொத்து வாங்குவதென்பதைச் செவிட்டுத் திருமலை விளக்கினார்.

''நம்ப பங்களாத்துண்டு தொரகூட இந்த மாதிரி சைக்கிளிலதானே தெனம் அஞ்சாறு வாட்டி போறாரு வாறாரு! '' என்று ஊக்குவித்தார் முத்துவேல் ஓச்சரைய்யா,

"றோட்டுன்னா அவ்ளோக்கு மோஷமில்ல. கொஞ்சம் சறுக்றது ! மொல்லப் போனா ஷரி ! '' என்றார் ஜயசேகர பாஸுன்னே.

" நேராப் பாடமாத்தி சந்திக்குப் போங்க. பங்களா நோட்ல உடுங்க. அப்படியே போயி லயத்துக்குப் போற குறுக்குப் பாதைல உட்டீங்களாத்தான் நேரா ஊட்டுக்கே வண்டியக் கொண்டுகிட்டுப் போய்றலாமே ! என்னா, ஒங்களக்குத் தெரியாத கடுகந்த றோட்டா ! " என்றார் வேலண்ணன்,

சத்தியக் கடதாசிகளை அடுக்கிக் கொண்ட நான் வண்டியைக் கிளப்பினேன். ஒரு புதிய உற்சாகம் இருந்தது.

***

வெள்ளமரத்தைக் கடந்த பிறகுதான் பாதையின் ஆழம் தெரிய வந்தது. பங்களாத்துண்டுத் துரை 'யக்காபைக்'கைத்தான் ஓட்டவேண்டும்.

சத்தியக் கடதாசிக்காரர்களை நொந்து கொள்வது புத்தியில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கைப் பாதையை விட இந்த மண்பாதை அவர்களுக்கு மேலானதாக இருக்கலாம்.

சோம்பேறிக் கொள்கையைக கைவிட்டதைப் போல மகன் இறங்கிக் கொண்டான். ட்யூபில் எத்தனை ஒட்டுக்கள் என்பது மனப்பாடமாதலால் நானும் இறங்கிக் கொண்டேன். எஞ்சினை ஓடவிட்டு ''த்றொட்டி''லை இலேசாகத் திருகி வண்டியோடு நடந்தேன்.

அஞ்சலுக்கு மகனும் சேர்ந்த ஒன்றே முக்கால் மைலில் பாடமாத்தி, வியர்வைக் குடம் உடைத்து இடப்பக்கமாக பங்களா பாதையில் ஏற்றினோம். இன்னும் முக்கால் மைலில் லயம் பார்த்து இறங்கும் அந்தக் குறுக்கு சர்வமும் ஜாக்கிரதை மையமாக அதில் வண்டியை அமுக்கினேன்.

''கார்ட்றோட் '' போல் அக்காலத்திலிருந்த குறுக்கு, காட்டு றோடாக இன்று, பாம்புகளைப் போல நீண்டு கிடந்த செடி கொடிகளுக்கு மகனின் வெள்ளைக் காற்சட்டை பலி.

அவன் பின்னாலிருந்து இழுக்கவும் நான் முன்னால் தள்ளவுமாகப் பள்ளக் குறுக்கில் கால்கட்டை போன போது எங்கள் லயத்தின் எல்லை சகல அசௌகரியங்களுடனும் கிழண்டு கிடந்தது. வலப்பக்க மேட்டில் லயம்; குறுக்குப்பாதை ஒன்று. பதினைந்தடியில். நாங்கள் வந்த குறுக்கு அது பாட்டுக்கு கீழே ஓடியது காளியம்மாவைத் தேடி.

மேட்டுக்குறுக்கில் வண்டியை உந்தினேன்.

என் 'ஸீ நைண்டி'க் குஞ்சு டூஹண்றட் எருமையாய் கனத்தமேடு அது. சாக்கஸ் சாகசத்தில் அந்தப் பதினைந்து அடிகளையும் கடந்தபோது லய முற்றத்தின் விளிம்பு, அழகர் மலைக்கு எதிர்மலை போல் உயர்ந்து நின்றது. ஒன்றரை அடி உயரக்கல்லுக் கட்டிடம் ஒற்றிவிட்டால் ஜெக் போட்தான்.

தொங்க காம்பறா சிதிலமாகிக் கிடந்தது.

நாங்கள் இருவரும் மூச்சுக்களைத் தேடிக் கொண்டிருந்தபோது தொங்கவூட்டுக் காமாட்சி சம்சயமாக எட்டிப் பார்த்தாள். மத்திய கிழக்கிலிருந்து பரோலில் வந்திருப்பதாகக் காட்சி தந்தாள்.

''யாரு ... சரசவுங்க அண்ணனா, வாங்க வாங்க ! '' என்று தோரணத்தை தொங்கவிட்டாள். அவள் ''சரசவுங்க அம்மோ...வ்! ''

காமாட்சியின் அந்தக் கிணற்றுக் குரலைவிட ஜெயாவின் குரல் செவிட்டுக் கங்காணியினுடையதைப் போலிருக்குமே என்று பழங்காலத்தில் நான் சிரித்தபோது, லயத்தின் நடுப்பகுதியிலிருந்து அந்த ஜெயாவே கதறிக் கொண்டு ஓடி வந்தாள்.

''எங்கடோ போய்ட்ட அடேய்..ய்.. ராதா ! ஒங்க பெரியப்பாவும் யாரோ ஒரு பொடியனும் வாராங்கடா ! சைக்கிளத் தூக்க வாடோய் ! "

கட்டைத் தம்பியின் சரோஜினி திண்ணையிலிருந்து பாய்ந்து இறங்கினாள். ''யாரோ இல்ல புள்ள, மச்சான் ஊட்டு ரெண்டாவது மகேன் ... ''

மளமளவென்று லயம் களைகட்டியது. கிழடு தட்டிப்போன ஆதிகளும் குஞ்சுகளும் குழுவான்களுமாக.

இப்பத்தான் வாறியளாக்கள், இதொங்க மகனாக்கள், 'அக்கா வரலியா அண்ணேன்'கள், 'அடெ ராதா, நீ முன்றோதயப் புடிரா'க்கள் இன்னைக்கிக் காலைல காக்க கரயக்குள்ளயே யாராச்சும் வருவாங்கன்னு சரசவுங்கம்மா சொல்லிக்கிட்டுத்தான் இருந்திச்சுகள்.

அனாயசமாக லயமுற்றத்தில் பவனி வந்தது ஸீ நைண்டி

***

அம்மாவின் மௌன மகிழ்ச்சிக்கு எல்லை இருக்கவில்லை.

மருமகளின் அன்பளிப்புகளால் உடல் பூரித்தது. தான் சமைத்தவற்றை மூத்த மகனும் பேரனும் உண்டதால் பெற்ற வயிறு குளுகுளுத்தது. இரு லயத்தார்களும் வந்து முறை வைத்துக் கதைத்துச் சென்றதால் மனம் பெருமிதப்பட்டது. நள்ளிரவு நெருங்குமுன் முச்சந்தி மண் களவெடுத்து வந்து திட்டி சுற்றிப் போட்டதால் கலக்கமும் அறுந்தது.

தாயாரின் இத்தகைய நிறைவுகளுக்காக அவர் அங்கே தலையாடிக் கொண்டிருக்கும் வரையிலுமாவது அந்த ஊரை நான் குத்தகைச் சொந்தம் கொண்டாடினாலும்...

தாயோடு அறுசுவை மட்டுமா போகும் ?

மறுநாள் நாங்கள் புறப்பட்போது அம்மா ஒரு தசாப்தத்தை அடக்கி வினாவினார்.

இனி எப்ப வருவீங்க ?

(மலையகப் பரிசுக் கதைகள்)

ராவுக்கள் தகாந்தலாய் தின்றார். பொள்டல் வெளி வெறிச்சென்றிருந்தது, வருப்பட்டிய சாந்ருரிகில்கள் சீர்வமிற்றுடன் ஆகாயத்தில், தொடியோன்றந்து பூமி கிலிர்க்க சில்லிரும் மழையிலிற தாரணர் பார்க்குள் செல்லவர்களை உழிர்ந்து அவளில் முன் நாதியந்தை சின்றார் முதன் கிலைகள் உழிர்ந்து அவளில் முழுகள் கார்கிறந்தன பக்கசப் பழுவேல் நுதுகப்பார்களிர்கள் அவர்களே சகிக்கும் பட்டாயில்லை. விழுதுகள் இற்றுப்போன எந்த காரின் சர்க்கவில் சரசம்.

ஆத்இவர். இரத்திருந்தார் இப்படிய விட்டியத்திரு கிற்ற இதன் ஆர்ருக்குள்ள பிரும்கள் இப்பு வயக்கத்தில் கிறும் இன் இதிருத் பிருந்தில் நிற்ற பெழுத்தில்

கொல்ல மாட்டாள். அருகில் ின்னையாகம் அன்றா#ில் dispersion in ஆயுதங்களும் பூறைக்கெல குள்ந்திருந்தன் ஒருமின் புர urités ufgrunni க்கி மக்க மரைக்கிலில் கவிழ்ந்திருந்தது. பாரக்கின் அழிந்திய ஜிமிழந்தைக் காண அவருக்குர். நாறவில்கை, சம்பீரமார் தனித்த நிற்ற ஆண் மரம் நிழம் முகிதா பேரிழப்பை அவர் போரை விரணிக்க s surner in എപ്പാടിർക്കും.

மல்ற பின் கன்றைக் sign englis animal in medicin ஆராயம் அவருள் கரந்தது ர்த்தத்த பிரைவர் மரத்தைக் engement. su Bartu Disa Bach கொடியிருந்தது. Chon நட்டியிட்டுள் சென்றிருக்க Geneier Frie. neologie in முகையார்க் காற்றனைக்கப் 110 1 1 方图制。 Filhre, & en சட்திக்க அதில் புதைய நடந்தார். இலி வரம்

பட்டுவிடும். அவர் உள்ளனர் கூறியது. நேற்றிரவும் யாரோ வண்டிக்கரர்கள் பாடலி ந்த்து இலைப்பாரிப் டோயிறுந்தனர். சாணம் சிந்தி இரைக் தேருக்கொல் பருந்த காட்டுக்கோறிகள் சின்மன் சண்டு சிறகர்த்தப் பறந்தல்.

என் சிறந்து நிருந்த பணையிட்டு வளந்த இம் மரத்தை எந்தப் முடிக்குமாக் செய்தது. அவரின் சிறதைக் தளத்தில் கள்ளிச்செடிகள் துசிலுரிய மெய்ப் சொந்த நிற்கும் பத்திலியின் மனோவதை அவருள் களன்றது. தேகக் பத்த மாத்தைச் சுறந்த சுறந்த சிண்டுமார். மரத்தைத் நிட்ட வேண்டுக் டோன்றந்தது. எனினுக் அதன் பானைதன் படபுந்த கொள்வது இப்போது சிறமானிறந்தது தளிர் முதுத்தில் அதனு டன்னெஞ்சி பொர மறுகை சொதியில் திட்டிலாம். அவரின் தேகத்துடிப்ப அதனச்சுத்து, இருகி இருகி வயத்தை மரத்தியது சில் சீந்தினரும். முக்கைச் செ.சி கோர்ஸ் பூக்கார். அவர் செய்வவரில் அறைக்கே இந்தை வந்தது. சுற்ற நிதானிக்கைசில் மாத்தில் மீது அழுநா மி மிருதிய பிழ்நடதுகளும் மரக்கின் பக்கை சிருதவிர் பருவர்வரு மரக்கமுடியவில்கள்.

முற்காலத்தில் பரம் நிற்காளில் நிர்கா கிருந்தது ஆடிறி மந்தைகள் சேயிவதற்கும், மாடு கொடுமைந்தும் ஊருத்துத் கொடிய மண்டேரியவர்கள் கழ்தா கூடர்களில், சிறியவர்கள் தே குடிக்களும் இன்னும் சில மெலையை கூடிக்குக்களின் ஒர்நினைத்தும் பேர் போன எறைவிடமாய் அதன் உய்போகம் அந்தேரம் கொள்கள் படிய எறிருந்தது. ஒதுக்கும் புறத்தில் மானைகளின் கூடி காகரு சிறுந்தது சமயத்தில் ஒரு பய்ம தேக்கல் தோள்றி

weappeare . In Alughan their ர≭ இரட்ச⊭ெல் வ யாலன Het நிற்று, மிம்தேவக்குயும் நினுக்கும் புலம்வீற்ற (A) Dieta LINCOLD IN நல்வந்த மக்கவேட் வேறிரு பாளையை பூத்த்தலர். அதன் துற்றிக்கையில் நம்பிர்கள ாளர்கள் கமழ்த்தாம் அழசா டாசன் கூறினான். அதல் orte: நிச்சர் கீழுந்தி (Characteria) agrimenté : Morestaulo ! अप्राची तेत सार्वे. G nimm Strom Menerilles 10 grado umani: Westhias elia மேழுகினர். காசிக்கையி ல் செலிய சிரச்சர் தெய்யுவையே Apati 43 多中族的政治的 SIST WI.

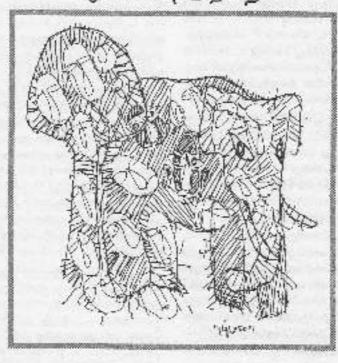
நால் காதில் கந் இவகிற்று ஒரு யானைக்கு இவடது பாலல் சுந்தோர் நாலக்களைக் கூறிவால், யானையின் காதிக் தருந்திய இத்து கடைந்து கரிற் சாதும் பாகுகின்கள் கரிற்காகர் வின் (வின்)

கானாடுக் போயினா. பாது உலக ஊருக்குள் நடைபோட்டது. தசிர நிலத்தில் வாய்க்கால் திரம்பியது ஆண்று போகமூல் நெல் விண்டரம்பூரிய சகைப்படுசிலை நடிரிப்பில் ஜனின்குகு நெத்த முடிரும் மகிழக்கியில் சனங்கள் கூடியர், மக்கது பொகையின் கட்டியத்தாள் கொத்ததேன் ஆசிகள் பிறந்தன.

பள்ளிக்க வாகலைபற்றோர் பிவிகளு என்படுத்த தல் கடந்தின் சொஞ்சன்னர் பத்தி இவிகள் தம் மறிக்களில் வரைந்த குறு எனித்தார் வரையாதோர் வாழ்வில் வறுகை மார்த்தது கேடப்பன் தெருவுக்குத் செரு இராஜாய் கேடிக்க செரிய பாட்டான் தேசபெயுக்கும் அருக் கிரிக்கியும். கிய தியும் ஒயர்கள் செசப்பட்டன் படையுள்ளதாகுக்கே உண்டு மகியும். அவனுக்கு சாதுரியப் தேவையில்லை. நன்சிர்கை நானர் மற்றுக்கும் சுதுவும் தேவையில்லை. பவம் ஒன்றே போதும் கருனி ஆக்க

ஆண்மரம்

ஒட்டமாவடி அறபாத்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

அங்குசத்தின் நுணி கொண்டு பாகர்கள் மக்களை வதைத்தனர். யானை மிதித்து மாண்டவர் தொகை மிகுதியாயிற்று, யானையை நம்பினோர் கைவிடப்படார் என்றவர் திகைத்தனர். ஒர் அநாதை போல சமூகம் தனித்து நின்றது. தன் தலைவிதியின் எழுத்தைக் கடிந்து கொண்டது. ஒரு பக்கம் சிறுத்தைகள் மறுபக்கம் பிளிறுகள். சிறுத்தைகள் இரத்தம் குடித்து வன்மம் தீர்த்தன. காடேகிய மனிதர்கள் களனி சென்ற உழவர்கள் முண்டங்களாய் ஊரின் நடுவே பாயும் ஆற்றின் முதுகில் மிதந்து வந்தனர். வரிச்சுமை தாளாத செல்வந்தர் தலைகள் எல்லையில் தனித்துக் கிடந்தன. ஏழு நரகமும் ஒரு சேர ஊருக்குள் குமுறின. தரிசு நிலத்தில் செழிப்புற்றவர் சருகுகளாய் உதிர்ந்தனர். ஒரு மர்ம தேசத்தின் குடிகளாயினர். பிள்ளையார் பிடிக்கப்போய் குரங்கு வந்தது. இத்தனையும் மீறி தரிசு நில மக்கள் தம் நிலத்தில் நிழல் தர ரகசிய வித்தொன்று ஊன்றினர்.

எங்கும் வெக்கை தாழ முடியாத அந்தரிப்பு. நிழல் தரும் மரங்களேன எதுவுமில்லாத அந்தகாரம். யானையின் வருகையால் மரங்களின் ஆயுள் கம்மியாயிற்று. காற்றை வடிகட்டவும் மரங்களிற்ற சூன்ய வெளி யானைக்கு எதுவும் தப்பில. படுக்கையறைச் சுவரிலும் யானையின் காதிருந்தது. குளியலறையிலும் அதன் கண்ணிருந்தது. வளர்த்த கடா மார்பில் பாய சனங்கள் வாய் பொத்தினர். பேனாக்களில் மை நிரப்பி மெய் எழுதும் எழுத்தாளர் கடற்கரையில் களணியில் பிணமாய் மிதந்தனர். யானைக்கு ச்சாமரம் வீசியோர் பொற்கிழி பெற்றனர்.

சனங்கள் ஊன்றிய வித்து முளைவிடத் தொடங்கிற்று. பூமியின் முதுகைப் பிளந்து மொட்ட விழும் அதன் வசீகரம் காண்போர் மனதைக் கிரங்கடித்தது. யானை சேதாரம் பண்ணிய பூமியில் கடவுள் அனுப்பிய தேவதரு சொர்க்கலோகத்தின் தேவதைகள் தம் பொற்கரங்களால் நீரூற்றி செழிக்கவைத்த அதிசய மரம். அதியசத்திலும் அதிசயம் மரம் வாய் மலர்ந்து பேசியது. சனங்கள் அஞ்சினர். விருட்சத்தை விழுங்குமோ?

எம்முயிர் மரமே ? நீ இப்போது பேசாதே. பாகர்கள் அக்கிரமக்காரர்கள். நாம் உன்னைப் பேணிக்காத்து ஆல விருட்க்ஷமாய் வளர்த்த பின் நீ குரலெடுத்துப் பேசு. நிழல் முகிலும் உன் காலடியில் இளைப்பாறவும், அடைக்கலம் தரவும், எமக்கு நீ தீபமிகு ஒளியைக் காட்டு, வேத நீர் உரிஞ்சி மரம் வளர்ந்தது. மங்கையர் மரம் வளர விரதமிருந்தனர். இளைஞர்கள் அரணாயினர். அதன் நிழல் விழும் மண்ணிலிருந்து இளந்தளிர்கள் துளிர்த்தன. மரத்தின் சுகந்தத்தில் இதயங்கள் திணறின.

'' மரத்தைக் காப்பது மதத்தைக் காப்பதுபோலாகும். '' மினராக்களிலிருந்து சுப செய்தி வந்தது.

கொம்பனின் அகங்காரம் மிகுதமான ஒரு மாலைப்பொழுதில் மரம் பேசியது. ஆண்டிகளாய், கொம்பனின் ஆணைக்குப் பணிந்தோராய் வாழந்த மக்களின் தார்மீகக் குரலாய் மரம் பேசியது. அதன் நிழலில் பருந்துக்குத் தப்பி தாயின் சிறகுகள் அடைக்கலமாகும் கோழிக்குஞ்சென மக்கள் ஒடுங்கினர். மக்கள் ஊன்றிய வித்தின் நாவசைப்பில் பிரளயம் பொங்கிற்று. தரிசு நிலம் தாண்டியும் மரத்தின் கியாதி பரவிற்று. ஒலிவ் மரக்கிளையாய் அது ஒடித்துச் செல்லப்பட்டு தொழுகையறையில் செருகப்பட்டது. மதில்கள் தோறும் அதன் சௌந்தர்யமே ஆக்கிரமித்தது. அதன் ஆன்மீக முழக்கம் தேசத்தை உலுக்கியது.

கொம்பனின் மதம் தணிந்திற்று. வெறிகொண்டலைந்த அதன் தனித்துவ தர்பாரில் மரத்தின் வேர்கள் ஊடறுத்து அரிக்கத் தொடங்கிற்று. கொம்பனை சங்கிலி கொண்டு கட்டிப் போடும் இராட்க்ஷத மரத்தின் கீழ் மக்கள் திரண்டனர். கொம்பன் விழித்துக் கொண்டான். எனக்குத் தெரியாமல் இது எப்படி வேரூன்றிற்று. ஒற்றர்களின் மூளையில் கோளாறு. துவம்சம் செய்தால் மரத்தில் கட்டுவார்கள். இராஜ தந்திரம் நரிக்கு மட்டுமா ? கொம்பனும் நடிக்கத் தொடங்கிற்று.

மரமே ! நீ இல்லையெனில் நானுமில்லை. என் தீனியுமில்லை. எனக்கு குளிர்ச்சியுமில்லை. உன் மக்களை இனிக் கொல்லமாட்டேன். உன்னை செல்லுமிடமெங்கும் காவிச் செல்வேன். என் தும்பிக்கையில் ஓர் சிம்மாசனம் தருவேன். தரிசு நிலத்திலிருந்து உன்னைப் பிடுங்கி அழகு மிகு பைன் மரங்களிடை நடுவேன். அங்கே பனிவிசிறும் பொன்னந்தியில் உன்கிளைகளின் மேலிருந்து குயில்கள் கூவும், மயில்கள் அகவும், வஸந்தத்தின் ஏகனாய் நீ மனம் வீசுவாய். உன் மக்களின் விடியலை அக்கிளை மீதமர்ந்து பரவச் செய். மரமே என் முதுகிலேறி சவாரி செய். உனக்கு சர்வலோக இன்பங்களையும் தருகின்றேன்.

மரம் பிகு பண்ணிற்று. வேகத்தை உயர்த்திப் பிடித்து இது என் வழிகாட்டி. என் சுவாசமும் இதுவே. நான் வாங்கவோ விற்கவோ முடியாத தேவதரு. என் நிழலில் உயிரசையும் தரிசு நிலத்தாரை விட்டுப் பிரியேன் என்றது. மனிதருக்கு மரத்தின்மேல் பக்தி அதிகமாயிற்று. என் மரமே நீதான் எம் இரட்க்ஷகன். உன் நிழலிருக்கப் பயமேன். நாரே தக்பீர் அல்லாஹூ அக்பர், பைலாப்போட ஒரு கூட்டம் பிறந்தது.

பேராசை யாரைத்தான் விட்டது. ஆசை ஏப்பமிட்ட சரிதங்கள் ஏராளம். அற்பனுக்கு பவிசு வந்தால் குடைபிடிக்க அவனுக்கு இரவென்ன பகலென்ன கொம்பனா விடுவான். மரத்தின் முன் அமர்ந்து ஆசைத்தீயில் வாசனைத் தைலம் ஊற்றினான். அதன் வேரில் சொர்க்க நீர் பீச்சினான். வேரை அசைத்திட்டால் வேலை இலகு. யானையின் தந்திரம் பலித்தது. வனப்பு மிகு சோலைகள் காட்டி மரத்தை வசியப்படுத்திற்று. தரிசு நிலத்தில் ராஜாவாக இருப்பதைவிட பழமுதிர்ச் சோலைகளின் அடிமையாக இருப்பது சௌபாக்கியம். மரம் பினாத்தத் தொடங்கிற்று.

அன்றாடங் காய்ச்சிகள் ஆசையோடு வியர்வை சிந்தி வளர்த்த மரம் பேசியது. ஆண் மரமென்று ஆனந்தித்து குருதியூற்றி வளர்த்த மரம் பேசியது. காற்றடிக்கும் திசையில் சாய்வதுதான் என் பிறவிக்குணம் என்றது. தும்பிக்கையில் சுடர் இருப்பதாய் வேதம் ஓதியது. மரத்தை பூஜித்த சில குருவிச்சைகள் அதற்கு கோரம் போட்டன. நீ எது சொன்னாலும் எம் விடிவுக்கே என ஒட்டுண்ணிகள் கூஜா தூக்கினர். மரம் பச்சோந்திகளின் தங்குமிடமாயிற்று.

பருந்துகள் உச்சியில் கூடமைத்தன. மரப்பொந்தில் கிளிகள் இல்லை. குயில்களும் இல்லை. வெண்புறாக்கள் மூட்டையிட்ட கூடுகளில் கரு நாகம் குடியிருந்தது. குரலெடுத்து கதறிய மக்களின் தலையில் மரம் கற்களை வீசியது. அதன் பூக்களை விற்று புண்ணியம் தேடியோர் குரு நில மன்னராயினர். மக்களோவெனில் கூடுகளற்ற பறவைகளாயினர்.

மீண்டுமொரு ஏகாந்த வெளி. பொட்டல் வெளியில் நம்பிக்கை ஊற்றிய ஆல விருட்க்ஷம் விக்ஷம் கக்கும் மர்மக் காடாயிற்று. மரநிழலில் இளைப்பாறச் சென்றவர்கள் அது விடும் உக்ஷணத்தில் கருகி மீண்டனர். கொம்பன் இளைப்பாறும் தளமாயிற்று. காற்றுக் கணக்கும் தீவிலிருந்து சனங்கள் அழுதனர். மதத்தை அடகு வைத்து வளர்த்த மரம் புளுக்கள் வதியும்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

கூடா சிற்றோ கொம் சரின் முற்றுக்கன் பரக்கை, அவக்களிக்கமும் புளிப் சில் சிறிர்த்தது. அதன் கிலைகளின் வடந்தம் முற்றது. தர்போது த்தின் டோர்க்குணர் கள் படித்த செரிக்கும் சிழக்கில் முகத்திலிருந்து மரத்தின் இவலோரி புமிழுமுக்கபடியத்து சடும் உறவு கண்ணைச் செருக்கும். அரசியலில் நிழந்து நண்பதும் இக்கை நிரந்தா பலகை குழம் இல்லை எல் நெல்லம் தந்துகம் பாச பகுத அது தன்கிகையலில் தலக்கான வருக்கு கவிற்றை கட்டத் கொடங்கியது.

காலம் ஒன் சிறகிகை விரித்துப் பரந்து கிடந்தது. அதன் முருகின் மேல் நிகழும் பரினாம் மாற்றும் குறித்து அதற்கேதும் எஞ்சும் இல்லை, அதிஷ்டமுள்ளவர் அதனை சிக்கென். மிகத்துல் கொண்டு நடிகு மடன்பெறும் உத்திகள் கற்றான் நமாவியோ மண்ணவிகாலத்தை குறைகளித் திரிக்கன் மாறும் யாவடைம் கூட இவ்விதிகளுக்களையின் உளவை சார்க்கள் அவவத்த மீறிய நட்பு கசக்கத் தொடர்கியது பானை விருட்கள் ஊடமை ஊடகங்களில் அம். வேமெள்றே, இரு மன்றும் காத்கள் தடியு மறைம் சிருக மன்றும் ஒத்தும் போன்கே, விரிக்கள் வனுத்தனம் மணைகொறரனக்கை மெறியர்கி நக்கமும் கடித்தை காட்டிற்கே விரட்டி பது

சிருடு நட்டிய பானவிய நிலைவையம் போ உலக்கில்கு கே அளபிக்கள். என் நிழகிலும் இடக்கைக் மருத்தின் ஆங்காரத்தில் கொம்பலில் சிலம் வெடித்தது. தும்பிக்கையால் மன்ன ரியாத்தின் முகத்தில் அடித்தது. அதன் அடிபிவரில் சிறநிர் கழிந்தது. நன்றி கொட்டதானரிக் என பலத்தில் நக்குண்டவளே என் முழுகிலேதி கொர்க்கத்தில் உள் வந்தாய் ! பழகுதிர் சே கண்டில் உளக்கொரு இடமும் தநிதேன். உன்னில் காய் கட்டவிகளை அய்க்களை திதேன் உன்றுளத்தின். திதிலுத்தானோ 7 யானை பெறுவகுரவில் சினிரியது.

பாரம் பகிப் பின்னை. இரைந்தை ஏறினானென்ன, மாழ்தை இதழ்ந்தால் என்ன " மரத்திற்ற கினம் வரவிக்கை. அறு பாழ்தின் தினைப் சோப் பக் பிடித்தது. மர்பக் குறில் பன்ற பாழ்வதும் தழுனியது, சியாகி பெற்ற மரப், சீர்த்தி சேன் உப்பி சின் நின்று வினாதிக்குக்கிறன் பெற்ற

ாரத்தில் குடியிருக்க ஒரு தெவலை வந்தான். அவன் வான்ணேயத்தின் செலந்தப்பங்கள் பூல் டிருந்தாள். அவன் முகத்தின் கருவையில் நேருதி கடர்ந்தது. கைவிரல் கணையாழிடை நேல்கதே தேயக்க வெடைநா சிறகமத்தது. தேவழையில் பந்தகர்கத்தில் பிரபஞ்சபே சிறங்கிற்ற

கொடுபன்ன கொடுங்கோலில் முகமிழந்த மனிதர்கள் தேவனையின் மடம்து சபனிக்கத் தடித்தனர் அவள் காந்தரு மி மரத்திலும் தெதுக்கப்பட்டது. மரமின் ஆண்ண விபாங்கும் பெருமிக முகத்து ன் தேவதை அணைப்பில் அடிநிகிற்று, நம் விருமானத்தின் இறப்சியேன் கேதம் ஒதிற்று, மரத்தல் டியில் சேவரை அமந்தான் கொட்களையிருட்ட வக்கு உதுவுடையும் காறுக்க் கிலகேத்தான் படிய புற்தனராயில் கைகோடித்து மருத்து ன் மரகியல் அந்தைநமை பல்

ஆம் இளவரசி கொம்பலை விரப்பு உள் பஞ்சு மடியில் மு.ம்.கவிற்ப்பேல், மக்களாலை கொம்பனைவிடப்படங்குடன் இணைசென்ற நீ கட்டியில் செய்தியை எம்மிடம் கொண்டு வந்தவன், மரம் கும்பாளபிட்டது தேல்தை தாற் சென்ற சி. செங்கும் மரக்கினையை தன்னுடன் ஒடித்தும் சொள்ள அதன் மூர்தோடு முயக்கைத்த குத்தமிட்டாள்.

போக்கும் அமைப்பான் காய்பட்டுமுன் பல பி. வல பேசம் சென்றவர் சேவரை சீன் ஆரம் பெற்று கேமியர். அவர் மீலால் சிரிப்பில் ஆன்கள் காக்கிய ந்தின் பறப்பட்டிய சி. இசைபோழ் சோர்பர் கான் இலக்கிய ந்தின் பறப்பட்டிய சி. இசைபோழ் இதை முறைக் கொள்ளார் சிறவுக்கும் கெல் புறுக்கள் எனப்புக் தன்ப சிரை உரிர்போற்ற பறந்தன. அவர் நெத்துக் பொழியில் சுவர்களை சனிய போன கரக் சனித்திரிந்தது. அதன் புறப்பட்டில் எருவைக் காள்களும், அன்புக் களிஞ்சும் தோன்றவர். கில ஆன்மிக்க மதிகளின் உலர மாற்றும் மறைகள் பலக்கும் படும் காறிகளு.

சுவ குற்றார் வேற்காந்துவில் தொல்பெலால் முல் சுத்த கைஞ்காள்கள் வேற் ஒறின் வரவே செத்தால் செல்லது. அடித் கூறிப் படர்ந்து நீர்சைற் உதில் நிலத்தால் மெல்று. அடித் கைக்கையில் நாம் இழந்ததை மீட்டு மெரு என்று பெலங்கள் அன்கேடப் பழுதாயினர் பரம் பது பெருகுடன் நவியத்து அதன் கண்டில் நந்து வரசமரம் முனைத்து. அதன் அடிகெரில் பத்தரும் தேர்வறில் மி. அவர்பாதத்தில் பரம் புக்களைத் தூலிற்ற அதற்கு மனிகளில் பக்தி வதிகமாயிற்று.

பண்ணைறைகளில் நுற்கோரை எழுப்பி அரரர்களின் இறக்கைகளில் இருத்தி கலிதைப் படித்தது கேரர்களின் சிலை எழுப்புகளுட்டியது டன் அவர்களின் ஊடிக்கி தன் சினைகளை டரப்பி நிழல் செரிந்தது. விருட்டைத்தின் எழுச்சிரில் கலிஞர்கள் பிறந்தனர். அவர்கள் பொற்கிதியும், விருதும் பிடற்கு டலையாயினர்.

தேவதைக்கொடதாலாக்களில் கந்தூர் சொடுத்தது கைமுகுமாரில் உடிழ்நீரை கண்களில் ஒத்தி கிருடை செர்ந்த தன்னில்ல விளக்கப் தந்தது.

யாம் செல்லுபிடமெல்லாம் தொரணங்கள் நுள்ள பூழைகள் நடந்தன, அதலைச் குழுவும் வேலிகள் முனைத்தன. இப்போது அது இராது மரம் பின்னையை வீசிவிட்டு, பிள்ளை வழுவிய நீனரம் மின்னைபெனர் கொற்கும் பாத்தின் சத்துவத்தை தூர்விப்பிடிக்க டோளாக் சித்தர் பிறந்தனர், அவர்களுக்கும் ஒருவனத்த தனிர வேறு வழியில்லை. இப்போது மாம் அது மைத்தில் தேறிற்று.

டா எனப் போலவும், தேவதைப் போலவும் பேச விசோத பாலக்கலைக் சுற்றக் கொண்டது. தேவரையில் பாயிச் வெறிக்கு கள் துக்கி இரத்தம் கொடுத்தது. வல முறையின் பெறித் அகற்றும் புசிந்தது.

கழிக்க லட்ட அதல் முன் மானித்துக் கிடந்தது. கலி வீற்க சமூகபற்ற அதன் சனித்துவக் கோயம் கண்டு, அறிஞர்கள் அழுதனர். அட்கு வைக்கப்பட்ட பக்களும் பீட்பாரின்ற நேஞ்சியைக்குக் சதுநிலர். பறுபடியும் அவர்கள் அள்ளையு ராரினர் கோத்து வாளில் அவன்கு நாட் கண்டுதனர். தர்சாநின் சக்களோ வரண்ட சாற்றை தெற்தில் நினந்துவர். தகாந்துவர்சினர் எப்போதுப்போல் மரங்களைற்ற குண் வெளி அவர்கள் முன்னியாரித்திருந்தது.

(200014-1999)

ලන්ඩා සහ

எஸ்.கே. விக்கினேஸ்வரன்

ஒரு சிகரட் பத்தினால் நல்லாயிருக்கும் போல இருந்தது. ஆரேனுங் கண்டாலும் என்ற மெல்லிய பயம் மனதிலே தோன்றத்தான் செய்தது. அங்குமிங்கும் பார்த்துவிட்டு பொக்கற்றிலிருந்து ஐம்பது சதத்தை எடுத்த – எனக்குப் பயமில்லை என்கிறது மாதிரி டக்கென்று மேசையில் வைத்து ஒரு பிறிஸ்டல் என்றான். இவன் கேட்டது விளங்காமல் போகவே, புருவங்களை உயர்த்தி காசைக் கையில் எடுத்தபடி என்ன என்று கடைக்காரன் இவனைக் கேட்டபோது இன்னும் கொஞ்சம் பயம் அதிகரித்தது போல..... சிகரட்டை மூட்டுவதற்காக மூலை விளக்கில் குனிந்து, சிகரட் பெட்டியின் வெட்டப்பட்ட கீலங்களில் ஒன்றை எடுத்துப் வைக்கும்போது, பற்ற நடுங்குவது இவனுக்கே வேடிக்கையாக.... '' ச்சீ ஏன் பயப்பிடோணும்....? ஆரும் கண்டாலெனக்கென்ன.....? '' என்ற உணர்வு சட்டென்று தோன்றினாலும், அதுவே உறுதியற்ற உணர்வாக .....இவன் சிகரட்டை பெருவிரலுக்கும் ஆட்காட்டி விரலுக்கும் இடையில் பிடித்தபடி உள்ளங்கைக்குள் மறைத்துக் கொண்டு ''சில்ட்றன் பாக்'' பக்கமாக நடந்தான்....

தூரத்தே தொடுவானின் கோட்டிற்குக் கீழே, அதன் அடியிலிருந்து மௌனமாக ஆரம்பித்து தவழ்ந்து வந்து அலறிக்கொண்டே கரையிலொதுங்கும் அலைகளை இவன்

அர்த்தமற்று வெறித்தபடி – மதிலோரமாக மறைந்து நின்று சிகரட்டை இழுத்து நெஞ்சில் நிரப்பி ஊதினான்.

ஆனாலும் நெஞ்சில் முற்றாக இன்னும் நீங்கிவிடாது பயத்தின் ரேகைகள் ..... ''ம்.... அம்பாறையிலையெண்டா எவ்வளவு சுதந்திரமாகச் சிகரட் பத்தலாம்....? இஞ்சை வந்து ஒரு சிகரட் பத்த இவ்வளவு இப்படி ஒழிய வேண்டியிருக்கு...," என்று இவன் நினைத்துச் சலித்துக் கொண்டான். அங்கையெண்டால் ஐஞ்சமணி போலை ஹொஸ்டலாலை வெளிக்கிட்டு நடந்து பஸ் ஸ்ராண்ட் மட்டு வந்து எலிபென்ற் ஹவுசலை சோடாவும் குடிச்சிட்டு ஒரு சிகரட்டும் மூட்டிக் கொண்டு முஸ்பாத்தி விடலாம்... எங்கடைத் தமிழ்ப் பகிடியள் விளங்காமல் ஒரு மாதிரி சிங்களச் சனம் பாக்கேக்கை எவ்வளவு சிரிப்பு சிரிப்பாய் வரும்... ? கல்யாணி சிரிச்சு சிரிச்சுத் திட்டும்போது, ...'' மொக்கத மொக்கத '' என்று சிரித்தபடி விளங்காமல் கேட்கும் டெலிசியர் கடை முதலாளி, அவன் ஏதோ தன் கடையிலே இருக்கிற சாமான்களைப் பற்றி விசாரிக்கிறமோ எண்ட நினைப்பிலை, அவனுக்கோ எங்களுக்கோ சரியாகத் தெரியாத '' இங்கிலீசிலை '' பேசத் தொடங்க.... ஓ... அவைதான் எவ்வளவு முசுப்பாத்தியான விசயங்கள்....

... நினைவு ஓட்டத்தில் சட்டென்று ஒரு தடை. பிள்ளையார் கோவில் மணியம் வெட்டுப்பட்ட நினைவு மனதிலே தோன்றி அழுத்தியது. இப்பிடியெல்லாம் நாங்கள் செய்த அநியாயங்களுக்காகத் தான் அவர்கள் அப்பிடிச் செய்திருப்பார்களோ என்று தோன்றியது. சீ... நாங்கள் என்ன செய்தனாங்கள்.... சும்மா முசுப்பாத்திக்குத்தானே... ஆனா இது.. என்ன மாதிரி ஒவ்வொரு வெள்ளியும் வந்து தேங்காயுடைச்சுப் பக்தியோடைக் கும்பிட்டிட்டுப் போவாங்கள்... கல்யாணி அப்பவே சொன்னவள்தானே, ... இவங்கள் இப்பிடிக் கும்பிடுறாங்கள்... சண்டை வந்தாலெல்லே தெரியும்... என்று கடைசியாகப் பிள்ளையார் கோவில் தேரைக்கூட....

பஸ்ராண்டிலிருந்து ஹாடி விடுதிக்குப் போக காசுகுடாமல் ''ஸ்கொல் ''பயணம் செய்வதும்... ஆமி ஜீப்போ, ட்றக்கோ வந்தால் சொந்த வாகனம்போல் கைகாட்டி மறித்து லிப்ட் வாங்கி, இறங்கும்போது ''போமஸ்துதி '' சொல்ல அவங்கள் '' கமக்னாய் மச்சாங் '' என்று சொல்வதைக் கேட்டு ரசிப்பதும்

ம்... எங்கடை நல்ல காலம் ... பிரச்சனைக்கு முன்னம் வந்து சோந்திட்டம் வந்த ஆமியளும் ரவுண் றவுடியளும் முதல ஹாடிக்குத்தான் போனவங்களாம்... அடிக்க வெண்டு ... போஸ்ரொப்பீசிலை வேலை செய்து பிரச்சினைக்கை தப்பி வந்த சிவா அண்ணை சொன்னார், எவ்வளவு முசுப்பாத்தயா சிரிச்சு சிரிச்சு றக்கிலே ஏற்றின இந்த ஆமியள்தானே முன்னுக்கு நிண்டு அடிச்சவங்களாம்.....

எங்கடை பியசேனவும் சோமசிறியாக்களும் அடிச்சிருப்பாங்களோ...? என்னண்டு தெரியும்? கூடப்படிக்கிறவங்கள் அடியாங்கள். ஆனால் ஆரும் அடிக்க வந்தால் பேசாமல் இருப்பாங்கள். இல்லாட்டி அவங்களுக்கு கரைச்சல் தானே. ஆனால் அந்த அன்ராசபுரத்து தருமசேனாவாக்களை எப்பிடி நம்பிறது ? அவன்தானே அப்பவே எங்கடை "டோம்" கதவலை " தமிழீழம்" எண்டு எழுதினவன். லைபிறி உரிச்சனத் கவாரரியமாகக் கேட்டவனல்லோ நகபல் ஏன்றா அனத் எரிர்சியள் எண்டு .... " கௌத கொட்டியா ? " புத்தகரும் கிடந்தது ...ம்... கலியாவரி சொல்விற மாதிரி இவங்கள் ??இலை நல்லா அடிச்சிருப்பங்கள்.

தொடுவானின் அடியில் இருந்து வரும்புள்ளியாக எதோ ஒன்று தோன்றுவதும் மன்றவது மாக வேடிக்கை காட்டிக் வெண் வருந்தது தூரத்தேவராயர்கட்டுவதற்கான வேண்கள் துரிதுமக நடப்பது... கல்லேற்றிக் கொண்டு பெக்கிளிப்புகள் போவது எல்லாம் மக்கலாகத் தெரிந்தது, பக்டரித் தூசின் பரந்த வியாபிட்பினூடாக ஆட்கள் நடமாடுவது கூட சாதுவாகத் தெரிந்தது, வடமேற்கு மூலையின் கீழிருந்து .. நகலைந்து ஏதோ பெயர் தெரியாத பறவைகள் போச்சிமானங்களாக தீந்தின்,

இவன் எரிந்து முடிந்துவிட்ட சிகரட்டை வீசி விட்டு " நாள் சிகரட்டத்த வரவில்லை ...சும்மா கடலைப் பார்க்கவெல்லோ வந்தனான் " தோரணையில் இல்லும் நன்றாகச் சுவரில் சாய்ந்து கொண்டே சவரை வெறித்துக் கொண்டிருந்தான், நோம் ஐந்துக்கு மேலாகிவேட்டது. சில்றன்பாக றேடியோனிலிருந்து இவலுக்குப் பிடிக்காத பாடல் ஒன்று அவறலாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. மக்கும் பொழுதின் ஜாலங்கள் தொடுவானிற்கு பேலாக மெதுவாகத் தெரிய அரம்பித்தன்.

இவன் பொலிஸ்ரேஷன் 'பக்கமாகத் திரும்பிப் பாத்தான்...

டொவிஸ்ரேஷன் குவாட்டல் கிணற்று பில் இரண்டு பொலிஸ்கார்கள் குளித்துக் கொண் உருந்தார்கள். இவனுக்குத் தான் படித்த கால தினைவுகள் மனதில் எழுந்தவ... அப்டெல்லாம் சந்தி மூலைக் கடையள்ள பீ.டி. சாமி போலையாக்கலின்றை wrue. கதைப்புத்தகங்கள் எழுவத்தைஞ்சு சதத்துக்கு அழகான படங்களுடன் தொங்கும். கீழே இருக்கும் கண்ணாடித் தட்டிலே எம்ஜிஆர் சிவாஜி ஆக்களின்ரை படங்களைச் சிங்கா சிங்கா போட்டோக்களாக வைத்திருப்பார்கள். பள்ளிக்கூடம் விட்டவுடன் இவன் சந்திக்கு வந்துவிடுவான். இல்லாவிட்டால் இந்த நடேஸ்வராக் கிறவுட்டையெல்லாம் ஏற்றிக் கொண்டு வரும் பஸ் அசிக்கன் மிஷனுக்கு முன்னால் நிற்காது. நேரத்துக்கு விட்டிற்குப் போகேலாது. அப்பெல்லாம், இந்தப் போட்டோக்களைப் பார்த்து இது எய்திருர் இது சிவாஜி என்று நண்டர்களுடன் இவன் பெற்ப்பிடிப்பான். அந்தக் கடைக்கு இங்காலுள்ள தந்திட் ஒரு பீடா வெத்திலைக்காரன் போள்பட்டடியில் இருப்பான். வட்டமாகச் சற்றி நின்று கொண்டு அவனது கொச்சைப் பாட்டுகளையெல்லாம் கேட்பதில்தான் எவ்வளவு சந்தோஷம்... ?

இப்போது இன்னும் இரண்டு பொலிஸ்காரர்கள் குளிக்க வந்துகொண்டிருந்தார்கள். முதல் வந்தவர்கள் இன்னும் குளித்து முடியவில்லை. வந்து கொண்டிருந்தவர்களில் துவானயுக் கழுத்தில் மாலையாகப் போட்டிருந்தவள் சோப்பெட்டியைக் குலுக்கியபடி ஏதோ சொல்லிச் சிரிக்க, இவர்களில் சவர்க்காரம் போட்டுக் கொண்டிருந்தவள் வெடிக்கிரிப்பாய் சிரிப்பது மெல்லியதாய்க்கேட்டது. முன்பெல்லாம் இந்த பாம் கிடக்கிறதுக்குப் பக்கத்திலைதான் பஸ்ஸோலட் கீரிமலைக்கு போராக்கள் அதிலை தின்டுதான் ஏறிறது. இப்பெல்லோ பஸ்ரான்ட் வந்திட்டுது... நேரால்ட்டிலை பெட்டையள் நிற்கிற நோமாப் பாத்து இந்தப் பொலிஸ்காரங்கள் குளிக்க வருவாங்கள், அசிங்கமாகச் சோப்புப் போட்டுப் பல்லையும் காட்டுவார்கள். எங்களுக்கு முந்திப் படிப்பிச்ச மாலினி யிஸ் இந்த அரியண்டத்துக்காக – இவ பிறகு நடேஸ்வராவிலை படிப்பிக்கேல்லை – ராஜநாயகித் தியேட்டமுயிலை நின்டு ஊறி 783 இலைதான கிரிமலைக்குப் போறவ....

கடழ்களர் ஒரமாகப் பொலிஸ்ரேஷனுக்குப் பின்னால் வளர்ந்திருந்த தென்னைகளுக்கு கீழ் இரண்டு போவிஸ்கார்கள் கப்பாத்துடன் நடந்து வந்துக்கர். வெறும் டெனியனும், காற்கட்டையுமாக நடந்து வந்து கடற்கரையைப் பார்த்தபடி, தென்னைகளில் சாய்ந்தபடி நில்றுகொண்டு பேசத்தொடங்கினார்கள்...போன கிழமை முழுவதும் இந்தத் தேவ்வை யரங்களுக்குக கீழ் ஆபிக்காள் பொவிள்காரருக்கு " குட்டிங் " பழக்கினவங்களாம்.... ஒரே வெடிச்சத்தம் என்று அப்பு சென்ன ஞாயகம் வந்தது...

இவன் தின்ற பக்கமாகப் பார்த்தபடி நின்ற பொலிஸ்காரன் செல்போது வாபைக் கோணிக் கோணிக் கதைப்பதையும் கையை அசைத்து அசைத்து சைகைக் காட்டிப் பேசவதையும், அவர்கள் பேசுவது கேட்காததால் ஒரு ரசனையுணர்வுடன் இவன் கவனித்தான்....

நேரம் ஐந்தரையாகிவிட்டது. நேடியோவில் ' நீங்கள் கேட்டலை ' ஆரம்பமாகிவிட்டது. ஒன்று நாலு சிறுவர்கள் ' சமுக்கில் ' வீளையாடும்போது போட்ட சுத்தம் அதை மீறி இனிமையாக ஒலிந்தது....' இனி திண்டால் கரைச்சல்... அப்பு ஆறுமணி வேலை முடிஞ்சு வந்தாலும்...'

இவன் பஸ் ஸ்ராண்ட் பக்கமாக வந்தான். இன்னும் ஒரு சிகாட் பத்தினால் நல்லாயிருக்கும் போலத்தான் இருந்தது..." சீஇனி நிண்டால் கூருக்கு அருகில் போய் விசாசித்தான். நில்ற பினி பண்கைளுக்கு அருகில் போய் விசாசித்தான். எல்லாயே 769 நூட் பஸ்கள். ஒன்றுகூட 764 இல்லை. ம்... இனி எத்தனை மணிக்கு வரப்போகுதோ என்ற நினைப்புடன் மங்கிட்டோர்விட்ட அந்த மாலைப் பொழுதின் ஒளியில் கீரிமலைப் பக்கமாக எதாவது வருகிறதா என்று நோட்டம் விட்டால்.

தூசு படலங்களினூடாக ... ஏதோவொன்று ... ஓ மினி பஸ்தாள் வருகிறது. இவன் மினி பஸ் திற்பாட்டும் இடத்தில் தயாராக தின்றான்.

பஸ் வந்து திரும்பி நின்றது. எவ்வோருடனும் சேர்ந்து இவலும் ஒடினான். " எவ்வோரும் இறங்குங்கோ, இவ்வளவுத்தான் காங்கேசன் துறை மட்டுந்தாவ் "… தாலைந்து பேர் இறங்கினார்கள், சிலர் முணுமுமுனுத்துக் கொண்டு போனார்கள், இல்லும் சிலர் இறங்கவில்லை.

் போகேலையெண்டால் பிறுகென்ன..... இறங்குங்கோவன்...? "

இறங்காமல் இருந்தவர்களில் இரண்டொருக்கர் இறங்கினர்கள். இவன் வேறு ஒரு பஸ்வராதா என்று பார்த்தான். ''ம்.சீ.ரி.பி பஸ்செண்டாலும் வருந்தானே. ''

கொஞ்ச நேரம் பஸ்சுக்குள்ள ஏதோ கசமுசாக்கள். கொண்டக்டரும் றைவரும் இறங்கி நின்று எதோ கதைத்தார்கள். அடிக்கடி அவர்கள் வாயில் கெட்ட வார்த்தைகள் வந்துபோனது மட்டும் இவனுக்குக் கேட்டது.

கொஞ்சநேரம் நின்று சலித்துப்போய் '' அந்த வஸ்ராண்டுத் திண்ணையில் போயிருப்பம் '' என்று திண்ணைப் பக்கமாக இவன் நடக்க நினைத்தபோது கொண்டக்டர்பெடியன் கத்தினான்.

'' ஆ... வாருங்கோ... வசாவிளான் மட்டும் போறாக்கள் '' இவன் திரும்பி ஓடிப்போய் ஏறி இருந்தான்.

அந்த பஸ்சை விட்டு இறங்காமல் இருந்தவர்கள் முகத்தில் ஒரு பெருமிதச் சிரிப்பு...

இன்னும் கொண்டக்டரும் றைவரும் இறங்காத அவர்களையாயிருக்க வேண்டும் திட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களும் இதைப்பற்றி அக்கறைப் படாதவர்களாக சிரித்துக் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு...

இவன் பஸ் ஓட்டத்துடன் பழைய நினைவுகளில் ஒன்றிவிட்டான்.

ஹாபர், றெயில்வே ஸ்டேஷன், பழைய போஸ்ட் ஓப்பிஸ் கட்டிடம், கப்பலில் வரும் அரிசி மூடைகள் இறக்கப்படும்போது கொட்டுண்டு ஒதுங்கும் அரிசிகளை வாரிவந்து அரித்து எடுக்கப் பெண்கள் ஒதுங்கியிருக்கும் அந்த நெஸ்ட்ஹவுஸ் முன் சிறுவெளி... றெயில்வே ஷெட்... அமெரிக்கன் மிஷன் முன்னால் பஸ்சிற்கு நிற்பவர்களுக்கு வசதியாகப் போடப்பட்டிருக்கும் தண்டவாளம்... முன்பு போலவே இப்போதும் அதிலே இரண்டொரு சிறுவர்கள் இருந்து புளியம் இலை கொறிக்கும் காட்சி...கந்தம்மான் வாச்சர் தாண்டித் தாண்டி தண்ணி அள்ளப் போகும் மடம், ஊறணி வேதக் கோயில்... எல்லாம் இவன் புதிதாக பழைய நினைவுகளைக் கிளறிவிட அதிலேயே லயித்துப் போயிருந்தான். இவன் பஸ் மயிலிட்டியை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

' என்னடாப்பா... பெரிய இளவாய்ப் போச்சு...' இவங்களிட்டை என்னண்டு காசை வாங்கிறது என்ற முணுமுணுப்போடு உள்ளே நுழைந்து இவனிடம் கொண்டக்டர்காசுகேட்டபோது இவனுக்கு ஒன்றும் புரியாதது மட்டுமல்ல, எரிச்சல் கூட எழுந்தது.

இவன் மீண்டும் கண்ணாடியூடாக வெளியே பார்வையை ஓட விட்டான்... '' சல்லி... சல்லி... நைன் றுப்பீஸ்...ஆறு பேருக்கும் சல்லி... சல்லி ஹி... ஹிய காசி இல்லே.... நாளைக்கு ''.... சட்டென்று இவனுக்கு எதுவோ உறைத்தது போல .... திரும்பிப் பார்த்தான். கொண்டொக்டர் அவர்களிடம் காசு வாங்க மல்லாடிக் கொண்டிருந்தான். ''ஐயா... ஏன் எங்கடை வயித்திலை அடிக்கிறியள். ... நாங்கள் இந்த எரியிற டீசலுக்கு முதலாளிக்கு கணக்கு காட்ட வேண்டாமோ ''... ''டீசல்... டீசல்... எங்களுக்கு C.T.B யிலை பாஸ் இருக்குத் தெரியுமோ ? மற்ற பஸ்காரங்கள் எங்களிட்டை காசு கேட்கிறேல்லை... தெரியுமா... ? '' கொண்டக்டருக்கு அவர்களின் பாஷை விளங்கவில்லை... ஆனாலும் C.T.B யும் பாஸ் என்ற சொல்லும் விளங்கியிருக்க வேண்டும்..... அவன் சொன்னான் '' அதுதானே.... நீங்கள் C.T.B பஸ்சில போயிருக்கலாம்தானே ... ஏன் இதிலை வந்து எங்களுக்கு கஸ்றத்தைக் குடுக்கிறியள். கவுண்மேன்ற் பஸ்சிலைதானே பாஸ்...''

'' ஏய்... நீ என்ன... உனக்கு வாய் கூடிப்போச்சு.... எங்கடை கவுண்மேன்ற் தான் இது... நாங்க நினைச்சா என்னவும் செய்வம்.... உன்னை பஸ் ஓடாமல் பண்ணவும் எங்களுக்கு முடியும்... ''

கொண்டக்டர் மௌனமாக நிற்கிறான். அந்த சிவில் யூனிபோம் ஆமிக்காரர்கள் இன்னும் சிரிக்கிறார்கள்.. அவனுக்கு சிங்களம் விளங்கவில்லை.

ஆனால்...

இவனுக்குத் தலைவரை ஏதோ தீச்சுவாலை பற்றி எரிந்தது போல ... ஒரு கர்ணகடூரமான உணர்வு. பஸ் ஜன்னலை இறுகப் பற்றிக் கொண்டே கொண்டக்டரையும் அவர்களையும் பார்த்தான்....

கொண்டக்டர் என்ன நினைத்தானோ .. ஆனால் மௌனமாகவே அவன் நின்றான்.

'' எட இழவே இந்தச் சிங்களம் எனக்கும் விளங்கியிருக்க வேண்டாமே... ''

இவன் மனம் எண்ணிக் கொண்டது.

பஸ் பலாலிச் சந்தியால் திரும்பி ஓடியது. ... மனதிலே ஏதோ பாரமாக ... மிகமிக பாரமாக, தாங்கமுடியாததாக ...

எட்டிப் பார்த்தான்.. ஐயர் வீட்டடி, '' அண்ணை இறக்கம் ''

இவன் இறங்கி நடந்தான். வேலியருகில் படுத்திருந்த முகத்தார் வீட்டுப் பெட்டை நாய் உறுமிக் கொண்டு எழுந்து வந்தது.

எட்டி ஒரு உதை கொடுத்துவிட்டு அது வீல்... வீல் என்று ஓலமிடுவதைக் கவனியாமல் நடந்தான் இவன்.

(திசை - 1989)

மூளைப் பாதிப்பு

கருவுற்றிருக்கும் பெண் சாப்பிடும் உணவில் புரதச்சத்து குறைவாக இருந்தால் பிறக்கும் குழந்தை மூளை பழுதுபட்டதாக இருக்கும். இதை சரி செய்ய முடியாது. பிறகு குழந்தைக்கு எவ்வளவு ஊட்டம் கொடுத்து வளர்த்தாலும் பயனில்லை. மூளை வளர்ச்சிக் குறை ஆயுள் முழுவதும் நீடிக்கும்.

திட்டம்போட்டபடி எல்லா ஒழுங்கும் செய்தாகினிட்டது. மணவரை தகரப் பந்தலுக்கு முற்பணம் கொடுந்து விட்டாள். நூறு நாற்காலிலளுக்கு ஏற்பாடு செய்தாயிற்று. சமையலுக்கும் இரண்டு பேருக்கு சொல்லி வைத்தாயிற்று. பொன்னுத்துரை கிழவனிடம் ஒரு வண்டில் விறகு ஏற்பாடு செய்தாயிற்று. இன்னும் ஏதாவது பிச்சமாய் இருக்கிறதா என்று யோசித்துப்பாத்தான்.

பலகாரத்துக்கும் சனம்பலுக்கும்தான் இனி சாமான்கள் வாக்கவேண்டும். அதற்கும் பட்டியல் போட்டு வைத்திருக்கிறாள், ஏதாவது நாலுவலகப் பலகாரம் போதும் ஒரு நூறுபோ வரைதான் கல்யாணத்திற்கு வரக்கூடும் சங்க ஆட்கள் ஐம்பதுபேர் வரை வருவார்கள். மற்றும்படி செயுத்தக்காரர்கள் எல்லோரும் ஆளுக்கொரு திசையில் சிதறிப்போய்விட்டார்கள். அவர்களையெல்லாம் தேடிப் போட்ச்சொல்ல அவகாரம் இல்லை.

இந்த தெருக்கடியான நேரத்தில் ஆடம்பரமாக கல்யாணம் செர்வது அடுபாயமாய்த் தோல்றியது.

மேளர் தேளையில்லை. மீடியோ தேவையில்லை, புகைப்படம் எடுக்க கவிதன் வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறாள். இனி மணவழைக்கு கட்ட ஒரு காஞ்சிபுரம் சேலைதான் வாங்க வேண்டும். அதைக் கூட குறைந்த விலையில் எனிமையாம் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

பவுள்ளி கையில் உள்ள பணத்தை எண்ணிப்பார்த்தாள். ஆரம்பச் செலவுகளுக்குப் போதும், மற்றுப் பணம் ஒழுங்காக குறிப்பிட்ட நாளுக்குள் வந்து சேரவேண்டுமே என்று கல்லையாக இருந்தது இரு நந்தோலு வயதில் கல்யாணம் என்றால் மனதில் உற்பாகமோ துள்ளலோ இருக்கக்கூடும். முப்பத்திநாலு வரதில் கல்யாணத்தை எதிர்கெள்வதில் எந்த உற்சாகமும் கொள்ள முடியவில்னல். எந்நோமும் மனதில் யோசனையும் கனலையும்தான் ...... மாப்பிள்ளையின் முகத்தைக்கூட நினைவுக்குக் கொண்டு வரமுடியாத அளவுக்கு அல்லச்சலும் வேலைகளின் கமைகளும் அவளை அழுத்திக்கொண்டிருந்தது.

எல்லாவற்றுக்கும் அவள்குமன் அலைய வேண்டியிருந்தது. மணவறைப் பந்தலுக்கு கல்யாணப் பெண்ணே வந்து ஒப்பத்துக் செய்து போனதை அவன் முன்பு அறிந்திருக்கமாட்டான். அதுதான் அன்று அதி சய மாய்ப் பார்த்தோனோ தெரியவில்லை.

வீட்டு த் தேனைவசஞைக்கு மட்டுமல்ல. புறத் தேனையகளுக்கும் தோவுரைமுகம் கொழுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்பாவினால் எதுவும் செய்யமுடியாத நிலை.

ஏழெட்டு வருடங்களாக ஒருபக்க கையும் காலும் இழுக்குப் டோய் படுக்கையில் படுத்திருக்கிறார். இந்த இடப்பெயர்வுக்கு முன்பு பரந்தனில் இருந்தவர்கள். சண்டையின்போது அப்பாவைக் கூட்டிவரத்துன் சரியாய் சிரமப்பட்டுவிட்டார்கள். அம்மாவும் அவளுயாய் அவரை இருபக்கமும் தாங்கி வைந்து கொண்டுகான் கூட்டி வந்தார்கள். பூந்கரி வீதியில் ஏறி ஒரு மாட்டு வண்டியை மரித்து அவரை ஏற்றி உருத்திரபுரம் வரை வந்துசேர்ந்தார்கள். அங்கு தெரிந்தவர்கள் வீட்டில் அப்பாளையும், அம்மாவையும் விட்டுவீட்டு பக்கத்து வீட்டு ஆட்களுடன் மறுநாள் திரும்பவும் வீட்டுப்பக்கம் போனாள். அதிருத சத்தங்களுக்கிடையே அவசியமாகப் பொருட்களை சைத்தினில் கட்டிக்கொண்டு வந்தான. யறுபடி ஊருக்குள் சொக்கும், மனில்லை.

ஒரு வாரத்தின் பின் உத்திரபுரத்திலும் இருக்கமுடியாத நிலையில் ஸ்கந்தபுரம் வந்தார்கள். இங்கே தெரிந்த ஆட்களின் காணிக்குள் ஒரு சிறுவீடு போட்டு இருக்கிறார்கள். இந்த வீடு போட தடிகளிலிருந்து கிடுகு வரை வாங்க அவளதான் ஒடித் திரிய வேண்டியநாயிற்று. கடைசி மகளாய் பிறந்தும் இவள் என்றைக்குமே கைமாய் இருந்ததில்லை. கஷ்டத்திற்குள்ளும் ஒரு அதிர்ஷடம். அவளுக்கு ஒரு வேலை கிடைக்கதுதான்.

இருபத்தொரு வாதில் கூட்டுறவுச் சங்க அலுவலகத்தில் வேலைக்குச் சேர்ந்தாள். பதின்முன்று வருடங்களாய் அதிலேயே வேலை செய்விறாள். எங்கத்து வேலையில் சிரமம் அதிகம், ஞாமிறு மட்டுமே வீவு கிடைக்கும், அந்த ஒருநாளில் எத்தனையோ வேலைகள் காத்திருக்கும் கடைக்குப் போவதிலிருந்து ஆஸ்பத்திரிக்குப் போப் மருந்து எடுப்பது வரை எத்தனை அலுவல்கள்.....

அக்காயும் கிள் நொச்சியிலிருந்து இப்போது இடம்பெயர்ந்து போய் புதுக்கு தயிருப்பில் இருக்கிறாள், அந்தான் அவ்வளயுகமுகமாக இல்லை. எப்போதாவது அக்கா கடைசிக் குழந்தையையும் தூக்கிக் கொண்டு இங்கே வருவாள், தனது கஷ்டப் செல்லி ஒரு மூச்சு அழுவாள், அவள் அழுகையில் யலம் கரைந்த போதும், அத்தான் மீது எழுகின்ற கோயத்தை அடக்கிக் கொண்டு அக்காவுக்கு அறுதல் சொல்லி கையில் இருக்கும் காலச்சு கொடுத்து அனுப்பினைப் பாள்.

அத்தானின் பொறுப்பற்ற குணத்தால் எல்லாத் துயரங்களையும் இவளே சுமந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அத்தனை சுமைகளிலிருந்தும் அக்காவால் விடுபடவே முடியாது. பாவம் படிப்பு இல்லை. தன் காலில் நின்று வாழ எந்தத் தொழிலையும் செய்ய அவளால் இயலாது. அதனால்தான் ஒருவரை சார்ந்து வாழ வேண்டிய நிலை. அதை அத்தான் நன்றாக பயன்படுத்திக் கொண்டு அக்காவை அழ வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அண்ணா இன்னொரு விதம், அவன் எப்போதும் சுயநலவாதியாகத்தான் இருந்திருக்கிறான். இவர்களைப் பற்றிய அக்கறை அவனுக்கு எப்போதுமே இருந்ததில்லை. இருபத்திநாலு வயதிலேயே எண்ணப்படி கல்யாணம் செய்து தனியாகப் போய்விட்டான். இப்போதும் இரண்டு மைல் தூரத்தில் கோணாவிலில் தான் இருக்கிறான். அவள் சம்பளம் எடுக்கின்ற நாளாகப் பார்த்து எப்போதாவது வந்து நிற்பான். அம்மாவின் இரக்க குணத்தைப் பயன்படுத்திக் காசாகவோ பொருளாகவோ வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுவான்,

இவர்களுடைய குடும்ப அமைப்பைப் பார்த்ததிலேயே அவளுக்கு எல்லாம் வெறுத்துப்போய்விட்டது. இயல்பாய் அமைய வேண்டிய வாழ்க்கையை தங்கள் நடவடிக்கைகளாலேயே இன்னும் சிக்கலாக்கிக் கொள்கிற இவர்களைத் திருத்த முடியும் என்றும் தோன்றவில்லை.

இப்போது இந்தக் கல்யாணப் பேச்சுக்கள் ஆரம்பமானதிலிருந்து அண்ணா இந்தப்பக்கமே வருவதில்லை. ஏதும் தரவேண்டி வந்தவிடுமோ என்று அண்ணிக்குப் பயம், அண்ணா சரியாயிருந்தால் அவளுக்கு இத்தனை அலைச்சல் இருக்காது. அவனுடையப் பொறுப்புக்களையும் சேர்த்து அவளே சுமக்க வேண்டியதாயிற்று.

அவளிடம் என்றைக்குமே மேலதிகமாய் காசு இருந்ததில்லை. சம்பளம் எடுத்தால் வரிசையாய் தேவைகள் காத்திருக்கும். தன் சம்பளத்தை சேமிக்க வேண்டும் என்றோ தனக்கு ஏதும் நகைநட்டுச் செய்யவேண்டும் என்றோ அவள் ஒருபோதும் நினைத்ததில்லை.

கல்யாணம் கூட அவளைப்பொறுத்தவரை ஒரு கனவாகவே இருந்தது. அத்தான் போல ஒருவன் வந்தால் அக்கா மாதிரி தன்னால் வாய் மூடி இருக்க முடியாது என்பது அவளுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அப்படி ஒரு சீரழிந்த வாழ்வு அமைவதை விட இப்படியே இருந்துவிடலாமோ என்றும் அடிக்கடி நினைத்துக் கொள்வாள். மனதிலிருந்து கல்யாண ஆசை கிட்ட தட்ட அழிந்துபோய்விட்ட நிலையில்தான் நாகேந்திரம் மாமா இந்தக் கல்யாணத்தை ஒழுங்கு செய்தார்.

மாப்பிள்ளை கொழும்பில் கடைகளுக்கு கணக்கு எழுதுகிறார் என்றதும் அவள் தயங்கினாள்.

'' அம்மா அப்பாவை விட்டிட்டு என்னால கொழும்புக்குப் போக ஏலாது. மாமா இந்த இடம் சரிவராது விடுங்கோ.'' என்று சொல்லிவிட்டாள்,

'' இல்லை பிள்ளை பெடியனுக்கு இங்க வந்து இருக்கிற யோசனை இருக்கு. அவையளும் கிளிநொச்சி ஆட்கள்தான். தமக்கை இங்க அக்காராயனில் இருக்கு. இங்க வந்து ஏதும் தொழில் செய்யலாம் எண்டு நினைக்கினம்,'' வேலை என்று எதுவும் இல்லாத மாப்பிள்ளை என்றதும் மனம் ஒரு தடவை சுருண்டுகொண்டது.

''இந்தக் காலத்தில உன்ர வயதுக்கு பொருத்தமான மாப்பிள்ளை தேடுறது கஷ்டம் பிள்ளை. இந்தப் பெடியன் உங்கட வீட்டையே வந்து இருந்து உன்ர தாய் தகப்பனையும் பார்த்துக் கொள்ளுவான். நீயும் எத்தினை நாளைக்கு தனிய இருந்து இவையளோட அலையப்போறாய் ? '' இந்த வார்த்தைகள்தான் அவளைக் கல்யாணத்திற்குச் சம்மதிக்க வைத்தன. இத்தனைப் பொறுப்புக்களையும் தன் பொறுப்பாக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு ஆண்வருவதானால் சம்மதிக்கலாம் என்று தோன்றியது.

இரண்டு வாரத்திற்கு முன்புதான் பெண் பார்க்க வந்திருந்தார்கள். வீட்டின் முன்புற நீளமான தாழ்வாரத்தில் பாய்விரித்து அமர்ந்தார்கள். மாப்பிள்ளைக்கு நாற்பத்தியொரு வயது.

அன்றைக்கு ஒருஆள் மூலம் சொல்லி அனுப்பியும் அண்ணா வரவில்லை. அதனால் அவளே ஒவ்வொன்றையும் கதைக்க வேண்டியதாயிற்று. ஒரு லட்சம் காசாகத் தருமாறு கேட்டார்கள்.

'' இந்தக் காலத்தில இதுகூட இல்லாமல் ஆர் வருவினம் புள்ளை. உங்கட சொந்தக்காரர் ஆரும் உதவி செய்ய மாட்டினமே.....'' நாகேந்திரம் மாமாவுக்கு எப்படியாவது இந்த இடத்தை ஒழுங்கு செய்துவிடவேண்டும் என்ற தவிப்பு...........

அவளுக்கும் தெரியும். ஒரு லட்சம் என்பது குறைந்த சீதனம்தான்..... ஆனால் இல்லாதவாகளுக்கு என்னமோ பெரிய தொகைதானே...... காசாக ஒரு லட்சம்...... நகைக்கும் கல்யாணச் செலவுக்குமாக இன்னொரு லட்சம்...... ஆக இறுக்கிப்பிடித்தாலும் இரண்டு லட்சம் இப்போது தேவை.

இந்தத் திகைப்பில் மாப்பிள்ளையைப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவலே அவளுக்கு எழவில்லை. மாமியின் பிள்ளைகள் பெரியம்மாவின்பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் உதவக்கூடும் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் அப்பா கைகால் இழந்து படுத்த படுக்கையாகிவிட்ட நேரத்தில்......

பவானிக்கு கல்யாணம் சரிவந்தால் நாங்கள் ஏதும் உதவி செய்கிறோம் என்று கடிதம் போட்டிருந்தார்கள். அவர்களிடமிருந்து உதவி கிடைத்தால் ஒப்பேற்றி விடலாம். அந்த நம்பிக்கையில் அவர்கள் கேட்ட ஒரு லட்சத்துக்கு சம்மதித்தாள்.

நான்கு நாளில் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களிடம் அம்மா அப்பாவைப் பார்த்துக்கொள்ளச் சொல்லிவிட்டு வவுனியாவுக்குப் போனாள். காசு விடயத்தில் அண்ணாவை நம்பமுடியாது. அவர்கள் அனுப்புகிற காசில் பாதியை எடுத்து விட்டு மீதியைத்தான் கொண்டு வந்து தருவான். இவ்வளவு தான் அனுப்பினார்கள் என்நு பொய் வேறு சொல்வான். அதனால் தான் அவளே போக வேண்டியதாயிற்று.

இந்தப் பிரயாணம் இத்தனை கடினமானதாய் இருக்கும் என்று அதுவரை அவள் ஊகித்தும் பார்த்ததில்லை. அத்தனை அலைச்சலையும் தாண்டி வவுனியா போய் எல்லோருடனும் கதைத்தாள். கல்யாணத்திற்கென்று காசு உதவி கேட்க வெட்கமாயும் வேதனையாயும் இருந்தது. முப்பத்திநாலு வயது வரைக்கும் இருக்கிறானே என்று அனுதாபப்பட்டுகாக அனுப்பு எதாக சொள்ளார்கள். முதலில் நாற்பதினாயிரம் காசை கையில் எடுத்துக்கொண்டு மிகுதிக்கானச் ஒரு கடைக்கு அனுப்ப ஒழுங்கு செய்தாள். அவர்கள் மூலம் அந்தக் காசைஸ்கந்தபுமத்தில் ஒரு கடையில் வாங்கிக் கொள்ள ஏற்பாடு செய்துவிட்டு ஒரு வாரத்துக்குள் திரும்பி வந்தாள். வடினியாவிலும் கெடுபிடிகள் அதிகம், தேவையில்லாமல் ஒருநான் நிற்பதை கூட தவிர்த்துக் கொண்டாள்.

அவள் வந்ததும் நாள் வைக்கப்பட்டது. அண்றிலிருந்து கல்யாண விட்டு அலுவல்கலை ஒவ்வொண்றாக அவள் தாள் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறாள். மணவறை தகரப் பந்தலுக்கு ஒழுங்கு செய்ய மணியக்குளர் ஓட வேண்டியிருந்தது. சமையல்காரருக்கு சொல்ல அக்கராயன் சந்திக்கு போக வேண்டியிருந்தது. நாலு நாளுக்கு முன்பிருந்தே வீவு வடுத்துக் கொண்டு இதே வேலைகளாய் அலைந்தாள்.

இன்றைக்கும் அதிகானவ்பிலேயே புறப்பட்டவள் வி இக்குவந்து சேர பன்னிரண்டு மணிக்கு மேலாகிவிட்டது. காக்கிளை வீட்டுத்தாழ்வாரத்தில் நிறுத்திவிட்டு வெய்யிலுக்குள்ளிருந்து வந்த களைப்புக்கு விறாந்தையின் மரக்கப்புடன் சாய்ந்து அமர்த்தாள், அம்மா தேசிக்காய் கரைத்துக்கொண்டு வந்து கொடுத்தாள்,

"பிள்ளை (இன்லும் சீனை எடுங்கேலை......."

" ஒமம்மா. பின்னோம் போய் எடுப்<u>பம்.........</u>"

அம்மா சிறிது தயங்கியபடியே சொன்னாள்.

"பதுக்குடியிருப்புக்குப்போற ஆட்களிட்ட அக்காவுக்கு வீசயம் சொல்லிவிட்டனான். இன்னும் அவையளைக் காணேலை "

பவானி பேசாமல் இருந்தாள். அவளுக்குத் தெரியும் ஏதும் குற்றம் குறை சொல்லி அக்காவை மழித்து வைத்திருந்துவீட்டு முதல்நாள் தான் கட்டி வந்து சேருவார் என்று

''ஏதோ வாற நேரம் வருவினம் தானே. நீங்கள் மன் யோசிக்கிறீங்கள்,''

"அதில்லை பிள்ளை, ஊரில எண்டால் கை உதவிக்கு சுத்தினை பேர் வருவிலம். இங்க என்ன செய்யிறது. அலன் வந்தால் உதவியாய் இருக்குமெல்லே........."

அக்காவின் வருகையில் உதவியை விட உடத்திரவமே அதிகம் என்பதை அம்மாவுக்கு சொல்லி புரிய கைக்களுடியாது.

்' இங்க அயலில் உள்ள சனம் வந்து உதவி செய்வினம் அம்மா நீங்கள் சுவலைப்படாதேங்கோ, ''

அவளுக்கும் போசனையாகத்தான் இருந்தது. எல்லாம் எப்படி ஒப்பேறப்போகிறதோ என்று எந்நேரமும் மனதுக்குள் குனாந்து கொண்டே இருந்தது.

இன்றைக்கு புதல் .... வருகிற பதள்கல்யாணம். இந்த உட்டு நாட்களுக்குள்ளும் முச்சுவிட நேரமிருக்காது.

மூன்று மணிக்கு மேல் சைக்கினை எடுத்துக் கொண்டு பிரதான வீதிக்கு வந்தாள். சன்னென்று வெயில் முதுகை ளித்தது. ஸ்கந்தபுரத்தில் அத்தனை புடவைக்கடைகளையும் அவசி கடைசியில் சேரன் புடவையசத்தில் இரண்டாயிரத்தி ஐநூறு ரூபாய்க்கு ஒரு காஞ்சியுரம் சேலை வாங்கிக் கொண்டாள். மஞ்சள் நிறத்தில் சிவப்பு சரிகைக்கரை போடப்பட்ட எளிமையான சேலை திரும்பி வரும்போது காக அனுப்ப ஒழுங்கு செய்திருந்த கடைக்குப்போர் காக வந்துவிட்டதா என்று வீசாரித்தாள். இரண்டு நாளில் காக வந்து விடும் என்றுர்கள்,

கல் டசி நேரத்தில் காச வந்து சேரவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற தின்கப்பு மனமெல்லாம் பரவியது. பயமாக இருந்தது

வெய்யிலுக்குள் வேர்த்து விறுவிறுக்க கவலையோடு நிற்பதைப் பார்க்க அவர்களுக்கு இரச்சுமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

்போசிக்காதேங்கோ அங்கச்சி. எப்பிடியும் இரண்டு மூண்டு நாளில் காசு வந்திடும். ஆப்பிடி வராட்டிலும் முன்தேவைக்கு நாங்கள் கொஞ்சம் காசு மாறித்தாறம். நல்லகாரியம் அல்லே."

இப்போது தன்னுடைய முகம் எப்படி இருக்கும் என்று யோகித்துப் பாட்டிகாள். ஏற்கனவே கறுப்பு முகம்தான். வெய்யிலுக்குள் அலைவதால் இன்னும் கறுத்துப் போயிருக்கக்கூடும் வயலுக்கு மீறிய முதிர்வு....... இன்னும் இரண்டு வயதை அதிகமாக்கிக் காட்டக்கூடும். ஏதோ இந்த ஒரு கல்யாணத்துக்காக என்ன பாடுடல்லாம் படவேண்டியிருக்கிறது என்று தினைக்கையில் சிரிப்பாகவும் இருக்கது.

வீட்டு வாசலில் சைக்கிளை திறுத்தி இறங்கினாள் முற்றத்தில் தாகேந்திரம் மாமா அம்மாவுடன் நின்று கதைத்துக்கொண்டிருந்தார். அவள் சேலையை உள்ளே வைத்துவிட்டு வெளியே வந்தாள். அப்போதுதான் கவனித்தாள், அம்மா சேலைத் தலைப்பால் கண்களைத் தடைத்துக்கொண்டிருப்பதை மாமாவில் முகமும் அவ்வளவு நன்றாம் இல்லை,

அவளை நேராகப் பார்ப்பதை தவிர்த்தார்.

" இங்க வா பின்னை ...."

முற்றத்தில் போய் நின்றாள். நெஞ்கக்குள் எதுவோ நெருடியது.

" என்ன மாமா .... வதும் பிரச்சினையா ,........ "

"ஒம் பிள்ளை. இந்தக் கல்யானாட் சரிவராது, மாப்பிள்ளைக்கு இதில அவ்வளவு விருப்பமில்கை. மத்தியானம் வந்து என்னோட கதைச்சவர்........ '' நெஞ்ச பக்ரேன்றது........

"திடிரென்று என்னவாம்......"

மாமா கொஞ்சநேரம் தவிப்போடும் சங்கடத்தோடும் நின்றார்.

''என்ன விசயம் மாமா, சொல்லுங்கோவன்''

'' மாப்பிள்ளைக்கு தெரிஞ்ச எங்கட ஊர் ஆட்கள் உன்னைப் பற்றி ஏதோ சொல்லிப் போட்டினம்''

" என்னைப் பற்றி சொல்ல என்ன இருக்கு " அவள் வியப்புடன் கேட்டாள்.

மாமா மீண்டும் தயங்கிக் கொண்டே கவலையோடு சொன்னார். ''நீ ஆம்பிளை மாதிரி திரியிறனியாம், வீட்டில இருக்கிறேலையாம். இப்பிடி திரியிற பொம்பிளை தனக்கு ஒத்துவராது எண்டு பெடியன் சொல்லிப்போட்டுது. இந்த இடம் போகட்டும். வேற இடம் பாப்பம். நீ கவலைப்படாத பிள்ளை......'

கைகளால் வாய் பொத்தி ஒரு வினாடி திகைத்துப் போய் நின்றாள். கடவுளே ...... கல்யாணம் என்று சொல்லி காசு வாங்கியாகி விட்டதே....... இனி அவர்களுக்கு என்ன பதிலைச் சொல்வது.... எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக .... அவள் பதறியடித்துக் கொண்டு ஓடிப்போய் சைக்கிளை எடுத்தாள்.

மணியங்குளத்திற்கு போய் மணவறை பந்தல் காரிடம் ஒப்பந்தம் செய்ததை ரத்து செய்யவேணும், சமையல்காரரை மறிக்க வேணும், குடுத்த முற்பணக்காசுகளை திருப்பி வாங்க வேணும், கவிதனிட்ட போட்டோ எடுக்க வரத்தேவையில்லை என்று சொல்ல வேணும் சரி. எல்லாம் தான் செய்யலாம். அ....... எடுத்த சேலையை என்ன செய்வது ? திரும்ப எடுத்துக் கொள்வார்களா என்று கடையில் கேட்கவும் வேணும்.

எல்லாவற்றிற்கும் அவள்தான் ஓடவேணும்.

(வெளிச்சம்- 1998)

கத்தரிக்காய்

என்ன இருக்கு : விட்டமின் சி, மற்றும் இரும்புச் சத்து

யாருக்கு நல்லது : ஆஸ்துமா நோயாளிகள் கத்தரிக்காயை மிளகு, சீரகம், பூண்டு சேர்த்து சமைத்துச் சாப்பிட உடல் சூட்டை தக்க வைக்கும்.

யாருக்கு வேண்டாம் : சரும நோயாளிகள், புண் உள்ளவர்கள் சாப்பிடக்கூடாது. அரிப்பைத் தூண்டும். அறுவை சிகிச்சை செய்துள்ளவர்கள் முதல் மூன்று மாதங்கள் சாப்பிடக்கூடாது.

பலன்கள் : நரம்புகளுக்கு வலுவூட்டும். சளி, இருமலைக் குறைக்கும்.

(முருங்கைக்காய்

என்ன இருக்கு : கொழுப்பு மற்றும் இரும்புச் சத்து மற்றும் விட்டமின் ஏ, சி

யாருக்கு நல்லது : குழந்தைகள் முருங்கைக்காய் விதைகளைச் சாப்பிட்டால் மலக்குடல்களில் சேரும் கிருமி பூச்சிகள் வெளியேறும். யாருக்கு வேண்டாம் : முதியவர்கள், இதய நோயாளிகள், மூட்டு நோய் உள்ளவர்கள் சாப்பிடக்கூடாது, வாயுப் பிடிப்பை ஏற்படுத்தும். பலன்கள் : நரம்பு மண்டலங்களுக்கு ஊக்கம் தரும்.

மாங்காய்

என்ன இருக்கு : நூர்ச்சத்து, விட்டமின் ஏ

யாருக்கு வேண்டாம் : சரும நோய், வயிற்று வலி உள்ளவர்கள் சாப்பிடக்கூடாது. சூட்டைக் கிளப்பும்.

பலன்கள் ; மாங்காய் சாப்பிட்டால் மலக்குடல் புற்றுநோய் வராமல் தடுக்கும். தாது பலம் பெறும். செரிமாணத்தைத் தூண்டி மலக்குடலைச் சுத்தம் செய்யும். பசியைத் தூண்டும்.

வெண்டைக் காய்

என்ன இருக்கு : பாஸ்பரஸ், விட்டமின் ஏ, பி, சி மற்றும் சிறிதளவு இரும்புச் சத்து.

யாருக்கு வேண்டாம் : பனிக்காலத்தில் மட்டும் ஆஸ்துமா நோயாளிகள் சாப்பிடக்கூடாது. சளி தன்மையை அதிகரிக்கும்.

பலன்கள் ; எலும்புகளுக்கு வலிமை சேர்க்கும். இளமை நீடிக்கும். மூளை வளர்ச்சியைத் தூண்டும்.

அவரைக்காய்

என்ன இருக்கு : உயர்நிலை புரதம், இரும்பு, சுண்ணாம்புச் சத்து.

யாருக்கு நல்லது : நீரிழிவு, செரிமாணத்தொல்லை, மலச்சிக்கல் உள்ளவர்களுக்கு

யாருக்கு வேண்டாம் : யாரும் இரவில் சேர்க்க வேண்டாம். நார்ச்சத்து அதிகம் என்பதால் ஜீரணம் ஆகாது.

பலன்கள் : உடலுக்குத் தேவையான புரதச் சத்தினை அளிக்கவல்லது.

அத்திக்காய்

என்ன இருக்கு : விட்டமின் சி, சுண்ணாம்பு மற்றும் இரும்புச் சத்து.

யாருக்கு நல்லது : மூல நோய் உள்ளவர்களுக்கு

பலன்கள் : மாதம் ஒருநாளாவது அத்திக்காய் அவியல் சாப்பிடுவதால் மலக்குடல் சுத்தமாகும். மூலநோய் வராமல் தடுக்கும்.

பாகற்காய்

என்ன இருக்கு : பாலிபெப்டுடைட் எனும் இன்சுலின் சுரப்பை அதிகப்படுத்தும் வேதிப்பொருள் நிறைந்துள்ளது.

யாருக்கு நல்லது : சர்க்கரை நோயாளிகளுக்கு

யாருக்கு வேண்டாம் : வேறு அலோபதி மருந்துகள் சாப்பிடும்போது இதனை சாப்பிடக்கூடாது. மருந்தின் தன்மையை முறியடிக்கும். அடிக்கடி சாப்பிட்டால் ஆண்மைக்குறைவு ஏற்படும். பலன்கள் : தொற்றுநோய்களை தடுக்கும். கிருமிகளை அழிக்கும். வயிற்றில் பூச்சிகள் சேராமல் தடுக்கும்.

பீர்க்கங்காய்

என்ன இருக்கு : நீர்ச்சத்தும், தாது உப்புகளும்

யாருக்கு வேண்டாம் : யாரும் இரவில் சாப்பிடக்கூடாது. சளி, இருமல், தலைவலி உள்ளவர்கள் எப்போதும் சாப்பிடக்கூடாது. தலையில் நீர் கோத்துக் கொள்ளும்.

பலன்கள் : உடலுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும்.

தொடர்ச்சி 200வது பக்கம்

்அந்த உறுவல்கள் நிரும்ப நிரும்பத் தோன்றி மறைந்தன.

தாகிவைப் பறிகொடுத்துள்ள டு சுவவைவைக் கட்டி. அழுக அந்தப் பெண்டு

ஆண்ணம் சின் இயலாமை வயதத்துக் கொண்டு கவற்கி. நின்ற அவன் கணவன் !

"இகோகளிப் எறிறுள்ளன்" வளைக் கொட்ட வருபவன் முன் மண்டிலிட்ட அந்த உருவம்.

இकार्यमध्ये बार्डर काका महत्त्वमध्ये मु

erenting statement Destroyage.

நான் பத்திரமாவத் இரும்பி வந்துவிட்டேன்.

" அரஇந்த தமார் வந்திட்டுது "

வல்சோரும் என்னைத் இரும்*பிப் பார்க்*றொர்கள்.

''தம்பி எப்ப வந்தனி? ''

்' வரும்போது ஆபத்தொள்றும் இல்லையா 🤊 😁

் யலகைத் தப்படி நினையை

்ளங்களுக்கு நாலினல்லாம் உள்ளைப் பத்தித்தால் சுவலை "

இனக் கணைப் ஆரம்பித்த அன்று கொழும்பிலிருந்து நிருகோணம்கை இரும்பிய நான் பயணத்தைத் தொடர முடியாம்ப்பட்ட அவள்ளைக்கழிக்கொண்டிருக்கில்றேல்.

வைபறவணையில் பல்சை மறிச்சு வறிவைங்கள். தமிழர்கள் என்று பட்டவங்களை அடிச்சுக் காட்டுக்குள்ள இறுத்தேட்டுப்போனாங்கள்.

் குழப்பக் காரருக்குப் பொலிகாரும் உதவி செய்லிணவர்..."

் நிக்கு மொகும் துறப்பக்காரபிராடு நிக்கை கூல்காகும்

''பத்து வளகப் பின்னைக்கு ம் ஆறுதல்களோது வந்து ம்ற் முனைங்கள்.''

தப்பிசர்சுளும் என்னைச் சூழ்ந்து நின்று, நாள் The Battle who Light which aupentoward abdend நாழ்ந்தைவு" கலைக்குப் 山上山(西方多型)。 1 9× 3 西亚创为美国的 Se5 திகாழும்புவிலிருந்து அதிக சேதி கொண்டு வந்தவன் நா கா வத்த சன் இருக்கவோண்டும். இவர்களோடு பேசியதின் ereir cosmo 31,010,00 medica na

எத்வൊര്

இரான்சிஸ் 8சவியர்

Mariani Bernarahi Leninah.

தான் என் மேனாக்கு வருகின்றேன்.

டி நேலில் கடிதங்கள் நிரம்பி வழிந்தது. மாச் வசருமைய . வைல்கள் எல்லாம் மேணவில் நாழுமாருகக் கொந்தது.

்செல்கு நாய் வரசட்டிக் சுந்தோரில் இருக்கின்ற முழு பைல்களையும் மேலாவிலேயே நிரப்பினிடுவரும்கள் '' சமீத்துக் கொட்டுகிறேன்.

வழனமையா 'உல்' மென்றிருக்கும் மின். சிவருகு மடிழ்ச்சியாக என்னைப் பார்த்துச் நிரிக்கின்றான். இன்று வல்லேர் முகங்களிலும் ஒருவிது மாவட் ஒருவனூலொருவர் அக்கதையோடு பார்த்துக்கொள்கின்றுர்கள்.

post Gigalensuset manistriaGpein.

்பதைபதைப்போடு கணைவைக் கட்டி அழுத அத்தப்பெண்...."

''அவனைக் கற்பழித்திருப்பாக்கணோ' ''

அவள் கணவளைக் கொள்றிருப்பார்கள். சிகரட் தெருப்பில் அவள் உடலைப்பட்டங்களே

பிழாத வல்லாதடந்திருக்கும் ஒ

இறு வரு ம் இறந்திருப்பார்கள் அன்னது யாரும் உதலிக்கு வந்து காப்பாற்றியிரும் என்னை.

வ சன சன் செல்ட்டின் சிக்கின் ஒருவளன் (அவன் தம்பிட்டுக் கொண்சி) விழந்தாக்கா

ஒரே குழுப்பாக்.

3 7 ச ம ர இப்போரு நரள் கைற் தோரு ந்துள் வருவேண்றாள் கொல்கொரும் இடுநோ தாவளைக் கோணாரவாக்கள் (போகு: சே ம ச கை மீ ஸ் து-ழ் இஸ்நரிக்கு ் பரி வ வ பரி செ ஒருவருக்கொறுவிக்கு.

அவள் இன்னும். என்னைக்காணவில்கை: 'குட் மோர்ணிங் சொல்லுவோமா ? வேண்டாமா ?

' வேண்டாம்? அவளாகச் சொல்லட்டும்' – அந்த நிசப்தத்தைக் கலைக்க எனக்கு சம்மதமில்லை.

'' குமார், வந்தாயிற்றா ? குட்மோர்ணிங் ! பயணம் எப்படி ? கரைச்சல் ஏதும் இருந்ததா ? '' அவள் மலர்ந்த முகத்தோடு கேள்விகளை அடுக்கிக்கொண்டு மேசையின் ஓரமாய் வந்து நின்றாள். அந்த நெருக்கமும் உரிமையும் தமக்குப் பிடிக்கவில்லை என்று சிலர் ஒரு பொருள் பொதிந்த புன்னகையால் சொன்னார்கள்.

்' எனக்கு ஒரு ஆபத்தும் இல்லை. சிங்களம் தெரிஞ்சதால் தப்பித்தேன். ஆனால் என்னோடு பஸ்ஸில் வந்த தமிழ் ஆக்களுக்குச் சரியான அடி. '' என் குரல் வழமை போல் இல்லைத்தான்.

அவள் முகத்தில் கலவரம்.

ஒரு குற்றவுணர்வு !

''குமார் ! நீங்கள் அதிர்ஷடசாலி, உங்கள் நல்ல மனதிற்கு எந்த ஆபத்தும் வராது. அதனால் தான் இந்த ஆபத்திலும் பத்திரமாய் வந்திருக்கிறீர்கள். ''அவள் குரலும் கரகரப்பதுபோல் இருந்தது.

நாம் நீண்ட நேரம் பேசியதுபோல ஓர் உணர்வு.

'இவ்வளவு போதும்' என்று யாரோ கூறுவதுபோல ஒரு பிரமை.

அவள் போய்விட்டாள்.

С*э*пил 1

'இந்தக் கந்தோரில் நீங்கள் மாத்திரம் தமிழில் கையெழுத்து வைப்பது. சிங்களத்தில் கையெழுத்து வைப்பது நான் மாத்திரம்தான். மற்ற எல்லோரும் இங்கிலீசில்தான். பாத்தீங்களா ? அவர்களுடைய கொலோனியல் மென்டாலிட்டியை'

'தமிழ் இளைஞர்கள் மரியாதையானவர்கள். துசணக் கதைகள் சொல்ல மாட்டார்கள். சிங்கள இளைஞர்களிடம் இந்தப் பண்பு இல்லை.'

'தமிழ் ஆக்களில் எனக்கும் பிடிக்காதது சீதனம் வாங்குவதும்சாதி பாக்கிறதும்தான்.'

'நான் போடிங்கில இருக்கிற வீட்டில் தமிழில்தான் கதைக்கிறன். உங்களோடும் தமிழில்தான் கதைப்பன். பிழை இருந்தால் திருத்தவேண்டும்.'

கடந்த காலங்களில் அலுப்புச் சலிப்பின்றி நடந்த அந்தஉரையாடல்கள்.....

மேசையில் கிடந்த காகிதங்கள் காற்றில் பறந்தன.

யாரோ விசிறியைச் சுழல விட்டிருக்கவேண்டும். பியோன் கந்தசாமி கீழேவிழுந்த காகிதங்களைப் பொறுக்கித் தருகிறான். நான் அவைகளை ஒன்றாக்கிப் பாரத்தை வைக்கிறேன்.

நெஞ்சின் பாரம் சுமையாய்க் கனக்கிறது.

பரிதாபமாக யாரோவெல்லாம் என் உதவியை எதிர்பார்த்து அலறுகின்றார்கள்.

'ஐயோ! காப்பாற்றுங்கள்.'

முகம் தெரியாத அந்த உருவம்.

அந்தப் பெண். அவள் கணவன்.

என் அருகில் வந்து நின்று என்னையே உற்றுப் பார்க்கிறார்கள்.

நான் முகத்தைத் திருப்புகின்றேன்.

'நான் தமிழன் இல்லை'

அந்த வேஷத்தை என்னால் கலைக்க முடியாது.

என் உயிர்தான் எனக்கு முக்கியம். நான் அசையவில்லை.

கண்ணில் சிறிது இரக்கத்தையாவது காட்டியிருக்கலாம். என்னால் முடியவில்லை. விறைப்பாக நிற்கிறேன்.

கோழை ! கையாலாகாதவன் ! என் உயிர்தான் எனக்கு முக்கியம்.

'' குமார் சாப்பிட போவோமா ? '' சோமா சாப்பாட்டுப் பையுடன் வந்து அழைக்கிறாள். நேரம் பன்னிரண்டரையைத் தாண்டியிருக்கவேண்டும்.

கோழை! கையாலாகாதவன்.

கன்டினில் கூட்டம் அதிகமானாலும் சிலர்தான் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். மேசையைச் சுற்றி வசதிக்கேற்றபடி கதிரைகளை இழுத்துப்போட்டதால் கதிரைகள் இல்லாமல் மேசைவெறுமனே கிடந்தது.

இரண்டு கதிரைகளைத் தேடியெடுத்துச் சாப்பிட அமர்வதற்குள் அவர்களின் பார்வையின் கடுமை தலையைக் குனியச் செய்தது. அவளோ என்னிலும் மோசமாய்...

பாவம் அவள் ! மிக ஜாக்கிரதையாக அவள் என்னோடு நடந்துகொள்வதைச் சகிக்க முடியவில்லை. மௌனமாக சாப்பிடுகின்றோம்.

இவளோடு எதைப் பற்றி நான் பேச முடியும் ? ஒரு வெறுமை.

எல்லோர் வாயிலும் கலவரம்தான்.

வழமைபோல் சாப்பாட்டை ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறு கின்றோம். ஒரு சடங்குபோல் அது நிறைவேறுகின்றது. இந்தச் சூழ்நிலையை என்னால் சகிக்க முடியவில்லை.

்' சோமா உனக்குஇந்த ஊரில ஏதும் பிரச்சனை இல்லையா? ''

மௌனத்தைக் கலைக்கின்றேன். அவள் மகிழ்ச்சியோடு விழித்து நோக்குகின்றாள்.

் எனக்கு அப்படியேதும் பயமில்லை. நான் குடியிருக்கும் வீட்டுக்காரர்கள் நல்லவர்கள். என்னை அன்போடு கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். என் தமிழ் நண்பர்கள் எல்லாம் என்னோடு வழமைபோல் பழகுகின்றார்கள். ஆனாலும் சிலவேளைகளில் எனக்குப் பயமாக இருக்கின்றது. இனக்கலவரம் ஒரு மோசமான உணர்வு அல்லவா? அது ஒருவரை எப்படியும் மாற்றிவிடுமே. அதுதான் எனக்குப் பயம்.... வெறும் மன பயமாய்த்தான் இருக்கவேண்டும் '' அவள் குழந்தையைப்போல் சிரித்துக்கொண்டே தனக்குத்தானே நம்பிக்கை ஊட்டிக்கொண்டிருந்தாள்.

தரமான உணவுப் வாருட்கள் மலிவான விலையில்..!

SHARON

சுவைத்தவர் உள்ளமெல்லாம் சமைத்தவர் நிலைத்திட.

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

311-313 MICHAM ROAD SW17 9JQ LONDON TEL: 0208 6729353 0208 6463152

Digitized by Noolaham Foundation

<del>noolaham.org | aavanaham.org</del>

வாடிக்கையாளர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் பொங்கல் நல் வாழ்த்துக்கள்

Vahizan Disc World

Get up to 10% off !!!

From our online shopping!!!

வாகீசன் டிஸ்க் வேள்ட்

எம்மிடம் மிகப் பழைய காலத்து படங்கள் தொடக்கம் இன்றுவரையுள்ள வீடியோ பிரதிகள், வீடியோ சீடிகள், டீவிடிகள் என்பன வாடகைக்கு அல்லது மிகக் குறைந்த விலையில் சில்லறையாகவோ அல்லது மொத்தமாகவோ விற்பனைக்குண்டு.

இவற்றைவிட சகலவிதமான பக்திப்பாடல்கள், கா்னாடகப் பாடல்கள், கா்னாடகவாா்த்திய இசைகள் யாவும் MP3, AUDIO CD, CASSETTE ஆகியவற்றில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

WE SELL TITLES FROM INRECO, GEETHANJALI, VEDU.
RPG. AMUDAM AND FROM MANY OTHER FAMOUS COMPANIES!
Vahizan Disc World
52B Ealing Road, Wembley
Tel: 020 8902 8828
Email: Vahizan@aol.com
www.vahizan.com

Vmpv Video Ltd 537 Hlgh Road, Wembley Tel:020 8902 5055

Email: Videovmpv@aol.com

அந்த உருவங்கள்! அவர்களின் படிதாபமான பார்வைகள்

Запопр (возручаствовой.

சுத்தோர் பிண்டும் எனை கட்டியறு, முன்பு எடுதிக்காத தண்டிக்கப்பாத்திரம் என்னைக் கண்டு ககம் வியமித்தமிகள், நானும் எருக்கபாகக் கூறினேன். வலது அனுபவங்களைத் கிரும்பத் தெருக்பக் கூறுவதில் வளக்கு அனுப்பு.

அவர்களுக்கும் அது பழசாம்ப் போகிருக்கவேண்டும். அவர்கள் புடும் சேடுகள் உண்டாவெண்பதுபோல் அன்னுக்கிகும் அணைந்துகொண்டிருந்துரங்கள்.

நேரம் இரண்டு மணினவத் தாஸ்புவிட்டது.

டிரெக்டர் வெலியே போய்கிட்டார். அவர் இரும் மரம் வரமாட்டார் என்ற நம்பிக்குகளில் ஸ்டான் ஒப்பின்களும் நக்கியமாக வெலியேகில் டார்கள்.

spilot 1 piptimin !

எக்கிறி எதுவுக் கோளை செய்யவில்லை, மின்னாம் இல்லை/போரைக் கைப் விவவுக் கரிகளாம்.

சுந்தசாம் சேவகமாக வந்தான். அவளது பதட்டம், பார்வை ஏதோசெயரு அசம்பாவித்திரை உணித்திறது.

் அயர் 1 ஒரு தடமைப் வெண்டே வந்து என்ன நடக்குற்தென்று பாருங்கள் அவன்யார்! போரு தொன்.

த்று வேசம் ! எல்லோருக்கும் முன்மாக வெள்மே வந்தேன்.

" gdaw ... sybian ! "

மாரோ அழைய் ஒலக் தாதிதே கேட்டது.

காளல் முத்தம் வழிந்தோட ஒருவனை இருவர்குக்கிச் சென்றார்கள், அவன் செங்களவரை, தமிழுனா சரியாகக் தெரிவவில்லை.

் மார்க்கெட்டில் இங்களவங்கள் தமிழ் கொண்டல் பாரக் கொண்று போட்டாங்கள்

் கிலன் கோவின்பு வில்: வில்கள ஆக்களுக்கு அழ விறுகுரு!

பாம்ஸ் சத்தம் ஒன்று கானதம் பினந்தது.

் தம்மி ஒப்பிசை – பூட்டு எல்லாரும் வீட்டை போக்கள் 'சீப்கினாக்அலநிக்கொண்டு உள்ளேஓமுனார்.

ஒருரியிடம்தால், அவ்வளவு வேகம்.

்கைபெருத்து காவக்கவேரவும். எங்கே ஜெஜிஸ்டர் ' மாதோதுகள்.

் நாளைக்குள் கைவொழுத்து வைக்கையிட்டும்ப விட்ட போல்க, அடி விருந்தாம் "

கத்தோரிவிருந்து ஒவ்வொருவராகப் பழந்து கொண்டிருந்தார்கள் தான் விட்ட உடனே போகவேணும். விட்டின், அம்மா தனியே !

தம்பி வேலையிலிருந்து இரும்பியிருக்க மாட்டான்.

सर्वस्थातमा को विकार शुद्धे इतार्वसुम्बर्ग सुन्ने साम्बर्ग पुरुष्की गण्डाकरो.

LINE STEEL TO HAVE.

கத்தரார ஸ்ரோக்ஸ் நெருப்புப் புடிச்சால் அது விர்ஸ வுற்குரைக் witcher madillars

வைக்கியைக் கள்ணுக்கான்றன் நான்.

கள்ளியாவுக்குப் போர வேளும். வழியில் மிகுந்தபுரத்தைத் தான்ட வேண்டும். அங்குதான் சென்றி நாவைக்கு முந்தி வக்கிலின வந்த சான்ராசாவை வெட்டிக் கொள்றவக்கள்.

என் பானத வைக்குப் பயம் காட்டுகின்றது. புறப்பட்ட வேகத்தில் சயிக்கின் நிற்கின்றது. வீட்டிற்குச் சைக்கினின் போகசாராட்டு நிருந்துபுரத்தைத் தாண்டிச்செல்வது ஆபத்து. பண்களில் போனால், பாதகாப்பு, பண் இப்படஇருக்குமா 9 பண்கத்துச் சாக்கிருக்க தோபின்னை.

Author Actions

எந்த நேரமும் எறுவும் நடங்கும். சலல்கள் வெகு நேலையகளுடிக்கொள்ளு நக்கிறார்கள்.

்தம்பி கெதியில் வீட்டை போல்கள். புந்தோசங்ப் போல்கள் உயரோ வழியனுப்பேவாறு கோசுமாக ஒடுகின்றார்.

சாழவுக்கு ந்துவிட்டிது பத்துநியிட்டிட்டம். வக்கிவன் பிருந்துக்கொளுத்துக்கிறேன். சனவிகள் முன்னிலும் வேகமாக ஒருக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவர்களை பொறில் ஈதபர் வெகமாகச் செலுத்த நாக்கிரதையாகச்செயிய இங்கிறேன்.

Sympa !

அந்தக் கட்டத்திலும் அவனை அடைவானம் வாண்ணெய்பூல்.

அவலவத் தாலிடி சேலசமாகச் செல்லின்றேன். வதேச்பையாம் இரும்பும் அவள் விழிகளை ரானும் மாண்டுன்றேன்.

அவை ஏதோ ஒன்றை வேண்டு வெற்றன.

(Grassy) Learning contraction (

் இனக்களைரம் ஒரு போயமான உணப்வு. அது ஒருவரை எப்படியும் மாற்றின்டும் ' வைகள் பிரெக்கை அழுத்துகின்றன. உணர்வுகள் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தன

அவள் முல்கால் சென்று நிற்கின்றோன்.

் கோமா நிதலியாக வீட்டை போறியா ர ' அவள் போவில்லை, மெனலயாக தலையைக் குளிந்தபடி நிற்றோள் அவளைத்தாண்டி பெல்லமுடியவில்லன.

்னாரு சத்துரம் கடி வருந்திறேன். "

ழன்றி பெருக்கோடு வல்லை விழித்து தோக்குகின்றான். வழிவில் பேர்க எழுவு சில்லை.

பழகிய முகள்கள் அந்த அவசரத்திலும் எல்லைக் குறிப்பாய்ப் பார்க்கின்றன. பிரகான சானையைக் கடந்து குறுக்குத் தெருவுக்குள் துழைகின்றோம்.

வழகமாக வெழிச்சென்றிருக்கும் விடு அவலோடு. விழித்திருக்கின்றது, அவள் விட்டை தொள்குகின்றோம்.

்வந்திட்டியா மகின் ட்டி என்று அந்ர விட்டுக்காற நம்மாசோமாவின் கரங்களைப் பற்றுகின்றார். எனக்கு அவசரம், நான் போகவேண்டும் ! நான் விடைபெறுகின்றேன்.

் தம்பி இந்த அமளிக்க இப்ப போகாதீங்க. கொஞ்சம் பொறுத்துப் போங்கள் '

' எனக்கு அவசரம் அம்மா தனியே '

்குமார் ! நடக்கிற கரைச்சல் பாத்தீங்கதானே. இப்ப போகாதீங்க. இங்கேயே இருங்கள் '

என்னால் முடியாது.

சைக்கிளை வளைத்து ஒடித்துத் திருப்பி விரைந்து ஏறுகின்றேன். வந்த பாதையாலேயே திரும்புகின்றேன். சைக்கிளை அழுத்தி மிதிக்கின்றேன். வழியில் கூட்டம் குறைந்துவிட்டது. எல்லோரும் எங்கேமுடங்கினார்களோ! நான்தவித்துவிட்டேன்.

இதயத்தில் குறுகுறுப்பு.

பழையபடி அச்சம் !

எதுவும் நடந்துவிடாது.

தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு சைக்கிளை மிதிக்கின்றேன். மட்டிக்கழிக் கடலின் ஆவணிமாதப் பெருக்கத்தில் வீதி சேறாகிக் கிடந்தது.

முன்னேதூரத்தில் இரண்டு சைக்கிள்கள். அவர்கள் யார்? சிங்களவர்களா ? தமிழர்களா ? கொஞ்சம் வேகமாகச் சென்றால் அவர்களோடு சேர்ந்து சென்றுவிடலாம்.

முடியுமா!

அவர்களோடு சேர்ந்து செல்வது ஆபத்தில்லையா ?

வேகத்தை துரிதப்படுத்துமுன் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். நீலநிறச் சாரத்துடன் சைக்கிளொன்று வேகமாக வருகின்றது.

வேகத்தைக் குறைத்துப் பின்னே வருபனோடு செல்வோமா. நிதானிக்க முடியாமல் இடைநடுவில் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்.

இனம் தெரியாத பயம்.

ஒரு குறுகுறுப்பு.

சோமாவைக் கண்டிராவிட்டால் இந்நேரம் வீட்டில் !

அம்மா!

தம்பி வந்திருப்பானோ!

்ஓ ' வென்று அலறல். நெஞ்சம் நடுங்க வேகத்தைக் குறைக்கிறேன். முன்னே சென்றவர்கள் தாக்கப் படுகின்றார்கள். நான்சைக்கிளை நிறுத்திவிட்டேன். இதயம் படபடக்கின்றது. நடுக்கம். திரும்பிச் செல்வோமா!

பின்னே பார்க்கிறேன். நீலச்சாறன் சைக்கிளில் வேகமாக வருகிறான். அவன் முகமிப்போதுதான் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. அவனது வேகம், ஆவேசம் எனக்கொருதுணிவு.

தாக்குதல் நடத்துமிடத்துக்கு வேகமாக விரைகிறான். அவனைத் தொடர்ந்து நானும் ஒடுகின்றேன்.

இதயம் ஆகாயத்தில் மிதப்பதுபோல் ஒரு தைரியம், நிதானிப்பதற்கு நேரமில்லை.

சைக்கிளை விட்டெறிந்து ஓடும் அந்த நீலச்சாறனைத் தொடர்ந்து ஓடும் நான் அவனைத் தாண்டி முன்னேறுகின்றேன். மூர்க்கத்தனமான வேகம்.

நான் நெருங்கிவிட்டேன்.

இனி என்ன செய்வது ?

் ஐயா காப்பாற்றுங்கள் ்கும்பிட்டபடி விழுந்து கிடக்கும் ஒருவனது முகம் தெரியவில்லை. அலறல்தான் பெரிதாக ஒலிக்கின்றது. மற்றவன் பால்காற கதிரேசன். முகம் நிமிர மல்லாந்து கிடக்கின்றான்.

உணர்வு இல்லை. எங்கும் இரத்தமயம். ஒரு வேகம் ! கையில் வாளோடு நிற்கும் அவன் மேல் ஆவேசமாகப் பாய்கின்றேன் எனக்குள் இப்படியொரு சக்தியா ?

மனதுக்குச் சுகமாக இருக்கின்றது. அதன்பின் ...... அதன்பின் !

என் உடம்பிலும் காயம். இரத்தம் வழிகின்றது. அதன்பின்.....

எதுவும் சரியாத் தெரியவில்லை.

தலை வலிக்கின்றது!

அறிவு மங்குமாப் போல் இருக்கின்றது.

ஒரே மயக்கம். ஒரே மயக்கம்.

அதனாலென்ன பரவாயில்லை.

நன்றி: தீர்த்தக்கரை

எது சிறந்தது ?

காப்பியை விட டீதான் அதிகக் கேடு செய்யாதது என்று கண்டறிந்திருக்கிறார்கள். ஒரு நாளில் ஐந்து கோப்பைக்கு மேல் காப்பி குடிப்பவர்கள், அவ்வாறு குடிக்காதவர்களைவிட இரு மடங்கு அதிகமாக இருதய நோய்க்கு உள்ளாகிறார்கள். இரத்தத்தில் கொழுப்புப் பொருள்களைக் காபி அதிகப்படுத்துகிறது. ஆனால் டீ குடிப்பதால் இவ்வாறு அதிகமாவதில்லை. மேலும் டீயிலுள்ள ஒரு பொருள் இரத்தக் குழாய்களைச் சற்று விரிவடையச் செய்யக்கூடியது. இதனால் இரத்த ஓட்டம் சீராக இருக்க உதவுகிறது. காப்பியோ, டீயோ எதுவாக அருந்தினாலும் சர்க்கரையை மிகக் குறைந்த அளவே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பா.ரஞ்சனி

கிட்டத்தட்ட இரண்டு மைல் தூரக்கை வேகாத வெங்லில் கையில் களக்கின்ற சமையோடு கடந்து வந்த அசதி பிடர் பிடித்துத்தன்ள அந்த பஸ்கரிப்பு திலையத்தை வந்தடைந்தாள்வடிவேலு. அவனது வயது தந்த முதிர்ச்சிக்கு இது அதில் மட்ச சுமைதான். ஆனாலும் சுமைபைப் பார்த்தால் முடியுமா என்ன ? இதனால் கிடைக்கப்போகிற 'சில்லறை' தான்இன்றையஇருவில் அடுப்பை புகைய வைக்கப்போகிறது. பிள்ளைகளில் வாட்டமான முகங்களை நினைக்கையில் மனசில் எழுகிற கடைபோடு பார்த்தையில் வடிவேறுக்கு இந்த 'கைக்கையு' தரசால் பட்டது.

்ம் ..... எப்ப இந்த தோட்டத்து கொழுந்துகல்லாம் கருகத் தொடங்கிச்சோ, அன்னிக்குப் பிடிச்ச சனியன் இது ! ரெண்டு நானோ கூலியில் என்னத்த செய்யுற்காம் ? யத்தவங்களுக்காச்சும் கூலிலேல் செய்ய ஓடம்புல் வலுவிருக்கு, என்க்கு..... ? ஏநா 'இதுவால்தாள்' கஞ்சிரேர கூழோ குடிக்க முடியுது ! '' தனக்குள் பேசியபடியே அந்தத்திட்டில் குந்திக்கொண்டு முகத்தில் வழிந்த வியர்ணவயைத் தலைத்துண்டால் அழுந்தத் துடைத்துக் கொண்டான், அந்தத் துண்டையே விசிறியாக்கி காற்றை வரவனழுத்துக் கொண்டு தற்செயலாகத் திரும்பினவன் மருண்டுபோனான்.

" அங்க... வாறது.... பெரிய துரையும். கின்ன தொரையுயில்லையா? ஜாப்பப்போகவ்ல செம்யுறது?" என உள்ளுக்குள் பதறியவன் எந்தவொரு தீர்மானத்துக்கும் வருமுல்யாகவே பெரியதுரை அவளருகில் வந்து நின்றார்.

" என்ன வடிவேலு... டவுனுக்கு போறாப்பல... இது என்ன பைடிலே? " அவர் சாதாரணமாகத்தான் கேட்டார், இவன் தடுமாறிப்போனான். வடிவேலுவின் பதறவே அவனுக்கு யமனமையு கண்களில் சந்தேகம் மின்ன, டையின் அருகில் வந்த துரை, தன் கைத்தடியால் இசேசாக பையைத் தட்டினாம். ஒரு அதிர்க்கியுடன் சந்தேகப் பார்வையும் கலக்க "பையில் என்ன? " அதட்டியயாதிரி கேட்டார், வடிவேலு தலைகுனிந்து தின்றான்.

பையின் அருகில் நெருங்கியவர் பையைத் திறந்தார். "கப்" பென்று மணம் வீச ... பெரியதுரையின் முகம் ரத்தமாய் சிவந்து போனது கண்களில் ஒர் உக்கிரம் நெரிய சின்னதுரையின் பக்கமாகத் திரும்பி ஆங்கிலத்தில் எதோ சென்னார். அவரும் பையை எட்டிப் பார்த்துவிட்டு அதிர்ச்சியோடு நியிருதார். "வடிவேறு உண்மையைச் சொல் ! எங்கிருந்து உளக்கு இவ்வளவு தேயிலைத்தாள் கெடச்சது?" வினயமாகக் கேட்டார் துரை, வடிவேலுவின் தலைநியிரவில்லை, " ஏர். .. கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்ல மாட்டியா?" அது புரனார் சின்னதுவரு.

பெலுவாக நியிர்ந்தான் வடிவேலு. பார்வை நிலைகொள்ளாமல் தடுமாறியது. பெதுவாகச் சொள்ளாள், இது... இது... எனக்கு எப்பவும் ஸ்டோரிலே குடுக்கிறதுஞ்தாங்க, "

் ஏப் | வெளயாடறியா தி ? இவ்வளவு தேயில்யா ஸ்டோரில் குடுக்கிறாங்க? அதோட இது ஒண்ணாம் நப்பர் தேமின்வயாச்சே .... எவ்வ ஏமாத்தப் பாக்குறியா ? உண்மையைச் சொல்லு, ஸ்டோரிவிருந்து களவெடுத்தியா தீ... ?

விசச்சென நிலிந்தான் வடிவேலு "ஐயா நாதிருடலிற்க! என்ன நம்புங்கய்யா! சத்தியமா நா கனவெடுக்கலிங்க" இந்தனை வருட வாழ்க்கையில் கழந்தேயிராத இந்தக் குற்றச்சாட்டை ஏற்கமுடியனில்லை அவனால்.

பெரியதுரைக்கும் தெரியும், நிச்சயயாய் இவன் திருடியிருக்க மாட்டான், ஆனால் ''என்னவோ நடந்திருக்கிறதே'' தான் ஊகித்ததை சின்னதுரையிடம் எவ்வமாகவெளியிட்டார். அவரும் உலவயாட்ட வேமீண்டும் வடிவேலுனிடம் ஆதரவாகக் கேட்டார்.

"வடிவேனு நீ திருடவும் இல்லை, என்கிறாய், இது ஸ்டோரில் ஒனக்கு குடுத்த நேமில்யுமில்ல .... அப்படில்னா ... இது எப்படி ஒனக்கு கொடச்சது ? யாரு குடுத்தாங்க ... சொல்லு வடிவேலு ... !

கண்களில் நீர் திறைய நிமிர்ந்த வடிவேலுவைப் பார்க்க பாபயாக இருந்தது. உதடுகள் நடுங்கியது. ஆனாலும் மனதில் தான் செய்து கொடுத்த சத்தியம் தெரிந்தது. தன் சம்பாத்தியம் பின்னைகளின் பசியைத் தீர்க்கப் போதாமையால் அவர்களின் பசியைக் காணப் பொறுக்க பாட்டாமல் என்றைக்கு இத்தப் ப்ரழும் வேலையை சொர்பத் தொடங்கினனேன் அப்போ செய்து கொடுக்க சத்தியம் இப்போது நினையுக்கு வந்தது. "எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் நான் காட்டிக் கொடுக்கமாட்டேன்" என்று செய்துகொண்ட உறுதிமெயுக்குருமகத்துக்கு வந்ததும் பெரியதுரைபிடம் இருந்த தன் பார்வையைச் சட்டெனத் திருப்பிக் கொண்டான். அவளது இந்த செயல் பெரியதுரைக்கு ஆத்திரத்தை வரவழைத்தது. இவ்வளவு நேரமும் கட்டிக் காத்து வந்த பொறுடை சொல்லாமல் கொள்ளாமல் 'மறைய' தன் கோபத்தை எல்லாம் சேர்த்து ஓங்கி வடிவேலுகின் கண்குகில் அறைந்தார். அவன் நிலைகுள்லந்து போனாலும் வாயை மாத்திரம் திறக்கவேயில்னல். சனைத்துப்போன துரை அவனைத் திட்டியபடியே ஜீப்பில் ஏற்றி பொலிசில் சென்று ஒப்படைத்த பின்தாள் ஒய்ந்தார்.

சேதி அறிந்ததும் தோட்டத்தில் வடிவேலுவின் குடும்பம் தத்தளித்துவிட்டது. நித்திய நோயாளியான வடிவேலுவின் மனைவி கரமாட்சி மயங்கியே போனாள், மூத்தவள் பத்மா – பதினைந்தே வயது நிரம்பியவன். மற்றைய நான்கு சின்னஞ்சிறுசுகளும் ஒன்றும் புரியாமல் விழித்துக் கொண்டிருக்க, தோட்டத்துத் தலைவரிடம் ஒடினாள்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

''தலைவரய்யா... தலைவரய்யா ... எங்கப்பாவ பொலிசுல வைச்சிருக்காங்களாம் ! ஆத்தா இதக்கேட்டதும் மயங்கி விழுந்துருச்சு ! நா என்னா பண்ணுவேன் ...'' புலம்பியபடி தலையில் கை வைத்து அமர்ந்து '' ஓ '' வென அழ ஆரம்பித்தாள் பத்மா.

தலைவர் கருப்பையாவுக்கு தலையும் புரியவில்லை, காலும் புரியவில்லை. பத்மாவுக்கும் விபரமாக எதையும் சொல்லத் தெரியவில்லை. அவளையும் இழுத்துக்கொண்டு எப்படியோ வடிவேலு இருந்த லயத்துக்கு வந்தார் அவர்.

மயக்கம் தெளிந்து அலறிக்கொண்டிருந்த காமாட்சியிடமிருந்து பகீரதப் பிரயத்தனத்தின் பின் விபரங்களைத்தெரிந்து கொண்ட தலைவர்பெரியதுரையிடம் சென்றார். துரைக்கு இருந்த கோபத்தில் தலைவரிடம் பொரிந்து தள்ளினார். கடைசியாகச் சொன்னார்.

வடிவேலு நல்லவன்னு எனக்குத் தெரியும். சாதாரணத் தொழிலாளியான அவன இங்க யாரோ பயன்படுத்திக்கிறாங்க. உண்மையில் தண்டனைய அனுபவிக்க வேண்டியவங்க அந்த ''யாரோ ''தான். ஆனா, அது யாருன்னு இவன் சொல்ல மறுக்கிறானே கருப்பையா ! பொலிசுக்கு இவனப் பத்தி தெரியாது. அதனால் வடிவேலுதா திருடியிருக்கான்னு கேஸ் எழுதப்போறாங்க, இந்தப் பாவிப்பய யார் தேயிலைய குடுத்ததுன்னு சொன்னா இந்தப் பிரச்சனையேயில்ல. கருப்பையா ! நீங்களாச்சும் அவனுக்குக் கொஞ்சம் புத்தி சொல்லுங்க.

கருப்பையாவுக்கு ஒன்று மாத்திரம் புரிந்தது. வடிவேலுவின் இந்த ''பிசினசு'' அவனுடைய வீட்டில் யாருக்குமே தெரியாது என்பதை அவர் திடமாக நம்பினார். எனவே '' இது விசயமாக வடிவேலுக்கிட்டதா நாளைக்கு கதைக்கணும்! '' என தீர்மானித்துக் கொண்டார்.

நினைத்த மாதிரியே அடுத்தநாள் வடிவேலுவைக் காணச் சென்றார் கருப்பையா. இவரைக் கண்டதுமே கண்கலங்கினான் வடிவேலு !

தலைவரய்யா .... எனக்கு வந்த கதிய பாத்தீங்களா ?

என்னப்பா வடிவேலு ! இது நீயாவே தேடிக்கிட்டதுதானே ! யாரு கொடுத்தாக தூளு விக்க சொல்லி ? இத சொல்லிபுட்டீன்னா நீ பாட்டுக்கு வீட்டுக்கு வந்துறலாமில்ல ! அத விட்டுபுட்டு பொட்டச்சியாட்டம் அழுதுட்டா ஆச்சா ? சொல்லுவே ! யாரு கொடுத்தாக .... ?

கரிசனத்தோடு கூறி ஆர்வம் மின்ன அந்த வினாவைத் தொடுத்தார் தலைவர். அவரைப் பார்த்துவிட்டு பெருமூச்சோடு மோட்டுவளையை வெறித்தபடி சொன்னான் வடிவேலு!

"தலைவரய்யா! அது மட்டும் கேக்காதீங்க! எம்மேல என்ன பழி வந்தாலும் சரி! நா ... சத்தியம் தவற மாட்டேய்யா! இந்த செயிலுக்குள்ளேயே மாண்டு போறதுன்னாலும் பரவாயில்லை. நா காட்டிக் கொடுத்தவனுங்கிற பேரோட உசிர வச்சுகிட்டு இருக்கமாட்டேன்! புள்ளைங்க வயித்துப் பசியில்லாம இருக்கணுமின்னு என்னிக்குப் புத்திக்கெட்டுப் போயி இந்த வேலய செய்ய ஆரம்பிச்சேனோ, அன்னிக்கு அவுக முன்னால நா செஞ்ச சத்தியமே இதுதாங்க! "என்னைய வெட்டிக் கொன்னாலும் நா காட்டிக் கொடுக்கவே மாட்டேன்னு" சத்தியம் பண்ணிப்புட்டு இப்ப நா என்னங்க சொல்லிவிடமுடியும்?" கம்பிகளில் தலையைப் பதித்து அழுதவனைப் பார்க்க தலைவருக்கும் அழுகையாய் வந்தது.

'' அழாதப்பா, நம்ம சனங்களுக்கு சொத்துன்னு இருக்கிறதே இந்த சத்தியமும், உண்மையும் தானேப்பா! ஆனா.... அநியாயமா இப்புடி அவஸ்தைப்பட வேண்டியிருக்கே, அத நெனச்சாதா கவலையா இருக்கு! எல்லாத்தையும் மேலே இருக்கிற அவனே பார்த்துக்கட்டும்!!''

அவனைத் தேற்றியபடி தன்னையும் ஆற்றிக்கொண்டார் தலைவர் ! ''ஐயா காமாச்சி, புள்ளங்க எல்லாம் எப்படி இருக்காங்கய்யா ? அவர்களுக்கு ஒருவேள கஞ்சி ஊத்த இனிமேயாரிருக்காக?'' என்றபடி மீண்டும் கண்கலங்கினான்.

" என்னப்பா நீ ! நம்ம சாதி சனங்கள பத்தி என்ன நினச்சுக்கிட்டு இருக்கிற ? ஒரு பருக்கைன்னாலும் பங்கு போட்டு சாப்பிடுற சாதியில்ல நம்ம சாதி ! அவுகள கவனிச்சுக்க நாம இருக்குறோம். அது சரி நீ சாப்பிட்டியாப்பா ?"

ஆதுரத்தோடு கேட்டார் தலைவர்.

" சாப்பாடு தந்தாகய்யா ! எனக்குத்தா சாப்புடவே பிடிக்கல. இத்தன வருசமா நேர்மையா வாழ்ந்த என்னப் பாத்து தொரை "நீ களவெடுத்தியா" ன்னு கேட்டுப்புட்டாரே! இதக் கேட்டுக்கிட்டு கூட நானும் உசிரோட இருக்கேனே, எனக்கு சாப்பாடும் ஒரு கேடா ?"

மீண்டும் அழ ஆரம்பித்தவனை ஒருவாறு தேற்றிவிட்டு வீடு வந்த தலைவருக்கு தூக்கமே வரவில்லை. ''இது எப்புடி தீர்க்கிறது?'' என்ற யோசித்தபடியே இருந்தவர், விடிந்ததும் இந்தப்பிரச்சினை தீர்வே காண முடியாமல் போனதைக் கண்டு நிலைகுலைந்து போனார். எந்த தீர்வுமே காணமுடியாதபடி நிகழ்ந்திருந்தது அது!

ஆம் ! வடிவேலு ஜெயிலிலே இறந்துபோனான். தன்மேல் சுமத்தப்பட்ட அபாண்டங்களை சுமக்க மாட்டாமலும், தன் ஈனச் செயலுக்காக தானே கூனிக் குறுகியவனாயும், இறுதிவரை தன் சத்தியத்தையும் கைவிடாமலேயே, தன் குடும்பத்துக்காக எதையும் செய்யமுடியாதகையாலாகாத்தனத்தோடேயேமாரடைப்பால் இறந்து போனான்.

தோட்டமே திரண்டு வந்து வடிவேலுவின் காரியத்தை முடித்து வைத்தது. இனி என்ன செய்வது எனத் தீர்மானிக்க முடியாதவராய் களைத்துப்போய் படுத்திருந்தார் தலைவர். ஏதோ சந்தடி கேட்டு எழும்பியவர் வாசலில் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த சில இளைஞர்கள் நிற்பதைக் கண்டார்.

" வாங்க வாங்க ... என்னா விசயம் ? " என்றார்.

அவர்கள் வந்து அமர்ந்தனர். ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் னுங்கிற பேரோட உசிர ள்ளைங்க வயித்துப் க்குப் புத்திக்கெட்டுப் ச்சேனோ, அன்னிக்கு இதுதாங்க! '' என்னைய ட்டிக் கொடுக்கவே சந்தோசமா இருக்காக. வடிவேலண்ணே, தன்னோட டு இப்ப நா என்னங்க சத்தியத்தை காப்பாத்திக்கிட்டுப் போயிட்டாரு. இப்ப அவரோட குடும்பம் நடுத்தெருவில் நிக்குதே, இத கேக்க

noolaham.org | aavanaham.org

யாரிருக்கா ? ஐயா ! வடிவேலன் வேல சொல்லாட்டாலும் .... அவருக்கு தூறு கொடுத்து விக்க சொல்றையாருன்னு தெரிஞ்சு போச்சு ! எல்லா இந்த விடோர் கீப்பரு செஞ்ச வேலதாங்க அவங்களுக்கு பெரிய பெரிய மனுசங்களோட ஆதரவு இருக்கு. அதனாலே தப்பிச்சுட்டாக, இப்போ அதியாயமா போனது வடிவேறு குடும்பம்தான் "

அவன் சொல்ல சொல்ல தலைவருக்கும் ஆத்திரமாம் வந்தது. கூடவே அவருக்குள் ஒரு கேள்வியும் எழுந்தது.

் அது சரியப்பா | ஸ்டோரு கீப்பருதா கொடுக்கிருக்காருன்னு தெரிஞ்சகினு சம்யா இருந்தீகளா ? இப்ப வந்து சொல்றது அன்னிக்கே சொல்லியிருந்தா வடிவேலும் காப்பாத்தமிருக்கலாமில்ல. "

் உண்மைதாய்யா ! நாம விசயம் இந்தளவுக்கு போகுயின்னு நெனைக்கல். வடிவேலுவோட சாவுக்கு பின்னாலதா நமக்கு புத்திவருரு, தம்மன கூலிமாடுகளா நெனச்சுகிட்டு எது வேணாலும் செய்யலாயின்னு இருக்காசமேன்னு சோபமா வருதுப்பா ! இத இப்புடியே விட்டுடக் கூடாதுன்னுதா எல்லோருமா சேர்ந்து விசயத்தைக் எண்டுபடுச்சேய் ஐயா!கண்டுங்காணமைவிட்டுட்டயின்னா அவங்க தப்பு பண்ணிகிட்டேதா இருப்பாக்க ! நீங்க பெரிய தொரைக்கிட்ட சொல்லி எதுணாக்கம் செய்யுங்கம்யா "

அவர்கள் விடைபெற்று செல்ல, மீண்டும் சிந்தனைகில் ஆழ்த்தார் கருப்பையா. அடுத்த நாள் பெரியதுரையிடம் விடயத்தைக் கூறுவது என்ற தீர்மானத்துடன் உறங்கச் சென்றார். பெரியதுரையும் விடயத்தைக் கேட்டலும் போசித்தார். பின் " நீங்க செரல்றது உண்ணம்யா இருக்கலாம். ஆனா ஸ்டோர் கீப்பர்தான் குடுத்தாருங்கிறதுக்கு என்ன அத்தாட்சி இருக்கு? வடிவேலுகிகர் ட அவர் தேவில் குடுத்தத யாராவது பார்த்தாங்களா ? அவங்க வந்து சாட்சி செல்வாங்களா ? அப்படிவின்ன, நாம் மேற்கொண்டு எதுவும் தெரர் காம். அப்படியின்னாம் வெறும் சந்தேகத்த வச்சிச்சிட்டு ஏப்படி இவர் தண்டிக்க முடியும் ? நீங்களே போசிச்சு பாருங்க கருப்பையா ? " என்றார்.

இதை அப்படியே இல்வஞர்களிடம் போய் சொன்னார். கொதித்தெழுந்தார்கள் அவர்கள். "ஆமா, அவரு அப்படித்தா சொல்லுவாரு ஏன்னா அந்த ஸ்டோரு கீப்பரு தொரையோட சொந்தக்காரனர்கே! வாங்கடபராம போவோம் தொரைகிட்ட இன்னிக்கு ரெண்டுல் ஒன்று பாத்துடவேண்டியதுதான்" தடுக்கநினைத்த தலைவரும் முடிவில் அவர்களேடு சேர்ந்து கொண்டார். அவர்களது வாதத்தில் இருந்த நியாயத்தால்.

துரை மகியவில்லை. "சாட்சியில்லாம் ஒண்ணும் பண்ணருடியாது என்ற பிடியிலேயே இருந்தார். "ஸ்டோர் கீப்பரையே செல்ல வைக்கிறேடம். கூட்டி வாங்கடா அவர " எவனே ஒருத்தன் சுத்தினால்.

பிறகுதான் தெரிந்தது 1 ஸ்டோர் சீப்பர் தோட்டத்தில் இல்லை : :

தலைவர் சருப்பையா முன்னால் வந்தார்.

்' தொரை, எங்க ஸ்டோர் கீப்பர் ! நேத்து டை இருந்துரோ! "

துரை அடுமாநிகார். கண்களில் ஒரு பொய்மை படலம் தெரித்தது ! " ஸ்டோர் கீப்பர் இல்லியா ! எனக்குத் தெரியாதே ! "

கருப்பையாவுக்கு ஆத்திரம் மேலிட்டது! "தொரை ...
ஓங்கள என்னவோ தொக்கேன். கடேசில நீங்களும் ஒங்க பெரிய மனுஷ் புத்திய காட்டிப்பிட்டங்களே! ஸ்டோ கீப்பரு ஒங்க சொத்தக்காரங்கிறதால அவருக்கு ஒரு சட்டம். மாடுகளா, அடிமைகளா ஒழைக்கிறதால நமக்கொரு சட்டம் இல்வியா? நல்லாருக்கு தொர ... ரொம்ப நல்லாருக்கு ... நீங்க ஒங்க சக்திய காட்டிப்புட்டிங்க, நாம நம்ப பலத்த காட்ரோம்... ஸ்டோரு கீப்பரு வந்தாகலும். இதுக்கு ஒரு முடிவு எடுக்கிற வரைக்கும் நாம இந்த வடத்த விட்டு நகரப்போறதில்ல. ஆமா! எல்லாரும் அப்படியே ஒக்காருக்க நகாயில்பிருந்து ஒரு பயலும் வேலக்கு போறதில்ல. நடக்கிறத் நாழுந்தார்,

கூட்டம் மொத்தமும் அப்படியே அமர்த்தது. சேசியறிந்த தோட்டத்து சமை பூராவும் கோஷங்களோடு வத்து சோந்தது.

விடிந்தது ! பெரியதுரை வீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு புறப்பட்டார். இளைஞர்கள் கோபத்தோடு அவர் மீது பாய முற்பட்டார்கள். தலைவர் தடுத்தார். ''வேணாம், நமக்கு இந்த அடாவடித்தனமெல்லாம் வேணாம்.அவரு என்ன செய்யிறாருள்னு பொறுத்திருந்து பார்ட்டோம்.''

தோட்டமே அங்கே கூடிபிருந்தது. பொலிஸ் வந்தது. சுற்றி தின்று வடில் காத்தது. பெரியதுரை வந்தார் போனார். சதுவுமே நடக்கவில்லை.

தட்ட ந் சோந்துவிடாது உட்காந்திருந்தது,மூன்றாவது நாளை ! விடுகளில் போட்டது போட்டபடியிருக்க அடுப்பு மூட்டிய அரவமே இல்லாமல், தங்களுக்கே வந்த சோகமென ஒட்டுமொத்தமாய் அமாந்திருந்தது, கூட்டத்தில் காமாட்சியும் குழந்தைகளும் கூட இருந்தார்கள். சீவனேபில்லாமல் சாய்ந்திருந்த தாயை அணைத்தபடி, கண்கள் வீங்கி பார்வையை எங்கோ வெரிக்கவிட்டபடி இருந்தாள் பத்மா. எவருடைய ஆறுதல் பொழிகளுக்கும் அனையாமல் கீலையென அமாந்திருந்தாள் அவள்.

தலைவரை தனியே அழைத்த பெரியதுரை
"இதப்பாருங்க கருப்பையா ! ஸ்டோர் கீப்பர் வேலைய ராஜிவாமா பண்ணிட்டாரு. இன்னிக்குத்தான் கடுதாசி அனுப்பியிருக்காரு. நீங்க இப்படி ஒக்காந்து இருக்கிறதால யாருக்கு நஷ்டம் ? ஏதோ யோசிச்சு செய்யுங்க " என்றார். எல்லோருக்கும் எரிச்சல் இந்த துரைதான் ஸ்டோர் கீப்படை தப்பிக்க வைத்துவிட்டார் என்று அத்திரம் !

" தலைவரப்பா ! அவரு வேலய விட்டுப்புட்டாருன்னு எப்படி நம்புறது. பெளிய துரை நம்மள ஏயர்த்த பாக்குறாரு ! நாம் இந்த எடத்த விட்டு நகரக்கூடாது! " ஆவேசமாய் கூறினான் ஒருவன். கூட்டமும் ஆமோதித்தபடி மீண்டும் அமாந்துகொள்டது.

ம்ஹும் நாட்கள் நான்காயின் ! பெரியதுவர் தான் சம்பந்தப்படாத விஷயம் மாதிரி நடந்துகொண்டர்.

சிறுவர் எல்லோரும் இவண்டு போயினர். சாப்பாடு, தண்ணிர் எதுவுமில்லாமல் எல்லோரும் ஒன்றாக இருக்கக் கிடைத்த சந்தோஷத்தில் எல்லாவற்றையும் மறந்திருந்த அவர்களுக்கு இப்போ இந்த ''வேலை வெட்டியில்லாத'' சந்தோஷம் அலுக்கவும், பரி எட்டிப்பார்த்தது. நச்சரிக்கத் தொடங்கினர்கள், '' யம்மா ! பசிக்குதும்மா '' அதட்டலுக்கெல்லாம் அடங்காமல் நச்சரிப்புத் தொடரவே பெண்கள் முணுமுணுக்கத் தொடங்கினார்கள். ''புள்ளைங்க பாவம் ! பசிக்காதா என்ன ?'' கூட்டம் அமைதியாகியது.

அந்த அமைதியை கிழித்தபடி மீண்டும் ஓர் பையனின் குரல்.

''பசிக்குது ஆத்தா ! வூட்டுக்கு போவோமே ! ! ! ''

''வடிவேலு மாமாவ அநியாயமா கொன்னுட்டாங்கல்ல ! அதப்பத்தி ஒரு முடிவும் தெரியாமே நாம எப்புடி வீட்டுக்கு போறது தம்பி ! ! '' தலைவர் பையனைப் பார்த்து ஆதரவாக சொன்னார். பையன் சட்டென ஆர்வமாய் கேட்டான்,

'' தாத்தா.....அப்படீன்னா, நாம இப்புடியே ஒக்காந்து இருந்தா வடிவேலு மாமா இப்ப உசிரோட வருவாரா ??? '' கூட்டம் மொத்தமாய் அதிர்ந்தது.

நேரம் நகாந்தது. தலைவா எழுந்தாா். துண்டை உதறி தோளில் போட்டபடி லயத்தை நோக்கி நடந்தாா். மெதுவாக ஒருவா் பின் ஒருவராக எழும்பத் தொடங்கினாா்கள்.

அழுத பையனை அணைத்தபடி ''அழாதேடா, வூட்டுக்கு போயி ஆக்கித் தாறேன்'' என்றபடி நடந்தாள் ஒருதாய்.

எல்லோரும் போய்விட்டார்கள். தாயை மடியில் கிடத்தியவாறு வானைப் பார்த்து ஏங்கிக் கொண்டிருந்த பத்மாவை அவளது தம்பி கூப்பிட்டாள். ''யக்காவ் போவோங்க்க்கா, எனக்கு பசிக்குது'' கூறியபடி ஓடுகின்ற தம்பியை தொடர்ந்து, தாயை எழுப்பி நடத்தியபடி கடைசி ஆளாய் பத்மாவும் கூட லயத்தை நோக்கி …!!!

– மலையகப்பரிசுக்கதைகள்

சுரைக்காய்

என்ன இருக்கு : நீர்ச்சத்து, புரதம், சுண்ணாம்புச் சத்து

யாருக்கு நல்லது: எல்லோரும் பகலில் மட்டும் சாப்பிடலாம். யாருக்கு வேண்டாம்: சளித் தொந்தரவு உள்ளவர்களுக்கு. பலன்கள்: இதயத்துக்கு வலிமை சேர்க்கும். ரத்தத்தை வளப்படுத்தி தாது பலம் சேர்க்கும். ஆண்மைச் சக்தியை ஊக்குவிக்கும்.

கோவைக்காய்

என்ன இருக்கு : விட்டமின் ஏ.

யாருக்கு நல்லது : நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கு

பலன்கள் : வாய்ப்புண், வயிற்று ரணம், நாக்குக் கொப்புளம் ஆகியவற்றை போக்கும்.

புடலங்காய்

என்ன இருக்கு : உயர்நிலை புரதம், விட்டமின் ஏ, சுண்ணாம்புச் சத்து, கந்தகச் சத்து.

யாருக்கு நல்லது : மூலநோய் உள்ளவர்களுக்கு

யாருக்கு வேண்டாம் : ஆஸ்துமா, மூட்டுவலி, தலைவலி, சளி, மற்றும் காய்ச்சல் உடம்பில் குத்தல் குடைச்சல் உள்ளவர்கள் சாப்பிடக்கூடாது.

பலன்கள் : அடிக்கடி சாப்பிட்டால் எடை குறையும்.

பூசணிக்காய்

என்ன இருக்கு : புரதம், கொழுப்பு

யாருக்கு நல்லது : குழந்தைகளுக்கு, மூலச்சூடு நோய் உள்ளவாகளுக்கு மிகமிக நல்லது.

யாருக்கு வேண்டாம் : ஆஸ்துமா, தலைவலி, சைனஸ் நோயாளிகள், உடல் பருமனானவாகள் சாப்பிடக்கூடாது.

பலன்கள் : நரம்புகளுக்கு வலுவூட்டும். வயிற்றுப் புண்களை ஆற்றும். உடல் எடையைக் கூட்டும். வெண்பூசணியே நல்லது.

கொத்தவரைக்காய்

என்ன இருக்கு : நூர்ச்சத்து,

யாருக்கு நல்லது : நீரிழிவு, ரத்தக் கொதிப்பு உள்ளவர்களுக்கு யாருக்கு வேண்டாம் : சிறுவர்கள், நோயுற்றோர் இதனை தவிர்ப்பது நல்லது. குறிப்பிடும்படியான சத்துக்கள் இல்லை. வாயுத் தொல்லை, லேசான நெஞ்சுவலியை உண்டாக்கும்.

பலன்கள் : ருசி மட்டுமே.

வாழைக்காய்

என்ன இருக்கு : கொழுப்புச் சத்து. விட்டமின் இ

யாருக்கு நல்லது : வயிற்றுப்புண், ரத்தமூலம் உள்ளவர்களுக்கு பிஞ்சாக சாப்பிட நோய் கட்டுப்படும்.

யாருக்கு வேண்டாம் : வாய்வு, இதய, மூட்டுவலியுள்ளவர்கள் சாப்பிடக்கூடாது.

பலன்கள் : உடலுக்கு உரம் அளிக்கும், மலச்சிக்கலை உடைக்கும்.

வெள்ளரிக்காய்

என்ன இருக்கு : விட்டமின் ஏ, பொட்டாசியம்

யாருக்கு நல்லது : சிறுநீர் பிரியாமல் அவதிப்படுபவர்கள், நீரிழிவு நோயாளிகள், வெ.காய், வெ. விதை சாப்பிட உடனடி நிவாரணம் கிடைக்கும்.

யாருக்கு வேண்டாம் : ஆஸ்துமா நோயாளிகளுக்கு.

பலன்கள் : உடலுக்கு குளிர்ச்சியைத் தந்து சிறுநீர் வெளியேற உதவும்.

சுண்டைக்காய்

என்ன இருக்கு : விட்டமின் சி.

யாருக்கு நல்லது : சிறுவர்கள் வாரம் இருமுறை சாப்பிட்டால் வயிற்றில் பூச்சி சேராது. ஆஸ்துமா நோயாளிகள் தினசரி சாப்பிட மூச்சுத்திணறல் குறையும். காப்பிணிப் பெண்கள் மாதம் ஒருநாள் சாப்பிடலாம்.

பலன்கள் : கிருமிகளை, வயிற்றுப் பூச்சிகளை அழிக்கும். நுரையீரலுக்கு செயல் திறன் தரும். சளியைக் கரைக்கும்.

தொடர்ச்சி 221வது பக்கம்

รี ยเทษกา 2 4566 รั เรียงในกา 2 กาผู้สำคล 46 สิติยุกา

குண்டுகள் எங்காகிலும் வெடித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. அமைதியாகக் கருதக்கூடியதாக ஒரு இடத்தையும் விட்டு வைக்காமல் வெடிக்கின்றது. யார் வைக்கின்றுள்கள். எங்க எப்படிக் கொண்டு செல்லப்பட்டது என்ற கேள்விகளுக்கு விடைகாண முடியாவண்ணம் வெடிக்கின்றது. அல்லது கண்டெடுக்கப் படுகின்றது, கண்டெடுக்கப்படும் போது 多型 குண்டுகளாக இல்லாவிட்டாலும் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பின்னர் அவை குண்டுகள் தான். பெற்றியும். ஒரு துண்டுவயரும் இருப்பின் அது குண்டு எனவும் அங்கு ஊடுருவல் நடந்திருக்கிறதெனவும் இனங்கானும் பொழுதுகள் இவை. ஆனால் இங்கு வெடித்தது உண்ணமான குண்டுதான். சில அதிரடி உடைகளையும், சாதாரண சட்டை ஒன்றையும் கொன்றிருக்கின்றது. இதன் போது அதிரடி உடைகள் மரணித்தது பற்றி அதிசயப்பட ஏதுமில்லை. ஏனெனில் இது அவர்வளுக்காக. அவர்களின் வரவுக்காக வைக்கப்பட்டதால் குறித்த அவர்களின் பயணத்தின்போது வெடித்தது. அவர்களைப் பாவம் என்பதற்கும் இல்லை, அவர்கள் அம்மணமாக இருத்திருப்பின் அல்லது சாதாரணமாகவே மனிதனாக இருந்திருப்பின் "'பாவம் " என மமை வருந்திக் கொண்டோ, ஒரு துளி கண்ணிராகிலும் சித்திக் கொண்டு போயிருக்கலாம், அவர்களது உடை கரடு முரடானது. வியர்வையை நக்கி எடுக்கக்கூடியது. ரெத்தச்சவையை கழையை அறியத்துடிப்பது, பெண்களின் அங்கங்களை தடவத்துடித்துக் கொண்டிருப்பவை, இதனால் அமைகள் இறக்கும்போதெல்லாம் பெரும்பாலும் யாரும் கவலைப் படுவதாகத் தெரியவில்லை, இதை விடவும் அவைகள் தங்களை அழிக்கவென் கொண்டுவரப்பட்டவையெனவே நினைத்தர்கள்.

அந்த உடல்கள் கிடக்கும் நிலை பார்க்கக்கூடியதாக இல்லை, ஏதோ ஒரு அங்கம் குறைபட்டவையாகவே கிடந்தன. வீதியெல்லாம் ரெத்தம், காவில் குருதியை ஒட்டிக் கொள்ளாமல் மறுபக்கம் போகமுடியாதளவு பரவிக் கிடந்தது, ஒரு காலில் எலும்புடன் கதையும் போக தோல் மட்டும் கோது போலகிடந்தது, இதுயாரினுடைய வலென்று தெரியவில்லை, கடையில் கண்ணாடியில் எதைத்துண்டொன்று சப்பென்று ஒட்டி கீழே வடித்து விழுந்தது, குண்டு பிளவு படும் கணத்தில் தள்ளியகாற்றில் கூயக்கள் சரிய ஒட்டுத்துண்டுகள் பறந்தது. இந்த சதுதத்தில் தான் குண்டு வெடித்திருக்கின்றதென தெரித்தது, அதிர்வு பரவலில் இரண்டு மூன்று கடை தள்ளி நால் அயர்ந்திருந்த மேனச மீது தண்ணி நிரப்பி வைக்கப்பட்டிருந்த டம்சார் நீரைச் சித்தியது, சுல்லும்மை கொட்டுவது போல மேல ஓட்டுத்துண்டுகள் என் தலையில் இறங்கியது. நானிருந்த கடையின் பின்புறம் பற்றி யாதுமே அறிந்திருக்கலில்லை, தெரிந்த மூன் வழியால் செல்லவும் படத்தில் வாயைத் திறந்து முழியிதுங்க நின்ற நிலை பின்னர் நினைக்கும் போது எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது.

அங்கு வேலை செய்த பையன் என்னைக் கூட்பிட்டு கொண்டே வீதியைக் கடக்க முயல் வெடிச்சத்தத்தில் கீழே விருந்தான். அதன் பிறகும் வெடிச்சத்தங்கள் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது. கடையில் முதலாளியாக இருந்த அங்கா கத்திக் கொண்டு இருகாதுகளையும் பொத்திக்கொண்டு இழ ருந்தினாள். கடையின் அலுமாரியில் வெடிபட்டு கண்ணாடியும் வடையம் துண்டு துண்டாய்ச் சிதற சுவரில் பட்டு குழியாக்கியது. இப்படி சன்னங்கள் மாரி மாறிப் பாப கீழே குப்புறப்படுத்துக் கொண்டேன், வெளியில் 'ஜயோ அம்மா என்ற எத்தம், வெடிச்சத்தத்துக்குப் போட்டியாக கோட்டுக் கொண்டே இருந்தது. வெளியே முன் கதவால் போனால் நாலும் செக்குக்கான விழ வேண்டும், அப்பா இல்லாத என் அம்மாவை யார் பார்த்துக் கொள்வது. குழந்தை குட்டியோட எனைப்பார்த்திருக்க நினைக்கும் அவர்கள் கதி அம்மாவை யாராவது அவளின் தங்கச்சியோ, தம்பியோ பார்த்துக் கொள்ளக் கூடும். எனை ஈப்படியும் புல்குக்குணிடுவாகள்.

தவழ்ந்து கொண்டு உட்பக்கம் செல்ல அது குசினிப்புறம். குசினியால் செல்லக்கிணறும் மலசலகூடமும் இருத்தது. சுற்றிமதில், பாய்ந்து போக வீட்டுக்கார்கள் கத்திக் கூச்சல் போட சத்தத்துக்கு எனன மட்டுமல்லாமல் சத்தர் போட்ட வீட்டுக்காரனையும் என்னவென கேள்வி கூடக் கேட்காமல் எட்டு விடுவார்கள், தெரியாத பகுதிக்குள் குதிக்கவெண்ணாமல் தடுமாறிய வேளை குசினிக்குள் வரும் கதவால் வந்த சன்னம் இரு தகரங்களையும் துளைத்து கிணற்றுப் பக்கம் போனது. எதிலோ பட்ட என்னமெரன்று வேகமிழந்த எனதருகில் விழ. உடல் எகிறி தலை கதவு தினையில் பட்டு வலியெடுத்தது. நூல் செத்துப் போகத்தான் வேறும், சாவதை விட சாயுக்கு முள்ளான, கண் இனம்பில் ஊசிருத்தும், குதிகாலில் ஏறும் ஆணியும், சிரைக்கப்பட்ட மொட்டையும் தாள் கண் முன்னே நின்றது. இந்த நிலையில் சுட்டுக் கொள்று போடப்படுவேன். ஆனாலும் தப்பிக்கத் தூஸ்டியது வாழ்க்கை. குசினிக்குள் என்னை விட உயரமாக சீலிங்குக்கு ஒரு அடி ஒன்றனர் அடி குறைவர்க விறகு அடுக்கப்பட்டிருந்த இர ம்தான் eff. மூடப்பட்டிருந்த சாக்குகள் நிறைந்த இடமோ சரிவராது. விறகுக்கு மேலால் ஏறி சுவர் ஓரமாக குப்புறப்படுத்தக்

கொண்டு பெரிய வீரக்கட்டை இரண்டை எனை மறைப்பதை மாதிரி வைத்துக் கொண்டேன்.

வெடிச்சத்தம் முடிவதாக இல்லை. வெடிச்சத்தம் நின்றபோது ஏதோ வாகனம் வந்து நின்றது. யார் யாரோ குதிப்பதாய் கேட்டது. வாகனமும் சத்தத்தை நிறுத்திக் கொண்டது. மீண்டும் வெடிச்சத்தம் பொங்கி எழுந்தது. இப்போது வெடிச்சத்தத்துக்கு எதிராகவோ, நிகராகவோ சத்தம் எதுவும் கேட்கவில்லை. சத்தம் போடக்கூடியவர்கள் என்னைப் போல மறைவிடமாக ஒழிந்திருக்கலாம். அல்லாமல் போனால் மௌனமாய் செத்துப் போயிருக்கலாம். இப்போது காலடிச் சத்தமே கூடுதலானது. வெடிகள் ஓய்ந்து போக, ஆரவாரப்பட்டுக் கொண்டு காலடிகள் பரவியது. எனையும் நெருங்குவது போல கடைக்குள் நுழைந்தது. ஏதோ குறியீட்டுப் பாணியில் சம்பாசித்துக் கொண்டு நெருங்கியது. திடீரென 'நானில்லம்மா' என்ற பெண்குரல். கடையின் முதலாளியம்மாவாக இருக்கவேண்டும். அவதான் வெடிச்சத்தத்துக்குப் பயந்து கீழே ஒழிச்சிருந்தவ. மாட்டிட்டா பாவம். 'எனக்குத் தெரியாது ஐயா' 'என்ன விட்டிருங்க ஐயா' 'கும்பிடுறன் சாமி', 'எனக்குப் புள்ளக்குட்டி இருக்குங்க' என்ற அவளது பாசையே விளங்கக் கூடியதாக இருந்தது. அதற்கு அவர்கள் ஏதோ பாசையில் உறுக்கிக் கதைத்தார்கள். 'பாவம்' என்று அவள் கதைத்திருந்தாலும் தெரியாது. ஆனால் அப்படி இருக்கமுடியாது. அப்படி அவனுடைய தொனியும் காட்டவில்லை. ஏதோ கெட்ட வார்த்தையில் திட்டியும் இருக்கலாம். கோபத்தில் அவன் கண்ணாடியில் அடித்திருக்க வேண்டும். கண்ணாடிக்கே உரித்தான சத்தத்துடனேயே அது உடைந்து சத்தம் எழுப்பியது.

காலடிகள் இப்போது எனை நெருங்கி வந்தன. தகரத்தால் மறைக்கப்பட்டிருந்த பின்பகுதியில் எட்டிப் பார்த்து திரும்பி ஏதோ சொன்னான். இப்போது தண்ணி நிரப்பப்பட்டிருந்த ரம்மில் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. எனதுயிர் எங்கிருந்தோ வந்துவிட்டதாகத் தோன்றியது. மீண்டும் அவனை உலுக்கிக் கேட்டது. அவனால் இப்போது எதையும் கதைக்க முடியாமலும் அடக்கமுடியாமலும் இருந்திருக்க வேண்டும். வாய் விட்டு குழறிய சத்தம் மட்டுமே இழுபட்டுக் கொண்டு போனது. இந்த இழுவை அவர்கள் அழைத்துக் கொண்டு செல்லவில்லை, இழுத்துக் கொண்டு செல்கிறார்கள் எனக் காட்டியது. அவனது அழுகை மேலோங்கி இருந்தபோது வெடிச்சத்தமொன்று அதைத் தணித்து விட்டது. மீண்டும் காலடிச்சத்தங்களே கேட்டது. இப்போதும் வெடிச்சத்தம் தொடர்ந்து கேட்டது. என்னைப் பிடித்து இருந்தாலும் இப்படித்தான் இழுத்துக்கொண்டு சுட்டியிருப்பானுகள். காலையில் நாய்களோ காகமோ தீனிக்காக சுவைத்திருக்கும். காகங்கள் முன்னமே தலைகளை அடிக்கடி கிழித்துவிட்டுப் பறக்கும். இந்த நேரம் அம்மா ஊர்முழுக்கத் தேடி கதறி இருப்பாள். இனிப்போக முடியாவிட்டாலும் காலையில் ஓடிப்போய் முதல் வேலையாக வெத்திலை வைத்துக் கேட்டிருப்பாள். அவனும் கண்ணை மூடி உயிரோடு தான் இருக்கிறேனென்று சொல்லியிருப்பான்.

அம்மாவினது கழுத்தில் இருக்கும் கழலை அவளைப் பாவமாகக் காட்டும். முன்னரே ஒபரேசன் பண்ணி இருந்தாலும் அது இப்போது வளர்ந்து போய் இருந்தது. அதேபோல முதலாளிப் பெண்ணுக்கும் கழலை இருந்தது. அவளது உடலை நாய்கள் நக்கி இருக்காது. முதலே நாய்கள் தலைமறைவாகிவிடுகின்றன. முதல் இந்த உடுப்பைக் கண்டால் குரைத்துக் கொண்டே இருக்கும். கடிக்கவும் பார்க்கும். குரைப்பது கூட பிரயோசனமில்லாமல் போன போது பயம் கவ்விக் கொண்டதால் அதுகள் மணத்தை நுகர்ந்தே தொலைதூரத்தில் நின்று கொள்கின்றன. ஒன்றிரண்டு வாகன இரைச்சல் கேட்டது. நுளம்புகள் காதுக்குள் புகுந்து கத்தியது. கையைத் தூக்கி அடிக்கப் பயமாக இருந்தது. கடிக்கும் போது மெதுவாக அந்த பாகத்தை ஆட்டிக் கொள்ளவே முடிந்தது. ஆனாலும் மீண்டும் வந்து குத்திக் கொண்டு தும்பிக்கையை நீட்டிக் குத்தியது.

கடைதிறந்து கிடக்கு யாரும் வந்தாலும் தெரியாது. யார் தான் வரப்போறா. சிலநேரம் யாராவது எனைப்போல ஒழிச்சி இருக்கலாம். கையைத் தூக்க விறகுக் கட்டை விழலாம். அதுவே காட்டிக் கொடுத்து விடும். பின்னர்... அவ்வளவுதான் இதையெல்லாம் யோசித்துக் கொண்டே நுளம்புகளை குத்த விட்டு பேசாமல் இருந்தேன். கண்களை மூடும் போதெல்லாம் சடப்பட்டு யாரோ செத்துக் கிடந்தார்கள். சில வேளைகளில் கடைக்கார அம்மா போலும், முன்மேசையில் இருந்து டி குடித்துக் கொண்டிருந்த இரண்டு பேர் போலவும் மாறி மாறி வந்தது.

அப்பா செத்துக் கிடந்த போது அம்மா தலையில் அடித்துக் கத்தியது போலவே ஆஸ்பத்திரிக்கு முன் ரோட்டில்

கடப்பட்ட பலர் கிடத்தப்பட்டுக்கிடந்த எனக்கருகில் குந்திக் கொண்டு அற்றா கத்தினான். அவறுக்குப் பக்கத்தில் யார் யாரோ தின்றார்கள். எனக்கருகில் கிடத்த பிணத்தின் பின் மண்டையில் மஞ்சட் கூழ் வடிந்தது. இன்னொன்றுக்கு கண்ணக்கள்ளால் வெடி டாம்ந்த இருந்தது. சில முண்டங்கள் கூடக் கிடந்தன. இப்படித்தான் தலையை வெட்டி வேலிக் கட்டை சில் குத்தி விட்டுச் செல்வாக்காம். தோட்டத்துக்கு ·வெருளி போல இது பயமுறுத்துமாம். பெண்களோ கிறு சென்னகளேர், சில ஆண்களும் கூட திணைவழியும் வரை அப்பக்கம் போகமாட்டார்களாம். திடீனெ என்தலை கூட வேலிகட்டையில் குத்தி இருந்தது, கண்கிறந்தே கிடக்க கள்னம் ஊதி அழகாக இருப்தேன். இந்த முகத்துடன் பெள்ள பார்க்கப் போயிருந்தால் கிருமனையாகிவிருக்கலாம். சிலவேண்ட காதலித்துள் கொண்டாவது இருந்திருக்கலாம். அவனும் நாறும் கண்களால் டேசிக் கொண்டு மொனத்தை பொழியாக்கி எத்தனை கவிதகல் எழுதியிருப்பேன். ஆனால் இந்த நிலையில் அவளது கதி, கவலைக்குள் பயம் பிடித்துக்கொள்ள நகைபு குத்தியது.

ளுருவிக்கும் கத்திக்கொண்டு காகங்களைம். ளங்கேல்லாமோ பறந்து பலரைக் கூட்டிக் கத்தியது. எனக்கு மட்டும் பயம் தெளிந்தபாடில்லை, எனி மூத்திரைடித்த நாத்தம் தடவும்போதுதான் தெரிந்தது. நாவ் செத்துக் கிடந்த போநோ எனது தலை வேலிக்கட்டையில் குத்தப்பட்டபோதோ பயத்தில் ஆடை நலைந்திருக்க வேண்டும். வரிற்றுள் பசி கத்தியது, வாங்கி மேசையில் வைத்திருந்த உயைக் குடிக்க முன்னமேயே ஒது நிகற்ந்து விட்டது. வெடிப்பட்ட வடையை நினைக்கும் போது பசி தொலைந்து போக பயந்தான் கவ்வியது, பசியைத் தாங்க முடியாமல் கத்த கடச்சுட மரவள்ளிக்கிழங்கையும், எம். எக்கையும் தின்று விட்டுப்படுத்த அந்த நாட்களிலெல்லாம் பசி அடக்க முடியாததாகவே இருந்தது. அடியில்லாத தார டின்னை தேடி வடுத்து மார்கழி வெள்ளத்துக்குள் இழங்கி பின்னிக் கண்ணகைப் பார்க்கு டின்னை வைந்து கைக்குள்ளால் அள்ளி எடுத்து மீன் வளக்கும் ஆசையில் விளையாடும் போது கூட பசிக்கு ஓடி மரவள்ளிக்கிழங்கை Barm திடைக்கானிட்டால் தண்ணியைக் குடித்துவீட்டு குப்புறப் படுத்து புசியை அடக்கிய பொழுதுகளிலும் சோறு நெய்வமாயப் போன காலத்தைவிட இட்டு ஈதெல்லாம் உயிரே கெய்வரைக்ட்டோனது.

"வழக்கை குருரமானதென மறுபடி மறுபடி திருபிக்கப் பட்டாலும் வாழ்வின் மீதான வருகை யாராலும் உதறிவிட முடிவதில்வல்." இந்தக் கவில்த தான் ஞாபகத்துள் இருந்தது. அம்மா மடிக்குள் படுத்து பசிசனக்கத்தி கொண்டு மன்னணக்கணைக் உதைக்க வேண்டும் போல இருந்தது. விறகுக்கட்டை ஒன்றுகூட கீழே விழுந்தது.

ுடுக்கிலிருந்து மெல்ல இறங்கி நிற்கும்போது தலை சுற்றிக் கொண்டு வந்தது. இருண்ட கேகம் கண்ணுக்குள்ளாய் பருந்து சயமாக நிற்கவெண்ணாமல் விறகடுக்கில் சாய்ந்து நின்றேன். வயிறுக்கு ஏதாவது தேவைப்பட்டது. ் வக்கெகிரில் ரம் தொர்பாகள்களி இருந்தது. தண்ஸிருக்குள் வாயை வைத்து உறிஞ்சினேன். அப்படியே தலையையும் அதற்கள் முக்கி வடுக்க நன்றாக இருந்தது. தலைநீர் உடம்பில் படும் போது உடல் ஒரு தரம் சிலிர்த்துக் கொண்டது. இன்னமும் முன்னால் போக பயமாகவே கிடத்தது. பின்பகுதியில் ஒரு பக்ககவரால் ஏறி ஐதிக்க எண்ணி கால் இந்தப் பக்கம் தொங்க தலையை அந்தப் பக்கமாக நீட்டி உடற்பை நகிவில் காவத்துக் கொண்டு இருக்கும்போது அந்த வீட்டுக் கிழவன் ஏதேச்சையாக வெளியே வந்தவன் என்னென்னமோ சொல்லி திட்டினான். பசி வதை அடைத்திருந்ததனால் எதுவும் கேட்காமல் போனது. ததையும் சொல்லிக் கொள்ளவும் முடியாமல் நா குடலுக்குள் புதைந்து போனது.

இதற்கு மேல் உயிரைப் பெரிதாக நிலைக்கமுடியாமல் வெளியேபசி, பய வெறியுடன் நெஞ்சை குண்டு துளைக்காத கவசம் போலாக்கி நடந்தேன். சாதாரணத்தையும் விட விட குறைவாசவே நடமாட்டம் இருந்தது. குண்டு வெடிப்புத்தான் காரணமாகப்பட்டது. விட்டுக்குத்தான் நடக்க வேண்டும், நடந்து கொண்டே போக முடியாத தூரம், பின்னுக்குத் திரும்ப ஆயுதங்களுடன் சந்தியில் நெண்டு, மூன்று உருவம் நின்றது. முன்னுக்குத் திரும்பி ஒரு அடி எடுத்து வைக்கவும் 'டும்' பெரிய சத்தமொன்று பசி அடைத்திருந்த வாதைத் துனைத்து ரெனிப்பறையையும் கிழித்து என்னைத் துக்கிப்போட்டது.

நண்ணை திறக்க முடியாமல் இருந்தது. இணை நடு நடுங்கி மேலே விசிய அம்மா தெரிந்தாள். இன்னமும் நாக்கு வெளியே வரவில்லை. புதைந்து தான் கிடந்தது. நாக்கை, மெளியே இழுத்து விடுவோமொன கையைத்துக்க முயல அம்மா எண்ணயே சொல்லி கையைப்பிடித்துக் கொண்டாள், கையை ஆட்ட வேண்டாமேல் கிறாள் போல எனக்கு மேலால் "சேலைன்" போத்தலொன்ற முடியும் தறுவாயில் தொங்கியது. அம்மா கண்ணும் சிவந்து தான் இருந்தது. கால்மாட்டில் இன்னும் பலர் நின்றிருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் கண்ட போதுதான் பயம் போவது. நாக்கு ஒருவாறு இருபட்டு மேலே வந்தது. மெல்லமாக படிசி என்றேல். அம்மா அல்லைத்தாள். தலையைத் தடவிக் கொடுத்தாள். உயிர்தலைக்கூடாக இறங்கி பரவி உடல் சிலிர்த்தது.

-0-12+9+24-b-

(மூன்றாவது மனிதன்) தெலிய நூலைப் பிரிவு -வாதல் நூலை செலை வாத்சியல்லையே

வாசகர்களே ! எமது விளம்பரதாள்களை மனமுவந்து ஆதரியங்கள் !

கீழ்வரும் தகவல்கள் சிலவேளை உங்களுக்கு உதவக்கூடும்.

.... அன்ரனிக்கும் வத்சலாவுக்கும் எதிர்வீட்டு சிறீயையும் மஞ்சுளாவையும் கண்டால் பயம்.

...... சாந்தி விரும்பியதால் தயாபரன் திலக்சனையும் கூட்டிக் கொண்டு கனடா போய்விட்டான்,

......சபாரத்தினமும் கனகேசுவரியும் ஒருவருடன் ஒருவர் பேசிக் கொள்ளாததிலிருந்து பரதனும் பத்மினியும் வெளியில் போவதில்லை.

நான் மீண்டும் எனது தீவுக்கே திருப்பியனுப்பப்பட்டுவிட்டேன்.

எனது தீவு நான்கு பக்கமும் சுவர்களால் சூழப்பட்டது. இந்தத் தீவில் என்னுடன் சேர்த்து உடனிருந்தவை ஒரு புத்தக அலுமாரி, ஒரு கசற்றெக்கோடர், ஒரு செற்றி, ஒரு யன்னல் மட்டும்தான்.

யன்னலூடாக வெளியே எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

வீடுகள், மரங்களுக்கு அப்பால் மேலே மிக உயரத்தில் வானம், அதன் நீல நிறம் எனக்குப் பிடிக்கும். அதனால்தான் எனது தீவின் சுவர்களை நீலமாக்கி வைத்திருக்கிறேன். தரைக்கும் நீலம் விரித்திருக்கிறேன். தவிர நாலு சேட்டு நீலக்கலரில் வைத்திருக்கிறேன்.

எனக்கு வானம் பிடிக்கும், அதன் நீலம் பிடிக்கும். பஞ்ச பஞ்சாகப் போகும் மேகங்கள் பிடிக்கும். எனக்கும் அவற்றுக்கும் இடையில் நீண்ட நீண்ட தூரம் எந்த நெருக்கமோ, உறவோ இல்லை. எனினும் அவற்றை எனக்குப் பிடிக்கும் அல்லது அதனால்தான் பிடிக்குதோ என்னவோ.

கசற் றெக்கோடரிலிருந்து மஹாகவியின் ' சிறுநண்டு மணல் மீது படம் ஒன்று கீறும் ' பாடல் மெல்லிதாக ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது.

வானம் நீலமாகவே இருந்தது.

பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தேன்.

அழுகை வந்தது.

எனது தீவில் மட்டும்தான் நான் அழுவேன். இந்தத் தீவில் இருக்கின்றபோது அடிக்கடி அழுகை வருகிறது. வெளியே போகின்றபோதெல்லாம் அணிந்து செல்கிற சிரிப்பை கழட்டி எறிந்துவிட்டு சுதந்திரமாக அழுவேன். யன்னலுக்கு இது வடிவாகத் தெரியும்.

இப்போதும் அழுதேன்.

முப்பத்தியைந்து வருடங்கள் தாண்டியிருக்கிறேன்.

இதுவரையில் எனது தீவுதான் இடம் மாறியிருக்கிறது. தீவில் எதுவும் மாறவில்லை. என்னாலும் இங்கிருந்து நிரந்தரமாக வெளியே போகமுடியவில்லை. எவ்வளவுதான் முயற்சித்தாலும் எனது தீவிற்கே மறுபடி மறுபடி என்னைத் திருப்பியனுப்பிவிடுகிறார்கள்.

நானும் என்னைப் பலவகைகளில் பலமாக்கி, எச்சரிக்கையாக்கி வைத்திருக்கிறேன். இருந்தும் என்ன .... நான் தோற்றுப்போவதுதான் யதார்த்தம். இல்லையில்லை யதார்த்தம்தான் என்னைத் தோற்கடிக்கிறது.

அழுவதால் ஒன்றும் நடக்காது என்பது எனக்குத் தெரியாததல்ல. அதைவிட அழுவதும் எனக்குப் பிடிப்பதில்லை. அழுகை என்ன எனது விருப்பத்தை விசாரித்துக்கொண்டா வருகிறது. தானாக வருகிறது. இப்போது வருவதைப்போல ... தொண்டை பாரமாகியிருந்தது.

அழுதேன்

யன்னலால் வானத்தைப் பார்த்தபடி அழுதேன்.

எங்கள் வீட்டு சேவலுக்கும் பேட்டுக்கும் எப்போது சண்டை ஆரம்பித்தது என்று எனக்கு ஞாபகமில்லை. நான் அவதானித்த நாளிலிருந்து அவை ஒன்றையொன்று உர்ரென்று முகத்தைத் திருப்பி வைத்துக்கொண்டிருந்தன. குஞ்சுகள் தங்கள் பாட்டில். இத்தனைக்கும்அவை ஒரே கரப்புக்குள்தான் இருந்தன.

இந்த ஏனோதானோவை பார்க்கும்போதெல்லாம் எனக்குள் எழும் கேள்வி அந்தச் சின்னக் குஞ்சுகளை இந்த நிலமை பாதிக்காதா என்பதுதான்.

பாதித்தது.

எனக்கென்று ஒரு தீவை நான் முதன் முதலில் அமைத்துக் கொண்ட காலம் எனக்கு இன்னும் ஞாபகமிருக்கிறது.

அப்போது நான் சின்னப்பிள்ளை.

வெளியே போய் என்னைப் போலிருக்கும் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து கள்ளன் பொலிஸ் விளையாடினேன். போனை அடித்தேன், கோவில் கட்டித் தேர் இழுத்தேன். இலந்தைப்பழம் பொறுக்கினேன். பிள்ளையார் பந்து எறிந்தேன்.

அவர்களைப் பெற்றோர் அவர்களுடன் சேர்த்து எனக்கும் அன்பு காட்டி உபசரிப்புச் செய்தனர். அவர்கள் வாசலில் நான் தினமும் வரம் கேட்டேன்.

எனக்கும் சில விசயங்கள் பிடிபடும் வரை எல்லாம் உண்மையென்று நம்பினேன்.

எனது ஏக்கத்தை வைத்துப் பெரிசுகள் வேடிக்கைப் பார்ப்பதை உணர எனக்கு நீண்டகாலம் பிடிக்கவில்லை.

எங்கள் தோட்டப்பயிரை மட்டும் வெள்ளாடு மேய்ந்ததாக கதையளந்தார்கள். எங்கள் தோட்டத்திற்கு மட்டும் வேலியில்லையென்று சொல்லிச் சிரித்தார்கள்.

நான் கூசிக் குறுகிப்போனன்.

இது அவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

என்னைப் பிளந்து கதை பிடுங்கி, தங்களுக்குத் தீனி தேடுவதற்காக என்னை அணைத்து தங்கள் கூட்டுக்குள் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு அந்தச் சமூகப் பிராணிகள் ஒங்கி ஊளையிட்டன.

நாள் சிறைந்துபோணேன்.

அழுகை வந்தது.

இந்தப் பிராணிகளுக்கு முன் ஆழக்கடாது இவற்றை எநெடுத்துப் பார்க்கக்கடாது, இந்த உலகம் கெட்டது. இனி எகைகென்று நாளே ஒரு உலகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். எனக்கே எனக்கென்று, அதற்குள் வயருக்கும் இடமில்லை.

பழைய சாமான்கள் போட்டு வைத்திருந்த சின்ன அறைக்குள் எனது கட்டிலைப்போட்டுக்கொண்டேன். கதலைச் சாத்தினேன், இரண்டு யன்னல்களில் ஒவ்வழப் பூட்டி ஒன்றைத் திறந்து வைத்தேன்.

என்னு விவு அயர்.

வீடு பழைய கால் கண்ணாப்புக் கட்டிடம். அகலாள சவர்கள், யன்னலில் ஏறி இருக்கலாம், ஏறியிருந்தேன், வேலிக்கப்பாலே என்னைப் போலிருந்தவர்கள் கிடடியடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

போகவா ? சிரிப்பார்கள். போகக்கூடாது. போக யாட்டேன். இவர்களை ஏன் நான் பார்க்கவேண்டும்,

பேலே பார்.

அழகான வானம்.

நீல நிறம்.

அதன் கீழாக வெண் பஞ்சு மேகங்கள் மிதந்து கொண்டிருந்தன. அந்த மேகங்கள் சில நேரங்களில் சில உருவங்களாக பாறும்,

இப்போது அவர்கள் போளையடிப்பார்களா ? வாத்தியார் வீட்டு மாங்காய் மரத்திற்கு கல்லெறியப் போமிருப்பார்களா ?

இத்த யோசனைபேன் எனக்கு 7

மேகங்கள் எவ்வளவு அழகு, இத்தலை வேகமாம் அவை வல்லே போகின்றன ?

இப்போது அவர்கள் மாக்காயைக் கல்லில் குத்தி, உப்புத்துள்போட்டுக்கொண்டிருப்பள்கள்

என் எனக்கு அழுகை வருகிறது ?

கண்ணீர் கண்களை மறைக்க முயன்றாலும் நூன் யன்னல் கம்பிகளைப் பிடித்தபடி மேலே ஆகாயத்தை பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்.

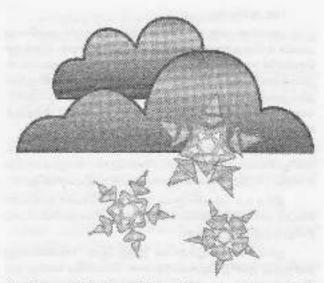
எனக்கு ஆகாயம் பிடித்தது. அதன் நீலநிறம் மிகவும் பிடித்தது, ரசித்துப் பாந்தேன், பாந்ததுக்கொண்டேயிருந்தேன், பள்ளிக்கூடம் போட்கந்து மிச்ச நேரங்களில் எனது தீவுக்குள் வந்து பாந்த்துக் கொண்டிருப்பேன்.

வெளியே எங்கும் போவதில்லல்.

யாரையும் சந்திப்பதில்னல்.

வகைகுத்தான் எனது தீவு இருக்கிறதே.

''...... மனிதன் ஒரு சமூக விலங்கு, இந்த சமூக விலங்குகள் ஒரு கூட்டமாக வாழும், இந்த விலங்குகளுக்கு ஒன்றையொன்று தேவை, அவ்வப்போது இவை தயக்குள் கடித்துக் குதறினாலும் தயக்கள் அனுசரித்துட்டோக

வேண்டியது இயற்கை விதியாகும்..... " என்று ஆசிரியர் பாடகாலையில் படிப்பித்தார்.

எனக்கு முழுதாகப் புரியவில்லை. என்னை ஏன் இந்த சமூக விலங்குகள் தம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை ? என்னைத் தேவையில்லையா ?

நாள் எனது தீவிலிருந்த நேரங்களிலெல்லாம் யோசித்துப்பாந்தேல் வப்படியும் ஏனையப்பிராணிகளுடன் கூட்டுச் சேந்தலல்தான் வாழ முடியும் என ஆசிரியர் நம்புகிறாரா?

தெற்கும் எலது காயங்கள் ஆறப்டும். இன்னொருமுறை முயற்சித்துப் பார்க்கலாம். அதுவரை இந்தத் தீவே எனக்குப் பாதுகாப்பு, எவ்வளவு சுதந்திரமான தீவு இது. சொல்லாலும், சிரிப்பாலும் சாயப்படுத்துகிற எதிரிகள் இங்கு வர அனுமதியில்லை.

எனக்கா ஒன்றும் இல்னல்.

எவ்வாவ பரந்த ஆகாயம். ஆதன் நீல நிறம், அதன் கீழ் நமைந்து கொண்டிருக்கும் வெள்ளை மேகங்கள், எவ்வளவு அழகு.

கடல்கள் பல கடந்து நான் நாடுகடத்தப்படுவேன். என கொஞ்சமும் நிலைத்துப் பாருத்திருக்கவில்கள்.

புதிய இடம்.

புதிய மணிதர்கள்.

பதிய சமூகம், புதிய விலங்குகள்.

இங்கே நான் மற்றவர்களுடன் கூட்டாக வாழ முயற்சித்துப் பார்க்கலாம். கீலவேளைகளில் சரிவரக் கூடும். அப்படி நடந்தால் எவ்வளவு நல்லது, வனக்கென்று ஒரு தீவை நான் உருவர்க்கத் தேவையில்லை. தனித்திருந்து வானம் பார்க்கத் தேவையில்லை.

என்னைப் புள்டிமைக்கும் முயற்சியில் முழுமையாக இறங்கினேன். என்னுடன் நானே சண்டையிடித்துக் கொள்வதென்பது அவ்வளவு கூடபயானதில்லை. காடங்கள் வீரைவில் காய்ந்து விடுவதில்லை. அவற்றை மூடுவதற்காக சிரிப்புச் செய்து அணித்துகொண்டேன். புது ஆரம்பம்.

அவனை நான் சந்தித்தது தற்செயல்தான். அப்போது அவன் கவிதைகளை மனதில் வைத்திருந்தான். எனக்குச் சொல்லிக் காட்டினான். எனக்கு உடனேயே கவிதைகளுடன் அவனையும் பிடித்துப் போயிற்று. அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவனுக்கும் எனக்கும் நெருக்கம் வந்தது அதிசயம்தான். எனது ஏக்கமும் காயங்களும் அவனது பண்பும் இதற்குக் காரணமாயிருக்கலாம்.

நாங்கள் ஒன்று சேர்ந்து விரும்பும் உலகையும், மனிதாகளையும் எழுத்தால் செய்தோம். எமது உலகில் எமக்குப் பிடித்தமானவைகளுக்கு மட்டும் இடமளித்தோம்.

இந்த உலகம் சரிவருமா ? என்று எங்களை நாங்களே கேட்டு கடைசியில் நாங்களாவது அங்குபோய்ச்சீவிப்போம் என்று உறுதியெடுத்தோம்.

நான் மிக மகிழ்ச்சியாக இருந்தேன். எனக்கென்று தனித்தீவு இனித் தேவையில்லை. வெளியே மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடன் நான் சேர்ந்துகொள்வேன். அவர்கள் என்னைச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள்.

எனது காயங்கள் மாறாவிட்டாலும், மறந்து போயின.

நாங்கள் ஒன்றாகக் கனவுக் கண்டோம். ஒன்றாக எழுதினோம்.

பிறகு அவன் தனக்கென ஒரு துணை தேடிக்கொண்டான். எனது உலகம் இன்னும் விரிந்தது. ஆதரவின் இன்னொரு பரிமாணம் கிடைத்தது. நான் மறுபடி ஒருமுறை குழந்தையாகினேன். என்ன ஆனந்தம்.

அவர்களுக்கு குழந்தை பிறந்தது.

இப்போது எனக்கு மூன்றாவது பரிமாணமும் கிடைத்தது.

எனக்குக் குழந்தைகள் பிடிக்கும். மிகவும் மிகவும் பிடிக்கும். குழந்தைகள் உலகத்தில் வாழ எனக்கு இன்னும் பிடிக்கும்.

குழந்தையை எனது முதுகில் ஏற்றி யானையாகினேன். அதுக்குச் சிரிப்புக்காட்ட குரங்கானேன். அடிவாங்கினேன். மூத்திரத்தால் நனைந்தேன். அது ஓடிவந்து என்னில் தாவி ஏறும்போது எனக்கு எல்லாம் மறந்துபோனது.

என்ன இனிமையான உலகம். அதிசயங்கள் என்னெவெல்லாம் கொட்டிக் கிடக்கின்றன.

இந்த மனிதா்களுடன் நான் கொண்டிருக்கும் உறவுக்கு எனக்குப் பெயா் தெரியவில்லை. அது ஏதோ ஒன்று.

எல்லாம் நிரந்தரமா என்ன ?

நாங்கள் வேறு உலகம் போகின்றோம் என்று ஒருநாள் அவன் புதுக்கவிதை எழுதினான்.

நான் அதிர்ந்து போனேன்.

அப்ப நாங்கள் குடியிருப்பதற்காகச் செய்த உலகம் ? என்று கேட்டேன்.

இப்போது நாங்கள் இருப்பது உண்மை உலகம். இனி நாங்கள் போகப்போவதும் உண்மை உலகம்தான். உண்மையை புரிந்துகொள். யதார்த்தமாய் வாழப் பழகிக்கொள் என்றான். எனக்குப்புரியவில்லை.

உலகங்களைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் கொண்டிருக்கும் வரைவிலக்கணங்களை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

ஆனால் ஒன்று மட்டும் புரிந்தது. என்னைத் திரும்பவும் எனது தீவுக்கே திருப்பியனுப்பப்போகிறார்கள். என்னால் தாங்க முடியவில்லை. ஐயோ ..... வேண்டாம் தயவுசெய்து வேண்டாம். யாரின் காலை நான் பிடித்துக் கெஞ்சலாம்.

எனக்கு உங்களைத்தவிர வேறு யாரையும் தெரியாது என்று இரந்தேன்.

உலகம் பெரியது. தவறு யாருடையது என்று கேட்டான்.

இவர்களுக்குத் தெரியுமா தீவைப்பற்றி..... அதன் தனிமைபற்றி .... அதன் கொடுமைபற்றி..... நான் எவ்வளவு கடுமையாகப் போராடி மிகவும் கஷ்டப்பட்டு எனது தீவிலிருந்து தப்பி வந்திருக்கிறேன். இப்போது மீண்டும் அங்கே கொண்டுபோய் விடப்போகிறார்கள். எனது உணர்வுகளுக்கு மொழியில்லை என்பதால்தான் அது யாருக்கும் கேட்கவில்லையா ?

உண்மையில் கேட்கவில்லையா ?

நாங்கள் போய்வருகிறோம் என்று எல்லோருமாகப் போய்விடடார்கள்,

குழந்தையும் போய்விட்டது. எனக்கு எல்லாமாக இருந்தது. அதுவும் போய்விட்டது. இப்போது யானையும், குரங்கும்தான் மிஞ்சிப்போயிருக்கின்றன.

நான் அவர்களைவிளங்கிக் கொள்ள முயற்சித்தேன்.

அவர்கள் வாழ்தலை அவர்கள்தான் தீர்மானிக்கலாம்.

அவர்கள் குழந்தையை அவர்கள்தான் வைத்திருக்கலாம்.

அவர்கள் வானத்தில் பறந்த கையோடு நான் துண்டு துண்டாகச் சிதறிய நிலையில் எனது தீவுக்குத் திரும்ப வந்தேன்.

நான்கு பக்கமும் சுவர்களால் சூழப்பட்டது எனது தீவு. ஒரு செற்றி, ஒரு கசற் றெக்கோடர், ஒரு புத்தக அலுமாரி, ஒரு யன்னல் இவை மட்டும்தான் இப்போது என்னோடு.

செற்றியில் அமீரின் இமாஜினேசனை ஒலிக்க விட்டு, ஒரே ஒரு யன்னலின் வழியாக வெளியே வெறித்துப் பார்த்தேன்.

எனக்கு மிகவும் பழகிப்போயிருந்த, இடையில் பலகாலம் பார்க்காமலிருந்த அதே ஆகாயம். அதே நீலநிறம்.

அழுகை வர வாய்விட்டு அழுதேன். தொடர்ந்து அழுதேன்.

ஏன் எனக்கு இப்படி ?

நான் மட்டும் தீவில் ?

வாழ்தல் நீண்டது, நான் மறுபடி என்னைத் தயாரித்துக் கொள்ள வேண்டும். எனக்கான சொந்தத்தை நான் மறுபடி வரையறுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

வெளியே, மேலே.... அதே ஆகாயம், அதே நீல நிறம்..... அந்தக் குழந்தை இப்போது யார் முதுகில் ஏறும் ? என்னைத் தேட மாட்டாதா ? அமுகை அழுகையாக வந்தது

ஏன் திரும்பத் திரும்ப அரையே திவவக்க வேண்டும்

இதோ பார். மேலோ மர், எவ்வனவு பரத்த ஆகாயர், அதன் இராக மிறத்து கொண்டிருக்கும் மேலம்களின் அழகைப் பார்.

அவர்கள் இப்போது போன உலகத்தில் யாருடன் ரேர்ந்து கூழ் குடிப்பார்கள் ? யார் காயங்களுக்கு ஒத்தடம் கொடுப்பார்கள் ?

அமுகை அமுகையாகவந்தது.

செற்றியில் விழுந்து அதை நமைத்தேன்.

என்று தனிமையை விரட்ட ஒரு புது வழி கண்டுபிடித்தேன் வேளை... பேலை ... வேலை,

தகரங்களையும் இரும்புத்தூன்களையும் பத்து மணித்தியாலத்திற்கு மேலாகச் சமக்கையில் பேறு பாரங்கள் எப்படி நினைவு வரும் 7 வேலையை எனக்கான போதையருந்துக்கிக் கொண்டேன். வேலைத்தனம் வேறு உலகம். அங்கு மலிதர்களை விட பொருட்கள்தான் அதிகம் இருத்தன. உலயப்புப் போரட்டங்கள் எகுற்கும் இடமில்லை, கலையை பாரங்கள்.

தனியையில் இருக்கின்ற நேரங்களைக் குறைத்து என்னை எதிலாவது ஈடுபடுத்துகையில் ஒருவித் செற்றி இருக்கத்தான் செய்கிறது.

அமைபட இருக்கவே இருக்கிறது எனது தீவு.

இனிமேல் கவனாபிருக்க வேண்டும், எனது நீவை விட்டு வெளியே போகவேண்டி வரும்போது வெளி உலகோடு அயதாளமாகிருக்கவேண்டும், மறுபடி என்னோடு உறவு சேர்த்து தங்களுக்குத் தேவையாளபோது அறுத்துக் கொண்டு போவதற்கு அல்லது மதார்த்தம், அப்படி என்று சொல்லதற்கு விடக்கூடாது, மாரோடும் சேர வேண்டாம், மோற்றுவதற்கும் பலம் தயாராக இருக்கிறார்கள், என்னனத் தங்கள் உலகத்தில் சேர்த்துக் கொண்டு விட்டதாகக் கூறிக்கொண்டு மையம் வரும்போது என்னை மறுபடி எனது திவுக்கே திருப்பியனுப்பி விடுவார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அது யதார்த்தம், எனக்கு ஈறுபடி மறுபடி செத்துவிடுவது.

வெளியேடோகையில் எனது சிரிப்பை எடுத்து அணிந்து கொண்டேன், எனது ஒரே ஒரு கவசம் அதுதான்.

என்னைத் தனக்குப் பிடித்திருப்பதாகச் சென்னாள் அவள்.

இப்படி எனக்குச் செல்லப்பட்டது இது முதல் உடவை. நான் திசைத்துத்தான் போவேன். நிலைகுலைந்து போவேன். பலவீனமான இடங்களில்தான் தாக்குகிறார்கள்.

எனக்கு நிறைய அனுபவங்கள் . எனது பழைய காயங்கள், எனது தீவு இவைகளை நினைத்து இம்முறை நூன் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருந்தேன், சுறுபடி மறுபடி பிய்ச்துபோனால் வப்படித்தாங்குவேள்.

அவள் விருப்பத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்க கால அவகாரம் தேவை எப்படியாவது இழுத்தடிக்கவேண்டும். சும்மா சொல்லக்கூடாது. சில விசயங்களில் வெளியுலகம் என்னைக் கேட்டிகளுளைக்கியிருக்கிறது. காலத்தை இழு இழு என்று இழுக்கேன்.

இப்போது எனக்கு அவனையும் பிடித்திருக்கிறது என்றால்.

எவ்வளவுதான் நான் எச்சரிக்கையாக இருந்தாலும் கவலை தருவதைத் தடுகக முடியவில்லை, சகித்துக் கொண்டேன் இதென்னபுதிசர் எலக்கு.

எனக்கு குழப்படமாகிருக்கு முடிவெடுக்க என்றாள்.

ஆக, ஒரு சிக்னல் தரப்படுகிறது தனக்குத் தேர்வு இருப்பதாக, இர்முறை நான் தப்பிவிட்டேன், என்னன யாகும் எனது தீவுக்கு திருப்பியனுப்ப முடியாது, ஏனென்றால் நாவ் அங்கேதானே இன்னும் இருக்கிறேன்.

சில காலர் செல்ல, அவள் தனது துணையுடன் வந்து எனக்க அறிவுரை சொன்னாள். இப்பிடியே எத்தினை காலத்திற்கு தனிடே இருப்பதாக உத்தேசம் என்று.

நாள் புதில் சொல்லவில்லை, மற்றவர்களுக்குப் புரியாத பதிலை நான் செல்லி என்ன லாபம்.

எனது தீவுக்கு வந்து. யன்னனூடாக ஆகாயத்தைப் பாக்கபடி ஒரு பாட்டம் அழுது தீர்த்தேன்.

மறுபடி அவளைக் காவ வேயில்லை.

தற்கெயலாகத்தால் எனக்கும் அவர்களக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. நான் எவ்வளவோ கவனமாக இருந்தும் இது நடந்துவிட்டது. இதுதான் எனது பலவீனம் என்றேனே. மனிதன் ஒரு சமூக விலங்கு என்று ஆசிரியர் செல்லியிருக்கிறார்.

அவர்களுடன் பழகியதற்கு எனக்கு வழக்கம் போல் பெயர் தெரியவில்லை. ஆனால் அப்படி ஒன்றிவிட்டேன்.

எனது பலவினம் எனக்கு இப்போது தெரிந்தது. நாவ் சிறிசாக இருந்த காலங்களில் எனக்குக் கிடைக்காததைத் தேடி மனம் அலைந்து கொண்டிருக்கிறது, எங்காவது கிடைத்துவிட்டால் அவ்வளவுதான். எனது பாதுகாப்பு, எச்சரிக்கையெல்லாம் தூளாகிவிடுகின்றன.

எனக்கு மறுபடி எனது தீவு மறந்துபோயிற்று. அந்த யன்னல், நீல வானம், மேகங்கள்... எதுவும் தேவைப்படவில்லை.

என்னைச் சுற்றிலும் மனிதர்கள் இருப்பதுபோல உணர்மையில் நூன் உண்மையில் மகிழ்ந்துதூன் போணேன்.

அவர்கள் வீட்டிலும் குழந்தை வந்தது.

எனது உலகம் இன்னும் இன்னும் விரித்தது.

நீண்டகாலத்தின் பின் நான் மீண்டும் யாவையாகினேன், குரங்காவேன். ஆதைதம்,

வட்போதாகிலும் யாராவது என்னிடம், உணக்கென்று சொத்தங்கள்வேண் மமாவன்று கேட்கையில் சிரிப்புவந்தது. முட்டாள்களா நான் என்ன நால்கு பக்கமும் சவர்களால் குழப்பட்ட தீவிலா இருக்கிறேன். நன்றாகப் பாருங்கள். என்னை சுற்றிலும் எனக்கு ஆதரவு காட்டும் மனிதர்கள். என்னை நன்றாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் குழந்தைகள்.

எலக்கும் சந்தோஷக்கிற்கும் அப்படி ஒரு உறவு. மறுபடி அரு நிகழ்த்தது. எங்களுக்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் நீ வந்து போவதை தெருவில் கிடக்கிற கண்கள் கவனித்து வாய்கள் தவறாகப் பேசலாம். அதனால் .... என்று அவன் சொன்னபோது நான் திரும்ப துண்டு துண்டாய் உடைந்துபோனேன்.

மீண்டும் உறவு அறுக்கப்பட்டது. மீண்டும் ஒரு நிராகரிப்பு. எனது தீவுக்கு திருப்பியனுப்புவதற்கான ஆயத்தம் ஆரம்பமாகிவிட்டது.

என்னால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. எனது மொழி உணர்விலிருந்து வெளியில் வருவதற்கிடையில் செத்துப்போனது.

மிகவும் சிரமப்பட்டு எனது சிரிப்பை எடுத்து அணிந்துகொண்டேன். எனது காயங்களை மூடிக் கட்ட என்னிடமிருக்கும் ஒரே ஒரு பாண்டேஜ் அதுதான்.

தெருவில் கிடக்கின்ற வாய்களும் கண்களும் இத்தனை நாள் எங்கே போயிருந்தன. இன்றுவரை உங்களுக்கு என்ன செய்தன என்று நான் அவர்களைக் கேட்க முடியாது.

அவர்கள் குடும்பம், அவர்கள் வாழ்தல்பற்றி அவர்கள் மட்டுமே தீர்மானிக்கலாம்.

இதே தெருவில் இதே வாய்களுடன்தான் நாங்கள் கதைக்கவேண்டும் என்பதும், இதே கண்களைத்தான் நாங்கள் பார்க்கவேண்டும் என்பதும்தான் யதார்த்தம் என்று அவர்கள் மேலதிக விளக்கம் தந்தார்கள்.

இப்போதுதான் தெரியவந்த யதார்த்தத்தின் முன் நான் திடீரென ஒன்றுமில்லாதவனாகிப் போனேன். என்னைச் சுற்றி இருந்தவர்கள் காணாமல் போனார்கள். மழலைச் சத்தம் தொடமுடியாத நீண்டதூரத்திற்குப் போய்விட்டது.

நான் மறுபடி எனது தீவுக்கு திருப்பியனுப்பப்பட்டேன்.

இது நான்கு பக்கமும் சுவர்களால் சூழப்பட்ட எனது தீவு. ஒரு செற்றி, ஒரு புத்தக அலுமாரி, ஒரு கசற் றெக்கோடர் என்பவற்றுடன் ஒரு யன்னலும் இருந்தது. அதனருகில் வந்து வெளியே வெறித்துப் பார்க்கிறேன்.

அதே வானம், நீலமாய் மேகங்களால் மூடியும், மூடாமலும் இருக்கிறது.

எவ்வளவுதான் அடக்கிவைத்தாலும் துக்கம் தொண்டையையும் பிய்த்துக் கொண்டு வெளியில் வந்தவிட்டது. கண்கள் கன்னங்களை ஈரமாக்கினாலும் வெப்பமாயிருந்தது.

இது எனது தீவு. இங்கு நான் அழலாம். தாராளமாக அழலாம். சத்தம்போட்டு அழலாம், எந்தப் பொய்யான அனுதாபங்களும் பரிதாபங்களும் இங்கு என்மீது படமுடியாது.

நீ எங்களிலை ஓராள் என்று சொன்னார்களே .....

.. ருவ .. ருவ

இதோ பார். ஆகாயம். அதன் நீல நிறத்தைப் பார். எவ்வளவு அழகு. உனக்கும் எங்களுக்கும் இடைவெளி வரக்கூடாது என்றார்களே.

மறந்துவிடு. தயவுசெய்து மறந்துவிடு. சொற்களுக்கெல்லாம் உயிர் இருக்க வேண்டுமென்றில்லை. நினைவுகள் என்னைப் பியத்து துண்டு துண்டாக்குவதைவிட வேறொன்றும் நடக்காது.

எல்லாவற்றையும் மறக்கத்தான் வேண்டும்.

அதுதானே யதார்த்தம் ?

ஏனோ தெரியவில்லை. போட்டோ ஆல்பம் எடுத்துப் பார்க்கவேண்டும் போலிருந்தது. பார்த்தேன்.

என்னைத் திரும்ப எனது தீவுக்கே திருப்பியனுப்பி வைத்தவர்கள். எனக்கு யதார்த்தத்தை விளக்கியவர்கள் ... எல்லோரும் இருந்தார்கள். எனது குழந்தைகளும் இருந்தார்கள். போட்டோவிலிருந்து இறங்கி வந்து என்னோடு விளையாடினார்கள். என் தலைமயிரைப் பிடித்து இழுத்தார்கள். தோள்மீது ஏறினார்கள், தூக்கச் சொல்லிக் கைகளை நீட்டினார்கள்,

ஏன் மனசு பாரமாகிறது. ஏன் கண்ணீர் தொடர்ந்து வருகிறது. எனக்கு இந்தத் தீவுதான் சாத்தியம் என்ற மறுபடி மறுபடி நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டதே. பிறகேன் நான் அழவேண்டும்.

என்னை நான் மறுபடி புனரமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். திரும்ப சிரிப்பை அணிந்துகொள்ள வேண்டும். இனிமேலாவது மிக எச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். யாருடனும் நெருங்கிப் போகக்கூடாது.

ஆனால் .....

எனது பலவீனம் எனக்குத் தெரியும் நான் சின்னவனாக இருந்தபோதுஎதற்கெல்லாம் ஏங்கினேனோ அது இப்போது கிடைத்தாலும் நான் விழுந்து விடுவேன். எனது உறுதி, எச்சரிக்கை, பாதுகாப்பு எல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விடும்.

என்ன செய்ய ?

இன்னொரு யதார்த்தத்தைச் சந்திக்கும் வரை இந்தத் தீவுதான் எனக்குச் சொந்தம்.

ஆல்பத்தை மூடி வைத்துவிட்டு திரும்ப யன்னலடிக்கு வந்து வெளியே பார்க்கிறேன்.

அந்த வானத்துக்கும் எனக்கும் நீண்ட தூரம். என்னோடு எந்தச் சம்பந்தமும் அதற்கில்லை. அதனால்தானோ என்னவோ என்னால அந்த வானத்தை ரசிக்க முடிகிறது. தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடிகிறது.

... கண்ணீர் வரும்வரைக்கும்

–கண்ணில் தெரியுது வானம்

*****

வாசகாகளே ! எமது விளம்பரதாராகளை மனமுவந்து ஆதாியுங்கள் !

នៃទារ៉ាបសាយថា ១៤ កេត្យបំ បញ្ជាសាលា ស្រួស ស្រួ

அ. இரவி

ஓடிக்கொண்டிருந்தபோது பவி முகத்தில் அறைந்தது, நான் அப்போது பஸ்லைத் தவறவிட்டு விடுவேன் என்றஞ்சி ஒடினேன், பளிச்சேறு எல் கால்களின் கீழே அப்பிக்கொண்டும், நெறிபட்டுக் கொண்டுயிருந்தன், மிக்க இருட்டால விடியற்புறத்தில் நான் ஒரேயொரு நிமிசத்தில் பஸ்லைத் தவறவிட்டு விடுவேன், பிறகு அரைமணித்தியாலம் காத்திருக்க வேண்டும், நகரம் தன் வேலையில் அரைமணித்தியாலம் அதற்காகக் காத்திருக்காது.

சஞ்சயும், சஞ்சவும் என்னைத் தடியா என்றனர். எசி என்னை குண்டர என்றாள். இற்றைக்கு ஒரு வருடத்திற்கு முன்னர் அப்படி அழைத்தனர். ஜேய்களியின் உபசாரத்தில் மேலும் நான் கொக்கை, எகிலிட்டேன்.

வீதியில் ஓடிகள் சழுக்குவதற்கு ஏதுவாகப் பனிப் பஞ்சப் பொதிகள் இறுகிப் பாறையாக மில் மின் நான் அதில் சறுக்கி ' தொபுக்கசர் ' என விழுவேனாக இருந்தால், நாரி விட்டுப்போவது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். பிழேயல் நகரம் ஒருமுறை அதிர்ந்து குலுங்கும், லைற்றின் மஞ்சன் ஒளியில் பனித்துகள்கள் பொன்வண்ணத்தில் மின்னி ஒளிர்ந்து கீழிறங்குகின்றன.

என் ஓட்டம்கண்ட பஸ் சாதி மெதுவாகப் பண்ணை நிறுத்தத்திற்குக் கொண்டுவந்தாள். நன்றி கூறி ஏறிவேண். நானொருவனே பள்ளில் இருந்தேன். வெளியில் பெய்கிற பனியின் குளிருக்குப் பள்ளினுள் இளஞ்குடு கெதுவெதுப்பாய் இருந்தது. போதாக்குறைக்குக் கையுறைகளைக் கழட்டிக் சைகளைத் தேய்த்தேன்.... ட்ராம் எடுத்து அரைமணித்தியால் ஒட்டம். இருண்டுமே ாய் கிடக்கிற ரெள்ரோறண் உலுள் நான் கால் வைப்பேண்.

னூர் எனியர்கள் சுத்தயாகக் கால் வைப்பதற்கும், சுத்தமாக அமர்வதற்கும், சுத்தமாகக் குடிப்பதற்கும், சுத்தமாக உண்பதற்கும். சுத்தமாக எலர், மலம் கழிப்பதற்கும் நான், நூல்கு தேவை, ஜேர்மன் மகளிர் தம் கலின் காலங்களின் கழிப்புகளை வீஸ்மதற்கும் நான் தேவை.

யாவும் முடிய ரொஸ்ரோறண்ட் வாசனையுடன் பளிச்சென்றிருக்கும். இரண்டு மணித்தியாலம் ஆகிலிடும், வேலை முடிந்து வெளியில் வருகிற போது சத்தமாத்த துடைத்து பின்னுகிற கண்ணாடியில் முகம் பார்ப்பேன். சரிதான், தெரிந்தத்தான் முகம் விகாரமாய் இருக்கும். பலிக் குளிரினுள் முகம் வியர்வை எசிந்து தெரியும்.

பாதம் முடிகிற போது 300 மாக் சம்பளமாக மாண்வாங்கித் தருவார். இந்த வேலையை மகான் எடுத்துக் தந்திருந்தார். பாமாளின் மனனவி என் நெருங்கிய உறவிவள். கடலா அத்தையின் மகன், கமலா அத்தையின் சிரிப்பைப் போலவும், கமலா அத்தையின் சந்தோசத்தைப் போலவும் அவர் இருந்தார். இந்நகருக்கான என் வரவு இந்தகரில் பாய்கின்ற ' வெசர் ' குறுபோல அவர்களுக்கு மகிழ்வை ஏற்படுத்தியது. சொந்தம் இல்லாது சூழ நண்பர்கள் மாத்திரமே வாழ்கின்ற இந்த ஊரில் என் வரவிலுரடாக நான் அவர்களுக்கு மகிழ்வையே ஏற்படுத்தினேன்.

் இந்த வீட்டை உடிகளின்னர விடு மாதிரி தினையுக்கோ '' என்று மகான் அடிக்கடி இராச்சாப்பாட்டிற்கு அழைத்துச் சொன்னார். இராக்காப்பிட்டால் Lines 伤坏病病 வேண்டுமென்றார். '' இஞ்சை படுக்கலாம் '' என்று படுக்கை விரித்தார். அவரின் அழகான சின்னுட்டி வாய் கொண்ட ஒற்றை மகளுக்கு ஏதும் வாங்கிச் செல்ல என்னிடம் அப்போது காசில்லை. BREIT அதனால் ID 801 LIF நொந்திருந்தேன். இந்தகரின் கடைகள் இரவு ஆறரை மணிக்குப் பூட்டுவதும், இரவு ஏழு யணிக்குப் பிறகே மகான் வேலையால் வீடு வருவதும், அதன்பிறகே நூன் அவர் விடு செல்வதும் எனக்கு வாம்ப்பானராக இருந்தது. ஆனால் அப்படி இருந்துவிட முடியுமா ? சாட்பாட்டின் முகாயில் பின் mm.dlm பழங்களைச் சேகரித்துப் போகிறபோது கையில் கொண்டுபோய்க்கொடுத்தேன், ''மாமாலிட்குட numi Can..."

்' எனக்கு உங்களின்ரை நிலைமை தெரியும் அதெல்லாம் வேண்டாம் '' என்றுதான் மகான் சொன்னார், அதற்காகக் குழந்தை இருக்கிற இடத்தில் கையை வீசிச் சும்மா போகமுடியுமா?

ரெஸ்ரோறன்டில் கோப்பை குழுவுகிற வேலைக்கு இதுவரை நகர் முழுக்க நான் உளலந்து விட்டேன். ஒரு சீனக்காரன் என் உருவத்தைக் கடைக்கஸ் வால் கவலித்துப் போன் நம்பர் தரச் சொன்னான். போன் நம்பந்தத்த நான் எங்கு போவேள் ? " இளைஞர்களுடன் உன்னால் வேலை செய்யமுடியாது " என்றான் ரராக்காரன். " இவ்வளவு வயதில் உள்ளிடம் எவ்வாறு வேலைகளை ஏவுவது ? " என்று அருக்கிக்காரன் கேட்டான். இந்தியனின் கேள்வி இது; " எட்டுமணிச், தியாலம் வேலை. இரண்டு மணித்தியாலம்தான் சம்பஎம். ஏலுமோ ? '' சொல்ல அனோசன் Ogg rusine ryan தவறவில்லை. 🧡 ஒழுங்காகப் பாளஷனயக் கற்றுக்கொள்ளடு வா. "

இவ்வனகத் தூத்தல்களுக்கும் அப்பால் இந்த வேலையை மகான் முதலாளியுடன் கதைத்து எடுத்துத் தந்திருத்தார்.

முதல் 15 நாட்கள் பயிற்சி என்றார் மாஎன். " அதுக்குச் சம்பளம் தரான். உங்களின்ரை வேலை பிடிச்சிருந்தால் தொடர்ந்து வேலை. நீங்கள் முதலாளியோடை ஒண்டும் கதைக்க வேண்டாம். உங்களின்ரை பாஷை அவனுக்கு விளங்காது. நான் சம்பளம் வாங்கித் தருவன். 300 மார்க். இஞ்சை ஒருத்தனும் இப்பிடித் தரான். நல்ல சம்பளம். நீங்கள் வேலை ஆக்களோடை சம்பளத்தைப் பற்றி ஒன்றும் கதைக்காதையுங்கோ. எங்களின்ரை சனம் பொறாமைபிடிச்ச நாய்ச் சாதி. தாங்கள் 200, 250 மார்க்கிற்கு குறைஞ்சு வேலை செய்வம் எண்டு கேப்பாங்கள். உதுகள் வெளிநாட்டுக்கு வந்தும் திருந்தாதுகள். யாழ்ப்பாணத்துப் புத்தியைக் காட்டுங்கள். சரி அதைவிடுங்கோ. நீங்கள் கவனமா இருந்தாச் சரி. இப்ப இந்த வேலையைச் செய்யுங்கோ. பிறகு நல்லதொரு வேலை பாப்பம்."

மகானின் வார்த்தைகள் மனசுக்குத் தென்பாக இருந்தன. அருமையான மனுசன். சம்பளம் எவ்வளவு என்று கூறாத என்னையிட்டு முகாமிலுள்ளவர்கள் திருப்திப்படவில்லை. அது தாங்காது சம்பளம்பற்றிக் கூறினேன் நான். ஆயினும் வேலை செய்கிற நேரத்திற்குச் சம்பளம் போதாது என்று கூறினர். புளுகுகிறான் என்று அயல் அறைகளில் புறுபுறுத்தார்கள்.

இதனால் மாத்திரம் நான் சஞ்சலமடைந்து போகவில்லை. ரெஸ்ரோறண்டில் அடிக்கடி நான் ஓங்காளிக்கிறேன். ஆரம்பத்தில் சிகரெட் கட்டைகள் இருக்கிற குப்பைத் தொட்டியைச்

சுத்தப் படுத்துகிறபோது ஓங்காளித்தேன். ஆனால் தொடர்ந்தும் தீட்டுத் துண்டுகளைத் தூக்கி அப்புறப்படுத்துகிறபோது வருகிற ஓங்காளத்தைத்தான் கட்டப்படுத்த முடியாமலிருக்கிறது.

இவற்றால் மாத்திரமல்ல. பிறகு இரண்டு மூன்று முறை இவ்வேலை செய்வது தொடர்பாக நான் தடுமாறினேன்.

வெளிப்புறம் முற்றத்தில் குவிந்து கிடக்கிற பனிச்சேற்றினை வாரிக் கொட்டுகிறபோது மகான் வந்தார். வேலை செய்யிற முறை சரியில்லை என்று முதலாளி போன் அடித்ததாகப் பிரஸ்தாபித்தார். மிகச் சுத்தமாக வேலை செய்ததாகவே நான் நினைத்தேன். என் ஓங்காளச் சத்தம் சுவர்களில் பட்டிருக்குமோ என்று சுவர்களைத் துடைத்தேன். நான் கீழிறங்கும் படிகளில் கறுப்புப் படர்வது கண்டு உரஞ்சித் துடைத்தேன்.

இல்லை என் வேலையில் பழுதிருக்கிறது என்றுதான் மகான் அபிப்பிராயப்பட்டார். '' அப்படி என்ன பிழை? '' என்று நான் கேட்டேன். பிழை இன்னதென்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் பிழை இருக்கிறது என்று திரும்பத் திரும்ப சொன்னார்.

'' உங்களுக்குத் தெரியாதண்ணை. உவங்கள் இப்பிடித்தான் சோனிகளை நம்ப ஏலாது. எவ்வளவு திறமாச் செய்தாலும் சரியில்லையெண்ணுவாங்கள். இவன் முதலாளி நிலத்திலை கொஞ்சம் மண்ணிருந்தாலும் நாக்காலை நக்கி எடுப்பான். '' இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு மகான் போனார்.

மகானின் குரல் தடித்துக் காடுமுரடாயிருக்கிறது. அச்சுறுத்தும் வகையில் விழியுருட்டி மகான் கதைக்கிறார். அவர் மேல்வரிசைப் பற்களின் இடையே இடைவெளி இருந்தும் அதன் வழியாகப் பொய்களை உதிர்க்கவில்லை என நான் நம்பினேன். சிறுவயதில் நாக்கு வழிக்காததனால் குரல் தடித்து இருக்கிறதேயொழிய அந்நாக்குக் கரடுமுரடாய் கதைக்கும் என நான் நம்பவில்லை. அறியாப்பருவத்தில் பேய்களைப் பார்த்தப் பயந்ததாலோ என்னவோ விழிகள் முழியாகப் பெரிதாக இருக்கிறதேயொழிய மகான் விழியுருட்டிக் கதைக்கக் கூடியவரல்ல என நான் நம்பினேன். அவரைப் பற்றி எனக்கு நன்கு தெரியும்.

ஆனால் இதற்கு மிஞ்சி எப்படிக் கவனமாகச் செய்யவேண்டும் என எனக்குத் தெரியவில்லை. எப்படிக் கவனமாகச் செய்யலாம் என எனக்கு ஒப்பிப்பார் யாருமில்லை. நான் ஓடுகிற ட்ராமிலிருந்தபோதும் அழகிய பெண்கள் வந்தபோதும் வண்ணமயமான கடைகள் தெரிந்தபோதும் கவனஞ்சிதறாமல் இன்னும் எப்படி வேலையைத் திறம்படச் செய்யலாம் என்று யோசித்தேன்.

ஒருநாள் குளிர்ப் பிய்த்தெடுக்கிற அந்த விடியற்புறத்திலும் முதலாளி வந்தார். எல்லா இடமும் 'கூவர் 'பிடித்தபிறகு மருந்து விட்டுச் சுடுதண்ணீரினால் 'மொப் 'பண்ணிக் கொண்டிருந்தபோது முதலாளி வந்தார். தன் நித்திரையை தியாகம் செய்துவிட்டு என் வேலையில் பிழை கண்டு ஏசுவதற்கு அவர் வருகிறார் என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஒருவிதத்தில் சந்தோஷப்பட்டேன். பிழை இன்னதுதான் என்று தெரிந்தால் இனித் திருத்தமாகச் செய்யலாம். வந்தவர் அவசர அவசரமாக லாச்சியைத் திறந்து ஏதோ எடுத்தார். நான் வேலைசெய்கிறதைப் பார்த்து ''குட் குட் '' என்றுவிட்டுப்போனார்.

அவர் முகத்தில் திருப்தி நிலவியதாகக் கண்டேன். அவர் தொலைத்துவிட்டேன் என்ற நம்பி, இராமுழுக்க விசனப்பட்டுக் கலங்கித் தேடிய பொருள் லாச்சிக்குள் இருக்கக் கண்டதால் முகத்தில் திருப்தி நிலவியது. அந்த நித்திரைத் தூக்கத்தில் விடியற்புறத்தில் என்குறை சொல்ல அவர் விரும்பவில்லை.நான் அப்படித்தான் நம்ப விரும்பினேன்.

Travels Limited

Special Fares to: Colombo, Madras, Singapore, Canada

We can also arrange: COLOMBO - JAFFNA - COLOMBO

361 London Road, Croydon, Surrey CRO 3PB Tel: 020 8665 0206 Fax: 020 8669 8579

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

MARKANDAN & SHARMA

SOLICITORS & COMMISSIONORS FOR OATHS

CONVEYANCING SPECIALIST

Fast, Efficient and Friendly services in

- Residential Conveyancing
- ✓ Commercial Conveyancing
- ✓ Re Mortgages
- ✓ Liquor Licenses
- Company Registration

We Win No Fee Basis Employment Law Personal Injury

IMMIGRATION SPECIALIST

Free Initial Consultation on all Immigration matters

- Immigration / Asylum
- Police station visits
- ✓ Overseas Work Permits
- Working Holiday Maker visa
- ✓ Entry Clearance Appeals
- ✓ Sponsor Letters
- Power of Attorney
- ✓ Translations / Unmarried Certificates

AFFORDABLE RATES! We are Open on Saturdays

BOW BUSINESS CENTRE 153-159 BOW ROAD LONDON E3 2SE TEL: 020 8981 5330 FAX: 020 8981 5350 MOBILE: 07956386576

Email: markandan@mssolicitors.com

Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

இரண்டு கிழமை கழித்து மகான் ரெஸ்ரொறண்டிற்கு வந்தார். நாள் சுதிரை மேசைகளில் சிந்தியிருக்கிற கஞ்சல்களைத் தட்டிவிட்டு அலுமாரிகளின் இடுக்களில் இருக்கிற துசிகளைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தேன்.

" வேலை எரியில்லையெண்டு என்னைத்துன் முதலாளி சகறான் " என்றார் மகான், மெல்லெனவே நான் சொன்னேல் " போன கிழமை நான் வேலை செய்யேக்கை முதலானி வந்தவர். வேலை சரியில்லையெண்டு ஒன்டும் சொல்லேல்லை " என்றேன். யகால் உடக்கென தடுமாறுவது தெரிந்தது. முகம் கறுத்துப் போவதும் அப்பட்டயாகத் தெரிந்தது.

கதிரை சரியாக னலக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இதில் கையை ணன்றிய மகான் கதிரை சரியத் தடுமாறினார். அவவளவுதான் மகான் தின்ற இடம் லெவிச்சம் எத்துப்பட முடியாத இருட்டான பகுதி, விடிந்து வெளிச்சம் வராத நேரம். அதுதான் முகர் கறுத்துப்போனதாகத் தெரிந்தது அவ்வளவேதால்.

" சரியண்ணை, இனிக்கள் ணாசகச் செய்யுங்கோ " என்றார்.

் எனக்கு இவ்வளவுதான் செய்யத் தெரியும். கஷ்டமெண்டால் இந்த வேலையை விடுவம் '' என்று மட்டும் சொன்னேன்.

" நீங்கள் அங்கை மாஸ்ரரா இருந்தனிங்கள். வேலை செய்யத் தெரியாதெண்டால் எப்படி, இருக்கும் ? நான் நானவஞ்சி நாளிலேயே 'போப் ' பண்ணப் பழகீட்டன், நீங்கள் நாலைஞ்சு கிழமையாச்சு. இன்னும் 'மொப் ' பண்ணத் தெரியாதெண்டால் ? '' என்றார்.

எனக்கு இப்போது கொஞ்சமாக என்றாலும் சீற்றம் வந்தது. என்னில் கொஞ்சம் கோபமும் தெரிந்தது, '' சிவபேர் சில வேலைக்கெண்டே பிறத்திருக்கினம் " என்றேன்.

அப்படிச் சொல்லியிருக்கக்கடாது என்று தெரிந்தது. நான் சிறிதாக உணர்ச்சிவசப்பட்டுவிட்டேன், அதுதான் பிசுத, "இப்படிக் கனதக்காழையுங்கோ அன்னை " என்றார் மகான். வெளிசசத்தில் திரும்பியபோது மகானின் சட்டமுகம் தெரிந்தது. எனக்குப் பிறகு ஒன்றும் பேசத் தோன்றவில்லை. அப்பொழுதே மசான் "இரவைக்கு வீட்டை வாங்கோவன் " என்று அழைத்தார். எனக்கு அந்நேரத்தில் மறுக்கவும் தோன்றவில்லை, "மகான எவ்வளவு அருமையான மனுகள்!"

இருக்கப்பாடான பிறகு, மனால் பாலைக்கு டித்துப் பிறகு சொன்னார்: " அண்ணை, நீங்கள் பேனல் சரியாச் செய்யிறிங்கள்தான், ஆனால் முதலானி நெடுகப் போன் அடிச்சி வேலை சரியில்லையேண்டிறான், என்னவோ உங்களை அவளுக்குப் பிடிக்கேல்லை. " பிறகு ஒரு பிடறு பால் அருத்தினார், அதே பிடறு கனதக்க இவ்லும் வலிமையைக் தொடுத்தது, பால் போலவே அவரதும் வெள்ளைச் சொற்களாக இருந்தன.

" உங்களுக்கு எட்டிடி என்சாத்திரத்திலை நம்பிக்கை இருக்கோ ? " கேட்டு என் முகத்தைப் டார்த்தார். நான் ரீகியைப் பார்த்தேன்.

பகானே தொடர்ந்தார். " நான் அவத நல்லா நம்பிறன், என்ரை பெயரிலை " எச் 'சிற்குப் பதிலாக ' கே ' போட்டாப் பிறகுதான் என்றை வாழ்க்கையிலை முன்னேற்றம் வந்தது. உங்கல்ரை பெயரை எப்பிடி மாத்தலால் எண்டு பாப்பம்."

எனக்கு உடம்பு தொக்கையாகிவிட்டது. நான் பாலை மறுத்து கறுத்தக் கோப்பிடை குடித்தபடி இருந்தேன். ஒரு மிடறு அருந்த வாய் வைக்கமுன், கசக்கிற அந்த பிடறை விழுங்க முன் நான் ஒரு வரி பேசினேன், " எனக்கு உதிலை நம்பிக்கையில்லை " என்கிற மாதிரி.

மதான் குன்றிட்டோனார். என்னை நம்பவில்லை. " சாதகம், குறிப்பு ஒன்றிலையும் நம் 9க்கை இவ்லையோ? " கேட்டார் " இல்லை " என்று மேம்போக்காகக் கூறினேன். இவவாறு சொன்னதைவீட்டு நான் பயந்தேன். மகான முகம் கறுத்துப் போனது. பாத்திரங்கள் உருள்கிற சப்ஐங்கள் நின்று, கமலா அத்தையின் மகளும் குசிவி கருள்ளிருந்து எங்கள் கதைக்குக் காது கொடுத்தார்.

" அதிமேதாவிகள்தான் இப்பிடிக் கதைப்பினம் " என்றார் மகால்.

" அப்படிய ? " என்று நான் ஆச்சரியப் பட்டேன், "அவுஸ்வவனை'க் (அடையான அட்டை) கேட்டார். கொடுத்தேன். புரட்டிப் பார்த்துவிட்டுத் திருப்பித் தந்தார். " என் உங்களுக்கு இங்கிவிஷ் தெரியாதோ ? " எனக் கேட்டார்.

் நான் தமிழக் ′ என்று மட்டும் கொண்ணேன்

" நீங்கள் இப்படித் தமிழிலைக் கையெழுத்து வச்சால் உங்களுக்கு இங்கிலிஷ் தெரியாதெண்டு டொர்கக்காரா மதிக்க மாட்டிலம்" என்றார்.

்' ஏன் டொர்கக்காரர் இங்கிலிசிலையோ கையெழுத்து வைக்கினம் ? "

் அது இங்கிலின் எழுத்துத்தானே ? "

" இங்கிலிஷ் வேறை, டொச் வேறை " என்றேன்.

இம்முறை மகானின் பார்வையில் பயம் தெரிந்தது, கொஞ்சம் யோசிக்கிறார் போலப் பார்த்தார்.

கோப்பி முடிந்துவிட்டிருந்தது. எழும்பி நடக்கமுடியுமாக உடப்பு இளகி இருந்தது. விடிய வேலை இருப்பதாக நின்னவும் வந்தது.புறப்பட்டேன். "போட்டு வாறன். "

" ஓயண்ணை ..." என்ற குசிலிக் குள்ளிருந்தும் மெல்லிய குரல் வந்தது. எப்போதும் அதுதான் கமன அத்தையின் மகளை வந்தபோது காண்பதும், பிறகு அவர் மறைவதும், பறப்படும்போது " ஓமண்ணை " என்று குரல் கேட்பது மாக இருக்கின்றது. சாப்பாடோ கட்டபது மாக இருக்கின்றது. சாப்பாடோ கட்டபது மாக இருக்கின்றது.

6486

மரங்கள் யாயும் இலைகளை இழந்திருந்தன. இனி அடுத்த வசந்தம் வரும்வரை காத்திருக்கவேண்டியதுதான். இலைகளை இழந்த மரங்கள் யேகங்களைக் கூட்டி அப்புறப்படுத்த விளக்குமாறாக திறைன. பிறகுதான் சூரியன் மெதுவாகத் தயங்கி முகிற் புகாரிலூடாக பட்டிப் பார்க்க முயலும். நான் சூரியலை முழுமையாக இங்குதான கண்டேள். திரண்டெழுந்த பனிப்புகார்களின் இடையே அதன் வட்டவடிவமான வெள்ளி விளிம்புகளுடன் சூரியனைக் கண்ணில் எந்தக் கூச்சழுமின்றிக் கண்டேன்,

எனினும் என் மனதில் சிறிது குழப்பம்தான் எஞ்சுகிறது. என்மேல் துயர் படிந்திருக்கிறது. நகரம் முழுவதும் வீதிகள் வரையும் புல்வெளிகள் யாவும் சிறு மரம், செடி, கொடிகள் மேலும், கூரைகளிலும், காரின் மேற்கூரைத் தகட்டிலும் சுண்ணாம்பு பூசியது போலப் பனித் துகள்கள் படிந்திருக்கக் கண்டேன். அவ்வாறே நானும் ஆகினேன். ஒன்றும் பேசாமால் மொட்டை மரமாக, பனிக்காலத்து மரமாக நானும் நிற்க விரும்பினேன்.

நான் மென்மேலும் சஞ்சலப்படுவதற்கான ஏதுக்கள் என் வாழ்வில் நிகழ்ந்தன. நான் வார்த்தைகளை அளவோடு பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதில் உன்னிப்பாகவும், கவனமாகவும் இருந்தேன். நான் கவனமாக இருப்பதற்குச் சாத்தியம் இல்லாமற்கூட சில கருமங்கள் நடந்தேறின.

மகான் அந்த ரெஸ்ரோறண்டின் சுவர்க் கண்ணாடிகளையும், கண்ணாடிக் கதவுகளையும், லைற் சேட்டுக்களையும் மாதத்திற்கு இரண்டு தடவைச் சுத்தமாகக் கழுவித்துடைக்கச் சொன்னார். அதற்கு மேலதிகமாக 40 மார்க் என்றார்.

அதற்கென்று 3 மணித்தியாலம் போனது. சிறு ஏணி வைத்து ஏறிப் பளிச்சென்று துடைத்தேன். எனக்கே ரெஸ்ரோறண்ட் இன்னொரு அழகாக இருந்தது. வெளியில் ஏணி வைத்து ஏறித் துடைத்தபோது விறைத்துப் போய்விட்டேன். என்கை செலவுக்கு, நான் எழுதும் கடிதங்களுக்கு, அனுப்பும் கதைகளுக்கு முத்திரை ஒட்டப் போதுமான அருமையான காசு.

ஆனால் அது வழங்கப்படவில்லை.

" ஏன் " என்று மகானிடம் கேட்டேன்,

'' உங்கன்ரை வேலை சரியில்லை. கண்ணாடிகள் சரியாகத் துடைப்படேல்லை. அதுதான் தரேல்லைப் போலை ...'' என்று சாதாரணமாகச்சொன்னார்.

இம்முறை நான் கோபப்படுவதில் தேவை இருந்தது. '' முதலாளியோடை நான் ஒருக்கா கதைச்சுப் பார்க்கிறன்'' என்றேன்.

"வேண்டாமண்ணை. கதைக்காதையுங்கோ. உங்களுக்கு டொச் தெரியாது. அவனுக்கு இங்கிலிஷ் தெரியாது. எல்லாத்தையும் குழப்பிப் போடுவியள். மற்றதணணை இவங்கள் சரியான தொப்பி பிரட்டிகள். இவங்களை நம்ப ஏலாது. அடுத்தமுறை நான் கேட்டு வாங்கித்தாறன்" என்றார். மகானின் முகத்தை இப்போது நான் அதிகம் கூர்ந்து கவனித்தேன். மகானின் குரல் தடித்துக் கரடுமுரடாயிருக்கிறது. கண்கள் ஒளிவீசாது, உண்மைகள் அற்று, சந்தேகச் சாயல் படிகிறவைகளாக அவ்விழிகள் அக்கம்பக்கம் பார்த்துப் பேசுகிறவைகளாக இருக்கின்றன. அவரது மேல்வரிசைப் பற்களின் இடையே இடைவெளி இருந்தும் அதன் வழிப் பொய்களை உதிர்ப்பவராக அவரை நான் நம்பவில்லை. அவர் கைகள் கறுத்துப் போய் இருந்தன. கைகளில் கறைகள் இருந்தன். அவர் கண்ணின் வெள்ளை மணியில் கறுப்புப் புள்ளி இருக்க நான் கண்டேன். அது ஊரின் பீநாறி மரத்தடியோ, ஈச்சமுள்ளோ செய்த கொடூரம்.

என்னால் இப்போது ஒன்றையும் ஊகிக்க முடியவில்லை.

வேண்டாம் ஒன்றையும் ஊகிப்பதும், அதன் வழி முடிவெடுப்பதும் பிழை. மகானின் முகத்தை நான் ஊன்றிக் கவனிக்கவும் விரும்பவில்லை. என் ஊகத்தில் தவறு நடத்தச் சந்தாப்பம் உண்டு. நான் இவ்வுலகில் வந்து 30 வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டால் என்ன ? என் மூளைப் பெரிதாக விருத்தி அடையவில்லை. என் அறிவும் அவ்வளவாக விசாலமடையவில்லை. என்ஊகத்தில் தவறு நிகழ்கிற சந்தாப்பம் உண்டு. அப்படி நிகழ்ந்தது. பின்வரும் சம்பவத்தைக் கேளுங்கள்.

ஒவ்வொரு நாளும் ரெஸ்ரோறண்டை ' மொப் ' பண்ணிவிட்டு ட்ராம் ஏற நான் வருகிறபோதுகளில் அடிக்கடி ஒரு பாகிஸ்தானியைக் கண்டேன். ஒருவரின் உயரம், நிறம், தலைமயிர் இவைகளை வைத்து அவர் எந்த நாட்டவர் என்பதை என்னால் ஊகிக்க முடியும். அதன்படிக்கு அவன் ஒரு பாகிஸ்தானி. அநேகமாக ஒவ்வொரு நாளும் அவனை நான் சந்தித்தேன்.

என்னைக் கடந்து போகிறபோது சிரிப்பமோ, விடுவமோ, என அவன் யோசிப்பதுத் தெரிந்தது. இந்தக் குளிருக்குள் சிரிப்பதற்கு ஒன்றுமில்லை என்று நான் ஓடிப்போய் ட்ராமில் ஏறினேன்.

- '' அலாம் '' ஒருநாள் விடியற்புறத்தில் அடிக்காமல் விட்டது. பிந்திவிட்டது என்பதால் கக்கூஸ் கூட இருக்காமல் வெளிக்கிட்டு ரெஸ்ரோறண்டிற்கு ஓடினேன். அன்றைக்குத்தான் ரெஸ்ரோறண்டில் முதன்முறையாக ரொய்லட்டில் நான் குண்டி கழுவினேன். பாத்ரூமில் பளிச்சிட்ட கண்ணாடி அன்று என் முகத்தை விகாரமாகக் காட்டவில்லை என்று நான் நம்பினேன். அன்று ஆச்சரியப்படும்படியாக, நான் வழமையாகச் சந்திக்கிற பாகிஸ்தானி நான் சுத்தம் செய்கிற ரெஸ்ரோறண்டிற்குள் நுழைந்தான்.
- '' நீங்கள் இலங்கையோ ?'' என்று சுத்தத் தமிழில் கேட்டான். எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியம். '' ஓம்'' என்று பிறகு '' நீங்கள் ?'' என்று இழுத்தேன்.
- '' நானும் இலங்கைதான். யாழ்ப்பாணம் '' என்றான். என்னில் அசடுவழிகிறமாதிரி இருந்தது. நான் சொன்னேன். '' நான் உங்களை ஒரு பாகிஸ்தானி என்று இவ்வளவு நாளும் நினைச்சன்.''
- " நீங்கள் என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்காமல் போகேக்கையே நான் வேறை நாட்டவன் எண்டு நீங்கள் நினைக்கிறது விளங்கிட்டுது. எல்லாரும் அப்படித்தான் நினைக்கிறது '' என்று சிரித்தான். அவனது சிரிப்பில் அழகு இருந்தது. கள்ளம் இல்லை.

நான் ஒவ்வொரு நாளும் மேலும் அரைமணித்தியாலம் பிந்திவந்து அவனுடன் கதைப்பதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டேன். பாத்ரூம் கண்ணாடியும் என் முகத்தை விகாரமாகக் காட்டுவதாயில்லை. அவன் பற்றியத்தகவல்களை நான் மேலும் சேகரித்துக் கொண்டேன்.

பெயர் ஞானி. வந்து 15 வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இன்னமும் அம்மாவிடம் போகவில்லை. அம்மாதான் அவனுக்குத் தெய்வம். பல நாடுகளில், பல நகரங்களில் உலைந்து, திரிந்திருந்தான். 'படியர் ' அடிக்கிற பழக்கம் இருந்தது. ' படியர்' வியாபாரம் செய்தான். அதன் பலனை 4 வருடங்கள் சிறையில் கழித்தான். ஜேர்மன்காரியை மணமுடித்து பிள்ளையும் இருந்தது. அவள் சரியில்லை, அவளைவிட்டு இப்போ மாதாமாதம். பணம் கட்டுகிறான், இப்போது இன்னொரு தேர்மன்காரியுடன் சீவியம். அருமையான பெட்டை அவள். இத்தாலியச் சமையல்லை வைதோந்திருக்கிறான். இந்த நெல்ரோறெக்கிரன். பிரதான சமையல்காரன், முதலானி நல்ல எம்பளம் செருக்கிறாள்.

" செய் (1) அருமையான மனிசன், நல்ல சம்பளம், வலு ஒழுங்கு, நாள் வேறை ரெஸ்ரோறண்டிலை வேலை செய்தனால். இப்பிட இல்லை " என்று இறுதியாகச் சொன்னான்,

் அண்ணை நீங்கள் வேலை செய்யாதையுங்கோ, நீங்கள் செய்யிறதைப் பாக்கப் பாவமாயிருக்கு, உங்களுக்கு நால் வேறையெரு வேலை எடுத்தத்தாறன் " என்றான் ஞானி.

அருமையான யாழ்ப்பாணத் தமிழில் ஊரில் கேட்குமாட்டோல காகுத்தால் குறவி இவனையாரும் பாகிஸ்தாவி என்று ஊகித்தேன் ? எனக்கு அது கூச்சமாக இருந்தது.

கசி எழுதியிருந்தாள். " நீங்கள் ஒருத்தரையும் நம் மானையுக்கோ, எல்லாரையும் உடனை நம்பினிடுவிகள், உங்களுக்கு வந்த கூடுடம் முழுவதற்கும் அதுதானே சாரணம். " அம்மாவும், அதையொட்டியே தொடர்ந்தார். " ராசா நம்ப நட நம்பி நட வாதை, இனியாவது கவனமா இரப்பன். நாள் உல்லையிட்டு வேண்டாத தெய்வயில்லை." எனது அறையில் இருக்கிற ராஜனும் அதையே ஒருநாள்சொன்னான். " அண்ணை நீங்கள் எல்லாரையும் உடனை நம்பிறியன், என்ரை உண்மையான பெயரை உங்களுக்குக்கூட நான் செல்லேல்லை...."

இவ்வெள்ளிக்கைகளுக்கும் அப்பால்தான் நான்ஒருமுறை மகாலுக்குக் கூறினேன். " நான் மனிசரை நம்பிறன்."

உடனேயகான் மறுத்துச் சொன்னார். " நான் மனிசரை ஒருக்காலும் நம்பமாட்டன். அதவும் வெளிநாட்டுக்கு வந்தவங்களை நான் கடைசி வந்தாலும் நம்பமாட்டன். கடவுளை மாத்திரம்தான் நம்புவன், " கடவுளை நம்புபவர்கள் மாவத்திற்கு அருகவார்கள். கடவுளைநம்புபவர்கள் மனிதரை நேரிப்பார்கள். அவர்கள் மனச்சாட்சிக்கு அஞ்சுவார்கள். மேலே ஒருவர் பார்த்து நிற்கிறார் எனும் உணர்வே அவர்களைப் பாவம் செய்யவிடாது. கூப்பிய கைகோபுரம், குற்பிடும்நெஞ்சு ஆலடம்.

் கடவுளை நம்பாத நாட்களிலைதான் நான் பாவம் செய்தனான், பலடர் வித்தது அந்தக்காலம்தான். இப்பு அப்படியில்லை. இப்ப எனக்குக் கும்பிடவேளும் போலை இருக்கு. ஒடிப்போய் அம்மாவின்னர் காலிலை விழுந்து கும்பிட வேணும் போலை இருக்கு. அம்மாதான் கடவுள், " ஞானி இதைச்சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறபோது நான் கக்கூல் பேசினையும், மூத்திர பேசினையும் கழுவிச்சொண்டிருத்தேன், பாத்கும் வாகலில் ஞானி தின்று சொன்னான்.

" உங்கன்ரை அம்மா, மனிசி, பிள்ளைகள் எப்பிடி இருக்கினம் அன்னை ? சுகமா இருக்கினமே ? நீங்கள் எடுக்கிற 600 மாக் என்னத்தைக் காணும் ? நூன் கொஞ்சக் காக தாறன். அனுப்பி விடும்கோவல். பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமா எனக்குத் தாங்கோ. வேறை என்ன மாதிரி உதவலாம் ? எது எண்டாலும் என்னட்டைக் கேளுங்கோ. "

ஞானி சொன்ன பிறகான வார்த்தைகளில் நான் அர்கறைப்படனில்லை. காற்றில் கரைந்த வார்த்தைகள் அவை. ஒரு வார்த்தை 1900 மார்க் என்னத்தைக் காணும் ? 11 ் 800 மாக்கோ ? எனக்கு 300 மாக்தான் தாறது " என்று சொல்லமேண்டிய தேவை வந்தது.

" உங்களுக்கு மகான்தானே காச தாமுபர் ? போனாகமும் மனனிட்டை " கெட * 800 மாக தடுக்கேக்கை நான் பக்கத்திலை திண்டனான். பிறகுகண்ணாடி துடைக்கதர்கொண்டு 40 மாக்கும் வரங்கினவர், " உயரமாக இருந்த ஞானி இதனைச் சென்னான்.

"வைக்கு 300 மாக்தான் தாறவர் " என்றேன். ஐயனி ஆச்சரியப்படவில்லை. அப்படியாகும் என்று ஊகித்தார்போல். " நான் மகானிட்டை ஒருக்காக் கதைக்கிறன்."

" வேண்டாம் நால் கதைப்பன் " ஞானியால் ஈம்மா இருக்க முடியவில்லை. முடுண்ட லெக்கையான அடுப்புக்குள் "பிற்சா " வெந்துகொண்டிருப்பதாக ஞானியின் மழைம் வெந்தது.

மகாளுடன் நூனி கதைத்து வீட்டான். மகான் இரண்டொரு நாளில் எதிர்ப்பட்டபோது தான் கதைத்துவிட்டதாக ஞானி சொன்னால். சொன்னபோது, ட்ராமின் 'தடக் தடக் 'என்றொலி கேட்டது.

" தான் கிழமையிலை நாலுநாள் வேலை செய்யிறெண்டு எனக்குக் காதுகுத்தப் பாக்கிறார். நீர் வேலை செய்யிறதை நான் ஒருநாளும் காணேல்லை எண்டுநான் செயல்லீட்டன் " ஞானி வெப்போர்த்துடன் பேசினான்.

மகான் என்னைச் சந்தித்தபோது 🧦 நீங்கள் உங்களின்ரை வேலையைச் செய்யுங்கோ. மற்ற அக்களோடை தேவையில்லாத கதை கதையானதயுக்கோ. உவங்கள் பொறாமை பிடிச்சவங்கள். தேனவயில்வாமல் கொளுளி விடுவாக்கள் " என்று சொள்ளார். அன்றிரா நகானின் நனைவி தந்த சாப்பாட்டில் உழைப்பு அதிகம் இருந்ததாக உணர்ந்தேன். சின்னுட்டி வாய் கொண்ட அந்த அழகிய நகள் என்னுடன் அதிகம் கலத்த்தாளில்லை. அன்று மாத்திரமே என்னை வெளியில் வழி அனுப்ப வந்த மளன் '' தீங்கள் உங்களின்ரை சம்பளத்தை ஒருத்தருக்கும் ரொல்லாதையுக்கோ. மொப் பண்ணுறதுக்கு 300 மார்க் தூறது பெரிய காக. நீங்கள் சம்பளத்தைச் சொன்னால் நாங்கள் நுறையக் காசக்கு யேனை செய்யிறம் எண்டு மற்றாக்கள் போய் வேலை கேப்பாங்கள் '' என்றார். குளிர் அதிகமென்று மகாகைய உள்ளே போகச் சொல்லி நான் புறப்பட்டேன், கட்டையான யகான் குளியச் சிரம்மின்றிக் கதனைத் நிறந்து உட்சென்றார்.

வீதிவழியொங்கும் செம்மஞ்சள் பழங்கள் எரிந்தும், ஒழுங்கை வழி வெள்ளி விளக்குகள் ஒளிர்ந்தும் தெரிந்தன. சும்பங்கள் தவிர்த்து வெளியழாவீ இருள்பளியில் தன்னைக் கரைத்துப் பூசியிருந்தது. சில நாட்கள்தான் ஆகியிருந்தன. மகான் எனக்குச் சொன்னார். '' உங்களின்ரை வேலை சரியில்லையெண்டு முதலாளி வேறை ஓராளைப் போடப்போறாராம். நீங்கள் இந்த 30 ஆம் திகதி மட்டும்தான் வேலை செய்யலாம். '' இதைச் சொன்னபோது என் முகத்தை மகான் பார்த்தாரில்லை. ஆச்சரியப்படவோ, அதிர்ச்சியடையவோ நான் வலிந்து மறுத்தேன். '' ம்... '' என்று கேட்டு வைத்தேன். '' உங்களுக்கு வேறை வேலை எங்கயும் நான் பாக்கிறன் '' என்றார். கறுத்தக் கட்டையான காரில் புதைந்து அவர் ஓடிப்போனார்.

ரெஸ்ரோறண்டின் முன்னே காய்ந்து போயிருந்த பூமரங்களின் இடையில் இருந்த கஞ்சல்களை இன்னும் நான் பொறுக்கவில்லை. பொறுக்குவதற்காக குனிந்தபோது ஞானி தலைகீழாக வந்தான். நிமிர்ந்து ''மோர்கள் '' சொல்லிவிட்டு, ஞானியின் முகம் பார்த்தேன். ''இந்த முப்பதாம் திகதியோடை எனக்கு வேலை இல்லை. ''

" நல்லதண்ணை இந்த வேலையை விடுங்கோ. நான் 'செவ் ' வோடை கதைக்கலாம். ஆனால் மகான் எடுத்துத் தந்த வேலை. நான் கதைக்கிறது சரியில்லை. மகான் உங்களின்ரை சொந்தகாரா என்றீங்கள். இதுக்கள்ள நானொண்டும் கதைக்க விரும்பேல்லை. அவர் உங்களை நல்லாச் சுரண்டுகிறார். உங்களுக்கு நான் கட்டாயம் வேறை ஒரு வேலை எடுத்துத் தாறன். நீங்கள் யோசிக்காதையுங்கோ '' என்றான் ஞானி.

வேலை முடிந்து வெளிக்கிடுகிறபோது, ஞானி மிசினியிலிருந்து பாலை நுரைக்க வைத்துக் கோப்பிப் போட்டுத் தந்தான். ருசித்தது.

ட்ராம் போகிற திசைக்கு எதிர்ப்பக்கம் சீற்றில் நான் இருந்தேன். எனக்கு சீற் அப்படி வாய்த்தது. நகரம் என்னுடன் ஓடி வரமாட்டேன் என்றது. எதிர்த்து, எதிர்த்து அது என்னை விட்டு நகர்ந்து சென்றது. இரு தண்டவாளங்களும் தம்முடன் தாம் சேர மறுத்து, ஆயினும் என்னைத் தொடர்ந்து வந்தன. நகரம் இப்போது களைத்துக் கறுத்துப்போய்க் கிடந்தது. உயரமான கட்டிடங்களில் சோகத்தின் சாயல், மழை மேகமாகப் படிந்து கிடந்தது.

30ஆம் திகதி வேலை முடித்து, திறப்பைக் கொண்டுபோய் மகானின் வீட்டில் கொடுத்தேன். மகான் இல்லை. மகானின் மனைவி கீழிறங்கி வெளிக்கதவுக்கு விரைந்து வந்து, '' அவர் இல்லை. நீங்கள் திறப்பைத் தாங்கோ, குடுக்கிறன் '' என்றார். பட்டுப்போகிற மரமாக அவர் நின்றார்

திறப்பைக் கொடுத்து, நான் அப்பால் நகர்ந்தேன்.

பிறகு வானம் குளிரைக் கக்கிக்கொண்டுடிருந்த மாலையில் மகான் என் முகாமிற்கு வந்து, '' என்ன, அப்பிடியே திறப்பைக் குடுத்திட்டுப் போட்டீங்களாம். கோப்பியாவது குடிச்சிட்டுப் போமிருக்கலாமே'' என்றார்.

குளிர் வீசுகிற தேசத்தில் கோப்பியை நோட்டில் நின்று குடிக்க முடியாது. நான் சொல்ல இவ்வளவும் இருந்தது. கசக்கிற கோப்பியை என் வாய் தொடாது என்பது அம்மாவிற்கு மாத்திரம் தெரியும். போக, கோப்பியைத் தருவாரும் அங்கில்லை. ஆயினும் நான் மனதுள் சிரித்து, " நான் அவசரமாய்ப் போக வேண்டியிருந்தது" என்றேன்.

பேர்ஸைத் திறந்து '' கடைசி மாதச் சம்பளம் '' என்று தந்தார் மகான், கசங்கிய நோட்டுக்கள், " மற்றது முக்கியமாண்ணை, இனி நீங்கள் வீட்டை வாறதெண்டால் எனக்குப் போன் பண்ணிப்போட்டு வாங்கோ" என்றார்.

'' நீங்கள் சொன்ன நாளிலைதான் நான் உங்களின்ரை வீட்டை வந்தனான். '' என்றேன்.

" சரி, இனி அப்படிச் செய்யாதையுங்கோ " என்றார்.

அவர் வீட்டு வீதியில் இனி என் கால்கள் பயணிக்காது. அழகான, அன்பைப் பொழிந்து பரிமாறுகிற பெண் மகவை இனி நான் வருடமாட்டேன்.

்' வேலைக்கு ஆக்களிடம் சொல்லி வைச்சிருக்கிறன். இரண்டு மூண்டு கிழமை செல்லும், வின்ரரும்தானே ? '' ஞானி செல்லியிருந்தான்.

காத்திருப்போம், அதற்கிடையில் சுசி நான் எழுதிய கதைகளை அனுப்பியிருந்தாள். எவ்வித விக்கினமும் இல்லாமல், அவை என்னிடம் வந்தடைந்தன. மழை தூறிக் கொண்டிருந்த பின்னேரத்தில் நான் போன் பண்ணப் போனேன். " கிடைத்தன. " என்றொரு சொல் கூறவேண்டும். ரெலிபோன் காாட்டும் முடியும் தறுவாயிலிருந்தது. என் மகன் போன் எடுத்தான். சஞ்சயா, சஞ்சுவா ? தெரியவில்லை.

" அம்மா, போனிலை அப்பா ! உடனே ஓடியாங்கோ" என்று கத்தினான்.

" சுசி கதைகள் கிடைச்சுது. "

" எப்ப கிடைச்சது ? "

இதற்கு நான் பதில் சொல்வதற்கிடையில் ரெலிபோன் தன் தகவலை அறுத்தது. பிறகு மெல்லிய கீச்சிட்ட சத்தம். எனக்குத் தெரியும். என் பதிலுக்காக அவள் ரெலிபோன் அருகே காத்து நிற்பாள். ஒரு 'பெனிக்' கையில் இல்லை. அவளை ஏமாற்ற வேண்டிய நிலைக்கு ஆளானேன். இப்படித் தான் மெல்லிய ஏமாற்றம் தரும் தருணங்களை அடிக்கடி நான் அவளுக்கு அளித்தேன்.

முகாம் நோக்கித் திரும்பி வருகிறபோது கடும்துயர் என்னை ஆட்கொண்டது. "போனிலை அப்பா, உடனே ஓடியாங்கோ" மைந்தனின் குரல் என்னை பலமிழக்கச் செய்தது.

சரி, இனியாவது ஒருவாய் அழுவமோ என்று யோசித்தேன்.

– இன்னுமொரு காலடி

மகாபாரதத்தில் மதுவிலக்கு

மதுவிலக்கு அவசியம் என்பது புதிதாக இந்த நூற்றாண்டில் தோன்றிய கருத்தல்ல; அசுர குருவான சுக்ராச்சாரியார் மதுவின் தீமைகளை விரிவாகக் கூறி மது விலக்கைத் தீவிரமாக வற்புறுத்தியிருக்கிறார் என்பதை மகாபாரதம் ஆதிபர்வதத்தில் காண முடிகிறது

சிலையாக நின்றான் சன்னாசி 🖠

தனையில் சற்றிக் கட்டியிருந்த முண்டாசு பாதி மயிரை மேல் நோக்கி வாங்கி பின்புறம் வழிய விட்டிருந்தது. கடை வாயில் எச்சில் நுரைத்துக் கொண்டிருந்தது. வேட்டியும் சட்டையும் சர்க்கரைச் எங்குபோல் இருந்தது.

இரண்டு வல்களிலும் வெவ்வேறு ஜாதியான எப்பாத்து, சப்பாத்தின் உள்ளே சென்றிருந்த சேற்றுக்குளர்பு முட்டை விட்டுக் கொண்டிருந்தது. தோட்டத்தை சத்திசெய்யும் தொழிலாளிகளில் அவனும் ஒருவன்.

ரூறுக்குப் பாதையில் நின்றபடி தன்வீட்டுப் பக்கம் இருந்துதானே சத்தம்

வருகிறது என்று யோசித்தான். விடுவிடுவென்ற விட்டிற்கியல் கியல் மிட்டிற் அவளையும் காய்

விடுவிடுவெள்று வீட்டிற்கிறங்கியவனிடம் அவளுடைய நாய் சென்னால்:

" உளக்கு பொன்னுபிறந்திருக்கு ா " என்று நாக்கின்றுனியில் நறுந்தேன் விழுந்தது போன்று மனமெல்லாம் இனித்தது. இதயத்தின் வீரிசல் விவைருபம் எடுத்து உதட்டளவில் வீரிந்து சிரிப்பாய் மலர்ந்தது. ஒன்பது வயதுள்ள மூத்தவனுடன் எட்டுப் பயலுகப் பிறந்துட்டானுக, பொண்ணு பிறக்கலியே

என்ற கவலையும் தீர்ந்துபோச்சு. ஹும், வருடாவருடம் | வரும் திருநான் என்று வரும் என்று துடிக்கும் சிறுவர்களுக்கு இன்றுதான் பெருநாள் என்றால் எப்படி இருக்கும் ? அதே திலைதான் இவனுக்கும். வருடா வருடம் இவழுக்கு மட்டும் வரும் திருநாள் இதுவாயிற்றே.

பருந்துக்காரரு வந்தாரு. குறிச்சிக்கிட்டு போனாகு. இன்னேரம் ஆயிலில் சொல்லியிருப்பாகு என்று கூறிர கிழவி வீட்டினுள் சென்றாள், வாளியில் தண்ணி ஊற்றும் சப்தம் கேட்டுத் திரும்பிப் பாந்தாள். எட்டு வயதும் ஒன்பது வயதும் போட்டிப் போட்டுக் கொண்டு வாளியை நிறைத்தன.

- ் அவன் நெருப்புப் போடப்டும். தீ போய் நான் சொல்ற சாமான்களை வாங்கி வர ் என்றுன் முத்தவணைப் பார்த்து.
- ்காசு கொடுக்காட்டி சாயான் தரமாட்டேன்னூட்டாரு பொதலாளி ' என்று முன்கினான் மகன்.
- ் புள்ள பெத்த காச வாங்கினதும் தாரேன்னு கொல்லு ; ஒத்துக்குவாரு ' என்றான்.
- ் ஆக்ணம் ' நோக்கி அவன் நடக்க கடையை நெரக்கி மகன் நடந்தான்.

போன வருடம் வந்த கிழவி வரல்ல. ஆயா வந்திருக்கு, என்று கடந்த கால நினைவில் மனதை நனைத்து எடுத்துக்கொண்டான், பளி என மின்வல் சிந்தலையில் கிளம்பியது. அதன் வேகம் போகும் தூரம் எல்லாம் மின்வல் போல் மனத்திற்கு எட்டிய தூரம் வலர் தினைவில் வந்து விடும் கணப்பொழுதில்.

கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக மணைவி பிரானித்துபோது தோட்டம் கொடுத்த காகம் அனுடனித்த இன்பமும் கண் முன்னே விரிந்தது. சணையாக எழுபது ரூடார் ! அவரவர்கள் வேலை செய்த நாட்களைப் பொறுத்தே காக கொடுக்கப்படும், என்றாலும் எல்லாருக்கும் எழுபதுக்குக் குறையாமல் கிடைக்கும். முந்தாநாள் கூட பேர் போட்டுவிட்டு வந்தாள், நேற்று வீட்டிலிருந்தான். இன்று பெற்றுவிட்டாள். களையாக எழுபது ரூபாய் கிடைக்கும். ஆனஸ் அந்த காக எங்கே போகிறது, எப்படி செலவாகிறது என்று தோட்டத்திற்கோ கொடுக்கச் சொல்லும் கம்பெளின்கோ தெரியுமா ? நெல்லுக்கு இறைக்கும் நீர் புல்லுக்குப் பொசிவனது யார் அறிவார்கள் 7 பிரசனித்தவளின் உடல் தேறி உறுதி பெற கொடுக்கப்படும். காசு என்ன ஆகிறது என்று தெரிந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும்.

் இதே இவர்களுக்குத் தொழிலாகிவிட்டது. அசுர வேகத்தில் பெருகிவரும் ஜனத்தொகையை தூண்டிவிடும் கேணக அமைந்துவிட்டது 7 இந்த பிரசுமக் காக.

கம்மா இருந்த சங்கை ஊதிக் கெடுத்தது போல இப்போது ஜனத்தொகை பெருகுகிறது என்று குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் போதிக்கப்படுகிறது.

இந்தத்தோட்டத்திற்கும் 'குடும்பக்கட்டு' பாடு 'பிரசாரகர்கள் வந்தார்கள், எண்பது வயது கிழகிகூட வெட்கப்படும்போது இளவயதினர் என்ன செய்வார்கள், எதேர காணக்கூடாததைக் கண்டதுபோன்று அருவருப்படைந்தார்கள். சன்னாசி மணைசி போன்றவர்களை கூட்டத்திற்கு அழைத்திருந்தார்கள்.

விஷயமறிந்த சன்னாசி வெறியனாக மாறினான். குடும்பக் கட்டுப்பாடு மருந்து வாங்கி சாப்பிட்டானாம். கோமம் வராதா பில்லோ 7 பின்னை பிறக்காவிடில் யார் காசு கொடுப்பார்கள் பிரசவக் காசு ? வீட்டு வாசலில் உட்கார்ந்திருந்தான் பெரிய கப்புடன். இதுதான் அவளுக்கென்று,

அவள் தன் தாய் வீட்டிலே தங்கிவிட்டாள். மூன்று நாள்காக மாதங்கள் செல்லவும், வமிறு வளரவும் அவள் துணுக்குற்றாள் – அவளுக்கு கோபம் வந்தது. சன்னாசிக்கு சிரிப்பு வந்தது. ஒருநாள் தோட்டத்திற்கு வந்த டாக்டரை மடக்கிக் கொண்டாள். ' நீங்கள் எல்லாம் மருந்து சாப்பிடுற முறை சரியில்லை ' என்றார் டாக்டர். ' நாங்கதான்தெரியாத ஆளு. மருந்துகாரரு மனைவிக்குமா முறை தெரியாது ' என்று வயிற்றை தடவிக்கொண்டிருந்த மருந்துகாரர் மனைவியைக் காட்டிக் கேட்டாள்.

அவர் மூச்சுவிடாமல் போய்விட்டார்.

நடந்ததை மனம் அசை போட்டு ஜீரணிக்க கால்கள் பாதையை ஜீரணிக்கிறது.

படிகளைத் தாண்டி ஆபீஸை அடைந்தான்.

ஆபீஸ் வாசலில் தான் பெரியவருக்கு ஆசனம். ஆனால் வெளியிலிருந்து வருபவர்கள் அவரது முதுகைத்தான் பார்க்கவேண்டும். யாரும் வெளியில் வந்து நின்றால் கூட அவருக்கு வசதியான போதுதான் திரும்பிப் பார்ப்பார்.

டெலிபோனை வைத்துவிட்டு எழுந்தவர் என்ன சன்னாசி என்றார்.

' அந்த காசுங்க ' என்று தலையை சொறிந்தான். ' துரையில்லே, காலையிலே வா ' என்று கூறிவிட்டு அவர் வேலையில் மூழ்கினார்.

எங்கே விடிந்தது ? ஆபீஸில் விடிந்தது என்றுதான் நின்றான். ஆரவாரமின்றி ஆனால் சுறுசுறுப்புடன் இருக்கிறது அலுவலகம். ஆப்பரேஷன் நடக்கும் தியேட்டர் போல காலை நேரம் அல்லவா ! செக் ரோல் வருவோரும் செய்திகள் கொண்டுவருவோருமாக ஆடி ஓடிக்கொண்டிருந்தனர்.

காலணியின் ஒலியை அடக்க நுனிக்காலால் துள்ளித் துள்ளி ஓடிவந்தார் ஒரு குமாஸ்தா. பெரியவர் தனக்கு முன்பே வந்துவிட்டாரே என்ற பயம்.

நின்று நின்று கடுக்கவும் சன்னாசிக்கு 'சீ' என்று போய் விட்டது. 'இத்தனை பேர் அடைந்து கிடக்கிறாக என்ன செய்யிறாகளோ தெரியல்ல ' என்று தனக்குள்ளே முனகிக் கொண்டான். வாசல் பக்கம் வந்தவனுக்கு, தூரத்தில் தன்னுடன் தினம் கள்ளருந்த வரும் வீரன் பீடி குடிப்பது தெரிந்தது. மெல்ல அவனை அணுகி ' ஒரு பீடி கொடுடா வீரா ' என்றான்.

'' அட சன்னாசியா, என்ன காலங்கார்த்தால இந்தப் பக்கம்? ''

" அதுதாண்டா காசு வாங்க வந்தேன். இன்னும் நீட்ராக; காசு இறுக்கிறதுன்னா இவ்வளவு வருத்தம் இவுக கைய அறுத்துக்கிட்டு கொடுக்கிற மாதிரி. வீரா இன்னைக்கு என் லயத்தெல்லாம் சேர்த்துக் கூட்டிடு, சாயந்தரத்திற்கு பதுளைக்கு போவோம் சரியா?"

" எனக்கிட்ட காசு இல்லையே "

''நீ அதைப்பத்தி கவலைப்படாதே. வேலையை எல்லாம் முடிச்சிட்டு ரெடியா இரு ''

என்றவன் பேச்சுத் தடைப்பட்டது. பெரியவரின் குரலைத் தொடர்ந்து ' சன்னாசி சன்னாசி, என்ற பல குரல்களை இந்தா வாரேங்க ' என்ற ஒருகுரலால் அடக்கிவிட்டான்.

பத்துசத முத்திரையில் அவனின் பெருவிரல் அடையாளத்தை ஊன்றி எடுத்தவர் ''இந்த ரசீதை துரையிடம் கொண்டு போய் கொடு '' என்றார். இரண்டு கைகளாலும் துரைக்கு சலாம் போட்டவன் துரையிடம் துண்டைக் கொடுத்தான். துரை எண்ணிக் கொடுத்த நோட்டுகளை இரண்டு கைகளாலும் வாங்கி கைகளை மூடி ஒரு கும்பிடு போட்டு விட்டுப் படிகளில் இறங்கினான்.

தன் சக நண்பனுடன், ஒத்தாசையாக வேலை செய்து முடித்துவிட்டு பன்னிரண்டு மணியளவில் வீட்டிற்கு வந்தான். மேல் சட்டை அணியாத கருத்த மேனியை இழுத்து மூடியவண்ணம் வெளியே வந்த கிழவி, 'அதுக்கு லேசா காய்ச்சல் அடிக்குதடா ' என்றாள் வாடிய முகத்துடன்

மருந்துகாரரு வந்தாரா என்று கேட்டான்.

'' ஆமாம் வந்தாரு, பயலை கூட்டிக்கிட்டு போயிருக்காரு மருந்து கொடுத்து அனுப்புறேன்னு. பயப்பட ஒண்ணுமில்லையாம். அப்படி ஏதாச்சும் வருத்தம் கூடவாயிருந்தா கார் புடிச்சி பதுளைக்கு அனுப்புங்க. நான் தொரைகிட்ட சொல்லி கார்க் காசுவாங்கித் தந்திடுரேன்னு சொன்னாரு. ஹும் அவளுக்கும் மேலு அக்கை அதுதான் '' என்றாள் கிழவி.

'' சரி சரி, நான் ஓடிப் போய் சாராயம் ஒரு போத்தல் எடுத்துக் கிட்டு வந்துடுரேன். டேய் சம்முகா இங்க வா! அப்பாயிகிட்ட இருந்து கூடாட வேலை செய் – சல்லி அடிக்கப் போயிடாதே தெரிஞ்சுதா '' என்றவன், ரோடிலே வீரன் தலை தெரியவும் வேட்டியை மடித்துக் கொண்டு ஓடினான்.

தூரத்தில் பஸ் வருவது தெரிந்ததும் எல்லோரும் தயாராய் நிற்கிறார்கள். முதலில் இடம் பிடித்து உட்கார, ஓடி வந்த பஸ் நிற்கு முன்னரே அதைச் சுற்றி ஓடுகிறார்கள், அரைகுறை உயிருடன் கிடக்கும் புழுவையும் இழுத்துக் கொண்டு போகும் எறும்புக் கூட்டம் போல!

அந்த பஸ்ஸில் முதலில் ஏறிவிட முயற்சி செய்து பஸ் துரப்போய் நின்றதால் கடைசியில் ஏறும்படியாக வந்து விட்டதே என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டான் சன்னாசி. வீரன் எப்படியோ முதலில் ஏறிவிட்டான்.

தேனீர் அருந்தச் சென்றிருந்த சாரதி திரும்பி வந்து பஸ்ஸில் ஏறும்போது இடமில்லாமல் முன்னே நின்று கொண்டிருந்த சன்னாசியின் வேட்டியை இடது கையால் ஸ்டைலாகத் தட்டிவிட்டான். கூடியிருந்தோர் கொல்லெனச் சிரித்தனர். பண்பற்றதையும் நகைச்சுவையாக்கிப் பல் இளிக்கும் கூட்டம்.

கெட்டதை நாலு பேர் வெறுக்க நாற்பது பேர் வரவேற்கிறார்கள். பண்பு எது என்று தெரியாது படுகுழியில் விழுகிறார்கள். தனது புதிய நூலுக்கு கரு தேடிய வெளிநாட்டார் ஒருவர் இலங்கைக்கு வந்து போனபோது 'சிலோன் இஸ் எ கல்சுரல் டெசர்ட்' என்று எழுதினாராம்.

பண்பு என்பதை எவ்வளவு கவனமாக உச்சரிக்க வேண்டுமோ, அதைவிடக் கவனமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

பதுளை நெருங்கு முன்பே பஸ் பாதி காலியாகி விட்டது. வீரனும் சன்னாசியும் வசதியாக உட்கார்ந்து கொண்டனர்.

த ரசீதை துரையிடம் மலைச் சரிவுகளில் மறைந்து கிடந்த பாதையை தேடிப்பிடித்துக்கொண்டு ஓடியது பஸ் Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

தமிழர் தகவல் பொங்கல் மலர் – 2005

மனோரம் பிட்டமான பாலைக்காட்சிகள் அவன் மனதைத் நொடனிக்கை, கல்லிலோ தேன் சொட்டு விழுந்தது போல. பக்கை பக்கையாக மலை, மரம், வயல் எல்லாம் தோன்றி மறைவது போலக் கள்ளுக் கடையும் அதல் வாசலில் பொரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் பல வகைக் காரமான பொருட்களும் அவன் மனக் கண் மூன் வந்து வந்து போய்க் கொண்டிருந்தன. கள்ளுக்கடைக்கு மேல் இரண்டு வளைவு. இன்னும் கால் மைல் இருக்கும். அவனுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை; முள்ளில் தந்தி இருப்பதைப் போல

கள்ளுக் கடை வந்ததும் தட்டுத் தடுமாறி எழுந்து " பெல்லை " அடித்தான் பள்ளை நிறுத்த, ஆனால் பஸ் நிற்கவில்லை.

அங்கே "ஹால்டிக் பிளேஸ்" இல்லாததால் சற்று தூரம் சென்று கீழே நிறுத்தினான்.

வீரணை தொடர்ந்து பின்னால் இறுங்கிய சன்னாசி புட்போட் கம்பியைப் பிடித்துக்கொண்டு '' உன்னை அங்கேதுனே திப்பாட்டச் சொன்னேன். ஏன் இங்கே கொண்டாந்தே? '' என்றான். கையில் ஓங்கி அடித்து பிடினம வீடுவித்து தூத் தள்ளினிட்டு ' ரைட் ' என்றான் கண்டக்டர். பஸ் நகர்ந்தது.

காகம் போல பறந்து வந்தவர்கள் கொக்குப்போலகடையிலேவாடி நிற்றுபின் வாங்கி மனம்போலக் குடித்துவிட்டு அலுயான் போல தாவிக் குகித்துவிட்டு சேசுங்கிளியுடனே வெளியே வந்தார்கள்.

" அட வீராநல்ல படம் போகுதடா " என்றவன் " நேரமாச்சே " என்றபடி அரசத்தில் நின்ற காரிடம் சென்றான்.

பூமியை வீட்டுக் கிளப்பி டகை மண்டலத்தில் பறப்பது போன்று இருந்தது. மனைவி மக்கள் வீடு வாசல் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டான். இப்ப ' உன் மனைவிடா ' என்றாலும் ' யாரு என் மனைவி? ' என்று கேட்பான். அவ்வளவு போனக.

காரிடம் சென்றவன் சற்றிச் சுற்றி வந்தாள். சும்யாதான் திற்கிறானாக்கும் என்று நினைத்த சாரகி, நிலைமையை உணர்ந்து கொண்டு '' ஐயா எங்க போகனும்? '' என்றான்.

் அங்க நின்னுக்கிட்டு இருந்தா போரு எப்படிய்யா? இங்க வா ்' என்றான் சன்னாசி.

அவன் பேசும் தோரணையிலிருந்து அவனிடம் கொஞ்சம் தட்டலாம் என்று என்னிக்கொண்டாள்சாரதி.

"இத்தப்படம் எதலே ஒடுது? " என்று மரத்தில் ஒட்டியிருத்ததைக் காட்டிக் கேப்பான் வீரன்.

'' ஒன் அலைமிலே ஒடுது. ஏறு போவோம்'' " டேய் வந்து ஏறுடா! நீ இப்பதான் கடவை திங்கற " என்று வீரனையும் பின்னால் ஏற்றிக் கொண்டு தானும் ஏறினான்.

ஐந்து நியிட பிரயானம் கூட இல்லை. காரை நிறுத்தி " சும்மா குடுங்க இரண்டு ஐபா பார்ப்போம் " என்றான்.

"டேய் ஒங்கப்பள் நாட்டுல வயலு வெட்றது எனக்குத் தெரியும். என்னைப் பிச்சைக்காரன்னு நினச்சியா ஒள்ளாட்டம்? இந்தா ரெண்டரை ரூபா ஓடிரு " என்று காசை உள்ளே வீசிவிட்டு "டேய் வாடோவோம் " என்று அவனைக் கூட்டிக்கொண்டு தியேட்டர் உள்ளே போனான்.

எல்லர வகுப்புகளும் நிறைந்துவிட்டன, என்ன செய்ய இரண்டு டால்கனி டிக்கேட்டுகளுடன் மாடிப்படியில் எறினால்.

"டேய் எங்கிட்டும் போமீராதே! என் கூட வா படியை பார்த்து ஏறிவா, இந்த டிரைவர் பய எனக்குத் தெரிய ஒசி பீடிக்கு தொண்ணாந்துக்கிட்டு கிடப்பான். அஞ்சுதாரியா பத்து தாரியான்னு பிசுவுறான். பிச்சைக்காரப்பய " என்று கூறி காறித் துப்பினான்.

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aayanaham.org

"டேய் அங்க எங்கடா போரே. இங்க வா காத்தாடி கிட்ட " என்று அவனை தன் அருகில் அழைத்து உட்கார வைத்துவிட்டு " இன்னும் டயம் இருக்கு இடத்தைப் பார்த்துக்க சீழே போபிட்டு வாரேன் " என்று போனவன் இரண்டு சிகரெட் பாக்கட்டுடன் மேலே வந்தால்.

தியேட்டரே அதிர இவர்கள் சலசல என்று பேசுவதை எல்லோரும் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

புளித்த கள்ளின் ஊசல் நாற்றம் முன்வரிசையில் இருந்தவர்களை இடம் பெயர்ந்த துர அனுப்பினிட்டது.

சிகரெட்டை இருவரும் ஊதித் தள்ளினார்கள். அன்று மீட்ட பிடிப்பல்னை தனக்கும் கரமாட்டானா என்று உள்ளிப்பாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்துபன், இன்று சிகரெட் குடிக்கிறான்.

" நாள் எவ்வளவு நேரமா குந்தியிருக்கேன். இன்னும் படம் போடலே, டேம் படம் போடு " வன்று உரத்துக் கத்தினான்! சத்தம் போடாதடா என்று அகுட்டிய வீரலை, நிப்பாட்டுறா என்று இவன் அடிக்க அவன் தடுக்க குழப்பமே வந்துவிட்டது!

இருவருக்கும் செம்மையாக சாப்பாடு கொடுத்து வெளியே இழுத்துச் சென்றான் காவலாளி.

அவிழ்ந்துவிழும் வேட்டியமைக் கூட அள்ளிச் சொருக முடியாதபடி இரண்டு கைகளாலும் பிடித்துக்கொண்டு காட்டாற்றில் விழுந்த இலைபோல முட்டி மோதிக்கொண்டு வெளியே வந்து விழுந்தனர்.

இரண்டாவது காட்சிக்காக காக்கிருந்தவர்களுக்கு இதுவே ஒருகாட்சியாகப் போப்விட்டது.

இருவரையும் வெளியே தவ்வி சதலைம் சடித்தினான் காவலானி, அவன் தன்னிய வேசுத்தில் வெளியே வந்து ஒரு காளிலே விழுந்தான் சன்னாசி.

ஆயோ பாலம் என்று அவளைத் தூக்கி விட்டு மேலை எல்லாம் துடைக்கும் காக்கில் அவன் ஜேப்பில் இருந்த நோட்டுக்களில் அகப்பட்டதை உருவிக் கொண்டு ஓடினான் ரௌடி.

்டேப் டேப் * என்ற அவன்னத் தூத்திக்கொண்டு ஓடினான் சன்னாசி, இவனிடமா அவன் அகப்படுவாள். அல்லது அவனைப் பிடிக்க இவனால் முடியுமா?

இனி விரப்பு விட இவனைப் முடியுமா?

இனி விரட்டி வரமாட்டான் என்பதை அறிந்தவல், தூத்தில் நின்று சிரிக்கிறான், ஒரு எலாம் போட்டுக்கொண்டே எனக்கு தெரியும் ஓம் என்று காவியேறிய பற்கள் வெளியே தெரிய கிரித்தான், வாயும் கீரைத் தண்டு போல ஆயண்டு நடந்து வந்தவன் "எங்கடா நம்ம விரனைக் கானோய் " என்று அவளைத் தேடினான்.

வீரனின் தம்பி ஒருவன் தியேட்டர் வாசலில் உள்ள தேதீர்க் கடையில் வேலை ரெய்சிறான், வீரன் அடிப்பட்டு விழுந்ததும் அவனைத் தூக்கித் துடைத்துவிட்டான். என்னாசி வந்ததும் 1 தீ தூடைய எங்கண்ணனுக்கு அடி வாக்கி வச்ச படவர் 1 என்று அவள் கள்னத்தில் ஒக்கி அறைந்தான்

்' டேப் நூங்க பிரண்ட்ஸ் அதை கேட்க நீ யாருடா? '' கூறியது சன்னாசி அல்ல வீரன். இருவரும் சேர்ந்து அவளை அடிக்க, இவன் தள்ள, அவன் தளள தியேட்டர் வாசலில் பெரிய கூட்டம் கூடிவீட்டது.

தின்லமையை சயாளிக்க தளக்கு தெரிந்த ஒரு கானரம் பிடித்து, '' இவர்களை கொண்டு போய் கட்டவளையில் விட்டுட்டு வாநால் காசு தாரேன் '' என்றன் வீரனின் அம்பி.

்டேம் நீ என்னடா எனக்கு காசு குடுக்குறத? நான் கொடுக்கிறேன். நீ நாளைக்கு செயல்லிக் காட்டுவே '' என்ற சன்னாசி, வீரனின் தோள்களில் கையை போட்டு ' கம் ஐசே காருக்கு போயேயம் ' என்றான்.

சிட்டெனப் பறத்தால் கார்க்காரன். தூங்கி வழிந்தவனுக்கு நல்ல ஹயர் கிடைத்த மகிழ்ச்சி, மில்சார விலக்குகள் மின்மினிப் பூச்சாக கண்சியிட்டி மண்டு பதுவை பவுளை சுற்றிக் கொண்டு பறந்தது கார். மணிக் கூண்டில் எழுந்த இசைவெள்ளம் எட்டாவது முழையாக ஒலித்தது.

்கம் ' என்று அடங்கி விட்டது. கடை வீதிகளைக் கடந்து நகரின் எல்லைக்கு வந்த காரை மீண்டும் நகரத்திலுக்குள்ளே திருப்பிலிட்டது சுருதி அல்ல சன்னாசி

"யேல் நட்டு குடிவகைகள் இங்கே கிடைக்கும் " என்ற போர்ட்டின் கீழே காண நிறுத்தச் சொல்லான், "அதுக்கு ஒரு போத்தல் சாராயம் வாங்கனும், மறந்து போச்சு, அதுக்குத்தானே வந்தேன், படம் பார்க்கலா வந்தேன், என்ன மரிருப்படம் " என்றவன் " வாடா ஒரு கீளாஸ் போட்டுக்குறுவேரம், ட்ரைவருன்னே, நீங்களும் வாங்க " என்று அவளையும் இழுத்துக் கொண்டாள்.

இவர்களை ஒரளவு புரிந்து கொள்டட்டன்றவர் தனக்குத் தெரிந்த விலையுர்ந்த குடிவகைகளை ஒடர் செய்தான்.

காரமாக வறுத்த கோழி இறைச்சியை ஆள் ஊல் என்று கடித்துக் கொண்டு மூவரும் குடித்தவர். – கண்கள் கோவைப் பழம் போல் சிவக்கும் வரை, தூரத்தில் நின்ற சர்வர் பக்கம் திறும்பி " சாராயம் ஒரு போத்தல் கொண்டு வாங்க காமிதத்திலே கத்தி " என்று கூறியவன் " அது என் பெஞ்சுதிக்கு " என்றான் ட்ரைவர் பக்கம் திரும்பி.

மதுக் கிண்ணத்துடன் இவன் விளைபாடுகிறான் இங்கே மரணத்துடன் அவள்போர்டுகிறாள் அங்கே.

் இன்னொரு நாளைக்குப் போலோம் '' என்று முன்பு வந்து விட்டுப் போன எமன் இன்று வந்திருப்பதை இவன் அறிவானா?

" காப்ச்சலில் தொட்டது ஐன்னியில் போய்விட்டது " ஆரம்பத்திலேயே ஐன்னி தான்கன்று கண்டுகொள்ளக் கிழவி டாக்டரா நாலா?

கை விறைத்து கால் விறைத்து மெய்யெல்லாம் ஜீல்லிட்ட பிறகுதான் " துரையோ ஓடியாக்களேன் " என்று கத்தினாள்.

் வையமே உறங்கிடும் அந்த மைய இருவிலே ஐயையோ ஓடியாங்க 'ன்னா யார் வருவா? அதுவும் வரவேண்டியவனே எங்கோ போய்க் கிடக்கும்போது,

கிழவியில் குரலைத் தொடர்ந்து வீழித்துக் கொண்ட ஓரிகு சிறுவர்கள் சுந்தினார்கள். என்னயே ஏதோ என்று புரண்டு கொண்டிருந்தவர்கள் ஒடி வந்தள்கள். ஒடி வந்தவர்கள் உள்ளே ஒடிப் பார்க்கிறார்கள். இன்தோப்பு கருங் கும்மென்று இருக்கிறது. உள்ளே மினுக் மினுக்கென்று எளியும் விடி விளக்கின் மங்கிய ஒளி சதவின் ஊடாகஸ்தோப்பில் கோடிட்டிருந்தது.

" சன்னாசி எங்கே கார் கொண்டாரப் போயிருக்கானா " என்று எல்லோரும் கேட்க கிழவிக்கு என்ன கூறுவது என்று தெரியாமல் நாள்ளன்ன செய்வேன் என்று ஒப்பாரி வைக்கிறாள், தலையில் அடித்துச்கொண்டு.

" கார் இப்ப வந்துரும் பயப்படாதே," என்று கூறிய ஒருவர், வெளியே எந்து பாக்கிறார். கிழவி உள்ளே போவதும் வருவதுமாக இருக்கிறாள்,

" வெத்தனையும் கொஞ்சம் தேனும் கொண்டா, இப்ப செல்றேன் " என்ற கிழவியின் பேச்சை மழைக்கும்படியாகப் பல குரல்கள் வெளியே எழுத்தன. " அதோ காரு வருது " என்று.

" வர எல்லாம் ரோ" டுக்கு தூக்கிட்டுப் போவோம் " என்று எல்லோரும் உள்ளே பாப்கிறார்கள்;

கம்பளியுடன் அவளைச் சுறநித் தூக்க, தலைப்பக்கம் குனிந்தவர்களில் ஒருவன் விட்டமூச்சு விளக்கை அனையத்து விட்டது. வீடு ஒரு சுணம் இருளில் முழுகியது.

் யார்ரா அவள் கூதேவி விளக்கை நூத்தவல் " என்று எல்லோரும் இருட்டிலே சுத்துகிறார்கள்.

" சரி சரி எல்லாம் காறித் துப்பிட்டு தூக்குங்க " என்றார் கிழவர், மூதேலி ஒடிடும் என்ற நம்பிக்கை. எல்லோரும் காறி " தூ " என்று துப்பி விட்டு அவளைத் தூக்கினாக்கர். '' சீ என் மூஞ்சிலே துப்பிட்ட '' என்று முண்யடித்துக்கொண்டு ஒருவன் வெளியில் ஓடினான்.

" இருட்டிலே நால் துப்பின பக்கம் ஏன் வந்தே? " என்கிறான் ஒருவன், ரோட்டில் கார் வந்து நின்றது.

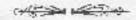
வீட்டை விட்டு அவளை வெளியே கொண்டுவரு முன்னரே கூட்டை விட்டுக் குருவி பறந்து விட்டது.

தூக்கிய இடத்திலே கொண்டு போய் வைக்கிறார்கள், அவளை பத்திரமாக.

என்ன சுத்தம் என்று போசித்தவலுக்கு " ஐயையே ஆயா " என்ற முத்த மகன் வைத்த சத்தம் விளக்கம் கொடுத்தது சம்மட்டியால் ஒங்கித் தலையில் அடித்தது போல இருத்தது அவளுக்கு, உலகமே சுற்றியது, கையில் இருந்த போத்தவை ஓங்கித் தரையில் அடித்தவன், " கடினே நான் என்ன செய்வேன்......இனி நான குடிக்க யாட்டேன், சத்தியமாக் குடிக்கமாட்டேன் " என்று கத்தினான், கத்தியமாக் குடிக்கமாட்டேன் " என்று கத்தினான்,

கெட்ட பின்பு ஞானம் வந்திருக்கிறது. காலம் கற்பித்த பாடம் காட்டை அடியாய் நெற்சில் விழுந்தது.

சன்னரசியின் மனைவி மிக மிக துர்ப்பாக்கியசாவி. நாண வேதனை, பிரசவ வேதனை ஆகிய இரண்டு பேதனைகளையும் ஒரே சமயத்தில் சந்தித்திருக்கிறாள், நூறு தேசிக்காய்கள் பிழிந்து தேய்ந்நாலும் போகாத சூர் போய் விட்டது அவனுக்கு, அவனைக் கொண்டு வந்த கள் சென்று மனரத்தது போல. சிலையாய் நின்றான் சன்னாகி.

களாக்காய்

commer film in a still a still in a, of

பாருக்கு நல்லது : மந்தமான மகி, யச்சலை, வாத்தி, அகிக பித்த எரிச்சல், பித்தமயக்கத்தால் அவதிப் டுபவர்களுக்கு

பாருக்கு வேண்டாம் : தோண்டை வல் உள்ளவர்கள சாப்பிடக்கவாது.

பலக்கள் : கண்பார்வையைத் தெவிவக்கும். காப்பாடு ஏற்கும். திறனை அதிகரித்து, பித்தத்தை கட்டுப் மித்தும்.

நெல்லிக்காய்

என்ன இருந்து : விட்டயின் கி, செல்லுகோஸ், காச்சோல்லூட்டோட், கால்சியம், பசங்கரங் இரும்புச் சத்து மற்றும் நிகேவு விச் ஆசிட்

யாடுக்கு நல்லது : சிசப் பிரஷர், சர்க்கரை, தோபாளிகளுக்கு நிகவும் தலைது எல்லோருக்கும் உகத்த அம்ர்தக்களி பவள்கள் : இளமையை நீடிக்கச் செய்யம். தலைமுடி, தேரல், கண் பார்கையை பாதுகாக்கும். இதபம் நுண்டுக்கை வனுடிப்பும்.

காரட்

கண்ண இருக்கு : விட்டமியை ம. கவியோனவும் ' தேர்' , தாது உப்புகள், மெனோல்கியார் ' ஸ் என்ற நிறுகி அணுக்கள்.

பாருக்கு நல்வது : அசிடிட்டி தொத்தரவு உள்ளவர்களுக்கு. ஒழுத்தைகளுக்கு, கர்ப்பினிப் பெண்களுக்கு. யாருக்கு கேண்டாக் : குழந்தைப் பேழு இல்லாதவர்கள் அதிகம் சேர்க்க கேண்டாம், அக்கரை நோயாளிகள் அப்பிடக் கூடாகு.

பலன்கள் : கண்பால்வைக்கு உசத்தது உடல் பருகணைகள் காக்கும். காட்ட அழுடன் பத்து மினது சேர்த்த காப்பிட்டு வர உடல் கழிவுகள் வெளியேறும்,

See sit

என்ன இருக்கு : புரதம், கல்பேணதுட்டோ... விட்டமின் வ, அது உப்புகள்

யாருக்கு நல்லது : ரத்தக் கொதிப்பு, நீரிழிவு நோபானிகளுக்கு நல்லது.

நாகது. பாருக்கு வேண்டாம் : குடைச்சல், ஏப்பம், வமிற்று வலி உள்ளவர்கள் குவிர்க்க வேண்டும் ஜீரணத் தொதுதாவு ஏற்படும்.

பலன்கள் : சித்தம் தனியும், பாமை தெவிவு, சுரு வ'பான பாப்பக்கு உதவும், வாயு நீக்கும்,

பப்பாளிக்காம் ::

கஞ்சா இருக்கு அட்ட மின் ஏ. என்போ பாப்டைன் என்னாம் யாருக்கு நல்லது : ஒட்டுவலி உள்ளவர்களுக்கும், உடல் எடையை குறைக்க விரும்புபடர்களுக்கும் தீரிழிவு நோயாளிகளுக்கும். யாருக்கு கேண்டாம் : கர்ப்பினிய பெயைகள் முதல் வட்டு வருங்கதுக்கு தவிக்கலம்.

பலள்ளை : அருடித்தில் சருக்கம் விழாமல் பாதுகாக்கும், தாய்ப்பால் பெருடிம், அடல் பூச்சிகளை அழித்துச் சுத்தம் செய்யும்.

ஒரு கோப்பை தேநீர்

மலைமகள்

அலை ஓய்ந்திருந்தபோது – காலையில் பிட்டும் கறியும். மதியம் சோறும் கறியும் . இரவு பிட்டும் கறியும்.

பரவாயில்லை,

பின்னர்.

காலையில் பிட்டும் கறியும் . மதியமும் இரவும் சோறும் கறியும்.

இதுவும் பரவாயில்லை.

கொஞ்சநாளின் பின்,

மூன்று நேரமுமே சோறும் கறியும். அதுவும் எப்படியென்றால், காலையில் சோறும் கத்திரிக்காய் கறியும், மதியம் கத்தரிக்காய் கறியும் சோறும். இரவு சோறும் கத்தரிக்காய் கறியும். அதிலும் மதியமே இரவுக்குரிய உணவும் சேர்ந்து வரும்.

இன்னும் கொஞ்ச நாளின் பின் –

காலையில் கஞ்சி. மதியமும் இரவும் சோறும் கத்திரிக்காயும், கத்தரிக்காயும் சோறும்.

'' கத்தரிக்காயைக் கண்டுபிடித்தவன் நாசமாய் போக ! ''

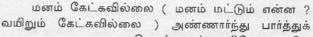
'' கத்தரித்தோட்டம் வைத்திருப்பவர்கள் தலையில் இடி விழ !

என்றெல்லாம் உரத்த குரலில் சாபமிட்டவாறே ஒவ்வொரு கவளமாய் விழுங்கினோம். நாவிலுள்ள சுவை மொட்டுக்களுக்கெல்லாம் கட்டாய ஓய்வு கொடுத்தோம். உணவு விடயத்தில் ஒருவாறு பற்றற்ற நிலைக்கு வந்த நாம் ஒரு கோப்பை தேநீருடன் திருப்தியடைந்தோம். எங்கள் முழுக்கவனத்தையும் எதிர் முன்னரங்கிலுள்ள எதிரி மீதே திருப்பினோம்.

" உன்னால்தானே எங்களுக்கு இந்த நிலை. கொஞ்சம் பொறு. பகைவனே உன்னாலேயே நாம் பழைய நிலையை அடைவோம் ."

என்று கறுவிக் கொண்டோம். கோப அலைகள் குமுறியெழ கடமைகளில் மூழ்கிப் போனோம்.

கத்திரிக்காயுடன் எங்கள் விருப்பத்துக்கு மாறாக கை கோர்த்துக் கொண்ட காரணத்தால் சோற்றுப் பைகள் கேட்பாரற்று தலைமேல் மரக்கிளைகளில் தொங்கின. அண்ணார்ந்து பார்த்தால் கோபம்தான் வரும். கூடவே கவலையும் வரும், இதைப்போய் எறிவதா ? என்னவென்று ? எம்மக்கள் ஒரு நேர உணவுக்கே அல்லாடிக் கொண்டிருக்கையில் இவ்வளவு சோற்றையும் வெட்டிப் புதைப்பதா ?

கொண்டிருக்கையிலே புதிய சிந்தனை பளிச்சிட்டது (சேர் ஐசக் நியூட்டனும் இப்படித் தானாமே. ஆப்பிள் மரத்தை அண்ணார்ந்து பார்த்துத்தான் பின் புவியீர்ப்பு சக்தியைக் கண்டுபிடித்தாராமே. நாங்களும் அப்படித்தான்.)

சிந்தனை வந்தால் பிறகென்ன, செயலாற்ற வேண்டியது தானே. பரபரவென இயங்கினோம். காப்பரணைப் பலப்படுத்துவதற்கெனத் தரப்பட்டிருந்த உரப்பைகளுள் நல்லதாக ஒன்றை எடுத்துக் கமுவி உதறி வெயில் படக்கூடிய இடமாகப் பார்த்து விரித்து, அதன்மேல் சோற்றுப் பருக்கைகளைப் பரவிக் காயவிட்டு மீண்டும்

அரிசியாக்கினோம். தேநீர் சுடவைக்கும் அலுமினியப் பாத்திரத்தில் அதைக் கொட்டிக்கிளறி சூடேற்றி, அடுப்பிலிருந்து இறக்கி, அந்தப் பாத்திரத்தில் வைத்தே இடித்துப் பொடியாக்கினேன். வெகு அபூர்வமாக வந்த பிட்டையும் கூட காயவைத்து வறுத்தோம்.

அதில் ஒரு பிடி அள்ளி வாயில் போட்டால் நறுக்முறுக் என்ற ஒலியுடன் தேவாமிர்தமாக வாயிலே கரையும். இப்போதும் மாலை நேரத்துக்குரிய A- 1 சிற்றுண்டி தயார். (மாலை நேரச் சிற்றுண்டியா ? மண்ணாங்கட்டி. பசித்தபொழுதெல்லாம் ஒரு கோப்பை தேநீருடன் ஒருபிடி மாவே வயிற்றை நிறைக்கும்.)

கைதவறிக்கூட ஒரு சோற்றைக் கீழே போடமாட்டோம். மூன்று நேரமும் எஞ்சிய சோற்றைச் சிற்றுண்டியாக்கும் திட்டம் உடனடியாகவே அனைத்துக் காவலரண்களுக்கும் பரவலாக்கப்பட்டது. ஒரு கோப்பை தேநீருடன் ஒரு தட்டுப் பொரிமா தரும் பலத்தில் ஒரு மணி நேரத்துள் ஒன்றரை அடி ஆழத்தில் காப்பகழி வெட்டலாம்.

கொழும்பிலிருந்து எவர் எதைத் தடுத்தால் எங்களுக்கென்ன ? எங்களை ஒருவரும் அசைக்க இயலாது என்ற நிலையை காட்டுக்குள் நாம் தோற்றுவித்தோம்.

வெளியே உணவு நெருக்கடி அதிகரிக்க, எம் கையிலிருப்பிலுள்ள சீனியின் அளவும் குறையத் தொடங்க, தேநீரில் கலந்து குடிப்பதில் சிக்கல் ஏற்பட்டது. சீனியைத் தொட்டுத் தேநீர் குடிக்கத் தொடங்கி, அதிலும் நெருக்கடி

ஏழ்பட, கையிலிருந்த கீளியை பொரிமடைன் கலந்துவிட்டு, அதனோடு தொட்டு தேதீர் குடிக்கத் தொடங்கினோர். தேதீருடன் கொறிப்பதற்கான உப உணவாக செய்து வைத்திருந்த பொரிமா கடைசியில் தேதீருக்கான மூலப் பொருட்களுள் ஒன்றானது.

வீரைப் பழக்காலங்களில் வீரைப்பழப் பாணியுடனும், பானைப்பழக் காலங்களில் பாலைப்பழப் பாணியுடனும், சிலநோர் உறுவித்தப் பழப்பாணியுடனும் என்று அந்த ஒரு கோப்பை தேநீரை எங்கள் அளிமானத் தேநீரை விதம் விதமாகக் குடித்தோம்.

ஒரு கோப்பை தேநிர் தரும் மன உற்சாகத்துடன் கஞ்சியும் சுத்தரிக்காயும் கந்த பலத்தில் கடமையில் கண்ணாயிருந்தோம்

அருகிகுந்த அரண்களைப் பொறுப்பெடுத்த சல்லைப்படை பணியினர் எம் உணவைப் பாந்தது ஏக்கிட்பேயினர்.

்' என்ன பிள்ளையனே, இந்தச் சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டோ இந்த மாதிரி எண்டை பிடிக்கிறீங்கள்? ''

என்று மலைத்து போனார்கள். சம்மா இடை வெளியில், தாம் சாப்பிடுவதற்காகக் கொண்டு வந்திருந்த சொக்லேட்டுகளை எங்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டார்கள், அவர்களுக்கு 'நண்டி' சொல்லி வீட்டு அவற்றை வாங்கி காற்சட்டைப் பைகளுள் போட்டுக் கொள்வோம். ஒரு தரம், இரண்டு தரம் இப்படியே போனது.

அவர்களுக்கு எம் செய்கை ஆச்சரியமாக இருந்திருள்ள வேண்டும். ஒரு முறை கேட்டே விட்டார்கள்.

்' ஏனக்கா சாப்பிடாமல் பொக்கற்றில் வைக்கிறீங்கள் ? நீங்கள் இதைச் சாப்பிடுங்கோ, உங்கனட ஆக்களுக்குக் கொண்டு போய் குடுக்கிறதுக்கு நாங்கள் வேற ரொபிதாறம் "

என்றாகள். எங்களுக்குச் சிரிப்பே வந்துவிட்டது.

்' நாங்கள் இந்த ரொப்போட தான் அண்ணா ரீ தடிக்கிறனாக்கள், எங்களிட்டைச் சீனி இல்லை'' என்றோம்.

்' இந்த நாளலஞ்சம் உங்களுக்கு வந்த முலைக்குக்காணும் அச்சா ? ஒரு ரீ குடிக்க உங்களுக்கு எத்திலை ரெப் வேணும் ? "என்றவர்கள்

" ஒரு ரொபியில் நூலு தரம் குடிப்பம் ."

என்ற எம் பதிலில் அரஸ் டு போவார்கள். இன்னமும் தாம் காணாதிருக்கும் தமது போராவிச் சகோதரி, போராவி மகள். போராளி மருமகன், பெறாமகள், பைத்துவி எல்லோருமே எல்லையில் ஏதோ ஓர் முனையில் இவர்களைப் போலத்தாலே ஆன்பங்களுக்கு நடுவே வரமுவார்கள் என்ற நினைப்ப அவர்களை உலுக்கிவிட்டிருக்க வேண்டும். தம்போடு கொண்டு வந்திருந்த பிஸ்கட்டுகள், தின்பண்டங்கள், இவிப்புகள் என்று எல்லாவற்றையும் எங்களிடம் தந்து –

் நாங்கள் ஒரு கிழமையில் போற ஆக்கள்தானே, நாங்கள் வீட்டுக்குப்போயும் சாப்பிடுவம். நீங்கள் சாப்பிடுங்கோ் என்றார்கள் சரமாகிய கண்களுடன்.

கொஞ்ச நடல் வெள்ளிதிசை தான், விதவிதமான தின்பண்டங்களுடன் சாயத்தண்ணி தாள்ச்சனப்பட்டது.

இப்படியாக எம்மவர்களும் எங்கள் ஒரு கோப்பை தேதிரும் பட்டபாடு கொஞ்ச நஞ்சமல்ல.

இது அலை வீச முன்னர் நடந்த கதை அலை நடுவே –

ஒட்டுகட்டான், தெடுங்கோணி, கரப்பட்ட முறிப்பு, ஒலும்டு, மாங்குளர், களவராபன்குளம் என்று அலைவனின் சிந்தளையை நடைமுறைப் டுத்தியவாறு அணிகள் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. எதிரி ஒடிய வழியோக்கிலும் அவனின் எச்சும்கள், பாதனிகள், மழைக்கவசங்கள், இடைப்பட்டிகள், கீஸ்ரின்கள், பொதி செய்யப்பட்ட பேரீச்சம்புற அல்வாக்கள், அடுப்பைவிட்டு இழக்கப்படாததால் தீய்ந்து போன கறிகள், மேசையில் பீங்கான்களில் பரியாறி வைக்கப்பட்டிருந்த உயர்மட்ட உணவு வகையறாக்கள், குளிர் சாதனப் பெட்டிகளில் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த பச்சைக் காய்கறிகள், உரித்த கோழிகள், உயர்ரகக் குடிவகைகள், பறைப்பட்ட சோடாக்கள்...

பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகும்.

கிளித்தட்டு மறிக்கும் பாணியில் எதிரியுடன் திசைக்கொன்றாக மோதி, விரட்டி, குறுக்கே பாய்ந்து மறித்து அடிக்க, எதிரி பாய்ந்து ஓட, விரட்டியலாறு எதிரியின் பின்னாலேயே ஒடியதில் எல்லோருக்கும் மேல் மூச்சு, கீழ் மூச்சு வாங்கியது, தாகத்தில் நாக்கு தொங்கிப் போயிற்று, நின்று நிதானிப் புதற்கிடையில் அவன் கண் காணாக லூரம் ஓடி விடுவானே, விரட்டி ஒடியபோதே கிடைத்த ஒரிரு வினாடிக் துளிகளில் வண்ண வண்ண நிறங்களில் இருந்த சாடாக்களைக் குடித்து, சோடாவாவேயே முகத்தையும் கழுவி, பீங்கான்களில் பரிமாறி மூடப் பட்டிருந்த விருந்தில் இரண்டு கவளத்தை அள்ளி வாயில்போட்டு, கை கழுவயும் நேரம்ன்றி ஒயந்தை வரை எதிரியை ஒடத் துரத்தினோம்.

சண்டை ஆரம்பிப்பதற்கு முதல் நாள் காலையில்கூட கஞ்சி குடித்த புலிகள் விரட்டியதில், ஒடுவதற்குப் பத்து நிமிடங்கள் முன்பு வரை சீலம் பேரீராம்பழமும் பிஸ்கட்டும் இறைச்சியும் மஞ்சள் சோறும் சாப்பிட்ட சிங்கங்கள்போட்டது டோட்டபடி வாகனங்களிலேறி ஓமத்தைக்கும் அட்டால் ஒடின.

(வெளிர்கம் கை 2000)

அபார சக்தி

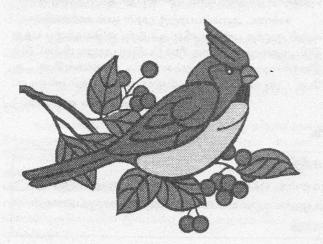
ூற்பமாகக் கருதும் இவந்தைப்படிம் அரிய குணங்களைக் கொண்டது. வயிற்றுப் போக்கு, சீதபேதி. கீல்வாயுப்பிடிப்பு முதலிய நோய்களை ' டோக்கவல்லது. இப்படித்தில் களுடாமிக் அமிலம் என்றொரு சத்துப் பொருள் உள்ளது. இது மூலையைத் தீலிரமாக இயங்கத் தாண்டக்கூடியது. லேசான குளிரும் வெயிலும் சேர்ந்த இதமான காலை நேரம். அந்த நேரத்தை வெளியில் கழித்து விட வேண்டும் என்ற ஆவல் மிதக்க ஒவ்வொருவரும் கிடைத்த புல்தரைகளில் உட்கார்ந்து கொண்டனர். சாவகாசமாக காலை நீட்டினர். கையைப் பின்புறமாக ஊன்றிக் கொண்டனர். சிலர் புல் நுனிகளைக் கிள்ளிப் பார்த்துவிட்டு எறிந்தனர். இறுக்கமான உடையணிந்த பெண் ஒருத்த மல்லாக்காகப் படுத்து இருந்தான் . சூழ்நிலை அவளை பரவசப்படுத்தியது. கண்களைத் திறப்பதும் மூடுவதுமாக இருந்தாள். சிறுவர்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு உற்சாகம் கரை புரண்டோடியது.

வேலைக்கு நேரம் போய் விட்டதே என்ற அவசரம். சீக்கிரம்பஸ் வந்தால் நல்லது என்ற ஏக்கம் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக நிற்கலாமா என்ற தவிப்பு. ஒரு அந்தகார நிலை என்னை ஆட்கொண்டது. இன்றைய பொழுது இப்படியே இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை மேலிட்டது.

காலை லேசாக இடம் மாற்றி வைத்தேன். ' நறுக் ' என்றது. குனிந்து பார்த்தேன், நெஞ்சு ஒரு கணம் துணுக்குற்றது. உற்சாகமெல்லாம் திடீரென வடிந்து விட்டது. மனம் சோர்ந்துவிட்டது. ஒரு சில பஸ்கள் என்னைக் கடந்து போயின. புதிய மனிதர்களும் வந்து போயினர். எந்தவித சொரணையும் இல்லாமல் அந்தக் குருவியையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அதன் பழுப்பு மஞ்சள் இறக்கைகள் வெய்யிலுக்கு லேசாகமினுமினுத்தன. கால்கள் இரண்டையும் நீட்டியபடியே மல்லாக்கக் கிடந்தது. சற்று நேரத்திற்கு முன்புதான் அது இறந்திருக்கவேண்டும். அண்ணாந்து பார்த்தேன். மின்சாரக் கம்பிகள் தாறுமாறாக ஓடிக் கொண்டிருந்தன. பல குருவிகள் மின்சாரக் கம்பிகளில் உட்கார்ந்து கீச்சுக் குரலில் கத்தின. உட்காருவதும் பறப்பதுமாக இருந்தன. அது துக்கம் விசாரிப்பது போலவும் இருந்தது. நியாயத்தைக் கேட்பது போலவும் இருந்தது. எங்களின் இருப்பை ஆட்சேபிப்பது போலவும் இருந்தது. எல்லைகள் அற்ற இருப்பு அவைகளுக்கு. எப்போதும் சுதந்திரம் இறக்கைகளில் உண்டு.

எல்லாவற்றையும் விட எனக்குப் பிடித்தமானது அந்த மஞ்சள் குருவி மட்டும்தான். மஞ்சள் என்றால் அப்படி ஒரு மஞ்சள்! வெல்வெற் மாதிரிப் பளபளக்கும் இரட்டை இறகுகள்

குமார் மூர்த்தி – கனடா

மட்டும் ஓடும் நீண்ட வால். சின்னக் கொண்டை அடிக்கொருதரம் வாலை சிடிக் சிடிக் என நிமிண்டி விடும். நோட்டோரத்து மகிழம் மரத்தில் பார்க்கலாம், பாடசாலைக்குப் போகும் போது இருக்கும். ஒரு நிமிஷம் தானும் கிளையில் இருக்காது. தாவித் தாவிப் பழத்தைக் கொத்தித் தின்னும். நெருக்கமாக நின்று கவனித்தாலும் தன் செயலில் கருத்தாக இருக்கும். கையை நீட்டினால் எட்டத்திற்குப் போய்விடும். அதைப் பிடிப்பதற்கு நானும் முயற்சித்தது கிடையாது. தானாக வந்து கையில் உட்காராதா என்ற ஏக்கம் கிளம்பும். எதையும் அது பொருட்படுத்தாது.

பாடசாலைக்கு பல நாட்கள் தாமதமாக போயிருக்கிறேன். சில வேளைகளில் அந்த வழியால் போகும் நமசிவாய வாத்தியார், என் காதைப் பிடித்துக் கூட்டிக்கொண்டு போவதும் உண்டு. என் படிப்பு முடிந்த பின்னும் அந்த மஞ்சள் குருவியில் மாற்றம் இல்லை. ஊரை விட்டுப் புறப்படும்போது அதை பார்த்து பொறாமைகூட வந்தது. மனிதனாகப் பிறந்திருக்கக் கூடாது.

இங்கு வந்தபின் சில நாட்கள் வரை ஊரும், பள்ளிக்கூடமும், நண்பர்களும், மஞ்சள் குருவியும் நினைவைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தன. கூண்டில் அடைத்தது போல் தவிப்பாக இருந்தது. சூழ்நிலையும் நிர்ப்பந்தங்களும் என்னை அழுத்திப் பிடித்தபோது எல்லாமே தேய்ந்து போயிற்று.

நீண்ட காலத்திற்குப் பின் ஓர் நண்பன் வந்திருந்தான. ஊரைப் பார்த்த சந்தோஷம் எனக்கு நினைவுகள் ஸ்படிகமாக வந்து போயிற்று. ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக விசாரிக்க வேண்டும் என்று மனம் உந்தியது. ஆனால் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே பதிலாக ஊர் சுத்தமாக இருக்கிறது என்றான்.

அப்படியென்றால் என்றேன்.

வெறும் மண்தான் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் அழித்துவிட்டார்கள் என்றான்.

நெஞ்சில் நெருடிற்று. கற்பனை பண்ணிப் பார்த்தேன். தொடர்பறுந்து போன கனவுகள் மாதிரி பழையதும் புதியதும் மாறி மாறி வந்தன. பின்னாளில் அதுவும் உருக்குலைந்து போயிற்று. குளிந்து அந்தக் குருவினப் எடுத்தேன். அது சில்வென்று குளிந்தது பக்கத்தில் தின்றவர்கள் என்னை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தார்கள். என் உடலெல்லாம் ஒரு கணம் மயிர்க்காவிட்டது. குழ்நிலை என்னைக் கரைத்து விட்டது. பிரியமான மஞ்சன் குருவி கையில் இருப்பது போன்ற பிரணம் தட்டியது. அதன் இரக்கைகளை நீனிவிட்டுக் கொண்டேன். இதன் உயிர் மீண்டும் வராதா என்ற ஏக்கம், ஒரு கணம் ஒடி மறைந்தது.

வேவி ஓரந்து பூற்கொடிக்குள் பத்திரமாக வைத்துவிட்டு வேளைத்தலத்து இயந்திரக்களுக்குள் சங்கமித்து விட்டாலும் இயந்திரங்களின் இரைச்சலும் மீறி என் ஊரின் சவசலப்ட ஒங்கி ஒலித்தது.

நுழைவாயிலில் அகன்ற ஆலமரம். அதேட்டு உயர்ந்து நிற்கும் பிள்ளையார் கோவில், சப்பறத்திற்குப் பின்னால் நீள்வடிவ ரைதானம். அரைமைல் போவால் ' ப ' வடிவப் பள்ளிக்கூடம். அதற்கு முன்னால் சிறியதும் பெரியதுமான கடைகள். பின்னால் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் வாய்க்கால், தெற்குப் பக்கமாக பச்சை பசேவென்ற நெல்வயல்கள், அதையும் தாண்டிலால் கிடுகிடுவென வளர்ந்த காட்டு மாங்கள், அதற்குள் தெட்பென இரங்கும் கீழ்வானம்,

புழுதின்ய வாரியடித்து வந்துபோகும் டவுன் பஸ். எந்த முகாந்திரமும் இல்லைல் குரைக்கும் நாய்கள். இரசுகுருவிக் சுத்தலுக்கு வீட்டுக்குள்ளேயே அடைந்து கிடக்கும் இளவட்டங்கள்.

எல்லாமே ஒரு அதிகாவல் வேளையில் இரண்டு இளைஞர்களை இரத்த விலாராக்கி நாற்சந்தியில் போட்ட இராணுவத்தின் வருவகயோடு சோபை இழந்து விட்டன்.

அவதானமும், அகுகப்பும், ஈந்தோட்படுதலும் தொற்றிக்கொண்டு ஒவ்வொருவரையும் வாட்டியெடுத்தது. காலடியோசையைக் கூட காது கொடுத்துக் கேட்கும் பக்குவமும் அதைப் பிரித்தறியும் சாமாத்தியமும் கூட சாதாரணமாகியது. சோகம் எப்போதும் இழையோடிக் கொண்டிருந்தது. பின்னால் மரணிப்பர்களுக்குக் கூட சோகம். தயாராகக் காத்திருந்தது.

மானலயில் விடு திரும்பும்போது மனம் விச்சிராத்தியாகி பேறு வாழ்வின் அந்தலைகளை ஆராய்ந்தது மனம். ஒளிக்கர்றை போல் கண்ணுக்குத் தெரியாத சோகம், பகிர்த்து கொள்ள முடியாத பரிதனிப்பு, நெஞ்சு கதைத்தது.

சபையலரைக்குள் நுழைகிறேன். மனைவி பேகத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தாள், நாள் முச்சூடும் தையல் இயந்திரத்தோடு போராடி தோற்றுபோன களைப்பு அவள் முகத்தில் வடிந்து கொண்டிருந்தது. பிள்ளை பராமரிப்பு விடுதிவில் இருந்து விடுபட்ட குகியில் ஒவ்வொரு கவணையும் தொட்டு அமர்க்களப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள் மகள். அன்றைய தேதிக்குக் கட்ட வேண்டிய பில் எவ்வாம் மேரையில் இறைந்து கிடந்தன.

என் சோகத்தை மலைவியிடம் செல்லபோது ஐயோ பாலம் என்றாள், விறைத்துப் போன கோழியை வெட்டிக் கோண்டே யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்ட வர், இந்தக் கட்டிடக்காட்டின் சிக்கலை சிக்கெடுத்து வாழத் தெரிந்தவள். என் சோகத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளத் தூடிக்கும் துடிப்பு அவள் கண்களில் முட்டுகிறது. இந்த வீசாரிப்புதான் என் ஆத்மாவையும் நப்பிக்கையையும் அணைய விடாமல் தடுப்பது.

தெலிபோன் கிணுகினுக்கிறது. ஆயுள் காப்புறுதி மனிவு விலைக்கு இருக்கிறது என்கிறார் ஒரு கணவான், சிரிப்புதான் வருகிறது. அவருக்கு ஏதோ சொல்லி சமாளித்துவிட்டு போலன வைக்கிறோன், மகள் வந்து ஒட்டிக் கொள்கிறாள். அவளின் சீச்சுக் குரவோடும் கணவயணைறயின் மணத்தோடும் பியர் நுணையின் குளிர்க்கியோடும் மழை லேசாகிப் போகிறது.

என் தோமும் மஞ்சள் குருவியும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கணந்து நாளைய வேலை பற்றிய படபடப்பு தொற்றிக்கொள்கிறது.

(குமார் மூட்த்தி கணதகள்)

வாழ்வே மாறியது

உணகக் கட்டியான ஆணைப்பட்டு பயங்கரப்போறைத்தொடங்கிப் பன்னாயிரக் கணக்கானவர் உயிரிழக்கக் காரணமாக இருந்த ஹிட்லர், அரசியலுக்கு வருமுன்பு வீடுகளுக்கு வெள்ளையடிப்பலராக இருந்தார் என்று அவரை இகழ்வதற்காகப் பறைும் பேசியும், எழுதியும் வந்தார்கள். அது நிலைபெற்று விட்டது. ஆனால் அது உள்ளையக்க, பல விதமான வீடுகளை ஒவியமாக வரைந்து விற்பனை செய்து தன் வாழ்க்கையை நடத்திய அவர் House Painter எனப்பட்டார். அதனைவெள்ளை அடிப்பவராக்கி விட்டார்கள். ஒவியப் பள்ளியில் சேர்ந்து படிக்கத்தான் அவர் விரும்பினார். திறமை போதாது என்று சேர்த்துக் கொள்ள மறுத்து விட்டார்கள். அவர் ஒவியராகியிருந்தால் ஒருவேளை உலகத்தின் தலைவிதியே மாறியிருக்கலாம்.

මත්ෆිබ් UU්රු පිනුවනනු ඔබ්. කුති Uඡ්රාන ඒකතා බෙහල් වර් ගිනිනම අයත්

பிரதீபா தில்லைநாதன்

வீட்டுக்குப் பின்னால் ஒருகாலத்து எங்களுக்குச் சிநேகமான சிறு காடு, உயரமான மரங்கள்.. சரி விவரணை போதும், முக்கியமானவை அத்தூங்குமூஞ்சி மரங்கள். ஊடே ஒடுகிறது, பாதங்களுக்குச் சற்று மேலே குளிர்ந்த நீர் முட்டும் ஆறு. நானும் நண்பாகளும் மீன் பிடிப்போம். நேரங்கள்... பற்பல மணித் துளிகள் கடக்கக் கடக்க அது சார்ந்த எந்தக் கவலையும் அற்று சொப்பிங் பாக்குகளுள் சிக்குப்படும் மீன்களுள் இருப்புக்கான போட்டியிடல். நினைக்கிறேன். ஆற்றுக்குள் நின்று, நிமிர்ந்துபார்த்தால் கட்டிடங்கள் உயர அதற்கும் உயர வானம். இறுக்கிக் கட்டலாம் அவ் அழகை.ஹெலிகொப்டரால் வந்து ஆற்றுக்குள் இறங்கும் சொப்பனம் என்னுள்.இன்று அவ்வாறு நான் செய்ய இயலுமா, கனவுகள் உண்டா. ஆற்றில் மீன் பிடிப்பேனா. என் சின்னச் சகோதரர்களுள், ஹீரோயின் ஆக யார் அதிகம் மீன் பிடிப்பதென சகோதரி நண்பிகளான நாங்கள் முயலுவோமா? சொல்லு ஜெகன். ஒவ்வொன்றையும், मीलाला விடயங்களையும், சேகரிப்புகளையும் நீ என்னுடையவள் எனத் திமிர் பாராட்டாமல் சொல்.

எதைக் குறித்தும் விளக்கமோ சுலபத்தில் கூறிட இயலா: சுதந்திரம் என்பதே சுதந்திரம் இன்மையின் பிரம்பைப் பிடித்த பிம்பம். பிம்பங்களுக்குள் வாழமுடியாது. அதிலும் அநுமானங்களைத் தாங்கமுடியாது. ஆதலால் சொல்லு, பார்வைகளைப்பற்றி உனக்கென்ன தெரியும். மதுமதியைக் காதலித்தபோது நான் உணர்ந்தது காதல் பொறாமையல்ல. இருப்பின் நேசத்தின் இயல்பென்று தெட்டத் தெளித்துபோல எனக்கு நீ சொல்ல வேண்டும், காலங்களுக்குரிய

> அவை என் கண் நோவை எடுக்கட்டும். உடம்பு வலிகளைப் போக்கட்டும் ஆத்மாவின் துக்கத்தை அகற்றட்டும்

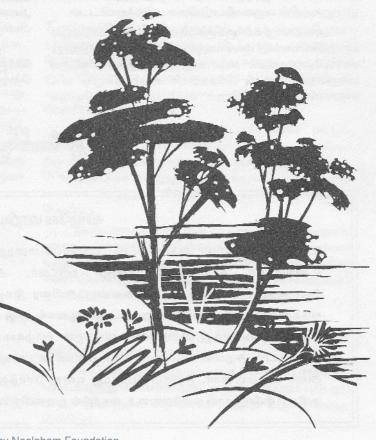
மரங்கள், நெட்டை ஒடிசலாய். பனிக்காலத்தில் இலை உதிர் காலங்களிலுந்தான், தங்கு தடையின்றி இரசிக்க முடிகிறது. அடர்த்தியான கிளைகள் மோகமூட்டி காற்றிசை கமுக் கூடுகளையும் சிலிர்ப்பிக்கும் வெய்யிலில் தனித்துப் பாதையில் நடப்பது பகலிலும் பயமே. இலைகளின் மறைப்பற்ற குளிர்காலங்களிலும் இலை உதிர் காலங்களிலும் இதன் ரகம் வேறு. நட்பாய்க் கை பற்றும் சிநேகம்போல அவையும் உறவு கொள்ளும். அவள் ஆச்சரியப்படுவாள். ்' எல்லோருக்கும் செழுமை பிடிக்கும். உனக்கென்னடா எண்டா...

'' செழுமை தவிரும் எளிமை '' என அவள் அவனோ தொடர்ந்து '' இலைகளில்லாத மரங்கள் செட்டை இல்லா சிறு குருவிகள் '' போல எனுவான்.

" ம் ஆனால் இந்தக் காடுகளில் ஒன்றில் குருவிகளின் சிறகுகள் இலை மறைப்பூடேதான் ஒடிக்கப்பட்டன தெரியுமா? எனினும் உனக்காகச் சின்ன உடன்பாடு. மழைக்காலங்களில் மாத்திரம் எனக்கு இலைகளை உடைய பச்சை (அழுத்த) மரங்களும், பசும் புற்தரையும் வேணும். அக்குழுமைக்காக. " "இல்லை, செழுமையில் விளைவதே குழுமை" விடாப்பிடி பிடித்தான்.

காது மடல்களை நெருங்கி வசீகரமாய் '' சறோ... ஒத்துக்கொள்ளேன் '' கிசுகிசுப்பாய் எழுதினான்.

" உடன்பட்டேனே போதாதா? "

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

" ம்வு ம். சொல்லு அழகு : வகுலுடன் பார்க்கையில் இயற்கை அழகு "

- " சரி இயற்கை அழகு சாதலுடன் பார்க்கையில் "
- ் ஹே... இயந்திரமாய்ச் சொல்ற "
- " இயற்கை அழ...கு கா...தலுடன்"
- " (Indicate) "
- " a_simonin "

அவன் கோபமானால்

தலைகளைக் கோதினாள். கோபுரமாய் எழுந்தன கட்டிடங்கள். நீன எழுந்த கம்பத்தின் மேலே தன் குறியைத் கொட்டபடி அண்ணாந்து வரலத்தைப் பாந்தான் சிலை மனிதன்.

தாரம் தனையும், மழை பளிக்கிட்ட பற்தரை, அவளும் அவனும். இறுகப் பற்றின கரங்கள் தளர்வது கேள்வி வீழும்வனர் தோன்றவில்லை, இரவு, இல்லை சாம்பற் புகார்: மரத்தடி, சநோரைக்குச் சிதேகமான மழை மூக்கிலும் முடியிலும் பிரத்போகராக வடிய தீர்ச் கூலை வாயுள்ளும் பூரு உதடுகளால் உள் எடுத்து வெளி விட்டாள். மறை பேசும்...

ஒரு நாள் அவளும் ஜெகனும் கொட்டும் மழையில் நின்ற நினைவு , அன்றும் காற்கள் இடை பின் குமிழ்கள் அற்ற நிலாவெளிப் பாதை, புகை, அவன் அணிந்திருந்த ஆடை நிறம் மறத்துவிட்டது,

கூதல், உடல்கூச ஒட்டிக்கொள்கிறாள், அவன் மீண்டும் கேட்டாள், இந்தத் தடவை சிறிது சாந்தமாம்.

் உள்ளமயைச் சொல்லு சறேட உளக்கு அவனில காதல் இல்லை? இருத்தேல்ல? "

முழுவது மாய் நம்பாவிட்டாலும் '' இல்லை '' என்ற ஒற்றைப் பதில் வேண்டிக் கேட்கிறான். '' இருக்கு'' என்பது தீர்மானம். அதிலும் திருட்திப்படப் போவதில்லை.

அலட்சிக்கும் மழை இவ்வமும் சிநேகம்கொள்ள விரும்பியதுபோல் இருந்தது. கடும் கருவை சிலக் மேற்சட்டை மிகவும் அந்தரங்கமாய்ப் பேசியது. நீல டெனிம், பருத்தியும் கில்க்கும்போல கநா(ர்)) போது, சொர்ணா பிற பிரக்ணருகள் எதுமற்றுக் களை மறந்து ஆடுவாள். ஓன நடமாட்ட மோ, பிறரிடம் நெருக்கமோ அவளைப் பாதிக்காது. அவளைக் கினர்த்திய பாடலில் ஒர் இசை உருவாக்கி, இசைவாய் உடம்பு மெல்லிய கம்பிமிலும் கேகமாம் வளைய, ஒரு கைதேர்த்த நடனக்காரியார். – அறைக்குள் ஆடுவதுபோலல்ல, மழை நடனம் நனினமாய் இருக்கும் (கூடவே நண்டன் அடுவதால் இருக்கலாம் (வெகுவலம் கேட்ட படி இருந்தாள், தனக்கொரு நடனத் துணை வேண்டி!)) அவனது முறையை தானே உருவகிற்து ஆடுவதைப் பார்க்க ரசமாம் இருக்கும். '' எப்படி இருக்கு? " கேட்டு, அதுவும் போதாது, ஈறோ மழையோடு கிதேகிக்கவிடாமல். ஆடலை முழுதுமாய்ப் பார்க்குமாறு பிடிவாதப்பிடி பிடிப்பாள், இவனைப்போல...

அவள் நிடுமென எழுந்துள்.

" சநேர்! நீ பலமா யோசிக்கிற அளவுக்கு கடிமை நான் கேட்கேல்ல இது ஒரு '' இல்ல இருக்கு '' கேள்வி நீ போசிக்கிறத் பாத்தா சிக்கலோ எண்டு தோணுது.'' வல்லாம் காதில் விழுந்தது. விளங்கியது. என்ன செல்வது...தெரியவில்லை.

ஜெகன் என்ன செய்துகொண்டிருப்பான். சறத்தை இழுத்து தொடையிடை வைத்து கதிரையிலார்ந்து நிதானமாம் வரி பிசகாமல், சாவதானமாய் அவனால் அவளைப்பற்றி போசிக்கமுடியுமா, அசைபோடுவானா, சிரித்துக் தொள்வானா.

(சலிப்பு எவப் போட்ட புத்தகத்தை மீன வாசித்தேன். பிடித்திருந்தது. வதையும் ஒருபட்ச முடிவாய்த் துக்கித் தூர எறியும், ' தொகரிக்கும்' வரட்டு ஈகோ பிடிச்ச இத்த பத்திஜிரிகள்போல நானும் ஆகிவீட்டேனா என என்னைத் திட்டிச்சொண்டேன். அட பிடிக்கவீல்லையென்று பலருக்கு விமாரித்துவிட்டேனே, இவி எப்படி பிடித்ததெனச் கொண்டுக்கு தின்ற சிய்படி பிடித்ததெனச் கொண்டுக்கு நிகழ்த்துள்ளதா ஜொ. தப்போ, எழவோ, சொல்லால் பார் பார் உன் முடிலெல்லாம் தப்பென சொல்ல வெளிக்கிடுவாக்கு, வெறு பிற்றுவார்கள், பிறர் சொல்லதை ஏற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்கும் சுகல சக்திகளையும் நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்கும் சுகல சக்திகளையும் நிர்ப்பந்தத்தை உண்டாக்கும் கால வளர்ச்சியையுரிற்குகொள்ளாக மூர்கத்திணறும் குழ்நிலையில் நிற்பதாய்ப்பட்டது. தேற்றைய தடக்கல்கள் இன்று உறுத்துகின்றன.)

" கஸ்ரமாயிருக்கு எறோ "

இப்போது உண்டை சொன்னான். வான் நீர் ஊற்றாவிட்டாலும் விழிக்குறப்பம், ஒவிப் பீறிடல், நீர்ததுக்குல் நிச்சயம் நெரித்திருக்கும். மார்புக்கல் இளகியது,

்' போசியன்டா, ஓம் எஸ்டு செஸ்ருதில் எனக்கென்ன கஷ்ரம் '' அவளுக்குப் புதின்யாய் இருந்தது.

அவனுக்குப் போதுமாயில்லை, எனினும் அப்போது அதை – அவள் குரல் தரும் திடத்தை – தன்னுட் போட்டு மௌவமாக்கினான்

யழையும் மௌனித்துக்கொண்டது போல் இலம்புரியாததொரு சோகம் இறுக அணைத்தது. கண்களை அழுத்தி மூடினான்,

ஆண்டுகள் பற்றின பிரக்கை அவசியமற்றிருந்த படுவத்தில் அவ்வாத்தைகள் இருந்தன. ஆதி திர்வாணத்தின் நேர்காக எல் சுத்தமாய். நீங்களே இருக்கமாய் இருக்கிறீர்கள். உங்களிடம் தரம் பிரிக்கும் அவராதிகள் இருக்கின்றன. சி ஒழுக்க அழிவுகள் குறித்து: அறத்தின் ஆயுள் குறித்து வரையறுத்து, அதில் வாழ ஆரம்பிக்க, கட்டுக்குட்பட்டவை கட்டைக்குவைக்கையில், அகராதி கொஞ்சமாய் அதிர்ந்ததா. அதிர்வுகளுக்கு அதிரா புதிதொரு அகராதி தேலையாய் இருக்கிறதா. மொழி அழகானதில்லையா, அதற்கு எல்லைகள் வைத்த உங்களில் எவனால் அதன் மூலத்தைகண்டறிய முடியும்.

சொற்களின் வரையறையை மீறி(ய) உலகினும் நுழைந்தேன். பூரிப்பின் மொத்தம் அவனாகி இருந்தான். எதிர்ப்பார்ப்புகள் இல்லா உறவு கனவாகி எதிர்பார்ப்புகள் அலுத்துவிட்டன, ஆகாசம்போல முகில் மறைப்பினும் கொஞ்சமேனும் உண்மை பேசி வாழ பெரு விருப்பு வந்தது, எதிர்பார்ப்புகளின்றிக் கைகோர்த்துக்கொள்ளவும், அணைத்துக்கொள்ளவும், கண் சொருகித் தூங்கவும் நட்பின் கரங்கள் விசாலமாய் நீள காதலிக்கும் ஆணின் மிருதுவான வருடலாய் சிநேகம் (காதலிக்கும் ஆண்களின் சாபம் அப்படியல்ல, பொல்லாதது!) துளிர்விடும் மனக்குவியலில் ஜெகன்.

எப்பேர்ப்பட்ட பெண் என அநுமானித்துக் கொண்டிருந்தனர், நேரே மார்பு நடுவின் ஈன சுரத்தில் முனகக் குத்திப்போயின கரங்கள். ஆர்ப்பரித்து எழுந்து கீழே விழுந்து உடைந்தன வேறு சில. அவன், '' உன்னால் எப்படி இருக்க முடியுது '' என்றான்.

உதடுகளைக் கீறி முத்தமிடும் ஓர் ஆவேசம்போல் எங்கெங்கிருந்தோ அநுமானங்கள். பிற பிற... அவற்றுக்குப் பொறுப்பானவர் யார். என்னை அநுமானிக்க எவருக்கும், எந்த எவனுக்கும் அதற்கான அருகதையும் (அது கனேடிய, புகலிட வரையறை சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்ட!) வார்த்தை சத்யமும் உண்டா. புண்ணாக்குப் புடுங்கல்களுள் அரசியல் கூத்தாடி அஃதுள் தம்மை மறைத்த அசுத்த விழிகளின் கறைகளைப் பிடுங்க முடியாது முரண்டும் என் அதிர்வுக்குள்ளான சிறு உடற் துடிப்பை, அதன் துயர இழைகளில் பின்னலாய்த் தொங்கும் மாமிச மனிதர்க்கு எப்படிப் புரியவைக்க ஒழுக்கங்களை நிராகரித்த – அதற்கு நியாயங்கள் கொண்டுள்ள – வாய் ஜாலக்காரர்க்கு இனிக் குழந்தையைப் புணர்தலை எழுதவும் நியாயம் கிடைக்கும். அதை இருந்து பார்த்துப் பேசி, இரசித்துச் சிரித்து – கு(க)டி மொழிதலின் பின், '' அது குழந்தையைப் பொறுத்தது '' என விமர்சிக்க நான் தயார் இல்லை. உள்ளே விஷமாய் தங்கிய நெருப்போடு அணையாதிருக்க விரும்பினேன்.

அந்த(ர)ங்கத்தில், காற்று – வார்த்தைகள். ஆம், நான் வாழ ஆரம்பித்தேன்.

சுப்பிறின்ரனின் நோட்டிஷின் தொடர்ச்சியாய், மாலை மயங்கி, களைத்து உறங்கிவிட்ட பல நொடிக் கரைவில், குசினி – ஹோல் – அறைகள் கொண்டுள்ள மேசைகளில் சிவத்த, மஞ்சள், மங்கிய வெள்ளை வர்ண மெழுகு திரிகளோடுஓர் ஒளி உயர்ந்தது. மின்சாரமற்ற இரா. மழை வந்து எல்லாவற்றையும் கெடுத்துவிட்டது என அப்பா – பிரதியாய் – அம்மா பேசிக்கொண்டிருக்க. சொர்ணா ஒழுங்கற்ற ஓவியமாய் படித்தபடி...

நெஞ்சம் தட்டையாய்த்தான் இருந்தது. அவனின் கையில் அழுத்துதல்களும், மனசின் அழுத்துதல்களும் ஒவ்வொரு குரலுக்கும் ஒரு அழுத்தலாயிற்று. சுதந்திரமாய்க் கிடந்த மார்புகளுக்கு நடுவில் கணவாய் ஓடுபோல ஒன்று தங்க, தவிப்பு. எப்பொழுதும் தாக்கும் போரிட அழைக்கும் வருத்தங்கள் சுமக்கும் நெஞ்சோரம் சத்தமிடும். கண்ணாடி யன்னல் வழி, அதுவும் நீராவி படிந்த தெளிவின்மையூடே, எதையோ தேடிக் கைகளை விசாலித்து அம்மா என்று பிரபஞ்ச பேரானந்தம் கொள்ள நுனிகள் ஏங்கின. ஆன்மா துயரமாக நடிகையை, திரையில் வெறும் பிண்ட நடனமாய் உடம்பால் சந்தோஷித்தல் சாத்தியமெனில் சரிதான். அஃதால் மேலும் தொடர்ச்சியாய் பிண்டங்களை மகிழ்வாக்க. ஆழ்ந்த மூச்சுக் கிளம்பும்.

...நகரம் நனையும் பொழுதுகளெல்லாம் விசனங்கள் சூழ்கின்றன. நேற்றும் அவன் கோபங்கொண்டான். அதைவிடு, சொர்ணா பரீட்சைக்குப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். மெழுகுதிரியுடன் நான் உன்னையும் உறவுகளையும் நினைக்கிறேன். இந்தக் குழந்தைகளின் வேதனைகளை நிகைகிறேன்.

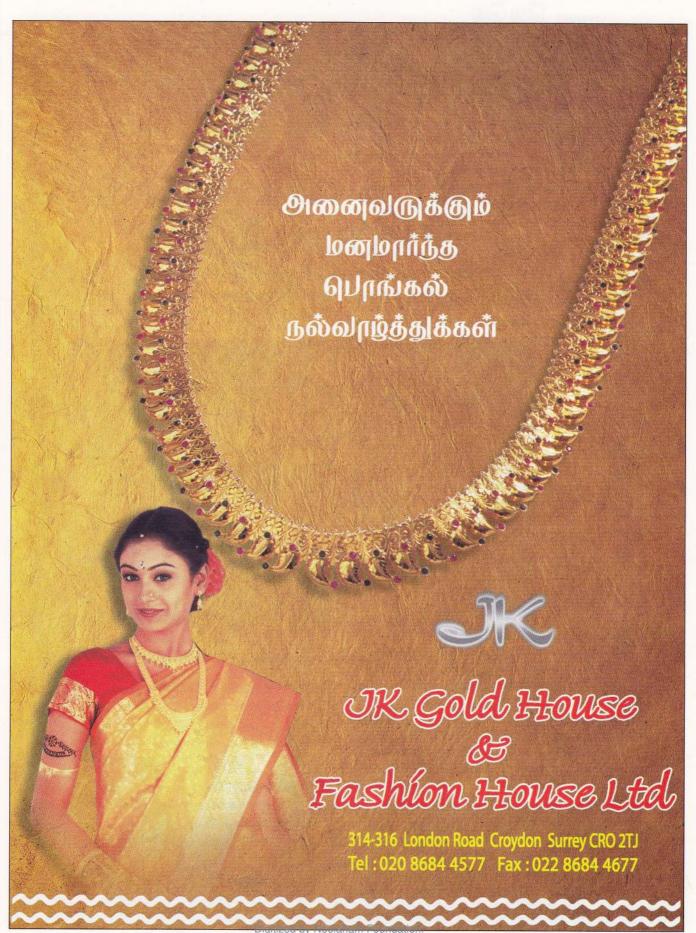
உறவுகளிலிருந்து விலகிவிடுவதாக, அன்று முடிவெடுத்திருந்தோம். எம்போன்ற முனைப்பற்ற குழந்தைகள் சோர்வுற்றுக் குழம்பின. புரிகையில் தவறு செய்ததாய், எம் பிடியில் குழந்தைகளைத் தக்கவைத்த வலி எழும்பியது. வாழ்க்கை இவ்வளவு கடினமா ஜெகன். காலைப் புலர்வில் நம்பிக்கை தரும் சூரியன் கர்ணகொடூரமாய் என் சுட்டெரிக்கவும் செய்கிறான்.

கண் முன் உருகும் மெழுகில், பிரியத்துக்குரிய பெண் படித்துக்கொண்டிருக்கிறாள். உலகத்தைப்பற்றி என்னதான் படிக்கிறாள்?

அதை எப்படி – யஸ்ட் லைக் தற் – என ஒரு சிம்பிள் ஸ்ரேற்மன்றாய் மறந்தே விடுவது. நள்ளிரவு தாண்டிய பின்பும் எப்பிரக்ஞையும் இன்றி அநுபவித்த மணி மணிச் சுதந்திரம், கேள்விகள் இன்றி இவர்கள் முன்னுதாரணமாய் எடுத்துவிடலாமோ என்கிற அநுபவத்தின் எச்சரிக்கைச் சமிக்ஞை, உடைந்துபோனேன். என்றுமே ஒட்ட முடியாத கண்ணாடித் துண்டுகளாய் என் சகோதரிகளை – முக்கியமாய் கொழும்பில் ஒரு மெல்லிய சிறுமியாய் சிலுப்பாய்த் தலையோடு துள்ளிய குழந்தையை – காப்பாற்ற முடியாதவளாய் ஆயினேன்.

குழந்தைகள் இப்போ குழந்தைகள் அல்ல. அவர்களின் ஏன்கள் மீடியாவால் அமுக்குப்படுவது போதாதா. என் குழந்தைகள் முட்டாள்களாக வளர்ப்பதை நான் விரும்பவில்லை. இளவரசி டயானா: தேவைத் கதைகளின் அழுத்தங்கள் மிகு அந்த '' மீடியா பிகர் '' மீது என் சகோதரிக்கு அபரிமிதமான காதல் (அவளின் ஆடைகளுக்காக மட்டும் அல்ல!) அவள் தன் புத்திரர்களை, லண்டனில் வறிய '' இதுதான் உண்மையான பக்கங்களுக்கு அழைத்து பிரித்தானியா. நீங்கள் வளரும் அரண்மனை அல்ல " என்பாளாம். கண்கள் விரித்து, வெகுஜன புனைவுகள் சகிதம் கதை கதையாய்ச் சொல்வாள். மேலவும், கவிதை / கவிதை என்று எழுதுவாள். கடைசியாய், ஆங்கில வகுப்புக்காக என்று ஒன்று. எல்லைகளை மீறும் அடிமன ஆசையும், மீறமுடியாத பிம்பங்களின் மயக்கமுமாய். இந்த பெண் சூழலின் யதார்த்தம். நீ, என்ன சொல்கிறாய்.

> வீட்டிற்கு வரும் அப்பாவின் நண்பர் அச் சிறு வயதில் என்னைத் தொட்டதும் எச்சிற் படுத்தியதும் நகக் கீறலாய் புலியின் சீறலாய் இதயம் அடித்ததும் பேரழகி என பெருங்கவிஞர் சொன்னதும் வயது கேட்டு பின் அஃதில் ஆர்வமோ எனப் பிறர் கணித்ததும் என்னை எல்லோரும் நெருங்குவதும் எதை வைத்து, எந்த அடிப்படையில் என நான் கேட்டேன் கேட்கையில் சிலவேளை முளைத்தும் விடுகிறாள் பையன்கள் தொடர்வதை அங்கீகாரம் என கிளர்ச்சியுறும் இன்னொரு பெண்

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

Harrow-வில்

BEST FOOD

SUPER MARKET

249 Northolt Road Harrow Middlesex HA2 8HR Tel: 020 8423 9933

் சுகி சிவம் ' அவர்களின் அனைத்துப் புத்தகங்களும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். ரமணி சந்திரனின் புத்தகங்கள் யாவும் 2 பவுண் மட்டுமே

> அரிசிமா, மிளகாய்த் நல்லெண்ணெய், அவல், ஊறுகாய், வடகம், மரக்கறி வகைகள், பழ வகைகள், கடல் உணவு வகைகள் இன்னும் பல உடனுக்குடன் இறக்குமதி செய்கிறோம்.

சேவை, ஓவை உடுத்தும் விசித்திரப் பெண்ணும் என்னுள் இருக்க அசட்டும் பிசட்ட எம் என்னைப் முகழும்

ஒருவளல்ல, என்னை என்னாய் தேசிப்பலனும் எனும் நான்

ஒரே பெண்ணரம். ஒரு முகத்துடன் வ(எா)ர இருப்பதோ சொற்ப காலக்

எம் ஒவ்வோர் பருவ ஆரம்ப முடிவிலும். அம்மா தன் வறிற்றில் நெருப்பைக் கட்டினானோ இல்லையோ என் சகோதரிகள் குழவும், ஓநாய்களும் உடும்புகளும் பாயவும், உடலங்களை சிராய்க்கவும் ஐயாராய் இருப்பதாம், புத்தியுள்ள இடமோ (அறை திரணமிப்பது யார்), புத்தியற்ற இடமோ (இது தேவலாம்), அவர்களின் குரூர விழிகளும், கூட்நடி நகங்களும் என் அழகு (அவளது அடையாவங்களுடன்) சகோதரியைகள்றி விடுமோ, விழும் இருத்தம் உலக வெளியில் முக்கியமே அற்ற சிறு செட்தியாய் ஆகுமே எனப் பயங்களைக் குட்டினேன். அந்தக் காலங்கள் இன்றென்ன களவுகளா ஜெகா, வாழும் ஒவ்வொரு பெண்ணினதும் வாழ்தலுக்கு எதிராவ போர் முன்னே நிறுத்துதல்.

பெண்ணின் இயல்புகள் நப்படியெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன என நினைத்தேன். தத்துவங்களால் நான், நரத்தப்படுகிறேன். எல்லாவற்றையும் எழுது எழுது என்கிறாள் தோழி, வருத்தப்படாதே உன் போன்ற அறிவார்ந்த வர்க்கங்களுக்கு நான்ஒருபோதும் போட்டியாகப் போவதில்லை. அதோடு, நான்னப்படிப் போட்டியாகபுமடியும். நிறுத்து, உளக்கு நாழ்வு மனப்பான்மை என மீண்டும் ஆரம்பிக்காதே, இத்தீர்ப்பு வழங்கல்கள்தான் அபத்தயானவை. இப்படி பேசுவதால் ஒரு பக்கத்தைப் பற்றியே பேசுவதாக சொன்னாலும் அவத மனதில் வைத்துக்கொள்ள மாட்டேன்.

தீ, வேறு எப்படிச் சொல்லுவாய்

அந்த ஒவியத்தின் தலைப்பு '' இனிக் கணபுகள் இல்லை, '' முந்தி, கோட்டுர் சித்திரங்களில் மனம் பறிகொடுக்க முன்னம். தண்ணி ஒவியத்தை லாம்பில் காய்விட வருவதில் எழும் பூரிப்பு. களவுகள் இல்லையர், கணபுகள் எப்படி இல்லாது போகும்… ஒவியத்தின் உணர்த்தல் வசப்படர்களிமொழ்போலொரு போதையாய்,

ு சமூகத்துக்கு நீ அவநம்பிக்கையையும், விரக்கியையும் தஞ்சிறாயா "அவளுடைய கேள்வி மேம்போக்காய் போயிற்றா என்னவோ... அவன் சொன்னாள், " வலியில் விளிம்பில் வார்த்தைகளும், உருவின் அழிவில் கலவுகளும் இல்லை, "

" நாம் மிகுந்த அவநம்பிக்கைகளைச் சமக்கும் சந்நிதியுள் நிற்கிறோம் " முடிவறுந்த அன்ற கறுத்த நிறக் கலவையுள் செம்மஞ்சள் கலந்த உருவழிலின் அழுதலைத் தரிசிக்கும் சுனா வந்தது. கணவுகளைத் தருவித்த ஒவியம் " கணவுகள் இல்லை " என்பதில் குரூம். அவன் உடபோகித்த சிறு கோடு பெரும் கீறலாம் தொந்தரவு பண்ணிற்று.

ஒரு கவிதை பல அதிர்வுகளை ஏற்படுத்திவிட்டு இருக்கையில், ஏப்படி இருக்கு எனவொருவா கேட்க நல்லாயிருக்கு எனும்பதில் தந்த எதியாய், நேற்று சிறுகொடிந்த தேவைதையின் குக்கம் பற்றிப் பேசிலால் ஒருவன், வழமைபோல் சிறகே இல்லாத தேவதை பற்றிக் கேட்க தினைத்தான், கேட்கூரில்லை. அவளும் ஜெகனும் இனி எப்போதாவது ரந்திக்குக்போது " ஒருவேனை இனி " தத்துவத்தின் கீழ் வாழ்வின் துபரக்களைப் படித்தவாறே, " உண்ணேடை வாழ்ந்தா நல்லாபிருக்கும்... நல்லா இருத்திருக்கும் " என்றவாறே "தீ கேக்கேல்லியே " "நீ கேட்டிருக்கலாமே " என்றெல்லாள் புவர்பித்திரிவோமா எனத் தன்னுள் கேட்டாள். ஆண் பெண் உறவு எப்போதும் உடலோடு என பின்னிய அவர்களின் குரல்களாய் காற்றில் கண்தெரியாக் கிருவிகளாய் அக்கேள்விகள் வாழ்ந்தன.

அவனைப்பற்றி யோசியாதபோது. தூரமாய் ஜெகள் வந்து ஒட்டிக்கையில் கூடப்பயணிக்கையில், சிரிக்கையில், சசு பயணியைவிட பச்சையாய், இரு வேறு தடவை முதலானி '' காதவகோடு கனவா '' எள நக்கலடித்துப் போனான்,

அவனுக்கோ அவளும் ஜெகனும் " வெறும் நண்பர்கள்" என்பதை நம்பலே முடியவில்லை. அப்படி எப்படி இருக்க முடியும் என்கிறான், எதும் இருந்தால் தனக்குப் பிரச்சனையில்லை என்றும், ஏன் மனருக்கிற என்றும் கேட்கிறான். அவன் மட்டுமென்றல்ல. பால பாகுபாடில்லாமல், அனைவகும் கேட்கும் இக்கேள்வியை சுன்னிடம் மாற்றிக் கேட்டாள்.

" நடி், புல் காதல் வீதியில் உலாப் போகவில்லை " (பொதுக் குறிப்பு : சிரிக்காதே) அப்பாவிரன்போல அவர்கள், " அதெப்படி ஒரு ஆம்பிளையும் பொற்பிளையும்... " என ஆரம்பிக்கையில் நால் சலிப்படைகிறேன். "அம்மாடி போவ அதுவா" என இரைமணைக் கொட்டி, ஒரு நாடகம் போ., லாவா, தோன்றிவிடுகிறது. அத்தனை அலங்காரம் அவர்கள் பேச்சில் எனக்கும் உனக்கும் இடையில், " வல்லைகள் கடந்து " வராத ஒன்றை இழுத்துப் பிடித்து இருத்தியிருக்க வேண்டுமோ, இயத்திரத் தடங்கள் நெருக்கும் போதில் அலத அழித்து முழு பலத்துடன் ஏழுவேன்.

இப்போதெல்லாம் நொக்ப யோசிக்கிறேன். பிற வீடுகள் செல்லும்போது, நண்பர்களார் இருப்பினும், படுக்கை அறை செல்வதில்லை என உணக்கு கோட்பாடுகள், முடிவுகள் எனக்கென்று எனக்காக இருக்கா என. மனித பலங்கள் எத்தனை வீரியம், ஆனால் அவன் பலகீனங்களால் அல்லவர அலைக்கழித்துக்கொண்டிருக்கிறான். பலம், பலகீனங்களின் நிர்மையம் எது. அவை அவனுக்குரியவையா, நியாயங்களைத் தேட பமிற்றுவிப்பது எது? பயங்களா,, சனோவா...

முறிந்துபோய் கிடக்குற்போது எழுப்பி உட்கார்த்தி விடுகின்றன. ஓடப்போகிறேன் என்றால் சரியான ஆனோட்றன் ஓடுவீங்க, என்றாற் போலான நம்பிக்கைகள், பொலிவுடன் ஜெகவின் குரல்கள் கட்டில் விளிம்பு மேலே ஜீவித்திருந்தன், ஒளி பீரிடனுடன் ஆயிரங்கோடி யாவை பலம் சுமத்து.

கார்த்தி... ஆண்களின் உலகில் இருந்து நான் விரட்டப்படுகிறேன் எனக் கூக்குரலிட்டு, சில்லிட்ட கார்த்தினயர் சந்தித்தாள் மரக்காட்டுப் பாதையில் சாம்ந்து சாம்ந்து நடந்து வந்துகொண்டிருந்தபோது. என்னமாய் மெலிந்து விட்டாள்.

உடல் இழப்பிலும் சறேர சவுக்கியமா என மாற்றயற்ற வாசனை உணர அவளால், அவளால் மட்டுமே முடியும். '' என்னடி இப்பிடி ஆயிட்ட '' உடல் ஸ்பரிசத்தை உள் எடுக்க நினைவு பறக்கும். அவளைத் தேவி என்பான் வேந்தன். எத்தனை பெயர்கள்... இறுதியில் பெயர்கள்தான் எஞ்சிவிட்டன உருவங்கள் மறைந்து. கார்த்தியின் உருவம் அவளுள் வெகு நாளைக்கு முன்பு கண்ட கனாவாய்த் தோற்க, '' எனக்கு மனிதர்களை மறப்பது இன்னமும் கனவாய் '' அவளோ வாய் ஓயாள். நட்பு மட்டும் கரங்களை அழுத்தமாய் பதிக்கும் சுவடுகள்.

" ஏன் எனக்கு எழுதத் தெரியாதாமா? அவர்தான் வந்து படிச்சுக்காட்டினாராமா... போடி என்ன சொல்ற நீ?"

உன்னை நான்தான் வளர்த்து விட்டேன் என்று, தம் கை ஓங்கியிருப்பதை பார்த்து ஏறிக்கொள்(ல்)ளும் மனிதர்களைப் பார்த்துச் சலிப்படைந்த, '' வளர்ந்து விட்டேன் '' பேர்வழிகளைக் கண்டு அதிக பயமுற்ற, கொம்பனி புகழப்படும் தனித்தன்மை மழுங்கடிக்கப்படும் கொன்றாக்ட் நடத்துதல் அனைத்து மட்டங்களிலும் தொடர, சிரத்தையற்று மீளப் படியும் சுவடுகள் (சுவடுகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வேண்டாமே)

உள்ளங்கையில் கோடுகள் அழிந்தன.

நாங்களே எல்லாவற்றையும் நிராகரித்தவர்களாக, – அதுவும் எக்கதக்கவாய் அல்ல, மிக மெதுவாய் – பிறகு இணைந்துக்கொண்டவர்களாக, கற்பு பற்றி மிகக்கடுமையாக இல்லை என நினைத்தப்டியே சக மாணவனின் கை பட்டாலே மகா அபத்தமாக நடந்தவர்களாக, மயக்கமுற்று மீண்டவர்களாக எல்லா மாதிரியும் இருந்திருக்கிறோம் ஜெகன்.

அப்பாவை அம்மா குறைத்தால் துணுக்குற்றும், அம்மாவை அப்பா குறைத்தால் தவிப்புற்றும் வீட்டுக்குள்ளே நிறைவைத்தேடி ஆங்காங்கே குழப்பகதியான அனைத்தையும் அங்கீகரித்தும், நிராகரித்தும், தடுமாறியும் ஆயிற்று. இன்னமும் எங்களுக்கு, சராசரி தமிழ்ப் பெண்கள் என்ற ஒற்றைச் சொல் நவீன பெயர் சூட்டர்களால் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். பொருந்தியும் இருக்கும், அவரவர் அகராதிப்படி. குழம்பியிருக்கிறோம் என குரல்கள் இறுக்கினாலும் சமயங்களில் தெளிவாகவும் இருக்கிறோம். படுத்து எழும்புபவர்களுக்காக, படுத்து எழும்புவர்களாக இலக்கியம் படைக்க முடியாது, இன்று நிர்க்கதியில் நிற்பதுபோல, எவனும் நினைப்பதுபோல எந்த ஆகர்சமும், நிலைப்பதாய் இல்லை. யாரும்...யாரும் வேசை என அழைக்கக்கூடிய உரிமை(?!)யுடையவன் முதல், அதை எடுத்துக் கொண்டவன் வரை எவனாலும் துணை வரமுடியாது. பாதையெங்கும் வரட்டு முகங்களின் பிரஸ்தாபத்துடன் கூடிய கடுமை.

தகாத உறவுகள், ஆண் பெண் சின்னத்தனங்களை எல்லாவற்றையும் குழம்பி அங்கீகரித்ததாய், அதற்கு மாமி வேலை பார்த்ததாய் கேட்டு காலத்தைக் கோமாளியாய்ப் பார்த்தும் ஆயிற்று. எவர் எதை அங்கீகரிப்பது ? இத்தனை வருட இடர்ப்பாடுகள் ஒரு மேலோட்டமான வழியில் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றால் எந்த வரலாற்றை நம்புவது. எது எது மேலோட்டமானது. அவரவர் மேலோட்டமானது. அவரவர் பாதைகள், அவரவர் தேடல்கள், கொளுகொம்பில் ஏறி நின்று நான் பிறக்கும்போதே அங்கேதான் சகவாசித்தேன் எனும்

மனிதாகள்போல எவனும், எவரும், யோக்கியத்தின் வரையறைகளை மீறியும் ஆயிற்று. இனி என்ன, எல்லாக் கனவுகளும், எல்லாக் கணங்களும் எனக்குரிய மனிதாகளும் என்னிடமிருந்து விலகி விரக்தியுற்றுப் போனேன். தனித்த வனத்தில் மனசு அலைந்து திரிந்து எங்கெல்லாமோ அடிபட்டு, என் பிரியமான பெண் ஒருத்தி சொன்னதுபோல மீண்டும் மீண்டும் அறையப்பட்டு சிதைந்த உருபுகளில் என்னை – அவர்களைத் தேடினேன்.

மனிதாகள் இலகுவாக இருக்கிறார்கள். ஜெகன், உலகின் வல்லமைகளை எதிர்க்கும் சக்தி நிரம்பிய பலம் மிகுந்த மனிதாகள் உண்மையை நெருங்கும் சிரத்தையற்று இருப்பது சகிக்க முடியாதிருக்கிறது.

வாழ்க்கை பற்றிய கேள்விகள் அற்று இருப்பது அனைவருக்கும் இலகுவாய்.

''இந்த வயசில சரி பிழை இந்தக் கேள்விகள் என்னத்துக்கு சறோ''

என் உள்ளங்கைகளில் கோடுகள் அழிந்தன. தோள்களைக் குலுக்கி, 'ஒரு அனுபவந்தானே ......என்கிறாள். விதிர்த்துப்போய்விட்டேன். (இப்போவும் அழுகை வருகிறது). தடுமாறி மண்டை இடிக்க, இடிந்துபோய்க் குந்தி இருந்தேன். எல்லா தவறுகளையும் தெரிந்துகொண்டே செய்வதற்கு நியாயங்கள் தேடும். அதனுள் தம்மை மறைத்துக்கொள்ளும் இந்த நூற்றாண்டு மனிதர்களுள் நான் கேள்விகள் சுமந்தேன்.

> எனக்கென்று வண்ணங்களோ எனக்கென்று எண்ணங்களோ ஏன் எங்கேயும் இல்லை.

நான் வட்டங்களுக்குள் ஒழிந்தும், மறைந்தும் அடங்கியும்போக சமூகம் இட்ட / இடும் தடைகளைக் கூறினால் ஏன் எவனாலும் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை. எனது வட்டங்ளை மீறி வரும் சவாலைப் பேசுதல் என்/ பெண்–நிலை–வாதம் எனில் அதோடு உடன்படுகிறேன். அல்லாதபோது நான் விளக்கங்கள் கூற நிர்ப்பந்திக்கும் ஆணிடம் என்ன பதில் சொல்வது. ஏன் பதில் சொல்லணும்.

என்னோடு பேசிக்கொண்டிருந்த அந்தப் பெண் சடாரெனச் சொன்னாள். ''சறோய் நீ பெண்ணியம் என்ற தலைப்புள்பேசுவதானால் தயவுசெய்து தொடர்ந்து பேசாதே.''

அதிர்வுடன், ''நான் ஏதும் உனக்கு சம்மந்தமில்லாததைக் கேட்டேன்'' எனவும், பேசாமல் இருந்தாள் (அது மிகவும் இலகுவானதல்லவா). நாங்கள் ஒரு கடிதத்திற்கான சம்பிரதாயங்களைக்கூட மீறிவிடலாம். பார், பட்டப்பகலில் ஆயிரம் இயந்திரங்களோடு இயந்திரமாய்த் திரிந்துவிட்டு நட்ட நடு ஜாமத்தில் (!) உன்னோடு பேச்சு. நகரங்களை நோக்கி வந்துவிட்டாலும், கிராமக் கவலைகளை இன்னமும் இழக்கவில்லை. அது சரியா, பிழையா என்பதை விடு.

எப்படி இப்படி இருக்கிறாய் என நீயும் கேட்டடிருந்தாய். நான், கடுங்குளிரில் அசைய மறுத்து அமைதியான யன்னற் திரைகளைப் போன்ற திமிர்களை மதிக்கிறேன். அவை நியங்கள். என்றாவது ஒரு கோடையில் ஆடித் தம் இருப்பைக் காட்டிக் கொள்ளும். காற்றின் வருகையில் அசையுமவை சொல்லும் செய்தி எனக்குயர்ந்தது. நான் இதுதான். இப்படித்தான் என்பதுபோல எனதபும் அறுதியிட்டுக் கொள்ள விரும்பவில்லை. என் வரையில், சமரில் ஆட்டமும். குளிரில் அடக்கமுமாய் காலங்களுக்கு ஏற்ப வெளிப்பாடுகள் தனிர, என்னைப் பற்றிர் சொல்ல ஒன்றுபில்லை. அப்படியல்லாதபோது சில புனைவுகள் என்னைப் பற்றின அவர்களின் புனைவுகள் விசைப்படுத்துரின்றன.

மிகச் சிலருக்கு, தெருக்கமான மிகச் சிலருக்குத்தான் அதிகபாய் என ரகரியங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதில் ஒன்று, எல்லிடம் பெரிதாப் இரசுசியங்கள் இல்லை என்பதே. இந்நிலையில், உல்லைபடபோன்றவர்கள் நூன்ரகசியங்களின் இருப்பிடம், புதையல் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகையில், உங்களின் உலகில் தென்றலாய்க் தானி, உங்கள் பொக்கற்றுக்களுக்குள் துழாவலாய்க் கிடக்கும் அவ் இரசுசியங்கள் பற்றி, நீங்கள் அங்கலாய்த்து இருக்கையில், அட்டா ஒன்றும் இல்லையே – புதிதாய் ஏதாவது உண்டாக்குவோயா எனத் தோன்றிலிடுகிறது.

(1¹)பிரைடா ....நான் எனக்குள் அவளைப்படிய விட்டபோது, அவளது ஒவியங்களில் கார் ஏழும்ப அவளனேன். அவளது ஒவியங்களே விடுத்தால் சுய குறிப்புகளிலும் அவளுக்கு எல்லாமே தீகேடியன். நானோ அவனில் எவ்வலக் காணவில்லை,

நான் சயநலமா, நான் திமிரா, நான் ஆணவபா (பெண்பால் – பெணவப்?), நீ ஏதேனுக் கூறு, ஆனால் நான் பினரா ரபோல தீகோவில் எப்போதும் என்னைக் காணவோ குரோகங்களைச் சகிச்சுவோ போவதுமில்லை. எனக்கு நான்தான் அவன், நான்தான் அவள், அது, இரு உது ககலதுமே. நானில் என் கௌரவம், எழுத்தின் மூலம் ஏனெவில் இங்கு எனது வீழ்ச்சி வரலாற்று மாற்றம் அல்லவர்?

சிறகுகள் விளிய விளிய, விளக்குகள் அற்ற வீதிகள் தெரிந்தனகற்களும், மணலும், மனவு வந்தால் பிருதுவரன மண் தேங்கும் காய்ந்து வரண்ட இவயன் திறம், அப்போது அவளுக்குப் பிடித்தகள்ள, தடிப் பாப் பிள்ளன விளையாட்டு (பெண்ணாகல்) ் சக்கைப் பணிய ் மணலில் குந்தி இருக்கும் ஹத்தா

சில்ன வயதில் நான் அழகாக இருப்பேனாம். குண்டு குண்டு கன்னங்களும், பெரிய விழிகளும் (இவை போதாதா ?) மழலை என்கிற பருவமே இளமையோடு சம்பந்தப்பட்டதல்லை ஜெகன். பிரமித்துப்போய் என் சிறுபிராயப் பக்கத்துவிட்டு மனிதர் சொல்லுகையில், வெட்கப்பட்டுச் சிரித்துக் கொண்டு இருப்பேன். அந்த பின்பங்களை உடைத்து என்னிரபிரதா ங்கள் தவிர்த்து, நுன் அப்போ 'செரியான அழுக்குண்ணிடென்று 'இமேஜ் இற்கு பங்கள் வருவது மாதிரி யாரும் பேசினால், என்னால் இப்பவுக்கூட நாங்கிக்கொள்ள முடியாது.

பயமர் முதல் மண்க ஒல் வாது வெறும் மூலை அட்டேற்ட பண்ணப்பட்ட புத்தி ஜீனி வரை எம்மைப் பற்றி வைத்திருக்கும் வக்கிரங்கள் தெரியாமல்: அந்த "அஞ்சேக்கர்" காணிக்குள் உருவான உலகத்தில் குட்டி இளவரசிகளாக, சின்ன வயது, அம்மா வதத்து தரும் காகயற்ற குட்டைச் சட்டை களைப் போட்டுக் கொண்டு ராஜகுமாரன் தைதள் கூட ஒரு பளித்திரமான அழகை, அவ்பை, காதலைப் போதித்த – வளர்த்த மரினிறகால் உடய்மை வருடிப் போன் கணங்களில், நாழும் தேவதைகளார் உலா வந்திருக்கிறோம் என நிளைக்கையிலே மனகக்குள் உலகத்து மகிற்ச்சியெல்லாம் அடங்கிப்போகின்றன, மங்கி வரும் குராகக்களிடையே, அயும்பயல் இந்த மீட்டல்களில்தான், தாசி படித்த வீணைகள் இசைக்கில்றன.

நாலும் உள்ளைப் பார்க்கவேஸ்டும். இருவரும் ஒருமுறைத் தொட்டுப்பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். எழுதும்போதுகளில் மோதமுன் இளமுகம் இப்போ உல் விட்டுக் கண்ணாடிக்கு ஞாபகம் இருக்குமா. போலி மனிதர்களின் அவநம்பிக்கை சிதறல்களைப் புறக்கணித்து எதுவம் உள்ளன தடுக்காதவரை எழுது.

ஆனால் ஒன்று, அதே வீதியில் அசே என்னைக்களோடு மீண்டும் ஒருமுறை நடக்கலாம் என்று நிலைக்கிறாம்.

(கன்னில் தெரியுது வாவம்)

ധ്വന്ദ്യക്യല് ശിന്ദ്രക്യത്വ

கவிபோர்வியானில் ஒருவகை மரம் உள்ளது. பற்தடி உயரம் வளதும், பெரும் காற்றடித்தால் இதற்குக் கோபம் வந்துவிடுகிறது. பேயாப்பம் ஆடி இணைகளை அடித்துக்கொண்டு அடங்கிவிடும். உடனே விரும்பத்தகாத ஒரு வித நெடியைப் பரப்பும், இதைக் கோபக்கார மரம் என்றே அழைக்கிறார்கள், தென் அமெரிக்காவின் சில காடுகளில் ஒருவகை மரம் உள்ளது, இம்மரத்தில் துளை போப்பால்பால் வருகிறது. அடிப்பதற்குப் பசும்பால் போடை இருப்பதுபன், உடனுக்குப் பலமும் தருகிறது. இங்குள்ள மக்களுக்கு இந்தப் பால் முக்கிய உணவாகும்,

விநோத சட்டங்கள்

அமெசிக்க ராஜ்பங்களில் விசித்திரமான பல எப்பங்கள் நடைமுறையில் உள்ளன. நெப்ராஸ்காவில் முடி வெட்டுவோர் காலை 7 மணி முதல் மாலை 7 மணி வரை கொக்காயர் சாப்பிடக்கபாது என்ற தடை இருக்கிறது. ஐஸ் க்ரீம் பாக்கெட்டை பைசில் யாரும் எடுத்துச் செல்லக்கூடாது என்ற கேண்டக்கியில் எப்பும் தடுக்கிறது. ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில், பூண்டு காய்பேடு நாவ்கு யணி நேரத்துக்குள் பஸ்வில் பிராமணம் செர்யக்கூடாது என்று இண்டியானா சட்டம் கூறுகிறது

இறந்துவிட்டார். யாழ்ப்பாணத்தில் அப்பா காலையில்தான் தந்தி வந்தது. பாஸ் எடுத்து கொழும்பில் வந்து நிற்கும் உறவினர்களுடன் நான் உடனடியாகப் பேசவேண்டும் என்பதைத் தெரிவிக்கும் சிறு குறிப்பு. Contact Immediately தந்தி கிடைக்குமுன் எழுதத் தொடங்கிய சிறுகதையின் பக்கங்கள் சில மேசையின் மீது அலங்கோலமாக கிடக்கின்றன. சிகரெட் ஒன்றைப் பற்றவைத்துக் கொண்டு கீழேயிறங்கி சிகரெட் விற்பனை நிலையமொன்றில் நுழைந்து சில ரெலிகாட்களை பொதுத் தொலைபேசி நிலையத்திலிருந்து பேசுவதற்காக காட்கள் உபயோகிக்கப்படும் வாங்கிய தொலைபேசிக் கூடமொன்றிற்குள் போய் கொழும்பிற்கு அடிக்கின்றேன்.

'' சாப்பிடப் போய்விட்டார்கள். ஒரு மணத்தியாலம்

கழித்து எடுங்கள் அவர்கள் வந்து விடுவார்கள்" என்று சொல்லப்பட்டது.

கூடத்தைவிட்டு வெளியே வந்தபோது அப்பாவின் மரணம் ஏன் எனது விழிகளிலிருந்து கண்ணீரைக் கொட்ட வைக்கவில்லை என ஒரு தடவை கேட்டுக் கொண்டேன், எனது கண்ணீர்க் கடல் வற்றிவிட்டதோ ? ஒரு வேளை அப்படியிருக்கலாம். பல இரவுகள் என்முன் படமாய் வந்து போயின. இந்த இரவுகளில் முகம் தெரியாத பலருற்காக அழுதேன். இது அவர்கள் இறந்து விட்டார்கள் என்பதற்காக இல்ல. அவர்களது வாழ்வுகள் அநியாயமாகப் பறிக்கப்பட்டு விட்டன என்பதற்காகவே. எனது கடல் இவர்களுக்காக அழுத்தில் வற்றிப் போய்விட்டது. அப்பா இயேசுநாதர் போல் புத்துயிர் பெற்று வந்தால் என்னிடம் ஏன் தனக்காக அழவில்லை என்று

கேட்டுச் சுயவிமர்சனம் செய் என என்னை நிந்திப்பாரா ? அவர் அப்படிப்பட்டவரல்ல என எனக்குள் ஒரு தடவை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நான் இப்போது பாரிஸில் அகதியாக, பாதி உறவினர் கொழும்பிலும், மீதி யாழ்ப்பாணத்திலும். அருகே இருந்த bar ஒன்றிற்குள் புகுந்து ஒரு டெமி (பியர்) அடித்து விட்டு மீண்டும் தொலைபேசிக் கூடத்திற்குள் புகுந்து கொழும்புக்கு அடிக்கின்றேன்.

'' ராமசுந்தரம் வந்துவிட்டாரே ? '' இது நான்

'' ஓம், ஓம் லைனிலை நில்லுங்கோ, நான் அவரை கூப்பிட்டு விடுகிறேன். ''

சில கணங்கள் காத்திருப்பை வெட்டும் வகையில், மறு முனையில் பெரியமாமாவின் குரல்.

்' நீ ஏன் உடனை ரெலிபோன் எடுக்கேல்லை. நான் இங்கை வந்து ஒரு கிழமையாகுது '' '' மாமா, உங்கடை தந்தி பிந்திதான் கிடைச்சது. விஷயத்தை சொல்லுங்கோ. அப்பா என்னெண்டு செத்தவா.''

" அவருக்கு வருத்தமொண்டுமில்லை. சாப்பிட்டிட்டு விறாந்தைக்கு வந்தவர் திடீரெண்டு விழுந்தார். அப்படியே செத்துப்போட்டார். செத்த வீட்டாலை எங்களுக்கு கனக்கச் செலவு உடனை கொழும்புக்கு காசை அனுப்பிவை. நான் அதை அங்கை கொண்டு போய்க் கொடுக்கிறன். மாமி உன்னோடை கதைக்கப் போறாவாம். அவவிட்டைக் குடுக்கிறன் கதை." ரெலிகாட் யூனிட்டுகள் முடிவுக்கு வந்ததால், அதனை இழுத்துவிட்டு இன்னொரு காட்டை நுழைக்கின்றேன். ஏற்கனவே நான்கு காட்டுகள் தின்னப்பட்டுவிட்டன.

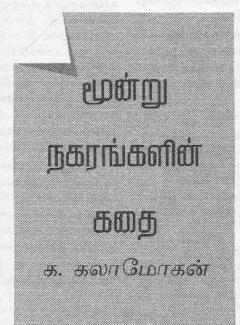
" илий"

- '' தங்கச்சியை எப்ப உங்கை எடுக்கப் போறீர் ? ''
- '' எடுக்கத்தான் வேணும் ஆனா...''
  - ''ஆனா வெண்டா... ''
- ''என்னிட்டை இப்பகாசில்லை. வேலையிலையிருந்தும் நிப்பாட்டிப் போட்டாங்கள்...''
- நீர் இப்படி எவ்வளவு சொல்லிக் நாளைக்குத்தான் கொண்டிருக்கப் போகிறீர் எப்பிடியும் அவவை உங்கை எடும். தம்பியின் (அவவின் மகன்) உங்கைதான் இருக்கிறான். அவன் உங்கை வந்து ஒரு வருஷம்தான். நாங்கள் எங்கடை கடன் எல்லாத்தையும் தீர்த்திட்டம். நாளைக்கு அவன் இங்கை 30 ஆயிரம் பிராங்) (முப்பது அனுப்பிறான். நீர் அவனிட்டைக் குடுத்தீரெண்டா அவன் குடுத்தனுப்பிற கடையிலை குடுத்து அனுப்பி வைப்பான். உம்மடை

தங்கச்சியின்ரை ஆளும் அங்கை தான் இருக்கு. அவரோட கதைச்சு எப்படியும் அவவை அங்கை எடுக்கிற வழியைக் கெதியாப்பாரும். மாமா உன்னோடை கதைக்கப் போறாராம், கதையும்'' றிஸீவர் மாமாவின் கரங்களுக்குச் செல்லும் சத்தம். தொலைவாகவிருந்த போதும் தெளிவாகவே எனது காதில் விழுகிறது.

- " காசை உடனை அனுப்பிவை "
- " ஒம் "
- " அவவை உடனை அங்கை எடு "
- " ஒம் "
- '' நாளைக்கு எனக்கு ரெலிபோன் எடு ''
- " ஒம் "

தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஏதோ பிராங் மெத்தையில் சயனம் செய்பவனைப்போல அனைத்துக்கும்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org ...234...

" ஓம் " போட்டுவிட்டேன். இந்த " ஓம் "கள் எல்லாம் உண்மையாளைக்கே' டபடி நூம் சதவினை அண்மித்தபோது எளக்கு முன்னே மானாம் வந்தது.

பரனம். முன்பெல்லாம் மரணங்கள் என வரும் போது சோகம் வாடிப்படும். போர் பேசிய சமாதானமும், சமாதானம் பேசிய போகும் எனது உணர்வுகளுக்கு இருந்த உரிமைகளைக்கூட பறித்து எங்களையும் வேறு வாழும் பிணங்களாக்கிவிட்டதே, வாழ்விற்காக, மரணிக்காதவர்களையும் கொல்லும் வித்தையைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கும் இன்னொரு உலகில் நாம். காச, காச, வச, என்ற ஒலம் தான் மரனா ஓலங்களையும் முந்தித் தலையை நீட்டுகிறது.

" ஒம் " போட்டவன் நான் தலைக்குமேலே வெள்ளம் போய்விட்டது. இனிச் சாண் போனால் என்ன முழம் போனால் என்ன என்ற திட நாத்திரத்தோடு கதலைத் திறந்தால் காலை வங்கியிலிருந்து வந்து என்னால் உடைக்கப் படாதிருந்த கடிதம் தனது அச்சுறுத்தும் விழிகளைக் காட்டுகின்றது. எனது கணக்கினிருந்து 300 பிராங்குகளையும் திறைய அதற்கு மேலும் தின்று விட்டேனாம். பேனையில்லாது இருக்கும் ஒருவர் இப்படி நடந்துகொள்வது வங்கிச் சட்டத்திற்கு முரணானதாம். எவ்வளவு விரைவில் நான் வங்கியின் பணிப்பானனரச் சந்திக்க முடியுமோ அது நல்லதாம். இல்லையேல் "தீதிமன்ற நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் " என்ற மிகவும் நாகரீகமான குறிப்பு, முழமும் போனால் என்ன என்ற திடவடித்திரம் இருந்ததால் கடிதத்தைக் கிழித்து ஐன்னல் வழியாக எறிகின்றேன்.

இன்றிரவு நான் ஜாங்கவேண்டும் ஆனால் எப்படி ? அதுவும் இவ்வளவு சமைகளையும் தாங்கியபடி, எனது றுமிற்கு அருகிலுள்ள நூபில் இருப்பவன் ஒரு போத்துர்கள் தொழிலாளி. அவளிற்கு பிரெஞ்சு துண்டாகவேதெரியாது. ஆனால் ஒரு பிரெஞ்சுக்காரிக்கு மூன்று பிள்ளைகளைக் கொடுத்துவிட்டான் இதற்கெல்லாம் பாஷை இடையூறாக இருக்கவில்லை. முடிவில் பிரெஞ்சுக்காரி அவளைத் தரத்திவிட்டாள் அவன் தனிக்கட்டை தனக்குப்பிற்கு மூன்று பிள்ளைகளையும் பார்த்து நான்கு வருடங்கள். எல்லைக் கொண்டுதான் பின்னைகளுக்குக் கடிதம் எழுதுவான். பதில்கள் வரா. அவளோ எனக்கூடாக சனைக்காமல் அவளுக்கும், பிள்ளைகளிற்கும் எழுதிக் கொண்டிருப்பான்.

காலை 4 மணிக்கு வேலைக்குப் போகுமுன் ஒரு பியர், நாலை 5 மணிக்குத் திரும்பி வந்தவுடன் வைனில் தொடங்கிவிடுவான், எனது சுமையைக் குறைக்க ஏதாவநு குடிக்க வேண்டும் போலிருந்தது. அவனிடம் ஏதாவது இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் போய்க் கதவைத் தட்டுகிறேன். எனது சுமையில் அனரவாசி உடன்டியர்கவே இறங்கியது

"உது புதுசாவந்தலைன், திறம், குடி "கேட்காமலேயே குறிப்புணம்த்து உபசரித்தான். நான் மறுக்கவில்லை, உபசரிப்பைத் தேடித்தானே நான் அங்கு போமிருந்தேன்.

்' வடிவாக் குடி. இன்னும் மூன்று போத்தல் இருக்கு ''

இருவரும் எமது கமைகளை இறக்கி இன்னோர் உலகை வாழ வெளிக்கிட்டோர், ஏற்கனவே பொரித்து ஆறிப்போன சார்டின் மீன்களைச் சூடாக்கி என் மூன் டேஸ்டுக்காக வைத்தால்,

அப்பா மீண்டும் என் நினைவில் முன் வந்தார். தந்தியோடு வந்த கடிதங்கள் பொக்கழ்றுக்குள் இருந்ததால் தைரியமாக அமைகளை எடுத்து உடைத்தேன். '' நீ ஒண்டுக்கும் யோசிக்காதை, நாங்கள் இப்படியொண்டு நடக்குமெண்டு எனவிலை கட நினைக்கேவ்வல் மனதை திடமாகவைத்திரு ''இந்தர் செய்திரன் எனக்கு ஒத்தடத்தைக் தந்த வேளையில் கடிதங்களில் வாமும் யதார்த்தமும், தெமையபேசிக்கூடாகவழங்கப்படும் யதார்த்தங்களும் ஒன்றா என ஒரு தடலை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இரண்டு பக்கங்களிலும் போலித்தனம் இல்லை, ஒரு வேளை அது என்னிடம்தான் உள்ளதோ ? எது போலி ? எது எதார்த்தம் ? நான் வாழுப் வீதம் கூட யதார்த்தம்தான். என்னிடம் காச இல்லை. காசு இருப்பது சிலரின் பதார்த்தமாக இருக்கும்போது என்னுடையதோ அகற்காகத் தவிண்டையடிப்பது. இன்று ஒருமையில் பேகம் பலர் நாளை என் நிலைக்குத் தள்ளப்படுப்போது ் பாரும் எம்மடை டாடு இப்படியிருக்கு" என்று பல்மையில் பேசுவாக்கா. எது ஒருமை ாது பள்மை என்பதை விளக்கிக் கொள்டதுதான் எனது இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு நிலைக்குக் சாரணம் என நான் ஒரு போதுமே சொல்லமாட்டேன். எனது ஒருமை பன்மைகளிற்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கும். பன்மைகளாகி. ஒன்று. அந்மைகள் பள்மைகளாகாமல். இன்னொரு ஒருமைடை வாழும் உலகில் நான்.

தான் மூன்று நகரங்களில் புத்திரல். வனது முதலாவது நகரம் யாழ்ப்பாணம். போர்த்துகல் நண்பவின் முமைவிட்டு எனது றூமிற்கு வந்து கட்டிவில் கணைப்புடன் விழும்போது இந்த முதலாவது நகரை நோக்கி எனது கால்கள் ஒரு தடவை ஒடுகின்றன.

தாழங்காய் பொறுக்கிய நாள்கள், ஊமைக்கடல் அடிக்கல வற்றும் அதன் மீது கால் வீரல்களால் கீறப்படும் ஒவியங்களைச் சூரியன் வந்து முத்தபிட்டுச் செல்வான்.. வளர்ந்தேன். வேனல கிடைத்து கொழும்பிற்கு. பால் ளடுக்காகல்) போனேன் கொழும்பு. இது எனது இரண்டாவது நகரம், ஒன்று வருடங்களில் பின் அகதியாகி. (முதலாவது நகரிற்கு இரண்டு சூட்கேஸ் நிறையப் புத்தகங்களைச் கமந்தபடி வந்தேன். வழியிலே என்னை மறித்த இரம் சிங்களச் சிப்பாய்கள் சூட்கேஸிற்குள் கிடந்த தமிழப் புத்தகங்கைகள் கண்டு " ஏன் நீ மஹாவம்சத்தை அவடிதித்தாய் ? " என விசாரணை ஏதும் செய்யவில்லை. முதலாவது நகரிற்கு வந்தபோது அங்கே நான் அகதி முகாமிலிருந்த விஷயம் தெரியாமல் செந்தவீடு வேறு கொண்டாடப்பட்டிருந்தது. நாள் இறந்து உயிர்த்தேன். ஒரு வேளை, " யேசுவைப்போல் நாலும் மீள உயிர்த்தவனோ ? " '' பரயண்டலத்திலிருக்கும் பிதாவே எனது பாவங்களை அர்ச்சி " ஊரிலுள்ள அனைத்துக் கோவில்களிலும் என்போல் அர்ச்சனைகள், பூஜைகள் என்பன செய்யப்பட்டன. நான் மறுஜென்மம் பெற்றுவிட்டேன் என்பதற்காகத்தான்.

்' தீ எங்களுக்கு உழைச்சத்தர வேணாய். ஆனா கொழும்புக்கு மட்டும் திரும்பிப் போகாதை. '' வீடு இப்படி என்னிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடிய போது கொழும்பு வீதிகளில் வாள்களோடு நின்று குங்குமப் பொட்டிட்டவர்களையும் காதில துவாரங்களைக் கொண்டிருந்தவர்களையும் தேடிய அப்பாவிச் சிங்களக் காடையர்கள் மத்தியிலிருந்து எனது உடலைப் பௌத்திரமாகக் காத்த குணசேனாவின் நினைவு வந்தது. அவனும் ஒரு அப்பாவிதான். அப்பாவிகள் வாள்களை தூக்க தூண்டுதலாக இருந்தது எது என்பதை என்னைப் போலவே புரிந்து கொண்டவன். யாழ்ப்பாணம் இங்கு எவ்வளவு நாள்கள் தான் வாழ்வது! இது மட்டுமென்ன நரகங்களே இல்லாத நகரா?

வீட்டின் மன்றாட்டம் முடிவில் வெளிநாடு போ! என்று என்னைத் துரத்துவதில் வந்து நின்றபோது வியப்படைந்தேன். வெளிநாடு போவதா ? எப்படி ? நிறையக் காசு வேண்டுமே !

'' போறதென்பது சின்ன விஷயமே காசுக்கு எங்கை போறது ? '' இது நான்.

பதில் உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் என்னை வெளிநாட்டிற்கு அனுப்பிவைத்து விட்டார்கள். நான் தப்பிவிட்டேன்,

உடல். எனது உடல் காசினால் காக்கப்பட்ட உடல். எனது உடல் கடல் கடந்து அகதியாகிவிட்ட உடல். மூன்றாவது நகரில் நான் இப்போது அகதி. முதலாவது நகரிலோ அகதிப் பெருமை கிட்டாமல் எத்தனையோ உடல்கள் மண்ணிடை மண்ணாய்ப் புதைந்த வண்ணம் தப்புதல், கருத்துடனோ கட்சியுடனோ கடவுளுடனோ சம்பந்தப்பட்ட விஷயமல்ல. காசுடன் சம்பந்தப்பட்டது என்பதை மூன்றாவது நகரில் காலடி எடுத்து வைத்த முதல் நாளிலேயே புரிந்து கொண்டேன். எனது மூன்றாவது நகரம் பாரீஸ்.

நான் மூன்று நகரங்களிற்கிடையே சிக்கிக் கிடக்கும் ஒரு புத்திரன். யாழ்ப்பாண போஸ்ட் ஓபிஸ் முத்திரை குத்தப் பெற்று கடிதங்கள் வருவது நின்றுவிட்டது. கடிதங்கள் சுற்றி வளைந்து வரும். அதுவும் கொழும்பு முத்திரை குத்தப்பட்டு வரும் கடிதங்களில் இப்படியொரு குறிப்பு இருக்கும். '' உடனடியாக இந்த நம்பருக்கு எடு '' என்னிடமோ ரெலிகாட் வாங்கக்கூட காசில்லை. இப்படியெனில் எப்படித் தொலைபேசியிலாவது வாழ முடியும் ?

போனவாரம் எனது பிரெஞ்சுச் சிநேகிதியைச் சந்தித்தபோது தனது பிறந்ததினத்திற்கு ஒரு புத்தகத்தில் சில கவிதை வரிகளை எழுதியாவது அன்பளிப்புச் செய்திருக்கலாமே என முகத்தைச் சுழித்தாள். நான் அனைத்து நாடுகளுக்கும் அனைத்து மனிதர்கட்கும் அந்நியமான, என்னிலிருந்து என்னைப் பிரித்தெடுக்கத் தெரியாத ஒரு மனிதனாக. என்னைத் தமது வீடுகளிற்கு வாவென நண்பர்கள் எனப்படுவோர் அழைக்கும்போது "ஓம் வருகின்றேன்" என வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டுப் போகாது விடுகின்றேன். போனால்கூட எனது பொருளாதார நிலையை விளங்கிக் கொள்ளாமல் "அப்ப உம்முடைய றூமுக்கு எப்ப வாறது..." எனக் கேட்டுவிடுவார்களோ என்ற அச்சத்தினால்தான். எனக்கு வீடு இல்லை. நான் தூங்குமிடங்கள் எனது வீடுகளுமில்லை. வீடு என்பது அவசியமா என்ற விசாரணைக்குள் நான். சில வேளைகளில் இந்த மூன்று நகரங்களையும் தாண்டி வீடுகள், மனிதர்களும் இல்லாத நான்காவது நகரம் ஒன்று இருக்குமாயின் அங்கே போனால் என்ன என்று என்னிடம் கேட்டுக் கொள்வதுண்டு.

பெரியமாமா கேட்டுக் கொண்டபடி மறுநாள், நான் போன் பண்ணவில்லை. தூங்கி விழித்து, மீண்டும் சில தினங்கள் தூங்கி, விழித்து ஒரு காலையில் எழுந்து பாரிஸிலிருக்கும் எனது ஒன்றவிட்ட தம்பிக்கு போன் பண்ணுகிறேன்.

் உங்கடை மாமா கொழும்பில வந்து நிற்கிறார். உங்களோடை பேச வேணுமாம் உடனடியாக எடுங்கோ. ''

" எந்த மாமா ? "

"வேலு மாமா."

இவர் பெரிய மாமாவோ, சிறிய மாமாவோ இல்ல. இன்னொரு மாமா. ஒன்றவிட்ட தம்பி தந்த இலக்கணத்தை எழுதிவிட்டு சொற்ப யூனிட்டுகளுடன் எஞ்சிக்கிடந்த ரெலிக்காட்டின் துணையுடன் கொழும்பிற்கு அடிக்கிறேன். வேலு மாமா பேசுகின்றார்.

" மருமோன் உம்மடை பெரிய மாமா கொழும்பிலையிருந்து யாழப்பாணத்திற்குப் போயிட்டார். நீர் திரும்பவும் போன் எடுக்கிற தெண்டு சொல்லீட்டு எடுக்காமல் விட்டிட்டீர்" எண்டுக் குறையாச் சொன்னவர்.

'' ஓம் மாமா. நீங்கள் சொல்லிறது சரி. என்னிட்டைக் காசு வசதியில்லை. அதாலைதான் கொழும்புக்குத் திரும்புவம் அடிக்கேல்லை. இங்கையிருந்து கொழும்புக்கு அடிக்கிறதெண்டா சரியான செலவு. ''

'' ஓம் மருமோன். எனக்கு விளங்குது. எங்களுக்கு இங்கை கஷ்டம் இருக்கிறதைப்போல உமக்கும் அங்கை கஷ்டம் இருக்கும்தானே. எதுக்கும் கொஞ்சக் காசெண்டாலும் அனுப்பி வையும். நான் யாழப்பாணத்திற்குப் போய் விஷயத்தை வடிவா விளங்கப்படுத்திறன். ''

'' நீங்கள் எப்ப அங்கை திரும்புவியள். ''

" 5000 ரூபா குடுத்துப் பாஸ் எடுத்தனான். அடிக்கடி பாஸ் எடுத்துக் கொண்டு கொழும்புக்கு வர என்னிட்டை வசதியில்லை. இங்கை கொஞ்ச அலுவல்கள் இருக்கு. அதுகளை முடிச்சிட்டுப் போக இன்னும் ஏழெட்டு நாளாகும். "

மாமாவுடன் தொடர்ந்து பேசவேண்டும் போல எனக்கு ஆசையாக இருக்கின்றது. அதற்குள் ரெலிக்காட்டினுள் இருந்த கடைசி யூனிட் ஒரு கிக்கீ போட்டுவிட்டுத் தனது இறுதி மூச்சை விடுகின்றது. சோகத்துடன் றூம் திரும்புகின்றேன்.

(பாரிஸ் முரசு 29-4-92)

ாகனம் புழுதினயக் கிளரியபடி போர்க் கொண்டிருந்தது. மேனெழுந்த புழுதிக்கடாக கண்ணனும் இன்னும் சிலரும் கையசைப்பது தெரிந்தது.

எல்லோருக்குமாக கைகளை உயர்த்தி அசைத்தேன். புகைபோல் அடர்ந்து எழுந்த புழுதியில் வாகளம் லைந்து மறைந்தது.

த கள்களாக தெறித்த மண்ணுக்காக ஒருமுறை கண்களை அழுக்கிக் தாடைக்தேன், மனதினுள் ஏதோ ஒல்று தனித்தபடி அலைந்தது, நிலைகொள்ளத்துயரின் தவிட்பு அது,

எண்ண சிரிப்பும் வந்தது. இதென்ன புதுசா ? சண்டைக்குப் பேறாங்கள், அவ்வலயுதான்.

நாலும் அந்த வாகனத்துள் ஒருவனக் நின்றிருந்தால் இந்தத் தவிப்பு இல்லை.

அணிகள் பிரிபடும்போது நான் தொடர்ந்தும் இங்கேயே நிற்க வேண்டி வந்தது.

கையசைத்து வழியலுப்புவது மனைதத் தின்றுவிடும் வேதனை. பொழுது சரிந்து கொண்டிருந்தது. மங்கலான அந்த அந்தி நேரத்தில் வாகனம் போன பின்னும் அந்த இடத்தில் தனியே நிற்பது ஆறுதலாகவும் அதே நேரம் அர்த்தமற்றதாகவும்தோன்றியது.

பொழுது மங்குகின்ற அனேகமான மாலை நோங்களில் எங்கள் இடத்திலிருந்து இந்தச் சத்தி வரை நானும் கண்ணனும் வந்து திருப்புவோம்.

இருவருக்குமான மாலை நேடப் பொழுது போக்கு அது. இன்று நான் மட்டும் தனியாக அந்த மணற் பாதையிலுடாக நடக்கத் தொடங்கினேன்,

இரண்டு மைல் ஜாம் நடக்க வேண்டும். அதன்பின் தாள் எங்கள் நிலைகள் வரும்.

கால் புதையும் மணலில் நடப்பது சிரமம்.

ஆனல் என்னனுடன் நடந்தால் தூரம் மறைவது தெரியாது. எவ்வளவு தொலைவும் அவனுடன் நடக்கலாம். சலிப்போ, ஓய்வோ இல்லா உடலும் மளமும் அவலுக்கு, சின்ன விடயத்தையும் ஆயிரம் இதைகளால் பின்னி அழகான கதையாக்குவான்.

அவல் சொல்லும் கதையைவிட, அவளது பேச்சின் வியுகங்களும், ஏற்ற இறக்கங்களும், கண்ணகைசவும்தான் ரசிக்கவைக்கும் எப்போதுமே நான்பேசும் நோங்கள் குறைவு வார்த்தைகளை எனக்குள்ளேயே கோர்த்துக் கோர்த்து அழித்துக்கொண்டிருக்க மூர்க விடாது எனக்காகவும் பேசிமுடிப்பரன்.

அடிக்கொரு தரம் "மாறன் அண்ண டெய் " என்பான். அந்த அழைப்பில் வேகத்திலும். உர்சரிப்பிலும் அவனுக்கு என்றேள்ள அண்டின் மிகுத்தான் தெரியும்.

தவ்லை விட இளைய போராளிகள் மீது மிகுந்த அன்புள்ளவன், அநேகமான நேடிங்களில் அவர்களோடு சேட்ந்து கும்பாளமடித்தபடி இருப்பான், அப்ப செடல்லுவான் ' எனக்கு எத்தினை தம்பியலை பாச்சியா மாறன் அண்ணா!' என்று பொருப்பும், பாசமுழுள்ள ஒரு மூத்த சகோதரன் போலத்தான் அவர்களோடு பழகுவான்,

எங்கள் அணியில் எல்லேயுக்குமே கண்ணனை மிக நன்றாகப் பிடிக்கும்.

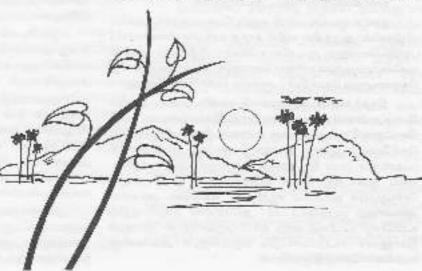
இந்தப் பகுதிக்கு வந்த இந்த மாதங்களில் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்தேதான இருந்தோம்.

இது கடற்கரைப் பிரதோக், ஒதுங்க நிழலில்லாத வெட்டைகளும், வளர்த்தியில்லாத சோடைத் தென்னைகளும் கொண்ட மணல் நிலம், அவலாகக் கொதிக்கின்ற பகல் எப்போது முடியும் என்றிருக்கும், பகற்பொழுது ஒவ்வொன்றும் நீண் ... சமையாக அழுத்தும், உப்புக்காற்றின் வெம்மையில் உடல் சரியும்.

அலைகளின் இரைச்சலை விட வந்தச் சந்தடியும் இருக்காது, அலைகள் ஓங்கி அடித்து தீர் தெறிப்பது எங்கள் நிலைகளிலிருந்து பார்க்கத் தெரியும்.

சிதறுகில்ற நீர்த்தனிகள் குளிர்கை எங்கள் பிதும் பரவுவது போலிருக்கும்.

எங்கள் நிலைகளில் (முள்பாக கடலோடு வட்டமான பாறை ஒன்று இருக்கிறது. கண்ணனுக்கு மிகப்பிடித்தமான

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

இடம். 'இதில் நின்று தான் ஒரு போட்டோ எடுக்க வேணும்' என்பான். பாறையின் பின்புறமாக அலைகள் பரவி எழுந்து விழுவது மிக அழகு. பூ விரிவது போல பாறையின் பின்னிருந்து அலைகள் உயர்ந்தெழுந்து சிதறும்.

கண்ணன் மிகுந்த ரசனையோடு அதைப்பார்த்துக் கொண்டிருப்பான். ஓயாத அலைகள் சண்டையில் கையிலும், தலையிலும் காயப்பட்டான். தலைக்காயம் இன்னும் முழுதாக மாறவில்லை. பகல் நேரங்களில் வெயில் ஏற ஏற தலைவலிக்கத் தொடங்கும். அப்போதும் ஏதாவது கதை கூறி சிரித்துக் கொண்டிருப்பான். வலி தாங்க முடியாத போது முகம் வேதனையில் நெளியும்.

என்னடா என்றால் ....

ஒருமுறை அமைதியாக என்னைப் பார்ப்பான். வலிக்குது என்று சொல்வானோ என எண்ண... மத்தியானம் மீன் சமைப்பமோ என்பான், மிகச்சாதாரணமாக. அவன் புரிந்துகொள்ள முடியாதவன் இல்லை. அவனை, அவன் மதை மிக நன்றாகத் தெரியும் எனக்கு. எந்த வேதனையும், வலியும் தன்னுடனயே முடியவேண்டும் என்பதில் உறுதியானவன்.

தென்மராட்சி சண்டையின்போது அவனறியாத்துயர் எதிர்பாராமற் சூழ்ந்த பின்னும், அதே சூழலில், அந்தக் களமுனையில் எந்தத் தளர்வுமின்றி தீவிரமாக செயற்பட்டவன், சிரிப்பற்று இறுகிய முகம்தான் அங்கிருந்த பொழுதுகளில் அவனது துயரைச் சொல்லும்.

அதுதவிர வேறெப்படியும் தன்னை வெளிக் காட்டாதவன். இந்த உறுதி ஒவ்வொரு போராளியிடமும் இயல்பாகவே வந்து விடுகிறதோ ?

அப்படியான உறுதிகொண்டவர்கள்தான் போராளிகளாகிறார்களோ என்னவோ ?

ஆனால் அந்த அசையாத உறுதியின் ஆழத்தின் மென்மையான மனம் ஒன்று துடித்துக் கொண்டிருக்கும்.

இந்த தேசத்தை நேசிக்கச் செய்த மென்மை, அவர்களைப் போராளிகளாக்கிய மென்மை அது.

யார் கண்ணிலும் தெரியாத அந்த மென்மையினுள் ஓராயிரம் நினைவுகள் புதைந்திருக்கும்.

கண்ணனின் மனம்கூட அப்படித்தான்.

தன் உறவுகள் பற்றி ஏதும் பேச்சுவந்தால் அவன் விழிகளின் ஆழத்தில் எழில் சுரந்த பரவசம் மின்னலாகப் பரவிச் செல்லும். முடிவில் உயிரைப் பிழிகின்ற துயரின் வலியையும் அந்தக்கண்கள் சொல்லும். அவன் அவர்கள் மீது கொண்டிருந்த நேசத்தின் உச்சத்தை காண்கின்ற நேரமது.

இந்தச் சண்டைக்கு தயாராகி என்னிடம் விடைபெறும் போது 'அண்ணா என்ரதம்பியை சந்திக்கேக்க என்னைப் பற்றி சொல்லுங்கோ, அவனுக்கு என்னை நினைவிருக்குமோ தெரியேல்ல. ஆனால் அவன்ர நினைவோடதான் கடைசி வரைக்கும் நான் இருந்ததை சொல்லுங்கோ' என்றான். குரல் அடைத்து பேச்சு தடுமாறியது. 'நீயும் நானும் சேர்ந்துதான் தம்பியை சந்திப்பம்' என்றேன், அவனை அணைத்து முத்தமிட்டபடி. அவர்களின் குடும்பத்தில் உயிரோடு தப்பியது அந்த தம்பி ஒருவன்தான். அவனும் இராணுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியினுள் அவர்களின் உறவினர்களோடு இருக்கிறான். புன்னகைக்குள் தன்னை புதைத்துக் கொள்கினற அவன் மனதுள் எரிவது துயரின் தீ.

ஓயாத அலைகளில் தென்மராட்சி மீண்டிருந்த நேரம். எமது படையணிகள் கட்டுப்பாட்டில் மீண்டும் அந்த மண். அந்த நேர மகிழ்வை அவனால் எப்போதுமே வார்த்தைகளில் சொல்ல முடியாது.

அவன் வாழ்வின் உச்சமான சந்தோசமாக அது இருந்ததோ ? உண்மையில் அவ்வாறுதான் தோன்றியது.

மனம் நிறைந்த மகிழ்வின் பரபரப்பில் தவித்தான்.

தன் நண்பாகள் ஒவ்வொருவருக்கும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

''எங்கட ஊரைப் பிடிச்சாச்சுது. நான் வீட்டுக்காரரை பார்க்கப் போறன்'' மனம் கொள்ளாத உற்சாகம் பேச்சாய் செயலாய் அவனிலிருந்து வழிந்தது.

''நிச்சயமாய் அம்மா என்னை அடையாளம் காணமாட்டா. இது ஆர் என்றுதான் கேட்பா.

தம்பியாக்கள் வளந்திருப்பாங்கள்.

சின்னவனுக்கு என்னை நினைவிருக்குமோ தெரியேல்ல.

நான் இயக்கத்துக்கு வரேக்க அவனுக்கு நாலு வயது. அம்மா கண்டால் கட்டிப்பிடிச்சு ஒப்பாரி தான்.

அப்பா 'அப்பன்' எண்டிட்டு மெல்லமாகச் சிரிப்பார். அப்ப எனக்கு மீசை கூட வளரேல்ல. இப்ப அப்பாவை விடவும் உயரமா வளந்திட்டன். தாத்தா கையைப் பிடிச்சுக் கொஞ்சிப்போட்டுக் கும்பிடுவார். மனம் இவைகளையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தது.

இயக்கத்துக்கு வந்த ஏழு வருடங்களில் வீட்டுக்காரரைக் காணவில்லை.

அவர்களைக் காணவேண்டும் என்கின்ற தீராத அவா அவனுள் எழுந்தபடி இருக்கும்.

தன் வாழ்வின் எல்லாவற்றையும்விட தன் குடும்பத்தின் மீது மிகுந்த நேசம் கொண்டவன்.

ஆனால் எல்லா துயரங்களிற்குமான தீர்வாக, அச்சமற்ற வாழ்வுக்காக, போராளியாக மாறுவதே முடிவெனத் தோன்றியது. அதனால் உறவுகளிடமிருந்து வேதனையோடு பிரிந்தவன்.

ஒவ்வொரு இரவிலும் பணிகள் முடித்து கண்மூடும் போது அம்மாவின் முகமும் கண்ணீரும் நினைவில் வரும். எப்போதேனும் காண்பேனா ? விடை தெரியாத கேள்விதான் அவனுள் எழும்.

ஒவ்வொரு முறை சண்டைக்கு தயாராகும்போதும் மனதினுள் தன் உறவுகள் ஒவ்வொருவரிடமும் விடை பெறுவான். தான் வீரச் சாவடைந்தால் கொடுக்கவென வீட்டாருக்கு எழுதிய கடிதமொன்று எப்போதும் அவன் பெட்டியில் இருக்கும். அவனுடைய எண்ணங்கள் எல்லாவற்றையும் கடந்து வந்துள்ள இந்தக் காலம் கைக்கெட்டிய கனவு போலவே இருந்தது.

சில நாளில் அவனது அணி தென்மராட்சி களமுனைக்கு அனுப்பப்பட்டது. அவன் மிகுந்த ஆவலோடு எதிர்பார்த்தது அதைத்தான். அங்குபோய்ச் சேரும் வரை இயல்பாக இருக்க நினைத்தாலும் கட்டுப் படுத்த முடியாத பரபரப்புணர்வு தடுயாற வைத்தது. மீளக்காண முடியாததென நினைத்த அவனது ஊர். அவனது உறவுகள், மூர்கவிட அவகாகபில்லாத ஷெலலடி, அதனுள் நகர்ந்து முன்பு நின்ற அணிகளுடன் அவனது அணியும் இணைந்து வேண்டது.

ஊர் சிரைந்து கிடந்தது.

வீடுகளில் அதேகமான அடக்ளில்லை.

ஆமியின் 'மல்ரிபெரல்' அடியில் தப்பி வள்ளிக்கும் இராணுவப் பகுதிக்கும் போனவர்களைவிட ஒரிருவர்தான் கிடுகளிலிருந்தனர்.

அவன் நினைவில் கமத்திருந்த ஊர் எந்த அடையாங்களுமே இல்லாது அழிந்து கிடந்தது. உடைந்த வீடுகள், மரங்கள் முறிந்து மூடிய வீதிகள். எல்லா நினைவுகளையும் மண்லுள் புதைத்துவிட்டு உருவாற்று சிதைந்து கீடந்த மணல் ஒழுங்கைகள். முன்பெல்லாம் மனம் சேய்கிற்ற நேரங்களில் ஊரின் நினைவுகளைத்தான் தன்னில் மெல்லப் படரவிடுவான. உறவுகள், விடு, சின்னவயதின் சம்பவங்கள் என எல்லாம் படமாக விரியும், ஊரின் ஒவ்வொரு ஒழுங்கைகளாலும் மனதால் நடந்து வருவால்.

அந்த திளைவுகளிலேயே எல்லாச் சுமைகளையும் தாங்குகின்ற அற்றல் அவனுள் பெருகும்.

இன்று எல்லாமே கனவின் நிழலாகி உருக்குலைந்து கிடந்தது, நெஞ்சுசு வெறுமையாகி விழுந்தது.

வீட்டுக்காரர் பற்றி எதுவும் அறிய முடியவில்லை. அவர்கள் நின்ற இடத்திலிருந்த அவனது வீடு முன்று மைல் தூத்திலிருந்தது. அந்தப்பகுதி வீடுகளில் ஆட்கள் யாரும் இல்லை என முன்னர் போய் வந்திருந்த போராசிகள் கூறினர். இந்தப்பகுதியில் அவனை அடை யாளர்காணக்க டியவர்களைக் எவருமில்லை.

அப்பாவின் பெயர் சொல்லி விசாரித்தபோது இயக்கம் அறிவித்தபோதே வெளியேறி இராணுவப் பகுதிக்குள் போப்விட்டதாக சிலர் சொல்லினர். நல்ல கெடில்லடிக்குள் கோயிலில் இருந்ததாக வேறொருவர் சொன்னர்.

எனதபும் உறுதிசெய்ய (முடியவில்லை, முன்பே அந்தப் பகுதிக்கு வந்திருந்த மற்றொரு போராவியோடு தங்கள் வீடிருந்த இடத்திற்கு நடந்து வந்தான். வழியிலுள்ள ஒவ்வொரு வீட்டையும் காட்டி இதுவா ? இதுவா ? என்று கேட்டபடி வந்தான் அந்தப் போராளி. ஷெல்லடியில் விடுகளுக்குள்ளேயே இறந்து கிடந்தவர்களை தாங்கள் தாள் எடுத்தப் புதைத்தாகச் சொன்னான். அவனது கதைக்கு தலையனைத்துபடி வந்தகண்ணருக்கு ஏனோ உடல் பதறியது.

பழிகிய பாதையில் பாதம் படப்பட தனது சின்ன வயதின் காலத்துள் புகுந்துவிட்டதாகவே தோன்றியது. யாரும் இருக்கப்போவதில்லை என்பது தெரிந்தாலும் அறிமுகமான வீடுகள் ஒவ்வொன்றையும் கண்கள் தடவிய படி வந்தன, அவன் நினைத்தபடியே அவர்களின் விடு உடைந்திருந்தது. வீட்டினுள் நுழைத்தபோது "இஞ்சை தம்பி வாறான்" என்ற தாததாவின் குரல் அவனுள் ஒவித்தது.

விட்டின் முண்பகுதியோடு இணைந்திருந்த கடதாசிப்பூமரப் பந்தல் சரிந்து மரம் சீழே கிடந்தது.

முன்னே நின்ற வேப்பயரம் முறிந்து வீட்டினுள் உதிர்ந்த இலைகளோடு கிடந்தன.

நாத்தாவில் மகிச்சேர் முறிந்து ஒரமாகக் கிடந்தது. வீட்டின் முன் சதவுகள் திறந்து கிடந்தன. டள்ளே நுழையும்போது சமையலறைக்குள்ளிருந்து அப்பா வரக்கூடும் என்று தோன்றியது.

சாமம் கடந்த பின்னும் ''காட்ஸ், கரம்'' என நாக்களிருந்து விளையாடும் கூடம் வெளித்துக்கிடந்தது.

எந்தெந்த இடங்களில் இருந்து விளையாடுவோம் என்பது இப்போதும் ஞாபகம் இருந்தது.

விட்டைச் எற்றி நடந்து வர, உள்ளங்கால்களைக் குளிரச் செய்கின்ற அந்த வெண்மணல் முற்றத்தில் அமர்ந்திருக்க மனம் எங்கியது.

ஆனால் அவனை கட்டியணைத்து வரவேற்கவும், கண்ணி சிந்தவும் அங்கு யாரும் இவ்வை.

அந்த வீட்டுடன் அவனுக்கு எந்தத் தொடர்புமில்லை என்.தாகத் தோன்றியது.

வீட்டினர் எங்கேலும் உயிரோடு இருப்பார்கள் என்ற தங்கிக்கையில் இழையைப் பற்றியபடி பரபரப்பான அந்த களமுமையில் தன் பணிகளில் சோராது உழைத்தான், சில நாட்களின் பின் அவன் குடும்பத்தவர்களைத் தெரிந்த போராளி ஒருவன் மூலம் அந்தச் செய்தி கிடைத்தது. நம்பிக்கையின் இழை அழுந்தது.

ரல்லாத் தன்பங்களையும் யாபின் தினைவுகளுடன் சமந்தானே ? எல்லாமே பெய்யென்று ஆயின.

இளவயதையும், உறவுகளையும் அழிவின் பேய் தின்றுவிட்டதா?

சல்லாயே காலத்தோடு அள்ளுண்டு போய்விட்ட நினைவுகள் போலிருந்தது.

கோமிலில் விழுந்த ஷெல்லில் கடைசித் தம்பியைத் தவிர அவன் குடும்பத்தில் யாரும் மிஞ்சவில்லை.

தம்பியை வேறுவழியின்றி நெருக்கடியான நிலையில் இராணுவப்பகுதிக்குள் சென்ற உறவினர்கள் அனமுத்து சென்று விட்டனர்.

ஏன் இப்படி நடந்தது ? எத்தனை நம்பிக்கையோடும், உற்சாகத்தோடும் வந்தால்.

பிகப்பரிதாபமானவனாக தன்னை உணர்ந்தான். கண்ணிரல், வெறும் வாத்தைகளால் அழித்துவீடமுடியாத துபரம் நெஞ்களைதீயாகியது.

கண்ணீரால் கரையாது இறுகிய அவனது மனதின் துபரம் என்னுள்ளும் பகுத்து கொண்டதாகத் தோன்றியது.

எங்கள் மனிதர்கள் எல்லோரும் அனுபவிக்கும் துயரங்களுக்கான பதிலை, நாங்கள இழந்தனவகள் எல்லாவற்றுக்குமான பதிலை எப்படிச் சொல்லப் போகிறோம் ? எல்லாவற்றையும் சமன் செய்யக்கூடியதாக எல்லாவற்றையும் அரித்தப்படுத்தக் கூடியதாக எல்லாவற்றையும் புதிதாக்கக்கூடியதாக பொருள் நிறைந்த பதிலொன்றுக்காகவே நாங்கள் காத்திருப்பதாக தோன்றியது.

அலைகள் அந்தப் பாறையின் மேலாக ததும்பித் தெறித்துக்கொண்டிருந்தன.

நிலவினொளியில் அவற்றின் வெண்ணிறச் சிதறல் கண்ணனின் டுள்ளகை போல பளிச்செல மில்வியது. எங்கள் துயற்கள் தீர்ந்தபொழுதொன்றில் மீண்டும் ஒருதான் இந்த மண்ற பரப்பிலிருந்து என்னோடு கதைக்க அவன் வருவான்.

வெளிச்சம் சிறுகதைகள் 2001 +

தஞ்சம் தாருங்கோ -நிரூபா, ஜேர்மனி

எங்களப் பற்றி நீங்கள் நிறையக் கேள்விப் பட்டிருப்பியள். எங்களுக்கெண்டு நாடு இல்ல. வீடுவாசலும் இல்ல. சில நேரங்களில் சொந்தமா பெயர்கூட இருக்காது. நாங்கள் உள்நாட்டுக்குள்ள ஓடி ஓடி ஓய்ஞ்சு போனம். ஏலாத நிலயிலதான் உங்களத் தேடி வர வெளிக்கிட்டம்.

எங்களுக்கெண்டு இருக்கிறதெல்லாம் சின்னச் சின்ன ஆசையள்தான். ரண்டு அல்லது மூண்டு வேள சாப்பாடு தண்ணி. இருக்க இடம். பாதுகாப்பு, ஏன் உங்கள் ஒவ்வொருத்தருக்கும் இந்த ஆசையள் இல்லையோ? நீங்கள் வெளிக்கிட்டு பத்துப் பதினைஞ்சு வரியங்கள், பயமெண்டா உங்களுக்கு என்னெண்டு தெரியுமோ? ஓமோம். எங்களப் பற்றி நிறையக் கேள்விப்பட்டிருப்பியள். பெருங்கதையள். குட்டிக் கதையள். கொறில்லாக் கதையள். சோகக் கதையள்.

கொஞ்சம் பொறுங்கோ. இப்பக் கதவத் திறக்கிறது ஆர் ? அந்தத் தடியனாத்தான் இருக்கவேணும்.

நினைச்சு முடிக்கிறத்துக்குள்ள வந்து நிக்கிறான். அவன்ர சப்பாத்து, துடையள், முகம், கையள், அதில் தொங்கிற விரல்கள் எல்லாம் மொத்தம் மொத்தமா பெரிசா இருக்குது. இவன்ர மூஞ்சிக்கு சிரிப்புக் கொஞ்சம் வாங்கி ஒட்டினாலும் நிற்காது. களண்டு விழுந்திடும்.

ஒரு சின்னச் சிறையெண்டாலும் இது இப்ப எங்களுக்குச் சொந்தமானதுதான். உள்ள வரேக்க கதவத் தட்டிற்று வரலாம்தானே. நாங்கள் அரைகுறையா படுத்திருப்பம். கக்கூசுக்குப் போவம், உடுப்பக்களட்டிவிட்டு முதுகு சொறிஞ்சுகொண்டிருப்பம். பேனெடுத்துக் குத்திக் கொண்டிருப்பம்.

அடிக்கடி வாறாங்கள். போறாங்கள். எங்கட கையைப் பிடிச்சுப் பாக்கிறாங்கள்.

கொழும்பிலே நாங்கள் லொட்சிலை தங்கியிருக்கேக்க அங்கியிருந்த அரவிந்தன் அண்ணா, கண்ணன் அண்ணை, ஜீவன் எல்லாரும் எவ்வளவு மரியாதையா எங்களோடை நடந்தவ. றூம் கதவில் தட்டிற்றுத்தான் உள்ள வருவினம்.

பின்னேரத்தில் வட அல்லது உறைப்பு ரொட்டி. இரவுச் சாப்பாட்டுக்கு இடியப்பம், புட்டு. அவயள்தான்போய் வாங்கிக் கொண்டு வருவினம். பின்னேரங்களில் எல்லாரும் ஒண்டுகூடி முஸ்பாத்திதான். முன்வளவில இருக்கிற தென்னமரத்துக்குக் கீழ பெரிய கல்லொண்டு இருக்கு. அதிலதான் சந்திக்கிறது. ஒரே ஊர்க்கதையள்தான். அநேகமா பள்ளிக்கூடம். பிறகு இயக்கம். ஆர் ஆர் செத்துப்போனது. ஆற்ற வீடுகள் உடைஞ்சது. வங்கர் கதையள் நிறைய.

ஜீவன் மட்டும் நிறையக் கதைக்கமாட்டான். அவன்ர காதல் கடிதத்தப் பார்த்து எனக்குச் சிரிப்புத்தான் வந்தது.

் உங்களிலும் எனக்கு வயசு குறையவெண்டு பாக்கிறியளோ?'' '' இல்லை ஜீவன். எனக்கு ஜேர்மனில பேசித்தான், இப்ப அவரிட்ட போக நிக்கிறன் எண்டு உமக்குத் தெரியும்தானே.''

கொஞ்சநாளா தென்ன மரத்த சந்திக்கவோ கல்லோட கதக்கவோ ஜீவன் வாறேல்ல.

மின்ஸ்க்கில இருந்த தமிழ்ப்பெடியள் தறுதலையள். எல்லோருக்கும் ஒரே ஒரு அறைதான். ஒழுங்கா நித்திரை கொள்ள ஏலாது. சட்ட மாத்தேலாது. முதுகு சொறியேலாது. இதுக்கெண்டே இலங்கயில இருந்து வெளிக்கிட்டு வந்தமாதிரி இன்னும் நிக்குதுகள் கொஞ்சப்பேர்.

ஒருநாள் நல்ல நித்திர. கனவிலதான் நடந்தது எண்டு முதல் நினச்சன். எழும்பிப் பாத்தா தறுதல ஒண்டு தடவிக்கொண்டு இருக்குது.

- '' என்ன வேல செய்யிறீர். நீர் நினைக்கிற மாதிரிப் பொம்பிள இல்ல நான்.''
- '' இங்க இதெல்லாம் சகயம் அக்கா. நீங்கள் கண்டும் காணாத மாதிரி இருக்கிறது நல்லது.''
- '' கப்பல் ஏறி வந்தாப்பிறகு எங்களுக்கு கலாச்சாரம், மானம் ஒண்டும் இல்லையெண்டு நினைச்சிட்டியளோ?''
- '' கற்புக் கிற்பெல்லாத்தையும் அங்க இலங்கயோட வைச்சுக் கொள்ளுங்கோ. சும்மா நடிக்காதையுங்கோடி''

மிச்ச எல்லா ஆம்பிளையளும் பாத்துக் கொண்டிருக்கினம். ஒருத்தரும் வாய்திறந்து கதைக்கினம் இல்லை. இவனுக்கு இவள் ஓமெண்டா நாங்களும் தேச்சுப் பாக்கலாம் எண்ட மாதிரி ஆவெண்டு பாத்துக்கொண்டு நிக்கிறாங்கள்.

் உங்களுக்கு தேவையெண்டா சுவரோட போய்த் தேயுங்கோடா''

என்ர பாஸ்போட் துலைஞ்சு போச்சுதாம். ஏன் பாஸ்போட் துலைஞ்சது எண்டு எனக்கெல்லோ தெரியும்,

அவனுக்குப் பெயர் குணசீலன். கோதாரில போவான். ஏஜென்சிக்காரங்களெண்டா இவ்வளவு கெட்டவங்களெண்டு நானெண்டா நினைச்சே பாக்கேல்ல. பொம்பிள எண்டு பரிதாபம் பாத்துத்தான் இவ்வளவு ஆம்பிளயளோடையும் தனியத் தங்கவிடாமல் தரை வீட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போறான் எண்டு முதல்ல நினச்சன். படுக்கிறதத் தவிர ஆம்பிளயளின்ர தலேக்குள்ள வேற ஒண்டும் இல்லையோ? யோசிச்சுப் பார்க்க அரியண்டமாக் கிடக்குது. இப்ப பாஸ்போட் துலைஞ்சு போச்சுதாம். அவன் பாஸ்போட்ட தேடி எடுக்கிறதுக்குள்ள நானே துலைஞ்சுபோவன் போல.

எங்கேயோ தொடங்கி எங்கேயோ வந்திட்டனாக்கும்.

பொலிஸ் தடியன் இன்னும் நிக்கிறான். அவன் ஜேர்மனில கதச்சா எங்களுக்கு விளங்குமே ? இவன் அறுப்பானுக்கு இங்கிலீசும் ஒழுங்காத் தெரியாது. தடக்கித் தடக்கி நம்பருகளை மட்டும் சொல்றான்.

நம்பர் 75 நானில்ல.

சுமதி உள்ளங்கையைப் பிரட்டிக்காட்ட, தலை சூரன் ஆட்டிற மாதிரி ஆடிற்று. அவளின்ர கைய இழுத்துக் கொண்டுபோறான். காலம் எட்டும்ளிக்கே வந்திட்டாங்கள். ஒரு தமிழரும் வந்கார். அவன் தடியல் சென்னத அவர் தமிழில் சொன்னார். ஒவ்வொருத்தரா கூப்பிட்டு விசாரிக்கர் போபினமாம். தமிழருக்கும் சிரிப்பு கொஞ்சம் வாங்கித்தான் ஒட்டமேணும்.

ொலிகக்காரன் – எங்களில் ஒருத்தி மொழிபெயர்பாளன்

''எந்த நாட்டுக்குள்ளால வந்தனியள்''

"தேரியாது"

ுதபங்கட் பாஸ்போட் எங்க?"

"ஏதென்னி பறிக்கட்டேரு _____________

தீங்கள் ஆறு பொங்கிளையன் ஒரேயடியாய் வந்திருக்கிறியன். ஏதேன் இயக்கத்தைச் சேர்ந்தனியனோ?"

"இல்ல. இயக்கம் எண்டால் எங்களுக்குப் பயம், ஆயிக்கும் பயம், விடெல்லாம் உடைச்சப் போட்டினம். நான் திறையதாள் ஜெயிலுக்குள்ள இருத்தனான், அங்க பொம்பிளையும் பலாத்காரம் செய்யினம், எங்கட உயிருக்கு ஆயத்து, அதுதான்வந்தானாங்கள்"

்நான் கேக்கிற கேள்விக்கு மட்டும் பதில் சொன்னாக் காணும், இப்ப நான் ஐந்து படங்களைக் காட்டுவன், அதில உங்கட எஜன்ற இருக்கிறாரோ என்டு செல்ல பேழுதம்."

எங்களப் பற்றி உங்களுக்கு என்னதான் தெரியும் எங்களுக்குச் சொந்தமில்லாத நாடுகள் திறைய எங்கள நாடோடிகள் எண்டும் சொல்லனமே: 7 நாங்கள் பண்டங்கள் மாதிரி, பண்டங்களையும், படைங்களையும் ஏஜென்னிட்ட குடுப்பினம். ஏஜென்னி பணத்த கொழும்பிலவக்கக்கொண்டு எங்க அடியாக்களிட்ட மாத்தி மாத்திக் குடுப்பினம். வெள்ளைக் காரல்கள், கழுப்புக்காரன்கள், தமிழக்காரன்கள், சிங்களக்காரல்கள், வங்காளக்காரன்கள், தமிழக்காரன்கள்,

அண்ணாக்களின்ர சிநேசிதர்மார் வீட்டுக்கு வந்திருந்தால் தேத்தன்னி கொண்டு போய்க்குடுக்கவே கை நடுங்கும் எங்களுக்கு, சின்னச் சில்வக் கிராமங்களில் இருந்து நகரமே தெரியாமல் வளர்ந்தனாங்கள். இப்ப கொழும்பு வொஜ்காள், பாங்காக், பொஸ்கோ விமான நிலையங்கள், போலந்து காடுகள், நதிகள், ஐரோப்பாவின்ர சிறையன் எல்லாத்துக்கும் எங்கட சுதயன் தெரியும், எங்களுக்கெண்டு ஒரு சொந்தவிடு இருக்கவேனுமெண்டு ஆனசப்பட்டம், எங்களுக்கெண்டு இருந்த ஒரே ஒரு செந்தவன செருந்தங்கள் கூட இப்ப இவ்வ,

கொஞ்சம் பொறுங்கோ, எலக்கு சரியா தலைய சத்தது. கலைக்குது, ஒழுங்கா சாப்பிட்டு எத்தினை நாளாக்க ? மத்தியாடை ரண்டு துண்டு பாண், ஒரு சிவ்லப் பால்பெட்டி தேத்தண்ணி எண்டு கொல்லிப் பாத்தம். பச்சத் தண்ணி கூட இல்ல, உடம்பெல்லாம் சரியாக் குளிருது, போங்கூட இல்ல, நாங்கள் ராத்திரி பிடிபடேக்க வெளியால சரியான சினோ.

வங்களில ஒருத்தி – பொலிகக்காரன் மெழிபெயர்பாளன்

்'ஏன் நடுங்கிக் கொண்டு இருக்கிறியன். உண்டையைச் சொல்லிட்டிங்களெண்டா பிரச்சினை இல்லா' ''குளிருது. சப்பாத்து இல்ல. சொக்ககள்கூட ஈரமாப் போச்சு''

"எங்க சப்பாத்து"

''எஹெள்ஸி காட்டி வறியச் சொல்ல ஒரு காட்டுக்குள்ள வறிஞ்சிட்ட ந்:'

"அது ஏந்த நாடு எண்டு தெரியுமோ?"

"தெரியாது"

"எங்கள வீசரர் எண்டு மட்டும் தினைக்கவேண்டாம். ஏன் தெரியாது, பயணம் செய்யேக்கை எந்த நாட்டுக்குப் டோறம்,எதால்போறம் எண்டு அறிஞ்சுவச்சிருக்கிறேல்வமா?"

்'' எங்கட ஏஜென்ஸியோ அப்பிடியெல்லாம் கதைக்கேலாது, டெடியன் கொஞ்சப்பேர் கேட்டதுக்கு அடிச்சப் போட்டினம்.''

''தீங்கள் பிடிபடுறத்துக்கு முதல் ஒரு வாகனத்தில வந்துதான் இறங்கியிருக்கிறியள். அது என்ன வாகனம் ? அதை ஒட்டி வந்தது ஆர் ? எண்டு சொல்ல முடியுமோ?'

"ஆது ஒரு கார். வெள்ளைக்காராதான் ஓட்டி வந்தவர் "

"அது ரக்ஸியோ ? காரோ ? என்ன நிறம் ?

"தெரியாது"

ண்களப்பற்றி நாளுக்கு நாள்கேள்விப்படுறியளெல்லே? நாங்கள் வாற வழியளிலேயே செத்துப் போறம். வந்து சேர்ந்தாலும் திருப்பி அனுப்புறாங்கள். பொலிசுக்காரர் மட்டுமில்ல; எங்கட மாப்பிளமாரும் ஏதோ வாற வழியளில் துலைஞ்சு போச்சுதாம். வளக்கு மறதி திறைய, துலைஞ்சு போறதின்ர முதல் வழுத்து ஏதோ 'க' விலை தெயடங்குது. மாதக்கணக்கா காடுகளில்யும் சின்னச் சிவ்வ அறையளிலையும் கிடந்து வேதனைப் படுறம். இதுகள் எல்லாம் என்னத்துக்கா? நீங்கள் வந்து பதினஞ்சு வரியங்கள், எங்களுக்காக என்ன செய்தியன்? ஒரு உயியலம் வச்சியனோ? பெரலிசுக்காரோனட் சண்டை போட்டனியனோ? உங்கட சோசல்காக கிடைக்காமல் போனாலுமென்டு அரசாங்கத்த வதிர்க்க மாட்டியன்,

தடியன் பொலிக்க்கால் திரும்பவும் வந்திட்டால்.

இப்ப இவன் சொன்னது என்ர தம்பர், எட்டாம் தம்பர் எனக்குப் பொருத்தமே இல்ல. தான் கையக் காட்டினன், அவன் இறுக்கிப் பிடிச்சான், கைய இல்ல. தோன் இவன்ர பிடியில் இருத்து தப்ப ஏலாது. இவனை நான் எதிர்க்கவும் ஏலாது. பிறகு தஞ்சம் தரமாட்டாங்களெல்லே, நாங்கள் பதினொரு மாதங்களா எத்தனை கஸ்டப்பட்டம். அதுச்கெல்லாம் இனி விடிவுகினடக்குமே ? அவன்ர சப்பாத்து தொப் தொப் எண்டு கேக்குது. தான் முன்னுக்கு ஒரு கோழிக் குஞ்சு மாதிரி தடக்கிறன்,

பொலிகக்காரள் – வங்களிலை ஒருத்தியாகிய நான் – மோழியொள்பாளன்,

''எங்கட உயிருக்கு ஆபத்து, திருப்பி அனுப்பினா கொல்லிப் போடுவினம், என்ர அண்ணர் ஒருத்தர் இன்னும் ஜெயிலுக்க இருக்கிறார், தம்பி புலியள் புடிச்சுக் கொண்டு போட்டினம். எனக்குத் தஞ்சம் தாருங்கோ. திருப்பி அனுப்பிப் போடாதயுங்கோ.''

''நாங்கள் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு மட்டும்தான் பதில் சொல்லவேணும். நீங்கள் போலந்துக்குள்ளாலை தான் வந்தனியள் எண்டு எங்களுக்குத் தெரியும். அதனால அங்க எத்தன நாள் நீண்டனியள் எண்டு சொல்லுங்கோ''

''நீங்கள் உண்மையைச் சொல்லிவிட்டால் எல்லாருக்கும் இலகுவாக இருக்கும்''

"எனக்கு ஒண்டும் தெரியாது. நான் இவ்வளவு நேரமும் சொன்னது உண்மைதான். எங்கட உயிருக்கு ஆபத்து. திருப்பி மட்டும் அனுப்பவேண்டாம்.

எங்களப் பற்றி உங்களுக்கு நிறையத் தெரியம்தானே. எனக்குத் தலையெல்லாம் சுத்துது. எந்தக் காடு எண்டு தெரியாது. நாங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கிறம். சுமதிக்குப் பொக்கிளிப்பான். நேற்று அவள் திடீரென்று மயங்கி விழுந்திட்டாள். பிறகு எழும்பவேயில்லை. அவள விட்டிட்டுத்தன் போறம். ஏஜென்ஸிய நாங்கள் இனி எங்க கண்டு பிடிக்கிறது ?

பி.கு:

நீங்கள் இதுவர காலமும் என்ன செய்தியள் எண்டு எனக்குத் தெரியாது. சிலநேரம் ஒரு கதை அல்லது ஒரு கவிதை எழுதியிருப்பியள். மிஞ்சி மிஞ்சிப் போனால் ஒரு கூட்டம் வச்சிருப்பியள். உங்களுக்குத்தான் நேரம் போறது தெரியாதே. கள்ளுக்குடிக்கிறவங்கதான் சில விசயங்கள கதைக்கலாமெண்டு அடிபட்டுக் கொண்டும், விமரிசனங்களுக்கெல்லாம் எப்பிடி சாட்டையடி போடலாம் எண்டு பக்கங்கள் கிழிச்செறிஞ்சு கொண்டும், உங்கட கண்ண நீங்களே தோண்டி எடுத்திட்டு அதுக்குப் பிறகும் நவீனமாப் பாக்கலாம் எண்டு நம்பிக் கொண்டும் இன்னும் இன்னும்... ஒண்டு சொல்லுறன் கேளுங்கோ.

ஒவ்வொருத்தரும் உங்கட வீடுகளில் ஒவ்வொரு மெழுவர்த்தி கொழுத்தி வையுங்கோ. (Rudies Reste Rampe எண்டு ஒரு கட இருக்கு. அங்க பெரிய அழகானதுகள் நல்ல மலிவுல வேண்டலாம். இது ஜேர்மனியில இருக்கிற ஆக்களுக்கு மட்டும்தான். ஒவ்வொரு நாடுகளிலையும் உப்பிடி வேற பேரில இருக்கும்) மெழுகுவர்த்தி இந்த வின்ரர் நேரத்தில் romantic ஆக இருக்கும். அதுக்குப் பிறகு அது கொஞ்சம் கொஞ்சமா உருகிறத பார்த்து ரசியுங்கோ. ஏலாட்டி அழுங்கோ. இது முதலக்கண்ணீர் இல்லையெண்டு விவாதிக்கலாம். எழுதலாம். கடைசியா மெழுவர்த்தி செத்துப் போச்சுது எண்டு கண்ணீர் அஞ்சலி அடிச்சு வெளியிடுங்கோ சிறப்பா இருக்கும்.

ஒரே துறையில் பரிசு

ஒரே துறையில் இரண்டு முறை நோபல் பரிசு பெற்றிருப்பவர் ஜான் பார்டீன் ஒருவர்கான். இவருக்கு முன் மேரி கியூரி, லினஸ் பாலிங் ஆகியோர் இரண்டு முறை பரிசு பெற்றிருந்த போதிலும் வெவ்வேறு அது துறைகளில், கியூரிக்கு ஒரு பரிசு விஞ்ஞானத்துக்கும் மற்றொன்று பௌதிகத்துக்கும் கிடைத்தது. அதே பாலிங்குக்கு . ரசாயணம், சமாதானம் ஆகிய துறைகளில் பரிசு வழங்கப்பட்டது. ஜான் பார்டீன் 1956ல் டிரான்சிஸ்டர் பற்றியும், 1972ல் சூப்பர் கண்டக்டிவிடி பற்றியும் கண்டு கூறிய உண்மைகளுக்காகப் பரிசு பெற்றார்.

இடிக்குப் பாதுகாப்பு

இடி மழை பெய்யும்போது பொட்டல் வெளியில் தனித்து நிற்கக்கூடாது. மின்னலை நம்மை நோக்கி இழுக்கும் நமது உடவுக்கு உண்டு. ஒருவன் 6 அடி உயரம் இருந்தால் 6 X 6 = 36 அடி உயரத்திற்கு மின்னலை இழுக்கக்கூடியது. கையில் குடையோடு நிற்பது மேலும் ஆபத்தானது. வாகனங்கள், உயரமான இடங்கள் மீது ஏறி நிற்பதையும் தவிர்க்க வேண்டும். கண்டிப்பாக மரத்தடியில் ஒதுங்கக் கூடாது. நாலைந்து பேராக இருந்தால் ஒருவருக்கொருவர் போதிய இடைவெளி விட்டு நிற்பது நல்லது. உலோகப் பொருள்களுக்கு அருகில் நிற்காதீர்கள்.

บลท ฤษกษัยกรักฐกลั่ง...

பாரதி கண்ணம்மா

" மஸி குடும் வயதில் என்னை

மறந்து போவது தால் முறையா ? ''...

வானொலியில் பாடல் தொடர்ந்து பாடிக் கொண்டிருந்தது. என் மணமோ அந்த வரிகளிலேயே நின்றுகிட்டிருந்தது.

்னப்படி மறுத்தான் உளவ்வை மறக்க எப்படி முடிந்தது ஒ

தருவேளைகள்ளைப்போலவே மழக்கமுடியாவிடிலும் மழத்துவிட்ட வதப் போவழடிக்கிறானோ (எது எப்படியாகினும் என்னை அவல் நிலைக்கவில்லை என்பது உண்மை. அப்படி நினைந்திருப்பானாளின் இன்னொருத்திளின் சுரம் பிடிக்க முனைந்திருப்பானா ? "

அவ்று – அவன் சுறைவில் இளைத்திருந்தபோறு சென்னும் இனிதாய்த் இக்கித்த வார்த்தைகள்; இன்று விஷத்திலும் கொடிதால் வருந்துகிறது. என்பிது நான் கொண்ட ஆணையென வார்த்தைகளில் வடுத்தியம்பிலால்.

் அல்லப்பா ராயே வந்தாலும்காடத்தான் என் கண்களுக்கு உகை மகாஅழகி ''

் வன் சணிச் உள்ளேட்டத்தான் இருக்கு; பத்திரமாக பாதுகாத்துக்கொள் ''

் உள் அழகிலும், என் அறிலிலும் வருடத்திற்கு ஒன்றாக பத்து வருடத்தில் பத்துக் குழந்தைகள் பெற்றுக் கொழு !!

குழுந்தை விடயத்தின் எம்.முன் முதல் விரிசல் ஆரம்பமாகியது.

'' ஐ ஆம் சொறி ப்ரேம். குழந்தைங்க பெத்துக்கிற ஒடியாவே எனக்கில்லை '', மிக மென்மையாக அவல் மலத்தைப் புண்படுத்தக் கூடாதோன்ற எண்ணத்தோடுநான் என்முடியை சென்ப்படுத்தினேன்.

் குழந்தைக்கெறு வரம். அது எவ்வாருக்கும் இடைக்காது. குழந்தை பெக்குக்கிட்டால் உன் அழகு குறைஞ்சிடுமோன்லு பயப்பிருந்தாச கேலியாகச்சேட்டபோதும்கோபப்படுகிறானென்பதை நான்புரிந்துகொண்டேல் ''.

உண்மையான அழகு உள்ளத்திலுள்ள உயர்ந்த வல்லாங்களில்தான் தங்கியுள்ளது. குழந்தை ஒரு மேன்மையான வரம். ஆனால் வனக்கது நேவையில்லை. ஏன்னா எத்தளையோ வரங்கள் அதாகையாக வாழ்க்கையின் காவ்களில் மிடுபடும்போது நாங்களும் கடவுனிடம் வேண்டுழலத் நிறுத்திட்டு அல்லாடிக் கொண்டிருக்கும் வரங்களைக் கைவிலெடுத்து நன்வாழ்க்கையை அமைய்கக் கொடுக்களைம்ல."

் விவாத மேடையில் முழங்கிறஇற்கு உண் வார்க்கைகள் நிலாயாலிருக்கவாம். ஆனால் வாழ்க்கையில் . . . . ர போசிச்சு ஒரு முடிவெடு இதோபார்) உன்னைத்தவிரஇன்னொரு பெண்ணை என்னால் நினைச்சுக்கூடப் பார்க்கமுடியாது. அதே சமயம் குழந்தை, குட்டிங்க இருந்தால்தான் ஒரு குடும்பால் தேரைவாயிருக்கும்''.

மேலே போ எதுவுமில்லாதது போல அவன் கம்பிரமாக எழுந்து நடிக்க; கடற்கரை மணலில் கால் புதைய ப9ரேவைப்பற்றிய உயர்ந்த என்னங்கள் கருக – எடைப்பிண்டாம் அவனைத் தொடர்ந்து செல்றது இன்று போல் மனத்தில் ஞாயகத்திலிருக்கிறது. இரண்டு நாட்கள் வழித்து மீண்டும் சந்தித்தபோது

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

- ''போனமுறை சந்திச்சப்போ நான் சொன்னதைப் பற்றி என்ன முடிவெடுத்திருக்கிற '' என்று கேட்டான்.
- '' இதில யோசிக்க என்ன இருக்கு ப்ரேம் ? சின்ன வயசில இருந்தே ' அநாதை இல்லம் ' நடத்தனும்கிற எண்ணம் எனக்குள்ள இருந்துகிட்டு வருது ''
- '' அடுத்தவன் குழந்தையை வளர்க்கிற அளவுக்கு பரந்த மனசு எனக்கு இல்லை. நீ என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கப்போறியா இல்லை... உனக்காக இன்னொரு இலட்சியபுருஷன் பிறந்திருப்பான் என்று நம்பி என்னைக் கைகழுவி விடப்போறியா ? ''
- '' குழந்தைங்கன்னா எனக்கு உயிர்னு உங்களுக்கும் தெரியுந்தானே ! எனக்கே எனக்குன்னு உங்களோட குழந்தையைப் பெத்து – கண்ணுங் கருத்துமாக வளர்க்கனும்னு எனக்கு மட்டும் ஆசையில்லையா ? சரி இப்போதைக்கு இந்த தகறாரைத் தள்ளி வைச்சிட்டு வேற ஏதாவது பேசலாமே!'' என்றேன் ஆதங்கத்தோடு.
- '' எனக்கு மட்டும் தகராறு பண்ணனும்னு ஆசையா ? உன்னாலதான் எல்லாம். சே! என்னை வதைக்கிறாய். நீ டான்ஸ் ஆடுறது எனக்குப் பிடிக்காதுன்னு தெரிஞ்சும் நாட்டிய நாடகம் செய்யிறேன்னா உனக்கு எவ்வளவு திமிர் ''.
- '' அதுதான் போன வாரமே சொன்னேன் 'கண்தெரியாதவங்களின் பாடசாலை நிதிக்காகத் தமிழ் மன்றத்தினால் காசு சேகரிக்கிறோம். தமிழ் மன்றத் தலைவிங்கிற முறையில் என் பங்குக்கு விழா நடாத்தி நான் பணம் சேர்க்கிறேன்னு ''.
- '' சரின்னு உத்தரவு கொடுத்தேனா ? கோபத்தில் எழுந்து போனதுமே உனக்குப் புரிஞ்சிருக்கும் – புத்திசாலித்தனமாக விழாவைப் பற்றிய நினைப்பையே மறந்திடுவேன்னு நினைச்சேன் ''.
  - '' மௌனம் சம்மதம்னு நான் நினைச்சேன் ''
- ''பொய் சொல்லாதே மீரா. எனக்கு வர்ற ஆத்திரத்திலே உன்னை அடிச்சிடுவன் ''
  - '' என்னை அடிப்பீங்களா ப்ரேம். ''
- '' இல்லடா கண்ணா. ஆனாலும் இந்த நாட்டிய நாடகத்தில் நீ கலந்திருக்கக்கூடாது. ''
- '' நான்தான் கதாநாயகி. எனக்காகவே பலர் டிக்கற் எடுத்திருக்காங்க. அதாவது என் டான்சுக்காக. ''
- '' அப்படின்னு உனக்குள்ள ஒரு நினைப்பு... வேற யாரையாவது தேர்ந்தெடுத்து உன்கதாபாத்திரத்தை சொல்லிக் கொடுத்திடு. ''
- முதல் விரிசலின் தொடர்ச்சியான இச்சந்திப்பும் எங்கள் இடைவெளியை அதிகமாக்கியது. அடுத்த தடவை சந்தித்தபோது விழாவைப் பற்றியே பேச்சை ஆரம்பித்தான்.
- '' நாட்டிய நாடக விழாவிற்கு இன்னும் இரண்டு நாள் இருக்கு. நீ பாட்டுக்கு கடைசி நிமிசத்துல எங்கிட்ட கெஞ்சி காரியத்தை சாதிக்கலாம்னு நினைக்காத. ''

- ''ஏற்கனவே சினேகாவை அரேன்ஜ் பண்ணிட்டேன். ''
- '' இப்பிடி நல்லபிள்ளையாக இருந்தால் எனக்கு உன்மேல் எவ்ளோ ஆசையாயிருக்கு தெரியுமா ? ''
- ் அப்படின்னா normal ஆக என்மேல் ஆசையில்லையா?''
- '' உன்மேல் ஆசையில்லேன்னா வேற யார்மேல் இருக்கும். நீதான்என் கண்ணாச்சே. ''
- ''ஆ!கண் தெரியாதவங்களுக்கு என்னால் இயன்றளவு உதவனும்னு எனக்கு ஒரே அவா. தமிழ் மன்ற ஒன்று கூடல்ல என்னால நாட்டிய நாடகம் செய்ய முடியாதுன்னு சொன்னப்போ எல்லாருக்கும் சரியான கோபம். ஆனால் நான் இறந்தப்புறம் என்கண்களை கண் தெரியாத ஒருவருக்கு அளிக்கும்படி அவங்களிடம் எழுதிக் கொடுத்தப்போ அப்படியே ஆச்சரியப்பட்டிட்டாங்க. ''
- ''ஏய்! நீ என்ன சொல்ற ? உனக்கென்ன பைத்தியமா ? உனக்கு இதே பிழைப்பாப் போச்சு. மற்றவங்க உன்னைப் புகழனும்கிறதுக்காகவே கண்டபடி சமூகசேவை செய்ற. இப்போகண்ணைப் போய்...''
- '' போதும் நிறுத்துங்க. புனிதமான கண் தானத்தைக் கேவலப்படுத்தாதீங்க. புகழ்ச்சிதான் எனக்கு முக்கியம்னா சினிமாவில நடிப்பதற்கு எனக்குக்கிடைச்ச சந்தர்ப்பங்களை ஒதுக்கித் தள்ளியிருக்க மாட்டேன். ''
- '' சரி. நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் என் மனைவி குடும்பத்தைக் கவனிக்காமல் சமூக சேவைன்னு சுத்திறதை நான் ஒருபோதும் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டேன். எனக்கு மனைவியாக அல்லது சமூகத்திற்கு சேவகியாக இரண்டில் ஒரு கடமையை மட்டுந்தான் உன்னால் செய்யமுடியும். அது எதுன்னு முடிவு செய்யிற உரிமையை உனக்குத்தர்றன். அதுக்கு முன் என் முடிவைக்கேள். உன்னை மட்டுந்தான் என் காதலியாகவும், மனைவியாகவும் என்னால ஏத்துக்க முடியும். ''
- '' மற்ற பெண்களை மாதிரி ' கணவனே கண் கண்ட தெய்வம்'னு நினைச்சு கிணற்றுத் தவளையாக வாழ என்னால முடியாது. அப்பிடி வாழ்ற பெண்களைத் தட்டியெழுப்பி அவர்களாலும் பல சாதனைகள் படைக்க முடியும்கிறதை நிரூபிக்கிறவ நான். என் குழந்தைதான் எனக்கு எல்லாம்னு நினைக்காமல் எல்லாக் குழந்தைகளையும் என் குழந்தையாகத் தத்தெடுக்கப்போறேன். சமூகசேவைங்கிறது என் உதிரத்தோட கலந்தது. அதை எங்கிட்டயிருந்து பிரிக்க உங்களால மட்டுமில்ல. என்னாலயும் முடியாது. ஏன்னா அது உடையில்ல என் உயிர். ''
- ''இந்தச்சமுதாயம் வெறும் சாக்கடை. அதில் உன்னால் பன்னீர் தெளிக்கத்தான் முடியுமே தவிர இதைத் தீர்த்தமாக்க முடியாது. நான் கோபிக்கிறதுக்குக் காரணமே உன் மேல நான் வைச்சிருக்கிற அளவு கடந்த காதல்தான் '' என் தோள்களைப் பற்றி உதறினான்.
- '' முதல்ல கையை எடுங்க ப்ரேம். குலுக்கின, குலுக்கிய தலை வலிக்குது.உலக ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு

சாப்பாட்டுக்குக் காக சேர்க்கிறதுக்காக போர்க்டி விசல் ஆல் 3CHOUR FAMINE....."

் அது இப்பாலைக்கெலுக்கு உள்ளவதும் போல வல்ணை) பார்த்தான். அனாராம் சொல்ல வந்தகை செரல்நி முடிப்பதற்காளை (பேச்சைத் தொடர்கிகள்.

் முப்பது மணித் தியமைல்கள் காப்பிட பயலிருந்து அனங்கள்டம் நன்கொடை சேகரிக்கிறேன். பக்கொரு மணித்தியாலங்கள் முடிஞ்சிறேன். இப்படிற உடம்புக்கு முடியல் எஸ்ரேன்.

் உடனே வா. ஒரு கடையில் போர் ஏதாவது சாப்பிட்ளார். '' – அவனின் அவசுரம் கண்டு என் சன்னர் அழுத்து.

் உறு சம். சாப்போ எல் அது துரோம். டி. எல்து மதுத்தேன்

"என்காதலைத் தூல்லி சுற்பிரேங்கிறமே அதாப் டும் நமோகமில் சுமைரா உட் அவன் வார்ந்தைகள் என்னவர் கட்ட சொரும் அமைதியம் அல்கேண்லிக்குப் பதிலனிந்தேன்.

் சங்களைப் பொறுக்கவைய அரோகம்: ஆனால் எல்லைப் பொறுக்கவையலில் இரு இயகம் — மூதன் முறையாக இவல் இருக்கு நால் எழுக்கு முக்க ஆரம்பித்தேன். அகல்பில் அனைனர் எடிந்களாயில் சந்திக்கவேயில்லை. தொடர்க்கு வந்த இரவுகளில் அமிக்கிதோடு, எல் கணவுகளையும் தொலைக்கேன், தூங்கி விட்டவளையில் என பாவளை கொர்கு கொல்கு நந்தபோறு என்றகளைகில் செருகள் காறில் விருந்தது.

"பீரா துடிக்கிட்ட எனா உட் .... பக்கத்ற விட்டு பிடும் இல்லும் ஒரிரு வார்க்கில் அமெரிக்கா பேறுமனார். என் மக பீராவைக் கல்யானார் பலிலவிக்க சம் முகாயால்று கேட்டேக், அவளைவுகு நண்பியாகத்தான் நிலவக்கிறேன்னு முகத்துக்கு நேரே சொன்னதுக்கப்புறர். நால் என்ன நகையோக சொன்னதுக்கப்புறர். நால் என்ன பண்ணட்டுக்கு

தன்ப நேரம் பொள்ளமாகக் உண்ணிர் வடித்த பின் ஈரமான தணைவணையிலேயே முகார் புதைத்துத் துங்கிர் போனேன். அடுத்த நாள் சாலை ஆணிக்கும்போது கண்ணிரோடு என்கண்ணிரும் மழித்தது.

் பிரேனைப் படிக்காமல். அவனோடு பேசமான் என்னால் வாழமுடியுமா உட்டுக் சுதலில் தொற்கிய பூட்டைப் பார்த்ததும். "இரக்குபெரில் உரமல் நன் இதயக்குவையும் இவ்வாறு நூடிக்கொண்ட தனால்நானோ என்னை மழைமுருக்க சுறுத்துவிட்டான் உடன்ற வண்ணம் மனத்தில் நிறை போட், கால்கள் நடைபோட் உடைந்து போடையுமான தட்ட வயக்கும் மணப்பால்யையை உதறித் கள்ளிவிட்டும் சொன்று கொண்டிருந்த என்னை இடையுதித்தான் பிரேம்.

் மீசா நான் அமெரிக்காவுக்குப் போகிறதாக முடிகொடுத்திருக்கிறன். மண்டும் தாய்தாடு திரும்பி வஞ் குடியானே இடையாது. அன்றைக்கு நீ சொன்ன முடிவில் எதாதை மாற்றம் .... உ

் இறுதியமாளும், சறுகியக்கும் சொல்கிறேன். என் முழுவில் என்னிகு மாற்றமுமில்லை. படஇதுகிப்போண முகத்தோடு, உறுகோன குமலில் சுதிகளித்தேன்.

"அப்படின்னா இதுதால் எங்கனோட இறுதிச்சந்திப்பு. உன் முடின்னாகதான் வங்க காதன் முடிவடையுறங்கிறதை உன் இறுதி மூச்சு வகைக்கும் மருந்திடாதே '' - அடிபட்ட கோகளையுடன் அவன்சிரியபோதும் இரவு முழுவதும் அழுது சிவந்திருந்த அவன் விழிகலில் தேங்கி நின்ற காதல் என் உள்ளத்தை உளுக்கியது. இருந்தபோதும் காதன்றுக்கு மனைவியாகிறல்றனிட அதாகைகளுக்குத் தாளைவடுத சிறந்து என்றெஸ்ணி என்மனைத் சடைமுகைப்படுத்தினேன்.

19நேம் அமெக்கா புறப்பட்ட இனக் தாங்க முடியத் கேருணையால் துடித்தேன். 'எங்கே எல்லார் முன்னிலையிலும் அழுதுவிடுவேனோர் 'என்ற பயத்தில் பெண் விடுதலைப் போரா'ர உளிவலத்தில் கலந்துவிட்டு மாலை விடு திரும்பியபோது

் மீரா இந்தாக்கா இந்த பார்களை உற்கிட்ட கொடுக்கும்படி பிரேம் கொடுத்தான் உலக்முமாறு சியூபொதியை என் மேலசமேல் வைத்துகிட்டுச் சென்றார் என் அன்னை. ஆலகோடு அதைப்பிரித்துப் பார்த்துக் மது அழகிய பட்டுப்புடவைபொன்றும், அவன்கையெழுத்தைத் காங்கிய சிறுமா அம் இருந்தது.

உள் இலர்கிலப் பயலமம் கிறைவேற என் வாழ்த்துக்கள்.

இதுவரை நீகாட்டிய அவியிற்கு நண்டு. சாந்துடன்,

Allguh.

இருவாரங்களில் அமெரிக்காவிலிருந்து என் நக்கைக்கோர் கடிதம் அனுப்பினான், 'சமூக சேவைக்காக அலைந்து உடம்பைக் கெடுத்துக் கொள்ளாக்கு ட் என எனக்கு அறிவுரை கொல்லியிருந்தான். ஏனவத்தோடு வரு சென் கழிந்தமின் சோலிக்கும் போதுதான் அது ஒரு அன்புக் கட்டளை என்பது புகிறது, என்பீது தொல்ட அக்கவந்தான் என்று உணிலிறேன்.

வக்குரவதொரு நாள் மலந்திருந்தி எனை மணம் புரிய வருவானென்று நம்பிக்கொண்டிருந்த வேணையில் * பெற்றோர் இல்லாத எனக்கு உறவென்று நினைக்க உங்களைவிட்டால் வேறு மாருமல்ல உங்களுக்குப் பிடித்த ஒரு நல்ல பெண்ணை எனக்காகத் நேர்ந்தெடுத்து நிக்கமல் பண்ணுங்கள் * என்று மிண்டுமெகத் கடிதம் வந்தபோது அனிர்ந்துபேசனேல்.

பீராவைப் பிடிக்கலைன்னு சொன்னபோகும் என்னையே பொண்ணு பார்க்கச் சொல்லுரான்னா, அவலுக்கு என்மேல் எவ்வளவு நம்பிக்கை பார்த்தியா உ வல்று செருமைப்பட்டார்கள் தந்தை. ் அநாதையாயிருக்கிறது எவ்வளவு துன்பம்னு அநாதையான உங்களுக்குத் தெரியுந்தானே. ஒரு அநாதைக் குழந்தையை வளர்த்து ஆளாக்கினால் குறைஞ்சா போய்விடுவீங்க ? ' என்று அன்றே பிரேமிடம் கேட்டிருக்க வேண்டும் ; அப்படிக் கேட்டிருந்தால் ஒருவேளை என்னை விட்டுப் பிரிந்து போயிருக்க மாட்டானோ என்றெண்ணித் திகைத்தேன்.

மீண்டுமொரு நாள் '' என் அண்ணன் மக அபிராமியின் புகைப்படத்தையும், அவளைப் பற்றிய விபரமும் பிரேமிற்கு அனுப்பி வைச்சேன். உடனேயே நான் உங்க குடும்பத்தில் ஒருத்தன் என்கிறதினாலே வீட்ல இருக்கிற எல்லாருக்கும் இந்த சம்பந்தத்தில் சம்மதம் என்றால் மட்டும் மேலே நடக்கவேண்டிய காரியத்தை நடாத்தவும் என்று பதில் போட்டிருக்கான் '' என்று என் தந்தை ஆரம்பித்ததும்,

'' அழகு, அழகு என்று உயிரைவிடுகிற பிரேமிற்கு அழகேயில்லாத அபிராமியா மனைவி என்ற கேள்வியுடன் இச் சம்பந்தத்தைத் தட்டிக் கழிக்கப் பார்த்தேன். நான் அவனுக்கு மனைவியாகாவிடினும் 'அவனுக்கு அமையும் மனைவி என்னைவிடச் சிறந்தவளாக இருக்கவேண்டும் ' என்ற என் ஆசையை அவரிடம் எடுத்தியம்ப இயலாது விழித்தேன். ''

'' அழகில என்ன இருக்கு ? அவளுக்குக் குடும்ப வேலைகளெல்லாம் அத்துப்படி. என்ன ஒரு அடக்கம்! என்ன ஒரு அமைதி! '' என்ற புகழ்ச்சி என் வாயை அடைத்தது.

பிரேம், அபிராமி கல்யாணப்பத்திரிகையைப் பார்த்து, கடைசியில் மீராங்கிற பெயருக்கேற்ப என்னைக் காலம் முழுக்க கன்னியாகவே கலங்க வைச்சிட்டில்ல ' என்று ஒரு மூச்சு அழுது ஓய்ந்தேன். அவர்களது பார்த்தபோதுநான் கல்யாணப்பகைப்படங்களைப் உணர்ந்தேன். முகத்தில் செய்துவிட்ட தவறை மகிழ்ச்சியில்லாமல் நின்றிருந்தாலும்கூட பிரேமின் முகத்தில் கம்பீரம் தெரிந்தது. அவனுக்குச் சற்றும் பொருத்தமில்லாது நின்ற அபிராமியின் மீது கோபமும், பொறாமையும் ஒருங்கே தோன்றியது. பிரேமிற்குத் துரோகமிழைத்துவிட்டேன். என்னைத் திருமணம் செய்ய ஆசைப்பட்டே தனது கல்யாணப் பொறுப்பை என் தந்தையிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறான். என் குடும்பத்தவரின் சம்மதமே தன் சம்மதமெனத் தெரிவித்ததற்கும் காரணம் அதுவே என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். ' என்னை நீங்கள் பரிந்து கொள்ளவில்லை என்று தவித்த எனக்கு உங்களைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாமற் போய்விட்டதே ' என்றெண்ணி என்னையே நொந்து கொண்டேன். குற்றத்தில் குறு குறுத்த மனது நிம்மதியைத் தேடி அலைந்தது.

அவனுக்குப் பிடிக்காத நடனத்தை ஒதுக்கினேன்.

' இனிமேல் நாடகமே நடிக்கமாட்டேன்னு பத்திரிகையில் பேட்டி கொடுத்தேன்.

மாபெரும் நடிகையை நாடக உலகம் இழந்து விட்டதாகச்சில பத்திரிகைகள் அழுதன.

விவாத மேடைகளில் முழங்காமல் முணு முணுத்து என் அணிக்கே தோல்வியை வழங்கினேன்.

கவிதையும், சமூக சேவையும் மட்டும் என்னை விட்டுப் பிரிய மறுத்துக் கதறின. அவ்விரு உலகிலும் என்புகழ்வானளாவப்பறந்தது.

பிரேமிற்குப் பிடித்த கர்நாடக சங்கீதத்தைக் கற்க ஆரம்பித்தேன். சங்கீதத்தின் மகிமையால் என் துன்பம் குறைந்தாலும் கூட அவன் மீது கொண்டிருந்த காதல் சிறிதளவுங்குறையவில்லை.

அவன் செயலிலெல்லாம் குற்றங் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருந்த என் மனம் அவன் குற்றவாளியல்ல என்பதைப் புரிந்து கொண்டது 'வீண் பிடிவாதத்தால் என் வாழ்வோடு, அவன் வாழ்வையும் வீணடித்து விட்டேனே! ' என்று அல்லாடிய வேளைகளிலெல்லாம் ' அலைபாயுதே கண்ணா ' எனப்பாடிக் கண்ணீரோடென் சோகத்தையும் கரைப்பேன்.

கல்யாணத்தில் எனக்கு இஷ்டமில்லை ; சமூக சேவையிலேயே என் வாழ் நாளைக் கழிக்கப்போகிறேனென பெற்றோரிடம் பிடிவாதமாக என்கருத்தைத் திணித்தேன். பல நாட் தகராறின் பின் கல்யாணப் பேச்செடுப்பதையே அவர்கள் நிறுத்திவிட்ட வேளையிலே பிரேம், அபிராமியின் குழந்தையின் புகைப்படம் வந்தது.

புகைப்படத்தை என்னிடம் தந்த அன்னையை அப்படியே அணைத்து அவர் தோளில் முகம் புதைத்துக் கதறியழுதேன். சில நிமிடங்களின் பின் ஓய்ந்துபோய் நிமிர்ந்தபோது அவர் விழிகளிலும் கலக்கம் தெரிந்தது. அருகிலிருந்த நாற்காலியில் உட்கார்ந்தபடி

்' கள்ளமில்லாமற் சிரிக்கும் இந்தப் பிஞ்சு என் பிரேமின் குழந்தை. ம். ... எனக்குப் பிறந்திருக்கவேண்டிய குழந்தை '' என்றேன் ஆதங்கத்துடன். அருகிலிருந்த வானொலியில் பாடல் தொடர்ந்து பாடிக் கொண்டிருந்தது. என்உயிரோஅந்தவரிகளிலேயே நின்றுவிட்டிருந்தது.

''இன்னிசை மட்டும் இல்லையென்றால் – நான் என்றோ என்றோ இறந்திருப்பேன்.... ''

குதிரை பஸ்

லண்டனில் பொதுமக்களுக்காக முதல் பஸ்ஸை 1829 ஆம் ஆண்டில் விட்டார்கள். அதை மூன்று குதிரைகள் இழுத்துச் சென்றன. 22 பேர் உட்கார்ந்து பிரயாணம் செய்யும் விதத்தில் அது அமைந்திருந்தது. அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

உலகத் தடுழுக்கு ஒரு ஒதாலைக்காட்ச

DEEPAM TV

ஜசிரல்லி, மத்தியக்குக்கு நிரும்கள் 24 மணி சிறிமும் ஒளிரும் தமிழ் தொலைக்காட்சி

செய்திகள் காலைக்கதிர்

சின்னத்திரை தொடர்கள்

அரசியல் ஆய்வு விவரணங்கள்

EAST WEST BROADCAST LTD UNIT 1, EBURY BUSINESS CENTRE 161-163 STAINES ROAD HOUNSLOW, MIDDLESEX TW3 3JB U.K

Tel: +44 (0) 208 8146565 Fax: +44(0) 208 8141144 E-mail: info@deepamtv.tv Web: www.deepamtv.tv மகளிர், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள்

நீங்களும் நாங்களும் இணையும் பல நிகழ்ச்சிகள்

இசை நடன நிகழ்ச்சிகள்

புத்தம் புதிய தி<mark>ரைப்படங்கள்</mark>

Give the Gift of Hope in life

..... Be A Sponsor.

Make A deference today

Save them from Child Labour ... Sexual Abuse... Diseases.

LL CHILD SPONSOR MONEY OF £15 PER MONTH ARE SENT TO THE RELEVANT REPLANTSATIONS IN FULL. NO ADMINISTRATION CHARGES ARE DEDUCTED

Break the Cycle of Poverty and SPONSOR A CHILD

Make A Difference Today

London Sri Kanaga Thurkkai Amman Illam Mannar

London Sri Kanaga Thurkkai Amman Illam Thirupalugamam

Amman Illam - ,Akkaraipattu

Anpagam - Vavuniya

Thilagavathiyar Illam -

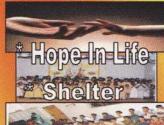
You can Sponsor A Child from......

Anppu illam - **Trincomalee**, Sivananda Thabovanam - **Trincomalee** Hindu Board of Education - **Jaffna**, Akilandeswary illam - **Vavuniya**, Amman Illam - **Akkaraipattu**

Sri Kanaga Thurkkai Amman Illam

- Mannar, - Batticaloa, -Nuwaralia, Putthalam, Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

£15 per
Month will
Give Them

Security

Lets do

Together We can Change their

YOU are Changing Their life

London Sri Kanaga Thurkkai Amman FREE Sewing Training Centres

> London Sri Kanaga Thurkkai Amman FREE Computer Training Centres

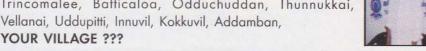

வீடமைப்புத் தீட்டம் ஒருநாள் சிறப்புணவுத் தீட்டம்

Village Oriented FREE Educational Projects
Started at Chavakachchari by London expatriates of Chavakachchari, Opening soon Suthumallai, Kayts, Trincomalee, Batticaloa, Odduchuddan, Thunnukkai, Vellanai, Uddupitti, Innuvil, Kokkuvil, Addamban,

£15 per month to sponsor a child in Tamil

www.AmmanUK.or

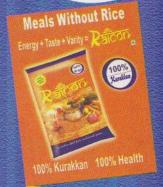

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

தீனமும் அரிசி சாதம் சாப்பிட்டு சாப்பிட்டு அலுத்து விட்டோம். அதற்கு இணையாக சுவையான சத்தான மாற்று உணவு தேவை. அந்த மாற்று உணவாக வந்திருப்பதுதான் ரெய்கான். சாதாரண அரிசி சாதம் செய்வதுபோலவே, குக்கரில் வேக வைத்து சமைக்க முடியும். நமக்கு விருப்பப்பட்ட மாதிரி பருப்பு, சாம்பார், குழம்பு, ரசம், மோர் அல்லது தயிர் சேர்த்து சாப்பிட்டால் சுவை தருகிறது. ரெடிமேட் உணவான புளியோதரை, லெமன், ப்ரைடு ரைஸ், பிரியாணி ஆகியவைகளை செய்தாலும் ரெய்கான் 100% குரக்கன். கலப்படமற்றது, சுத்தமானது. சர்க்கரை நோயாளிகள் ருசியான இனி சாதம் ரெய்கானில் சாப்பிடலாம்.

100% குரக்கன்

100% குரக்கனிலிருந்து சுவையான சத்தான உடனடி டிபன் உப்புமா செய்வதற்கென்றே தயாரிக்கப்பட்டதுதான் ரொட்டீன் குரக்கன். மற்ற எந்த ரவ்வையிலும் இல்லாத அளவில் சத்தும் சுத்தமும் இதில் உள்ளது. மற்ற எந்த ரவ்வையிலும் இல்லாத சுத்தமான குரக்கன் ரவ்வையான ரொட்டீன் 100% குரக்கனில் கலப்படமில்லாமல் தயாரிக்கப்பட்டதுதான் ரொட்டீன் குரக்கன் ரவ்வை. குரக்கன் ரவை

விற்பனையாளர்:

SHARON

311-313 MICHAM ROAD SW17 9JQ LONDON TEL: 0208 6729353 0208 6463152 ஏக விநியோகத்தர் : திருமுருகன் அறிவகம் போன் : 020 8480 3320 ணனர விட்டு வந்ததிவிருந்து. திலவு வளர்ந்து தேய்ந்தது நூறு இருநூறு முன்ற இருக்கும், போட்டியாய் நகர் விளக்குகள் எரிந்து, நிலவு தோற்கும் இந்த ஊரில் யார் கணக்கெடுக்கப்போகிறார்கள் ? வெய்யில் பதம் பண்ணிய கெங்கண் மத்தியில் பனத்தோப்புகளுக்குப்பின்னால் சந்திரன் ஒளிவிகம் அழகைபெல்லாம் விட்டுவிட்டுக் குளிர் நடுக்கும் பனிப்பிரதோத்தில் வாழ்கிறேன் என்று நாட்களைக் கடத்தும் நிலைமையாகிவிட்டது.

வஞ்சினியர், ஆராய்ச்சியாளன்,

எப்படியிருந்தால் என்ன ? நாளை வேலை நீக்க அறிவிப்புகள் வரக்கூடும். இதுவரைக்கும் என்னுடைய டிபார்ட்டெண்டில் ஆள்குறைப்பைப் பற்றிய கதையில்லை. திடீரென்று வருகிற ஆள்குறைப்பு அறிவிப்புகள் வராமல் இருந்ததில்லை, எங்கள் குழுவில் ஐந்து வெள்ளையர்கள், ஒரு ஆபிரிக்க அமெரிக்கள், ஒரு சீனள், மற்றது நாள். ஒவ்வொருத்தருக்கும் மற்றவர்களைப் பற்றி ஒவ்வொரு கணிப்பு. நான் வேறெந்த விதமாகவும் நடக்கமுடியாது. க்கத்த முய்த தந்க இற்ப ப்பருப்பிகை யாகருகள்கத முடியாது. இது பலகின்யானவர்களுக்கான சமூகமில்லை. இந்தக் குழுவில் இருக்கும் ஒரே ஒரு ஆயிரிக்க அமெரிக்கள் என்றபடியால் தன்னைத் துக்க மாட்டார்கள் என்பது ஜிம் (JIN) உடைய யோசன்ன, சீன்ஸ் மங் (Yung) அங்கமாலாகப் சேயாட்டாள். இதனால் அவள் ஒரு அறிவுக்கடல் என்கிற களிப்பு இருக்கிறபடியால் அவனுக்கும் ஆபத்தில்லை. அலெக்ஸ் (Alex) ஜெனரல் மனேஜருடைய வெள்ளை நண்பன். Golf விளையாடுபவன், அவனுக்கும் ஒன்றும் நடக்காது, மற்றது சிக்கர்ட்(Richard) , அரெட்(Fred) , டோனி (Tony) , டான் (Dan) , இந்த வெள்ளையர்களுடன் நான். இரண்டு பேரை தீக்கலாம் என்று கேன்வி, ஜிம்மின் கணிப்பும், மக்கின் கணிப்பும் தவறாகிட்டோளதென்றால் நான் தப்பிக்கும் வாய்ப்புகள் அதிகராகலாம். இந்தக் குழப்பம் காலை எட்டிலிருந்து மாலை ஐந்து வரை, வீட்டிற்குப் போனால் எனக்குள்ள தொல்லைகள் பற்றி என் மேலதிகாரி மாக் (Mac)கிற்குத் தெரியாது. அவன் இந்தப் பிரதேசத்தையே தாண்டியதில்லை. யாழ்ப்பாணம் எங்கே தெரியப்போகிறது 7 இடைக்கிடை வரும் பத்திரிகைச் செய்திகள் வாசித்து ஸ்ரீலங்காவில் யுத்தம் நடக்கிறது என்பது மட்டும் தெரியும். நான் ஒவ்வொரு முறையும் அவனுக்கு விளங்கப்படுத்துவது வழக்கம். மாக் கேட்பதில் தவறிவ்மை போல எனக்குத் தேரைபும். கம்பெனியின் விற்பனைப் பகுதியில் இருக்கும் தமிழ்நாட்டு மனிதன் கிருஷ்ணனுக்கே அங்கே நடப்பது என்னவென்று தெரியாது. ராஜீவ் காந்தியைக் கொலை பண்ணியது நான்குரன் என்கிற மாதிரி ஆவர் என்னை நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார். கிருஷ்ணன் கர்நாடகக் கச்சேரிகள், தமிழ் சிரிப்பு நாடகம், மற்றைய இந்தியர் சினிமா நடந்தால் டிக்கெட் விற்பார். என் மொழியில் பேசும் போதெல்லாம். " தமிழில் சொல்லுங்க சார் " என்று சொல்லுகிறபோது சிரிப்பே வந்துவிடும். என் ஊர் அவலம் அவருக்கு எங்கே தெரியப்போகிறது?

ஊர் அவலம் குடும்ப அவலமாகி என் தனி அவலமுமாகி அடுத்த கிழமை வரப்போகிற ஆள் குறைப்பு வெட்டிலும் முடியும், தெரிந்திருந்தால் ஊரில் நடக்கும் அவல யுத்தத்தில் சாவதற்கும் துளரிந்திருக்கலாம்.

யாலை ஐந்து அந்தரைக்கு என் வேலையிலிருந்து புறப்பட்டுக் குழந்தை பராவிப்பாளிடமிருந்து கதிரையும், செல்லியையும் கட்டிக் கொண்டு பேரசு மாலை ஆறு மணியாகிவிடும், கல்யாணி வர ஆநேகால் ஆகும், வத்தவுடனேயே விவாகக் கச்சேரி தொடங்கிவிடும், நான் செய்ய மறத்துபோனவையும், மற்றபடி செய்யாமற் போன பட்டியலும் கிடைக்கும், கில வேளைகளில் பல வருடங்கள் முன்னே நியூயோர்க் விமான நிலையத்திவிருந்து அப்போது நான் இருந்த ஊருக்கு அவள் வந்த விபரங்களிவிருந்து தொடங்குவாள். அவள் ஒரு கம்பெனியில் அக்கவுண்டன்ட். <u>அவள் சம்பளம் என் சம்பளத்தைத் தூண்டும் நாள்</u> வெகு தூரத்திலில்லை. விவாதக் கச்சேரியில் இதுவும் அவ்வப்போது ஆலாபனைக்குள்ளாகும், பிள்ளைகளுக்குச் சாப்பாடு மக்டொனால்ட் ஸில் இல்லாத போது வீட்டில் கொடுப்போம். செய்யவேண்டிய வேலைகள் எல்லாம் பெரியவேலைகளாகவே தோன்றுகின்றன. ஆறு வயதுக் கதிரையும், நான்கு வயதுச் செல்வியையும் வீட்டில் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பதும் இலகுவானதில்லை. என்னால் இந்த வயதில் தான் சொல்லக்கூடியவற்றைக் கதிரால் இப்போதே சொல்லமுடியும், வாழ்க்கை வெகுவேகமாகவே ஒடுகிறது. விகை முடியாதென்ற நினைத்திருந்த செம்மண்ணும், பனந்தோப்பும் மனத்திரையிவிருந்து தேய்ந்துபோய்க் கொண்டிருக்கின்றன.

காதில் ஒஸிக்கிற தமிழ்ப் பாட்டு மட்டுமே கய உணர்வு தருகிறதாக இருக்கிறது, வெய்யில் காலத்தில் எல்லோரும் கண்ணாடியை இறக்கினிட்டு காசில் போகிறபோது இந்தத் தமிழ் பாட்டுகள் எடிக்கை விளக்குகளுக்காகக் கார் நிற்கிறபோது எல்லோரையும் எங்களைப் பார்க்கத் தூண்டுகின்றன, கார் கண்ணாடிகளை உயர்த்தவே தோன்றுகிறது.

அன்று வெளியே குளிர் மட்டுந்தான். பனியில்லை, வேலை முடிந்து கதிரையும், செல்வியையும் கூட்டிக் கொண்டு வரப்போய்க்கொண்டிருந்தேல். பெருஞ்சாலையில் கார்கள் கூட்டம் அதிகமாகி எல்லோரும் குறைவான வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த ஆள்குறைப்பு விசயத்தைப் பற்றி கல்யாளியிடம் இரண்டு கிழமைக்கு முன்னரே சொல்லியாகிவிட்டது. அவல் இதைப்பற்றி அவ்வளவாகக்

கவலைப்பட்ட மாதிரித் தெரியவில்லை. அவள் தாயும் தந்தையும் அடுத்த சில கிழமைகளில் இங்கிலாந்திலிருந்து வர இருக்கிறார்கள். அங்கே கல்யாணியின் தமையன் ஒருவர் மருத்துவர். அவள் இளைய சகோதரி கனடாவில் இருக்கிறாள். இங்கே வந்து ஒரு மாதமளவில் நின்றுவிட்டு ரொறன்ரோ போகப் போகிறார்கள். ஈழத்தமிழர் அவலத்தில் பிழைக்கிறவர்கள் ஆயுதத் தளபாடம் செய்கிறவர்கள், விற்கிறவர்கள் மட்டுமில்லை. இந்த கம்பெனிக்காரர்கள் டெலிபோன் கம்பெனிக்காரரும்தான் என்று நண்பன் சற்குணம் சொல்வது சரிதான். கல்யாணிதான் டிக்கெட் காசு அனுப்பினாள். என் தந்தை அடிக்கடி சொல்வது போல ஒரு பிள்ளை சீதனம் பஸ்ஸில் சுண்ணாகம், யாழ்ப்பாணம், சாவகச்சேரி என்று அலையுமாப் போல் விமானத்தில் ஏறிப்பறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என் தந்தைக்கு திருச்செந்தூர் போவதைத் தவிர வேறெந்தப் பிரயாண நோக்கமும் இருந்ததில்லை. இரண்டு பிள்ளைகளைப் போர்க்களத்தில் பலி கொடுத்திருக்கிறார். அவரைக் கடைசியாகப் பார்க்க முடியாமலேயே போய்விட்டது. என் தாய் இங்கு வரமாட்டேன் என்கிறாள். தமக்கையுடன் எங்கோ வவுனியாப் பிரதேசத்தில் இருக்கிறாள். கல்யாணியின் விவாதங்கள் அங்கேயும் எட்டிவிட்டனவோ தெரியவில்லை. முதலில் தம்பி விமலன் போய்ச் சேர்ந்தான். எந்தக் களத்திலிருந்தோ உடலைக் கொண்டு வந்துகாட்டி விட்டுக் கொண்டுபோய்விட்டார்களாம். நான் அப்போது கலிபோர்னியாவில் மேற்படிப்புப் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். விபரங்கள் எங்கே தெரிகின்றன ? விமலனைச் சைக்கிளில் கொண்டுபோவது மட்டுமே ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. வெய்யிலில் வேர்க்க வேர்க்க நல்லூர்த் திருவிழாவிற்கும் ஒரு முறைகூட்டிக் கொண்டுபோய் அவன் வேட்டி சைக்கிள் சில்லில் மாட்டி உரிந்தது ஞாபகமிருக்கிறது, நான் பல்கலைக் கழகத்துக்குப் போனபோது அவன் நண்பர்கள் அவனைச் சுவீகரித்துக் கொண்டார்கள். மற்றவன் ரமணன். அமைதிப்படை ஆத்திரப்படையாய் மாறியபோது நடந்த சண்டையில் இறந்து போனான். தமிழ்நாட்டு நண்பர் கிருஷ்ணனுக்கு இவைகளைப்பற்றி எங்கே தெரியப்போகிறது? தம்பியர் இரண்டு பேரும் பல்கலைக் கழகத்திற்குப் போய் என்னை மாதிரி வருவார்கள் என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த என் தந்தையின் நம்பிக்கையில் மண்ணையும் அள்ளிப்போட்டுக் கொள்ளியும் வைத்துவிட்டார்கள். நடந்தவை எல்லாம் யாருக்கும் தெரியப்போவதில்லை. என் மேலதிகாரி மாக், நண்பன் கிருஷ்ணன் இவர்கள் அறியாமையைப் பற்றிக் குறைபட முடியாது. ஆனால் கல்யாணி இவளும் என்னைச் சாடுகிறாள்.

என் தமக்கை யோகராணி குடும்பத்தைக் கனடாவிற்கு அனுப்பலாம் என்று தெண்டித்தேன். பதினாறு பரப்புக் காணியில் வீடும், பத்து லட்சத்தோடும் வந்தவள். வரும் கடிதங்களுக்குப் பதில் எழுதவும் விடுவதில்லை. என் மருமகன் குமாரும் மருமகள் விஜயராணியும் பதினாறு வயது எல்லையைத் தாண்டி இருக்கிறார்கள். அரசாங்கக் குண்டு வீச்சிலிருந்து உயிர் தப்பியிருப்பது பெரியதென்றால் இராணுவக் கொடுமைகளிலிருந்து தப்பியிருப்பது அதைவிடப் பெரிது. ஆயுதந்தாங்கும் போராளிகளாய் மாறாமலிருப்பது அதைவிடப் தென்றால் பெரிரும்பது

வரும் கடிதங்கள் துன்பத்தைதான் தருகின்றன. அவள் கணவன் பத்மநாதனுக்கு அரசாங்கத்தில் டெக்னிக்கல் உத்தியோகம். என் வாழ்க்கை ஒரு தோல்வி என்று தோன்றினால் அவர் வாழ்க்கையை எப்படி வர்ணிப்பது ? நான் கலிபோர்னியாவில் இருந்தபோது அவர் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் வேலை தேடும் ஸ்தாபனத்துக்குக் கட்டிய ஆயிரம் டாலர்கள் வீணாகிப் போய் எல்லா அல்லல்களும் பட்டிருக்கிறார். அவர் குடும்பத்து அல்லல்களைப் பற்றிச் சொல்ல வேறோர் அத்தியாயம் தேவை, கல்யாணியின் போக்கு குரூரமாகவே இருக்கிறது. என்னுடைய கலிபோர்னியாப் பல்கலைக் கழகத்து மேற்படிப்புச் சான்றிதழையே இவள் கட்டியிருந்திருக்கலாம், அவள் தாய் ஒரு மருத்துவர். இப்போது ஓய்வு பெற்றுள்ள தம்பதிகள். யாழ் ஒரு யுத்தக்களமாகிப் போனதும் தெரியாமல் வளர்ந்த குடும்பம். எண்பத்தி மூன்றில் அவர்களுடைய கொழும்பு வீடு ஒரு மாதிரித் தப்பி விட்டது. வருசத்துக்கொருமுறை உலகச் சுற்றுப் பிரயாணம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிற தம்பதிகள், டெலிபோனில் பேசும்போது என் தாய் தமக்கையைப் பற்றிஏதாவது விபரம் தெரியுமா என்று கேட்பேன். கல்யாணிக்கு அவர்கள் மனிதர்களாகத் தோன்றியதில்லை. பயங்கரவாதிகள் குடும்பம் என்று நெடுகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள். மாமன் இங்கு வந்தால் புலிப்படை பற்றி என்னுடன் விவாதிக்க ஆரம்பித்து விடுவார். இரண்டிரண்டாக வெட்டி எல்லாவற்றையும் வேறாக்கி தனித்துவம் கொடுத்து வித்தியாசங் காட்டி ஒன்று மற்றொன்றை விட உயர்வானது என்று படுத்தும்பாடாக இந்த வாழ்க்கை அமைந்து போயிருக்கிறது. கல்யாணிக்கு இங்கே மருத்துவர் பெரிய தம்பி மனைவி கௌரியுடன் நட்பு, என்ன நட்பு என்று தெரியவில்லை. பேட்டி நிறைந்த தொடர்பு. மருத்துவர் பெரிய தம்பிக்கு மருத்துவர்கள் அல்லாதவாகளுடன் தொடாபு கொள்ள விருப்பமில்லையா ? அல்லது தெரியவில்லையா என்று நெடுகவே புதிர். இருதய நோய் நிபுணர். பணத்தை என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் நிற்கும் மனிதர். நான் ஒரு கார் கம்பெனியில் வேலை செய்வதால் எல்லாக் கார்களைப் பற்றியும் தெரியும் என்பது அவர் யோசனை. பென்ஸ், ஐகுவார், வெக்சஸ் மாதிரியான கார்களைப் பற்றியே என்னிடம் கதைப்பார். என்னுடைய துறை, வெப்பம் கடத்துவது (heat transfer), அமெரிக்கக் கார்கள் தரத்தில் கூடிக் கொண்டு வருகின்றன என்று சொல்லுகிறார்களே அதில் எனக்கும் பங்கு உண்டு. இரண்டு கண்டுபிடிப்புகளுக்குப் பதிப்புரிமை எடுத்திருக்கிறேன். மருத்துவர் பெரிய தம்பி பணத்தைத் தவிர எதைப்பற்றியாவது சிந்திப்பாரா என்று தெரியவில்லை. வருஷத்துக்கு ஒருமுறை உல்லாசப் பயணம் போவது வேலையிலிருந்து ஓய்வு எடுக்கவா அல்லது அதைப்பற்றி நண்பர்களுக்குச் சொல்லுவதற்கா, தெரியவில்லை. கௌரி தங்கமும், வைரமும் நிறையவே சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள், கல்யாணியிடம் காட்டுவாள். பெரியதம்பியின் வீட்டுக்குள் தடாகமிருக்கிறது. கல்யாணியும் பிள்ளைகளும் அவ்வப்போது நீச்சலடித்துவிட்டு வருவார்கள். கௌரியின் தாய் தந்தையர் அவர்களுடன் தான் இருக்கிறார்கள். சாயிபாபா பக்தர்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் புட்டபர்த்தி போய் வருகிறார்கள். சாயிபாபாவிடம் போவதால் பணம் சேருகிறதா அல்லது பணம் சேர்வதனால்தான் சாயிபாபாவிடம் போகிறார்களா

தெரியவில்லை. கல்சாணியும் சாசியாபாவிடம் போகலாம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

வளர்யாவில் எங்கேயோ இருக்கிற என் தாடையும் என் சகோதரி குடும்பத்தையும் எப்போது பார்ப்பது? சும்பெனி வாழ்க்கை சீராகப் போய் வீவு எடுத்துக் கொண்டு போக்லாம் என்றால் அது எங்கே நடக்கப் போசிறது ? வேறு சும்பெனியில் வேலைக்கு விண்ணப் 9த்து இருக்கிறேன். முடிவு வர கிழமைக் கணக்காகிலாகப் போகிறது.

கதிரையும், செல்வியையும் கூட்டிக் கொண்டு வீடு போகுப்போது ஆறு மணியாகிலிட்டது. கடிதப் பெட்டியிலிருந்து கடிதங்களை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டினுள் போனோம். கல்யாளி வீட்டில் இருந்தாள். " எல்ல கரச்சவோ தெரியனின்லை " என்று யோசித்துக் கொண்டே அவளைப் பாத்தேன்.

ு மறந்து போனிகளோ ? டாக்டர் ஒர்த்தி வீட்டில் இண்டைக்கு meditation mobiling "என்றான்."

இது தல்ல அறிகுறி, விவரகம் தொடங்காதுபோல் இருந்து

' எத்தனை மணிக்கு '' என்ற கேளவிக்கு '' ஏழரைக்கு '' என்ற பதில் சொல்லிவிட்டு மேல்மாடிக்கு ' போய் விட்டாள். கையிலிருந்த கடிதக் கட்டைத் தேடியதில் அடுகக் கடிதம் இருந்தது. ராணி அக்காலிடமிருந்துதான். பவாக் இருக்கமைம். வவுனியாவிலிருந்து கொழும்புக்கு வந்துவிட்டார்களா ? மற்றக் கடிதங்களை பைத்துவிட்டு அதைத்தான் முதலில் படிக்க ஆரம்பித்தேன். தினைத்தது சரிதான். கடைசியாக கொழும்புக்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டார்கள். கொழும்பு சொர்க்கலோகமா ? தலைப்பக்கமாக் குண்டு விழாது அது ஒன்றுதான். ந்ற்றபடியான அவலங்களுக்குக் குறையில்லை. அக்கா கணவரில் தம்பியார் வீட்டில் தற்போதுகிருக்கிறார்கள். கடை ஈரிற்கு எப்படியும் இனி இழுக்கத்தான் வேண்டும். ராணி அக்கா விவரமாகத்தான் எழுதியிருந்தாள், நென்கச் சுமையை னற்றும் வண்ணமாய் கடிதக் குவியலில் வேறு முக்கியமாக ஒன்றுபில்லை.

கல்யாணி சேலை கட்டிக் கொண்டிருப்பாள் போலிருக்கிறது. செலவியும், எதிரும் மேலே தாயுடன் போயிருந்தார்கள். கதிர் சீழே வந்து தாய் கூப்பிடுவதாகக் சொன்னான். மேலே போகும்போதே " லெட்டர் எதன் வந்ததா " என்று அவள் கேட்பது காதில விருந்தது. ராணி அக்காவிடமிருந்து என்பலதச் சொன்னேன்.

் கொழும்புக்கு வந்து விட்டின்றாம். ''

அவள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ' வேறு ஏதாவது கடிதங்கள் எந்ததா ' என்று கேட்டாள். 'வரவில்லை' என்று சொன்னேன் கிழமைக்கு ஒரு தரங்கொழும்புக்கு அவள்தாம் தந்தையுடன் டெலிபோன் செய்வதால் கடிகம் அங்கிருந்து வராது. கனடாவுக்கும் இங்கிலாந்துக்கும் டெலிபோன் செய்வதால் எனக்கு மட்டுந்தான் ஊரிலிருந்து கடிதங்கள் வருகின்றன. செய்யண் வாசனைதான், வாழ்க்கைப் போராட்டங்களைச் சமாளிக்கும் பலத்தையும், ஈழம் என்கிற டவளீனத்தையும் கொடுத்திருக்கிற மாதிரித் தோன்றுகிறது. ஊர்க்கடிதங்கள் தெருனாக் கொத்தியெடுக்கில் நன.

" என்ன கூப்பிட்டவி " என்று கேட்டேன். " இன்னடக்கு அங்கே டின்னர். பெடியளுக்கு ஸ்தாக்ஸ் ஏதாவது குடு மன் " எவ்றும். £ழே பிள்ளைகளைக் கூட்டுக் கொண்டுபோம் அவர்கள் கே டதைக் கொடுத்து டெலிவிஷையைப்போட்டேன். செய்திகள் கொடங்கியிருந்தார்கள். ஜனாதிபதி கினின்டனும் கிங்ரிச்சும். வியாகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள், டெலினிஷனைப் போட்டாலே நித்திரை வருகிறது. ரணியக்காவின் கடி தத்தில் என் தாயின் சுகவீனங்களைப் பற்றியும் எழுதியிருந்தாள். ் நடேசபின்னை மாஸ்டர் டெண்சாகி ' என்றுமரியாதையாகவே ுள்ள இருந்து வந்தவள்ளன அடிபன்னனர் பற்றியெல்லாம் அவளுக்குப் பெருமை உண்டு. வெரு நிதானமாகக் குடும்பம் நடத்தியவளுக்கு நடந்ததென்ன ? நாங்கள் போறிருந்த போது இங்கே வரச்சொல்விக் கேட்டோம். பிடிவாதமாக ம<u>றுத்து</u>விட்டாள். பழைய தினைவுகள் எத்தனை ? கல்யாணி வெளிக்கிடுவதற்கு முன் என் நண்புன் ரிச்சர்டைக் கூப்பிட்டு. வேலை நிலவரங்களைப் பற்றி விசாரித்துக் கொள்ளலாம். என்று அவளனத் தொலைபேசியில் அமைழத்தேன். சிச்சர்ட் குடும்பத்துடன் இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்திருப்பான். கட்டுகளை 4ஷ்ணோஷரில் போட்டும் முடித்திருக்கலாக்.

ரிச்சர்ட் முடித்திருந்தாள் நல்லவேளையாக.

்' ஹூனா பாலா '' என்றான், ரிச்சர்ப்டும் நடிலும் கார் எத்தினில் பரிசோதனைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நாங்கள் இன்னும் இரண்டு வருடங்கள் பில்லா வரப்போகிற வந்நசினைத் தயாரிக்கும் குழுவில் சேமலை பாரக்கிறோம். கம்பெளி மனேற்மெண்ட் இரஸ் டு டேவரக குறைத்து அந்த வேலைகளெல்லாவற்றையும் மற்றவர்களிடம் கொடுத்து விட்டுள் சொழைகளைக் குறைக்கலாம் என்ற பார்க்கிறது. என் மேலதிகாரி மாக்கிடம் என்னுடைய பரிசோதனைகளின் (முடிவுகள் எல்லாவற்றையும் சொல்லிகைக்களில்றை, என்னை நீக்கியால் எஸ்.சின் டினானில் முன்னேற்றம் எதையும் காமைமுடியாது. யார் இங்கே வேலைத் தரத்தைப் பார்க்கிறார்கள். 7 அரை நிர்வாண் உடையில் ஹொலிவுட் நடிகைகளுக்கு அருகில் நிறுத்தினால் கார்கள் தன்னால் னிற்கும். பத்து வீதத்தால் எரிரொருள் பாவிப்புகளில் குறைவதை விடஇந்த ஆண்டு கம்பெனி இலாபம் கூட வேண்டுயென்பதே முயற்சி, சிக்ண்டுக்கு வேலை நன்றாகவே தெரியும். இதனால் சிக்கர்டுக்கும் ஏனக்கும் வேலை தொடர்பான நட்பு நீடித்திருக்கிறது. செய்து கொண்டிருக்கும் பரிசேருளைகள் பற்றிக்கேட்டேன். அடுத்த கிழமை ரிச்சர்ட் தன் குடும்பத்துடன் ஃப்ளோரிடாவுக்கு உல்லாசப் பயணம். போகவிருப்பதாகச் சொன்னால். அப்போசே இந்த வேலை நீக்க அறிவப்புகள் வரவிருப்பதைப் பற்றி விசாரித்தேன். அதைப்பற்றி தான் கவலைப்பட முடியாதென்று சிச்சர்ட் சொன்னான், " அவர்கள் என்னவர்வது செய்யட்டும், நாள் உல்லாள்) பயணம் போகவே போகிரேன், " எத்தோகமாக இருந்துவிட்டு வழநங்கள் என்பதைத் தவிர வேறென்ன சொல்லமுடியும் 7 ரிச்சர்ட் வேலையை குதவிர வேறெதையும் பற்றிப் பேசியதை நான் கண்டதில்லை. அவளிடம் எஞ்சின்கள் பற்றி ஒன்று அல்லது இரண்டு நல்ல போசனைகள் உண்டு ஆனால் மாக் கேட்கமாட்டான். ரிச்சர்ட் மாதிரி இருந்தால் வாழ்க்கையை நன்றாகவே ஒட்டலாம். ெள்ளிக்கிழமைகளில் எல்லோரையும்போல் அவன்

'' தண்ணியடிக்கப் '' போவதில்லை. நான் சொல்லுவது அவனுக்கு வழக்கமாகப் புரியும். முதலில் என்னைப் பற்றி மிகுந்த நம்பிக்கைக் குறைவுடன்தான் இருந்தான். போன வருஷம் எங்கள் குழு எஞ்சின் டிசைன் உற்பத்திக்குப் போனபோதுதான் அவனுக்கு என்மேல் உண்டாயிருக்கிறது. ரிச்சர்ட் கர்ம வீரன். அவன் மனைவி லிண்டா (Linda) நெடுகச் சிரித்தபடியே இருப்பாள், நாங்கள் செய்த ஒரு எஞ்சின் உற்பத்தித் தவறுகளினால் உடைந்தபொழுது ரிச்சர்ட் அவற்றையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டித் தவறுகளைத் திருத்தியெடுத்தான். சைக்கிள் ஒட்டுவதும் நீச்சலடிப்பதுமான பேர்வழி, " நீ வேலையைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே " என்றான். சந்தோஷமாக இருந்தது. அது நீடிப்பதற்குள் "வெளிக்கிட்டாச்சோ?" என்று கல்யாணி கேட்டுக் கொண்டு மாடியிலிருந்து இறங்கி வந்தாள். என் வேலை நினைப்புகள் கலைந்தன.

மருத்துவர் மூர்த்தி வீட்டிற்குப் போகும்போது, கௌரியை பற்றிப் பேசத் தொடங்கினாள். ஹவாய்த் தீவில் வீடு வாங்கியிருக்கிறார்களாம். மார்கழிக் குளிர் நாட்களில் போய் இருந்துவிட்டு வருவதற்காக. அறுநூறாயிரம் டாலர்கள் என்றாள்.

ராணியக்காவின் சகோதரர் வீட்டில் அவர்களுக்கே போதுமான இடமில்லை, என்ன செய்யலாம் . கல்யாணி பேசிக்கொண்டு வந்தது ஒன்றும் மனதில் பதியவில்லை. மருத்துவர் மூர்த்தி வீடு கொஞ்சம் தொலைவில் இருக்கிறது. கொஞ்சம் காது கொடுத்துக் கேட்டால் கௌரி குடும்பத்தகராறு பற்றி சுவாரசியமாக ஏதாவது கிடைக்கும், என் மனம் மலிவான இன்பங்களைத் தேடும் நிலையில் இல்லை. மருத்துவர் பெரியதம்பி ஹவாயில் வீடு வாங்கியிருந்தார் என்றால் மூர்த்தியும் எங்காவது வெகுவிரைவில் வாங்குவார் என்பது நிச்சயம். காகங்கள் உணவுக்கு அடிபடுமாப்போல் போட்டி போடுகிறார்கள். என்னத்துக்கு என்று தெரிய வில்லை. பெரியதம்பிக்கு கார்கள், வீடுகள், முதலீடுகள், விஸ்கி இவற்றைத் தவிர வேறெதாவது தெரியுமா என்பது சந்தேகம்தான். மூர்த்தி இப்போது ஆன்மீகத்தில் இறங்கியிருப்பது இந்த நிலையையும் தாண்டியிருப்பதுதான். சேர்த்த பொருள் அளவில் சுவாரசியமான மனிதர். அவரின் இரண்டு பிள்ளைகளும் மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள். ஆன்மீகத்தில் இறங்க இதுதான் நேரம். இந்தத் தியானம் உடம்புக்கும் நல்லது என்பது அவர் வாதம். எல்லா பௌதீகத் தொடர்புகளையும் துண்டிப்பதுதான் தியானம் என்றால் யாரால் முடியும் ? ஓடாத இயந்திரத்துக்கு எரிபொருள் எதற்கு ?

தலையில் குண்டுமாரி பொழிந்து கொண்டே இருக்குமானால் தியானம் முடியுமா ? ராணியக்கா தன் குழந்தைகளுடன் நிலக்கிடங்கில் ஒளிந்து கொள்ளும் காட்சியே மனத்தில் ஓடுகின்றது. அவர்கள் உயிருடன் தியானம் செய்யவே முடியாது. கல்யாணி '' இங்கேதான் திரும்பவேணுமப்பா'' என்றாள். மூர்த்திவீட்டு அடித்தளத்தில் (basement) கூட்டம். சின்மயானந்தா மடத்தில் இருந்து வந்த காவிச்சட்டை எலலோரிடமும் பேசிக் கொண்டிருந்தது. என் நண்பர் மருத்துவர் ரெடிங்கரும் அங்கேயிருந்தார். ரெடிங்கர் மூர்த்தியைவிட சுவாரசியமான மனிதர். கல்யாணியைக் கௌரி கையுடன் அழைத்துக் கொண்டு போய்விட்டாள். பெரியதம்பியர் மாமியைப்பற்றி ஏதாவது சொல்லியிருக்கக்கூடும். செல்வியும், கதிரும் அவர்களை ஒத்த வயதுக்கார குழந்தைகளுடன் போய்விட்டார்கள். மருத்துவர்கள் கூட்டம் ஒன்று சேர்ந்தது. ரெடிங்கரைத் தவிர. மருத்துவர் ரெடிங்கரைப் பார்த்து '' ஹலோ '' என்றேன். அவரும் எங்களைப் போல இந்த மூன்றாவது கூட்டத்துக்கு வந்திருக்கிறார். அவர் மனைவியும் வந்திருந்தார். கார் எஞ்சின் டிசைன் பற்றி முதல் சந்திப்பில் விளங்கப்படுத்தினதிலிருந்து அவருக்கும் எனக்கும் சுவாரசியமான சம்பாஷணைகள் நடக்கும். அவருடைய முதல் பட்டப்படிப்பு மெக்கானிக்கல் எஞ்சினீயரிங். ' புதினங்கள் என்ன ' என்று கேட்டார். அப்போதுதான் இந்த ஆள்குறைப்பு அலுவலைப் பற்றிச் சொன்னேன். புருவங்களை உயர்த்தித் தன் அபிப்பிராயத்தைச் சுருக்கமாகவே சொன்னார். '' கம்பெனி ஸ்டாக்குகள் மேலே போக வேண்டும் என்ற குறுகிய நோக்குத்தான். ''

'' நாங்கள் முதலிலேயே மேலே போய்விடுவோம் '' என்று மேலே கைகாட்டினேன். சிரித்தார்.

உயிருள்ளவற்றிற்கும் உயிரில்லாவதவைக்கும் வித்தியாசங்கள் பற்றி அவருடன் போன கூட்டத்தின்போது பேசிக்கொண்டோம். ரெடிங்கர் பல நாடுகளுக்கும் போய்வந்த மருத்துவர். ஆபிரிக்காவில் ஐந்து வருடங்கள் மருத்துவராக இருந்தவர். உயிரில்தான் உலகமியங்கும் தத்துவத்தை அறியமுடியுமென்பது அவர்வாதம். அவர் பலகருத்துகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பார். உயிர் மூச்சுவிடுவது மட்டுமில்லை என்று அவருக்கும் தெரியலாம். சக மனிதனே துன்பம் தருவது தெரியுமா ?

மருத்துவர் மூர்த்தி எல்லோரையும் வரவேற்று உட்காரச் சொல்லிவிட்டு, வந்திருந்த சுவாமியை அறிமுகப் படுத்தினார். சுவாமியார் சுலோகங்கள் பலவுஞ் சொல்லி தன் பேச்சைத் தொடங்கினார். குழந்தைகள் மேலே போய் டெலிவிஷன் பார்க்கத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும். பெண்கள் யாவரும் ஒன்றாக இருந்தனர். சுவாமி எல்லோரையும் அளவிட்டுக் கொண்டே பேசினார்.

அவரும் கதை சொல்லத் தொடங்கினார். ஒரு திருடனும் ஒரு வியாபாரியும் ஒன்றாக ஒரு நெடுந்தூரப் பிரயாணம் மேற்கொண்டார்களாம். திருடனுக்கு வியாபாரி பணம் கொண்டு வந்திருக்கிறான் என்று தெரிந்தது. வியாபாரி தூங்கும்போது எல்லா இடமும் தேடினானாம். அவன் தேடிய விதங்களைப் பற்றிச் சுவாமியார் சுவாரசியமாக விவரித்தார். கிடைக்கவில்லை. கடைசியாக வியாபாரி இறங்கும்போது திருடன் கேட்டானாம். எங்கே அவர் ஒளித்து வைத்திருந்தார் என்று. ' உன் தலையணைக்கு அடியில்தான் ' என்று வியாபாரி சொன்னானாம். சுவாமியார் இந்தக் கதையை நன்றாகவேசொன்னார். அந்தத் திருடனைப் போல நாங்கள் சந்தோஷத்தை வெளியே தேடுகிறோமாம். எங்கள் மனதிலேயே இருக்கிறதாம். சந்தோஷம் எல்லோரும் சுவாமியாரின் பேச்சை இன்னும் கவனமாகக் கேட்க ஆரம்பித்தார்கள்.

க் கொண்டிருந்தது. எனக்குள்ளே சந்தோஷம் எங்கே வரமுடியும் ? அங்கேயிருந்தார். இன்னொரு பிறப்பு எடுத்துச் சகோதரர்கள் சாகாமல் யமான மனிதர். நாட்டைவிட்டு ஓடாமல் பணமும் சேர்ந்திருக்குமானால் மழத்துக் கொண்டு சந்தோஷம் எனக்குள்ளேயிருந்து வரலாம். தொடர்புகள் Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org

பொது சன நூலதுத் மாழ்ப்பாணம்.

எல்லாவற்றையும் அறுத்துக் கொண்டால் வெட்ட வெளிப் பயணம் தொடங்கலாம். சுவாகியார் பேச்சை முடித்தார்.

" ஒம் சாந்தி ஓம் சாந்தி "

தியானம் ஆரம்பித்தார்கள். கண்ணை மூடிக் கொண்டு குன்பத்தில் நிலைக்கவேண்டுமென்பது கவாகிகள் வேண்டுகோன், முடிகிறதா ? தந்தையுடன் மெயில் டிரெயினில் கொழும்பிலிருந்து தூங்கித் தூங்கி வருவதுதான் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. தியானம் முடிந்து காப்பிடத் தொடங்கினோம். மருத்துவர் பெரியதம்பிக்கு விஸ்கியில்லாமல் சாப்பாடிறங்காது, சைவச் சாப்பாடும் பிரச்சினையாகப் போயிருக்கும். அவரிடம் இதைப் பற்றிச் சென்னேன்.

- " இன்டைக்குக் கொற்சம் கஷ்டந்தாள், "
- ்' நூன் எல்லாம் குறைச்சார்க '' என்றார்,

கல்யாணி, கொளியுடன் இன்னும் பல பெண்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தாள். மூர்த்தி மும்முரமாகப் பலரிடமும் ஏதோ செல்லிக்கொண்டிருந்தார். அடுத்த செற்பொழின்வப் பழ்தியிருக்கலாம்.

மெயுங்கருடன் மறுபடியும் பேசச் சந்தர்ப்பம் கொடத்தது. அவர் அரிசிச் சாப்பாடு சாப்பிடுவள், அவருக்கென்று மூர்த்தி உறைப்புக் குறைவாகச் சமைத்து வைத்திருப்பார். அதைத் தேடிக் கொண்டிருந்தார்.

- ்' சந்தோஷக்கைக் கேடுகிறிக்கோட்? '' என்று கேட்டேன்.
- '' தீர் ஒரு ஆள்தான் அதைத் தேடாமலிருக்கலாம் '' என்றார்.
- " சலாமியார் சொல்கிற மாதிரி சந்தோஷத்தை எங்களுக்குள் முதலில் தேடவேண்டுமென்றால் உங்கள் தட்டையே முதலில் பாருங்கள் " என்றேன், சிரித்தார்.
  - 'வெறந்தட்டு 'என்றார்,

எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு பின்னணி (CCCIDXI) இருப்பதாக அவரிடம் சொன்னேன், என்னால் ஈழத்துப் பிரச்சிவனகள் பற்றிப் பேசாமல் இருக்கமுடியாது. ரெடிங்கரிடம் ஈழத்துப் பிரச்சிலைகள் பற்றிச் சொல்வியிருக்கிறேன்.

- ் சுவாமியார் சொல்வதை அகதிகள் முகாமில் சொல்லலாமா ? ் ஏன்று கேட்டேன், ரெடிங்கர் என்னை உற்றுப்பார்த்தார். அகதிகள் முகாமைப் பற்றி அவருக்குத்தான் தெரியும்,
- ் எனக்கு இவற்றில் நம்மிக்கையில்கை. சுபாயியாருடன் சண்டை தொடங்கவும் விருப்பரில்லை '' என்றேன்.

ரெடிங்கர் " மனித உயிர் வாழ்க்கை பலமுகம் படைத்தது " என்று ஒரு நடுநிலை எடுத்துக் கொண்டார். (being) Countains என்களை நோக்கி வந்தார். அடுத்த மாதக்கூட்டம் எங்கே நடக்கப்போகிறதென்று சொல்லிவிட்டுப் Gunsani. செவரியின் புண்ணியமூர்த்தி ஓரமாக நிற்று கொள்கமுருந்தார். அவர் யணைவியும் பக்கத்தில் தின்று கொண்டிருந்தார். ுண்ணியமுள்த்தி அமைதியான மனிதர்.

- " ஊரில் நிலவரம் எப்படியாம் " என்று கேட்டார் ?
- " கொழும்பில் பெடி பெட்டையனைப் பிடிச்சுக் கொண்டு போறதுதான் பெரிய பிரச்சினையாம் " என்றேன், ராணியக்காலின் குடும்ப நிலை பற்றிய யோசனைகள் மனபேட்டில் உலவ ஆரம்பித்தன. புண்ணியகுள்ததியின் மனைவி தன் கண்ணாடியை நிலிர்த்திக் கொண்டு கேட்டாள்.
- ் உங்கடை மச்சானை இன்னும் ஆயிக்காழர் பிடிக்கேல்லியோ?"

என்ன சொல்லுகிறான் இந்தக் கிழவி? என் கோபம் தலைக்கேறியது. உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு அலைபவர்களைப் பற்றி இதைவிடக் சொல்வதற்கொன்றுமில்லையா?

ு இல்லையாம் கொழும்பில் எறிய வேண்டிய வெடி இன்னும் ஒன்றிரண்டு இருக்குதாம். அது முடிஞ்சு ஆயிக்காரரிடம் தானே போறதெண்டு சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்" என்று வெடித்தேன், CB20 குழந்தைகளையும் கூட்டிக் கொண்டு கல்யாணியிடம் போம்... ் நாங்கள் போகலாம் '' என்றேன், என் கூரலில் இருந்த பார்த்துக் கல்யாணி அத்திரத்தைப் பயந்திருக்க வேண்டும். ஒருவசிடமும் பேசாகள் கோட்டு காலணியை ்மாட்டிக்கொண்டு காரில் எறி வீடு நேரக்கிப் புறப்பட்டேரம். தலையைத் திருப்பிப் பார்த்தபோது, பண்ணியமுர்த்தி கிழலியிடம் ஏதோ சொல்லுவது தெரிந்தது. என்ன பிரச்சிணை என்று தொடங்கினன் கல்யானி.

" ஆயிக்காரர் இடிக்கேல்லியோவரம் ராணியக்கர ஆக்களை ... கிழவி கேட்கிறாள் " என் கோபம் அடங்கனில்லை.

்' பயங்கரவாதிகள் குடும்பும் என்றால் கேட்பாள்தானே. '' கல்பாணி சாட்கூடலை வாயில் எடுத்துக கொண்டாள்.

் உங்கடை குடும்பத்தில் மாரேன் செத்திருந்தால் தெரியும். ்' இக்கதையை ஒரு தியாயமான தனத்தில் கொண்டு நிறுத்துவதென்று முடிவெடுத்துச்சென்னேன்.

் நீங்கள் என்ன சொன்னிகள் ? " என்று கேட்டாள். நாள் சொன்னதைச் சொன்னேன். கிழவியின் தமக்கையும் அவர் புருஷனும் கொழும்பில் அவர்கள் வீட்டுக்காவல். என்னுடைய நக்கல், கிழவிக்கு விளங்காவிட்டாலும் அவள் கணவனுக்கு விளங்கும், சல்யாணிக்குக் கோபம் வரத்தொடங்கியது.

" நான் சொன்னேன். இது ஒரு பயங்கரவாதிகள் குடும்பம் எண்டு இந்த மாதிரிப் பயங்கர யோசனைகள் ஆநக்கு வரும்?" என்றாள்.

" பயங்கர யோசனைகள் இல்லாமல்தான் ஊரில் சிங்களவர் ஆமியை வைச்சு அடிக்கிறார்கள், "

" உங்களட இந்த படங்கரவாதிகள் இல்லாதுபோனால் கவண்பென்ற் ஆலிக்கு என்ன வேலை ? "

கல்யானிக்குக் குருவியைவிடச் சின்ன மூனை இருக்கிறதாகப்பட்டது. அதைச் சொல்லப்போக விவாதம் வளரத் தொடங்கியது. குழந்தைகள் பின்னால் அழத்தொடங்கின. " இப்படிக் கதைச்சால் கௌரி எங்களைப் பற்றி என்ன நினைப்பாள் ? '' கல்யாணியின் பிரச்சினையே அதுதான் போல இருந்தது.

" இவையள் கதைக்கிற மெடிடேஷன் கதையெல்லாம் நம்புறவையாக இருந்தால் இப்படிக் கதைப்பினமோ ? "

" பயங்கரவாதிகள் என்னண்டு கடவுளை நம்புவுனம் ? "

'' கடவுளை நம்புறதுக்கும் ஊருக்காகச் சண்டை பிடிக்கிறதுக்கும் என்ன தொடர்பு ? யோசிச்சுக் கதையுமன். '' இவளின் ஒருதலை நோக்கிற்கெல்லாம் அவள் தாய் தந்தையரின் அறிவுரைகள் ஒருபக்கம், மற்றது குருவி மூளை. 'யோசிச்சுக் கதையுமென் ' என்று திரும்பவும் சொன்னேன்.

வீடு வந்து சேர்ந்து குழந்தைகளைப் படுக்கப் போட்டு, நாங்கள் படுக்கப் போகும் வரை விவாதம் நிற்கவில்லை. நித்திரை லேசில் வருவதாக இல்லை.

சுவாமியாரின் அறிவுரைகள் திரும்பவும் மனதில் எழுந்தன. சந்தோஷம் எனக்குள்ளேதான் இருந்தால் அதைத் தட்டி எழுப்பத் தெரியவில்லை.

' எல்லாவற்றையுமே மறந்தால் ? '

நினைவுகள் எப்படிப் போகும்? நான் பயங்கர யோசனைகளை விட்டெறிந்தால்தான் சந்தோஷத்தைக் காணமுடியுமென்றால் பயங்கர யோசனைகள் வருவதே என் மனம் விறாண்டுப்படுவதால்தானே? அது ஏன் ஒருத்தருக்கும் தெரியவில்லை? படுக்கையிலும் விவாதம் தொடர்ந்தது.

"கொழும்பில் வீடு எரிந்திருந்தால் தெரிந்திருக்கும் ? " – நான் '' ஆட்கள் சாகிறது தெரியேல்லியோ ? '' – அவள்

" எதுவும் சும்மா கிடைக்காது " – நான்

'' கண்டபடி கௌரியின் தாயோட இப்படிக் கதைச்சால் மரியாதை மானம் எல்லாம் போகுது '' – அவள்.

'' அந்த மனுசி தேவையில்லாமல் என்னை விசர்க்கதை கதைக்குது ? டாக்டர் நிவ்வைப் பாருமன். இண்டைக்கும் அந்தாளின் குடும்பமும் ஊருக்காக உயிரைக் கொடுக்கவும் தயாராய் இருக்கினம். உங்களுக்கு சிங்களவன அண்டிப் பிழைச்சே பழகிட்டுது. இவ்வளவு தமிழர் சாகிறார்கள். விசர்க்கதை கதைக்கிறீர் ''– நான்.

'' ஒழுங்கான மனுசர் என்றால் ஒத்துவாழத் தெரியும் '' – அவள்

்' தலையில் ஆமிக்காறன் குண்டு விழுந்தால்தான் தெரியும் '' – நான்.

'' சிங்களவாகள் வெல்லுகினம் '' – அவள்.

வாதம் நிற்பதாக இல்லை. என் இரத்தக் கொதிப்பு அடங்குவதாக இல்லை. தூக்கம் வருவதாகவும் இல்லை.

> கல்யாணிக்கு என்ன தெரிகிறது ? கீழே போய் டெலிவிஷனைப் போட்டேன். ஒவ்வொரு நிலையமாக மாற்றிப் பார்த்தேன். ஒன்றிலும் நல்ல நிகழ்ச்சி இல்லை. சோபாவில் படுத்தபடி சிந்தனைகள் தொடர்ந்தன.

> எனக்குள்ளேதான் என்னை மகிழ்விக்கும் சக்தி இருக்குமானால் அதைத் தோண்டியெடுக்க வேண்டும். என்னுடைய வேலை நிலையாக இருப்பது என்கையிலில்லை. என்னுடைய தாய், தமக்கை இவர்களைப் பற்றி நான் எதுவும் செய்யமுடியாது. கல்யாணியிடம் இரக்க குணமோ அறிவோ எதையும் எதிர்பார்க்க முடியவில்லை.

> நாளை ரிச்சர்ட்டுடன் சைக்கிள் ஓட்டப்போகலாம் ஆனால் அவன் வேகத்தில் போகமுடியாது. எஞ்சின் சோதனைகளைத் தொடரலாம். ஆனால் குழந்தைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்து விட்டுவிட்டுத் திரும்பிப் போக வேண்டும். கல்யாணி குலைப்பாள். எனக்குள்ளே அமைதி எங்கே வரப்போகிறது ?

> கல்யாணியிடஞ் சொல்ல வேண்டும் சந்தோசத்தைத் தேட வேண்டுமென்று. சைக்கிள் ஓடுவதுதான் சாத்தியமானது. ஆனால் தனியாகத்தான் போக வேண்டும்,

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

துக்கம் வர ஆரம்பித்தது.

அடுத்த நாள் காலை கல்யாணியும் நானும் குழந்தைகளை வெளிக்கிட வைத்துக்களில் ஏற்றும் வரையும் ஒன்றும் பேசவில்லை.

்' இண்டைக்கு நீர்தான் போய்க் குழந்தைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வரவேஸ்டும் '' என்றேன்.

" என்னால் முடியாது " என்றாள்.

இது வெறும் வாதம்

்' வண்ணாலும் முடியாது " என்றேன்

குழந்தைகள் எங்களைப் பார்த்தன. என் குறலில் இருந்த தீர்மானம் அவர்களையும் உலுப்பியிருக்கவேண்டும்.

" Gosh dae " என்றால் கூடிர்.

் Et 18 90 ' என்று சொல்லிப் புறப்பட்டேன். எல். எணி யற்றக் காரை எடுத்துக் கொண்டு போவான். நான் அன்று காலை சாப்பிடவுகில்லை. பலியும் நல்லவே கையாக இல்லை. குழந்தைகளை பராமரிப்பாளரிடம் விட்டபோது செல்வி அழத் தொடங்கினாள். கொஞ்சம் நின்று வீட்டு அலுவலகத்துக்குப் போகும் போது போக்குவரத்து அதிகயாகிவிட்டது. தாமதிக்கத்தான் போகிறது.

Conig Gung அலுவலகத்தில் ஒருவருமில்லை. கம்ப்பியூடரில் எனக்கு வந்த செய்திகளைக் கேட்டுவிட்டு, எள்கணக்கீடுகளைத்தொடங்கினேன். எங்கள் குழுவின் கூட்டம் பத்துமணிக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆள்குறைப்பு பற்றிய அறிவித்தல்கள் இந்தக் கூட்டத்தில் தெரினிக்கப்படலாம். மற்றும் கம்பெளிகளில் ருந்து இன்னும் பதில் வரனில்கை, கம்ப்பியூடர் என் கணக்கிடுகளைச் செற்து முடிக்க நோமெடுக்கப்போவது தெரிந்தது. எஞ்சின் பரிசேருணைகளைத் தொடங்கினேன். ரிச்சர்ட் அப்போதுதான் வந்தான். " கம்ப்பிற்றார் செய்திகளைக் கேட்டாயா ? " என்று ரிச்சட்டைக் கேட் போது ' இல்லை ' என்றான். கூட்டந் இருக்கிறதைப் பற்றியும், ஆள் குறைப்பைப் பற்றியும் இருக்கலாம் என்பதையும் சொன்னேன். '' அதைவிடப் பதிதாக என்ன இருக்காடோகிறது '' என்று சொல்லினிட்டு எஞ்சின் பரிசேதனைகளைத் தொடங்கினான்.

்' என்ன செய்யப்போகிறாம் ? '' என்று கேட்டதற்கும் பார்க்கலாம் என்று வேலையில் இறங்கினான்.

்' பயணம் இந்தக் கிழனம் முடிவில் போகத்தான் போகிறீர்களோ? '' என்று கேட்டேன்.

் நிர்சயமாக இந்த மாதிரியான நோத்தில்தான் மனத்தைச்சந்தோஷமாக எவத்திருக்கவேண்டும் ''என்றான்,

சுவாயியாரைவிட இவன் பரவாயில்லை போல இருந்தது. கல்யாணியடன் பயணம் போவதென்றால் அவளும் விவுள்டுக்கவேண்டும்.

எனக்கும் போக ஆசையாயிருந்தது.

பத்துமணிக் கூட்டத்துக்குப்போனோம், மரக் சிரிப்பே இவ்லாமல் நின்றுகெயல்யுருந்தான் . வழக்கம்போல " நல்லரெய்தி முதலில், கூடயத செய்தி பின்னர் " என்று தொடங்கினான்,

் தல்ல செய்தி இரண்டு பேரைத்தான் எங்கள் குமுவிலிருந்து நீர்குவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். கூடாத செய்தி நாங்கள் எல்லோரும் இந்த இரண்டு பேருடைய வேலையையும் சேர்த்தே பார்க்கவேண்டும் '' என்று நிறுத்தினான்மாக். ''இதெவ்வ கூடாத செய்தி நாங்கள் யாராவது வேலை எதேலும் பார்த்தாலதானே ? '' என்று அலெக்ஸ் பதில் சொல்லும்போதே அவனுக்கு இவைகள் பற்றித் தெரிந்திருக்கும்போல இருந்தது. ஆனால் ஒருவரும் சிரிக்கவில்லை.

ாக் தொடர்ந்தான். ".....ஆளணி (Personnel) பகுதியிலிருந்த இந்த இரண்டு பேருக்கும் இன்று மத்தியானத்துக்குள் அழைப்பு வரும். நீங்கள் எல்வோரும் உங்கள் களியானாத்திற்குப் போகனம். "

்' அந்த இரண்டு பேரும் யார் என்று தெரியுமா ? '' எவ்லோரும் ஆவலாகக் கேட்டார்கள். அலெக்காலத் தவிர

நாங்கள் ஒரு இலகுவான முழையைப் பின்பற்றினோர். யாரின் உழை புக்கும் ஊதியத்துக்குமான விகிதர் குறைவாக இருந்ததோ அவர்களை நிக்கியிருக்கிறோர். மாக்குக்கு தான் தப்பி விட்டோம் என்கிற சந்தோசர். மனத்தில் இருந்தது போன்று எனக்கும் தோன்றியது.

எல்லேர்நம் காழுக்கென்று எல்லேரையும் திட்டியபடி அறையைவிட்டுத், தங்கள், காரியால் யருவறகளுக்குப் போய் சேந்தார்கள்,

நானும் ரிக்கம் இம் எஞ்சின் பரிசேடியன அறைக்குள் நமைழந்து பரிசோதனைகளைத் தொடர்ந்தோர். '' செற்தி தாவது இருந்தால் டெலிபோனில் பதிவாகட்டும் '' என்று ரிக்கர்ட் சொன்னால். எஞ்சினில் ஒரு புதுமாதிரியாள எஞ்சினைக் குளிர் படுத்தும் (Coclart) திரவத்தைப் பரிசோதலை பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். வஞ்சினில் வெப்பதிலையைக் காட்டும் கருவிகள் சத்தமில்லாமல் மின் பூச்சிகளைப்போல மாறிக்கொண்டிருந்தன, கம்பரியு ருக்குத் தன்ன லேயே போதம் வண்ணம் செட்து வைத்திருக்கிறோம் வஞ்சினை ஒட்டினிட்டு அவ்வப்போது எல்லாம் ஒழுங்காக இருக்கின்றனவர் என்று பார்த்தால் போதுமாலது.

் ரிச்சர்ட் கம்பெளிக்காரின் முடிவுகளை அறிய விருப்பம் உண்மையாகவே இல்லையா? " எல்று கேட்டேன்.

" பாலா, இங்கே பார், சிலவற்றைப் பற்றி நாங்கள் கவலைப்படலாம், சிலவற்றைப் பற்றி ஒன்றும் செய்ற முடியாது. இந்த முட்டாள்கள் எல்னை வேலையிலிகுந்து நிறுத்தினால் நாள் வேறு வேலை ஏதாவது தேட வேண்டும். அதைத்தான் நால் செய்யலாம், உளக்கும் ஏதாவது நடந்ததென்றால் எங்கேயாவது குடும் த்தையும் அம்முத்துக் கொண்டு போய் வா, உளக்கு நல்லது " என்றால், என மனம் கொஞ்சம் அமைதியானது,

மறுபடியும் வேலையில் ஆழ்த்தோம். பகினோன்றோலானது. பரிசோதனைகள் முடிவதற்கு. கமப்பியூடர் தான்ககளைக் கையில் எடுத்தக் கொண்டு காரியாலயு அறைகளுக்குப் போனோம். என் மலம் பதட்டப்பட ஆரம்பித்து போனில் செர்திகள் வந்ததற்கான விளக்கு ஏரிவதைப் பாத்தவுடன் மனப்பதட்டம் அதிகரித்தது. போன் செய்திகளை ஒவ்வொன்றாகக் கேட்கத் தொடங்கினேன். முதவில் கல்யாணியின் செய்தி. உடனடியாகத் தனக்கு போன் செய்யச் சொல்லி, கௌரி ஏதாவது சொல்லியிருப்பாள்.

ஆனால் காரியாலயச் செய்திகள் முக்கியமாக ஒன்றுமில்லை. தப்பினேன் என்று யோசித்துக் கொண்டு கல்யாணிக்கு போன் செய்தேன். கவ்யாணிக்கு நான் நினைத்ததைப் போலவே, கௌரி போன் செய்திருக்கிறாள்.

- '' உங்களுக்கு ஆரோட கதைக்கிறதெண்டு நிதானமில்லையா ? கௌரி ஆட்கள் எங்களைப் பற்றி என்ன நினைப்பினம் ? ''
- '' அந்த மனுசி என்ன கதைச்சதெண்டு சொல்லேலியோ? எங்கட ஓபீசில் ஆக்களை நிற்பாட்டுறதைப் பற்றி கதைச்சுக்கொண்டிருக்கிறாங்கள். எப்பஎது கதைக்கிறதெண்டு தெரியாதா ? .... '' என்று உரக்கச் சொன்னேன். என் அறைக்கதவை யாரோ தட்டினார்கள். உள்ளே வரச்சொல்லி குரல் கொடுத்தேன், போன் வாயை மூடியபடி. ரிச்சாட்டுதான்.
- '' கெல்லி போனில் பேசுகிறாள் '' என்று அவனிடம் சொல்லிவிட்டு, நான் பிறகு கதைப்பதாக கல்யாணியிடம் சொல்லிவிட்டுப் போனை வைத்தேன். கல்யாணி மறுமுனையில் ஏதோ சொல்வது கேட்டது. ரிச்சாட் முக்கியமான செய்தி ஏதாவது சொல்லக்கூடும். கல்யாணியை இங்கு எல்லோரும் கெல்லி (Kelly) என்று கூப்பிடுகிறார்கள்.
- " கெல்லிக்கு ஆயிரமாயிரம் மற்றப் பிரச்சினைகள் '' என்று ரிச்சாட்டிடம் சொன்னேன்.
- '' என்னை வேலையிலிருந்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள் '' என்றான் ரிச்சர்ட், தன் தோள்களைக் குலுக்கியபடி.
  - '' என்ன ? '' என் கதிரையிலிருந்து எழும்பிவிட்டேன்.
- '' இது நல்ல செய்திதான் ''. நாங்கள் நாளைக்கே ஃபுளோரிடா போகவேண்டியதுதான். லிண்டாவால் இரண்டு நாள் அதிகமாக லீவு எடுக்கமுடியும். ரிச்சர்ட் அப்போதே புறப்படுவான் போல இருந்தது.
- '' இதுபற்றி உனக்கு கவலையில்லையா ? '' என்று கேட்டேன்.
- '' நான் உனக்கு முன்னரே சொல்லவில்லையா ? இதுபற்றி என்னால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. வேறு வேலை தேடுவது பற்றி வந்துதான் யோசிக்க வேண்டும், உனக்குத்தான் கவலைப்படுவது திருப்தியைத் தரும். எனக்கில்லை, என் சாமான்களை எடுக்க வந்து ஒரு கை கொடுப்பாயா ? '' என்றான்.

ரிச்சர்ட் போவது பற்றிக் கவலையாக இருந்தது. நல்ல மனிதன். தன் வேலை உண்டு. தன் தேகாப்பியாசங்கள் உண்டு என்றிருக்கும் மனிதன். மாக் அலெக்ஸ் மாதிரி மேலதிகாரிகளுக்குப் பின்னால் போவதில்லை. சர்ச்சுக்கும் போவதில்லை. கொல்ப்ம் விளையாடுவதில்லை. விஷயங்கள் முற்றிக் கொண்டே வருகின்றன. இவன் போனால் யார் இந்த வெட்பநிலை கணிக்கும் கருவிகளைச் சரிபார்ப்பார்கள் என்று தெரியவில்லை. இவன் ஒரு நல்ல சக ஆராய்ச்சியாளன். அவன் காரியாலயத்துக்குப் போய் அவன் புத்தகங்களை அட்டைப் பெட்டிகளில் அடுக்கத் தொடங்கினோம்.

மையாமியில் (Miami) 'போட்' ஒன்று வாடகைக்கு எடுக்கப் போகிறோம். மைக்குக்கு மீன் பிடிப்பதென்றால் சந்தோஷம் என்றான். மைக் அவனுடைய எட்டுவயது மகன். அவனும் ஒரு நல்ல பெடியன்.

ரிச்சர்டை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் என் கழுத்துக்கான கத்தியும் தீட்டப்பட ஆரம்பித்திருக்கலாம். மற்றும் சில கார், விமானம் செய்கிற கம்பெனிகளுக்கு விண்ணப்பித்திருக்கிறேன். எல்லோரையும் போனில் விசாரிக்கவேண்டும். ரிச்சர்ட் சொல்வது போல் எதைப்பற்றியும் கவலைப்படமுடியாது.

'' ...உனக்குத்தான் கவலைப்படுவது திருப்தியைத் தரும். எனக்கில்லை. '' ரிச்சர்ட்டின் வார்த்தைகள் மனதில் திரும்பத் திரும்ப ஒலித்தன.

ரிச்சர்ட போவது எனக்கு இழப்புத்தான்.

- ''ஃப்ளோரிடா போய்விட்டு வா. நாங்கள் சந்திப்போம்'' என்று சொன்னேன்.
- '' நிச்சயமாக '' என்று சொல்லிக் காரில் ஏறிப் போய்விட்டான். என் மனம் உறுதிப்பட ஆரம்பித்தது.

திரும்பிக் காரியாலயத்துக்கு வந்தபோது டெலிபோனில் செய்திகளுக்கான விளக்கு திரும்பவம் எரிந்து கொண்டிருந்தது. இது கல்யாணியாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

அவள்தான் தனக்கு உடனடியாக போன் செய்யுமாறு கேட்டிருந்தாள். அவளுக்கு போன் செய்தால் நல்ல வேலையாக அங்கே அவள் மேசையில் இல்லை. என்னத்துக்காகக் கதைக்க கேட்டாள் என்று தெரியும் என்றும் வீட்டுக்கு வந்து தொடரலாம் என்றும் அவளுக்கு செய்தி வைத்துவிட்டு மறுபடியும் பரிசோதனை அறைக்குப் போய்விட்டேன். மாக் திரும்பவும் கூட்டம் போட்டு வேலைகளைத் திரும்ப ஒழுங்குபடுத்தத் தெண்டிப்பான் என்று தெரிந்தது. ரிச்சர்டை நிறுத்தினால் யாரை என்னுடன் போடுவார்கள் ? அலெக்ஸ் என்றால் கஷ்டம்தான், அவன் ஒரு இன வெறியன். அவன் ஜெனரல் மேனேஜரின் நண்பன் என்பதால் மாக்கின் இடத்தையே அவனால் பிடிக்க முடியும். வேலைதான் மனக்கவலை நடக்காது. திரும்பவும் வரும்போல இருந்தது.

ரிச்சர்ட் வேலை செய்து கொண்டிருந்த கருவிகளைப் பற்றி அறிவதில் அன்று பின்னேரம் செலவானது. வீட்டுக்குப் போனபோது நினைத்ததைப் போலவே கல்யாணி வெடித்துக்கொண்டிருந்தாள். கௌரி சொன்னாளாம், நான் அவள் தாயுடன் தேவையில்லாத கதைகள் கதைத்ததாக. நடந்தவற்றைத் திரும்பவும் சொன்னேன். கௌரியின் தாய் சொன்னவற்றைச் சொன்னேன்.

- '' அவ அப்படி சொல்லியிருக்க மாட்டா '' என்றாள் கல்யாணி. நான் இன்று எந்த விவாதத்தையும் தொடருவதாக இல்லை. தோள்களைக் குலுக்கிவிட்டு என் அறைக்குப் போக ஆரம்பித்தேன்,
  - '' இதுக்கு என்ன சொல்லுதியள்? '' என்று கத்தினாள்.
- " உம்முடைய பிரச்சினை என்ன தெரியுமா ? உப்பிடி விவாதிக்கிறது உமக்கு சந்தோஷமாக இருக்குது. அப்படியெண்டால் இன்னும் கத்தும் " என்று சொல்லிவிட்டுப்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org ...258... ோர்விட்டேன். இன்னும் ஏதேதோ சொன்னான் கேட்கவில்லை. பின்னேரச் சாப்பாடு செய்ய ஆரம்பித்திருந்தாளோ தெரியவில்லை. அதைப் பற்றியும் இப்போது விவாதம் ஆரம்பிக்கலாம். மேலே போய முகம் கழுவிக் கொண்டு, இறங்கிவந்து டெவிவிஷனைப் போட்டேன். கல்யாணி டெலிவிஷனை திறுத்தினாள்.

" நூன் இந்த விவாதங்களால் சந்தோஷம், நடையேன் என்று எப்படி சொல்லமுடியும். நான் இப்படிக் கத்துறது சந்தோஷயாகவோ 7 " என்றான்.

் பின்னேரச் சாப்பாடு செய்யத் தொடங்குவோமா ் என்று கேட்டேன். அதுக்கும் கத்தினாள். பிஸ்சா (Pizze) தான் ஓடா பண்ணி எடுக்கயேண்டும் போல இருந்தது. வேறு கதைகளை வளர்க்காமல் பிஸ்சாவுக்குப் போன பண்ணினேன்.

புமனியக்காவில் கணவர் பத்தநாபலின் மச்சான் ஒருவர் கனடாவில் இருக்கிறார். கல்யாளியின் தங்கையும் குடும்பமும் ரொறோன்ரோவில் இருக்கிறார்கள். தாங்கள் ஒருமுறை ரொறோன்ரோ போனபோது இரண்டு குடும்பத்தாரையும் பார்த்துவிட்டு வந்தோம். கல்பாணியின் தங்கையும் அவள் கணவரும் அக்கவுண்டன்ட் உத்தியோகம் பார்க்கிறார்கள். பத்தநாபன் மச்சான் சில்வரை உத்தியோகம் பார்க்கிறார்கள். பத்தநாபன் மச்சான் சில்வரை உத்தியோகம் பார்ப்பதால் கல்யாளிக்கு அவரகளைப்பியுக்காது.

" இந்த யாதிரிச் சனங்களை இங்கு விட்டபடியால் தான் தமிழரின் மானம் போகுது ... " என்பாள்.

் நீங்கள் மேல்மட்டக்காரரெல்லாம் எங்கேயும் போகலாம், கருட்டுச் சத்தன சணங்கள் வரக்கூடாதோ."

"வரலாம். ஆமைல் ரொறோன்ரோ குப்பையாகிறதுக்கு அதிக நாள் எடுக்காது '' என்றாள். தொடர்ந்து '' களவுக்கூட்டங்களும், திருட்டுக்கூட்டங்களும் இங்கே வந்து எல்லாவற்றை மாளமும் போகுது '' என்று எத்தினாள், நெடுக இப்படியே கதைப்பாள்.

பிஸ்சா இன்னும் வந்து சேர்ந்த பாடாக இல்லை, கல்பாணியின் குரல் ஓங்கிக் கொண்டே வந்தது, '' எங்கனட ஆக்களுக்கு பயங்கர வேலையாள் செய்யிறது பழகினிப்டுகு…''

் அது சரி நேற்றுச் சாமியார் சொன்னது என்ன ? '' அனதக் கேட்டனிரோ ?

்' என்ன சொன்னைகுப் பற்றிக் கேக்கிறியள் '' என்றான்.

ு சந்தோஷம் எங்கள் மனத்தில்தாள் இருக்கிறது. அதை நாங்களே உணரமேற்றும் எண்டார். "

" அதெல்லாஞ் சரி. அது மனிசர் மாதிரி இருக்கிற சனங்களுக்கு உங்களுக்கென்னத்துக்கு ? " என்று கடுமையாகவே சொன்னான்.

" முதலில் உம்மிலேயே அழம்பியுமென் " என்றேன்.

் நான் சந்தோஷமாகத்தான் இருக்கிறேன். நீங்கள் தான் பிரச்சினை " என்றாள் – (முழுப் பூசணிக்கானயச் சோற்றில் மழைக்கும் வண்ணமாக.

" சந்தோஷமாக இருக்கிற மாதிரித் தெரியல்லியே " என்று சென்னேன்.

இந்த விவாதம் முடிவடையாது. ஊர்ச் சண்டைகள் மாதிரித்தான். சண்டைகள் பிடிப்பதென்றே தீர்மானம் எடுத்திருக்கிறோம். இது திறகாது, பிஸ்சா வந்து சேர்ந்து, சாப்பிட ஆரம்பித்தோம், குழந்தைகளுக்கு எங்கள் விவாதங்கள் பழகிவிட்டன. கல்யானியின் விவாதங்களில் ஆழத்தைக் காணவும் முடியாது. அடக்கத்தையும் காண முடியாது என்னுடைய பதில்களும் பயங்கரவாதப் பதில்களாகி விட்டல்.

'' இந்த விவாதங்களுக்கு முற்றுப் புள்ளி வைக்க வேணும் எண்ட யோசனை இல்லியா உமக்கு '' என்று கேட்டேன்.

" இதுக்கு நீங்கள் மனின் மாதிரி நடக்கப் பழக வேணும். "

்' தீர்தான் பிருகம் மாதிரி இருக்கிறீர். நான் என்ன செய்ய வேணும் எண்டு பார்க்கிறீர் ? " கல்யாணி முதல் வசனத்தால் இந்த முறை ஆத்திரமடையவில்லை.

்' கொளியின் தாயிடம் மன்னிப்புக் கேளுக்கோ ... "

்' நான் செத்ததன் பிறகு கேட்கிறேன்... ''

இந்த விவாதம் முடிவே அடையாது. '' நான் இனி உங்கையெல்லாம் வர ஏனது, இனி நீரே உங்கையெல்லாம் போய் வாரும் ''என்றேன்.

போன் மணி அடித்தது. மருத்துவர் பெரியதம்பி. '' என்ற மாயிகிட்ட நேற்று என்ன சொன்னனி? ? '' என்று தேரே தொடங்கினார். அவர் மாயி சொன்னைத்யுஞ் சொல்லி, என் மறுமொழியையுஞ் சொன்னேன். '' ஏதென் பிழைபோ? ''

அவருக்கும் என்ன சொல்வதென்று தெரியவில்லை. "வயக போனவையோட ளியாகக்கதைக்கவேணும் "என்றார்.

் வயக்போன ஆக்களும் சரியாகக் கதைக்க வேணும்.., "என்றேன், நான் இதை விடுவதாகவும் இல்லை,

் ஆங்கே ஊரில சனங்கள் சாகினம். இங்கை இருந்துகொண்டு களங்கள் இன்னுஞ் சாகேல்லியோ எண்டு கேக்கிறது எல்ல கலாசாரத்தில் சேர்ந்தது ? " பெரியதம்பியால் எந்த ஆழயான சிந்தனையும் முடியாது.

''தீர் அவவிட்ட மன்னிப்பு கேக்க வேணும் ... ''என்றார். கௌரி ஒரு பலம் வாய்ந்த சக்தி. எத்தனை பேரை ஆட்டிப்படைக்கிறது. ?

் நீங்கள் முதலில் அவவை மன்னிப்புக் கேக்கச் சொல்லுங்கோ, எனக்கு வேற வேலை கிடக்கு, நான் சோகவேனும் "என்று உடனே போனை வைத்து விட்டேன். இந்த விவாதமும் முடியாது.

கல்யாணி யாருடன் கதைத்ததென்று கேட்டாள். "பெரியதம்பி " என்றேன்.

" உங்களுக்கு இந்த உலக நடப்புகள் ஒன்றுந் தேரியாது "என்றாள்.

கதிரும், செல்லியும் வக்களைப் பார்த்துக் கொள்டு நின்றாகள்.

ரிச்சர்ட் ஃப்ளோரிடாவுக்குப் போய்விட்டானோ தெரியவில்லை என்று அவனைப் போனில் விசாரித்தேன், அடுத்த நாள் கிளம் பஇருக்கிறார்களாம்.

் எல்லாம் எடுத்து ்வானி 'ல் வைத்து விட்டாமிற்று '' என்றான், கதைத்து முடிந்த பின்னர் சோபாவில் சரிந்தேன், என் வாழ்க்கையைச் சீர்பண்ணா வேண்டும், விவாதங்களும், முரண்பாடுகளும், கவலைகளும், தொல்லைகளும் என்னை ஆட்டிப் படைப்பதை நிறுத்த வேண்டும். பலமும் நிறையவேண்டும்.

தூக்கம் வரலாயிற்று. கல்யாணியின் குரல் தொலைவில் கேட்டது.

அடுத்த நாள் காலை பனி பெய்து கொண்டிருந்தது. இரண்டு அங்குலம் விழுந்திருக்கும். காரியாலயத்துக்கு நாங்கள் குழந்தைகளை ஆயத்தப்படுத்தி, காலை உணவு அருந்தி வெளிக்கிடும் வரையில் கல்யாணி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. நான் சோபாவில் சரிந்ததன் பின் கௌரி போனில் கதைத்திருக்கலாம். இது பற்றி ஆய்வு நடத்த முடியாது.

காரியாலயத்திற்குப் போனபோது மாக் நின்று கொண்டிருந்தான்.

'' கூட்டம் (Meeting) வைத்திருக்கிறாயா ? '' என்று கேட்டேன்.

'' ஆம். இன்று காலை முதல் வேலையாய். எட்டு முப்பதுக்கு. ''

இன்னும் அரை மணித்தியாலம் இருக்கிறது. கம்பியூடரைத் தொடக்கி முதலில் எனக்கு வந்த கடிதங்களைப் பார்க்கத் தொடங்கினேன். நண்பன் சிவராஜா சிட்னியிலிருந்து கடிதம் எழுதியிருந்தான். சிவராஜா என் பால்ய நண்பன். அவனுடன் சைக்கிளில் திரிந்த நாட்கள் எத்தனை ? ஊருக்குப் போய்வந்திருக்கிறான். அதைப்பற்றியும் விபரமாக எழுதியிருந்தான். மனம் கவலையில் ஆழ்ந்தது.

எட்டரை மணிக்கூட்டத்துக்குப் போனபோது நான் பயந்தது போலவே அலெக்ஸை என்னுடன் வேலைக்குப் போட்டிருந்தார்கள். அலெக்ஸ் என்ன மாதிரி என்ஜினீயராக வந்தான் என்றதே ஆச்சரியமானது. ஜெனரல் மனேஜரின் நண்பன் என்பதைத் தவிர வேறொரு தராதரமும் இல்லை.

"ஹலோ அலெக்ஸ்…" என்றேன்.

''ஹலோ'' என்றான். அவன் குரலில் உற்சாகம் இல்லை. அவனுக்கு வெள்ளையரல்லாதவரைப் பிடிக்காதென்பது தெரியும்.

'' எனக்கு ஆராய்ச்சிப் பகுதியையே பிடிக்காது. '' என்றான்.

"ஒரு கிழமைக்குப் பிறகு பார்" என்றேன். அடுத்து வந்த ஒரு கிழமை நரகமாகவே அமைந்தது. அலெக்ஸ்ஸுக்கு ஒன்றும் புரிவதுமில்லை. வேலை செய்ய விருப்பமுமில்லை. பாதி நேரம் மாக்கின் காரியாலய அறையிலேயே நின்றான்.

அன்று வழக்கம்போல காலையில் கோப்பியை குடித்துவிட்டுப் பரிசோதனை அறைக்கு எட்டரை மணிக்கு வந்தான்.

'' இந்த வெப்பநிலை மாற்றத்திற்கு ஏற்ற மாதிரி எஞ்சினைக் குளிர் படுத்தும் திராவகம் ஓடுகிறதை மாற்றவேண்டும்.... வெப்பநிலை மாற்றத்தைப் பதிவு செய்யும் கருவிகள் சரியாக வேலை செய்கிற மாதிரி தெரியவில்லை. அதைச் சரிபார்த்துதா '' என்று கேட்டேன்.

- '' (முடியாது '' என்றான் அலெக்ஸ்.
- '' அது உன்னுடைய கடமை '' என்றேன்.
- "இல்லை. இதுவெல்லாம் முட்டாள் பரிசோதனைகள்" என்று சொல்லிவிட்டு, தொடர்ந்து '' நீ ஒரு மூன்றாந்தர பேர்வழி" என்றான் நக்கலாக.
- '' நான் மூன்றாந்தரம் என்றால் உன்னை விபரிக்க வார்த்தையேயில்லை. நான் மாக்கிடம் சொல்லப் போகிறேன் '' என்று கோட்டுடன் புறப்பட்டேன்.
- '' நீ உன் வேலை நிலை பெறாது என்று யோசித்தாய். ஆனால் போய்ச்சொல் '' என்றான்.

பரிசோதனையை நிறுத்திவிட்டு ஆத்திரத்துடன் மாக்கிடம் போனேன். மாக் எல்லாவற்றையும் கேட்டுவிட்டு என்னுடன் வர ஆயத்தமானனன். மாக்குடன் பரிசோதனை அறையை நோக்கிப் போனேன். அங்கு போனால் அலெக்ஸைக் காணவில்லை. பக்கத்துப் பரிசோதனை அறையிலிருந்த யங்கையும், டானையும் கேட்டோம். அலெக்ஸ் ஜெனரல் மனேஜரிடம் போவதாகச் சொன்னானாம்.

மாக் என்னைப் பார்த்தான். இனிக் கடவுள்தான் உன்னைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்றான்.

கல்யாணியும் அந்தக் கிழமை ஓரளவு அமைதியாக இருந்தாள். புயல் வருவதற்கு நேரமெடுக்காது என்று தெரிந்தது. கௌரியும், அவளும் இன்னும் போனில் பேசிக்கொண்டுதான் இருந்தார்கள்.

என்னைத் திருத்த (முடியாது தீர்மானித்திருக்கலாம். அல்லது வேறு யார் பிரச்சினையையோ விவாதித்துக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். இரண்டுமாகவும் இருக்கலாம். பெரியதம்பியிடமிருந்து வேறு ஒரு கதையும் இல்லை. என் வேலைப் பிரச்சினைகளைச் சொல்லவும் ஒருவருமில்லை. கதிரும், இந்தப் புதிய அமைதியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு குதூகலமாகவே இருந்தார்கள். கதிரின் புது லேகோ (Lego) செட்டைப்பொருத்த உதவி செய்து கொடுத்தேன். இந்த அரை அமைதியைக் குலைத்தபடி அலெக்ஸின் காரியாலய விவாதங்கள் மனக்கொதிப்பை அதிகப்படுத்த ஆரம்பித்திருந்தன.

அலெக்ஸுடன் விவாதம் நடந்த அன்று வேலை முடிந்த பின் வீடுபோகும்போதும் ஆத்திரம் அடங்கவில்லை. பனியும் பெய்து தெருவெல்லாம் கார்கள் சறுக்கிக் கொண்டிருந்தன. வீடு போனபோது பத்மநாபனின் மச்சான் லிங்கத்திடமிருந்து போன் றெக்கோடரில் செய்தி இருந்தது. தன்னை உடனடியாகத் தொடர்பு கொள்ளச் சொல்லி.

லிங்கத்துக்கு போன் செய்தி கிடைத்தது. குமாரை ராணுவத்தார் கொழும்பில் கைது செய்திருக்கிறார்களாம். மூன்று நாட்களாகிவிட்டதாம். எங்கு பிடித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் தெரியவில்லை.

- '' ஒண்டு அல்லது ஒண்டரை லட்சம் குடுத்தால் வெளிய எடுத்துப் போடலாம் '' என்றார் லிங்கம்,
  - '' இப்ப ஆருக்கு காசை அனுப்புறது ? ''
  - '' மச்சானுக்கே அனுப்புங்கோ '' என்றார் லிங்கம்.

அதையும் வீணாககினிட்டு நிற்கக்கூடும். ஆனால் வேறு என்ன செய்யமுடியும் ?

" அங்கே கொண்டு போய்க் குடுக்கிற ஆக்கள் இருக்கினமாம் ? " லிங்கம் தலக்குக் கானச அனுப்பினால் தான் அனுப்பாருபோடு செய்கிறேன் வன்றார்.

> ''நான் உடனே செக் அலுப்புகிறேன் '' என்றேன். சுல்யாணி '' என்ன '' என்று கேட்டாள். சொன்னேன்.

் இது ஒன்றும் சரிவாது " என்று தொடங்கினன்.

" நீர் என்ன எண்டாலும் செய்யும். நான் அனுப்பவே போகிறன் " என்றேன். ஏர்போரட்டிற்கு அருகில் உள்ள பெடரல் எக்ஸ்சிராயில் அனுப்பினால் நாளைக்குக் கிடைக்கும். லிங்கத்திடம் உடனடியாக மூலாலமிரம் டாலர்கள்ளடுக்கமுடியாது.

பெடரல் எக்ஸ்பிரணைத் தேடி லிங்கத்துக்கு செக் அனுப்பிவிட்டேன். தமக்கை யோகராணியுடன் கதைக்க வேண்டும்போல் இருந்தது. வப்படிக் கவலைப்படுகிறானோ என்று தெரியவில்லை.

கல்பாணியின் தகப்பலவக் கேட்கமுடியாது, தபிழர்கள் எல்லாம் புலிகள் என்ற பயத்துடன் வாழகிற சிங்கள அதிகாடி வாக்கத்துடன் தொடர்பு பைத்திருக்கிற மனிதன், அரசாம்கம் புலிகளை வெல்லும் நாளில் கிடைக்கும் பரிக்கவை எதிர்பார்த்திருக்கும் மணிதர், குமாரைவெளியே கொண்டுவரத் தென்முக்கவும் மாட்டார், கேட்டாலும் இழிவுதான்.

இப்போது என்னால் முடிவதெல்லாம் பணம் அருப்புவதுதான்

நான் வெளியே போய்த் திரும்பும்போகு இரவு ஒன்பதரை இருக்கும். கல்யாணி போனில் பேசிக் கொண்டிருந்தாள். கௌபியிடம் இந்நோம் செய்திகள் போயிருக்கும். தயக்கை, தாம், தகப்பன் எல்லோருக்கும் இந்தச் செய்தி கிடைத்திருக்கும். இவளுடைய அம். தகப்பன் வர இருப்பது இவனைப் பார்க்க, என்வனப் பார்ப்பதற்கு அல்ல.

கதிரும், செல்னியும் துங்கப் போய் விட்டார்கள், குழந்தைகளை இவ்வார் இறுதியில் சினிமாப்படம் பார்க்கக் கூட்டிக் கொண்டு போவதாக உறுதியனித்திருக்கிறேன்,

என் தந்தையார் சினிமாப்படம் அவ்வளவாகப் பார்த்ததில்லை. எப்போதாவது கூட்டிக்கொண்டு போவது உண்டு, யாழ்ப்பாணம் கெலிங்டன் தியேப்பரில் வெய்யிலில் லியர்வையுடன் பகல் காட்சிகளும் போவோம். என் குழந்தைகள் சினிமாவும் பார்த்து டெலிவிக்குள் பார்ப்பதிலும் நேரத்தை செலவிடுகிறாக்கள், இதைப் பற்றி ஒன்றும் கொள்ள முடியாது. கல்யாணி எதாவது செல்லலைம்.

கல்யாணி பலவேறாகவும் நோயில்லாதவனாக இருக்கிறாள் ஒன்பது வருடங்குக்கு முன், அவளைக் கட்டி இங்கு அழைத்த வந்தபோது, சந்தோஷமாகவே இருந்தோம். நாங்கள் பார்க்காத இடமில்லை, யாழ்ப்பாணம் யுத்தகளமாக மாறி எங்கள் வீடுபோய் நான் சகோதூர்களை இழக்க, ஊரில் பலவிதபாகவும் அல்லல் பட்டு வெளியேற், நாங்களும் விவாதம் கொய்யும் வழக்கறிஞர்கள் பாதிரி ஆகிவிட்டோம். அவள் விவாதத்தில் பொருவில்லாமல் போய்னிட்டது. வாழ்க்கை ஒரு ஓட்டப் போட்டி மாதிரி என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாள், எல்லாரையும் விட முன்னால் ஓட முடியாது. போனால், முன்னால் ஓடுகிற குழுவிலாவது இருக்கவேண்டுமென்றுபார்க்கிறாள்.

"இத்தப் போட்டிக்கு என்னை இழுக்காதே " என்றால் கேட்கிராளில்லை நான் ஒரு வெற்று உருவமாகினிட்டேன், நான் நானையே ஒரு அயிரமாயிரம் டாலர் பணங்கொண்டு வந்தால் மனிதனாகி விடுபேன். " சிடுகு வேலித்தனம் " என்னனப் போன்று கிடுகு வேலிகளுக்குள் இருந்து வந்தவர்களுக்கு இல்லாமல் போய்விட்டது. கொழும்பில் இருப்பலாகளுக்கு வேறு இதைவீட மேசமான வியாதிகள் வந்திருக்கின்றன.

போனில் கதைத்து முடித்துவிட்டு கல்பாணி என்னிடம் வந்தாள்,

்'' என்ன குழப்படி செய்து பிடிச்சுக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் தெரியுமா?'' என்றாள்.

" எல்பாணி இங்கே பாரும். அங்கே பிடிபடுகிறதுக்குத் தமிழன் என்றிருந்தால் காணும். உம்முடைய கொப்பர் கொம்மாவுக்கு உது தெரிய நியாபரில்லை. உபக்கு நான் வேறுமோ இல்லியோணைடு நீர் முடிவெடுக்க வேணும். நீர் இப்பிடி முட்டாள் கதையர்,சிங்களவரின்ற நியாடம் மாதிரிக் கலைச்சுக் கொண்டிருந்தால் சரிவறாது. நாண் இண்டைக்கே இப்பமே வெளியே போகத் தயார். நீர் ஒரு அட்டாணியுடன் கதையும், தேவையென்றால். என்னால் இனி இப்பிடிப் பிரர்ரனைப் பட்டு சீவிக்க இயலாது ?"

கல்பாணி என்னன உற்றுப் பார்த்தாள், " பெரியதம்பி உருக்கு போள் எடுத்தவரோ ? "

அப்போதுதால் எனக்கு விளங்க ஆறம்பித்தது.

" நீர் அப்ப இதைப்பற்றி சீரியசாகத்தான் இருந்திருக்கிறீர். கௌரி உடுமுடைய வாழ்க்கையையும் கொண்டரோல் பண்ண நிக்கிறாள். அது நடக்க நீர் விட்டீர் எண்டால் எங்கட வாழ்க்கை சிதறிப் போகும். அது உர்முடைய விருப்பம்."

என் ஆத்திரம் அடங்கவில்லை. '' நான் வெளியே ஒருக்கா போப்வாறன், நீட்யேசிச்சு கூடியும், ''

நான் காலணிகளை அணிந்து கோட்டையும் போட்டுக்கொண்டு கார்த் திருப்பை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டேன்.

- ு எந்கே போடுங்கள் " என்று கேட்டாள்.
- ு என் கேக்கிறீர் ? நான் எங்கே போனால் என்ன ? "
- " நீங்கள் ஒரு இடமும் போகவேண்டாம். "

"என்ர ஒடிலில் இருக்கிற கஷ்டங்கள் உமக்குத் தெரியும். என்ர குடும்பப் பிரச்சினைகள் உமக்குத் தெரியும். உமக்கு விஷயங்கள் எல்லாளவு இறுகிப் போயிருக்கிதென்டு தெரியேல்லை. உம்மிட வாழ்க்கையில் திம்மதியை தேடுமோர் என்ட யோசலையும் இல்லை, என் மனம் ஆற நான் காரில் போய் திரும்பி வாறன என்றேன். " என் தாய் தந்தையர் என்னை வளர்த்த வளர்ப்பு. " தண்ணி " அடிக்க, சிகரெட் குடிக்க பழக்கியிருந்தால் கொஞ்சமாவது திம்மதி கிடைத்திருக்கும். நான் என்ர பாட்டில் காரில் ஏறிப் போய்விட்டேன். கல்யாணியின் பேச்சு ஒன்றையும் கேட்காமல்,

ஒரு போன் பூத்திற்குப் போய் ரிச்சர்ட்டின் நம்பரைச் சுழற்றினேன். ரிச்சர்ட் எடுத்தான்.

'' எப்போ திரும்பினீர்கள் '' என்று கேட்டதற்கு ''இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னர்'' என்றான். ''நான் உன்னிடம் இப்போது வரலாமா ? '' என்று கேட்டதற்கு '' என்ன நடக்கிறது ?'' என்று பதில் கேள்வி கேட்டான். '' நான் வந்து சொல்லுகிறேன் '' என்றேன்.

'' சரி வா '' என்றான்.

ரிச்சர்டிடம் போனேன், லிண்டாவும் நின்றாள்.

" எல்லோரும் எப்படி ? " என்று கேட்டாள். "ஓ கே " என்றேன். ரிச்சர்டுக்குக் கல்யாணியின் மனச்சிக்கல்களை விளக்கப்படுத்துமுன் என் மண்டை வெடித்துப் போகும். ஆபீஸ் பிரச்சினைகளை ரிச்சர்டிடம் சொன்னேன்.

அலெக்ஸ் சண்டை பிடிப்பதைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

''இதைப்பற்றி நான் ஆச்சரியப்படவில்லை '' என்றான் ரிச்சர்ட்.

" உன்னுடைய வேலை தேடும் முயற்சிகள் எப்படி? " என்று கேட்டேன்.

'' அடுத்த கிழமை இரண்டு மூன்று நேர்முகப் பாட்சைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று லொஸ் ஏஞ்சல்ஸ். மற்றது அட்லாண்டாவில் '' என்றான்.

" நானும் இந்தக் கம்பெனியை விட்டுப் போகலாமா " என்று பார்க்கிறேன்.

" உன்னுடைய உதவி கட்டாயம் தேவை " என்றேன். ஒருவன் பெயரையும் போன் எண்ணையும் தந்து அவனை விசாரிக்கும்படி சொன்னான், எஞ்சின் பரிசோதனை விபரங்களைப் பற்றிப் பேசி விட்டு நான் வீடு திரும்பும்போது பதினொன்றரையாகிவிட்டது.

" எங்கே போனீர்கள்? " என்று குறுக்கு விசாரணையில் இறங்கினாள் கல்யாணி, என்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். '' ரிச்சர்டிடம் '' என்று சொல்லி விட்டுத் தூங்கப் போய்விட்டேன். அவளுடன் பேச சக்தியில்லை.எஞ்சின் பரிசோதனைகள் முக்கிய கட்டத்தில் இருக்கின்றன. அலெக்ஸ்ஸுடன் சண்டை பிடித்ததும் பாரதூரமான விளைவுகளைக் கொடுக்கும்.

படுக்கும்போது அம்மா அக்காவின் ஞாபகங்கள் திரும்பவும் வந்தன, உயிருக்குத் தப்பி கொழும்பு வந்த நேரத்திலும் புது நெருக்கடி. நித்திரை வந்தேவிட்டது.

அடுத்தநாள் காலை எழுந்தபோது கதிரையும், செல்வியையும் நானே கூட்டிக் கொண்டு போய் குழந்தை பாராமரிப்பாளரிடம் விட்டேன். கதிர் பின்னேரம் தனக்கு Frosty வேணுமென்றான். செல்வி தனக்கும் வேண்டுமென்றாள்.

'' பின்னேரம் பார்க்கலாம் '' என்று உறுதியளித்தேன்.

காரியாலயத்துக்குப் போய் நேரா அங்கியையும் மாட்டிக் கொண்டு பரிசோதனை அறைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தேன். பரிசோதனை முடிவுகள் வந்திருந்தன. இருதயம் பலமாக அடிக்கத் தொடங்கியது. இவ்வளவு காலத்தின் பின் பரிசோதனைகள் நல்ல முடிவுகளைத் தந்திருக்கின்றன. எஞ்சின்கள் இன்னும் திறமாய் வேலை செய்யவே போகின்றன. மறுபடியும் கம்ப்பியூடரில் எல்லாமும் சரியாக இருக்கின்றனவோ என்று பார்த்து முடிவுகளை எடுத்துக் கொண்டு மாக்கின் அறையை நோக்கிப் போனேன். மாக் என்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான்.

பரிசோதனைகள் எல்லாம் வெற்றிகரமான முடிவுகளைத் தந்திருக்கிற விஷயத்தைச் சொன்னேன்.

" உனக்குக் கூடாத செய்தி வைத்திருக்கின்றேன் " என்றான். " எனக்கு அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை " என்றேன்.

'' உன்னையும் வேலையிலிருந்து நிறுத்தத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள் ! '' மாக்கிற்கு உண்மையில் இது கூடாத செய்திதான். எஞ்சின் பரிசோதனைகள் முடிவுகள் பற்றிய விபரங்களை நான் அவனிடம் சொல்லப்போவதில்லை.

'' உன்னுடைய வேலைகளை டானிடம் கொடு '' என்றான். அவனுக்கே தெரியும் இது நல்ல முடிவில்லை என்று.

"பல ஆயிரமாயிரம் டாலர்களுடன் கம்பெனி என்னை கோர்ட்டில் சந்திக்கட்டும் '' என்றேன். மாக் முகத்தில் ஈயாடவில்லை. அலெக்ஸ் சக்தி வாய்ந்தவன். போய் என் சாமான்களை எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு ஆளணிகளுக்கு பொறுப்பாயிருக்கிற பகுதியில் திறப்புகளைக் கொடுத்துக் கையெழுத்து வைக்கிற இடங்களில் கையெழுத்தை வைத்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போனேன்.

ரிச்சர்டுக்கு போன் செய்து அவனிடம் விபரங்களைச் சொன்னேன்,

'' கவலைப்படாதே உனக்கு வேறு வேலை எளிதில் கிடைக்கும் '' என்றான்

கல்யாணியிடம் சொல்வதா ? விடுவதா ? அவளுக்கு போன் செய்தேன்.

'' என்னை வேலையிலிருந்து எடுத்துப் போட்டார்கள்'' என்றேன்.

'' நான் லீவு எடுத்துக் கொண்டு வருகிறேன் '' என்றாள்.

வந்து என்னைத் திட்டக் கூடும். சோபாவில் சரிந்தேன். வீடு மிகப் பெரிதாகத் தெரிந்தது. இந்த இருநூற்றி ஐம்பாதியரம் டாலர் பெறுமதியான வீடு, இருபதாயிரம் டாலர் பெறுமதி வாய்ந்த கார் எல்லாமே பாரமாகத் தெரிந்தன. மெல்லச் சுதாரித்துக் கொண்டு போன் புத்தகங்களின் அட்டர்ணிகளின் எண்களைத் தேட ஆரம்பித்தேன்.

கல்யாணி வந்து சேர்ந்தாள்.

" என்ன நடந்தது ? " என்று கேட்டாள். விபரங்களைச் சொன்னேன். "உங்களுக்குக் கதைக்கத் தெரியாது " என்றாள். அவளுக்கு இப்போதுதான் விஷயங்கள் எப்படி முற்றிப் போயிருக்கின்றன என்று தெரிந்தது போல இருந்தது. மேலும் ஏதேன் கடுமையாகச் சொல்வாள் என்று எதிர்பார்த்தேன். " நீர் வேலைக்குப் போம் நான் சிலருக்கு போன் அடிக்க வேண்டும்" என்று சொன்னேன். கௌரியிடம் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட கணவனைப் பற்றிச் செல்லமுடியாது போலிருத்தது.

் குழந்தைகளைப் போய்க் கூட்டிக் கொண்டு வாருங்கோ, நான் திரும்பவும் ஓசீனுக்கு போயிட்டு வாறன் " என்றாள்.

போசனையுடன் வேலைக்குத் திரும்பவும் போனாள், அவள் வர இன்று தாமதமாகப் போகிறது.

மூன்றரைக்கு கதிரை அயள் பள்ளிக்கா த்திலிருந்து குழந்தை பராமரிப்பாளர் கொண்டு வந்து விடுவாள். மூன்றனரக்குப் போய் குழந்தைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு வரப்போனேன்.

கதிரையும், செல்வியையும் கூட்டிக் கொண்டு போய் frosty வாங்கிக் கொடுத்து வீடு வர நாலேகால் ஆகிவிட்டது. வீட்டுக்குள் வரும்போது செல்வியின் frosty விழுந்து சரிந்தது. அவள் சத்த ஆரம்பித்தாள், சுதிர் அரை வரசி முடித்திருந்தான்.

்குடுங்கோ ராசா ் என்று கேட்டு கொஞ்சத்தை செல்வியிடம் கொடுத்தேன். இருவரும் சுத்த ஆரம்பித்தார்கள். இருவருக்கும், பிரிட்னஜந் நிறந்து இன்னும் ஐஸ்கிரீம் கொடுத்தபிறகுகான அழுகைநின்றது.

டெலிவிஷனைப் போட்டு கார்ட்டுங்களைப் பார்க்க நானும் செல்வியும் சோபாவில் உட்கார்த்தோக், கதிர் தன் விளையாட்டுச் சாமான்களுடன் ஒரு முலையில் ஒதுங்கிலான். சோபாவில் உட்கார்ந்து காட்டுள்கள் பார்த்தாலும் கனக் வேறெங்கெல்லாம் அலை பாய்ந்தது. செல்வி முதுகுட்பக்கமாகத் தோளில் ஏறி என் தலையயிரைக் குழப்பிணன்.

் இறங்குங்கோ குஞ்சு " என்று கெஞ்சினேன்.

"I Love you gaddy " meingreis,

முலையிலிருந்த எதிரும் " Mo too " என்று கத்தினான்,

கிரும்டவுக் எங்கேனும் வெளியே போகப் போகிறீக்களா என்று கேட்டேன். ' இல்லை ' என்றார்கள், செல்வியை இறக்கிவீட்டு சுடிதங்களை எடுத்துவர் நோனேன். எல்லாம் கட்டவேண்டிய காசுகளுக்கான கடிதங்கள். மின்சார பில், தண்ணீருக்கான பில், பணவசதி அட்டைக்கான பில் .... எல்லாம் ஒரே நேரத்தில், வேறு முக்கியமாக ஒன்றுமில்லை. கல்யாணி அக்கவுண்டன்ட். இவைகளைபெல்லாம் சமாளிக்க எதாவது செய்வாள்; செய்யந்தான் வேண்டும்.

திரும்பவும் அட்டர்ணிகளின் எண்கலைத் தேடினேன். சிலனரக் கேட்டேன், போன் மூலமாக, நூலு மணிக்குப் பின்னர் வேலை செய்கிற வழக்குணரஞர்கள் இல்லை போலிருந்தது. அதுவும் சுண்ரப்பைத்தரலாசிற்று. கல்யானி வந்து இன்னொரு யுத்தம் ஆரம்பமாகலாம். கொரியை ஓபிஸிலிருந்து போன் செய்து விசளித்திருப்பாள். இது ஒரு கூந்திர நாடு எவரும் எதை வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம். " மண்டை விறைச்சுப்போச்சு " வறை என் தந்தை சொல்வது ஞாயகத்துக்கு வந்தது. மண்டை விறைத்து மனிதல்உயிர்போவது பற்றி எனக்குத் தெரிந்துவிட்ட உணர்வு தோன்றிது.

டெலிபோன மணி அடித்தது.

யார் இந்த நேரத்தில் ?

லிங்கம் ரொறொள்ரொலிலிருந்து பேசினார். " மனதைத் திடமாக வைச்சிருங்கோ " என்ற பீடிலகயுடன் தொடங்கினார். மணம் அப்போதே திக்கென்றது.

் சிறையில் ஆயிக்காரர் குமாரை சாக்கொல்லிப் போட்டார்கள்... '' தலக்கு இப்போதுதான் செய்தி வந்ததாய்.

அக்கா, அவள் கலாவர். அம்மா மற்றும் மருமகலைப் பற்றி விசாரித்தேன். " அவர்கள் கலமாக இருக்கினமாம். "

இலிங்கம் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே கல்யாளி வீட்டிற்குள் நழைத்துகொண்டிருத்தான்.

" யார் ? " வல் ஹ கோட்ட சன்.

்' ரொறெரன்ரொவிலிருந்து விங்கம் '' என்றேல். விங்கத்திடம் வேறென்ன பேசுவது, பிறகு கதைப்பதாகச் சொல்லிப் போனை வைத்தேன்.

கல்யாணி விபரங்களக் கேட்டாள், என்மகுமகள் குமாரை இராணுவத்தினர் சிறையில் அடித்துக் கொன்று விட்டதைச் செல்வேண்,

'' நாள் ஒருக்காப்போய் பார்த்துப்போட்டு வாறன் என்றேன், ''

் இல்லை இப்ப நேரஞ் சரிமில்லை என்றாள், "

சோபாவில் போய் உட்காந்தேன், செல்வி, என் மடியில் வந்து அமர்ந்து நித்திரை கொள்ள ஆரம்பித்தான். கதிர் தன் தாயை முத்தமிட்ட பின் என் காலடியில் அமர்ந்து கொண்டான். கல்யாளரி தன் கோட்டையும் காலளரியையும் கழற்றி எறிந்துவிட்டு என் பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

Iam Sorry darling assigned.

கார்ட்டுளில் எலியும், பூனையும் பின்னலோட்டம் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. என்தனலமைக் கல்யாணியின் தோனில் சாய்த்துக் கொண்டு கண்ணை மூட பரைந்தோப்புகளுக்கு ஊடாகப்பாய்கிற நிலவொளி தெரிந்தது. கல்யாணியும் தோளில் கையைப் போட்டு என்னை அணைத்துக் கொள்வதை உணர்ந்தேன், நித்திரை கொள்ள ஆரம்பித்தேன்.

இதில் வரும் பெட்டிச் செய்திகள் அநூரகம் வெளியிடான எஸ். சக்சரன் எழுதிய 100 உண்மைகள் என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது

இந்தப் பகுதியில் விளம்பரங்கள் தமிழர் தகவலுக்காக வடிவமைக்கப்பட்டது

முகப்பிலே முதலில் ஓர் எச்சரிக்கை காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி, (மக்காற்புள்ளி கடந்து முற்றுப் புள்ளிகளைக் கண்டு பிடிக்கமுடியாதவர்களும் மேவ்

வரிகடக்கும் வாக்கியங்களுக்கு அஞ்சுபவரும் பனிக்கு மூச்சிரைப்புக்காரர்களும் உட்புகுதல் வேண்டாமென்று பலவந்தமாக வேண்டுகோள்

விடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள்.

நன்றி

முன்கதை விரிவு I, II :- கடந்த இரண்டு வருடங்கள்

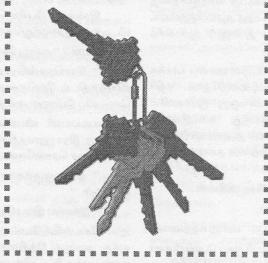
l. சாவிக்கொத்து என்று எல்லோராலும் வீட்டிற் செல்லமாய் அழைக்கப்படும் திறப்புக்கோர்வையை வைத்துப் பராமரிப்பது எப்படிப்பட்ட பொறுப்பான காரியம்

என்பதை அது கையிலகப்பட்ட ஆரம்பகாலங்களில் அவ்வளவு அறிந்திருக்கவில்லை. வீட்டு முன்வாயில் ஒற்றைச் சாவியாய்க் கிடைத்தது. பிறகு அலுவலகத் திறப்பு, மேசைச்சாவிகள், வீட்டு அவமாரிச்சாவி துவிச்சரவண்டிப் பூட்டுச்சாவி நாளொரு என்று சாவியும் பொழுதொரு திறப்பும் என்று வெவ்வேறு அளவுகளில் வளர்ந்து - முதல் குட்டி போட்டு முழு வாரம் ஆக முன்னாடி எட்டுக்குட்டி போட்ட நாய் போல திறப்புக் @(I5 கோர்வை இருந்தாற்றான் ஓரளவு சமாளிக்கலாம் என்ற நிலைமைக்கு ஆக்கிவிட்டது. அந்நேரத்திற்றான், சொந்தநாட்டுப் பட்டினங்களின் தங்குவீதிப் பொறுப்பாளர்களும் குறுஞ்சிறுவர் பாடசாலை ஆசிரியைகளும் என்ன அவதி பட்டுத் தொலைத்திருப்பார்கள் என்பது மனதிற்கு வெளிச்சமானது. தூட்போத்தலுக்கு வெளியே எழுதப்பட்ட " மஞ்சள் ", '' மிளகாய்த்தூள் '', '' மிளகு '' என்ற அளவுக்கு ஒவ்வொரு சாவிக்குழ் ஒற்றை எழுத்தில் நாமம் சாத்தி வேறு கைவசம் ஒப்பித்தாள். இரண்டு பெரிய சாவிகள் (அலுவல வெளிக்கதவு, வீட்டு வெளிக்கதவு):

நான்கு நடுத்தரம் (அலுமாரிகள் மேசை வலப்புற இழுப்பறை, சாவி இல்லாமலே திறக்ககூடிய வீட்டுமேசை இடப்புற இழுப்பறை);

நான்கு சிற்றரம் (துவிச்சக்கரவண்டிப் பூட்டு (வண்டி இருக்கும் வயோதிப நிலைக்கு, வண்டியை விட்டு விட்டு, அதன் காவற்பூட்டை யாராவது களவாடிக் கொண்டு போய்விடுவார்களோ என்ற எண்ணத்தில், பூட்டுக்கு ஒரு பூட்டுப் போடலாமா என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன்

என்பது இன்னொரு சமயம் இரண்டு மணிநேரம் பேசுவதற்கான விடயம்), கைப்பெட்டிச் சாவி இரட்டைகள், மனைவியின் உடுப்புப்பெட்டிச் இரட்டையின் ஒற்றை (தான் தொலைத்தாலும், கை காவலுக்கு இருக்கட்டுமென்று உதிரி என்னிடம், தொலைந்தாற் சரி, உதிரி; நான் தொலைந்தால் ...என்னாகும்?? " என்று கேட்டு இரண்டு முறை வாங்கியிருக்கிறேன். 214 (முதல் முறை உண்மையாகவே கத்தரிக்காய் வதங்கிய அகப்பையால், இரண்டாம் தடவை திறந்து வைத்த மிளகாய்த்தூள் போல காட்டம் குறைந்து, செல்லமாய், தொலைக்காட்சி விளம்பரத்திற் பார்த்து,... கையாளல், அனுப்பற்செலவு உட்பட 535 வாங்கிய 200 தலையணையால்)

हिलांपुर्क िकार्तका

சீத்தார்த்த ' சே ' குவோர அமெரிக்கா

சாவிகள், நண்டுக்குளுவன்களாக வளர்ந்த செய்கை எனக்கு வயதுபோனதை அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லும் அளவுச்சுட்டியாகிப் போனது, கடைசியில் என் அலுவலக அலுமாரிச்சாவியினால் அரைமணிநேரம் முயன்றும் என் கைப்பெட்டியைத் திறக்கமுடியாதுபோய், பெட்டி செய்த கொரியர்களின் வம்சத்தை வாயாற் துவம்சம் செய்தது மனைவிக்குப் பொறாமல், எனக்கு வயது சரியாக முப்பத்து மூன்றான நாள் அன்றைக்கு, ஒரு தட்டைப் பச்சை இதயம் சங்கிலியிற் கொழுவிக்கொண்ட சாவிகள் கோர்ப்பி வாங்கித்தந்ததோடு விட்டுவிடவில்லை. அதில், மாரியம்மன் கோவிற்பூசாரியின் குங்குமப்பூச்சு, சமையற் பலசரக்குத்

கடைசியாக, எதுக்கும் அடங்காமல் எப்படி என் கைக்கோர்வைக்கு வந்து சேர்ந்தன என்று ஆக்கத்தின் ஆதியும் அந்தமும் அறியப்படாத ஆண்டவர் வகைச்சாவிகள் ஒரு குத்து மதிப்பாக ஐந்தாறு.

ஆனால், அவளின் பெயரீட்டின் சுருக்கத்துக்குக் குறைந்தபட்சம் நான் சுருக்கெழுத்துப் படித்திருக்கவேண்டும் அடிப்படைத் தகுதி கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும் என்பது, அடியேனுக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை; அம்மணிக்கும் அப்படியே. சும்மா சாவியின் மேல், 'அ' என்று வெகுவாய் பொதுப்பட, ஏதோ பெண் பிரச்சினைக்குள் அடிபட்ட இன்னோர் அமெரிக்க ஜனாதிபதி மாதிரி – பெயர் போட்டால், அலுவலகமா, அலுமாரியா என்று கண்டுகொள்ள, கையிலே கடதாசி ஒன்றில் 'அ எனப்படுவது யாதென்றால்,

அஃ-தெயன்றும் அலுவலக அலுமாரி சாவி அறிக ' என்று நன்னூற்குத்திரம் மாதிரி எழுதிவைத்து, அடிக்கடி பல சரக்குக்கடையில் வாங்கும் பொருட்பட்டியல் போன்றுத்துப் பாடித்தக் கதலைத் திறப்பது என் வயதுக் கனத்துக்கும் வாழ்க்கை நேரத்துக்கும் அவ்வளவு அழகாகப்படவில்லை. அந்குமேலே சிக்கலுக்கு, தான் வாங்கித்தந்த இதயத்தை கழுக்குப்படாது வைத்திருக்கிறேனா என்ற தின்சரி உணர்ச்சி சீறியான மனையாவின் வைத்தியப் பரிசோதனை, " ஆவீன ... மழைபொழிய இல்வீழ், அம்முடையாள் மெய் நேரை... " என்ற உயரத்திலே உள்ள கொடுமை.

போதாக்குறைக்கு, எனக்குக் காதுகுடைக்கல் எப்போது வரும் முதுகு சொறிவு வட்போது வரும் என்பது, நேரம்சார் இரண்டாம் மூன்றாக்படி, நாலாம் தந்தாக் இடுக்கு வகையீட்டுச் சபன்பாடுகளாற் சொல்லிச் சிக்கல் பிரித்து வைக்கமுடியாத சங்கதி. ஆக, சொறிவகைகளுள், பின் -முன்தலைச் சொறிவு மட்டுமே வரக்கூடிய (அதாவது. தேவைப்படக்கூடிய) நேரம் இடம் என்பவற்றை ஓரளவு ாதிர்வு கூறும் அளவுக்கு என்னோடு சிநேகிதமாக இருந்தது. அதனால், இந்தச் சொறிதலுக்கு எந்நோரும் உதவியாகி இடுக்கண் களையும் சொரிந்துவைப்பான் கருவிகள். கையிலிருக்கும் சாவிகளே, அமாரல், பெரிய சாவிக்காக்க இந்தச் செறிவேலையில் அவ்வளவு பிடித்தமில்லை என்பது sieir இக்கிதமற்ற சொறிகள். உருமாறாவடுக் குறிகளாய் மாறியதிலிருந்து கன்ரடுகொண்டேன். கிறுசாவிகள், பருவம் வராப்பிஞ்சுகள், இதம் தரச் சொழியத் தெரியாதவை; அமை டட்ட இடத்தில் வேறு தனியாகச் சொழியச் சொல்லி உணர்வேற்படல் வழமை என்றும் அறிந்திருந்தேன். அதனால், இடைத் தரச்சாவிகளே அதிகமாகப் பயன் படுத்துவது உண்டு. இந்தக் காணத்தினால், சாகி தெற்றி நாமங்கள் நிலைந்து நிற்காதது மட்டுமன்ன, அழுக்கு வேறு பட்டு, புதையற்தீவுப் பெட்டிச் சாவிகள் இரகத்துக்கு இடுக்கெல்லாம் களிம்பேறி, கறுப்பேறிப்போய் விட்டன,

அதனால், குத்து மதிப்பாக, முதலிருப்பது, சிறய அவள் பெட்டிச்சான், பின்னால், என்பெட்டிச்சாவிகள், வீட்ட அமளிச் சாவி; மிகப் பெரியசால், வீட்டுவெளிவாசல்; மெனியே வந்தால், வண்டிச்சாவி, அடுத்தது; பின்னால் இருப்பது (வளையத்தில் என்ன பின் முன் என்கிறிகளா ? அதுவும் சரிதால்... என்றாலும், மன்வசதிக்கு ஒருவகையில் இப்படி. பழக்கி வைப்பதுதான் நல்லது என்று படுகிறது), அலுவலச்சாலி, அலுவல மேசைச்,.. இப்படியாக ஒர் ஒழுங்கு பண்ணி வைத்துக் கொண்டிருந்தேன என்று மனைவியும் மகளும் அர்த்தம் பண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள்).

அங்கே எனது மனிதப் பொதுவுணர்வு சதி பண்ணிவிட்டது. வீட்டு வாரலிலும் விட, அலுவலை வாசல், பிரித்தானிய அலகில் அளத்தாலும் சரி, சர்வதேச அலகில் அளந்தாலும் சரி பரப்பளவில் மிகப் பெரிது: ஆனால், சாவி அளவிலோ, அலுவலகச் ராவி, வீட்டுச் சாவியிலும் விடச் சிறிது. சானல வீட்டு வாசலை விட்டு வெளியே, அன்றைய மேலதிகாரியின் திட்டலுக்கு முன்தலையா, பின்தலையா, இடப் சுகவாட்டுச் சிரமா, வெகு சிரமாய்க் கரம் சொறிவது

இந்த யோசனையில் மூனவனய விட்டால், இச்சையின்றி இயங்கும் உணர்வு, சின்னச்சாவியை வீட்டுக் சதவுச் சாவித் தயாரத்துள் விட்டு ஒர் ஐந்து நிபிடம், அறைக்கதவு அவவு தொடர்பு பண்ணி, தேநீர்க் கோப்பைக்குள் அகப்பையினால் சீசரிபோட்டுக் கலக்கும் முற்றி பண்ணிக் கொண்டிருக்கும். அதனால், திறப்புத் தொடக்கம் எங்கே முடிவெங்கே என்று தெரிந்திருப்பது இலகுவாக, மகளின் யோசனையை (அவளுக்கு அவள் அம்மாக்கும் தாங்கள் விம்ஸள்ஸ் கேலித்தொடர்க் குடும்ப விம்ஸன் பெண்கள் என்பதாய் ஒர் ுணர்வு இருக்கின்றதோ இல்லையோ தெரியாது; ஆனுல் திச்சயாரக நூன். ஹோமர் ஸிற்ஸன் வகைப்படு மனிதன் என்பதில் எதுவிதக் கருத்துவேறுபாடும் சட்டைக்குத் தணி ஈடுக்கும்போது அவர்களுள் எழுவது போல் எழுவதில்லை என்பது கவலைக்குரிய விடபம்) அழுற்படுத்த முயன்றேன்; அதாவது, இயேசு நார்பிற் பிரித்துக் காட்டும் இதயும் ஜெங்கும் வளையச் சங்கிவிக்கு ஒரு புறம் வளையத்தில் முதலாவது திறப்பிளை இட்டு. மிருதியை ஒழுங்கில் இட்டு வைத்தால், கடைசியில் அலுவலக மேசைந்திறப்புக்குப் பிள்ளால், அடையாளம் காணப்படாத விபத்தில் அவப்பட்டு என்னிடம் வந்தடைந்த சாவிகள், சங்கிலியின் மறு பக்கத்தில் வந்து முடியும் என்பது கொஞ்சப் தொழில் நுட்ப ஆலேசனையிற் தரத்தினால் ஒரு படியால் உயர்த்தியான கருத்தாகவே பட்டது: ஆனால், அடுத்த நாள் கானை மலைவியின் உடுப்புப் பெட்டி, ஒரு முகவரியற்ற அவியினால் பத்து நிமிடங்கள் திறக்கப்பட முடியாது போய், அவன் அலுவலக நிகழ்ச்சிக்கு ் சாதாரணமான " ஆடையலங்காரத்துடன் போகவேண்டி வந்ததே, சாவிக்கு இன்றைய இடமே நாளைய வலமாகலாம். இடமே இன்றைய வலமாமிருக்கலாம், இவையிரண்டும் இல்லாமல் இன்றுபோலவே நாளையும் வலம் வலத்திலேயே வலம் வரலாம் என்ற ் சொதப்பல் ' ருந்துவத்தைச் சொல்லிவைத்தது.

இந்த நிலையில், இயலுமானவரை, பக்கத்தில் இருக்கும் சாவிகளைப் பார்த்து, எட்டாமல் எட்டாம் இடத்தில் இருக்கும் சாவிகளைப் பார்த்து, சாவிகளைத் திருடன்போவப் போட்டுத் திறக்கக் கற்றுக் கொண்டிருந்தேன். தற்செயலாக, அலுவலகத்தில் புது மேனச வருகிறதென்றாலோ, அல்லது, மலைவி இன்ணொரு ஆடையலங்களுப்பெட்டி வாங்கு கிறான் என்றாவோ, பயமே பிடித்துக் கொண்டது, மொத்தத்தில் நாய்க்கு ' டிக்கு ஆன் பழகிக் கொள்கிற விடயம் போல ஆகிப்போனது புதுச்சாவிக்கு நான் பொருந்திப் போகின்றது.

11. அலுவலகச் சக உத்தியோகத்தன், வெள்னி கிரன்மேயர் சரியான "அமெரிக்கத் தெற்குர் செங்கழுத்தான்" என்பான் குருஸ். அங்கே, நூன், குரூள், பாபாங்கிடா மூன்றுபேரும்தான் அண்ணமக்காலப் பொருளாதார அகதிகள்; தென்னமரிக்க, ஆசிய, பிரிக்க வந்தேறுகுடிகள். " கொலம்பியா - கோப்பி+கொக்கேயின் + கடத்தல் + இடதுசாரிப்புரட்சி - கைப்பொருள் ", இவ்வளவுதான் குருஸ் பற்றிய கிவன்மேயரின் கருத்தென்று குரூனின் கருத்து; இதிலிருந்து எல்வனப்பற்றி அவன் எவ்வ சொல்வான் என்பதை ஊசிக்கக் கூடியதாக இருந்தது, அதனால், அதை

அவன் வாயிலிருந்தே வருவிக்கும் முயற்சியில் என்றைக்கும் நான் பரிசோதனை பண்ணிப் பார்த்தில்லை. ஆக, தொழில் நிமிர்த்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் மட்டுமே நல்லகாலத்திற்கு, நான் திட்டமிடலும் வடிவமைப்புப் பிரிவு, அவன் களவேலைப்பிரிவு, நிறவுணர்வு மிக்க பாபாங்கிடாவுடன் எப்படி ஒரு சுமுகமான உறவை வைத்து இருக்கின்றான் என்பது பற்றி எவருக்குமே சந்தேகம் இருந்ததில்லை. வருடாவருடம் இருவருமே மலைக்குப் போகும் சபரிமலை யாத்திரீகர்போல, அலுவலகத்துக்கு விடுமறை எடுத்துவிட்டு, விமானம் பிடித்து ஹூஸ்டன் போயிறங்கி கூடைப்பந்து பார்த்துக் கூக்குரல் குரவை இட்டு வரும் பேர்வழிகள். ஆனால் ஹுஸ்டனில், இருவருமே ஒரே விடுதியில், ஒரே அறையில் தங்குகின்றார்களா இல்லையா, ஒரே மேசையில் இருந்து சாப்பிடுகின்றார்களா, அல்லது வேறுவேறாய் நழுவிப்போய் விடுகின்றார்களா என்று ' கூற்றுப்படி தவறான ' கேள்விகளைக் கேட்க எவரும் துணியவில்லை. பாபாங்கிடா, கிஎன்மேயருடன் கூடி நடந்துபோகும்போது, என்னால், பாபாங்கிடாவைப் பார்த்துச் சிரிக்கமுடிவதில்லை. ஏதோ எதிரியுடன் கூடி நடந்து துரோகம் பண்ணியவனைக் காணும் உணர்வு உள்ளெழுந்தது. அப்படியான நேரங்களில், அலுவலகத்தில் உள்ள தாய்லாந்துச் சுவர் ஒவியத்தில் இருக்கும் பௌத்த பிக்குவின் தலையில் இரண்டு வாரங்குள்ளுக்குள்ளாக ஏதாவது தலைமயிர் முளைத்த அடையாளம் தெரிகின்றதா என்ற சந்தேகம் அல்லது வரவேற்பாளர்ப்பெண் கையிலிருக்கும் மோதிரம் நியூயார்க்கில் ட்வானியில் வாங்கியதா அல்லது அவளின் நான்குவருடகாலம் முந்திய தென்னாபிரிக்க விஜயத்தில் வாங்கியதா என்ற வினாவின் பத்தாவது எழுச்சி என்பன என்னுட் கருவாகி வெளி உருவாகி, கரைந்துருகிக் கருகிக் கழியும். இஃது அவர்களுக்குப் புரிந்திருக்கலாம் என்று கூட எனக்குச் சந்தேகம் உண்டு. ஆனால், தனியே இருக்கையில், பாபாங்கிடாவும், நானும் டெக்ஸாஸ் இழுத்துப்பண்ணிய கொலையூடாக, டேவிட் டியூக்கின் புதிய நாட்சிசம்வரை விவாதித்து(அதாவது நான் திட்டுவதை அவன் ஆமோதித்து, அவன் திட்டுவதை நான் அங்கீகரித்து ஆளுக்காள் முதுகிற் தட்டிக் கொண்டு), அவன் செங்கமுத்தானிடம் டெனிஸ் ரொட்மன் கார்மன் எலக்ராவைக் கல்யாணம் பண்ணியது பற்றிய கடைசியாக வெளிவந்த காதல்நிலை அறிக்கை அறியப்போக, நான் மின்வலைக்குள் இயூடோரா முகவரியூடாக, கொசவோ, சென்னியாவில் சிறுபான்மையினருக்கெதிராகச் சேர்பியர், இரஷியர் பண்ணுவது எவ்வளவு (அ) நியாயம் என்பது பற்றி யாராவது விரலை வாய்க்குள் வைத்துவிட்ட வையவும் கக்கவும் (முடியாதவர்கள் தாங்கள் என்று மின் அஞ்சற் கையொப்பக்கோப்பு வைத்திருக்கும் அப்பாவிகளினை அவர்கள் செயல்வழியிலேயே தாக்கப்போய்விடுவது வழக்கம் ஆக, இரண்டு வருட காலத்தில், இப்படியானதோர்

உள்ளொன்று வைத்து வெளியொன்று பண்ணும் ஒளித்துப்பிடித்து விளையாடல் அலுவலகத்துள் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நிகழ்ந்திருக்கும்.

பின்கதைச் சுருக்கம் III, IV

III - நேற்று

வீட்டுக்குப்போகும் என் அலுவலக மேசைப்பூட்ட நிகழ்த்தும் யுத்தம், அன்றன்றைய மனநிலையைப் பொறுத்து, சக்கரவியூகமா, கருடவியூகமா, இல்லை சாதாரண கரப்பான்பூச்சி வியூகமா என்று அமைந்திருக்கும், நேற்றைக்கு கையிலே திறப்புக்கோர்வை நெருப்புக்குவையாக வைத்திருப்பதுபோல வைத்து, கோர்வையில் இதயம் தொங்கும் சங்கிலிக்கு இரண்டு பக்கமும் சின்னச்சாவிகளில் இருந்து ஒவ்வொன்றாய், யாத்திரை வீட்டில் அவளின் பெட்டிச் சாவியிலிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வீடு அலுமாரியைப் பூட்டி, முன்வாசல் கதவைப் பூட்டி, வண்டியைத் திறந்து, அலுவலக வாசலுக்கு வந்து வண்டியைப் பூட்டி, திரும்ப அலுவலகம் திறந்து .... இப்படி பூசலார் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில், கிஎன்மேயரின் முகத்தைக் கண்டால், பாபாங்கிடாவையும் வழமைபோலக் காணாமல் இருந்ததுபோல, மேசை இழுப்பறையினைத் திறந்து வெகு சிரத்தை காட்டுகையில், தலைக்குட் பொறி பறந்தது. பாபாங்கிடா போல உருவிலும், என்னோடுடனான பழக்கத்திலும் சிறியோன் ஆனாலும், அவனில் நான் கொள்ளும் வெறுப்பினால், முக்கியத்துவம் ஆகி, பாபாங்கிடாவின் மீதிருந்த நட்பு சிறுத்துப் போவது புரிந்தது. அதன்பின், நேற்றைக்கு மேசையினைத் திறப்பது மிகச் சுலபமானதாக இருந்தது – பெரிய சாவி, சின்னப் பரப்பளவு வீட்டு வெளிச்சாவி, இரண்டாவது பெரியசாவி, பெரியகதவுப் பரப்பளவு அலுவலகச்சாவி என்று கை பழக; அன்றைக்கு அது சம்பந்தப்படுத்தி, மிகுதி எந்த நிலையிலும் சாவிகளை மாறிப் போட்டுச் சிக்கல் பண்ணாமல் வீடு போய்ச் சேர்ந்தேன்.

IV. இன்று

இன்றைக்குக் காலையிலும் சங்கிலி அருகிருந்து தொடங்காமல், பெரிய சாவிகளை தாரமாக வைத்துச் சிக்கலின்றி வந்து சேர்ந்தேன். பாபாங்கிடாவையும் கிஎன்மேயரையும் கண்டபோது, சாவிகளை முன்னே கையாண்ட எண்ணச் சிந்தனையே மனதில் கிஎன்மேயரின் நண்பன் பாபாங்கிடா என்ற உணர்வு செத்து, பாபாங்கிடாவின் தோழன் கிஎன்மேயர் என்று பட்டது. காலை வணக்கம் இருவருக்கும் சொல்ல, கிஎன்மேயர் முதலில் அதிர்ந்து பின்னால், பதில் வணக்கமும் வாழ்த்தும் சொல்லிப்போனான். நேற்றைய சாவிகள் இன்றைய நண்பராகிப் போக, நேற்றைய நண்பர்கள் இன்றைய சாவிகளானார்கள். இன்றைக்கு முழுவதுமே சாவிகளும் அலுவலமும் அவ்வளவு சிக்கலாக இருக்கவில்லை.

யாழ் நல்லூர் கந்தன் கோயில்

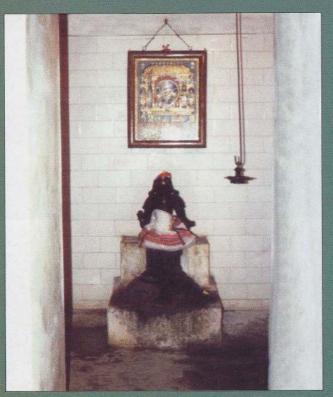

யாழ் பொம்மைவெளி

யாழ் நூலகம்

Digitized by Noolaham Foundation. noolaham.org | aavanaham.org

நாவலரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிதம்பரம் சேக்கிழார் திருக்கோயில் கருவறை சிலை

நாவலரால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட விநாயகா் சிலை சிதம்பரத்தில்

சிதம்பரத்தில் நாவலரால் கட்டப்பட்ட சேக்கிழார் திருக்கோயிலில் நித்தியபூசையில் உள்ள நாவலரின் ஐம்பொன் உருவச்சிலை

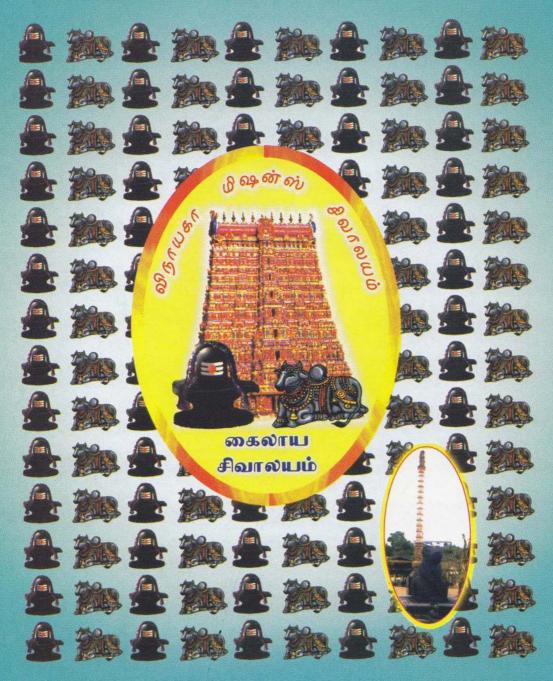
சிதம்பரம் நாவலர் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலை அறக்கட்டளையின் முந்தைய விவரம்

தமிழர் தகவல் ஆசிரியருடன் பிரபல சொற்பொழிவாளர்கள் நாகை முகுந்தன், பேராசிரியர் அறிவொளி, பேராசிரியர் சத்தியசீலன், செஞ்சொற்செல்வர் ஆறு. திருமுருகன், ஆசிரியர் சண்முகலிங்கன்.

இப்படி ஒரு கிரிவலம், திருவண்ணாமலையைச் சுற்றி கிரிவலம் வரும் ஐரோப்பிய குடும்பம்.

தமிழ்நாடு, சேலம், கஞ்சமலை அடிவாரத்தில் ஒரு அழகான அமைதியான முறையில் தன் பணியை ஆற்றிவரும் விநாயகா மிஷன், ஒரு கைலாய சிவாலயத்தை 108 சிவலிங்கங்களுடனும், ஒரு பெரிய லிங்கேஸ்வரருடனும் பாரிய ஆலயமாக உருவாக்கி வருகிறது. இயற்கை எழில் கொஞ்சும் இப்பிரதேசத்தின் பரந்த நிலப்பகுதியில் நவீன மருத்துவமனையொன்றும், மருத்துவக் கல்லூரியும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையில் தனது மருத்துவக் கல்லூரியொன்றை விரைவில் ஆரம்பிக்க உள்ளதாகவும், அக்கல்லூரி கொழும்பு நரைகேன்பிட்டியில் அமையுமென்றும் விநாயகா மிஷன் நிறுவனரும், அதன் தலைவருமான டாக்டர். சண்முக சுந்தரம் அவர்கள் கூறினார்கள். அதிசயக்கத்தக்க இவரது அலுவலகக் கட்டிடம் ஒரு கலைக்கோவில் போன்று காட்சி தருகின்றது. வெகுவிரைவில் இலண்டனிலும் இந்நிறுவனத்தின் பணி தொடரவிருப்பதை வாசகர்களுக்கு அறியத்தருகிறோம். ஆன்மிகப் பணியிலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டுள்ள இந்நிறுவனத்தையும், அதன் தலைவரையும் நாமும் வாழ்த்துகிறோம்.

பாலி ஆற்றாங்க்கரைகளை தீ தேடி... சாள்ஸ்

நெதர்லாந்து

அந்த அதிகாலை அழைக்கு வெளியே கிடந்த ரெலிபோல் அடி அடியென்று அடித்தது.

அன்று ஒரு ஞாமிலு. நித்திரைக்கு ஏற்ற நாள்.

தேற்று அடுத்த தெருவில் நன்பன் ஒருவனின் பிறந்தநாள் விழாவில் மடாக்குடி குடித்த 'விஸ்கிகளின் 'எவர்டி இன்னும் தலன் தலையைச் சுற்றி கொறட்டைத் தாங்கலிலிருந்து எழும்புவதைத் தடுத்தே விட்டது.

மீன்டும் விட்டு விட்டு ரெலிபோல் அழுத்து.

" அறுந்த செல்டோன், மூளையைத் துணைக்கிறது. எனியன் ".

தட்டித் தடனி எழும்பிப்போய் எடுத்தான்.

" ஹலோ, குணம் இருக்கிறாரோ ? " மறுமுனையில்,

" இ. அது நான்கான். என்ன ? " அதட்டிவான்.

் வவுனியாவில் இருந்து ஹோல் உம்மிட அம்மா வந்து நிற்கிறா., திருப்பி 024... இந்த நங் ருக்கு எடுக்கட்டாம். .. மீண்டும் அதே குடில்.

மெலியோன் கட்..

அலுப்பும், வெறுப்பும். வெறியும் மிக்கவனான அவன்,

" திரும்பவும் இந்த மனிஷி வெளிக்கிட்டு வவுவியாவுக்கு வந்திட்டுது. " புறுபுறுத்துக் கொண்டான்.

கடந்த இந்து வருடங்களாக அகதிச்சிட்டு ஒழுதப்பட்டு இந்த நாட்டுக்குள் அடைபட்டுப் பேண அவனுக்கு எங்கே தெரியப் போகிறது, மல்லாவியிலிருந்து ஒமத்தை வந்து, யுத்தத்தில் சிறைக்கப்பட்டு அழிந்துபோய்க்கிடக்கும் கண்டி வீதியின் அருகேயுள்ள கிராமங்களையும், அடர்ந்த காடுகளையும் கடுதாசிப்பூ மரங்களுமாயுள்ள அந்த குனிய பிரதேசத்தைக் கடந்து வர மனிதர் படும் வேதனைகளும் கஷ்டங்களும்.

அவனுடைய வாழ்வும், பழக்க வழக்கங்களும் பலதாய் மாறிப்போய்விட்டது.

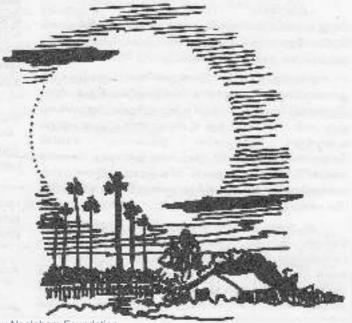
கிழமை நாட்கள் முழுவதும் கண்ணாடி வீடுகளுக்குள் வளர்க்கப்படும் தக்காளித் தோட்ட வேலையும் வார இறுதியில்

அரைச் சனியும் ஒரு ஞாயிறும் சிடைக்கின்ற ஓப்வில் பிறத்தநாள், திருமண விழாக்களில் விஸ்கியும், பியருமாய் வயித்தை நிறைத்து, வாய்க்கு நுசியான அன்னத்தைக் கூட அரைதறையாய்க் கொட்டி, அறைக்கு வரக்கூட அவதிப்படுகின்ற வாழ்வு.

அதுவே அவனுக்கு எழுதப்பட்ட வாழ்வாம். மாற்றப்பட முடியாத வாழ்வாம், மாற்ற விரும்பாத வாழ்வாம்ப் போய்விட்டதால் அவன் சொர்தங்களும் உறவுகளும் தூரமாய், ஒரு பத்தாபிரம் மைல்களுக்கு அப்பால்........இப்போது அவனைச்சுற்றிபுதிய உறாமுகள், புதிய பழக்க வழக்கங்கள். புதிய கலாசாரங்கள்.

அவன் அயலட்டை, தெரு, நகரம் முழுவதும் வேற்றுமொழிக் கலாசாரம் திறத்து காட்டிக்கொண்டு சிரிக்கிறது. பதிலுக்கு அவனும் சிரிக்கிரான், மாற்றங்களை மணிதன் தாடி ஒடுகிறான். அவனும் அப்படித்தாள்.

முள்ளுக்கிழுகை வேலி அடைப்புக்குள்ளிருந்து விடுதலை பெற்றுவிட்ட நிள்ளவிலிருக்கும் ஒவ்வோர் நேரமும் அவளது தாமின் கடிதங்கள் இழுத்துப் பிடித்துக் குலுக்கத்தான் செய்கின்றன.

Digitized by Noolaham Foundation noolaham.org | aavanaham.org

நாடுவிட்டுப் பிய்த்து எறியப்பட்ட இன்னோர் இடத்தில் ஒதுங்கிப்போன வாழ்வில்; ஆரம்பத்தில் கிழமைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுகின்ற அவனது நினைவுகள் அத்தி பூத்தாற்போல் ஆகிப்போச்சு,

பிற்காலத்தில் தன்னைக் காப்பாற்றுவான் என்ற நம்பிக்கையில்தான் மூத்த மகனுக்காய் – தன் வாழ்வில் மறக்க முடியாமல் ஒட்டிப்போன கணவனுடன் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் கவலையைக் கூட மறந்து, அவனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி பூரிப்பில், தன் ஊர் முழுவதும் பெருமையடிக்கும் ஒரு அப்பாவித் தாயின் மனோநிலையை ஒரு மகனால் உணரமுடியவில்லை.

சவிரிமுத்தரும் விசாலமும் காணி கிடைத்து, தீவிலிருந்து வன்னிக்கு வந்து யோகபுரத்தில் காணி வெட்டி, வீடுபோட்டு ஒரு வருடத்தின் பின்தான் மூத்தவனான குணம் பிறந்தான். அதன் பின்பு தங்கைகளும் தம்பியும் பிறந்தனர்.

பாலி ஆற்றங்கரையாய் விரிந்து கிடக்கும் வயல் நிலங்களும், பிள்ளையார் வாய்க்காலால் வளைத்து வடிவமைக்கப்பட்ட குடியிருப்புக்காணிகளுமாக அந்த யோகபுரம் 'துணுக்காய்க்கு' தென்கிழக்காய்க்கிடக்கிறது. ஒரு முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னாக கொடிய மிருகங்களின் அடர்ந்த காடாய் மண்டிக் கிடந்த இடம், இன்று நிமிர்ந்த தென்னை, பனை, மா, பலா என்று கனிதரு மரங்களின் சோலையாய்த் தெரிகிறது.

முத்தரின் காணிக்குப் பின்னால் ஓடும் பிள்ளையார் வாய்க்காலில் பலகைத் தடைக் 'கலிங்கு'த் தண்ணீர் மறித்து, மாற்றி மாற்றிப் பயிரிடுகிற நிலக்கடலையும், கொமீயும், சணலும், காய்கறிச் செடிகளும் பூத்துக் காய்த்துக் கிடப்பதும், அவற்றைப் பக்குவமாய், ஒதுக்கிப் பார்த்து அந்தச் செம்மண் வரம்புகளின் கடப்பிலும் ஓடி ஓடி பாத்தி அடைத்து, தண்ணீரைக் கட்டுவதும் அவனுக்குப் பிடித்துப்போனவை. முற்றல் பருவத்தில் அவற்றை அறுத்து, காயவைத்து, அடித்து, விதைகள் பெறும்வரை தகப்பனுடன் சேர்ந்து உழைத்து வந்தவன் குணம்.

மல் லாவிப் பாடசாலையில் ஏழு வரை படித்தவனானாலும், அவனது கவனம் படிப்பில் இல்லாமல் போய், தோட்டமும் வயலும் மாட்டுப்பட்டிகளுமென்று முத்தருக்கு உதவியாய் மாறிவிட்டது.

அவனது தாயான விசாலமும் கூட புருஷனுக்குத் துணையாகவும் பிள்ளைகளை வளர்த்தெடுப்பதிலும் வீட்டு வேலைகள் வயல் வேலைகள் என்று எதிலும் ஒத்தாசையாய் ஒரு அன்பான கிராமத்து உழைப்பாளிப் பெண்ணாய் உழைத்துக் கணவனின் அவலமான சாவின் வேதனைகளிலிருந்து மீள முடியாமல், தன் மூத்த மகனைக் கண்ணீரோடு வழியனுப்பி வைத்தாள். இளமையின் கனவுகளோடு உலாவித் திரிந்த குணத்தின் வெளிநாட்டுப் பிரயாணம் ஒரு தற்செயலான நிகழ்வு.

அடங்காத அலியன் யானைகளிலும், கொம்புப் பற்கள் கொண்ட காட்டுப் பன்றிகளிலும், கொடிய புடையன் பாம்புகளிலும் இருந்து அந்தக் கிராமத்தையும், தங்களையும் வயல் தோட்டங்களையும் காவல் காப்பதிலிருந்து, ஏர் பிடித்து உழுது சேற்றடித்து நாற்று நடவும், வீடு வேயவும் எதையும் கூட்டாய்ச் செய்கின்ற யோகபுரத்தின் மக்களின் தன்னம்பிக்கைகள் கணக்கிட முடியாதவை. இரவு முழுவதும் தகரம் தட்டிச் சத்தமிட்டு செட்டுக்கள் போட்டு பாலி ஆற்றங்கரைகளில் கூட்டமாய்க் காவல் காக்கும் அவர்களுக்குள் வேற்றுமைகள் தெரியவில்லை. அந்தக் கிராமத்து மக்களின் வாழ்வில் நம்பிக்கைகளும் புதிய அர்த்தங்களும் பொதிந்து கிடந்தன.

குணம் சிறிவனாக இருந்த காலத்திலிருந்து, முத்தர் பாலி ஆற்றங்கரையில் 'வைபோசாய்' வெட்டிய காணியின் அந்த அரை ஏக்கர் காணியில் நட்ட மிளகாய் மரக்கறிச் செடிகளை நாசப்படுத்தும் குரங்குகளுக்கும், கிளிகளுக்கும் மட்டை அடித்துக் கொண்டு இருப்பான்.

ஆற்றங்கரையில் வளைந்து கிடக்கும் அந்த முதிரை மரங்களில் ஏறியிருந்து, சுழித்துச் சுழித்து ஓடிக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றில் விரால் மீன்களின் துள்ளல்களை வேடிக்கைப் பார்ப்பான். சிலவேளை கயிற்றுப் பாலத்தைக் கடந்து, நடந்து கவனிக்குளம் வரை போய்விடுவான்.

குளத்தின் பரப்பு முழுவதும் நிமிர்ந்து நிற்கும் புட்ட மரங்களின் கூடு கட்டும் நீர்க் காகங்களின் மீதும் அதன் கூடுகள் மீதும் அவனுக்கு ஒரு கண். நல்ல கோளான் கற்களை மரங்களை நோக்கி விட்டெறிவான். அவை கத்திக் கொண்டு கூட்டமாய் எழுந்து பறப்பதை வேடிக்கைப் பார்ப்பதில் அவனுக்கு ஒரு திருப்தி.

அந்தக் குளக்கட்டுக்கு அருகாய் வாடி அமைத்து மீன் பிடிக்கவென்று இரண்டு குடும்பங்கள் குடியேறியிருந்தனர். அவர்களது பேச்சுமொழி அவனுக்கு விளங்கவில்லை. அதன் சம்மட்டியான டிங்கிரி பண்டாவிற்கு மாங்குளத்தில் பாண் போறணை இருப்பதாக யோகபுரத்தில் பேசிக்கொண்டார்கள்.

குளத்தில் கொழுத்துக் கிடந்த யப்பான் விரால், கெழுத்தி மீன்களைப் பிடித்து கருவாடாக்கிச் சிங்கள கிராமங்களுக்குள் கொண்டுபோய் விற்கிற பண்டாவுக்குக் கீழ் வேலை செய்யும் அந்த இரண்டு குடும்பங்களும் பிழைப்புக்காக வந்தவர்கள்.

யோகபுரத்துக்குள் குடியேறியவர்களைப் பெரும்பாலும் தீவுக் கூட்டங்களிலும், வடமராட்சியின் சில பகுதிகளிலும் இருந்து வந்தவர்கள்தாம். இவர்களும் பிழைப்புக்காக வந்தவர்கள்தாம். பல்வேறு பிரதேச பேச்சு வழக்குகளில் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு பெயர்களுக்கு முன்னால் ஊர்ப் பெயர்களையும் பட்டப் பெயர்களையும் தாங்கிக் கொண்டு உறவு பூண்டனர் அந்தக் கிராமத்து மக்கள்.

யாழ்ப்பாண மக்களின் உணவுத் தேவைகள் மட்டுமின்றி, கொழும்புக்கும் பண்டங்கள் கட்டி 'லொறிகள் 'எடுத்துப் போகிற கிராமமாய் யோகபுரம் மாறத் தொடங்கிய காலத்தில்தான், அரசியலும் இனவெறியும் பாரபட்சங்களும் அப்பட்டமாய்த் தெரிந்தன.

அந்த அதிகாலை கடப்பைத் தடிகளை இழுத்துவிட்டுப் பட்டிக்குள் நின்ற மாடுகளை மேச்சலுக்கு ஓட்டிப்போகத் துரத்திக் கொண்டு நின்ற முத்தருக்குப் பக்கத்து வீட்டுத் தில்லையன் அச்சேதியைச் சொன்னார்.

- '' வவுனியாக்குளத்துக் கட்டில இருந்த இரண்டு வாடியளையும் ஆரொ கொழுத்திப் போட்டாங்களாம். ''
- '' ஆர் செய்தது, ஏன் செய்தாங்கள் '' என்ற கேள்விகள் அதைச் சுற்றிய எல்லா கிராமங்களிலும் கேட்டது.

மாங்குள் பொலிஸ்ஜீப்பில் அளுக்கா/: பிரிவுடி ஆர். ஓ., குளக்கட்டைப் பார்வைபிட்டார். பண்டாவும் கூட இருந்தார். அன்று இரவே இரண்டு குடும்பங்களையும் பாங்குளம் கூட்டிப் போய்விட்டார் பண்டா.

மதியப் பொழுகில் வண்டியைக் கட்டிக் கொண்டு பாண்டியன் குளப் வனர போய்வருவதாக குறைத்திடம் சொல்லிவிட்டு முத்தர் போனார். ருத்தகை எடுத்து சிறுபோகம் விதைத்து, தைத்து வயக்க நெல்லு மூட்டைகள் பான்முமன் குளப் பின்னையார்க் கோயிலுக்கருகாய் இருந்த ஒன்றுவிட்ட சவேதரரான மணியம் வீட்டில் இருந்தது. சம்பந்தர் மில்லைக் கடந்து துறைகளய்க்குப் போகும் பிரதான வீதியில் தெற்கார். நீனும் வீரவல் பாதையில் மாடுகளைக் கட்டி விட்டுக் கொண்டுப் போய்ச்சேர் சூரியன் கீழிறங்கி கிணியாப் பற்றைகளுக்குள் மறைந்துவிட்டான்.

யாங்குளத்தில் ருந்து மூன்று ஜீப்புகளில் ஏறிக்கொண்ட இராணுவ சிப்பாய்களின் எண்ணிக்கை இருபது. அவர்கள் மாங்குளத்தினிருந்து துணுக்காய்க்குப் போகும் பாதையில் வவுளிக்குளத்துக்குப் பிரியும் தெருவைப் பிடித்துக் கொண்டு உறுமிக் கொண்டு போயினர்.

ளர்த்த வாடிகளைப் பார்த்துவிட்டு குளத்துக்கு அருகாப் இறங்கும் பாதையில் பாண்டியல் குளத்தை தோக்கி நகர்ந்தனர்

பிள்ளையார் கோவிலுக்கு முன்னால் ஜீப்புகளை நிறுத்தினிட்டு அருகே இருந்த மணியம் வீட்டுக்குள் பகுத்தனர்.

கனதத்துக் கொண்டிருந்த மணியத்தையும், அவரது மூன்று ஆண்பிள்ளைகளையும், முத்தரையும் கட்டுக் கொன்று தூக்கி நெல்லு மூட்டைகள் மேல் போட்டனர். வீட்டுக்குத் தீ வைத்து வீட்டு வந்த பாதை வழியே திரும்பி மாங்குளம் இரானுவ முகமுக்கு போட்விட்டனர்.

மிகச் சாதாரணமாய் இராணுவந்தால் செய்யப்பட்ட அந்தக் கொலைகள் யோகபுரத்தையும் அதைச் சுற்றிய கிராமக்கள் முழுவதையும் பேரதிர்ர்ரிக்குள்ளரக்கின.

முத்தரின் இழப்பு – வாழ்வின் மேல் இருந்த தம்பிக்கையைச் சுக்கு நூறாக்கியது. தன் குழந்தைகளைப் பற்றிய எதிர்காலம் அவள் மீது தாளாச்சுமையாய் ஏறிக்கொண்டது.

ருளார் மிகவும் மாறிப்போய்விட்டான். முழு உரைப்பாளியாய்த் தன் குடும்பத்தாகாக நின்ற அவன், தன் தந்தையின் அநியாயச் சாவுக்காக ஆத்திரமடையத் தொடங்கிவிட்டான். அந்த நோத்தில் வீசாலம் விரவசனம் பேசுகிற தாயாய் இல்லாமல் ஒரு அப்பாவித்தாயாய் மூத்த மகவைக் காப்பாற்ற எண்ணி, வீட்டுக் காணியை விஜ்து வெளிதாட்டுக்கு அனுப்பிலைத்து வீட்டாள்.

அவனும் தன் தாயின் திணைவுகளால் பல தடவை பாதிக்கப்பட்டாலும், பின்னர் படிப்படியாய்.... குழலின் திர்ப்பந்தத்துக்குள்....ஆனாகிப்போனான்.

அவள் நித்திரையிலிருந்து விழித்தபோது பத்தைக் தாண்டிவிட்டது எழுதி, எறிந்து கிடந்த அந்தப்பேட்டரிலிருந்த ரெலிபோன் இலக்கம், போதையைத் தாண்டி தாறின் நினைப்பைக் கொண்டு வந்தது, ' இருக்கிற காசை அலுப்புவம் 'என்ற எண்ணத்தில் நம்பர்களைத் தட்டினால்.

- ் விசாலத்தோட கதைக்கலாமா, கொலண்டிலேருந்து குனார் கதைக்கிறன், "
- ் கொஞ்சம் இருங்கோ, '' ஆர்சி உளக்குத்தான் கதையமை.
  - " தம்பி குணை, எப்படியப்பு இருக்கிறாம் .
  - ் நாள் நல்லா இருக்கிறன். நீங்கள் எப்படி இருக்கிரியன். "
- ் எங்களுக்கு என்னப்பு கு....... '' விசாலம் அழத்தொடக்கிவீட்டாள்.
- ் அழாதயணை அம்மா ", தாமின் அருகை பல்வேறு பழைய நிலையுகளைக் கொண்டு வந்தது அவளிடம்.
- " அம்மாச்சி, நான் காசு கொஞ்சம் வைச்சிருக்கிறன், உண்டியலில் போட்டுளிடுறன்....."
- " தம்பி, நீ என்ன கஷ்டப்படுறியோ எனக்குத் தெரியாது, எனக்கொள்டும் வேண்டாம்: உனக்கொரு கலியானம் பார்க்கலாம் என்டு தினைக்கிறன். தில்லையற்றை மகள் ராசாத்திதான், நீ என்ன யோசிக்கிறாம் எண்டு எனக்குத் தெரியாது, போசிச்சப் போட்டு விபரமாய்க் கடிதம் போடு. ரெலிபோலுக்கு கணக்க ஒடும், வைக்கிறன். "

விசாலம் திரும் 9 போகபுரம் போய்விட்டாள்.

தாயின் தன்லையற்ற செய்கைகளினால் குணம் யிண்டும் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டான். கடிதங்கள் எழுதுவதற்கான எத்துளிப்புகளில் இறங்கியிருக்கிறான்.

இடையிடையே ராசாத்தியின் முக அமைப்பை ஞாபகத்தில் கொண்டுவரப் பார்க்கிறான்.

அதனோடு கூடவே தன் கிராமத்து நிலைவுகள் பகமையாக விழுகிறது.

உழைப்பு இவ்வளவுதான்

உழைத்துஒடாகப் போனதாகச் சிலர் அலுத்துக் கொள்கிறார்களே. உண்மையில் ஒருவர் உழைப்பது அவரதுஆர் ளில் ஐந்தில் ஒரு பகுதி ஆண்டுகள்தான். ஒருவர் எழுபது ஆண்டுகள் வாழ்ந்தால் தரக்கத்தில் 25 வருடம் போய்விடுகிறது. சாப்பிடுவதற்கு செலவிடுவது 8 வருடம். பொழுதுபோக்கில் 6 வருடம், ஆடை அணிவதிலும் அலங்காரத்திலும் 9 ஆண்டு. நோயில் படுப்பது 3 ஆண்டு. அரட்டையில் 5 ஆண்டு என்று ஆராய்ந்து கண்டிருக்கிறார்கள், மீதி உழைப்பது 13 வருடம்தான்,

அதீகளவில் நன்மை தரும் அற்புத யோகங்கள்

மனித வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்த ஜோதிடத்திலே எல்லோருமே தங்களுக்கு ஏற்படப்போகின்ற அதிஷ்டமான யோகமான பலாபலன்களையே அதிகம் எதிர்பார்ப்பது உண்டு. இது மனித இயல்பு.

0

0

000

4.0

இதற்கு ஜாதகரீதியில் அமைகின்ற யோகங்களும் பலாபலன்களும் மிக முக்கியமானதாக அமைகின்றன. பேச்சு வழக்கில் ஒருவருக்கு திடீர் அதிஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அவருக்கு குருச்சந்திரயோகம் அதுதான் திடீர் அதிஷ்டம் என்றும் ஒருவர் தொடர் சிறப்புகள் பெற்றால் அவருக்கு '' சுக்கிரதிசை போல் இருக்கு '' அதுதான் இத்தனை சிறப்புகள் அமைகின்றன என்றும் எம்மவர்கள் கூறுவதுண்டு.

அதற்கு சான்று பகிர்வது போல ஜனன ஜாதகத்திலே ஒருவருக்கு அமைகின்ற குருச்சந்திரயோகம் மிகச்சிறப்பான எதிர்பாராத வகையில் அதிஷ்டங்கள் நன்மைகள் தருவது கண்கூடு.

ஒருவருடைய ஜாதகத்தினிலே குருச்சந்திரயோகம் எப்படி அமைகின்றது ? மேஷம் முதல் மீனம் வரையான பன்னிரு ராசிகளிலும் குரு சந்திரன் இரு கிரகங்களும் சேர்க்கை பெற்று அமைந்தால், மற்றும் தனுசு, மீனம் ராசிகளில் சந்திரன் அமைந்தால் மற்றும் கடக ராசியில் குரு அமைந்தால் குருச்சந்திரயோகம் என்பது ஜோதிட நூல்களின் சான்று.

பொதுவாகவே இந்த குருச்சந்திரயோகமானது அதிகப்படியான அதிஷ்டம் தருவது, கடகராசியில் அமைகின்றபோது ஏற்படுகின்றது எனலாம். ஏனெனில் கடகராசியில் சந்திரன் ஆட்சியும், குரு உச்சமும் பெற்று அமைகின்றன. இந்த இரு கிரக நிலைகளும் கடகராசியில் சேருகின்றபோது அதிகப்படியான நன்மைகளைத் தருகின்றன.

அதேபோல் குரு சந்திரன் சேர்க்கை பெற்று அமைகின்ற இடங்கள் 2 ஆம், 5 ஆம், 9 ஆம், 11 ஆம் வீடுகள் என அமைகின்றபோதும் மிக மிகச் சிறப்பான நற்பலன்கள் அமையக்கூடிய யோகத்தைக் கொடுக்கும்.

அதேபோல் இந்தக் குருச்சந்திரயோகம் இயற்கையாக அமைகின்ற தன்மை உள்ள ராசிகள், தனுசு, மீனம், கடகம் போன்றவையாகுழ்.

பொதுவாக தனுசு, மீனம், கடகம், ராசி உடைய அன்பர்கள் வாழ்க்கைப் படிநிலைகளில் எதிர்பாராத வகையில் திடீர், திடீர் அதிஷ்டங்கள் முன்னேற்றங்கள் அடையக்கூடிய நிலைகளை நாம் காணக்கூடியதாக இருக்கும். இது குருச்சந்திரயோகத்தின் சேர்க்கை பெறும் ராசிகளாக அமைகின்றன.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக குருச்சந்திரயோக சிறப்பு கடகராசியில் குருசந்திரன் சேர்க்கை பெறுவது மிகமிக சிறப்பான யோகம் என்பது ஜோதிட நூல்களின் தெளிவு, அதற்கு உதாரணம் தருகின்ற ஒரு ஜாதகத்தைப் பார்ப்போம்.

ஸ்ரீராமபிரான் ஜாதகம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் வாழ்வியல் உதாரணம் தருகின்ற ஜாதகமாக அமைகின்றது. மேஷத்தில் சூரியன் உச்சம், கடகத்தில் குரு உச்சம் துலாத்தில் சனி உச்சம், மகரத்தில் செவ்வாய் உச்சம். இந்த நான்கு கிரகங்களும் உச்சம் பெற்று அமையப் பிறந்த ஜாதகன், எந்த நிலையில் பிறந்தாலும் அரசாளும் யோகம் பெறுவான் என்பது திண்ணம்.

ஆனால் ராமபிரான் ஜாதகத்தில் மொத்தம் 5 கிரகங்கள் உச்சம் பெற்று இருக்கின்றன. இருந்தபோதும் 8 ஆம் அதிபதி சனி 4இல் அமைந்து சம, சப்தம பார்வை பார்க்கப்பட்டதால் நாடுவிட்டு கானகம் செல்லுகின்ற நிலை உருவானது.

5ஆம் அதிபதி குரு லக்னத்தில் உச்சம் பெற்று லக்ன அதிபதியைவிட பலம் பெற்றதாலும் அதே குருவின் பார்வை 7 ஆம் பாவத்திற்கு அமைய பெற்றமையால் மனைவியை பிரிந்து இருக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டது.

அத்தோடு 7இல் செவ்வாய் என்கின்ற தன்மையின் பலனும் உற்று நோக்கக்கூடியதாய் உள்ளது. அதே 5ஆம் அதிபதியின் பார்வை 5ஆம் 10ஆம் அதிபதிக்கு ஏற்பட்டதாலும் 5 ஆம் இடம் ராகு அமையப் பெற்றதாலும் எதிரிகளின் வலையில் சிக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

அத்தனை துன்பங்களையும் நீக்கி வெற்றி பெற்ற இராமபிரானுக்கு உறுதி வாய்ந்த யோகமாய் அமைந்தது குருச்சந்திரயோகம் இதையே ஜெபகேசரி யோகம் என்றும் ஜோதிடத்தில் ஒரு தனிச் சிறப்பு உண்டு. எண்கணித ஜோதிடத்திலும் 23 ஆம் திகதிக்கு தனி முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதேபோல் பெயர் எண்களில் 32ஆம் எண்ணுக்கு அதிக சிறப்புகள் கூறப்படுகின்றன. காரணம் 2ஆம் எண் அதிபதி சந்திரன்

000

100

10

000

100

874

100

874

4

000

4.4

00

00

44

合の合

3ஆம் எண் அதிபதி குரு. இந்த இரண்டு எண்களும் சேர்க்கை பெறுகின்ற எண் குருச்சந்திரயோக எண்ணாக 23, 32 எண்கள் அமைகின்றன. எனவே பலனிதமான சிறப்புகள் தாக்கூடிய யோகமாய் ஜாதகத்திலே குருச்சந்திரயோகம் அமைகின்றது.

அதேபோல் இந்த குருச்சந்திரயோக சேர்க்கை பெற்ற ஜாதகர்கட்கு மஹாதிசை காலங்களில் குருதிசை, சந்திரதிசை நடைபெறுந்போதும் அதிகமான சிறப்பியல்புகளைக் கொடுக்கும்,

கக்கிர மஹாகினா

000000

\$00000

3

0

***

Ö

0

30

9600

2

ஆனன் ஜாதக மஹா திசைகளிலே மிக அதிகமான ஆண்டுகள் தொடர்ந்து அமையும் திசை ''கக்கிரமஹாதிசையாகும்'' இருபது ஆண்டுகள் இந்த மஹாதிசை ஜாககர்க்கு அமைவதுண்டு: கிரகங்களிலே '' சக்கிரன் '' சனத்திரக்காரகன், வண்டி வாசன காரகன் என்று போற்றப்படுவன்.

காதல், காடம், இசை, உல்லாசம், சகபோகங்கள், வியாபாரம், பிரயாணங்கள், உலக இன்பங்கள் போற்ற தன்னாகளின் காரணகர்த்தாவாக அமைகின்ற கிரகம் கக்கிரன்,

இத்தனை சிறப்புகளுக்கும் உரிய சுத்திரன் ஜனன ஜாதாத்திலே கிரசு நிலையிலே அமைகின்ற ஸ்நான நிலைகளை பொறுக்கு மிகவும் சிறப்பான கூடோகங்களை தன்னுடைய மகாதிசையில் கொடுக்கின்றன்.

பல்னிரு ராசிகளில் ரிஷபம். துலாம் ராசியில் ஆட்சியும், மீனராசியில் உச்சமும், கண்னிராசியில் நீசமும் பெறுகின்றனர்.

பொதுவாக கிரக நிலையில் 2ஆம், 5ஆம், 9ஆம், 11ஆம் ஸ்தானங்களில் அமையின்ற நிலை யோகமான நற்பலாயலன்கள் தருமென்றே கூறப்படுகின்றது. ஐனன ஜாதகத்தில் ஜென்மலக்னம், மிதுனம், கன்னி, துலாம், மகரம்,கும் பி அமையப் பெற்றவர்களுக்கு கக்கிர மஹாதினா சிறப்பான கைபோகங்கள் கொடுக்கின்றது. அதேபோன்று ரிஷயம், ஜுலாம், மீனம், ராசியுடைய அன்பர்களுக்கும் இந்த கக்கிரமஹாதிசை ஒரனவுக்கு சிறப்புகள் தருவதாக அமையும்.

கக்கிரன் கிரகதிசையில் நீசம்பெற்றும், மறைவு ஸ்தானங்களில் அமைந்தும் கிரக நிலையில் இருக்கின்றபோது பெரு நன்மைகளை எதிர்பார்க்கமுடியாது.

முமுமையாக 20 வருடங்கள் தொடர்ந்து கூகிரதிசை அமையுமானால் ஏதோ ஒரு பகுதியில் குறைந்தது 5 வருடம் என்றாலும் மிகச்சிறப்புகள் கொடுக்கும் என்பது அனுபவரீதியிலும், ஜோதிட நூல்களின் கூற்றுலும்அறியமுடிகின்றது.

இது கிரக நிலையில் எப்படி அமைந்தாலும் இந்தச் சிறப்பை கொடுக்கின்ற என்பகே உண்டை. பொதுவாக கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், ரோகினி, அத்தம், திருவோணம் போன்ற நட்சத்திரங்களில் பிறந்த அன்பர்கள் முழுமையாக கக்கிரதிசை பலாபலங்கள் பெறக்கூடிய நிலை இல்லை.

அதேபோல் பரவரி, பூரம், பூராடம் நட்சத்திரத்தின் 4 ஆம் பாதத்தில் பிறக்கின்ற அன்பர்களும். இதன் முழுமையான பலனைப் பெறமுடியாது. பூசம், அனுஷம், உத்திரட்டாதி, ஆறிலியம், கேட்டை, ரேவதி, அஸ்விவி, மகம், மூலம் போன்ற நட்சத்திரங்களிற் பிறந்தவர்க்கு சரியான வயது கால எல்லையில் கல்கிரதினை அமைகின்ற நல்ல ஸ்தான பலம் பெற்று கக்கிரன் அமைந்துவிட்டால் கூபோகங்கள் பலவும் பெற்று கூடீச் வாழ்வு காணலாம்,

துள்ளனநூர் ராம் தேவமோகேஸ்வரக் குருக்கள் " லஸ்டன் சிவன் வேலில் "

" wie it de Good "

அபாய ஆண்டு

துஜ்யத்தில் முடியும் வருஷத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமெரிக்க அதி ர்கள் எல்லோருமே தமது பதவிக்காலம் முடியுமுன்பே இறந்திருக்கிறார்கள், 1840-ல் அதிபரான ஹாரிசன் ஒரு மாதத்தில் இறந்தார். 1860-ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விங்கள் கொல்லப்பட்டார். 1880-ல் அதிபரான காண்டூம், 1890-ல் அதிபரான மெக்கினிலியும் கொல்லப்பட்டனர். 1920-ல் அதிபரான ஹார்டிஞ்சும் 1940-ல் வந்த ருஸ்வெல்டும் பதவியில் இருக்கும்போதே இருந்தனர்.

2005 புத்தாண்டு பலன்கள்

– கணித்தவர் : ஜோதிட ரத்னா – லயன், டாக்டர், கே.பி. வித்யாகரன்

37, மகாலக்ஷ்மி தெரு, தி.நகர், சென்னை – 17. தொலைபேசி : 2434 8877, 24336465 செல் : 94441 17 1115

மே டம் (அஸ்வினி, பரணி, கிருத்திகை 1ம் பாதம்)

ஆழ்ந்த சிந்தனையும், பிரச்னைகளைக் கண்டு பின்வாங்காமல் அந்த இடத்திலேயே பதிலடி கொடுக்கும் ஆற்றலும் மிக்கவர்களே!

இந்த ஆங்கிலப்புத்தாண்டு உங்களுக்கு அருமையாக இருக்கும். திக்குமுக்காட வைத்த செலவுகள், திணறடித்த திடீர் பயணங்கள், துவளவைத்த ஏமாற்றங்கள் .... என்று இதுவரையில் உங்களை வாட்டி வதைத்த தொல்லைகளெல்லாம் ஓடிப்போய், நிலைமை மாறும். வெற்றித் திருமகள் இருகரம் நீட்டுவாள்.

உங்களின் பூர்வ புண்ணிய ராசியில் இந்த 2005–ம் ஆண்டு பிறப்பதால், எதிலும் வெற்றி உண்டாகும். மார்ச் மாதம் நான்காம் தேதி முதல் உங்கள் ராசியை விட்டு ராகு விலக இருப்பதால் அழகு, இளமை கூடும். உங்களின் ராசிநாதன் செவ்வாயின் சீடனான கேதுவின் எண்ணில் (7) இந்த வருடம் பிறப்பதினால் தடைகள் உடைபடும். மன உளைச்சல் நீங்கும். பய உணர்வுகளிலிருந்து விடுபடுவீர்கள். உறவினர்களின் ஏச்சுப் பேச்சுகளெல்லாம் இனி வாழ்த்துரையாக மாறும். வாழ்க்கைத் துணையுடன் இதுவரை நிலவிய நேரெதிரான வாக்குவாதங்கள் விலகும். தவறுகளை திருத்திக் கொள்வீர்கள். பிரிந்த தம்பதியர் ஒன்று சேருவார்கள்.

கடன் பிரச்சனைகள் ஓயும். அக்டோபா் மாதம் முதல் பழைய கடன் தொல்லைகளிலிருந்து விடுபடுவீா்கள்.

சாட்சிக் கையெழுத்திட்டு சங்கடங்களில் சிக்கினீர்களே ! பணம் வாங்கிக் கொடுத்து பரிதாப நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டீர்களே ! அந்த வெகுளித் தனத்திலிருந்து விடுபடுவீர்கள். இனி உங்களை யாரும் ஏமாற்றமுடியாது.

பல்வேறு வகைகளில் குடும்ப வருமானம் உயரும். புதுமனை புகுவீர்கள். கல்யாணத் தடைகள் நீங்கும். வழக்குகளில் வெற்றி உண்டு.

பிள்ளைகளின் பிடிவாதம் தளரும். உயர்கல்விக்காக அவர்களை அயல்நாட்டுக்கு அனுப்பிவைப்பீர்கள். அக்கம் பக்கத்து வீட்டாரின் ஆதரவு பெருகும்.

உங்களைப் பற்றிய பேச்சுகள், வதந்திகளெல்லாம் நீங்கும். சிலர் உங்கள் வாயைக் கிளறினாலும் அமைதியாக இருந்து பதிலடி கொடுப்பது நல்லது. உடன் பிறந்தவர்களுடன் இருந்து வந்த கருத்து மோதல்கள் மறையும். சொந்த ஊரில் செல்வாக்கு கூடும். பூர்வீகச் சொத்திலிருந்த வில்லங்கம் விலகும். ஆகஸ்ட் மாதம் வரை ஆடம்பரச் செலவுகளைத் தவிர்க்கப் பாருங்கள்.

செப்டம்பர் மாதத்திலிருந்து வி.ஐ.பிக்களின் உதவி கிட்டும். கௌரவப் பதவிகள் தேடிவரும். அரசியலில் பெருமளவில் வெற்றி பெருவீர்கள். நீண்ட நாளாக நினைத்திருந்த புண்ணிய ஸ்தல யாத்திரையை செய்து முடிப்பீர்கள்.

வியாபாரம் சூடுபிடிக்கும். தேங்கிக் கிடந்த சரக்குகள் விற்றுத் தீரும். பங்குதாரர்களிடையே நிலவிய கூச்சல், குழப்பம் நீங்கும். அனுபவம் மிக்க வேலையாட்கள் வந்து சேருவார்கள்.

உத்தியோகத்தில் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து நிம்மதி கிட்டும். மொட்டைக் கடுதாசி, உயரதிகாரிகளின் மிரட்டல் இனி இருக்காது. மாணவ மாணவியர்களின் மந்த புத்தி மாறும்.

இந்த புத்தாண்டு, உங்களின் நீண்டகால கனவுகளை நிறைவேற்றுவதுடன், வசதி வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துவதாகவும் அமையும்.

அதிர்ஷ்ட எண்கள் : 3, 7

அதிர்ஷ்ட தேதிகள் : 3, 7, 12, 16, 21, 25, 30

அதிர்ஷ்ட நிறங்கள் : ஆரஞ்சு, ஊதா

அதிர்ஷ்ட தி ை : தெற்கு

அதிர்ஷ்ட கிழமைகள் : செவ்வாய், வியாழன்

அதிர்ஷ்ட ரத்தினம் : மாணிக்கம் அதிர்ஷ்ட உலோகம் : செம்பு

அதிர்ஷ்ட மாதங்கள் : ஏப்ரல், மே, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர், டிசம்பர்

பரிகாரம் : விழுப்புரம் அருகிலுள்ள பண்ருட்டியில் (திரு வதி கை) வீற்றிருக்கும் திரு வதி கை வீரட்டானேஸ்வரர், திரிபுர சுந்தரியம்மையை வழிபடுங்கள். கருடன், பிரம்மா, விஷ்ணு மற்றும் பஞ்சபாண்டவர்கள் வணங்கிய இப்பெருமானை சதுர்த்தசி திதியில் சென்று, பதிகம் பாடி வணங்குங்கள். தென்னை மரக்கன்று நடுங்கள். எதிலும் வெற்றி உண்டாகும்.

இடபம் : (கிருத்திகை 2, 3, 4ம் பாதம், ரோகினி, மிருகசீரிடம் 1, 2ம் பாதங்கள்)

பனியா, புயலா, மழையா, வெயிலா என பாராமல் என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே என்று ஓயாமல் உழைப்பவாகளே ! மனசாட்சியை மதிப்பவாகளே !

உங்களின் ராசிநாதனான சுக்கிரனின் நட்சத்திரத்திலும் உங்கள் ராசிக்கு சுகஸ்தானத்திலும் இந்த வருடம் பிறப்பதால் குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி தங்கும் கைக்கு எட்டியும் வாய்க்கு எட்ட பமல் இருந்ததெல்லாம் இனி உங்களை தேடி வந்தடையும். குடும்பத்தில் நிலவிய வீண் சண்டையும் பனிப்போரும் மறையும், சுப நிகழ்ச்சிகள் நடக்கும். கலைவன் மனைனிக்குள் அன்போன்யம் அதிகமாகும். உங்களின் வாந்ததைக்கு மதிப்பு கூடும்.

அக்கம் பக்கத்து வீட்டாரின் மூணுமுணுப்பு இனி குறையும் உடன் நெந்தவர்கள் உறவிவர்களுடன் நிலலிய கருத்து வேறுபாடுகள் விலகும். ஷேர், வ்பெகுலேஷன் வகை லாயம் தரும். வழக்கில் இனி வெற்றிதாள்.

பிப்ரவரி, மார்ச் மாதங்களில் மனக் குறப்பங்கள், வீண் விரயங்கள், இழப்புகள் ஏற்படும். இல்விரு மாதங்களில் முக்கிய ஆவணங்களில் கையெழுத்திடும்போது கலந்தாலோசிப்பது நல்வது.

பொது வாழ்வில் ஆர்வர் செலுத்துவிகள். ஆன்மிக நிகழ்ச்சிகள், விழாக்களை தலைமை தாங்கி நடத்துவிகள். நாடாளுபவர்களின் நட்பு கிட்டும். கல்விக்க டங்கள் தொடக்குவிகள்,

தர்சிகத்தில் செல்வாக்கு கூடும், திடீரென மாவட்டம், மாநிலம் மாநி குடிபுகுளிகள்,

புண்ணிய நதிகளில் நீராடுவீர்கள் . தோஷங்கள், சாபங்கள், கர்மவினைகள் விலகும். வாங்கிக் கொடுத்த பனம், வரவேண்டிய பணம்யாவும் கைக்கு வந்து சேரும்,

பழைய நண்பர்களைவிட புது நண்பர்களிடம் செல்லாக்குகூடும். கெட்டப் பழக்கவழக்கங்கள் மறையும்.

வியாபரத்தில் வாபர் கணிசமாக உயரும். பங்குதாரர்களின் தொள்வையிலிருந்து விடுபட்டு கொஞ்சம்கொஞ்சாளக் தனித்து தொழில் தொடங்குவீர்கள். வாடிக்கையாளர்களின் ஆதரவு டெருகும், புது சரக்குகளை கொள்முதல் செய்வீர்கள், அரசின் கெடுபிடிகள் தளரும். இரும்பு, உணவு, மூலிகை வகை ஆதாயம் தரும்.

உத்தியோகத்தில் உங்கள் மீஜு படித்திருந்த வீண்பழிகள், கறைகள் தீங்கும், பேச்சைக் குறைத்து காரியத்தில் தீவிரமாவிகள், சக ஊழியர்களுடன் நிலவிய பனிப்போர் விவகும், ஜபிலை, ஆகஸ்ட் மாதங்களில் சலுகைகள், எம்பள உயர்வு உண்டு.

மாணவ மணிகளின் நினைவு ஆற்றல் கூடும், பிணக்குதந்த கணக்கும் இளி உங்கள் பின்னால் ஓடிவரும், ஆய்வகச் சோதனைகளிலும், கப்பூட்டர் தேர்வுகளிலும் வெற்றிபெருவீர்கள். அவ்வப்போது உங்களையும் மீறி வரும் அலட்சியம், சோம்பேரித்தனத்தைத் துக்கி சுரியுக்கள்.

கன்னிப் பென்களின் கனவுகள் நளவாகும். கன்ராணப் பேச்சுகள் கபிட்சமாக முடியும். மறைமுக எதிரிகளை இனங்கண்டறிந்து ஒடுக்குவீர்கள். பெற்றோரின் ஆசிகிட்டும்.

ஆக மொத்தம், இந்த வருடம் உங்களின் பகுத்தறினை பயன்படுத்தி முன்னேறுவதுடன் சாதனைகள் புரிவதாகவும் வந்தமையும், ASTROLL GODING : 4,5

Applicate Consistent : 4, C. 13, 14, 22, 20, 31

அதிரஷ்ட தெரங்கள் : நிலம், வெளவவ அதிரஷ்ட திரை : வடக்கு அதிரஷ்ட சிழகாமன் : வெவ்வி, கவி அதிரஷ்ட முதிவம் : சென்றேகம் அதிரஷ்ட உணேரும் : வெள்ளி

சதிர்ஷ்ட மாதங்கள் 🤫 வர்கள், ஆகள்ட், செட்டம்பா, நகாளர்

பரிகாரம்: சென்னை, மகிலாப்பூரில் எழுந்தநுளியிருக்கும் கபாலீஸ்வரர், கற்பகாம்பாளை வணங்குங்கள். திருவள்ளுவர், திருஞானசம்பத்தர், வாயிலா தமினார். பிரம்மன் ஆசியோருக்கு காட்சியவித்தவர்களை ஒவ்வொரு மாத வளர்பிறை ஒன்றாம் நாட்களில் வழிபடுங்கள், வில்வ மரக்கன்று நடுங்கள், விரும்பியதெல்லால் கிடைக்கும்.

மிதுனம் : (மிருக்சிடம் 3, 4ம் பாதம், திருவாதிரையுளர் நகர் 1, 2, 50 பாதங்கள்)

எட்டறிவுடன் பட்டறிவுடன் உள்ளவர்களே சதிரானிகளையும் சிரிக்க வைத்து, சிந்திக்கவும் வைப்பவர்களே ! செயற்கரிய செயல்களை செய்து முடித்தாலும் சிம்மாசனத்தை விரும்பாதவர்களே !

உங்களின் பூர்வ பண்ணியாதி நிமின் சாநத்திலும், உங்கள் ராசிக்கு மூன்றாம் ராசிமிலும் இந்த வருடம் பிறப்பதால் தைசியம் கூடும், கடந்த வருடம் பல முயற்சிகள் மேற்கொண்டும் சில காசியங்கள் முடித்தன. அதிலும் கடுமையான போராட்டத்திற்குப் பிறகுதானே நிறைவேறின், இளி அந்த கவலையில்லை.

மறதி, சோம்பல் விலையுயர்த்த பொருட்களின் இழப்புகள் ஏற்படக்கூடும். வெளியூர் செல்லும்போது அதத்தகஞ்சுடு செய்துவீட்டுச்செல்லவும்.

கண்டின் மனைவிக்குள் இதுவரை நிலவிய சண்டை சச்சரவுகள் விலகி அன்போன்யம் அதிகரிக்கும். உறவாடி கெடுக்கும் சிலரை இணங்கண்டறிந்து ஒதுக்குவிர்கள். அக்கம்பக்கம் விட்டாருடன் நிலவிய கருத்துபேதங்கள் விலகி, பாசத்துடன் பழகுவீர்கள்.

மார்ச் மாத்திலிருந்து பிள்ளைகளின் பிடிவாகும் மூர்க்கத்தனம் குறையும் கூடாப் பழக்கவழக்கர்களிலிறது. விடுபடுவீர்கள், உங்கள் பெண்ணுக்கு நல்ல வரன் அமையும், பையனுக்கு வேலையும் கிடைக்கும், செப்பம்பர் மாதத்திலிருந்து குடும்பத்தில் குதுகலம்தான்.

கடன்காரர்களைக் கண்டு இவி அஞ்ச வேண்டி இருக்காது, உங்களுக்கு வரவேண்டிய பமை வந்தசேரும், கடனை பைசல் செய்வீர்கள், தாய்வழி உறவிவர்களுடன் நிலவிய பகைமை நீங்கும். நல்ல குழலுள்ள இடத்துக்கு வீடுமாறுவிரகள்.

பிறந்தவர்களுடன் கோதல் விலகும். வாழ்க்கைத் துணையின் உறவு வலையில் நிலவிய மனத்தாங்கல் நீங்கும். புது வாகனம் வாங்குவீர்கள், கலவித்தகுதியை உயர்த்திக் கொள்வீர்கள், வெளிவட்டாரத்தில் மதிக்கப் படுவீர்கள், வதந்திகள் விலகும்.

அயல்நாட்டிலுள்ள பழைய நண்பர்களால் பண உதவி கிட்டும். புது வியாபாரம் தொடங்குவீர்கள். கம்ப்யூட்டர், ஷேர், புரோக்கரேஜ், இறக்குமதி வகை லாபம் தரும். பழைய சரக்குகள் விற்றுத் தீரும். அரசு அதிகாரிகள், அரசியல்வாதிகளால் உதவிகள் உண்டு.

உத்தியோகத்தில் நிலவிய போராட்ட நிலை கூடுதல் பொறுப்புகள் செப்டம்பர் மாதத்திலிருந்து கிடைக்கும். திடீரென வேறிடத்துக்கு மாற்றப்பட்டாலும் கூடுதல் சலுகைகள், பதவி உயர்வுகள் உண்டு. சிலர் விருப்ப ஓய்வு தந்துவிட்டு புதுத் தொழில் தொடங்குவீர்கள். புனர்பூச நட்சத்திரக்காரர்கள் மட்டும் கூடுதல் கவனத்துடன் செயல்பட வேண்டும்.

மாணவ, மாணவிகளின் நினைவு ஆற்றல் கூடும். எதிர்பார்த்த பாடப் பிரிவில் உயர்கல்வி அமையும். ஏழரைச் சனி இருப்பதால் கேளிக்கை விஷயங்களில் கவனம் தேவை !

கன்னிப் பெண்களின் உயர்கல்வித் தடைகள் நீங்கும். தாழ்வு மனப்பான்மை விலகும். திருமணம் சிறப்பாக நிகழும்.

தோல்வி, துயர் நீங்கி... உழைப்பு, உற்சாகம், பணவசதி, பெருகி... சுற்றமும் நட்பும் மதித்து மகிழும் ஆண்டாக இது அமையும்.

அதிர்ஷ்ட எண்கள்

அதிர்ஷ்ட தேதிகள் : 1, 5, 10, 14, 19, 23, 28

அதிர்ஷ்ட நிறங்கள் : கிளிப் பச்சை, மெருன்

அதிர்ஷ்ட திசை : கிழக்கு அதிர்ஷ்ட கிழமைகள் : புதன், வெள்ளி அதிர்ஷ்ட ரத்தினம் : மரகதப் பச்சை அதிர்ஷ்ட உலோகம் : வெள்ளி

அதிர்ஷ்ட மாதங்கள் : மார்ச், ஏப்ரல், மே, டிசம்பர்

பரிகாரம்: காமதேனு, கௌதம மகிரிஷி, ஆதிசேடன் ஆகியோர் பூசித்து வணங்கிய பசுபதீஸ்வரர் – உலகநாயகி அம்மையை தஞ்சாவூருக்கு அருகில் தென்குடித்திட்டை சென்று உங்களின் ஜென்ம நட்சத்திர நாளில் வழிபடுங்கள். மா மரக்கன்று நடுங்கள். நல்லது நடக்கும்.

கடகம் : (புனர்பூசம் 4ம் பாதம், பூசம், ஆயிலியம்)

கருணை உள்ளமும், கள்ளம் கபடம் இல்லாமல் உள்ளதையும் நல்லதையும் பேசும் குணமும், சண்டை என வந்துவிட்டால் சகல வித்தைகளையும் காட்டி எதிரியை சரணடைய வைக்கும் வல்லமையும் உள்ளவர்களே !

இந்தப் புத்தாண்டு உங்களின் தன ஸ்தானத்தில் பிறப்பதால், நல்லதே நடக்கும். கடந்த ஆண்டு உடல்நலம் பாதித்தது. அலைச்சலும், மன உளைச்சலும் அலைக்கழித்தது. ஆனால், இந்த வருடம் எதையும் நிதானமாக செய்வீர்கள். அவசர முடிவுகள் எடுத்து இனி

அவஸ்தைப்பட மாட்டீர்கள். பேச்சிலும் நிதானம் காட்டுவீர்கள். பரஸ்பரம் பரிந்து கொள்ளாமல் முன்கோபத்தில் உணர்ச்சிவசப்பட்டு வாய்க்கு வந்ததையெல்லாம் பேசிய நிலை, அடியோடு மாறும்.

அண்டை அயலாருடன் அளவுடன் பழகுவது நல்லது. உறவினர்கள் பணம் கேட்டு நச்சரிப்பார்கள். நாசூக்காக பேசி நழுவுவது நல்லது. சகோதரி உதவுவார்.

மார்ச் மாதத்திலிருந்து காரியத் தடைகள் விலகும். இன்றைக்குக் கிடைக்கும்... நாளைக்குக் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்த பணம், மார்ச் மாதத்திலிருந்து கைக்கு வந்து சேரும்.

அரசாங்கத்தால் ஆதாயம் உண்டு. வழக்குகளில் எதிர்பார்த்த நல்ல தீர்ப்பு வரும்.

ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து பிள்ளைகளிடம் நல்ல மாற்றத்தை எதிர்பார்க்கலாம். புறங்கூறுதல், மறுத்துப் பேசுதல், ஆர்வமின்றி இருத்தல் இவற்றிலிருந்து விடுபடுவார்கள். கடன் பிரச்சினைகள் பாட்டுக்குள் வரும்.

புண்ணிய ஸ்தலங்கள் சென்று வருவீர்கள். வெளிவட்டாரத்தில் கௌரவிக்கப்படுவீர்கள். தனிநபர் விமரிசனத்தைத் தவிர்ப்பது நல்லது.

வாகனத்தில் செல்லும்போது கவனம் தேவை.

அயல்நாடு செல்வீர்கள். முன்பின் அறியாதவர்கள் உதவுவார்கள்.

வியாபாரத்தில் மறைமுக எதிர்ப்புகளை வெல்வீர்கள். தொழில் ரகசியத்தை கடத்தும் வேலையாட்களை கண்டுபிடித்து விலக்குவீர்கள். ரசாயண வகை, இரும்பு வகை ஆதாயம் தரும். பழைய கடன்கள் சிலவற்றை பைசல் செய்வீர்கள். ஆனால், அகலக் கால் வைக்க வேண்டாம்.

உத்தியோகத்தில் உங்கள் வார்த்தைக்கு மதிப்பு கூடும். உயர் அதிகாரிகள் உங்களை புரிந்து வேலை வாங்குவார்கள். சக ஊழியர்களை அனுசரித்து போவீர்கள். தடைபட்ட சலுகைகள் கிடைக்கும். அயல்நாட்டுத் தொடர்புள்ள நிறுவனத்தில் வேலை கிடைக்கும்.

மாணவ, மாணவிகள் கடனமாக உழைக்க வேண்டி வரும். விளையாட்டாக இருக்கவேண்டாம். கணிதப் பாடத்தில் கூடுதல் கவனம் செலுத்த வேண்டும், போராடி உயர்கல்வியை முடிப்பீர்கள். நல்ல வேலை கிடைக்கும்.

கலைஞர்கள் புதுவாய்ப்பைப் பெறுவார்கள். பண விஷயத்தில் கறாராக இருப்பது நல்லது. வதந்திகளை கண்டு அஞ்ச வேண்டாம்.

மொத்தத்தில் மதில்மேல் பூனையாக நிற்கும் உங்களை தெளிவாக முடிவெடுத்து செயல்படவைத்து இந்த ஆண்ட வெற்றியை பெற்றுத் தரப்போகிறது.

அதிர்ஷ்ட எண்கள்

அதிர்ஷ்ட தேதிகள் : 4, 6, 13, 15, 23, 24, 31

அதிர்ஷ்ட நிறங்கள் : வெள்ளை, ரோஸ்

அதிர்ஷ்ட திசை : தெற்கு

அதிர்ந்த கிழமைகள் . இங்கை வெள்ளி அதிர்ந்த நகுகாக் : காகதிர்தார் அதிருந்த நடுக்கும் : கொண்டி

அதிர்ஷ்ட மாதங்கள் : ஆனவரி, ஏபரல், மே, அல்டோபர், டிசய்பர்

பரிகாரம்: தேவர்களும், குதிரையும், நண்டும் வணங்கிய கடகேஸ்வரர் அருமருந்து நாயகி அம்மையை கும்பகோணத்துக்கு அருகில் உள்ள திருந்துதேவன்குடி (நண்டாலுர்) சென்ற, பூசம் நட்சத்திர நாளில் வழிபடுங்கள், வாழை பரக் கன்று நடுங்கள், வழக்கில் வெற்றி உண்டாகும், செல்வம் சேரும்,

சிம்மம் : (மகம், பூரம், உத்திரம் 1ம் பாதம்)

ஆடாக அடங்கி இருந்து சிறுத்தையாக சிறி எழுபவர்களே ! முன்வைத்த சாவை பின் வைக்காதவர்களே ! நீரோட்டமாக இல்லாமல் சாதிப்பவர்களே!

உங்களுடைய ராசியிலேயே இந்த ஆண்டு பிறப்பதால் எதிலும் முதலிடம் பிடிப்பீர்கள், சோம்பல் விலகும் உடனுக்குடன்முடிவெடுத்து செயல்படுவீர்கள்.

குடும்பத்தில் எப்போதும் மகிழ்ச்சிதான். கணவன் – மணைவிக்குள்பால் பிணைப்பு அதிகரிக்கும். நேந்தநான், திருமண நாளுக்கெல்லாம் பரிசு, பாராட்டுகள் வந்து குவியும்.

வாழ்க்கைத் துணைவியின் உறவினர்கள் வகையில் மதிப்பு கூடும், உடன் பிறந்தவர்களுடன் இருந்துவந்த கருத்து மோதல்கள் விலகும்.

குடும்ப வருமானம் உயரும். வராது என நினைத்திருந்த பணம் கைக்கு வந்து சேரும். உதலி கேட்டு வந்தவர்களுக்கெல்லாம் தயங்காமல் உதவுளிகள். விருந்தினர் வருகை அதிகரிக்கும்,

புது வீட்டில் குடிபுகுவீர்கள், பிள்ளைகளை புகழ்பெற்ற நிறுவனத்தில் பணிக்கு சேர்ப்பீர்கள், கல்யாணத் தடை தீங்கும்,

வழக்குகள் சாதகமாகும். எதிரியை நண்பணக்கிக் கொள்வீர்கள், உயர்ரசு ஆபரணங்கள் வாங்குவீர்கள், பழைய கடன் திரும். பின்னைகளுக்காக சேமிப்பீர்கள்,

வெளிவட்டாரத்தில் உங்களின் புகழும், கௌரவமும் கூடும், வேண்டாமென தவிர்த்தாலும் பதவிகள்தேடிவரும்.புது நிறுவனங்கள் தொடங்குளிகள்.

நு பாளுபவர்களின் நட்பு கிட்டும். வி.ஐ.பிக்களின் அந்தரங்கப் பிரச்சைகளுக்கு ஆலோசனை வழங்குவீர்கள். இலக்கியம், இசையில் ஈடுபாடு அதிகரிக்கும். அரசியலில் செல்வாக்கு பெறுவீர்கள்,

வியாபாரத்தில் பற்று வரவு அதிகரிக்கும், போட்டிகள் குறையும். புதிய விளம்பர யுக்திகளை கையாவ்டு பழைய சரக்குகளை விற்றுத் தீர்ப்பீர்கள். ஏற்றுமதி வகைகள் வயம் தரும், உத்தியோகத்தில் உயரதிகளிகளின் ராஜதந்திரத்தை உடைத்து எறிவீர்கள். சக ஊழியர்களை கட்டுப் பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவீர்கள். பொருளாளர், செயலாளர், போன்ற பதவிகளுக்கு சங்கத்தால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவீர்கள். புது சலுகைகள் கிடைக்கும். பதவி உயாவும் உள்றடு. சிலர் சயமாக தொழில் தொடங்கும். வரப்படிம் வந்து சேரும்.

மானவமனிகள் சமயோசித புத்தியுடன் நடந்துகொள்வார்கள். ஆசிரியர்களின் அள்பையும். பாராட்டையும் பெறுவார்கள். மாநில அளவில் அதிக மதிப்பெணகள் வாங்கி தேர்ச்சி பெறுவார்கள். அங்கப்போது உங்களையும் அறியாமல் வரும் அலட்சியப் போக்கை மட்டும் தவிருங்கள்.

கள்ளிப் பென்களுக்கு இனிதே கல்யாணம் நடக்கும். வேலை கிடைக்கும். கெட்டவர்களிடமிருந்து விடுபடுவீர்கள்.

கலைஞர்களுக்கு அடுக்கடுக்காக வெற்றிகள் குனியும், வாழ்க்கைத் தரம் உயரும்,

எங்கும் எகிலும் முதலிடத்தைப் பிடித்து எதிக்கும் ஆன்டாக இந்த புத்தாண்டு உங்களுக்கு அமையும்,

applicate antiquestr : 1.5

Military Confiant 1. 9, 10, 18, 19, 27, 28

அதிர்க்ட இறங்கள் : மெருன், ஊதர்

applicate Alema : Algano

அதிருந்த சிழுக்களன் உடுக்களைப், விருந்தி அதிருந்த ரத்திரும் உடிகளிகளும்

Addition a Courach : Hermingenis genitris

அதின்று மாதங்கள் . அதின், அதஸ்ட், ஒவற்பர், மாம்பர்

பரிகாரம்: அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்கள் திகழந்த திருவாவையி எனும் மதுரையில் செக்கநாதரையும், மீனாட்சி அம்மையையும் பஞ்சமி திதி அல்லது பவுர்மையி திதிகளில் சென்று வழபடுங்கள்.

வேப்பமரக்கள்று நடுங்கள். பஜனிகள் கிடைக்கும். நினைப்பது நிழைவேறும்.

கன்னி : (உத்திரம் 2, 3, 4ம் மதம், அல்தம், சித்திரை 1, 2ம் பாதங்கள்)

பையில் பத்து ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு விலை உயர்ந்த பொருட்களை விட்டுக்கு வாங்கி வருபவர்களே ! கொடி பிடித்து கோஷம் போடாயல் சிரித்துப் பேசி சாதிப்பவர்களே ! உண்மையாக உழைத்து உயரும் உத்தமர்களே !

உங்களின் ராசிக்கு பன்னிரண்டாவது ராசியில் இந்த வருடம் பிறப்பதால், எப்போதும் பரபரப்பாக காணப்படுவீர்கள், செலவியங்கள் சற்றே அதிகரிக்கும். வறட்டுக் கௌரவம், புகழுக்காக விண் செலவுகள் செய்ய வேண்டாம்.

கணவன் – மனைவி உறவு, விட்டுக் கொடுத்துப் போவதன்மூலம் சுமுகமாகும். உடன்பிறந்தவர்களின் வீர தீரம் பற்றிப் பேசுவதை தவிர்க்கவும். பிள்ளைகளை அவர்களின் போக்கிலேயே விட்டுப்பிடிப்பது நல்லது.

செப்டம்பா மாதத்திலிருந்து உங்கள் பேச்சுக்கு மரியாதை கூடும். பணவரவு அதிகரிக்கும். பழைய கடனிலிருந்து மீள்வீர்கள்.

பெற்றோரின் உடல் நலம் சீராகும். பக்தி மார்க்கத்தில் மூழ்குவீர்கள். குடும்ப விஷயங்களை விலாவாரியாக வெளி நபர்களிடம் பேச வேண்டாம். சகோதர சகோதரிகள் உதவுவார்கள். பாகப்பிரிவினை சுமுகமாக முடியும். உறவினர்களுடன் அளவாகப் பழகுங்கள்.

செப்டம்பர் மாதத்திலிருந்து உடல் ஆரோக்கியம் சிறப்பாக அமையும். வெளிவட்டாரத்தில் பலர் உங்களைப் பற்றி பெருமையான பேசினாலும் சிலர் உங்களைப் பற்றி வதந்திகளைப் பரப்புவார்கள்.

வி.ஐ.பி.க்கள் உதவுவார்கள். நட்பு வட்டம் விரியும், வீடு மாறுவீர்கள்.

வருடத்தின் பிற்பகுதியில் விலையுயர்ந்த ஆபரணங்கள் வந்துசேரும். வழக்குகளால் பணம் வரும்.

வியாபாரத்தில் தேக்கம் வந்து விலகும். போராடி பழைய பாக்கிகளை வசூலிப்பீர்கள். பங்குதாராகளுடன் மனக்கசப்பு ஏற்படும். ஆத்திரத்தில் வார்த்தைகளைக் கொட்ட வேண்டாம். வேலை ஆட்கள் ஒத்துழைப்பார்கள். அழகு சாதனங்கள், மூலிகை வகை லாபம் தரும். புது வாடிக்கையாளர்கள் வருவார்கள்.

உத்தியோகத்தில் வேலைப்பளு கூடும். கடினமாக உழைத்தும் சரியான பாராட்டுதலோ, அங்கீகாரமோ கிடைக்கவில்லையே என வருத்தப்படுவீர்கள். அக்டோபர் மாதத்தில் நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்படும். இடமாற்றம் உண்டு. பதவி உயர்வு, சம்பள உயர்வு தாமதமாகக் கிடைக்கும். சக ஊழியர்கள் ஆதரிப்பார்கள்.

மாணவ, மாணவிகளே, கெட்ட நண்பர்களை தவிர்த்துவிடுங்கள். காலத்தை வீணடிக்காமல் கருத்தூன்றிப் படிப்பது நல்லது. விளையாட்டின்போது கவனம் தேவை.

கன்னிப் பெண்கள் பிறரின் அலங்கார வார்த்தைகளில் மயங்கிவிடவேண்டாம். பெரியோர்களை கலந்து ஆலோசித்து முடிவெடுங்கள்.

கலைஞர்களுக்கு பழைய நிறுவனங்களிலிருந்து புதிய வாய்ப்புகள் தேடிவரும். சிக்கனமாக இருப்பது நல்லது.

ஆக மொத்தம் இந்தப் புத்தாண்டு அலைச்சலையும், விரயங்களையும் தந்தாலும் பல இனிய சம்பவங்களையும் இழையோட வைக்கும்.

அதிர்ஷ்ட எண்கள் : 6, 8

அதிர்ஷ்ட தேதிகள் : 6, 8, 15, 17, 24, 26

அதிர்ஷ்ட நிறங்கள் : இளம் சாம்பல் நிறம், மயில் நிறம்

அதிர்ஷ்ட திசை : வடகிழக்கு அதிர்ஷ்ட கிழமைகள் : புதன், சனி

அதிர்ஷ்ட ரத்தினம் : ஜேட் அதிர்ஷ்ட உலோகம் : பித்தளை

அதிர்ஷ்ட மாதங்கள் : மார்ச், ஏப்ரல், ஆகஸ்ட், டிசம்பர்

பரிகாரம்: விஷ்ணு சித்தர் என்னும் பெரியாழ்வாருக்கு காட்சியளித்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வீற்றிருக்கும் ஆண்டாள் ரங்கமன்னார் சுவாமிகளை ஏகாதசி திதிகளில் சென்று தரிசனம் செய்யுங்கள். துளசி செடியை நட்டு பராமரியுங்கள். குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சியும் செல்வமும் வந்து சேரும்.

துலாம் : (சித்திரை 3, 4ம் பாதம், ஸ்வாதி, விசாகம் 1, 2, 3ம் பாதங்கள்)

வெள்ளை மனம் கொண்டவர்களே ! எதிரிக்கும் உதவுபவர்களே ! வார்த்தை தவறாமல் வாழ்பவர்களே ! சாதாரண நிலையிலிருந்து கடினமாகப்போராடி, நல்ல நிலையை எட்டிப் பிடித்திருப்பவர்களே !

துவண்டிருந்த நீங்கள், இனி துளிர்த்தெழுவீர்கள். உங்களின் லாபஸ்தானத்தில் இந்த ஆண்டு பிறப்பதால் நீண்டகால எண்ணங்களெல்லாம் நிறைவேறும். கலகமூட்டியவர்களை கண்டிப்பீர்கள். பிள்ளைகளின் ஒத்துழைப்பு அதிகரிக்கும். உங்கள் பேச்சுக்கு மரியாதை தருவார்கள். மகளுக்கு நல்ல இடத்தில் வரன் அமையும். மகனின் பொறுப்பற்ற போக்கு மாறும். பணவரவு அதிகரிக்கும்.

இனந்தெரியாத மனக் கவலைகள் நீங்கும். தரக்குறைவாக பேசியவரெல்லாம் உங்களின் வளர்ச்சி கண்டு அதிசயிப்பார்கள். குழந்தை பாக்கியம் உண்டாகும். அரைகுறையாக நின்றிருக்கும் பல வேலைகள் உடனே முடியும். பழைய சொத்தை விற்று, புதிய சொத்து வாங்குவீர்கள். பாகப்பிரிவினை சுமுகமாக முடியும்.

உங்களின் பேச்சாற்றலும் நிர்வாகத் திறமையும் கூடும். வேலை கிடைக்கும். வீண்பழி, பாவங்களிலிருந்து விடுபடுவீர்கள். பல இடங்களில் வேலை தேடி வெறுப்படைந்தவர்களுக்கு, இப்போது நல்ல சம்பளத்துடன் வேலை கிடைக்கும். சொந்த பந்தம் தேடி வரும். செல்வாக்கு அதிகரிக்கும்.

பல சமூகநலப் பணிகளை விரும்பிச் செய்வீர்கள். இதனால் கௌரவப் பதவிகள் தேடிவரும்.அரசியல் எதிரிகள் பலவீனமடைவார்கள். வழக்குகளில் இருந்த பின்னடைவு நீங்கும். தீர்ப்பு சாதாகமாக வரும். ஆன்மிக விழாக்களை முன்னின்று நடத்துவீர்கள். பிள்ளைகளின் நீண்டநாள் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவீர்கள். பேச்சு சாதுர்யம் அதிகரிக்கும். யாருக்காகவும் சாட்சிக் கையெழுத்திடவேண்டாம். ஷேர், ஸ்பெகுலேஷன் வகை லாபம் தரும். திடீர் பயணங்களால் ஆதாயம் உண்டு.

வியாபாரத்தில், புதிய யுக்திகளை கையாளுவீர்கள். போட்டிகள் குறையும். அதிகமாக முதலீடு செய்து, புது சரக்குகள் வாங்கி, ஆடம்பரமாக தொழில் நடத்துவீர்கள். பழைய வாடிக்கையாளர்கள் மீண்டும் வருவார்கள். அனுபவம் வாய்ந்த வேலையாட்கள் வந்து சேருவார்கள். புது ஏஜென்சி எடுப்பீர்கள். பழைய பாக்கிகள் வசூலாகும். தரச்சான்றிதழ் கிடைக்கும்.

உத்தியோகத்தில், உங்களைக் கேலிட்டொருளாக்கிய அதிகாரிகளுக்கு தன்புனை கிடைக்கும். புதுப பொறுப்புகள் தேடி வரும். மறைத்திருத்த திறமைகள் வெளிப்படும். வீண் பழி வீலகும், தடைபட்ட பதவி உயர்வு தானாக வரும். சக ஊழியர்கள் உங்களைக் கண்டு வியப்பார்கள். சித்திரை நட்சத்திரக்காரர்கள் மட்டும் நிதானத்தை கடைபிபடிப்பது நல்லது. புது வேலைக்கு மார்ச் மாதத்திலிருந்து விண்ணப்பிக்கலாம்.

மாணவ, மாணவிகளுக்கு நல்ல நண்பர்கள் கிடைப்பார்கள். அசிரியர்களிடம் சந்தேகங்களை கேட்க தயங்க வேண்டாம். விளையாட்டு, இசை, இலக்கியம் சார்த்த பாடப்பிரிவில் சேருவிக்கள். கன்னிப் பெண்களுக்கு (சுறையும். கல்வித்தடைகள் கல்யாணப்பேச்சு வார்த்தைகள் சுமுகமாக முடியும். அபல் தாட்டுப் பயணங்கள் உண்டு. கலைஞர்களுக்கு வருமானம் கூடும், எதிர் புரன் விலரும். இழந்த செல்வாக்கை மீண்டும் Quejellinair.

தோல்விகள், தொல்லைகள் நிங்கி வசதி வாய்ப்புகள் வந்து ரேரும் ஆண்டு இது.

த்திர்த்து மண்கள் ச

mobiling - Goodhar

: 6, 8, 14, 17, 23, 26

sightigh America sellicat dece

: embusi filmin Simer Alex'in filmin

Queridanies.

ஆகிர்ஷ்ட கிறவமான் : வெள்ளி, சனி

அதிரஷ்ட ரத்தினம் 🥠 அமெரிக்கள் பயன்ற

gefficht e Genreit i

Greenell, Characapterio அதிர்த்ப வரங்கள் : Climant, வே, ஜூன், செட்டப்பர்

புரிகாரம்; திருவாரூர் பெரிய கோபிவில் மஹாரத நிலைக்கு தெள்மேற்கில் உள்ள துவாநாயனரா கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பரவை அம்மையை வோதி நட்சத்திர நாளில் சென்று வழிபடுங்கள். நாவல் மாக்கன்று நடுங்கள். எல்லாவற்றினும் வெற்றி கிடைக்கும்.

விருச்சிகம் : (விருச்சிகம் 4ம் பாறம், ancomo, Car en)

குறுக்கு வழியில் கோடி ரூபாய் சம்பாதிப்பதைவிட தேர்வதியில் கிடைக்கும் சிறு வருவாயை பெரிதாக எண்ணி மகிழ்பவர்களே ! பருத்து அறியும் திறனும், பக்குவமான பேச்சால் மற்றவர்களை பண்படுத்தும் ஆற்றலும் BeautaCon .

கடந்த ஆண்டு இழுபறியாகவே இருந்தது. வீண் அலைச்சலும், விரயங்களும், விவாதங்களும் உங்களை துரத்திக் கொண்டே இருந்தன. ஆனால் உங்களின் பத்தாவது ராசிவில் இந்த வருடம் பிறப்பதால், பராக்கிரமம் கூடும். ேச்சைக் குறைத்துக்கொண்டு காரியத்தை செய்து முன் பிரிக்கள்.

கணவன் மனைவிக்குள் இனிடியடல் இல்லை. இளின்.பான கூடல்குரன். உத்தியோகத்தின் பொருட்டும், வியாபாரத்தின் பொருட்டும் அலைபாய்ந்த மனம் திலைப்படும்.

பிள்ளைகள் தாமாக முன்வந்து படிப்பார்கள். நல்ல வேலை கிடைக்கும். உறவீனர்கள் மத்தியில் பின்னைகளால் செல்வாக்கு கூடும். பிள்ளைகளை படிப்பில் மட்டுயில்லாமல் விளையாட்டு இசைத்துறைகளிலும் சேர்ச்சியடைய வைப்பீர்கள்.

பூர்ஸீகச் சொத்து கைக்கு வரும். அடிக்கடி சபுதிக நச்சிகளில் கலந்து கொண்டு மகிற்வீர்கள். சுருங்கிய (ப்ரூர்கள் மக்கும்)

பேச்சில் யதார்த்தமான தத்துவம் பிறக்கும். ஷேர் லாபம் தரும், முதலிடுகள் செய்யலாம். நவின ராதனங்கள் வீடு வந்து சேரும்.

சகோதர, சகோதரிகள் உங்களின் அருமையை இப்போது புரிந்து கொள்வார்கள். உங்களை அவர் சியப் படுத்திய உறவினர்கள் வலியவந்து பேசுவார்கள். ஏன்னமாக பேசிய அக்கம்பக்கம் வீட்டார்கள் வலிய வந்து உதவி வெய்யார்கள்.

திருட்டுப் பயம் விலகும். தண்ணீர் காற்று வசதி உள்ள விட்டுக்கு மாறுவிர்கள். வெளியட்டாடுத்தில் உங்கள் புகழ்கூடும், தியானத்தில் முழ்குவீர்கள்.

மற்றவர்களைப் டற்றி வியரிசனம் வேண்டாம்.

வியாபாரத்தில், பழைய பாக்கிக்கொல்லாம் வகுலாகும். கடனை பைசல் செய்விகள். பங்குதூர்களிடையே கிலவிய பளிப்போர் விலகும், எப்படியும் சம்பாதிக்க**ா**ம் என்றில்லாகல் நேர்வழியில்தான் சம்பாதிக்க வேண்டும் ஏன்ற உங்களின் கொள்கையை உடவிருப்பவர்கள் அதரிப்பார்கள், கட்டட்டனரி, ரியல் எஸ்டேட் வாகனம் தொடர்பான வகையில் நல்ல ஆதாயம் உண்டாகும்.

உத்தியோகத்தில் பதவி உயர்வு உண்டு. உங்கள் தகுதியை போர். இத்திக்கொள்ள மேலும் சில பயிற்சிகளில் ஈடுபடுவீர்கள். உயரதிகாரிகாரின் அள்க்கத்தனம் குறையும். சலுகைகள்கிடைக்கும். முக்கிய பொறுப்புகள் நேடி வரும். உடன் பணியாற்பவர்களால் மதிக்கப்படுவீர்கள்.

மாணலி களின் நினைவாற்றல் IDTESTEL. அதிகரிக்கும். ஆசிரியர்களின் ஆகுரவு கிடைக்கும்.

கன்னிப் பெண்களின் கனவுகள் நனையகும். சூழ்ச்சிகளிலிருந்து விடுபடுவீர்கள். தல்ல வேலை கிடைக்கும். நினைத்தபடி திருமணம் முடியும்.

கலைஞர்களுக்கு பரிக, பாராட்டு குனியும். நாடாளுபவர்களின் நட்பு கிட்டும். பழைய கடன் தீரும்.

இந்த ஆண்டு, உங்களை பல்வேறு கோணங்களில் உயர்த்துவதுடன் பொன், பொருளையும் தேடித்தரும்..

அதிர்ஷ்ட என்னர் : 6.9

7, 2, 16, 18, 25, 27

spéline Gardani Personal specification

் இவஞ்சிவட்டி, அரக்கு

MATERIAL FORT

: தெற்க

Affire Algenneit : eilunger genilen

அயில்ல் முற்றிலாம் : கண புஷ்பராகம்

அதிருட்ட உணோகம் : செம்ட

அதிர்க்க மாரக்கள் : ஜூக், ஜல்கை, அக்கோயி, நவம்பர

பரிகாரம்: உமாமகோல்வரி, பிரம்மா, அகத்திய ருனிவர், தேவரம்பை ஆகியோ வணங்கிய அவிநாசீச்சுரர் – பெருங்கருணையம்மையை திருப்பூர் அருகிலுள்ள அவிநாசி சென்று வழிபடுங்கள். மன நிம்மதி உண்டாகும்.

வன்னிமரக்கன்றை நட்டு பராமரியுங்கள், எதிலும் வெற்றி கிட்டும்,

தனுசு: (மூலம், பூராடம், உத்திராடம் 1ம் பாதம்)

நடுநிலையாளர்களே ! நல்லதே செய்து நலிந்தவர்களே ! மனிதநேயமும், மனசாட்சியும் உள்ளவர்களே !

உங்களின் ஒன்பதாவது ராசியில் இந்தப்புத்தாண்டு பிறப்பதால், இந்த ஆண்டு மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாக அமையும். கடந்த ஆண்டில் பலவிதங்களில் கஷ்ட நஷ்டங்களைச் சந்தித்தீர்கள். அவமானப்பட்டீர்கள். அத்தனையும் இனி அடியோடு மாறும். இனி எதையும் யோசித்துச் செய்வீர்கள். மற்றவர்களின் உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளிப்பீர்கள்.

ஒருவருக்கொருவர் மனம் ஒட்டாமலேயே பேசிக்கொண்டிருந்த நிலை மாநி, கணவன் மனைவிக்குள் அன்யோன்யம் அதிகரிக்கும். குழப்பம் தீரும்.

பணவரவு அதிகரிக்கும். கடன் பிரச்சினை குறையும்.

பிள்ளைகளின் பிடிவாத குணமும், மந்தபுத்தியும் மார்ச் மாதத்திலிருந்து மாறும். கல்யாணத்தடை விலகும். பாரம்பரியம் மிக்க குடும்பத்திலிருந்து வரன் அமையும்.

வீடு, வாகன செலவுகள் அதிகரிக்கும். பணம்கேட்டு உறவினர்கள் நச்சரிப்பார்கள். வீண் வதந்திகளைப் பரப்புவார்கள். பொறுமையாக இருந்து செயல்படுவது நல்லது.

செப்டம்பர் மாதத்திலிருந்து சொத்து சேரும். குடும்பத்தில் மகிழ்ச்சி கூடும். உறவினர்கள் மத்தியில் புகழ் உயரும் அடமானம் வைக்கப்பட்ட வீட்டுப் பத்திரத்தை, நகைகளை மீட்பீர்கள். பக்தி அதிகரிக்கும். திடீர்ப் பயணங்கள் செல்வீர்கள்.

உறவில் ஏற்பட்ட விரிசல்கள், விமரிசனங்கள், அவமானங்கள் நீங்கும். முறையான உணவுமுறை, உடற்பயிற்சிகள், தியானம் மூலமாக நோய் உங்களைவிட்டுப் பறந்தோடும்.

சகோதர, சகோதரிகள் உங்களின் உண்மையான பாசத்தைப் புரிந்துகொண்டு உதவுவார்கள். சொத்துப் பிரச்சினையில் சமுகமான தீர்வு கிட்டும். வருடத்தின் பிற்பகுதியில் வழக்குகளில் வெற்றி கிடைக்கும்.

வியாபாரத்தில் உங்களின் பலவீனம் எங்கிருக்கிறது ? பணியாட்கள் செய்யும் தவறுகள் என்னென்ன ? என்பதைப் பற்றித் தீவிரமாக யோசித்து, உங்களை மாற்றிக்கொள்வீர்கள். புதிய பணியாட்களை வேலையில் அமர்த்துவீர்கள். ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, பிளாஸ்டிக், கெமிக்கல், உணவு வகைகள் நல்ல ஆதாயம் தரும். புது முதலீடுகள் செய்து விரிவு படுத்துவீர்கள். உத்தியோகத்தில் உயரதிகாரிகள் உதவுவார்கள். சம்பள உயர்வு, பதவி உயர்வு உண்டு. யாரைப் பற்றியும் விமரிசனங்கள் வேண்டாம். புது வாய்ப்புகள் வருடத்தின் மத்தியில் தேடிவரும்.

மாணவ, மாணவிகள் தொடர்ந்து கூடுதல் கவனம் செலுத்தாவிட்டால், தோவில் தேறுவது கடினமாகிவிடும். வீணாக பொழுது போக்குவதை குறைத்துக் கொள்ளுங்கள். நட்பு விஷயத்தில் எச்சரிக்கை அவசியம்.

கன்னிப் பெண்களுக்கு மனக்குழப்பம் நீங்கும். உயர்கல்வியில் தேறுவார்கள், கல்யாணத்தடை நீங்கும்.

கலைஞர்களுக்கு புது வாய்ப்புகள் தேடிவரும். வதந்திகள்விலகும். உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருப்பவர்களின் உறவு கிட்டும்.

இந்த வருடம் உங்களைப் பல சோதனைகளிலிருந்து விடுபட வைப்பதுடன் வருமான உயா்வையும் மன நிம்மதியையும் தருவதாக அமையும்.

அதிர்ஷ்ட எண்கள் : 1, 9

அதிர்ஷ்ட தேதிகள் : 1, 9, 10, 18, 19, 27, 28

அதிர்ஷ்ட நிறங்கள் : வெளிர் மஞ்சள், மெரூன்

அதிர்ஷ்ட திசை : கிழக்கு

அதிர்ஷ்ட கிழமைகள் : ஞாயிறு, வியாழன் அதிர்ஷ்ட ரத்தினம் : கார்னெட்

அதிர்ஷ்ட உலோகம் : பிளாட்டினம்

அதிர்ஷ்ட மாதங்கள் : மே, ஜூன், செப்டம்பர், அக்டோபர், நவம்பர்

பரிகாரம்: கோவைக்கு அருகிலுள்ள மருதமலை முருகனையும் பாம்பாட்டி சித்தரையும் வழிபடுங்கள். படபடப்பு விலகும். பணவரவு கூடும். எல்லாம் இன்பமயமாகும்,

மகரம் : (உத்திராடம் 2, 3, 4ம் பாதம், திருவோணம், அவிட்டம் 1, 2ம் பாதங்கள்)

சரியோ, தவறோ எதையும் நேரடியாக சொல்லும் திறந்த மனதுக்காரர்களே ! யார் எந்த உதவி கேட்டாலும் பிரதிபலன் பாராமல் சட்டென செய்பவர்களே !

உங்களின் எட்டாவது ராசியில் இந்த ஆண்டு பிறப்பதால், எப்போதும் பரபரப்பாகக் காணப்படுவீர்கள். சமயோசித புத்தியைச் சரியாகப் பயன்படுத்திக் காரியம் சாதிப்பீர்கள். பணம் பலவகையிலும் வரும். இதுவரை சேமிக்க முடியாமல் செலவு செய்துகொண்டிருந்த நீங்கள் இனி சேமிப்பீர்கள்.

கணவன், மனைவிக்குள் வீண் கலகத்தை உருவாக்கச் சிலர் முயல்வார்கள். ஆனாலும், கணவன் மனைவிக்குள் நெருக்கம் அதிகரிக்கும். புது ஆடை, ஆபரணங்கள் சேரும். உறவினர்கள் விருந்தினர்கள் வருகை அதிகரிக்கும். குடும்பத்தில் சுபகாரியங்கள் நடக்கும். பழைய நண்பர்கள், தாய்வழி உறவினர்கள் ஆகியோருடன் நிலவிய பனிப்போர் விலகும். பிள்ளைகளின் ஆரோக்கியம் மேம்படும். கல்வியில் முன்னேற்றம் உண்டு. மகளுக்கு நல்ல வரன் அமையும், அரைகுறையாக தின்ற கட்டடப் பணிகள் விரைந்து முடியும். புது வீடு புகுவீர்கள், பழைய கடன் பைலை செய்வீர்கள்.

எதில் முதலீடு செய்தாலும், சட்ட வல்லுநர்களைக் கலந்து ஆலோசித்துக் கொள்ளுங்கள், அவசர முடிவுகளைத் தவிர்க்கவும்,

அக்கம்பக்கம் வீட்டார் உதவுவார்கள், உங்களைப் பற்றி இரேஞ்ச பரும், ஷேர்வா பந்தரும், ஸ்பெகுலேஷன் வகைகளும் அதாயம் தரும்.

அயல்நாட்டு வாப்ப்புகள் மூலம் வாழ்வில் திடிர் திருப்பங்கள் ஏற்படும். வெளிவட்டாரம் குடுபிடிக்கும், புது நண்பர்கள் அறிமுகமாவார்கள், எதிரிகளை இனம் கண்டறிவீர்கள், சசோதரப்பாசம் அதிகரிக்கும்.

பிரபலங்கள் உங்களைப் பாராட்டுவள்கள். பொது வீழாக்களில் கலந்து கொள்வீர்கள். செல்வாக்கு கூடும்.

வருடத்தின் முற்பகுதியில், வியாபாரத்தில் புது முதலீடுகள்செய்வீர்கள். பது எலிஜன்சி எடுப்பீர்கள். பழைய பாக்கிகள் வகுலாகும். புதுப்பங்குதாரர்களை அலுனித்துப் போவது நல்லது.

உத்திபோகத்தில் உங்களின் பங்களிப்பு அதிகரிக்கும் உயரதிகளிகளின் அன்பையும் பாரட்டையும் பெறுவீகள், எதிர்ப்புகள் குறையும், பதவி உயர்வும் உண்டு புது உத்தியோக வாய்ப்புகள் ஆகஸ்ட் மாதத்துக்குள் கிடைக்கும். செப்டம்பர் மாதத்திலிருந்து பேயலை பளு அதிகரிக்கும். உங்களின் புத்திசாவித் தனத்தால் எல்லாவற்யும் சரிசெய்விக்கர்.

மானவு, மாணவிகளின் மதிப்பெண்கள் உயரும். பேச்சாற்றல் கூடும். ஆசிரியர்களின் ஆதுவு ஆகிகரிக்கும். நல்ல நண்பர்கள் அறிமுகமாவராகள். அனைத்துப் பாடக்களிலும் ஆர்வம் செலுத்துவீர்கள்.

கஸ்லிப் பெண்களின் கனவுகளும் காதலும் நிறைபேறும் உயர்கல்வியில் தேருவீர்கள். நல்ல வேளை கிடைக்கும். அயல்நாட்டிலிருந்து மேற்கல்விக்கு அழைப்பு வரும்.

கலைஞர்களுக்கு செல்வாக்கு கூடும். கடுமையான போட்டிகளுக்கு நடுவிலும் உங்களின் படைப்புகள் வேற்றி அடையும். பனத்துடன் புகழும் தேரும்,

இந்த வருடமானது மத்தியப்பகுதி வரை அகர வளர்ச்சியும், இறுதிப் பகுதியில் மிதுமான செழிப்பும் தஞ்வதாக அமையும்.

A. A. C. Hamilton Land

popularia : 4, 8, 13, 15, 22, 21, 21

mellich Haristi : Gener Studiesen mellich Alexa : Ogsänliglig

ஆயில் நிழகமான் : வெள்ளி, களி ஆயில் டாத்தினம் : நந்ததாளிலவர் நீலம்

குழிர்க்கு உணேகம் : வெள்ளி

ததிர்ஷ்டமாஜங்கள் : ஏபரல், ஜல்ல் அக்டோடர் தவர்கள்

பரிகாரம்: விபகத்து (முனிவர் மற்றும் அட்டவசுக்கள் வழிபட்ட விருத்தகிரீஸ்வரர், பெரியதாய்கி அவ்வையை விருத்தாசலம் சென்று திருவோணம் நட்சத்திரத்தில் வழிபடுங்கள். ஆலயர்க்கள்றை நடுங்கள். தீண்டகால எண்ணமெல்லங் நிறைவேறும்.

கும்பம் : (அவிட்டக் 3, 4ம் மதம், ஆயம், நூட்டாதி 1, 2, 3ம் பருங்கள்)

கொடை வள்ளல்களே 1 ஒதுக்கப்பட்வர்களுக்காக ஓங்கிக் குரல் கொடுப்பவர்களே | கூட்டு சேர்ந்து கோட்டையைப் பிடிப்பவர்களே | வெள்கையாளர்களே |

உங்களின் ராசிக்கு ஏழாவது ராசியில் இந்த வருடம் பிறப்பதால். இனி கனவுகள் நனவாகும். கண்டபடி செலவுகள், கடன் பிரச்சனைகள், கண்டும் கானாமல் சென்ற உறவுகள், கானல் வாசிவிட்ட நட்புகள் என எல்லா கஷ்டங்களையும் கடந்த ஆண்டே அனுபனித்துளிட்டிர்கள்.

இந்த வருடத்தில் மனநிம்மதி கிடைக்கும், சோர்த்து கிடத்த நீங்கள் கறுகறுப்பாளீர்கள், கணவன் மனைவிக்குள் அன்போன்யம் அதிகரிக்கும், சிக்கலை உருவாக்கியவர்களை விலக்கிலைப்பீர்கள், அநாவசியச் செலவகள், பண இழப்புகள் குறையும்,

பின்னாகளின் போக்கில் நல்ல மாற்றம் தெரியம், பொறுப்புடன் நடந்து கொள்வார்கள், ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து அதிக மதிப்பெண்கள் பெறுவார்கள், வேலை கிடைக்கும், கல்யாணத்தடைகளும் விலகும், . ஷேர், ஸ்பெகுலேஷன் வகை ஆதாயம் தரும்,

சொத்த ஊரில், இழந்த செல்வாக்கை மீண்டும் பெறுவீர்கள். நிலம், வீடு வாங்குவீர்கள், தங்கம் இனி தங்கும், பயணங்களின் போது கவமை தேவை.

அக்கம்பக்கம் இருப்பவர்களிடையே மரியாதை கூடும். கொடுத்த வாக்குபடி பழைய கடனை திருப்பிச் சேலுத்துவீர்கள் பெற்றோரின் ஆதரவு கூடும். வரவேண்டிய பணம் வந்து சேரும். வீண்விவாதங்களை தவிர்த்துவிடுங்கள்.

வெளிவட்டாரம் அருமையாக இருக்கும். பெரிய பொறுப்புகளுக்குத் தோந்தெடுக்கப்படுவிகள். சகோதர, சகோதரிகள் உங்களிடம் பாசமழை பொழிவார்கள். வழக்கில் போக்கை உணர்ந்து, தேவைப்பட்டால் வழக்கழிஞ்ரை யாற்றிவெற்றிபெறுவீர்கள்.

அயல்நாட்டுப் பயணங்கள் ஆதாயம் தரும். வி.ஐ.பி.க்கள் தக்க நேரத்தில் உதவுவார்கள். யோகா, தியானம், குலதெய்வப் பிரார்த்தனைகளில் எடுபடுவீர்கள். தோற்றப் பொலிவு கூடும்.

வியாபாரத்தில், நெளிவு சனிவுகளை அறிந்துகொன்கு, அதற்கேற்ப சாய்களை நகர்த்துவிர்கள், சலுகைகளை அறிவிப்பீர்கள், தரமான பொருட்களால் மேல் தட்டு மக்களின் அதரவைப் பெறுவீர்கள்.

கூட்டுத் தொழிலிலிருந்து வெளியேறி, சொந்தமாக தனிப்பட்ட முறையில் தொழில் தொடங்குவீர்கள். வங்கிக் கடலுதவி கடைக்கும். உத்தியோகத்தில், நெருக்கடி நீங்கும். உங்களை தரக்குறையாக நடத்திய அதிகாரிகளின் மனம் மாறும், வரவேண்டிய சம்பள பாக்கி, பதவி உயர்வு எல்லாம் ஆகஸ்ட், செப்படம்பர் மாதங்களில் கிடைக்கும். பழைய வழக்குகள் பைசலாகும். முட்டுக் கட்டைகள் நீங்கும்,

மாணவ், மாணவிகளின் நினைவாற்றல் அதிகரிக்கும், கெட்ட நண்டர்களை விலக்கி வைப்பீர்கள், நல்ல பழகை வழக்கமுள்ள நண்பர்கள் அறிமுகமாவார்கள். ஆசிரியர்களின் அன்மையும் பாராட்டையும் பெறுவிகள்.

கன்னிப்பெண்களின் கிக்கல்கள் எல்லாம் தீரும், கல்வித்தடை நீங்கும். கல்யாணப் பேச்சுவார்த்தைகள் வெற்றியில் முடியும். விரும்பிய படி கணவர் அமைவார்.

கலைஞர்களுக்குச் சோம்பல் நீங்கும். வதத்திகள் தீரும். அலைகழிக்கப்படாமல் நல்ல வாய்ப்புகளைப் பெறுவீர்கள்.

துல்டகள் உல்படுவதுடன், திடிர் அதிர்ஷடங்கள் தேடி வருவதாகவும் அதிகரிப்பதாகவும் இந்த ஆண்டு உங்களுக்கு அமையும்.

auditors successive 5.6

a frequ Coffeer : 0, 6, 14, 15, 23, 24

அதீர்ஷ் நிறக்கள் இனத் சிவப்பு, சம்மல்

அதின்ற இசை இதன்பேற்ற அதின்ற கிழக்கள் புதன், கொளி

adireis redienio steurio

4 Crais u. Commain : Mingaren. Derrient

பரிகாரம்: திருச்செத்தூர் முருகளை சஷ்ஷ திதிகளில் சென்று வழிபடுங்கள், தேக்கு மரக்கன்ற நடுங்கள் சுந்தசுஷ்டி சசவம் படியுங்கள், எல்லாம் நவமே நடக்கும்.

மீனம் : (பூரட்டாதி / ம் பாதம், உத்திரட்டாதி, ரேஷ்சி)

பரந்த மனதும், பரவசமான பேச்வப், பவன் பாராமல் உதவும் குணமும், வானசாஸ்திரம் முதல் மேதங்கள் வனர எதிலும் ஆழமான அறிவாற்றலும், பண்பாடுகள் மாறாத மனப்பக்குவமும் உள்ளவர்களே?

உங்களின் ஆறாவது பசியில் இந்த வருடம் பிறப்பதால் ஏற்றமாள நல்ல பலன்களே உண்டாகும். கடந்த வருடம் உங்களுக்கு ஒருபுறம் மகிழ்ச்சி தந்தாலும், மற்றொரு பக்கம் தெருக்கடிகளும், சிக்கல்களும் பின்னிப்பிணைந்தன. ஆனால், இந்த வருடத்தில் தைசியமாக சில முடிவுகள் எடுப்பீர்கள். இழுபுறியாக இருந்த பல வேலைகள் இனிதே முடியும், மனதிற்கினிய சம்பவங்கள் குடும்பத்தில் நடக்கும், திகர்ச் கொலவுகளும், திமர்ப்பயணங்களும் அடிக்கடி வந்து உங்களை இனி திணறடிக்காது, பேச்சில் தடுமாற்றம், முன்கோயம், காலம் தாழ்த்தி செய்யும் போக்கெல்லாம் உடனே மாறும்.

கபகபியத்தால் வீடு களைகட்டும். பிள்ளைகளின் போக்கை அவ்வப்போது நீங்கள் கண்காணிப்பதும் அவர்களின் நட்பு வட்டத்தை சரிபார்ப்பதும் நல்லது. குடும்பனிங்கம்களையாளையும் நம்பி சொல்ல வேண்டாம், பணவரவு அதிகரிக்கும், தங்க ஆபரணங்கள் வாக்குவிகள், பழைய கடன் ஒவ்வொன்றாக தீகும், ஸ்பெகுலேஷன்வளை லாபம் தகும்,

சொத்த ஊரில் தொழில் தொடங்குவதையோ, வீடு. மனை வாங்குவதையோ தவிர்க்கவும்,

வெளிவட்டாரத்தில் உங்களின் செல்வங்கு கூடும். போட்டிகளில் வெற்றி பெறுவிகள். சகோதர, சகோதரிகள் உதவுவர்கள்.

கௌரவப் பதவிகள் தேடிவரும். கல்வி நிறுவனங்கள், சேவை நிறுவனங்கள் தொடங்குவதில் இருந்த தடைகள் நீங்கும். பிரபலங்கள் உதவுவார்கள். அக்கம் பக்கம் வீட்டாரின் ஆதாவு உண்டு. ஆக்கிரபிக்கப்பட்ட உங்கள் செற்றத மீட்டீர்கள். புதிய வீடு கட்டுவீர்கள். புதுவாகனம் வாங்குவீர்கள், கல்வித்தகுதியை உயர்த்திக் கொள்வீர்கள்.

கியா பாத்தில் தொடர்ந்து ஏற்டட்டுவந்த சரிவுகள், சிக்கல்கள், பிரச்சனைகள் நீங்கும், கடையை மாற்றுவீர்கள் வேலையாட்களையும் 'மாற்றுவீர்கள், விலகிப்போன வாடிக்கையாளர்கள் விரும்பி வருவார்கள், முன்கோபம் நீங்கும் அழுடகவல்தர்களில் ஆலோசனையை ஏற்பீர்கள். பங்குதாரர்களிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் நீங்கும், பழைய பாக்கிகளை எளிதாக வகுல் செய்வீர்கள். புதிய உன் வாங்கி வியாபாரத்தை விரிவுபடுத்துவீர்கள்.

உத்தியோகத்தில் உங்களின் புத்திராவித்தனத்தை உணர்ந்த உயரதிகாரிகள் கூடுதல் பொருப்புகளைத் தருவாகள், சக ஊழியர்களிடையே சலசலப்பு ஏற்படும். பதவி உயர்வு உண்டு, எதிர்பார்த்தபடி இடமாற்றம் அமையும், பது வாய்ப்புகளும் வெற்றி தரும்.

யானவ், மானைவிகளின் கல்வித்திறன் கூடும். கோபம் குறையும், அறிவியலில் அதிக கவனம் செலுத்தங்கள்,

கங்கிப் பெண்களின் கரைகள் நளவாகும், வீண் விவாதங்களைத் தவிர்த்துவிடுங்கள் பெற்றோருடன் நிலனிய மோதல் போக்கு மறையும். உயர்கல்வியில் போராடிவெற்றிபெறுவீர்கள்.

அடுக்கடுக்கான தோல்விகளிலிருத்து சுலைஞர்கள் விடுபடுவார்கள். படைப்புகளுக்கு நல்ல பாராட்டு கீடைக்கும். வருமாளமும் கூடும்.

இந்தப் பத்தாண்டு பழைய பிரச்சளைகளிலிருந்து உங்களை விடுபடவைப்பதுடன் உழைப்புக்கேற்ற உயர்வையும் தரும்,

adhis neireir . 3, 4

4 S. 4, 12, 18, 21, 22, 30, 31

addicie diese au-Aleky addicie Aparamii zenidiji, edingek

அதிர்ஷ்ட சத்தினம் 🥫 வெண்பவழம்

adres a Gonera grani

அதிர்ஷ்ட மாதுவகள் - ஆனவரி, பிப்ரவரி, ஏபரல், மே. அல்பேடர்.

பரிகாரம் : மாயவரம் – பேரளம் அருகிலுள்ள திருப்பரம்புயம் சென்று பாம்புசேச்சுரர். வண்டமர் பூங்குழல் நாயகியம்மையை திருவாதிரை நட்சத்திர நாளில் சென்று வழிபடுங்கள். நினைப்பவை யாவும் நிறைவேறும். graf standard and after any large

social est Courts of Descar

கிறிரும்தி அரச்சிய மல்லார்.

TOUR COUNTY BUILD AS NOT THE ETTER to the same of the same

பார்த்திர வருவுப்பிறப்பு

600-5%

System sittish.

edgugens. Toge femal, edgargia et

areholders syrings record messing them is

OCTOBER 2009

payor recept statistics on the land entre gagent state auch - ge Smotherseden gagen auch et gagent geleine Ein des pagent gegeten gag JANUARY 2003 tion trains. Just warmen from the train work on 1930 about appropriate that \$1.07 a good lead APRIL 2005

Man a star 15 A news

man francisco. BAGONFEYDAN OCTOBER 2005

regional (S.M. Albania) and a hydron disease before a regional (S.M. Albania) and Albania (Albania) and phi in the disease of a second and a sec

alythong offysic

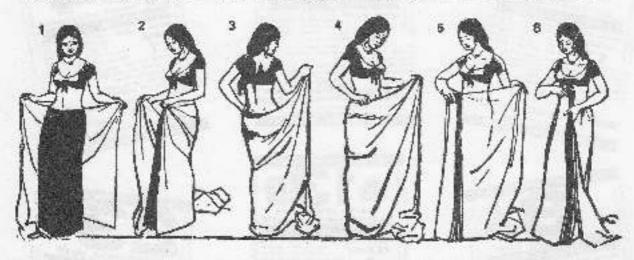
THE PERSON OF SECURITIES manager servery of the servery to the servery of th

pairs alleron bookers and Use. Community Code force.

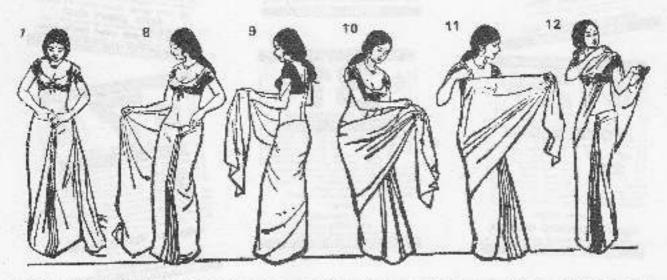
physical experience of the contract of the con

THE ART OF SAREE WEARING

Possession of a saree will never be a waste. The Cloth is convertible to any landy, wear like maxis and frocks.

1. Hold inner end of the saree with your left hand. 2. Making sure that the saree is at floorievel, tuck the top border of inner end into the patricoat. 3. Then pass the saree amount in the front maintaining the same height. 4. Keep the top edge level, tuck in a firste to keep saree firm. 5. Start folding the pleats from the right holding taut the edge of the saree. 6. Hold the pleats together and adjust the height so that bottom edge is at floor level.

7. Thick in the pleats into pericoat. The pleats should full struight, 8. Bring around the same, 9, 10, & 11. Hold it in your right and pass on to your left, arranging the border evently, 12. Drape on your left shouldier allowing the end piece to fall casually.

ஆயுளை நீடிக்க...

உலக முழுவதும் ஆண்களைவிடப் பெண்களே அதிசு ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்கிறாக்க். பெண்களுக்கு சமமான ஆயுளை ஆண்களும் பெறுவதற்கு ஒரு வழியை மருத்துவர்கள் கண்டு பிடித்துள்ளனர். ஆண் உடலிலும், பெண் உடலிலும் தனித்தனியான செக்ஸ் ஹார்மோன்கள் உள்ளன. பெண்ணிலுனடம் செக்ஸ் ஹார்மோனை ஆணின் உடலில் செலுத்துவதன் மூலம் ஆயுளை நீடிக்க முடியும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்

பொது சன நூலகம் யாழ்ப்பாணம்.

விடைபெறுமுன்.....!

இம்மலரை வெளிக்கொணர பலவிதமான இடர்ப்பாடுகளைச் சந்திக்கவேண்டியதாயிற்று. இலண்டனில் இருந்து கொண்டு இப்படியொரு மலரைஅச்சிட்டு வெளிக் கொண்டு வரும் என் சத்தியவேட்கையில் வெற்றி பெற்றிருக்கிறேனா என்பது இனித்தான் தெரியவரும். அது உங்களிடமிருந்துதான் வெளிவரவேண்டும். விளம்பரம் பெற்றுக் கொள்வதில்கூட ஒரு வரையறையுடனேயே செயற்பட்டேன். அதுவும்கூட, ஒரு வித்தியாசமான அனுபவமாக இருந்தது. உற்சாகத்தை இழக்கப் பண்ணும் சில அனுபவங்களை உதறிவிட்டு, நமக்கு உரியதைச் செய்வோமென்ற நம்பிக்கையுடன் என் பணியில் தொடரவிரும்புகிறேன். ஆயினும், எனக்குத் துணை நின்றவர்களுக்கு – அவர்களின் நல்ல எண்ணங்கட்கு நான் நன்றி சொல்லியே ஆகவேண்டும்.

அந்த நன்றிகள் இதோ –

- இப்படியொரு மலர் வெளியிடப்படவேண்டுமென்ற என் ஆசைக்கு வித்திட்டு, ஊக்கமளித்து, ஈழத்துச் சிறுகதை ஆக்கங்களை அளித்துதவிய இலக்கியத் தேனீயாக இலண்டனில் வாழும் உயர்திரு பத்மநாப ஐயர் அவர்கட்கு
- என் கோரிக்கைக்காக இணங்கி ஆசியுரையும், வாழ்த்துரைகளும் தந்த பெரியார்கட்கு
- என்னை ஊக்கப்படுத்தும் உந்துதலாக விளம்பரங்களை நான் விரும்பியவாறு வெளியிட அனுமதித்த – ஆதரவளித்த நிறுவனங்களின் முதல்வர்களுக்கு
- கடமையாக அன்றி தன் காரியமாகவே நினைத்து இதுவரை தமிழர் தகவலை தம் கைவண்ணத்தில் கணணிமயப்படுத்தி வரும் செல்வி அம்பிகா சகோதரிகட்கு
- அழகுற அச்சிட்டு என்னை மகிழ்விக்கும் இப்போதும் மகிழ்வித்திருக்கும் அச்சகத்தின் முதல்வர், ஊழியர்கட்கு
- இம்மலரைத் தொகுத்தளித்த ஆசிரியருக்கு.

இதை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இந்நேரத்தில் ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும் சுனாமி அரக்கன் ஏற்படுத்திய இரக்கமற்ற சீற்றங்களும், அழிவுகளும் எம் செய்திக்கு வருகின்றன. இந்த அழிவுகள் எங்கள் இனத்தின் எதிர்காலத்தை எப்படி அமைத்தாலும் எதிர்கொள்வோம் என்ற துணிவுடன் துயரில் பங்கு கொள்ளுகிறோம்.

சுனாமிக்குப் பிறகு

இந்த ஆண்டு நாங்கள் கண் நிறையப் பொங்கல் வைப்பதா ? வெறும் கண்ணீரைப் பொங்கி வைப்பதா ?

அன்புடன்

திருமுருகன் அறிவகம்

Bo & proging 6

இலண்டன் 01.01.2005 3036 (P) C.C

We don't claim to be number one but we are second to none!!

AYNGARAN INTERNATIONAL

Unit 19, Riverside Business Park, Lyon Road, Wimbledon, London, SW19 2RL, UK. For further details: 020 8540 1500, 020 8543 4477, 020 8689 0757, 020 8422 3555 or 24 HRS Hotline: 020 8542 0250

அனைவருக்கும் மனமார்ந்த பொங்கல் நல்வாழ்த்துக்கள்

AYNGARAN'S Himalaya Palace

14 South Road Southall UB1 3RT தனமும் 4 காட்சிகள்

Our Branches in UK

Ayngaran Video - Tooting 30 High Street Collierswood Tooting SW 19 2AB Tel: 020 8540 1500

Ayngaran Video - Harrow 249 Northolt Road South Harrow Middlesex Tel: 020 8422 3555 காட்சி நேரங்களை அறிய அழைக்க வேண்டிய எண்

020 8542 0250

www.ayngaran.com

DIAMONDS Palace

Tel: 020 8767 5333

Fax: 020 8767 5814

MITHUS jewellery

322-324 London Road Croydon CRO 2TJ

Fax: 020 8683 1792